Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 1310	1				Par. J.	XIV vel XV	chartac. in 4to	1) Homeri Batrachomyom. 2) Luciani quaedam 3) Theologica, astronomica ac poetica varia necnon excerpta uberrima undique collecta	Vir doctus ad ed tionem Loesneria nam Lennepii i usum.
	Bibl. imper. n. 2553					Par. N	XV	chartac. in 4to	1) Agapeti Diaconi admonitiones ad Imperatorem Iustinianum 2) grammatica varia	
	Bibl. imper. n. 2707					Par. M	XIV	bombyc. in fol.	1) Homeri Batrachomyom. 2) Tzetzae Iliadis alleg. 3) Christum Patientem 4) Homerocentonas	
	Bibl. imper. n. 2718					Ed. Pr.	XVI	chartac. in fol.	Aristophanis Plutum et Nubes	
	Bibl. imper. n. 2758					Par. R	XIV	bombyc. in 4to	1) Theocriti Idyllia IX 2) grammatica varia	
	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis					Par. E	XIV	bombyc. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	
	Bibl. imper. n. 2774					Par. P	XIV	bombyc. in 4to	1) Pindari Olympia 2) eiusdem Pythia nonnulla	
	Bibl. imper. n. 2775, olim Colbertinus					Par. S	XV	chartac. in 4to	1) Xenophontis de rep. Lacedaemoniorum 2) Philostrati Heroicum, de epistolico charactere librum, necnon Vitas Sophistarum	
	n. 2786, olim Tellerianus					Par. X	et XV	partim bombyc., in 4to	2) Theocriti Idyllia selecta 3) Pindari Olympia	

HESIODEA
QUAE FERUNTUR CARMINA

AD CODICUM MANUSCRIPTORUM
ET ANTIQUORUM TESTIUM FIDEM

RECENSUIT

CRITICORUM CONJECTURAS ADJECIT

ARMINIUS KOECHLY

LECTIONIS VARIETATEM SUBSCRIPSIT

GODOFREDUS KINKEL

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

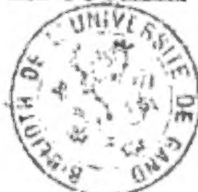

Neuer philologischer und Schulbücher-Verlag

von

B. G. TEUBNER IN LEIPZIG.

1870. Januar—Juni.

Barbieux, H., livre des demoiselles. Ein französisches Lesebuch für Mädchenschulen. I. Cursus. Fünfte durchgesehene Auflage. gr. 8. geh. 7½ Ngr.

Der II. Cursus, 22½ Ngr., erschien voriges Jahr in 4. Auflage.

Brambach, Wilhelm, die Sophokleischen Gesänge, für den Schulgebrauch metrisch erklärt. 8. geh. 15 Ngr.

Claus, Dr. **W.,** Oberlehrer, **englische Elementargrammatik** nebst Lese- und Uebungsstücken. gr. 8. geh. 24 Ngr.

Corssen, W., über Aussprache, Vokalismus und Betonung der lateinischen Sprache. Von der königl. Academie der Wissenschaften zu Berlin gekrönte Preisschrift. Zweite umgearbeitete Auflage. Zweiter Band. [70 Bogen.] Lex.-8. geh. 6 Thlr. 20 Ngr.

Dindorf, Guilelmus, Lexicon Sophocleum. Fasc. I & II. Lex.-8. geh. à 16 Ngr.

Dommerich, Dr. **F. A., Lehrbuch der vergleichenden Erdkunde für Gymnasien und andere höhere Unterrichts-Anstalten,** in drei Lehrstufen. Nach des Verfassers Tode herausgegeben und neu bearbeitet von Dr. Th. Flathe, Professor an der Fürstenschule zu Meißen. Erste Lehrstufe. Zweite Ausgabe der zweiten verbesserten Auflage, mit Berücksichtigung der seit 1866 in Deutschland eingetretenen territorialen Veränderungen. gr. 8. geh. 15 Ngr.

Fischer, Julius Guilielmus, de fontibus et auctoritate Cassii Dionis in enarrandis a Cicerone post Caesaris mortem H. D. XVI. Kal. Apr. de pace et Kal. Jan. anni a Chr. n. 43 habitis orationibus. gr. 8. geh. 10 Ngr.

HESIODEA
QUAE SUPERSUNT OMNIA

EDIDERUNT

ARMINIUS KOECHLY

ET

GODOFREDUS KINKEL

PARS I

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

HESIODEA

QUAE FERUNTUR CARMINA

AD CODICUM MANUSCRIPTORUM
ET ANTIQUORUM TESTIUM FIDEM

RECENSUIT

CRITICORUM CONJECTURAS ADJECIT

ARMINIUS KOECHLY

LECTIONIS VARIETATEM SUBSCRIPSIT

GODOFREDUS KINKEL

LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI
MDCCCLXX

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

Hesiodearum reliquiarum *editio*, quam adscito in laboris consortium *Godofredo Kinkelio* auditore olim meo jam dudum parare coepi, *tres* habet *partes*, quarum huic *primae* tria insunt, quae Hesiodi nomine vulgo feruntur, carmina verbis ad codicum manuscriptorum antiquorumque testium fidem quam accuratissime revocatis, *altera* intra annuum spatium proditura eadem carmina exhibebit a me in varias, ex quibus olim conflata sunt, particulas resoluta atque commentario historiam Hesiodi simul complexo breviter enarrata, *tertia* fragmenta continebit Hesiodea novis curis a Kinkelio composita. Et in illis quidem partibus componendis quam rationem sequendam putaverimus explicandi locus erit in earum ipsarum praefationibus; hic vero id tantummodo agitur, ut, quomodo in hac prima parte adornanda versati simus, succincte exponatur.

Et ut jam ab ipso carminum *textu* quem vocant initium faciam, verba ejus in hac editione primum invenies ad optimorum librorum fidem tam religiose expressa, ut contra eorum auctoritatem nihil mutatum sit ne manifestissimis quidem vitiis exceptis nec quidquam sola conjectura invectum quamvis certissima. Operae pretium videbatur quasi ipsorum oculorum aciei exponere haec Hesiodea, qualia codicibus traduntur corrupta et vitiata, ut, quam parum isto solo subsidio effici posset, tandem aliquando appareret.

Sed ut, qui sint *optimi* horum carminum codices, pateat, ante omnia ipsius *Kinkelii de codicibus* a se adhibitis breuem *narrationem* hic praemittere placet, quam his verbis ad me perscripsit:

„Hesiodi codices qui ad nos pervenerunt ad duas referendi sunt familias, quarum altera textum exhibet qualis inde a saeculo V. usque ad finem saeculi XIII. ferebatur, altera recensione nititur a grammaticorum Byzantinorum scholis profecta. Huius recensionis auctor fuit, nisi fallor, *Demetrius Triclinius*, qui c. a. 1320 floruit et codicem conscripsit qui adhuc Venetiis (inter Marcianos n. 464) servatur.

Codicum *Operum* praestantissimus est M (*Laur.* XXXI, 39), rapide et negligenter conscriptus. Scholia marginalia nonnulla, quae tamen fere nullius sunt pretii, exhibet.[1]) Manus librarii, qui poetae verba scripsit, nobis *prima* est. Sed praeterea tres manus in codice apparent: ex quibus *secundam* eam appellamus, quae errores multifarios a prima manu commissos correxit et omnino διορθωτοῦ officium praestitit. A *prima* facillime distingui potest. *Tertia* manus nonnulla a m. II. praetermissa supplevit. Maxime notabilis est propter correctionem ad v. 248 pertinentem, ubi pro ὦ βαcιλεῖc, ὑμεῖc δὲ καταφράζεcθε καὶ αὐτοὶ posuit: βῆ δ' ἰέναι μάλα δ' ἐώκει γλαυκῶπιc ἀθήνη. Ab his manibus diversa est *quarta*, quae calamo acuto instructa erat et multa verba sive verborum monstra resolvit et veram lectionem restituit. — Hunc codicem ipse mense Iunio a. 1867 totum excussi.

Cum M fere semper conspirat μ, qui hodie in bibliotheca publica Messanae asservatur. Hic codex mihi non diversus esse videtur ab eo, cuius mentionem fecit *Bluhmius* in Bibliotheca librorum manuscriptorum Itālica (Gott. 1834) p. 225.[2])

---

1) Ad v. 1: δηλονότι ἀπὸ τῆc πιερίαc· ἡ δὲ πιερία τόποc ἐcτὶν ἐν τῷ ὄρει τῷ ἑλικῶνι ἐν ᾧ αἱ μοῦcαι διάκεινται. Ad v. 9: κλῦθι] ἄκουcον. Ad v. 28: κακόχαρτοc] ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουcα. Ad v. 82: ἀλφηcτῇcιν] τοῖc εὑρετικοῖc. Ad vv. 167 sqq.: ἄλυπον τὴν ζωὴν περιφραcτικῶc τὸν παράδειcον εὐφραντικόν. Ad v. 204: μεμαρπώc] cυλλαβών. Ad v. 568: ὀρθογόη] πρὸc τὸν ὄρθρον βοῶcα. Haec specimina sufficiant.

2) „*Hesiodus* c. schol. ineditis, ut videtur. Membr. 4°. s. XII." *Bluhmius*.

Ex bibliothecae latebris protraxit Alb. *Guethius*, cuius benevolentiae collationem debeo. Scriptura post v. 775 evanida est. In fine leguntur vv. 744—828 manu recentiore suppleti.

Ad Mμ proxime accedit B, scriptus a. 1281, ut annotatio codici inserta significat. Nonnulla exhibet, quae jam interpolatoris manum produnt: sed in universum a corruptelis gravioribus liber est. Scholiis caret. Contuli m. Iulio a. 1867.

Eadem recensione nituntur codd. Florentini LOβbR, quos aut integros aut partim contuli. In L folia nonnulla a manu saeculi XVI. suppleta sunt; hanc codicis partem neglexi. β, qui lectu difficilis est, usque ad v. 298, bR usque ad v. 173 contuli, O totum excussi.

Codicibus MμBLOβbR adjunxi lQNVS, quorum collationes Lennepii, Salvatoris Cyrilli, Braunii et Koechlyi opera factae sunt.

His subsidiis instructus eos codices — praesertim *Florentinos*[3]) —, qui textum plus minusve corruptum exhibent, quamquam a me collatos praetermittendos putavi. — Specimen recensionis deterioris offert T (Turicensis), quem annis 1868. 1869 contuli. Praeterea penes me sunt collationes codicis *Gothani* ab *Eberhardo* tractati et codicis *Veneti* Demetrii Triclinii[4]), ex cuius editione recensio depravata originem duxit. Hanc opinionem h. l. pro huius editionis ratione tantummodo indicatam alio loco firmare in mente est.

In *Theogonia* eis subsidiis usus sum, quae iam ab aliis prolata erant.[5]) Primum locum tenet Mediceus tertius (nobis M), collatus a Goettlingio. — A tabula nostra (p. 3) removendus est codex mendosissimus, Goettlingio M1, quippe qui ab alio codice Florentino (Laur.-Bad. n. 2823, 2) derivatus est. Quod non sensit Goettlingius, quamquam ipse codicum plerorumque conferendorum gratia diutius Florentiae versabatur.[6]) Alius codex, a Dorvillio collatus et *Mediceus* appellatus, hodie in bibliothecis Florentinis non exstat.

---

3) Sunt hi: XXXI 5, XXXI 23, XXXI 24. — Praeterea inspexi codd· XXXII 36 et XXXII 41, omnium mendosissimos.

4) Contuli mense Augusto a. 1869.

5) Haec pars editionis nostrae iam a. 1866 absoluta erat.

6) Codex 2823, 2 non diversus esse videtur ab eo quem Lennepius Schellershemianum vocat.

In *Scuto* eis inprimis copiis usus sum, quae annis 1866. 1867. 1869 Londini, Florentiae et Venetiis collegi. Gravissimi testes sunt MFS. Quibus de Italicis codicem Venetum Triclinii (v), Venetum alterum (V), Florentinum quartum (s), qui post v. 379 deficit, „Mediceum“ Dorvillii (μ) et Parisinum n. 2708 (C) adiunxi. — Minoris pretii sunt subsidia in bibliothecis *Anglis* asservata. Harleianum et Burneianum[7]) ipse excussi, Cantabrigiensem ex Gaisfordii et Paleii editionibus cognitum habui. Editionem Paleianam[8]) mihi misit J. *Odgersius* V. cl., pastor Bridgewateriensis.[9])

In apparatu critico componendo codicum omnium — aut a me aut ab aliis collatorum —, quorum in universum rationem habui, lectiones integras apposui: reliquorum — duorum vel plurium — consensum siglum **p** indicat. Lectiones ab uno solo codice oblatas perraro commemoravi.

His testimoniis accedunt lectiones Aldinae, Scholiorum, et scriptorum veterum qui poetae versus afferunt. — Codices omnes, quorum collationes ad nos pervenerunt, in tabulis poëmatis singulis praemissis recensentur.“

Ita quidem *Kinkelius*. Iam his codicibus quem ad modum usi simus, breviter dicendum. Eos omnes ex *uno archetypo*, qui hodie non jam superest, sed varios per fontes fluxisse facile perspicitur. Unum fuisse archetypum ex satis larga turpissimarum et corruptelarum et interpolationum copia apparet, quas in tribus carminibus omnium codicum consensu teneri videmus. Varios fuisse fontes, per quos ejus archetypi scriptura in codices quos habemus propagata sit, ex eorum discrepantiis intellegitur, quae minime possunt omnes tantum postremi temporis depravationibus vel correctionibus adtribui, sed partim ad ipsum archetypum ejusque indolem haud eodem

---

7) De his codicibus vid. libellus, quem a. 1866 publici iuris feci: „De codicibus Hesiodeis nonnullis in Anglia asservatis.“

8) „The Epics of Hesiod, with an English commentary by F. A. Paley, M. A. London: 1861.“

9) Praeter codices memoratos collatio nova codicis Par. 2708. *Muetzellii* in usum facta nobis concessa fuit. Ex bibliotheca gymnasii Berolinensis, cui regis nomen impositum est, depromptam nobis misit *Eberhardus*.

modo primis apographis exceptam referendae sunt. Tenebat enim ille textum Hesiodeum non ex una sive Aristarchi sive alius cujuspiam grammatici recensione constanter derivatum sed jam et variis variorum criticorum librariorumque manibus tractatum atque vexatum et discrepantibus lectionibus glossematis adeoque interpolationibus partim suprascriptis partim margini adpositis instructum seu potius oneratum. Ex quo cum prima apographa diverso consilio disparique sollertia describerentur novisque passim corruptelis correctionibusque, ut fit, augerentur, codicum, qui adhuc superstites sunt, „rudis indigestaque moles“ exstitit, qui codices singuli quo cognationis vinculo inter se nexi sint, non prius poterit plene certoque demonstrari, quam omnes omnino eadem diligentia fuerint „cum pulvisculo excussi“, qualem gravissimis certe Operum et Scuti codicibus adhibuit Kinkelius, a quo pleni manuscriptorum Hesiodeorum stemmatis condendi fundamento longissime adhuc nos abesse nemo non videt. Sed is labor taedii plenissimus quod a nobis exantlari non potuerit haud nimis me dolere ingenue fateor, quoniam, nisi prorsus nova librorum subsidia detegantur et eruantur, multum inde lucri ad ipsius archetypi indolem cognoscendam nedum ad ipsius poëtae manum restituendam redundaturum esse vix probabile sit.

Sed haec cum universa sit omnium codicum Hesiodeorum natura et ratio, magnum tamen discrimen intercedit inter eum modum, quo *Opera*, et eum, quo *Theogonia* et *Scutum* nobis tradita sunt. Illa enim sola in quibusdam habemus codicibus servata, qui multo propius ad archetypum accedere videntur, quam ceteri Theogoniam simul et Scutum complexi. Quos inter integriores codices eminere M, qui est bibliothecae Laurentianae XXXI, 39, jam diu constabat, sed quantopere ceteros omnes adeoque non minus vetustum Messanium ab Alberto Guethio prolatum superet, nunc demum, postquam Kinkelii diligentia diversae ejus manus accurate distinctae sunt, penitus perspici licet. Cujus bonitatis cum in quavis fere editionis nostrae pagina documenta inveniantur, unum hic sed id insigne exemplum notasse sufficit, quod solus nec v. 310 nec v. 318 habet: hunc enim quod *tertia* manus margini adscripsit, nullius est momenti. Itaque hunc praestan-

tissimum codicem ut praecipuum fundamentum recensioni meae subdidi, pro unico quominus habere possem eumque aut ex ipso archetypo descriptum aut communem ceterorum fontem censerem, loci satis multi obstabant, qui levius graviusve corrupti eo in codice leguntur partim quidem posterioribus ejus manibus correcti sed omnes aliis codicibus emendatius oblati. Ex his igitur codicibus eos, ubi opus esset, prae ceteris consului, qui cum aliis in locis gravioribus eandem cum M praebent scripturam tum in omittendis versibus 93. 169. 370—372 cum eo consentiunt, quamquam hi quoque fere omnes, ne μ quidem excepto, post v. 736 manifesto errore repetitum habent v. 758 recte infra suo loco positum.

Itaque cum ne *Opera* quidem ex uno illo, qui optimus et habetur et est, codice restitui possint ceteris simpliciter neglectis, magis etiam codicum certe puriorum comparatione opus est ad *Theogoniae* et *Scuti* textum constituendum. Puriores autem dico eos, qui non e *Tricliniana* recensione recte a Kinkelio indicata profluxerunt, quamquam ne hi quidem correctionibus interpolationibusque immunes sunt, cujus labis insigne exemplum ipse antiquissimus praebet Theogoniae et Scuti codex M, qui est bibliothecae Laurentianae XXXII, 16, jure propterea notatus a *Deitersio* in comment. „de Hesiodi scuti Herculis descriptione" p. 33, cui codici qui vetustate ejus deceptus suam editionem superstruere vellet magnopere erraret. In illis autem codicibus insignem tenere locum CV recte idem Deitersius intellexit ibid. p. 42, quamquam ne hi quidem soli sufficiunt ad justam carminum illorum editionem adornandam.

Horum igitur, qui quidem in censum venire debent, codicum lectionibus atque diversorum scholiastarum notationibus inter sese comparatis *verba Hesiodea* ita *recensere* conatus sum, quemadmodum in archetypo illo deperdito olim lecta essent: subjecta ut RECENSIONIS DIVERSITATE ea scripturae discrepantia, quae aut in archetypo illo ipso adscripta fuisse videretur aut diserto scholiorum testimonio notaretur aut antiquorum auctorum disertis laudationibus contineretur. Exclusi, quae aut postea in archetypi apographis paullatim degenerantibus forte fortuna vel prono solitoque errore nata

aut male sedulo Triclinii arbitrio invecta aut memoriae laudantium scriptorum lapsu exorta viderentur; exclusi etiam, ne inutili mole subscriptionem gravarem, quaecunque ad orthographicas controversias jam ab antiquis grammaticis agitatas pertinerent, quamquam haud ignarus, quanto has cupedias amore nostra aetas exosculetur. Satis est de his rebus lectores ad doctissimum diligentissimumque, quem *Jacob La Roche* inscriptum *„die Homerische Textkritik im Alterthum“* a. 1866 edidit, librum ablegasse, quo libro quaecunque afferuntur de verbis Homericis hoc vel illo modo scribendis quaestiones, eas etiam in recensendo Hesiodo olim jactatas esse non est quod dubitemus. Unum ex hoc genere breviter adnotasse placet, M si in his minutiis accurate archetypi manum servaverit, ejus manu consonantes fere non duplicatas esse: constanter enim ille ἐδαcάμεθ᾽ v. 37, νίcονται v. 237, μέcη v. 233, βηcήεντα v. 530, πτώcηc v. 395, ἀρόμεναι v. 22, ἐπαινέcειε v. 12 et quae sunt similia exhibet. Equidem tamen et in his et in aliis ejusdem generis rebus receptam consuetudinem et ipse retinere, quam ex Hesiodi codicibus nobis certe nova et insolita inferre malui.

In ceteris vero omnibus rebus tanta, ne diversa commiscerem recensionis et emendationis negotia, religione librorum auctoritatem secutus sum, ut contra eorum fidem vel apertissima vitia certissimis dudumque omnium consensu receptis conjecturis expellere nefas duxerim, quarum conjecturarum hic habes brevem indicem non omnium, sed gravissimarum: *Theog.* v. 157. ἀνίεcκε. v. 359. Χρυcηίc. v. 373. θεοῖcι. v. 497. ἐξήμεσcε. v. 563. μελίοιcι. v. 617. similiterque v. 734. Ὀβριάρεῳ. v. 628. κείνοις. v. 655. ὅ τοι. v. 746. ἔχει. v. 961. ἦ δή οἱ. — *Oper.* v. 56. cοί τ᾽ αὐτῷ. v. 187. οὐδὲ — οὐδέ κεν. v. 263. βαcιλεῖc ἰθύνετε μύθους. v. 283. ἀαcθῇ. v. 301. πιμπλῇcι. v. 327. ἔρξῃ et v. 328. βαίνῃ. v. 495. ὀφέλλοι. v. 526. οὐδέ οἱ. v. 533. βροτοί. — *Scuti* v. 79. μέγ᾽. v. 429. ἐμ μένεοc. v. 438. ἠχῇ.

Deinde, ut, quidquid ex ingenti, quod Hesiodea antiquorum hominum studia hausit, naufragio superesset reliquiarum statim in nostratium criticorum oculos incurreret, versibus quacunque de causa a grammaticis aut philosophis in dubium vocatis celeberrimum illum et Aristarcheae auctoritatis omine

commendatum *obelum* — praefixi, sed ipsos versus, nisi alia de causa margini subjiciendi essent, iisdem litteris scriptos textui reliqui. Contra recentiorum *uncinos* aliaque athetesium ab iis factarum signa removi omnia, quibus omnino, nisi constanti certisque legibus adstrictae crisi *tota* carmina subjiciantur, prorsus nihil lucramur.

Imo margini minimis expressos *litteris* eos versus subjiciendos curavi, quos ab hac quidem horum carminum collectione alienos fuisse aut codicum optimorum fide vel antiquorum testium auctoritate constaret, ut *Theog.* v. 323 sq. 774. 1014. *Oper.* v. 93. 120. 169. 310. 317 sq. 370—372. 378. 406. 736[b]. 806[b]. *Scuti* v. 299; aut certissimis verborum sententiarumque indiciis pateret, ut *Theog.* v. 196. 199 sq. 217—222. 807—810 (= 736—739). 964. 979—983.

Postremo textui quidem suo loco reliqui sed *minoribus litteris* excudi jussi aliquot versus, qui ut a codicum auctoritate tuti ita ad hanc horum carminum syllogen certissime pertinentes aperte produnt ipsius compositoris manum ejusmodi emboliis aut singulas operis sui partes conglutinantis vel sententiarum narrationisque hiatum explentis, ut *Theog.* v. 46. 93. 114 sq. 118 sq. 473. *Oper.* 9 sq. 47—49. 106 sq. 202. 263 sq. 381 sq. 561—563; aut exornandi amplificandique causa aliquid, quod forte succurreret, inserentis, ut *Theog.* 48. 141. *Oper.* 210 sq. 245. 329. 353—355. *Scuti* v. 258—260. Ut ea, quam his versibus adhibui, ratione ita etiam tribus aliis, quae textui Hesiodeo admovi, subsidiis id egi, ut de eo ejusque variis particulis commodius judicandi, quam adhuc fieri poterat, legentibus pararetur facultas.

Ac primum quidem *versuum* perpetuo narrationis argumentive filo cohaerentium singulos *ordines* distinxi ita, ut primum cujusque ordinis vocabulum non in versus ipso initio ponendum sed paullulum ad ejus finem promovendum curarem. Quo instituto in Homericis carminibus jam dudum quamquam nec constanter nec certa norma usurpato, sed etiam longioribus dramatum Graecorum orationibus cum magna legentium commoditate adhibendis id simul efficitur, ut, quae horum carminum partes strophis sive versuum certo numero conjunctorum ordinibus compositae sint, tam apertis

prodatur vestigiis, ea ut cuivis in oculos incurrant, nisi quis in perpetuum caecutire sibi proposuerit.

Tum majore intervallo unius versus spatium explente *ipsos versus* separavi eos, qui nullo sententiae verborumve vinculo inter se conjuncti esse viderentur. Hoc instituto inprimis optime consulitur iis *Operum* partibus, quas *singulis proverbiis* constare ad argumenti similitudinem verborumque vibrantium repetitionem collatis *K. Lehrs* primus vidit luculenterque demonstravit. Id igitur viri sagacissimi inventum quo clarius unicuique pateret, exemplum ejus secutus etiam ipsa illa *verba*, quae eadem diversis in proverbiis redeunt, *diductis litteris* exprimenda curavi.

Postremo in paucis quibusdam locis, ubi res extra omnem dubitationem posita videbatur, *diversae recensionis* versus signis ⸦ et ⸧ positis distinxi, in multo pluribus mihi quidem satis manifestis, sed de quibus „adhuc sub judice lis esset“, idem facere omisi, ne alterius partis in restituendis et ordinandis Hesiodeis occupatae provinciam mihi ipse praeripuisse arguerer.

Hac igitur, quam descripsi, ratione id me effecisse spero, ut legentibus judicandi negotium, cum verba ipsa intacta retinuerim, prorsus integrum quidem relictum, sed signis illis adpositis multo commodius redditum sit. Eodem consilio adscripsi CRITICORUM CONJECTURAS non quidem, quotquot usquam exstant, omnino omnes, sed tamen quaecunque aliqua ex parte viderentur aut utiles aut notabiles esse. Consulto in iis omisi *Soetbeerii Gruppii* atque *Hermanni* Theogoniae in strophas distinguendae conamina, quae critico commentario haud facile inseri potuissent, sed ea pluribus de causis satis memorabilia in hujus ipsius praefationis *Addendis* inesse volui in brevem plenumque conspectum contracta; consulto etiam meas ipsius emendationes paucissimis exceptis non commemoravi, quoniam his ad alteram editionis partem condendam usurus sum. Neque operae pretium putavimus, quibus locis editionum sive antiquiorum sive recentiorum lectiones a nostra recensione discreparent, eos enumerare omnes, sed sufficere videbatur ex illis quidem *Aldinae*, quippe quae ceteris fons atque origo exstitit, integram scripturae

diversitatem adposuisse, harum vero fere omnes locos *conjectura* mutatos notavisse.

Restat jam, ut

ADDENDA et CORRIGENDA

adjiciamus, quae si satis ampla videantur esse, ne mireris, quoniam, cum etiam in his litteris fere dies diem doceat, quartus jam, ex quo haec editio praelo subjici coepta est, annus praeteriit. Quam tamen moram, cujus culpam fere in me quamvis innocenti quippe negotiorum variorum mole obruto positam fuisse ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ confiteor, ut doleamus tantum abest ut haud exigui nostrae editioni emolumento fuisse gaudeamus. Ita enim factum est, ut et *Kinkelius* bonam gravissimorum codicum partem ipse aut denuo aut primum conferret, et *Schoemanni* editiones duae prodirent, *omnium reliquiarum* una superiore modo anno „commentationem criticam“ tenens ad *Opera* potissimum pertinentem, solius *Theogoniae* altera antea a. 1868 vernaculo commentario instructa, quo commentario senex alioquin sine dubio venerandus, certe de litteris nostris meritissimus, cujus e libris doctissimis me et plurimum olim didicisse et etiamnunc γηράσκοντ᾽ αἰεὶ πολλὰ διδάσκεσθαι grato animo profiteor, scilicet ob innoxiam de Aeschyli Prometheo epistolam a. 1859. gratulandi causa a me ad *Hitzigium* datam duodecimum jam annum mihi infestissimus silentioque diuturno, quo, sicut meus est mos, naenias ejus adhuc placide tuli, magis etiam, ut videtur, incensus, simul papali infallibilitatis morbo laborans conclamatum illud „*anathema sit!*“ innumeris modis variatum contra me scilicet haereticorum pessimum caeco furore effudit.

Ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν ὕστερος λόγος in altera hujus editionis parte, qua, morosissimus ille ceterorum criticorum censor quid tandem in recensendis recteque judicandis Hesiodeis carminibus proprio Marte ipse praestiterit, examinabo ita, ut numquam obliviscar nihil a litteris nostris, quae ab *humanitate* nomen invenere, magis alienum esse quam illud, quo et contra me et contra alios uti solet adversarius, disputandi sive potius rixandi genus. Hic quidem, quaecunque ex ejus editionibus, quarum priorem numero 1. posterio-

rem numero 2. insignivi, *criticorum conjecturis* adjungenda videbantur, breviter tantum excerpsi additis, quae sive ex Welckeri editione a. 1868 publicata sive aliunde partim etiam olim errore transmissa offerebantur.

Iam igitur primo loco ponantur

GODOFREDII KINKELII

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

LECTIONIS VARIETATEM:

I. Theogonia.

v. 2. αἰθ' a. — v. 14. Φοῖβον τ' a. — v. 17. Ἥβην τὲ a. — v. 18. Ἠέλιόν τε a. — v. 19. Ἰάπετόν τε a. — v. 20. Γαῖάν τ' a. — v. 22. αἴ a. — v. 43. αἵ δ' a. — v. 48. ἀρχόμεναι θ' et ἀοιδοῖς a. — v. 52. Ὀλυμπίαδες a. — v. 56. γὰρ οἱ a. — μητιέτα a. — v. 59. ἤματα et ἐτελέσθην a. — v. 60. κούρας a. — v. 63. ἔνθά σφιν a. — v. 64. Χάριτες καὶ etiam a. — v. 79. ἢ δὴ *Macrob.* comment. in somn. Scip. II, 3, 2. — v. 82. γεινόμενον τ' a. — v. 83. (Comment. p. 11, l. 20.) Post „ἀοιδὴν" adde: „vel ἀοιδήν". — v. 85. πάντε a. — v. 88. οὕνεκα λαοῖσι a. — v. 91. ἐρχόμενόν δ' a. — ἀνὰ ἄστυ etiam a. — v. 94—97 = hymn. Homer. 25, 2—5. — v. 94. ἔκπαστοι Μουσάων *Gramm.* apud *Cram.* an. Ox. IV p. 408. — v. 95. ἄνδρες ἀοιδοὶ ἐπὶ χθονὶ etiam *Gramm.* apud *Cram.* l. l. — v. 97. γλυκερὴ a.

v. 105. κλείετέ δ' a. — v. 107. οὓς θ' a. — v. 110. ἄστρά τε a. — v. 116. ἤτοι μὲν πρώτιστα χάος νεύετο αὐτὰρ ἔπατα cod. Vat. *Probi* ad Verg. Buc. VI 31 p. 21 Keil. (ητοιμεις προτιστα χαος ceteris omissis cod. Par.) — v. 119. Τάρταρα τ' a. — v. 120. ἠδ' a. — v. 123. ἐξεγένοντο a. — v. 124. Νυκτός δ' a. — v. 125. οὓς a. — v. 126. (Comment. p. 14, l. 27 sq.) Pro „*Theon* . . . . habet" l.: „*Schol.* Mosq. ad Arat. 22. Vulgatam tenent *Schol.* vulg. ad Arat. l. l. *Schol.* ad Soph. El. 86 (ἴσον *Schol.* ad Soph.)." — v. 130. ἀντὸυρεα a. — v. 131. Pro „ἢ δὲ" l.: „ἡ δὲ". — v. 137. μεθ' a. — v. 138. θαλερόν δ' a. — v. 140. Βροντήν τε Στεροπήν τε *Choerob.* I p. 142 Gaisf. — ὀμβριμόθυμον tenet *idem* l. l. — v. 141 (scripto βροντήν τε πόρον) legebatur etiam in Orphicis: vid. *Lobeck.* Aglaoph. p. 504. — v. 144. οὔνεκ' a. — v. 145. ἕεις etiam *Choerob.* I p. 198 Gaisf. — v. 146. ἰσχὺς τ' a. — v. 149. Γύγης etiam a. — v. 158. Γαὶης a. — v. 169. αἴψ (sic!) e Flor. AE Bodl. Rehdig. notat *Lennep.* — ἄψ et προσήυδα a. — v. 175. ἅρπην a. — v. 177. καὶ ῥ' a. — v. 185. μεγάλους τέ a. — v. 186. δόλιχ' a. — v. 190. ἀμπέλαγος a. — v. 191. χροός a. — v. 194. ἀμφί δὲ a. — v. 197. οὔνεκ' ἐν a.

v. 201. ἕcπετο a. — v. 203. ταύτὴν δ' a. — v. 206. τέρψίν τε a. — v. 207. καλέεcκεν etiam a. — v. 213. ᾧ τινι a. — v. 218 sq. om *Stob.* ecl. I, 3, 38 p. 124. — v. 219. πεινομένοιcι a. — v. 225. Γῆρας τ' a. — v. 235. οὕνεκα a. — v. 246. Εὐνεικὴ a. — v. 257. τὲ a. — v. 266. ἤγαγετ' — ἡ δ' — Ἶριν a. — v. 267. Ἅρπυιας etiam a. — Ὠκυπέτην τέ a. — v. 268. ἅ ῥ ἀνέμων a. — v. 272. ἐρχόμενοι ἄνθρωτοι a. — v. 273. Πεφρηδώ etiam a. — v. 275. Ἑcπερίδες a. — v. 279. λειμῷνι a. — v. 284. χῶ a. — v. 285. Ζηνός δ' a. — v. 287. τρικέφαλον firmat etiam *Schol.* ad Aristid. p. 547 Dind. — v. 289. ἆρ et Ἡρακκείη a. — v. 291. ὅτέ περ et βοὺc a. — v. 293. Ὄρθόν τε a. — v. 297. κρατερόφρον a.

v. 301. δὲ a. — v. 304. ἦδ' a. — v. 306. Τυφάωνα φαcὶ a. — v. 307. θ' post ἄνεμον om etiam a. — v. 308. ὑποκυccαμένη etiam a. — v. 309. Γηρυονῆι a. — v. 314. Ἥρη a. — v. 321. τρεῖc δ' ἦν κεφαλαὶ citat *Gramm.* apud *Cram.* an. Ox. IV p. 182. τὸ ἑδ' ἦν τρεῖc κεφαλαὶ *Gramm.* apud *Cram.* l. l. p. 272. Vulgatam firmant *Schol.* ad Soph. Trach. 520. *Herodian.* περὶ cχημ. p. 60 Dind. *Anonym.* de soloec. p. 198 Valck. — v. 326. cφίγγ' etiam a. — v. 328. ῥ a. — v. 330. ἆρ et φύλ' a. — v. 333. Κητώ δ' et Φόρκυνᵽa. — v. 338. Νεῖλον τ' a. — v. 341. Ῥόδιόν θ' a. — v. 345. Εὐηνόν τε a. — v. 352. Παcιθόη etiam a. — v. 354. Pro „θοή“ l. „Θοή“. — v. 361. δὴ a. — v. 364. ὠκεανίναι etiam a. — v. 371. Ἡέλιόν τε a. — v. 372. Ἠώ θ' a. — v. 373. Pro „reliqui“ l.: „cum a reliqui“. — v. 375. τίκτεν φιλ. etiam a. — v. 379. Ἀργέcτην, Ζέφυρον etiam *Serv.* ad Verg. Aen. I 132. — λαιψηροκέλευθον sine τ' etiam a. — v. 380. θεῷ θεὰ etiam a *Serv.* l. l. — v. 381. μετ' a. — v. 382. ἄcτρά τε a. — v. 383. δὲ τέκ' a. — v. 389. Ὠκεανίνη a. — v. 392. ἔπε et Τιτῆcι a. — v. 394. τοπάροc a. — v. 395. τόνδ' a. — v. 396. ἣ et ἐcτί a.

v. 403. αὐτόcδε a. — v. 405. κυccαμένη etiam a. — v. 411. ὑποκυccαμένη a. — v. 417. ἱλάcκηται et πολλὴ a. — v. 418. ἕcπετο a. — v. 420. ὀπάζοι etiam a. — v. 423. τι μὶν et ἀπήυρα a. — v. 425. τοπρῶτον a. — v. 426. ῆccον a. — v. 429, 432, 436. παραγίνεται etiam a. — v. 435 et 439. ἐcθλή δ' a. — v. 442. κυδνὴ etiam a. — v. 445. τὲ καὶ a. — v. 447. καὶ ἐκ etiam a. — v. 453. Ῥείη δ' αὖ δμηθεῖcα a. — v. 455. ἴφθιμον τ' a. — v. 457. Ζῆνα τε a. — v. 459. μέν a. — Κρόνος μέγας etiam a. — v. 468. δὴ Δὶ a. — v 475. καὶ a. — v. 476. βαcιλῆι a. — v. 479. μὲν a. — v. 480. τραφέμεν etiam a. — v. 481. ἵκτο a. — v. 482. κρύψε etiam a. — v. 499. ὑπὸ a.

v. 501. λύcε a. — ὑπὸ etiam a. — v. 509. ἠδὲ a. — v. 511. (Comment. p. 35, l. 4.) Pro „νόον τ'“ l. „νοόν τ'“. — v. 513. γὰρ ῥὰ a. — v. 518. λυγυφώνων a. — Versum praeterit *Philodem.* περὶ εὐc. p. 37 sq. Gomp. — v. 519. ἀκαμάτοιcι etiam a. — v. 520. γὰρ a. — v. 521. (Comment. p. 35, l. 8.) Post „anecd. p. 1182.“ adde: „(δήcας ἀλύκτοπέδηcιν Προμηθέα legit collator Gaisfordianus [Choerob. I p. 94]; δήcας ἀλυκτο_πέδηcι Προμηθέα cod. Marc. 489

a *Kinkelio* consultus)". — v. 524. τόδ' et ἀπάντη a. — v. 526. τὸν μὲν ἄρ etiam a. — v. 533. ὃν πριν a. — v. 537. πρόϋθηκε a. — ἐξαπατίσκων etiam a. — v. 538. πιονὶ a. — v. 549. τῶν δ' ἔλευ etiam a. — v. 550. ῥὰ a. — v. 553. χερσί δ' a. — ἄλειφαρ etiam a. ἄλειφα firmat *Choerob.* I p. 366 Gaisf. — v. 556. φύλ' a. — v. 559. Ἰάπετιονίδη a. — v. 560. ἐπιλήθεο etiam a. — v. 569. τυρὸς a. — v. 576. δὲ et Στεφάνους a. — v. 578. Στεφάνην et κεφαλῆφιν a. — v. 581. πολλά τε τεύχατο a. — v. 586. ἐνθά περ a. — v. 587. ὀβριμοπ. etiam a. — v. 591. ὀλώιόν ἐστὶ a. — v. 594. Pro „I 106" l.: „I 107". — v. 597. τιθεῖσι τε a.

v. 603. ὃς a. — v. 604. ὀλόον δ' a. — v. 605. ὅδ' etiam a. — v. 608. κεδνήν δ' a. — v. 615. τοῖο γ' et βαρὴν a. — v. 616. καταδεσμὸς a. — v. 617. ὀδύσσατο etiam a. — v. 620. κατένασσέ δ' et χθονός a. — v. 624. ἀλλὰ σφέας a. — v. 630. Τιτῆνες τε a. — v. 632. Ὀθρύος etiam a. — v. 650. Τιτῆνεσσιν a. — v. 654. τόν δ' a. — v. 656. ἔστι a. — v. 666. τοπάροιθε etiam a. — v. 667. θήλειαι τε a. — v. 668. Τιτῆνες τε a. — v. 669. φάωσδε a. — v. 672. κεφαλαίδε a. — v. 676. ἑτέρωθεν a. — v. 682. αἰπεῖα τ' a. — v. 684, 687, 689. ἄρ a. — v. 689. ἀπολύμπου a. — v. 695. ἔζεε δὲ χθ. etiam a. — v. 696. ἀϋτμη a.

v. 702. ὕπερθεν etiam a. — v. 703. μέγιστος δοῦπος ὀρώρει· γράφεται μέγας ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 596. — v. 706. „ἔνοσίς τε κόνις τε Flor. E, qui codex hic desinit mutilus." *Lennep.* — v. 713. ἄρ a. — v. 714. Κόττός τε a. — v. 715. οἵ ῥὰ a. — v. 716. κατά δ' a. — v. 723. κατιών· a. — δεκάτη ἐς etiam a. — v. 724. ἐννέα δ' αὖ etiam a. — χάλεος a. — v. 725. κατιών a. — v. 732. E scholiastae verbis „λείπει ἡ διά, ἵν' ᾖ διὰ τούτων τῶν ῥιζῶν οὐκ ἐκβαδιστέον, οὐ πορευτέον" concludendum esse eum τῶν pro τοῖς in suo exemplari legisse fortasse etiam eum v. 731 prorsus ignorasse recte admonuit *Schoemann.* — πύλας etiam a. — v. 736. ἐνθάδε a. — v. 739. σμερδαλέ' εὐρώεντα legisse videtur *Philodem.* περὶ εὐς. p. 27 Gomp. (ζμερθαλέ'[?] habet papyrus) — v. 750. θύραζεν etiam a. — v. 751. ἐντός a. — v. 757. κεκαλημμένη a. — v. 768. Αἴδεω a. — v. 772. οὐκ a. — v. 775. ἐνθάδε etiam a. — v. 778. μακρῇσι etiam a. — v. 780. Ἶρις a. — v. 784. Ἶριν a. — ἐνείκαι a. — v. 796. ἄσσον a. — v. 798. κακόν δ' a. — v. 800. χαλεπώτατος etiam a.

v. 801. ἀπομείρεται etiam a. — v. 804. ἀθανάτων a. — v. 805. ἄρ ὅρκον a. — v. 806. Pro „τόδ' ἴ. a" l.: „τό δ' ἴ. a". — v. 809. ἐξείης a. — v. 811. ἐνθάδε etiam a. — v. 812. ἀστεμφῆς a. — v. 817. Βριάρεων a. — v. 826. λελειχμότες etiam a. — v. 829. φωναί δ' a. — v. 830. ἱεῖσαι etiam a. — v. 832. ὅσσαν a. — v. 838. ἄρ a. — v. 839. σκληρόν δ' a. — ὄβριμον etiam a. — v. 840. ὕπερθεν a. — v. 848. θύε et ἄρ a. — v. 850. Pro „τρέσσε δ' ἄδης a" l.: „τρέσσε δ' ἅδης a". — v. 851. Τιτῆνες θ' a. — v. 863. ὑπ' etiam a. — v. 864. ἠδὲ etiam a. — v. 866. ἐπ' Ἡφαίστοιο θύρῃσιν citant *Apollon.* de adv. p. 562 Bekk. *Choerob.* II p. 878 Gaisf. — v. 867.

σέλᾳ etiam a. — v. 868. ῥίψε a. — v. 869. δὲ agn. *Schol.* ad Soph. Ant. 418. — Τυφώεος a. — v. 871. οἵ γέ μην a. — v. 877. κείνοισι etiam a. — v. 881. ἐπεὶ ῥά a. — v. 883. ὤτρυνον a. — v. 884. Ζῆν' a. — v. 887. καὶ pro ἰδὲ a. — v. 888. δή ῥ a. — γλαυκῶπιν a. — v. 892. γάροι et βασιλῆιδα a. — v. 895. (Comment. p. 56, l. 9.) Pro „πρ. μὲν" l.: „πρ. μὲν (vel μέν)". — γλαυκόπιδα a. — v. 896. πατρί a.

v. 904. μητιέτα etiam a. — v. 905. δίδουσι a. — v. 911. ὑπ' a. — v. 914. ἧς a. — μητιέτα etiam a. — v. 916. αἱ etiam a. — v. 918. Λητώ δ' a. — ἰοχέαιραν a. — v. 920. ἄρ a. — v. 926. ἄδον etiam a. — v. 934. ἔτικτεν etiam a. — v. 938. ἄρ a. — v. 942. θεοὶ εἰσίν a. — v. 943. ἄρ a. — v. 961. ἡ δέ οἱ etiam a. — v. 971. ἐνὶ a. — v. 974. τε a. — v. 979. Ὠκεανοῖο a (non Ὠκεανοῖο, ut in commentario notatur). — v. 982. Γηρυονῆ· γράφεται Γηρυόνην. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 596. — v. 983. εἰλιπόδων etiam a. — v. 986. φυτήσατο etiam a. — v. 988. τὸν, ῥὰ et ἥβης a. — v. 991. νύχιον etiam a. — v. 992. Αιήταο a. — v. 994. Αἰήτου etiam a. — v. 1008. ἄρ a.

OPERA ET DIES.

P. 73. (Comment. l. 14.) Post „τίθεμεν." adde: „Inscribitur carmen in M: ἡσιόδου ἔργα τε καὶ ἡμέραι. In ΟβbR: ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέραι. In a: Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου ἔργα καὶ ἡμέραι. — v. 2. Δί' etiam lemma *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 (δεῦτε Δί' ἐννέπετε· γράφεται δεῦτε δή). *Polyb.* de soloec. apud *Boiss.* an. Gr. III p. 236 (σφέτερον δεῦτε δί' codex Par.; δὴ cod. Matrit.). — ἐνέπετε etiam *Polyb.* l. l. — v. 10. Πέρσῃ etiam a. — v. 16. Ἔριν τι *Excerpt.* apud *Bandini.* Bibl. Laurent. III p. 591. — v. 20. ὁμῶς etiam a. — v. 21. γὰρ a. — v. 23. δέ τοι γείτονα γ. *Lex. Vind.* p. 96 Nauck. — v. 24. ἀγαθή δ' a. — v. 25 sq. καὶ πτωχὸς πτωχῷ κοτέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ, καὶ τέκτονι τέκτων citat *Mazaris* apud *Boiss.* an. Gr. III p. 161. — v. 29. ὀπιπτεύοντ' etiam a. — v. 30. ὥρη etiam a. — v. 34. σοί δ' a. — οὐκέτι etiam a. — v. 35. ἔρδειν etiam a. — v. 41. μέγ' ὄνειαρ firmant etiam *Schol.* ad Theocr. VII 68. *Plut.* moral. p. 940 C. *Gell.* l. l. *Stob.* l. l. *Suid.* v. ἀσφόδελος. — v. 42. βίον firmat etiam *Plut.* de anima Vol. V p. 11 ed. Didot. — v. 43. ἐργάσαιο etiam a. — v. 45. αἶψα κε a. — Post „*Schol.* ad Aristoph. Av. 711." adde: „var. lect. apud *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. — v. 55. κλέψας cum signo interrogationis a. — v. 56. σοί τ' αὐτῷ etiam a. — v. 66. γυιοβόρους Ven. 1. — v. 73 et 76. δὲ a. — v. 78. ψεύδεα θ' a. —

v. 82. πῆμ' a. — ἀλφηστῆσιν etiam a. — v. 86. Pro „ὡς M" l. „ὡς Ma". — v. 93. καταγηράσκουσι etiam a. — v. 96. δόμοισι etiam a. — v. 97. ἔμιμνε etiam a.

v. 105. Post „(ι ex η corr?)" adde: „a οὔτι reliqui". — v. 106. (Comment. p. 81, l. 15.) Post „T" dele „a". — v. 113. (Comment. p. 82, l. 9.) Pro „septem" l. „sex". Post „l. l." adde: „(Cod. B *Diod.*: νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο νούσων τ' ἀργαλέων αἵ τ' ἀνδράσι πῆμα φέρουσι οὐδὲ μέλεσσι κτλ.)" — v. 117. καρπόν δ' a. — v. 119. ἔργα νέμοντο etiam a. — v. 120. Post „omnibus" adde: „et a". — v. 121. κάλυψεν etiam a. — v. 125. ἑσσάμενοι etiam a. — Ibid. (Comment. p. 83, l. 16.) Post „*Etym. M.* p. 437, 37." adde: , *Eudoc.* p. 219." — Ibid. (Comment. l. 18.) Post „βbTp" adde: „*Eudoc.* l. l." — v. 132. ὅταν et ἡβήσειε etiam a. — v. 134. ἀφραδίαις etiam a. — Ibid. (Comment. p. 84, l. 4.) Pro „ἤδυν." l.: „ἠδύν." — v. 135. ἀθανάτους ex ἀθανάτων corr T. — v. 137. ἦ a. — v. 139. ἐδίδουν etiam a. — v. 141. μάκαρες θνητοὶ καλέονται· γρ. φύλακες. *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. — v. 144. ὅμοιον etiam a. — v. 150. τοῖς etiam a. — v. 154. νώνυμοι etiam a. — πὲρ a. — v. 155. λαμπρόν δ' a. — v. 157. Pro „reliqui ἐπ'" l.: „cum a reliqui ἔπ'." — v. 173. τρὶς τοῦ ἔτους etiam a. — v. 179. κακοῖσιν etiam a. — v. 187. οὐδέ μεν etiam a. — v. 194. ἐπί δ' a. — v. 195. (Comment. p. 88, l. 6.) Post „cum" adde: „a". — v. 198. φάρεσσι, quod jam *Hermann* conj, *inscriptio Attica* a *Conzio* in Philol. XII p. 566 prolata, quae v. 197—198 et 200 partem continet, in quo tamen non Αἰδὼς καὶ Νέμεσις sed Αἰδὼς Εὐνομίη τε scriptum fuisse *Usener.* Mus. Rhen. XXIII, p. 148 et *Schoemann* comment. crit. p. 28 viderunt.

v. 202. βασιλεῦσ' etiam a. — v. 203. ἴρηξ etiam a *Theon* Progymn. c. 3 (p. 176 Walz). — Ibid. (Comment. p. 89, l. 5.) Pro „Mβ" l.: „M. — β". — v. 206. ἐπικρατέως ex ἐπικράτεως corr (m. I) M. — v. 208. τῇδ' εἷς ᾗ σ' ἂν ἐγὼ ἄγω καὶ ἀοιδόν περ ἐοῦσαν *Choerob.* p. 497 Gaisf. τῇ δ' εἶς, ᾗ σ' ἂν ἐγώ περ ἄγω [τῇ δ' εἷς ἂν ἐγὼ παράγω cod. Barocc. 116] καὶ ἀοιδόν περ ἐοῦσαν *idem* p. 849 Gaisf. — v. 210. ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι a. — v. 211. πρὸς τ' a. — v. 219. δίκησιν etiam a. — v. 227. λαοί δ' a. — v. 230. ἰθυδίκαισι etiam a. — μέτ' a. — v. 239. τοῖς δε etiam a. — v. 240. ἀνδρός a. — ἐπαυρεῖ etiam lemma *Schol.* Monac. apud *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 (ἐπαυρεῖ· γρ. ἀπηύρα). — v. 247. ἀποτίννυται etiam a. — v. 250. (Comment. p. 93, l. 2.) Post „Sam" adde: „(λεύσουσιν a)". — Ibid. δίκῃσι etiam a. — v. 252. μύριοι εἰσὶν etiam a. — v. 255. ἑσσάμενοι et πάντῃ etiam a. — v. 257. ἔχουσιν etiam a. — v. 262. παρκλίνουσι etiam a. — v. 263. βασιλῆες — μύθους etiam a. — v. 268. καί νύ — αἴκ' a. — v. 274. σῇσιν a. — v. 278. ἐστὶν ἐπ' α. etiam a. — v. 280. γίνεται et ἀγορεύειν etiam a. — v. 281. γινώσκων etiam a. — v. 287. ἐστὶν etiam a. — v. 289. dearetes · Hidrotatheoe · proparo · & ten & hecan athnatoe *Schol.* ad Lucan. IX 402 p. 300 Usener. — v. 290. οἶμος

et ἐπ' αὐτήν etiam a. — v. 292. δ' ἤπειτα etiam a. — v. 293. οὗτος a. — Ibid. (Comment. p. 95, l. 5.) Post „*Schol.* ad Soph. Ant. 720." adde: „*Excerpt.* apud *Boiss.* an. Gr. I p. 115." — Ibid. (Comment. l. 8.) Post „*Stob.* l. l." adde: „*Excerpt.* apud *Boiss.* l. l." — Ibid. (Comment. l. 12.) Post „*Schol.* ad Soph. l. l." l.: *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 294. ἧσιν etiam a. — Versum in citat. om *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 296. μήθ' αὐτῷ etiam a *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — ἄλλους *Excerpt.* apud *Boiss.* l. l. — v. 297. Pro „reliqui" l.: „cum a reliqui". — v. 299. ὄφρά σε a.

v. 304. ἴκελος etiam a. — Ibid. (Comment. p. 98, l. 14.) Pro „145" l. „147". — v. 310. ἀεργούς etiam a. — v. 318. ὀνίνησι etiam a. — v. 320. ἅρπακτα a. — v. 322. οἷα τε a. — v. 323. γίνεται etiam a. — v. 325. ῥεῖά τέ a. — v. 328. βαίνοι etiam a. — v. 330. ὅς τε τευ a. — v. 332. νεικείῃ a. — ἐπέεσσιν etiam a. — v. 336. καδδύναμιν etiam a. — ἔρδειν ἱέρ' a. — v. 338. δὴ σπονδῇσι θυέεσσι etiam a. — θύεσσι ἱλάσκεσθαι citat *Schol.* Vat. (cod. 95) ad Theocr. II 3 p. 92 Ahrens. — v. 339. ὅταν etiam a. — v. 344. ἐγχώριον etiam a. — v. 345. Vulgatam firmat etiam *Schol.* ad Pind. Nem. VII 127. — v. 347. ἔμμορέ τοι a. — v. 349. παρά a. — v. 352. ἄτῃσιν etiam a. — v. 355. ἔδωκεν etiam a. — v. 357. ὅς μεν a. — ὅγε etiam a. — v. 362. ἔρδοις etiam a. — v. 365. θύρηφι a. — v. 372. δ' ἄρα ὁ. etiam a. — v. 373. μηδέ σε γυνὴ πυγοστόλος ἐξαπατάτω *Pachym.* Decl. 9 p. 166 Boiss. — v. 376. σώζοι etiam a. — v. 382. ἔρδειν etiam a. — v. 383. (Comment. p. 106, l. 5.) dele: „*Probus* ad Verg. Bucol. III 40." [Ἀτλαγενέων habet *Probus*]. — Ibid. (Comment. l. 12.) dele: „ἐπιτελλομένων *Probus* l. l." — v. 384. ἀμητοῦ et δυσσομενάων etiam a. — v. 385. νύκτάς τε a. — v. 388. οὗτος τοι a. — v. 392. ἀμᾶσθαι etiam a. — v. 396 sq. οὐκ ἐπιμετρήσει οὐδ' ἐπιδώσει citat *Lex. Vind.* p. 61 Nauck. — v. 398. θεοί a. — v. 400. ἀμελῶσιν etiam a.

v. 401. ἦν δ' a. — v. 410. μηδ' et αὔριον a. — ἔννηφιν etiam a. — v. 411. ἀνὴρ ἄοκνος πίμπλησι καλιήν *Excerpt.* apud *Boiss.* an. Gr. I p. 115. — v. 417. γάρ a. — v. 420. ἦμος etiam a. — v. 423. adde: ὅλμον cum a *Serv.* ad Verg. Georg. I 175 reliqui. — v. 424. ἄξονα θ' et γὰρ a. — v. 427. (Comment. p. 110, l. 15.) Pro „ὅτ' ἄν . . . . reliqui" l.: „ὅτ' ἄν . . . . reliqui (cum a)". — v. 434. (Comment. p. 110, l. 25.) Pro „(ἕτερον M)" l.: „(ἕτερον Ma)". — v. 436. δρ. ἕ. πρίνου γύην et ἐνναετήρω etiam a. — v. 439. καμμὲν etiam a. — v. 443. *G. Lecapenus* apud *Matth.* lect. Mosq. I p. 64 citat: ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνεις. — v. 450. ἀροτοῖό etiam a. — v. 454. βόεσσιν etiam a. — v. 458. (Comment. p. 112, l. 20.) Pro „ἄν a" l.: „ἄν δη a". — Ibid. (Comment. l. 21.) Pro „μlap" l.: μlp". — Ibid. (Comment. l. 22.) Post „c" adde: „a". — v. 467. ταπρῶτ' et ὅταν etiam a. — v. 468. ὄρπηκα etiam a. — v. 469. μεσάβῳ et ὄπισθεν etiam a. — v. 470. (Comment. p. 113, l. 13.) Post „Gaisf." adde: „[δμωὸς ἔχων μάκελλαν cod. Marc. 489 a *Kinkelio* consultus]". — v. 476. βιότοιο ἐρεύμενον etiam a. —

v. 478. ἴξεαι etiam a. — v. 484. κατὰ θνητοῖϲι etiam a. — v. 488. μηδ' etiam a. — v. 489. ἄρ etiam a. — οὔθ' ὑπερβάλλει βοὸϲ ὀπλὴν οὔτ' ἀπολείπει *Schol.* ad Theocr. IV 34. — v. 492. γινόμενον etiam a. — Μήθ' a. — v. 493. πάρ δ' a. — v. 498 sq. πολλὰ κακὰ προϲελέξατο θυμῷ citat *Pachym.* Decl. 8 p. 137 Boiss.

v. 518. τίθηϲι etiam a. — v. 520. Pro „ἐντόϲθε a" l.: „ἐντόϲθι a". — v. 525. ἐν τ' ἀπ. a. — καὶ ἐν ἤθ. etiam a. — v. 526. γὰρ a. — v. 536. ἕϲϲαϲθαι etiam a. — v. 540. μηδ' etiam a. — v. 542. πυκάϲαϲ etiam a. — v. 543. ἔλθοι etiam a. — v. 545. ἀλεὴν et ὕπερθεν etiam a. — v. 554. οἶκονδε etiam a. — v. 556. χρῶτά τε — κατά θ' — δεύϲῃ etiam a. — v. 559. (Comment. p. 120, l. 19.) Pro „OTVap................εἴη" l.: „OTVp..........εἴη (cum a)". — v. 560. ἁρμαλιῆϲ etiam a. — v. 562. νύκτάϲ τε a. — αὖθιϲ etiam a. — v. 568. ὀρθρογόη etiam a. — v. 570. περιταμνέμεν etiam a. — v. 571. ἂν φυτὰ etiam a. — v. 575. ἀμητοῦ etiam a. — v. 586. δέ τε ἄ. etiam a. — v. 589. τετοκυίαϲ etiam *Schol.* ad Theocr. I 6. — v. 594. (Comment. p. 123, l. 6.) Pro „LlNTa" l.: „LlNTa (εὐκράεοϲ a)". — v. 599. εὔτροχ. etiam a.

v. 602. θῆτ' ἄοικον etiam a. — v. 605. μή ποτέ ϲ' a. — v. 606. Pro „ἐϲκομίϲαι reliqui" l.: „ἐϲκομίϲαι cum a reliqui". — v. 618. αἱρῇ etiam a. — v. 630. εἰϲόκεν ϲa. — v. 643. ἐνὶ etiam a. — v. 647. βούληαι etiam a. — v. 648. Pro „Sa" l.: „Sa (δέ a)". — v. 650. γὰρ a. — v. 654. ἐνθά δ' etiam a. — v. 656. ἔνθά με φημὶ etiam a. — v. 665. οὔτέ κε a. — v. 667. εἰ μὴ δὴ etiam a. — v. 670 sq. ἀπήμων | εὔκηλοϲ· τότε a. — v. 672. φ. δ' εὖ π. etiam a. — v. 673. οἶκονδε etiam a. — v. 679. τοπρῶτον etiam a. — v. 684. κε φύγοιϲ etiam a. — v. 687. ἀλλά ϲ' a. — v. 688. ὥϲ ϲ' ἀγορεύω a. — v. 695. Pro „107 (ὡραῖοϲ" l.: „109 (ὡραῖοϲ codd. plurimi cum". — v. 698. γυνὴ a. — ἡβώῃ etiam a.

v. 707. Pro „καϲιγνηθῳ" l.: „καϲιγνήθω". — v. 709. (Comment. p. 132, l. 7 sq.) Pro „δέ κεν ἄ. reliqui *Etym. Gud.* l. l." l.: „δέ κεν ἄρχῃ cum a reliqui *Etym. Gud.* l. l. lemma *Schol.* Monac. l. l. — v. 710. εἰπών a. — ἔρξαϲ etiam a *Etym. Gud.* l. l. — v. 711. (Comment. p. 132, l. 11.) Pro „εἰ δέ κεν reliqui" l.: „εἰ δέ κεν cum *Etym. Gud.* l. l. a reliqui". — v. 712. ἡγῆτ' etiam a. — v. 715. μὴ δ' ἄξ. etiam a. — v. 716. μὴ δ' ἐϲθλ. et νεικεϲτῆρα etiam a. — v. 721. κακὸν εἴπ. etiam a. — v. 723 sq. δυϲπέμφελοϲ εἶναι· ἐκ κοινοῦ πλείϲτη a. — v. 727. ἄντ' etiam a. — v. 730. ἔαϲϲιν a. — v. 734. ἐϲτίῃ etiam a. — v. 738. πρὶν γ' a. — v. 740. κακότητι δὲ etiam a. — v. 741. τῷδε a. — v. 742. ἐνὶ δ. etiam a. — v. 744. ὕπερθεν etiam a. — v. 756. θεόϲ τοι etiam a. — v. 763 sq. πολλοὶ | λαοὶ *Aeschines* de falsa legat. p. 311 Rsk. (λαοὶ πολλοὶ cod. i). — In hoc loco inter φημίζουϲι, φημίξουϲι et φημίζωϲι variant Aeschinis codd. — v. 764. φημίζουϲι etiam a. — θεόϲ νύ τιϲ ἐϲτὶ a. — Ibid. (Comment. p. 136, l. 21.) Pro „ἔϲτι" l.: „ἐϲτι". — v. 769. αἰδὲ a. — v. 770. ἔνῃ etiam a. — v. 775. (Comment. p. 138, l. 5.) Pro „et a ἤδ'" l.: et a ἤδ'". — Ibid. ἡμὲν (ἡ μὲν cod.

Lips.) — ἠδ' *Schol.* ad Theocr. V 98. — v. 789. ψεύδεα θ' αἱμ. a. — v. 792. ἵcτορα etiam a. — v. 794. δεκάτῃ a. — v. 798. φθίνοντοc θ' a.

v. 803. Ἐριννύαc etiam a. — v. 806. ὀπιπτεύοντα etiam a. — Ibid. (Comment. p. 140, l. 7.) Pro „εὐοχάλῳ" l.: ἐϋοχάλῳ". — v. 810. ἐπιδείελα etiam a. — v. 812. γάρ τ' ἠδὲ et φυτεύειν etiam a. — v. 814. αὖτ' ἴ. etiam a. — v. 817. πολυκληῖδα etiam a. — v. 820. δ' αὖτε μετ' εἰκάδα etiam a. — v. 821. γινομένηc et ἐπιδείελα etiam a. — χερεῖων a. — v. 825. ἄλλοτε μὲν μητρυὴ πέλει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ *Excerpt.* apud *Bandini.* Bibl. Laur. II p. 205. — v. 828. ἀλεείνω a. — In a poëma explicit: τέλοc τῶν τοῦ Ἡcιόδου ἔργων καὶ ἡμερῶν.

Recensionis diversitati adscribenda erant haec: Γύης, quamquam ejus formae vestigia nostris in codd. tantummodo ad *Theog.* v. 149. 618 et 817 non item v. 714 et 734 servata sunt; v. 240 μεγήρατα, de quo verbo vid. *Muetzell.* p. 110 sq. et 439; tum v. 293. 309 Ὄρθρον et v. 327 Ὄρθρῳ, de qua discrepantia dixit *id. ibid.* p. 229; porro πύλας v. 732, de quo cf. *id. ibid.* p. 191 sq.

Iam sequantur

ADDENDA

AD

CRITICORUM CONJECTURAS.

Theogoniae [v. 5—8] *Welcker* v. 17. Φοίβην pro Ἥβην ed *Schoemann* e conj v. 35. ποτὶ δρῦν ἢ ποτὶ πέτρην dubitanter conj *Schoemann* 1 v. 38. „fort. εἴρουσαι" *Schoemann* 2 „v. 62 olim fort. post v. 53 aut 56 positus, sed huc translatus ab interpol. propter ἔνθα in v. 63" *Schoemann* 2 „v. 65—67 ab interpolatore inserti" *Schoemann* 2, qui in hac editione margini supposuit, in priore uncinis inclusit v. 65. ἐν θαλίῃς· [δ'] ἐρατὴν γὲ διὰ (sic!) ed *Welcker*, ἐν θαλίῃς δ' ἐρόεσσαν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἱεῖσαι conj *Schoemann* 1 v. 71. πατέρα σφόν conj *Scheer* Mus. Rhen. XXIII 685 v. 87. „pro αἶψά τε f. l. αἶψ' ὅγε aut αἶψά τι" *Schoemann* 2 v. 88. „inter ἐχέφρονες et οὕνεκα duo hemistichia excidisse videntur hujusmodi: ἠδὲ δίκαιοι | τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς —" *Schoemann* v. 93. „f. l. ἱερὰ δῶρ'" (sic!) *Schoemann* 2 [v. 94—103] *Welcker* v. 94—97 pro interpolatione eo consilio interposita, ut etiam [v. 98—103] commode adnecterentur, habuit *Schoemann* 1, cujus sententiae in 2 nullum vestigium apparet „v. 105—115 Goettling. unc. incl.; sunt sane in his quae si abessent nemo desideraret, 105. 6; alia quae malles abesse, 107. 109. 110. 112" *Schoemann* v. 108. χάος καὶ conj *Scheer* l. c. XXIV 624 [v. 118] *Welcker* v. 118 sq. ἀθ etiam *Kock* v. 122. δαμνὰς ἐν ed *Schoemann* [v. 128] ὅς τ' εἴη conj *Kock* v. 130 ἀθ etiam *Kock* v. 138 et 144—146 ἀθ etiam *Kock* [v. 142] *Welcker*, qui etiam versum Crateteum post v. 143 illatum uncinis saepsit v. 149. „f. l. Κοττός τ' Ὀβριάρεως" (sic!) *Schoemann* 2 v. 154. „οὗτοι γὰρ conj. Overbeck. (potius οὗτοι δ' ἄρ Mus. Rhen. XIX 626!)"

„quod recipiend. nisi v. sq. τούτων scr. pro καὶ τῶν“ *Schoemann*

[v. 158] ἀθ *Kock* v. 182. pro ἐξοπίσω conj ἐς πόντον *Scheer* XXIII l. c. v. 184. πᾶσας δέξατο ed *Schoemann* „v. 196. 199. 200 ἀθ etiam *Kock*; sine dubio spurii“ *Schoemann* 2 v. 201 —206 ἀθ *Kock* [v. 207—210] *Welcker* v. 212. ἔπειτα δὲ conj *Mure* in Graec. litter. hist. II, p. 414 v. 214. 213 hoc ordine ed *Schoemann*, qui tamen alterum utrum fortasse delendum censet v. 217. Μοῖραν conj *Braun* mythol. § 258 [218 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 220 sq. ἐφέπουσιν, | οὐδέ ποτε ed *Schoemann* v. 227. „Pro Λήθην f. l. Δῆριν“ *Schoemann* v. 248. pro Πρωτώ ed *Schoemann* Πρωθώ, fuit qui Κραντώ conjiceret v. 270. Γραίας] κοῦρας conj *Koechly* v. 253. pro Ζαθέων conj Ζαχρηῶν *Scheer* l. c. v. 258. „malim Αὐτονόμη cum Bas. Ald.“ *Gerhard* v. 287 τρικέφαλλον et v. 312 πεντηκοντακέφαλλον ed *Lennep Schoemann* v. 300. 304 sq. 301—303 Wolfiano ordine ed *Schoemann* 2 v. 300. pro ποικίλον conj αἰόλον *Scheer* l. c.

[323 sq.] *Welcker Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 329. πῆμα βροτοῖσιν conj *Scheer* XXIV l. c. v. 334 sq. ἐρεμνοῖς — μεγάλης e *Wiescleri* conj ed *Schoemann* v. 359. Χρυσηίς etiam rec *Welcker Schoemann* v. 373. θεοῖσι etiam rec *Gerhard Welcker*

v. 377. ὃς πάσῃσι μέγ' ἔπρεπεν conj *Meineke* Hermes I, p. 328

v. 387. ἡγεμονεύῃ ed *Lennep Schoemann* v. 393. μὴ τὸν conj *Scheer* l. c. v. 399. δῶρ' ἀπέδωκεν *id. ibid,* v. 408. pro μείλιχον fortasse ἵλαον ab initio positum fuisse putat *Schoemann* 1

v. 416. τοιγὰρ ed *Schoemann* v. 427 post v. 422 posuit *Schoemann* 1, margini subjecit 2 addita tamen hac nota: „rectius legeretur post v. 422“! v. 428. ἐπεὶ καὶ Ζεὺς τίεν αὐτὴν ex em *Koechlyi* ed *Schoemann* v. 431. οἷ δ' conj *Scheer* l. c. v. 445. βουκολίας τ' ἀγέλας ἠδ' αἰπόλια conj *Schoemann* 1, βουκολίας τε συῶν τ' ἀγέλας ἠδ' αἰπόλι' αἰγῶν *Scheer* l. c. v. 452. Post hunc versum longiorem lacunam statuebat *Thiersch* v. 453. Ῥεῖα δ' ὑποδμηθεῖσα ed *Goettling Gerhard Schoemann* v. 459. „pro τοὺς f. l. τῶν“ *Schoemann* v. 471. ὅπως κε λάθοι τε τεκοῦσα ed *Schoemann* 2 v. 473. παίδων θ' οὓς ed *Schoemann* v. 482. ἐς Δίκτην ed *Schoemann* v. 497. „pro καταπίνων f. l. καταπιών. cf. Spitzn. de pros. Gr. § 51. 2. b et ad Il. XVI, 825.“ *Schoemann*, qui, si libelli prosodiaci locum in Spitzneri adnotatione falso laudatum — legitur enim § 179, 2 — non tantum descripsisset sed evolvisset locosque Homericos ibi adscriptos et ipsos inspexisset, intellexisset fortasse conjecturam hic quoque a se proponi Dausquejis Pauwiisque dignam

v. 497. ἐξήμεσσε rec *Goettling Gerhard Welcker Schoemann* v. 502. τοὺς ed *Schoemann* v. 538. τοῖς μὲν rec *Gerhard Schoemann* v. 538. πίονα e conj ed *Schoemann* v. 554. post ἀμφί comma ponit *Schoemann* v. 568. Ζῆν' ὑψιβρεμέτῃ conj *Scheer* l. c. v. 575. χαρίεσσιν ἐπέκχεε (sic!) et v. sq. νεοθηλέος ἄνθεα γαίης conj *id. ibid.* [v. 576 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2

[v. 591] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 592. πῆμα

μέγ' αἴ ed *Schoemann* v. 609. τῷ δέ τ' ἐπ' αἰῶνος conj *Boissonade*, τῷ δὲ δι' αἰῶνος ed *Schoemann* v. 610. ἐμμενὲς recepit *Schoemann* v. 616. ἔρυκεν ed *Schoemann* v. 617. Ὀβριάρεῳ etiam rec *Gerhard Schoemann* v. 635. pro μάχην conj πόνον *Schoemann* v. 639. ὅτε Γῆ (!) conj *Scheer* l. c. v. 656. ὅ τοι rec *Goettling Gerhard Schoemann* v. 659. 658 (scripto cῆcιν) hoc ordine ed *Goettling Gerhard Schoemann* v. 679. ἐcφαράγηcεν conj *Doederlein* Hom. glossar. III, p. 355 v. 697. αἰθέρα δῖαν conj *Scheer* l. c. v. 700. εἴcατο δ' ἄν τοι (sic!) *id. ibid.* v. 703. „f. l. πίλναινθ'· οἷος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὀρώροι cui respond. v. 705. τόσσος δοῦπος —" *Schoemann* v. 706. ἄνεμοί τ' ἔνοσίς τε κονίην ἐcφαράγιζον e conj rec *Schoemann* [v. 707 sq.] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 v. 714. τ' Ὀβριάρεως conj *Schoemann* [v. 722—725] *Schoemann* 1, margini suppositi 2 [v. 731] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 734. Ὀβριάρεως rec *Gerhard Schoemann* v. 744. post τοῦτο τέρας „signum lacunae manifestae posuit" *Schoemann* v. 746. ἔχει rec *Schoemann* v. 754. εἰς ὅ κ' ἵκηται (sic!) conj *Scheer* XXIII l. c. [v. 774] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 v. 783. καί ῥ' ὅτε τις conj *Scheer* l. c. v. 797. ἀλλά γε e conj ed *Gerhard* v. 804. εἴρεας e conj ed *Schoemann* 2 v. 813. νέρθεν pro πρόσθεν e *Koechlyi* conj ed *Schoemann* 2 [v. 815—819] *Welcker* v. 823. ἄαπτοι pro ἔασιν e conj ed *Schoemann* ἐπ' ἔργμασιν ἰσχὺν ἔχουσαι conj *Schoemann* (!) v. 827. θεσπέσιον βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι melius scribi notavit *Schoemann* v. 830. παντοίῃ Fοπὶ Fῖσαι ἀθέσφατοι conj *Scheer* XXIV l. c. v. 831. ὥστ' ἐνεοῖσι conj *Hermann* v. 834. θαῦμ' ἐσακοῦσαι conj *Scheer* l. c. v. 847. „ζῆ δὲ πυρὶ ad normam ἔπλη etc. aut ἔζε comparandum cum φοβέο μυθέαι οὖτα" fortasse olim scriptum fuisse conj *Goettling* v. 852 ἀθ *Hermann* v. 860. Ἀΐτνης pro ἀϊδνῆς hic legisse opinatur Tzetzen *Schoemann* v. 867 ἀθ *Ruhnken* v. 872. οἱ δ' ἄλλοι rec *Schoemann* v. 875. ἄλλῃ pro ἄλλαι rec *Schoemann* v. 878. αἱ δ' αὐταὶ κατὰ γαῖαν tacite ed *Schoemann* 1 v. 887. θεῶν τε ἰδυῖαν e conj ed *Schoemann* [v. 888—899] *Welcker* „v. 900 rectius legeretur post v. 887" *Schoemann* [v. 910 sq.] *Welcker* v. 911. δερκιόωντο e conj ed *Schoemann* v. 928. „f. l. γείνατ' ἐπεί—" *Schoemann* [v. 964.] *Schoemann* 1, margini suppositus 2 [979—983] etiam *Welcker*

Operum v. 1—10 „ab Hesiodo abjudicandos esse censet" etiam *Schoemann* v. 21. ἔργοισι cum πλούσιον jungendum conj *Usener* Mus. Rhen. XXIII, p. 147 v. 22 ὡς σπεύδει e conj ed *Schoemann* v. 25 sq. margini supposuit *Schoemann* „v. 33. rectius videtur ὀφέλλοι et v. 34. ἔστιν" *Schoemann* v. 39. ἐθέλοντι δίκασσαν e conj ed *Schoemann* v. 44. ὥστε καὶ εἰς rec *Schoemann* v. 65 sq. ἀθ *Wieseler* v. 76 margini supposuit *Schoemann* pro χροΐ conj χερὶ *Wieseler* v. 79 sq. deletis verbis βαρυκτύπου — κῆρυξ in

unum versum contrahunt *Ranke Vollbehr* v. 80. γυναῖκα „veteris lacunae malum supplementum" ratus post κῆρυξ epitheton ad φωνήν aptum velut γλυκερήν aut ἐρατήν excidisse putat *Schoemann.* comment. crit. p. 21 v. 93 margini supposuit *Schoemann* v. 108 ut „ab hoc contextu sine dubio alienum" margini supposuit *Schoemann* v. 113. οὐδέ τε e conj ed *Schoemann* v. 121. ἐπειδὴ etiam rec *Schoemann* v. 160. προτέρη γενεὴ rec *Schoemann* v. 169 margini supposuit *Schoemann* v. 187 οὐδέ κεν etiam rec *Schoemann* v. 198 φάρεσσι ed *Schoemann* v. 210 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 215. „fort. τρεφέμεν" *Schoemann* v. 231. „f. leg. θαλίης" *Schoemann* v. 282. ἐπὶ ὅρκον ex *Useneri* conj ed *Schoemann* v. 283. ἀασθῇ etiam rec *Schoemann* v. 301. πιμπλῇσι etiam rec *Schoemann* v. 314. δαίμονι δ' ἴσος ἔσῃ. τῷ ἐργάζεσθαι e conj ed *Schoemann* v. 327. ἔρξῃ et v. 328. βαίνῃ rec etiam *Schoemann* v. 329 margini supposuit *Schoemann* v. 330. „malim δι' ἀφραδίης aut δι' ἀφραδίην" *Schoemann* v. 341 margini supposuit *Schoemann* 350. αὐτῷ μὲν μέτρῳ aperto errore ed *Lennep* v. 353 προσεόντι conj *Haupt* Hermes I, 351 sq. προσῖναι (scilicet = προσίμεναι!) conj *Schoemann* comment. crit. p. 38 v. 357. „f. l. ὃ καὶ εἰ μέγα δώῃ aut ὅτε κεί μ. δ." *Schoemann* v. 361. optativis retentis εἰ γὰρ καὶ σμικρόν περ ἐπὶ scribendum censuit *Hermann* v. 377 (scripto v. 376. σώζοι) margini supposuit *Schoemann* v. 378. θάνοι σφέτερον παῖδ' e conj ed *Schoemann* v. 379 „f. l. κἂν" *Schoemann* v. 389. „malim ἄγκεϊ βησσήεντι" *Schoemann* v. 393 sq. [Δημήτερος — ἀέξηται] *Schoemann* v. 406 margini supposuit *Schoemann* v. 409. μινύθῃ δέ τε Ϝέργον corr *Bentlei* v. 412. μελέτῃ τοι conj *Hermann* v. 453. „pro γὰρ fort. leg. γε" *Schoemann* v. 468. ὅρπηκι rec etiam *Schoemann* v. 469. τυτθὸν rec etiam *Schoemann* v. 480. „fort. scr. ὀλίγον περ χείρεσι ἔργον" *Schoemann* v. 495. ὀφέλλοι etiam rec *Schoemann* v. 496 sq. margini supposuit *Schoemann* hac nota addita: „rectius collocarentur post v. 492" v. 502 sq. margini supposuit *Schoemann* hac nota addita: „hi quoque rectius transponerentur versibus sic ordinatis: 492. 496 sq. 502 sq. 493—495. 498—501" v. 533. βροτοὶ etiam rec *Schoemann* v. 534. ὧντ' pro οὗτ' e conj. ed *Schoemann*: „potuit etiam οἷστ' scribere" „f. l. νῶτά τ' ἔαγε κάρη τ' εἰς" *Schoemann* v. 549. πυροφόροις rec. etiam *Schoemann* v. 550. ὅστ' ἀπαρυσσάμενος conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 176 v. 561—563 margini supposuit *Schoemann* v. 577. et 606. εἴη rec etiam *Schoemann* v. 595. κρήνης δ' ἀενάου, ita ut *Hermanno* auctore versus cum sequente jungatur, fortasse scribendum censet *Schoemann* v. 602—605 margini supposuit *Schoemann* v. 617. κατὰ χρέος e conj ed *Schoemann* [v. 646—662] *Goettling* v. 646 sq. εἰ δ' ἂν — et βούληαι χρέα e conj ed *Schoemann* v. 655. „An Χαλκίδαδ'?" *Schoemann* v. 692 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 708. ποιήσῃ editurus erat *Schoemann*, sed operae ποιήσῃς reliquerunt

v. 714. καταθελγέτω e conj ed *Schoemann* v. 731 sq. „conjec. anon. ἀζόμενος δὲ τὸ θεῖον et ἤχ' ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσαιτ'“ *Schoemann* incredibilia memorans! [740] *Goettling* v. 740. κακότητί γε rec etiam *Schoemann* v. 751 sq. margini supposuit *Schoemann* v. 769. 768 hoc ordine ed *Schoemann* „v. 777—779 ab interpolatore inserti videntur“ *Schoemann* v. 785. κούρῃσι rec etiam *Schoemann* v. 798 margini supposuit *Schoemann* v. 799. „f. l. θυμοβόρα“ *Schoemann* v. 820. „f. l. μετ' εἰκάδ' ἴσασιν ἀρίστην“ *Schoemann*

Scuti v. 15. οὐδέ οἱ ἦεν etiam rec *Schoemann* v. 79. μέγ' ἀθανάτους etiam rec *Schoemann* v. 81. Τίρυνθος etiam rec. *Schoemann* v. 183 margini supposuit *Schoemann* v. 199. χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν rec etiam *Schoemann* v. 212. ἐθοινῶντ' conj *Ranke*; „possit etiam ἐθήρων conjici“ *Schoemann* v. 260. τῶν μέν τ' ἀλλάων etiam rec *Schoemann* v. 293—296 [ἀπὸ τρυγητήρων — ἐφόρευν] ut „interpolatoris additamenta“ *Schoemann* v. 299 margini supposuit *Schoemann* v. 429. ἐμ μένεος etiam rec *Schoemann* v. 438. ἠχῇ etiam rec *Schoemann* v. 458. Ἡρακλέα κρατερόφρονα etiam rec *Schoemann*

Sed his *Addendis* ne quid deesset, *Godofredum Kinkelium*, postquam ille editionem *Paleianam*, de qua supra p. VIII monuit, nactus est, rogavi, ut mihi quae ex ea *criticorum conjecturis* inserenda viderentur excerpta transmitteret. Fecit id ille indefessa industria, sed cum et *Theogonia* et *Opera* typis iam descripta essent, eo tempore, quo ejus schedae vernaculo sermone conscriptae ad me perveniebant, tantummodo notationes ejus ad *Scutum* factas in Latinum sermonem conversas commentario critico interponere potui. Ad *Theogoniam* vero et ad *Opera* quae pertinent excerpta cum jam non possent inter criticorum conjecturas recipi, nolui quippe ex Anglo in vernaculum sermonem translata rursus „Latinitate donare“, ne citra necessitatem magis a prima forma discederent, sed immutata hic inserenda curavi:

Paley zur Theogonie.

Ueber 1—115. Die Ansicht Hermanns wird angeführt und beurtheilt. Das Ganze ist „ein Gemisch, das zum grossen Theil nachhesiodeisch ist“ — „ein langer Cento“.

Zu 2, 3. Es steckt hier eine Interpolation drin: vielleicht ist v. 2 „interpolirt“ (das bedeutet bei Paley immer „hinzugefügt“); der 3. Vers fing dann ursprünglich so an: αἵτε περὶ κρήνην. Eine andere Einleitung kann folgendermassen gelautet haben: Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ᾽ ἀείδειν, αἵτε λοεσσάμεναι κ. τ. λ. (v. 5).

„ 5—8. Im Text [5—8].

„ 15. Im Text: ἠδὲ Ποσειδάωνα γεήοχον.

„ 18. Im Text: λαμπρήν τε mit Göttl.
18, 19 hat er in derselben Ordnung wie wir.

„ 19. — „v. 18 sollte unmittelbar vor 20 stehen. v. 19 ist eine Interpolation.“

„ 22 ff. „Man kann dem Verdacht nicht widerstehen dass 22. 23. 25 von Rhapsoden herrührende Zusätze sind. Das Metrum in v. 23 ist nicht hesiodeisch; der ζάθεος Ἑλικὼν ist aus v. 2 herübergenommen. Uebrigens wird v. 25 unten 52 wiederholt.“ Im Text: [25].

„ 31. In der Note — die nicht sehr klar ist — zieht Paley δρέψασαι vor; da er in Betreff der Zulässigkeit von δρέψασθαι gelinde Zweifel hat, hat er das Wort im Text mit einem Kreuz versehen: † δρέψασθαι.

Zu 32. „Da die meisten MSS. ἵνα κλείοιμι, andere ὥςτε oder ὄφρα κλύοιμι bieten, hat Göttl. geschlossen dass die alte Lesart nicht θείην, sondern entweder δῖαν oder θέςπιν war. Die Lesart des Barocc. 60, θεῖαν, ἵνα ist nicht ohne Weiteres zu verwerfen.“ Im Text hat er † θείην, ὡς κλ. u. s. w. „Vielleicht ist der Vers unecht, indem er aus 38 compilirt ist.“

„ 34. „Für ὕςτερον möchten Wolf und Andere ὕςτατον lesen. Dies mag richtig sein; denn ὕςτερον sollte eher künftig, „in posterum“, bedeuten. Aber da 2 Hss. das τε auslassen, wäre vielleicht zu lesen: πρῶτον καὶ ἐς ὕςτερον. Vgl. Opp. 351.“ Im Text: † τε.

„ 37—38. Einer von beiden Versen ist wahrscheinlich eine Interpolation. Im Text vor 38: †.

„ 46. Im Text: [46] nach Göttling, mit Rücksicht auf den von Göttl. angeführten Grund.

„ 48. Im Text: [48] „wahrscheinlich unecht“.

„ 58—9. „Beide wahrscheinlich unecht“.

„ 64—7. Im Text: [64—67] mit Göttl. — Die Verbindung von 64 und 65 ist mangelhaft: entweder ist ein Vers ausgefallen, oder es sind Verse zusammengefügt worden, die verschiedenen Gedichten angehörten. Im Text nach v. 64 Zeichen einer Lücke. * * * *

„ 66. „Die ursprüngliche Lesart mag gewesen sein: μέλπουc' ἀθανάτων τε νόμουc καὶ u. s. w.“

„ 79. Im Text: ἣ δὴ πρ. mit L. Dindorf. (In der Anmerkung schreibt er die Conjectur aus Versehen G. Hermann zu.)

„ 83 f. „Möglicherweise wurde 83 hinzugefügt, um den scheinbaren Hiatus in dem nächsten Verse (τοῦ Fέπε') loszuwerden — den man dann durch Hinzufügung eines δ' zu heilen meinte.“ Im Text vor 84: †.

„ 93. „Gaisford und Dindorf lesen mit Guietus τοίη. Wenn eine Aenderung vorgenommen werden muss, wäre wol οἵα vorzuziehen. conspicuus est inter congregatos, qua est a Musis praeditus eloquentia.“

„ 94 vermuthet er ἐκ μὲν γὰρ Μούcεων.

„ 102 nimmt er eine doppelte Recension an: ἆψ ὅγε δ. und αἶψα δὲ δ.

„ 110 „wahrscheinlich aus 382 compilirt.“

„ 118 „vielleicht unecht“. Im Text: [118].

„ 125 „vielleicht unecht“. Im Text: [125].

„ 126 vermuthet er ἶcον ἁπάντῃ. Im Text: † ἑαυτῇ.

„ 141 wahrscheinlich „unecht“ nach Göttling. — Im Text: [141]. Das Ganze v. 141—146 lautet folgendermassen:

[οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοcαν τεῦξάν τε κεραυνόν.]
οἱ δ' ἤτοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖc ἐναλίγκιοι ἦcαν,
μοῦνοc δ' ὀφθαλμὸc μέccῳ ἐνέκειτο μετώπῳ.

[οἵδ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες·
Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦcαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα cφέων
κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἕεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰςχύς τ' ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ †ἦcαν ἐπ' ἔργοις.]

(142 liest er δ' ἦτοι, 145 will er ἕεις lesen, — dann, weil ἐπώνυμον sich nach dem Pluralis Κύκλωπες ἦcαν schlecht ausnimmt, ἐπώνυμοι. [Unterstützt durch Etym. M.])

Zu 146. „Da ἔργοις hier ohne Digamma erscheint, wird wohl nicht alles in Ordnung sein: vielleicht ἦν ἐπὶ ἔργοις."

„ 148. μεγάλοι τε καὶ hat er (nach Herm.) im Text.

„ 155 f. Im Text: [155. 156]. 155 ist „aus 138 compilirt. (Uebrigens hält er auch 138 für einen unechten Vers.) Es lässt sich vermuthen dass es ursprünglich so geheissen habe: ὅccοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο ἐξ ἀρχῆς, τῶν μέν τις ὅπως πρώτιστα γένοιτο πάντας ἀποκρύπταςκε, sc. Οὐρανός."

„ 178. Im Text: λόχοιο. „Die richtige Lesart (oder vielmehr Aussprache) ist wahrscheinlich λόκχοιο. (Nach dem Brauch der Aeolier, wie in cκύπφος, ὄκχος, βρόκχος, ὄπφις u. s. w.)"

„ 186. [186] mit Göttl., mit Rücksicht auf den von diesem angeführten Grund.

„ 196. Liest er ἀφρογενέα mit Göttling. Uebrigens [196], „unnöthig und eine etwas ungeschickte Construction verursachend."

„ 199. Liest er Κυπρογενέα.

„ 204 „ist höchst wahrscheinlich unecht".

„ 212 f. „Es ist ziemlich klar dass beide Verse nicht echt sein können — doppelte Recension." Im Text: [213].

„ 216. „Dieser Vers kann — wie er jetzt dasteht — kaum als echt angesehen werden. Nach dem Pluralis μῆλα ist μέλουςι sehr ungewöhnlich. Nach der Auseinandersetzung des Scholiasten zu schliessen sind ein oder zwei Verse verloren gegangen, in denen von der Erlegung des Drachen durch Herkules und dem Einsammeln der Aepfel durch denselben die Rede war. Vielleicht hiess es ursprünglich etwa so: κούρας θ' αἳ ναίουςι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο, Ἑςπερίδας· καὶ Κῆρας ἐγείνατο u. s. w.

„ 220—222 eine andere Recension von 218. 219 (die aus 905. 906 compilirt sind.) Im Text: [218. 219].

„ 224. „Vielleicht eine Interpolation".

„ 245. Im Text: Cπειώ τε, Θόη θ' Ἁλίη nach Valckenaers Conjectur.

„ 249 vermuthet er Πρωνομέδεια und vergleicht dazu Aristoph. Ran. 665. Πόςειδον, ὃς Αἰγαίου πρῶνας — μέδεις.

„ 260. „Vielleicht θείη τε" anstatt δίη τε.

„ 271. 272 „wahrscheinlich eine Interpolation".

„ 273. Wie Göttling, vermuthet auch Paley, dass der Name der dritten Gräe verloren gegangen sei: er vermuthet etwa

Πεφρηδὼ Δεινώ τε Ἐνυώ τε κρ. (Er nimmt an der Verbindung von εὔπεπλον und κροκόπεπλον Anstoss.)

Zu 305. „Wenn irgend ein Theil der ganzen Geschichte überhaupt unecht ist, so dürfte dies namentlich von den beiden letzten Versen behauptet werden, die man aus Il. II, 783 bildete, um den beschriebenen Gegenstand mit dem folgenden zu verbinden.

„ 312. Im Text: †πεντηκοντακάρηνον.

„ 315. „Hier wäre ἄπληστον nicht übel."

„ 317. 318. „Sieht wie die überflüssige Zuthat eines Interpolators aus: wenigstens hat v. 318 wenig Anspruch auf Echtheit."

„ 323 f. Im Text: [323, 324] „aus Homer entlehnt".

„ 330. „Die richtige Lesart war ἔνθ' ὅγε Fοικείων u. s. w." (Dies schliesst er aus der Lesart des Barocc. 60: ἔνθα ὅ γ'.)

„ 331. „Die alte Lesart war τρητοῖο Νεμείης."

„ 336. „Dieser Vers ist schwach und vielleicht eine Interpolation." Im Text: [336].

„ 359. Im Text: Κρηνηῖς mit Göttl. ed. 2.

„ 370. „Wahrscheinlich ἕκαστα, da ἴσασι das Digamma hat. (Im Text †ἕκαστοι.) Wir können suppliren τὰ περὶ τὰς ἐγχωρίας νύμφας."

„ 371. Im Text λαμπρήν mit Göttling, ohne dass er angäbe, wo er es her hat.

„ 408. „Die meisten Kritiker verwerfen diesen Vers, der ausser der Tautologie die durch ἤπιον nach μείλιχον hervorgebracht wird, noch den ungewöhnlichen Superlativ des Femininums, ἀγανώτατον, bietet. Dieser lässt sich übrigens durch Od. IV, 442 ὀλοώτατος ὀδμή, stützen. Wahrscheinlich hiess es ursprünglich so: μείλιχον αἰεί, μείλιχον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι." Im Text: [408].

„ 414 vermuthet er τε statt δέ.

„ 416—420 „standen vielleicht hinter 413."

„ 427. Im Text: [427].

„ 431 vermuthet er ἠδ' ὁπότ' u. s. w.

„ 436. „Ein schwacher und überflüssiger Vers". Im Text: [436]. Paley vermuthet übrigens τοῖσι παρίσταται. — Zu 438 zweifelt er an der Echtheit von 435—438.

„ 443 „kann kaum als echt betrachtet werden, da die Endung der von 446 ähnlich ist."

„ 450. „Die Echtheit von 450—452 ist fraglich. Jedenfalls scheint 452 hinzugefügt worden zu sein, um den Abschnitt abzuschliessen."

„ 465. Im Text: [465] nach Gaisford.

„ 470. „Wahrscheinlich wurde dieser Vers von einem Rhapsoden hinzugefügt, der das τοκῆας weiter ausführen wollte."

„ 471 vermuthet er ὅπως λελάθοι ἑ τεκοῦσα.

„ 473. Im Text: [473] nach Wolf.

Zu 480. Im Text: τραφέμεν τ' ἄτιτ.
„ 481. Im Text: ἔνθα nach Hermann.
„ 486. „Scheint unecht und wie 470 epexegetisch zu sein.“ Im Text: [486].
„ 496. Im Text: [496] mit Göttl.
„ 501 ff. Im Text: [501—506], „offenbar unecht“. (Der Herausgeber fügt hinzu, dass er unabhängig von Göttling zu diesem Resultat gekommen sei.) „Es ist hier eine grosse Lücke vorhanden, in der von dem Streit zwischen Kronos und Zeus die Rede war.“
„ 513 vermuthet er ἀπέδεκτο.
„ 520 zweifelt er an der Echtheit des Verses.
„ 526 ff. „Vielleicht ist diese Stelle, die vom Hercules handelt (526—534), ein späterer Zusatz.“
„ 532. „Dieser Vers scheint corrupt zu sein; oder vielleicht ist zwischen 532 und 533 ein Vers verloren gegangen.“ — Dann vermuthet er τιμῶν oder τιμαῖς.
„ 538 vermuthet er πίονα. Im Text: †πίονι.
„ 541 „kann kaum echt sein“. Er nimmt an der Wiederholung von κατέθηκε und an dem Verbum εὐθετίζειν (das spät „gemünzt‘ zu sein scheint) Anstoss. Auch bemerkt er, dass der Vers 555 „anticipirt“ wird und vermuthet, 540, 541 mit einander verbindend: τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ καλύψας ἀργέτι δημῷ.
„ 543. „Dies ist ein verdorbener oder unechter Vers, da ἄναξ regelmässig das Digamma hat.“ Auch missfällt ihm die Bezeichnung des Prometheus als ἀριδείκετ' ἀνάκτων. „Vielleicht: ἀριδείκετε λαῶν.“ Im Text vor ἀριδείκετ' †.
„ 549. „Vielleicht: γέ σ' ἐνὶ oder σε γ' ἐνί.“
„ 556 f. „Wenn 556. 557 nicht eine Interpolation sind, so stehen sie nicht an der rechten Stelle. Göttling möchte die Verse hinter 561 stellen. In diesem Falle müsste 564 eine Interpolation sein.“ Im Text: [564].
„ 569. „Vielleicht ist dieser Vers eine Interpolation. Scheint aus 555 und 566 compilirt.“ Im Text: [569].
„ 577 vermuthet er ἱμερτούς τ' ἐπέθηκε. Im Text: †παρέθηκε.
„ 582 vermuthet er κνώδαλά θ' ὅσσα περ ἤπειρος τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
„ 590. Im Text: [590] „gehört einer anderen Recension an.“
„ 595 vermuthet er, dass der Vers wegen der Abwesenheit des Digamma (in ἔργων) corrupt sei und schlägt κακῶν ξυνήονας ἀργοὺς vor.
„ 602 ff. Er nimmt an, dass die ganze Stelle „überarbeitet“ sei und meint, dass sie ursprünglich etwa folgendermassen gelautet habe: ὃ δ' οὐ βιότου τέλος ἐσθλὸν ἐγκύρσει· τῷ δ' αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται, ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην.

Zu 617. Im Text: Ὀβριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα.
„ 619. 620. „Die Echtheit dieser beiden Verse ist zweifelhaft."
„ 625. Im Text: [625].
„ 634. v. 631. 634. 648. 668 sind von Rhapsoden hinzugefügt.
„ 642. Hier scheint eine doppelte Recension vorzuliegen. „Entweder sind 641—2 oder 642—3 auszuwerfen, — oder vielleicht nur 642; in dem letzteren Fall muss πάντων τ' ἐν στήθεσσιν gelesen werden." Im Text vor 642: †.
„ 648. Im Text: [648]. S. zu 634.
„ 656. Im Text: ὅ τοι (mit Hermann) πέρι μὲν u. s. w.
„ 658 f. Paley: 659. 658:
ἄψορρον δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ἀπὸ δεσμῶν
σῇσιν ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.
„ 660. Im Text: †ἀνάελπτα.
„ 668. „Der Vers hier „unnöthig".
„ 671. Im Text: [671—673].
„ 678. Diese Stelle (v. 674—678) scheint „überarbeitet, vielleicht mittelst der Hinzusetzung des homerischen Verses 676. Möglicherweise ist zu lesen: οἱ δ' ὅτε Τιτήνεσσι κατέσταθεν — δεινὸν περὶ Fίαχε u. s. w. Sonst liesse sich vermuthen δεινὸν περὶ δ' ἴαχε πόντος (vgl. 69)."
„ 682. Im Text: ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωὴ mit Hermann.
„ 686. „Ein schwacher, vielleicht unechter Vers".
„ 703. Nimmt er an dem Ausdruck τοῖος μέγιστος δοῦπος Anstoss und schlägt vor: πίλναιτ'· ὅσσος γάρ κε μέγιστος u. s. w. — Dann hält er 704. 5 für unecht und meint, man könne die beiden Verse auslassen und dann 703 schreiben: τοῖος γάρ τε μέγιστος δοῦπος ὀρώρει. Im Text: [704. 705].
„ 707 f. vermuthet er: βροντὴ δὲ στεροπή τε σὺν αἰθαλόεντι κεραυνῷ, κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον ἰαχήν (Fιαχήν) τ' ἐνοπήν τε.
„ 710. „Spätere Zuthat".
„ 719 „wahrscheinlich eine Interpolation". Er vermuthet, es habe ursprünglich so geheissen: καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης δήσαντες δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔπεμψαν τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς u. s. w. Im Text: [719].
„ 731. Nimmt er an der Construction von ἔσχατα Anstoss und vermuthet χῶρον ἐς εὐρώεντα.
„ 733. Im Text: †περοίχεται (nach Herm.).
„ 734 lautet bei Paley so (im Text): ἔνθα Γύης Κόττος τε καὶ Ὀβριάρεως μεγάθυμος.
„ 743 ff. [743—745] mit Göttl.
„ 746. Im Text: ἔχει mit Hermann.
„ 757. Nachdem er angeführt hat, dass die Verse 755—7 bei Gaisford nach dem Vorgang von Heyne und Wolf eingeklammert sind, bemerkt er, dass mit grösserer Wahrscheinlichkeit die Verse 757—761 einer anderen Recension ange-

hörten oder als die Interpolation der Rhapsoden zu betrachten seien. (761, 762 aus Od. λ 16 und ρ 18 compilirt.) Also im Text: [757—761].

Zu 768. „Interpolirt (mit Vergleichung von Od. κ 534 und λ 47)." Also: [768].

„ 774 fehlt in vielen MSS.; hier jedenfalls überflüssig." Also: [774].

„ 797. Für ἀλλά τε conjicirt er ἀλλ' ὅγε. — Dann nimmt er an ἀνάπνευστος Anstoss und vermuthet entweder ἀνάμπνευστος („athemlos") oder (mit Hermann) ἄμ' ἄπνευστος.

„ 806. „Vielleicht ist dieser Vers eine Zuthat." Also: [806].

„ 807. Im Text: [807—810] wegen 736—739.

„ 828. Im Text: [828] nach Gaisford und Göttling.

„ 845 vermuthet er ἄπο. Wenn diese Vermuthung nicht angenommen wird, so müssen βροντῆς, στεροπῆς u. s. w. Genitive nach καῦμα sein.

„ 850. Im Text: [850—852] „wahrscheinlich eine Interpolation — compilirt aus Il. Ξ 274—9."

„ 866. „Die Echtheit dieses Verses ist zweifelhaft."

„ 900. Im Text: ὥς οἱ συμφράσσαιτο nach Hermann. (Paley erwähnt Hermann nicht, sondern entwickelt die Lesart aus dem Citat des Galenus).

„ 905 f. Im Text: [905. 906] mit Gaisford, wegen 217. 218.

„ 908. Zu εἶδος. „Hier ist auf das Digamma keine Rücksicht genommen. Vgl. 153. 259. 619, wo wir ἠδὲ καὶ εἶδος haben. Wahrscheinlich sind diese Verse spätere Zuthaten." Also: [908].

„ 920. Im Text: γείνατ' ἐν αἰγιόχοιο Διὸς u. s. w. (nach der Lesart des cod. Emman.: ἄρ ἐν φ. διὸς μεγάλοιο).

„ 927. 928. Paley ist der Sinn nicht klar, — „denn Zeus hätte eher Ursache gehabt, auf Hera eifersüchtig zu sein, als umgekehrt" (!) — und so vermuthet er γείναθ', ὃ καὶ ζαμένησε καὶ ἤρισεν ᾗ παρακοίτι. — Dann hält er 929 für unecht oder wenigstens für versetzt: vielleicht 929. 928.

„ 942. „Vielleicht ein unechter Vers."

„ 943 vermuthet er, dass die neun Verse, von denen der Scholiast spricht (ἀθετοῦνται ἐφεξῆς στίχοι ἐννέα), die Verse 942—950 seien. Dann habe 951 so angefangen: Ἥβην δ' Ἡρακλέης u. s. w.

„ 948. „Ueberflüssig". Wahrscheinlich eine Zuthat.

„ 954 vermuthet er ἐν ἀνθρώποισιν oder ἐνὶ θνητοῖσιν.

„ 963. „Was von 963 an folgt, kann nicht darauf Anspruch machen ein echter Theil der Theogonie zu sein. Wenn dieses Stück überhaupt hesiodeisch ist, so ist es vielleicht der Anfang eines anderen Gedichts, einer Ἡρωογονία, wie Wolf und Andere vermutheten. Im Text: [964] mit Wolf und Göttling.

Zu 972—3. „Die Syntax ist fehlerhaft.“ Nachdem er die Vermuthungen von Göttling und Hermann angeführt hat, schlägt er vor: πᾶσαν ὅς εἶς’ ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης, Ἐσθλὸς τῷ τε τυχόντι καὶ οὗ κ’ ἐς χεῖρας ἵκηται. Τὸν δ’ ἀφνειὸν ἔθηκε u. s. w.

„ 979. Im Text: [979—983] nach Wolf, aus demselben Grunde den W. anführt.

„ 1014. Im Text: [1014] „unecht“. Wenn der Vers beibehalten wird, ist zu lesen: Τηλέγονον δ’ ἄρ’ ἔτικτε.

„ 1019—22 schliesst er sich der von Göttling geäusserten Ansicht an.

Werke und Tage.

In Betreff der Verse 1—10 meint er, dass dieselben aus einem Hymnus an Zeus entlehnt sind.

Zu 8, 10. — 8 ist ein matter Vers. Vielleicht wurde er mit 10 „interpolirt“. „Vielleicht war die ursprüngliche Lesart: κλῦθι ἰδὼν ἀΐων τε, δίκῃ δ’ ἴθυνε θέμιστας, Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίεις. Im Text: [10].

„ 12. Für κεν vermuthet er τις.

„ 24. „Interpolirt“?

„ 32. „Sieht wie die Interpolation eines Rhapsoden aus“.

„ 43 vermuthet er γάρ κεν καὶ ἐν ἤματι.

„ 63 f. Es scheint, dass diese beiden Verse von einem Rhapsoden herrühren, der es für nöthig hielt, ἔϊσκειν mit einem Object zu versehen“. Dann nimmt er an καλὸν Anstoss. Also im Text: [63. 64].

„ 65. Zu χρυσέην Ἀφροδίτην. „Von dieser Göttin ist unten 70 ff. nicht die Rede. Darum schlug Göttling v. 76 für Παλλὰς Ἀθήνη, δῖ’ Ἀφροδίτη vor. Die Wahrheit ist, dass die (hinzugefügten) Verse 63. 64 auf eine andere Göttin hinzudeuten schienen. Die ursprüngliche Lesart war χρυσέης Ἀφροδίτης.“ Im Text: †χρυσέην Ἀφρ.

„ 76. „Andere Recension von 72.“ Im Text: [76].

„ 79. Im Text: [79] nach Bentley.

„ 93. Im Text: [93]; auch verdächtigt er die Echtheit von 92.

„ 95 nimmt er an ἐμήσατο Anstoss und vermuthet ἐλύσατο.

Zu 99. Im Text: [99] nach Gaisford und Göttling. „Man könnte die Umstellung von 99 und 100 vorschlagen."
„ 108. Im Text: [106—108] „von Rhapsoden hinzugefügt."
„ 120. Im Text: [120].
„ 137. ἀνθρώποις κατὰ ἤθεα hatte auch Paley — unabhängig von Bentley — conjicirt.
„ 151. „Wenn die beiden Verse 150—1 echt sind, muss die ursprüngliche Lesart χαλκῷ Ϝείργάζοντο gewesen sein."
„ 162. Nachdem er die Meinung Heynes angeführt, führt er fort: „es ist in der That nicht unwahrscheinlich, dass die ganze Stelle 161—9 von den Rhapsoden wegen der Berühmtheit der Ilias hinzugefügt wurde."
„ 169. Im Text: [169].
Nach 181 Zeichen einer Lücke im Text.
Zu 186. „βάζοντε ἔπεσσι ist offenbar die richtige Lesart." Und so hat er im Text.
„ 187 vermuthet er ὄπα (wegen des Digamma von εἰδότες).
„ 191 vermuthet er entweder ὕβρεων oder μᾶλλον δὲ κακὰ ῥέζουσι καὶ ὕβριν. Im letzteren Falle sind 192—4 später hinzugefügt („interpolirt").
„ 206 vermuthet er ἐπικρατέων.
„ 217. „Möglicherweise die Zuthat eines Rhapsoden."
„ 221. Im Text: [221].
„ 222 vermuthet er πόλιν κατὰ ἤθεα.
„ 225—6 vermuthet er διδῶσι und παρεκβαίνωσι.
„ 235 vermuthet er dem Digamma zu Liebe — aber dubitanter — γονεῦσι (oder τοκεῦσι) ϜεϜοίκοτα (ϜεϜίκοτα) τέκνα γυναῖκες.
„ 244—5. „Diese beiden Verse sind von zweifelhafter Echtheit".
„ 261. Im Text: [261—264] — „unecht — mannigfache Anstösse." 261 βασιλέων, 263 βασιλεῖς, „beide nicht epische Formen". σκολιῶς ἐνέπειν und ἰθύνειν μύθους „ungewöhnliche Redensarten".
„ 293 ff. Im Text: [294] „höchst wahrscheinlich eine Interpolation".
„ 306. 307. Im Text: [306. 307] „307 aus 301 entstanden".
„ 317. 318. Im Text: [317. 318] nach Gaisford.
„ 321 vermuthet er εἰ γάρ τίς τ᾽ ἢ χερσὶ u. s. w.
„ 327, 328. Im Text: ἔρξῃ und βαίνῃ nach Göttling.
„ 329. „Wenn der Vers echt ist, wird wohl κρυπταδίῃς εὐνῆς zu lesen sein."
„ 333. Im Text: δ᾽ ἤτοι mit Hermann.
„ 337. „Einer von den vielen hinzugefügten Versen die von den Rhapsoden herrühren".
„ 353—5. „Verdächtig". (Mannigfache Anstösse, namentlich προσεῖναι). Im Text: [355]; „eine blosse Wiederholung des Vorhergehenden" — „andere Recension".

Zu 357. Im Text: ὅγε κεὶ μέγα δοίη. (Conjicirt nach Proclus: καὶ εἰ μέγα τι δοίη).

„ 372. Im Text: γάρ τοι ὁμῶς nach Bentley.

„ 376. „Die meisten Hss. geben σώζοι πατρώϊον οἶκον .... Aber der Vers ist irgendwie verdorben, da οἶκον durchweg mit dem Digamma versehen ist .... Wahrscheinlich ist zu lesen οἶκον πατρώϊον εἴη u. s. w.“ Diese Emendation steht im Text, der also jetzt lautet:

Μουνογενὴς δὲ πάϊς οἶκον πατρώϊον εἴη
φερβέμεν·

„ 382 vermuthet er — mit Lennep, den er jedoch nicht anführt — ἔργον δ' ἐπὶ ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

„ 385. Im Text: αἱ δ' ἤτοι mit Hermann.

„ 391. „In diesem Vers ist nicht alles in Ordnung, da wir ναιετάους' gehabt haben; auch ist πίονα χῶρον nach ἄγκεα hart. Wahrscheinlich ist 390 „interpolirt“ (d. h. zugesetzt) und wurde dann aus dem folgenden Vers ein Wort ausgestossen. Im Text: [390].

„ 393. ὥς τοι ἕκαστα κ. τ. λ. „Dies scheint eine blosse Wiederholung des eben Gesagten zu sein. Dazu kommt dass ἕκαστος das Digamma hat ..... Wahrscheinlich wurde Δημήτερος von denen hinzugefügt, die meinten, ἔργα könne nicht die Erzeugnisse des Feldes bedeuten.“ Im Text: [Δημήτερος· ὥς τοι ἕκαστα | ὥρι' ἀέξηται,].

„ 402 vermuthet er τὰ δ' ἐτώσια πάντ' ἀγορεύσεις. (Er nimmt an dem „emphatischen“ σὺ Anstoss; auch missfällt ihm das πολλά.) „Vielleicht ist der Vers interpolirt“; dann wäre zu lesen: ἢν δ' ἔτι λυπῇς, ἄχρειος (sic) Fεπέων ἔσται νομός.

„ 406. Im Text: [406] „wird mit Recht als unecht betrachtet.“

„ 412. Wegen des digammalosen ἔργον wahrscheinlich ein unechter Vers. Im Text: μελέτη [δέ] τοι ἔργον ὀφ.

„ 422. „Unecht“? — „fehlt in einer Hs. bei Göttling.“ — Im Text: ὥρια ἔργα mit dem cod. Galeanus. (μεμνημένος· ὥρια ἔργα.)

„ 438. „Wurde von dem hinzugefügt, dem das Alter von neun Jahren nicht nützlich schien ...... Wenn wir nicht τὸ ἔργ. ἀρίστω (vgl. 314) lesen, wird das Digamma verletzt. Wahrscheinlich sollte dieser Vers ausgelassen und im nächsten gelesen werden; οὐδ' ἂν τώ γ' u. s. w.“

„ 453 vermuthet er ῥηΐδιον δὲ Fέπος und παρὰ Fέργα.

„ 456. „Das γ' von τόγ' steht an der Stelle des Digamma.“

„ 458. Im Text: φανείῃ mit Göttling und Lennep.

„ 470 vermuthet er τιθείῃ.

„ 492 vermuthet er μὴ Fέαρ oder Fείαρ γιγνόμενον u. s. w.

„ 498 vermuthet er κενεῇ ἐπὶ ἐλπίδι.

In Betreff der Verse 504—563 schliesst er sich im Allgemeinen der Ansicht Göttlings an und meint, dass einige Verse spä-

ter hinzugefügt worden seien: „das Ganze ist überarbeitet worden, so dass es jetzt sehr schwer ist, das Echte von dem Unechten zu unterscheiden.“

Zu 511. „Der Vers wurde vielleicht erst später hinzugefügt.“ Er nimmt an νήριτος Anstoss. Im Text: [511].

„ 516 vermuthet er πώεα δ' οἰῶν. — „Wenn wir 517 auslassen, erhalten wir eine leichtere Construction: καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα, πώεα δ' οὔτι, ἶς ἀνέμου Βορέου. Im Falle der Abwesenheit des Digamma von ἄησι wäre zu erwarten: δι' αἰγὸς ἄησι τανύτριχος . . . . oder der Vers kann, abgesehen von späteren Zusätzen, gelautet haben: καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα Fις ἀνέμοιο.“

„ 520 vermuthet er ἥτ' ἔντοσθε δόμων μίμνει παρὰ μητέρι κεδνῇ.

„ 547. τ' späterer Zusatz?

„ 561. Im Text: [561—563] mit Göttling. „Hinzugefügt um einen Abschluss zu bilden.“

„ 569. Im Text: [569] „compilirt aus Od. τ 518.“

„ 577. Im Text: εἴη mit Hermann.

„ 578. τ' ein Zusatz (an Stelle des dagewesenen Digamma).

„ 587. Im Text: [587]. Gründe: εἰσὶν zu Anfang des Verses ungeschickt; dann kommt ὁπότε χρόα Σείριος ἄζει Scut. 397 vor — dann kann der Vers aus Alcaeus (νῦν δὲ μιαρώταται γυναῖκες, λεπτοὶ δέ τοι ἄνδρες, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γόνατα σείριος ἄζει) compilirt sein. — Dann ist auffallend, dass der Codex Galeanus 585 folgende Lesart hat: τῆμος πιότατ' αἶγες εἰσί.

„ 589. Im Text: [589—596].

„ 606. Im Text: εἴη nach Hermann.

„ 614 ff. 614—617 „wahrscheinlich später zugesetzt.“ Im Text: [614—617].

„ 623. [623] im Text, nach Göttlings Vorschlag.

„ 632 vermuthet er, dem Digamma zu Liebe, entweder ἐντύνασθ', ἵνα oder ἐντύνειν, ἵνα. — Dann vermuthet er, dass 643—5 hinter 632 stehen sollten; für den Anfang von 646 empfiehlt er dann εἴ κεν ἐπ' ἐμπορίην.

„ 640 vermuthet er οὔποτε δ' ἐσθλῇ.

„ 651. εἰ μή γ' εἰς Εὔβοιαν ἀπ' Αὐλίδος?

„ 675 ff. „Es ist wahrscheinlich, dass 675—677 später zugesetzt sind.“

„ 678. „Auch dieser Vers scheint überarbeitet, da auf das Digamma (von εἰαρινὸς) keine Rücksicht genommen ist.“

„ 680 vermuthet er τόσον ἀνδρὶ πέτηλα φανείη (Cod. Galeanus: τόσσον πέτηλ' ἀνδρὶ φ.) — Im Text: τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη (φανείη nach dem Vorschlag von Spohn).

„ 701 vermuthet er ἀμφὶ Fιδών.

„ 705 vermuthet er — um den Hiatus loszuwerden — ἄτερ

δαλοῖο, oder ἄτερ δαλοῦ τε. — Oder aus Moschop.: καὶ ἀώρῳ γήραϊ δῶκεν, oder καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.

Zu 713 vermuthet er ἄλλοτ' ἐς ἄλλον.

„ 723 vermuthet er ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις.

„ 737—41 „von zweifelhafter Echtheit."

„ 778. τ' ein Zusatz? (Wahrscheinlich hatte ἴδρις das Digamma).

„ 801. ἐπ' späterer Zusatz.

„ 808 vielleicht „interpolirt" (d. h. später zugesetzt).

„ [815. 816] im Text nach Göttlings Vorgang — „doppelte Recension".

„ 817 vermuthet er νῆα πολυκλήϊδα θοήν τ' u. s. w. oder mit Lennep: νέα τε π.

„ 828 möglicherweise von denen zugesetzt, die die ὀρνιθομάντεια daranflicken wollten.

Postremo jam his *Addendis* subjiciatur, quem supra p. XIII. promisi, brevis *conspectus*

THEOGONIAE

IN STROPHAS REDACTAE.

TERNARIAS a **Gruppio** a. 1841	QUINARIAS primum a **Soetbeerio** a. 1837	 tum ab **Hermanno** a. 1844
Stropha	Stropha	Stropha
I*: v. 22 (Ἡcίοδον Μοῦcαι —) —24.	I: v. 22 (Μοῦcαι Ἡcίοδον —) — 21.	I: v. 1. 22—25.
II*: v. 26—28.	v. 27 sq.	II: v. 26—30.
III*: v. 29—31.		III: v. 31 (θηητὸν δ' ἔθρεψαν)
IV*: v. 33—35.	II: v. 29 sq. 33—35.	v. 32 (θέcπιν, ἵνα) —35.
		IV: v. 36 sq. 39—41.
		V: v. 104—107. 115.
V: v. 116 sq. 120 (δc πάντεccι μεταπρέπει ἀθανάτοιcιν)	III*: v. 116 sq. 120—122.	VI*: v. 116 sq. 120—122.
VI: v. 126 sq. 131.	IV: v. 123 sq. 126 sq. 131 (ἠδὲ καὶ —)	VII: v. 123—125. 214. 213.
		VIII: v. 211 (ἡ δ' ἔτεκεν —) sq. 215 sq. et hujuscemodi versus: ⟨Αἴγλην Ἑcπερίην τε καὶ εὐειδῆ Ἀρέθουcαν⟩.
		IX: v. 217 (Κῆραc δ' αὖ καὶ Μοῖραc —) — v. 219. 223. 224 + 225: Νὺξ ὀλοή· μετὰ τήνδε δ' Ἔριν —.
		X: primus versus excidit, tum versus hujuscemodi: ⟨Τιcιφόνην τε καὶ Ἀληκτὼ δῖάν τε Μέγαιραν⟩, tum v. 220—222.
		XI: v. 226. 228 sq. 231 sq.

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
stropha	stropha	stropha
		XII: v. 126 sq. 129. 132 (νόϲφιν ἄτερ) sq.
VII: v. 133—135. VIII: v. 136—138.	V*: v. 133—137.	XIII: versus hujuscemodi: ⟨τοὺϲ δὲ μέτ' ἄλλουϲ παῖδαϲ ἐγείνατο καρτεροθύμουϲ⟩, v. 134—137.
	VI*: v. 139—143.	XIV*: v. 139—143 + 145: μοῦνοϲ δ' ὀφθαλμόϲ ϲφιν ἑεὶϲ ἐνέκειτο μετώπῳ.
	VII: v. 147. 149—151. 153.	XV: v. 147—150 (— ὤμων ἐξεπέφυκον). 153.
IX: v. 154. 157. 159.	VIII: v. 154. 157—160.	XVI: v. 154 (ὅϲϲοι μὲν —). 157—160.
X*: v. 161—163. XI*: v. 164—166.	IX*: v. 161—165.	XVII*: v. 161—165.
XII*: v. 167—169. XIII*: v. 170—172.	X*: v. 167—171.	XVIII*: v. 167—171.
XIV*: v. 173—175.	XI*: v. 173—177.	XIX*: v. 173—177 (— πάρ' τ' ἐτανύϲθη).
XV: v. 176. 178+180 (πλέχθη· ὁ δ' ἐκ λεχρίοιο φίλου ἀπὸ μήδεα πατρὸϲ). 181.	XII*: v. 178 (ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ —) —182.	XX*: v. 178 (αὐτὰρ ὃ ἐκ —) —182.
XVI*: v. 183 (ὅϲϲαι δὲ —) —185.	XIII*: v. 183—187.	XXI*: v. 183—187.
	XIV: v. 188 sq. 191—193.	XXII: v. 188 sq. 191—193.
	XV: v. 194—198.	XXIII: v. 194 sq. 197—199.
		XXIV: v. 201—204. 206 (aut 205 + 206: παρθενίουϲ τ' ὀάρουϲ φιλότητά τε μειλιχίην τε).
		XXV: v. 154 (ὅϲϲοι μὲν —) sq. 207. 209 (χειρὶ τιταίνονταϲ γὰρ ἀταϲθαλίῃ —). sq.
	XVI: v. 211 sq. 214—216.	
	XVII: v. 217. 220 (ἐφέπουϲιν). 223—225.	
	XVIII*: v. 226—230.	
	XIX: v. 233 sq. 237—239.	XXVI: v. 233 sq. 237—239.
	XX*: v. 240—244.	XXVII*: v. 240—244.
	XXI*: v. 245—249.	XXVIII*: v. 245—249.
	XXII*: v. 250—254.	XXIX*: v. 250—254.
	XXIII*: v. 255—259.	XXX*: v. 255—259.
	XXIV*: v. 260—264.	XXXI*: v. 260—264.
	XXV*: v. 265—269.	XXXII*: v. 265—269.

a **Gruppio**	a **Soetbeerio**	ab **Hermanno**
	stropha XXVI: v. 270 sq. 273 sq. 276.	stropha XXXIII: v. 270 sq. 273 sq. 276.
	XXVII*: v. 277—281.	XXXIV: v. 280—283. 285, cujus strophae alia recensio habebat v. 280 sq. 284 (ὃϲ μὲν —) —286.
	XXVIII*: v. 282—286.	
	XXIX: v. 287—290. 293.	XXXV: v. 287—289. 293 sq.
	XXX*: v. 295—299.	XXXVI*: v. 295—299.
	XXXI: v. 306. 309—312.	XXXVII*: v. 301—305.
		XXXVIII: v. 306. 308—311.
	XXXII*: v. 313—317.	XXXIX*: v. 313—317 vel 313—316. 318.
	XXXIII* v. 319—322. 325.	XL: v. 319—322. 325.
		XLI: v. 326—330.
		XLII: v. 333 sq. 275. 335 sq.
stropha XVII*: v. 337—339.	XXIV: v. 337. 339 sq., 343 sq.	XLIII: v. 337—345, „quorum qui quatuor tollendi sint, incertum est.“
XVIII*: v. 340—342.		
XIX*: v. 343—345.		
	XXXV*: v. 346 sq. 349—351.	XLIV: v. 346—350.
	XXXVI*: v. 352—356.	XLV: v. 351—355.
	XXXVII*: v. 357—361.	XLVI: v. 356—361, ex qua enumeratione qui versus removendus sit, certo dici non potest.
	XXXVIII*: 362—366.	XLVII*: v. 362—366.
		XLVIII: v. 367—370, „cui strophae tertius versus deest, quem vix dubitari potest hunc fuisse: Ὠκεανῷ μιχθεῖϲα διὰ χρυϲέην Ἀφροδίτην.
XX: v. 371 sq. 374.	XXXIX: v. 371. 374—377.	XLIX: v. 371. 374—377.
XXI*: v. 375—377.		
	XL*: v. 378—382.	L*: v. 378—382.
	XLI: v. 383—387.	LI: v. 383—385, „cujus strophae duo postremi versus vel excidisse vel ab aliquo emendatore deleti esse videntur.“
		LII: v. 386 sq. 389—391 vel v. 386. 388—391.
		LIII*: v. 392—396.
		LIV*: v. 397—401.
XXII*: v. 404—406.	XLII: v. 404—406. 409 sq.	LV*: v. 404—408.
		LVI*: v. 409—413, cujus strophae alia re-

a **Gruppio**	a **Soetbeerio**	ab **Hermanno**
		censio habebat v. 409 sq. 411 (— τέκεν, ἢ περὶ πάντων), tum tale quid θνητοῖς τ' ἀνθρώποισιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν, postremo v. 415; alia v. 411—413 et tum v. 450 sq. sic scriptos: θῆκε δέ μιν πάντων κουροτρόφον, οἳ σὺν ἐκείνῃ | ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι φάος πολυδερκέος Ἠοῦς.
		stropha LVII*: v. 416—420.
		LVIII*: v. 421—425.
		LIX: v. 426. 428—430. 434.
		LX: v. 435. 431. 436—438.
		LXI*: v. 439—443.
		LXII: v. 444—447, ubi apertum est ante v. 447 versum excidisse.
stropha XXIII: v. 453 (Ῥείη δὲ δμηθεῖσα —) sq. 455 + 456: ἴφθιμόν τ' Ἀίδην καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον.	stropha XLIII*: v. 453—457.	LXIII*: v. 453—456. 458, in quo ὑπὸ ῥιπῆς scriptum fuit.
XXIV: v. 459 sq. 464.	XLIV: v. 459—262. 464.	LXIV: v. 459—462. 464.
XXV: v. 468 sq. 471.	XLV*: v. 468—472.	LXV: v. 468 sq. 471—473.
XXVI: v. 474. 477 sq.	XLVI*: v. 474—478.	LXVI*: v. 474—478.
Lacuna	XLVII: v. 481. 483—486.	LXVII: v. 482 (ubi initio „aliud quid, ut ἔνθ' ἄρα μιν τίκτεν" scriptum fuit) — 486.
	XLVIII*: v. 487—491.	LXVIII*: v. 487—491.
XXVII: v. 492 sq. tum lacuna.	XLIX*: v. 492—496.	LXIX: v. 492—495. 497.
		LXX: v. 498—500, cujus strophae ultimi duo versus perierint.
XXVIII: v. 501—503.	L: v. 501. 503—506.	LXXI: v. 501. 503—506.
Lacuna	LI*: v. 507—511.	LXXII*: v. 507—511.
	LII: v. 512—515. 517.	LXXIII: v. 513. 512 (in quo scribendum ἢ pro ὅς). 514—516.
		LXXIV: v. 517—520, post quem excidit versus eandem cum v. 534 sententiam habens.
	LIII: v. 521. 534—537.	LXXV*: v. 521—525.
		LXXVI: v. 527 sq. 529—531.
		LXXVII: v. 532 + 533

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
		stropha (ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν). 534—537.
	stropha LIV*: v. 538—542.	LXXVIII: v. 538—541, „post quem excidisse videtur hic versus: Ἰαπετιονίδης πάντων πέρι μήδεα εἰδώς.“
	LV*: v. 543—547.	LXXIX: v. 542. 544—547.
	LVI*: v. 548—552.	LXXX*: v. 548—552, cujus strophae duo ultimi versus alia in recensione erant v. 551 + 554 (γνῶ ῥ' οὐδ' ἠγνοίησε, χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν). 555.
	LVII: v. 553 sq. 556—558.	
	LVIII*: v. 559—563.	LXXXI: v. 558. 560. 562—564.
	LIX: v. 565—567. 569 sq.	LXXXII: v. 565—567 (δάκεν δέ ἑ—). 569 sq.
	LX: v. 571—573 581 sq.	LXXXIII*: v. 571—575.
		LXXXIV*: v. 578—582, quae stropha in alia recensione habuisse videtur v. 578. 581—584.
	LXI*: v. 585—589.	LXXXV*: v. 585—589.
		LXXXVI: v. 590 (ἐκ γὰρ τῆς —). 592 (αἳ θνητοῖς μέγα πῆμα —) —595 (— κόροιο, ὡς ὁπότ' ἐν — βόσκωσι — ἔργων).
	Lacuna.	
		LXXXVII: v. 596—600 (ἀκάματοι σπεύδουσι — ὡς αὔτως —).
		LXXXVIII: v. 602 (ἀλλ' ἕτερον γὰρ Ζεὺς ἔπορεν —) — 606 (ὃ δ' οὐ — ζώει· χηρωσταὶ δὲ —).
		LXXXIX: v. 607 (ᾧ δ' αὖτε γλυκεροῖο γάμου —) — 611.
		XC: v. 613—616, cui strophae ultimus versus deest.
		XCI: v. 617—621 (ναιετάουσιν).
		XCII*: v. 624—628.
		XCIII*: v. 629—633.
		XCIV: v. 635—638, cujus strophae unus versus excidit.
		XCV*: v. 639. 642 (καὶ

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
		stropha νέκταρ τ' ἐπάcαντο —). 640 sq. 643. XCVI*: v. 644—648. XCVII*: v. 649—653. XCVIII: v. 654—658 (cῇcιν ἐπιφροcύνῃcι καὶ ἰδρείῃcι νόοιο). XCIX: v. 659—663. C: v. 664—667. 669. CI*: v. 674—678. CII*: v. 679—683. CIII*: v. 687—691. CIV*: v. 695—699. CV*: v. 700—704. CVI*: v. 706—710. CVII: v. 713 sq. 717 (καὶ τοὺc μὲν Τιτῆναc —) —719. CVIII: v. 720. 722—725. CIX: v. 726—730. CX: v. 732—735, cujus strophae unus versus post v. 733 excidit. CXI: v. 746. 748—751. CXII: v. 752—756. CXIII: v. 758. 745 (ἐν μυχάτῳ, νεφέληc —). 759—761. CXIV*: v. 762—766. CXV: v. 767. 769—772 (— δοκεύει). CXVI*: v. 775—779. CXVII: v. 780—783, cujus strophae post v. 782 unus versus hac sententia κρινομένων, ὃc πᾶcαν ἀληθείην καταλέξῃ intercidit. CXVIII: v. 784—788. CXIX: v. 791 (δίνηc δ' ἀργυρέηc εἱλιγμένον —). 789 sq. 792. 794 (ἀθανάτοιc —). CXX: v. 793. 795—798. CXXI: v. 799. 803—806, „quae duae strophae in alia recensione his videntur versibus constitisse: CXX: v. 793. 795. 798—800. CXXI: v. 802—806. CXXII: v. 820 sq. 825 τοῦ δ' ἑκατὸν —) — 827. CXXIII: v. 829. 832—835.

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
		stropha CXXIV: v. 836 (pro quo in alia recensione positus fuit 837). 838—841.
		CXXV: 842—845, cui strophae primus versus deesse videtur.
		CXXVI: v. 847. 849 (ὑπ' ἀμφοτέρων). *. 850 (τρέcc' 'Αίδηc—) sq., quae stropha in alia recensione habuisse videtur v. 847 sq. *. 850 (τρέε δ' 'Αίδηc) sq.
		CXXVII: v. 853. 855—858, in qua stropha alia recensio pro v. 857 sq. habebat v. 868 alio versu adjuncto.
		CXXVIII*: v. 859—863.
		CXXIX: v. 869—874, ita ut aut v. 872 totus deleatur scripto v. 873 αἳ δ' ἄλλαι πίπτουcαι, aut v. 872 et 873 jungantur: αἱ δ' ἄλλαι μὰψ αὖραι ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
		CXXX: v. 875—880, ita ut aut v. 876 totus tollatur aut cum antecedente jungatur: ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄειcι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκή.
	stropha LXII*: v. 881—885.	CXXXI*: v. 881—885.
stropha XXIX: v. 886 sq. 900 (ὥc οἱ cυμφράccαιτο).	LXIII*: v. 886—890.	CXXXII*: v. 886—888. 889 + 890 (τέξεcθαι, τότ' ἔπειτα ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν). 891.
		CXXXIII*: v. 892—896.
		CXXXIV: v. 897 sq. v. 899 + 889 sq. (ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺc πρόcθε δόλῳ φρένας ἐξαπατήcαc | αἱμυλίοιcι λόγοιcιν ἑὴν ἐcκάτθετο νηδύν). 900.
XXX*: v. 901—903.	LXIV: v. 901 sq. 904—906.	CXXXV: v. 901—903, cujus strophae quartus et quintus versus perierunt.
XXXI: v. 907. 909 sq.	LXV*: v. 907—911.	CXXXVI*: v. 907—911.
XXXII*: v. 912—914.	LXVI: v. 912—916.	CXXXVII: v. 912—914. 938 sq.
XXXIII*: v. 915—917.		

a Gruppio	a Soetbeerio	ab Hermanno
stropha	stropha	stropha
		CXXXVIII: v. 915 sq. 77—79.
XXXIV*: v. 918—920.	LXVII*: v. 918—922.	CXXXIX: v. 918. 920—923.
XXXV*: v. 921—923.		
XXXVI*: v. 924—926.	LXVIII: v. 924—927. 929.	CXL: v. 924. 926—929.
XXXVII*: v. 927—929.		
	LXIX: v. 930 sq. 933 sq. 937.	CXLI: v. 930. 931 + 933 (Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας· αὐτὰρ Ἄρηι). 934 sq. 937.
	LXX: v. 938—941. 943.	CXLII*: v. 940—944.
	LXXI*: v. 945—949.	CXLIII*: v. 945—949.
	LXXII: v. 950 sq. 953—955.	CXLIV: v. 950 sq. 953. 956 sq.
		CXLV*: v. 958—962.
		CXLVI*: v. 963. 965—968.
		CXLVII: v. 969 sq. 972—974.
		CXLVIII: v. 975 (post quem versus excidisse videtur Martem Harmoniae patrem indicans) —978.
		CXLIX*: v. 979—983.
		CL: v. 984—986. 987 + 989 (ἴφθιμον Φαέθοντα, τὸν ἁρπάξας' Ἀφροδίτη). 991.
		CLI*: v. 992—996.
		CLII: v. 997 sq. 1000—1002.
		CLIII*: v. 1003—1007.
		CLIV: v. 1008—1010. 1017 sq.
		CLV*: v. 1011—1013. 1015 sq.
		CLVI: v. 1019—1022, cui strophae versus v. 967 similis ὅσσαι δὴ θνηταὶ θεοῦ ἄρσενος ἔμπεσον εὐνῇ deesse videtur.

Strophis et ternariis et quinariis, quae jam in hodierna Theogoniae compage aut integrae offeruntur aut jam dudum versu aliis de causis recte submoto restitutae sunt, asteriscos apponendos curavi, quo facilius etiam ex hoc indice, quam frequentia remanserint vel in hac „rudi indigestaque mole“ et ternionum et quinionum vestigia, unicuique appareret. Sed de hac re damnata ab aliis haud magis considerate quam tractata ab aliis explicatius in alterius partis praefatione dicetur. Hermannianarum mutationum eas, quae vel nullo stropharum habito respectu memorabiles

viderentur, quos jam CRITICORUM CONJECTURIS inserui, nemo, opino improbabit.

Unum restat, quod nollem: *erratorum*, quae nostram quamvis ind fessam diligentiam fefellere, index:

In Theogoniae	v. 125.	scribas	κυσαμένη pro κυσσαμένη
„ „	v. 205.	„	μειδήματά „ μειδήματα
„ „	v. 251.	„	καὶ „ και
„ „	v. 562.	ante	δ' ἤπειτα inseras †.
„ „	v. 866.	scribas	ὑφ' pro ὑπ'
„ „	v. 933.	„	χρύσεα pro χρυσέα
„ „	v. 1014.	ante	δ' ἔτικτε inseras †
„ Operum	v. 198	post	καλόν addas comma
„ „	p. 97	summa scribas	ΗΜΕΡΑΙ pro ΕΜΕΡΑΙ
„ „	v. 335.	scribas	πάμπαν pro πάνπαν
„ „	v. 388.	„	πέλεται pro πελέται
„ „	v. 454.	„	ἀπανήνασθαι pro ἀπανήσασθαι
„ „	v. 771.	„	τῇ pro τή

Scripsi Heidelbergae d. IX. mens. Jul. MDCCCLXX.

ARMINIUS KOECHLY.

PRAEFATIONIS COROLLARIUM

Gallici tumultus mediis in turbis cum hujus praefationis specimina typographica corrigerem, accidit, ut animo in periculis patriae nostrae ab immani ista barbaria mendacissima humanitatis simulatrice impendentibus defixo oculorum aciem graviora quaedam menda effugerent, quae acceptis hodie perlustratisque statim plagulis notanda insuper putavi:

p. XII. v. 3 ab imo scribas "adhibendo" pro "adhibendis".
- XIV. - 11 a summo - "exiguo" pro "exigui".
ibid. - 9 ab imo - ἐϲτιν pro ἔϲτιν.
p. XLVIII. v. 1 a summo scribas "quod" pro "quos".

Scripsi Heidelbergae d. XII. mens. Aug.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Codices Hesiodi Theogoniam
continentes, quorum collationes ad nos pervenerunt.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Lennep	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Theogoniam	Contulit
Codices Florentini.	Bibl. Laurent. XXXI 24				Flor. A	XVI	chartac. in 8vo	1) Opera 2) Scutum 3) Juliani et Phalaridis epistolas quasdam etc. etc.	Franciscus de Furia ad editionem D. Heinsii (1603) Lennepii in usum.
	Bibl. Laur. XXXII 16 olim Francisci Philelphi, emptus Constantinopoli a. 1423.	M		M 3	Flor. B	XIII	chartac. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Apollonium Rhodium 4) Theocriti Idyllia XIX. 5) Nonni Dionysiaca 6) Oppiani de venatione et de piscatione libros 7) multa alia	Goettlingius a. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 20			M 1	Flor. C	XV	chartac. in 4to	1) Scutum 2) fragmentum de speciebus tragicae poeseos 3) Phocylidis carmina 4) Theognidis carmina 5) Hom. Batrachomyomach. 6) Pythag. carmm aurea	
	Bibl. Laur. n. 2823, olim Abbatiae Florentinae				Flor. D	XIV		1) Opera 2) Scutum	
	Bibl. Laur. LXXXXI 10, mutilus, desinens in v. 706				Flor. E	XIV	chartac. in 8vo	Veterum grammaticorum opera varia atque Nicandri et Luciani quaedam	
	Bibl. Laur. XXXI 32 mutilus, desinens in v. 577	F		M 2	Flor. F	XV	membran. in 4to	1) Scutum 2) Homeri Hymnos XII. 3) Arati Phaenomena	*Goettlingius* ann. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum.
	Bibl. Laur. „Mediceus“, cuius accuratior signatio non exstat 1)		Med.	M 4	Med.			Scutum	*Dorvillius* ad edit. Iuntin. a. 1540, unde collationem recepit *Gaisford* in poett. Graecc. minn. tom. I, p. 144—147.
Neapolit.	Bibl. Regiae Neapolitanae				Neap.			1) Opera 2) Scutum	*Salvator Cyrillus* ad edit. Graevianam a. 1667, *Lennepii* in usum.
Codices Veneti.	Bibl. Marc. Cl. IX Cod. VI, olim bibl. SS. Johannis et Pauli.	V		V 1		XIV	membran. in folio	1) Opera 2) Scutum	*Goettlingius* a. 1840 ad exemplar Gaisfordianum suum in usum. 2)
	Bibl. Marc. Cod. Gr. CCCCLXIV, Arm. XCI. Scriptus est manu Demetrii Triclinii annis 1316—1320	v		V 2	Ven.	XIV	chartac. bombyc. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Jo. Pediasimi et Pselli alleg. in Hom. etc. 4) fragmenta mythol.	*Goettlingius* a. 1828 ad exemplar L. Dindorfii suum in usum.

1) Vid. de hoc cod. *Muetzell*. p 186-212. 2) Vid. de hoc codice Jac. *Morell*. in Wolfii analectt. litt. II. p. 266-269.

Codex	Codicis descriptio	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Theogoniam	Contulit
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 1948 ex libris Fulvii Ursini			f		XV	chartac.		Aemilius Braunius usque ad v. 403. ad exemplar Weigelianum Goettlingii in usum
	Bibl. Vat. n. 1332 ex libris Fulvii Ursini			V		XIV	bombycin.	Opera	(Aemilius Braunius, ut supra)
	Bibl. Vat. n. 915	O		O	Vat.	XIV vel XV	bombycin. in folio parvo	1) Opera 2) sententias Pindaricas c. 40	(Aemilius Braunius, ut supra); *J. F. Bo…sonadius* … edit. Loes… rianam Le… nepii i… usum.
	Bibl. Vat. n. 1409			Vat.	Vat. Goettl.	XIV	in 8vo		*Goettlingius* a… ad exemplar … dorfii suum in us…
Codex Taur.	Bibl. Reg. Taur. B. III 16			Taur.	Taur.	XV			*Goettlingius* a… ad exemplar … dorfii suum in us…
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2708 1)	C		Par.	Par. C	XV	chartac. in fol. (4to ?)	1) Opera 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	Gregorius Geo…des *Zalycus* Gai…fordii in usum, … recepit ibid. p. 15…–156.
	Bibl. imper. n. 2763, olim Colbertinus 2)			P 2	Par. D	XV	chartac. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Orphei Argonaut. et hymnos 4) Procli, Callimachi, atque Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Theocriti Idyllia	*Ruhnkenius* partim cuius observation… ad exemplar Bo…sianum factas tr…scripsit *Gaisfor…dius* l. c. p. 172 s…, deinde Gregori… Georgiades *Zaly…cus* ad edit. Loes… Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis	E			Par. E	XIV	bombycin. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	*Boissonadius* … edit. Loesn. Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2551				Par. A	XV	chartac. in 4to	1) Scutum 2) Aristotelis de arte poetica librum 3) eiusdem Oeconomica 4) Theognidem, Phocylidem, Pythagoram 5) epistolas varias 6) grammatica ac philosophica varia	Gregorius Geo…giades *Zalyc…* ad edit. Loes… Lennepii in us…
	Bibl. imper. n. 2678				Par. B	XVI	chartac. in fol.	1) Scutum 2) Orphei Argonaut 3) Pythagorae carmina aurea 4) Phocylidis carmen 5) Herculis certamina 6) Chionis epistolas 7) Luciani de conscribenda historia libr. 8) Isocratis orationem ad Nicoclem. 9) grammatica varia	(Gregorius Georgiades *Zalycus*, ut supra)

1) Vid. *Mactzell.*, cui est Paris. 1, p. 213–218.

2) Vid. eund. p. 219–221.

Codex	Codicis descriptio	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Lennep.	Saeculum	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Theogoniam	Contulit
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2776				Par. F	XVI	chartac. in 4to	1) Opera 2) Scutum	G. G. *Zalycus* ad edit. Loesn. Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2833, olim Mediceus				Par. G	XV sub fin.	membran. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Theocriti Idyllia 4) Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Orphei hymnos II. 8) Dionysium Periegetem 9) Theognidem 10) Phocylidis carm.	
	Bibl. imper. n. 2834				Par. H	XV sub fin.	membran. in 4to	1) Opera 2) Scutum 3) Theocritum 4) Dionysium Periegetem 5) Pindarum	
	Bibl. imper. n. 2877, olim Boistallerianus				Par. I	XVI	chartac. in 4to	1) Scutum 2) Georgii Lapithae poemata 3) Anonymi de atramenti conficiendi ratione observatiuncula	
Codex Vratisl.	Bibl. Vratisl. (olim Thomae Rehdigeri) Rep. II. Fol. n. 63			Rehd.	Rehd.	XV extrem.	membran. in fol. min.	1) Scutum 2) Orphei Argonaut. 3) Apollonium Rhodium 4) Dionysium Periegetem 5) Herculis ἆθλους 6) Arati Phaenomena	*Marckscheffelius* ad edit. Dindorf. in suo libro, qui „*Hesiodi* etc. *fragmenta*" inscribitur p. XV—XX.
Codices Angli.	Bibl. Bodleian. Oxoniensis (olim Barocc. n. 109 1)		Bar.	Bar.	Bodl.	XV	chartac. in 4to	1) de passionibus dictionum 2) Theocriti Idyll. VIII. 3) Arati Phaenomena 4) Orac. Sibyll. I. (part.) III—VIII.	*Robinsonus*, qui duos alios codices, Bodl. 202 mutilum et „Gresh.", quorum indoles nobis ignota est, adhibuisse videtur, suum in usum.
	Bibl. Arundel. (in Mus. Brit. asservatae) n. 522, olim Regiae Societatis Londinensis 2)		Reg. Soc.	RS	Reg. Soc.	XV	chartac. in 4to	1) Opera 2) Hephaestionis, Man. Moschopuli et Thomae Magistri quaedam 3) Euripidis trag. III.	
	Bibl. Collegii Emmanuelis Cantabrigiae		Emm.	Em.	Emm.	XVI		Scutum	*Blomfieldius* fortasse, Gaisfordii in usum.

1) Vid. *Muetzell.*, p. 222—232.
2) Vid. eund. p. 233—235.

THEOGONIA.

SIGLA CODICUM.

F = M(ed.) 2 Goettl. = Flor. F Lennep.
M = M(ed.) 3 Goettl. = Flor. B Lennep.
C = Par. C Lennep.
E = Par. E Lennep.
O = O Goettl. = Vat. Lennep.
V = V(en.) 1 Goettl.
v = V(en.) 2 Goettl.
a = Aldina 1495.
m = codicum reliquorum maior pars.
p = codicum reliquorum pars.

SIGLA VERBORUM.

om = omittit.
add = addit.
al. m. = alia manu.
ead. m. = eadem manu.
corr = correxit vel correctura.
conj = conjecit vel conjectura.
ed = edidit vel editio.
ἀθ = ἀθετεῖ.
[v] = versum uncis inclusit.

Μουcάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν,
αἵ θ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην ἰοειδέα πόσς' ἁπαλοῖσιν
ὀρχεῦνται καὶ βωμὸν ἐρισθενέος Κρονίωνος·

καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Περμησσοῖο
ἢ Ἵππου κρήνης ἢ Ὀλμειοῦ ζαθέοιο
ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλοὺς ἱμερόεντας, ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.

ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἠέρι πολλῇ,
ἐννύχιαι στεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἱεῖσαι·

ὑμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργείην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

Recensionis diversitas: v. 5. Τερμησσοῖο

Lectionis varietas: v. 3. καί τ' ἐπὶ CV *Liban.* or. XIX p. 478 B ed. 1627 „*circumcirca* dicitur —, quando ἀμφὶ περὶ significare volumus, ut *Hesiodus*: ἀμφὶ περὶ κρήνην ἰοειδέα." *Priscian.* inst. XIV 34. Sed vid. *Muetz.* 369 sq. καί τε λοεσσάμεναι χρόα καλὸν πόσς' ἁπαλοῖσιν | ὀρχεῦνται laudat Schol. ad v. 2 v. 4. Post ἁπαλοῖσιν errore add λούσαντο *Etym. M.* p. 604, 4. ὀρχοῦνται F. Vulgatam tenet *Lucian.* de saltat. 24. *Liban.* l. l. v. 5. Περμησσοῖο CEp Παρνησσοῖο M Τερμησσοῖο p Τερμησσοῖο FOam „Περμησσός, ὃν καλοῦσιν οἱ ἐγχώριοι διὰ τὸ πρῶτον φανῆναι Πάρμησον (?), ὥς φησι Κράτης ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς· ἐν δὲ τοῖς Ζηνοδοτείοις γράφεται (vulgo -φει) Τερμησσοῖο." *Schol.* Vid. *Muetz.* 33—35. v. 6. Ἵππου κρήνης Cvap Ἱππουκρήνης vulgo. Ὀλμειοῦ Par.B a. Vid. *Muetz.* 45. v. 7. ἀκροτάτῳ ἐν Ἑλικῶνι F v. 8. ἡμερόεντας O v. 9. πολλῷ Cap v. 11. αἰγίοχόν τε O

Criticorum coniecturae: v. 1—115 ἀθ *Guiet Heyne Ruhnken* v. 5—8 „alius videntur recensionis esse pro v. 3 et 4" *Goettlingio* v. 7. ἐνὶ ποιήσαντο (sic!) *Heyne* ad Hom. Ω 610 v. 12 „adiectus esse videtur posteriore tempore" *Goettlingio*

ἠδὲ Ποσειδάωνα † γαιήοχον ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Ἥβην τε χρυσοστέφανον καλήν τε Διώνην,
Ἠῶ τ' Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Σελήνην,
Λητώ τ' Ἰαπετόν τε ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ὠκεανόν τε μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν,
ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων.

αἵ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν
ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὕπο ζαθέοιο.
τόνδε δέ με πρώτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
«ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.»
ὣς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιέπειαι,
καί μοι σκῆπτρον ἔδον δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
δρέψασαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν

R. D. v. 28. γηρύσασθαι v. 31. δρέψασθαι

L. V. v. 15. Ποσειδάονα FOa γεήοχον M v. 17. Ἥρην *Plut.* quaest. conviv. IX 15, 7 p. 747 F. vv. 18. 19 inverso ordine leguntur in FCEvp v. 18 om Flor.C Par.I ἠῶ Oa λαμπράντε τε O v. 19 om O Par.M Vatic.f(?) Λητώ τε Ἰαπετόν τε ἠδὲ Κρ. *Aristid.* tom II p. 369 Jebb. sed ἰδὲ cod. Θ v. 20. Γαῖαν δὲ, Ὠκ. E Γαῖάν τε Ὠκ. O (auctore *Braunio* ap. Goettl.) v. 24. τόντε δὲ Fap ἔειπον FCvp ἔειπαν am v. 26. κάκ' ἔγχεα *Excerptum* ex Hes. Theog. ap. *Bandini* bibl. Laurent. III p. 391. οἶον Rehd. Par.B. *Excerpt.* ap. *Bandini.* l.l. „Ἀπολλώνιος μὲν ὁ Ῥόδιος λείπειν τὸν πρῶτον στίχον φησίν· οὐ λείπει δέ, ἀλλ' ἔστι· Ποιμένες" etc. *Schol.* Cf. *Muetz.* 373. v. 27 om Par.B ἴσμεν *Athenag.* leg. § 22 med. Paul. v. 28. γηρύσασθαι V cod. Paullinus Morellii „et est glossa haec τοῦ μυθήσασθαι in C" *Lennep.* „γράφεται δὲ ΓΗΡΥΣΑΣΘΑΙ." *Schol.* Vid. *Muetz.* 374. v. 29. Μοῦσαι pro κοῦραι (in marg. al. m. γρ. κοῦραι) Fa κεῖναι p μεγάλαι Διὸς v Διὸς μεγάλου CVp v. 30. ἔδων Va v. 31. δρέψασαι CV δρεψάμεναι Par.B, alterutrum legisse videtur poëta anthol. IX 64: „καί σοι καλλιπέτηλον ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶσαι | ὤρεξαν δάφνας ἱερὸν ἀκρεμόνα." δρέψασθαι vulgo, etiam *Aristid.* II p. 370 Jebb. θρέψασαι aliis placuisse probat *Muetz.* 376 sq. θειητὸν Fa

---

C. C. v. 15. Ποσειδάω γαιήοχον *Goettling* ed. 1, Ποσειδάωνα γεήοχον cum *Hermanno* epist. ad Illgen. XIII *Goettling* ed. 2, Ποσειδάωνα καὶ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην „vel simile quid" conj *Muetzell.* 227 v. 18 posteriore tempore sed praepostero loco, cum debuisset post v. 20 legi, adiectum putavit *Hermann*; v. 18 et 19 „seriore aevo adiunctos esse" ex Aristide l. c. conclusit *Muetzell.* 372 v. 18. λαμπρήν, ut olim voluit *Hermann*, ed *Goettling* v. 31. δρέψασαι iam *Wolf* e conj reponebat

θείην, †ἵνα κλείοιμι τά τ' ἐccόμενα πρό τ' ἐόντα,
καί με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὲν ἐόντων,
cφᾶc δ' αὐτὰc πρῶτόν τε καὶ ὕcτερον αἰὲν ἀείδειν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην;

Τύνη Μουcάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦcαι τέρπουcι μέγαν νόον ἐντὸc Ὀλύμπου,
εἰρεῦcαι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐccόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦcαι· τῶν δ' ἀκάματοc ῥέει αὐδὴ
ἐκ cτομάτων ἡδεῖα. γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸc
Ζηνὸc ἐριγδούποιο θεᾶν ὀπὶ λειριοέccῃ
cκιδναμένῃ· ἠχεῖ δὲ κάρη νιφόεντοc Ὀλύμπου

δώματά τ' ἀθανάτων· αἳ δ' ἄμβροτον ὄccαν ἰεῖcαι
θεῶν γένοc αἰδοῖον πρῶτον κλείουcιν ἀοιδῇ
ἐξ ἀρχῆc, οὓc Γαῖα καὶ Οὐρανὸc εὐρὺc ἔτικτεν,
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσι θεαὶ λήγουσαί† τ' ἀοιδῆς,
ὅccον φέρτατόc ἐcτι θεῶν κράτεΐ τε μέγιcτοc.
αὖτιc δ' ἀνθρώπων τε γένοc κρατερῶν τε Γιγάντων
ὑμνεῦcαι τέρπουcι Διὸc νόον ἐντὸc Ὀλύμπου

L. V. v. 32. θεῖαν Cp ὥcτε pro ἵνα Cv κλύοιμι Cv ὄφρα κλύοιμι M ἵνα κλείοιμι m *Aristid.* l. c. ὅπωc κλείοιc Hesiodum alloquitur *Lucian.* Hes. 1 v. 33. καί μ' ἐκέλονθ' MCV v. 34. τε om Fp ὕcτατον M „sed corr m. antiqua ex ὕcτερον" *Lennep.* ἀοίδειν a v. 37. αἰὲν Ὀλύμπου V v. 39. ὁμηρεύουcαι *Etym. M.* p. 623, 54. v. 41. ἐριγδούπου M θε$^{ῶ}_{ᾶ}$ν O (auctore *Boissonade*) θεῶν Vvp v. 42. κιδναμένη M v. 43. δώματ' ἀθανάτων Fa δώματά τ' ἀθανάτων Cv δώματα ἀθανάτων fere reliqui ὄccαν ὄδ' ἄμβροτον ἱεῖται corrupte *Etym. M.* p. 635, 50. v. 44. αἰδοίων Par.BF v. 45. *Schol.* ad Il. A 604 sic citat: ἄειδόν δ' οὓc γαῖα καὶ etc. Γαῖά τε καὶ Οὐρ. FE ἔτικτε MFp ἔτικτον „unus" E ἔτικτεν cum *Schol.* Il. l. l. reliqui. v. 46. δοτῆρεc CEa Cf. *Dionysium* ap. *Euseb.* praep. Evang. XIV 27 p. 782 C. v. 47. πατέρα a v. 48. λήγουcί τ' F (in marg. γρ. λήγουcαι) a v. 49. τόccον Map φέρτεροc F (in marg. φέρτατοc) EO κάρτεΐ EO κάρτει p v. 50. αὖτιc FCEOV αὖθιc am καρτερῶν O

C. C. v. 32 ἀθ *Guiet* θείην, ὡc *Stephano* duce fere recentiores, δῖαν, ἵνα *Goettling* ed 1 θέcπιν, ἵνα idem ed 2 conj, hoc quidem ex Aristide et Luciano ll. cc. θεcπεcίην praebentibus, unde *Muetzell.* 378 θεcπεcίην κλείειν ἅμα τ' ἐccόμενα effecerat v. 34. ὕcτατον corr *Wolf* et *Hermann* v. 35 „si abesset, non desideraret" *Wolf* v. 38 ἀθ *Hermann* v. 46 „ex v. 111 huc inepte traiectus" *Goettling* v. 48 ἀθ *Guiet* ὑμνεῦcιν ἰδὲ λήγουcιν ἀοιδῆc conj *Dindorf*

Μοῦcαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγεῖcα
Μνημοςύνη, γουνοῖcιν Ἐλευθῆρος μεδέουcα,
ληcμοςύνην τε κακῶν ἄμπαυμά τε μερμηράων.
ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίςγετο μητίετα Ζεύς,
νόcφιν ἀπ᾽ ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰcαναβαίνων.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ᾽ ἔτραπον ὧραι
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ᾽ ἤματα πόλλ᾽ ἐτελέcθη,
ἣ δ᾽ ἔτεκ᾽ ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ᾗcιν ἀοιδὴ
μέμβλεται ἐν cτήθεccιν ἀκηδέα θυμὸν ἐχούcαις,
τυτθὸν ἀπ᾽ ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόεντος Ὀλύμπου.

ἔνθα cφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά·
πὰρ δ᾽ αὐτῇς Χάριτές τε καὶ Ἵμερος οἰκί᾽ ἔχουcιν

ἐν θαλίῃς· ἐρατὴν δὲ διὰ cτόμα ὄccαν ἱεῖcαι
μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἤθεα κεδνὰ
ἀθανάτων κλείουcιν ἐπήρατον ὄccαν ἱεῖcαι.

αἳ τότ᾽ ἴcαν πρὸς Ὄλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπὶ καλῇ,
ἀμβροcίῃ μολπῇ· περὶ δ᾽ ἴαχε γαῖα μέλαινα
ὑμνεύcαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὕπο δοῦπος ὀρώρει
νιccομένων πατέρ᾽ εἰς ὅν· ὃ δ᾽ οὐρανῷ ἐμβαcιλεύει
αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἠδ᾽ αἰθαλόεντα κεραυνόν,

L. V. v. 55. M in marg. γρ. μνημοcύνην teste *Goettlingio* v. 56. μίcγετο M v. 58. δή ῥ᾽ ἔην ἐνιαυτὸς EO ἔτρεπον v ὥραι C ὧραι a v. 60. ἥ δ᾽ C v. 61. μέλλεται Fap μέμηλετ᾽ CV v. 63. cφι Par.B. Bar., cf. *Muetz.* 227 v. 64. αὐταῖc *Schol.* ad Pind. Ol. IX 39. τε post Χάριτες servavit *Schol.* l. l. abesse videtur a codd. omnibus v. 65. θαλίαις M cτόματ᾽ Taur. v. 66 sq. om Cp νομοὺς v v. 67. κλείουcαι p v. 68. *Schol.* „ἐπεcημήνατο ταῦτα ὁ Ἀριcτοφάνης. Νῦν περὶ τῆς ἀνόδου αὐτῶν φηcὶ τῆς εἰς τὸν Ὄλυμπον· πρότερον γὰρ ἦν ὁ λόγος αὐτῷ περὶ τῆς ἐν τόπῳ αὐτῶν χορείας.“ v. 70. ὑπὸ a v. 71. νιcομένων vp ἑὸ v p οὐρανὸν Ep ἐμβαcιλεύεν (sic!) a v. 72. αὐτὸν CV

C. C. v. 62—64 ἀθ *Hermann*, ita ut v. 61 et 65 arctissime cohaereant ἐχούcαις | ἐν θαλίῃς, [v. 63—67] *Wolf*, [v. 64—67] *Goettling* v. 64. τε deesse vidit *Guiet* v. 66. νομοὺς dubitanter conj *Wolf* v. 67. huc non pertinere sed olim cum v. 61 scripto ἐν cτήθεccι δ᾽ ἀκηδέα θυμὸν ἔχουcαι | ἀθανάτους κλείουcιν ἐπ. ὄ. ἱ. cohaesisse putavit *Hermann* v. 68. ἀμειβόμεναι ὀπὶ ex A 604 dubitanter conj *Wolf* v. 69. ἀμβροcίῃ· περὶ δὲ cφέας ἴαχε conj *Guiet*

κάρτεϊ νικήϲαϲ πατέρα Κρόνον· εὖ δὲ ἕκαϲτα
ἀθανάτοιϲ διέταξεν ὁμῶϲ καὶ ἐπέφραδε τιμάϲ.

ταῦτ᾽ ἄρα Μοῦϲαι ἄειδον ᾽Ολύμπια δώματ᾽ ἔχουϲαι,
ἐννέα θυγατέρεϲ μεγάλου Διὸϲ ἐκγεγαυῖαι,
Κλειώ τ᾽ Εὐτέρπη τε, Θάλειά τε Μελπομένη τε,
Τερψιχόρη τ᾽ ᾽Ερατώ τε, Πολύμνιά τ᾽ Οὐρανίη τε,
Καλλιόπη θ᾽· ἡ δὲ προφερεϲτάτη ἐϲτὶν ἁπαϲέων.
ἡ γὰρ καὶ βαϲιλεῦϲιν ἅμ᾽ αἰδοίοιϲιν ὀπηδεῖ.

ὅν τινα τιμήϲωϲι Διὸϲ κοῦραι μεγάλοιο
γεινόμενόν τ᾽ ἐϲίδωϲι διοτρεφέων βαϲιλήων,
τῷ μὲν ἐπὶ γλώϲϲῃ γλυκερὴν χείουϲιν ἐέρϲην,
τοῦ δ᾽ ἔπε᾽ ἐκ ϲτόματοϲ ῥεῖ μείλιχα· οἱ δέ νυ λαοὶ
πάντεϲ ἐϲ αὐτὸν ὁρῶϲι διακρίνοντα θέμιϲταϲ
ἰθείῃϲι δίκῃϲιν· ὃ δ᾽ ἀϲφαλέωϲ ἀγορεύων

R. D. v. 83. ἀοιδήν

L. V. v. 73 sq. ἑκάϲτῳ | ἀθανάτων legit *Schol.* interpretatus: τουτέϲτιν ἑκάϲτῳ τῶν θεῶν καλῶϲ τὴν ἁρμόζουϲαν παρέϲχε τιμὴν ἔχειν v. 74. ἀθανάτων Flor.E Par.I Bodl. ἀθανάτοιϲ firmat *Theophilus* ad Autolyc. II 5. πέφραδε *Theophil.* l. c., quod probabat *Muetz.* 383. v. 78. Οὐρανία a v. 79. ἥδε Ca ἡ ϲφεων προφ. *Diodor.* IV 7. ἡ καὶ προφ. Ioann. Diac. p. 552, 12. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 155 ibid. p. 280 itemque *Gramm.* ap. *Matrang.* an. Gr. p. 478 sic laudant: Καλλιόπη δὲ προφερεϲτάτη ἐϲτὶν ἁπαϲῶν, nisi quod priore loco ἁπαϲάων legitur. Καλλιόπη τ᾽ εἴδει προφ. aperto errore *Stob.* floril. XLVIII 12 ἁπαϲάων etiam COVa v. 80. ἡ δὴ βαϲιλεῦϲιν citat *Plut.* moral. p. 801 E. καὶ βαϲιλ. tantum citat *Aristid.* II p. 98 Jebb. ἡ μὲν γὰρ *Stob.* l. l. ἡ γὰρ καὶ firmant *Dio* Chrysost. II p. 81; *Themist.* or. IX p. 122 A. v. 81. τιμήϲωϲι F „ex correctione" Par.B et *Dio* l. l. *Themist.* l. l. τιμήϲουϲι codd., ut videtur, ceteri omnes *Aristid.* *Stob.* ll. cc. et *Themist.* or. XXXI p. 355 C. v. 82. γιγνόμενόν τ᾽ *Aristid.* l. l. γινόμενον *Stob.* *Themist.* τ᾽ ἐπίδωϲι C τε ἴδωϲι *Stobaeus* τ᾽ ἐϲίδωϲι firmat *Dio* l. l. v. 83. τοῦ μὲν *Themist.* p. 122 A Variant *Aristidis* codd. inter γλώϲϲῃ, γλώϲϲηϲ et γλώϲϲην. χεύουϲιν M *Themist.* προχέουϲιν *Stob.* l. l. ἐέρϲην Mm et *Schol*: „ἡ δρόϲοϲ κυρίωϲ, νῦν δὲ μεταφορικῶϲ τὸ μέλι" ἐέρϲην / ἀοιδήν O ἐέρϲην *Themist.* l. l. ἀοιδὴν FEVvap *Aristid.* *Stob.* v. 84. ἔπε᾽ om *Aristid.* ἔπ᾽ a ἔπη *Stob.* οἱ δέ τε *Aristid.* *Themist.* v. 85. πάντεϲ δ᾽ αὐτὸν *Stob.* LXXX 15 v. 86. ὁ δ᾽ ἀτρεκέωϲ *Aristid.* l. l.

C. C. v. 74. διέταξε νόμοιϲ conj *Guiet*, διέταξε νόμουϲ *Lennep* v. 79. ἥ τε προφερ. *Hermann* epist. ad Illgen. XV, ἡ δὴ προφερ. conj. *Dindorf* v. 86. ἀγορεύει ex Hom. θ 172 conj *Lennep* ad Colluth. p. 50.

αἶψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμένως κατέπαυσε.

τοὔνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
βλαπτομένοις ἀγορῆφι μετάτροπα ἔργα τελεῦσι
ῥηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.

ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα θεὸν ὣς ἱλάσκονται
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν.

οἷά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. ὃ δ' ὄλβιος, ὅν τινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερή οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδή.
εἰ γάρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέι θυμῷ

R. D. v. 91. ἀνὰ ἄστυ v. 94. ἐκ μὲν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο

L. V. v. 87. κατέπαυσεν O v. 90. παραφάμενοι a ἐπέεσσι *Aristid.* l. l. v. 91. ἐρχόμενοι V ἀνὰ ἄστυ cum *Stobaeo* LXXX 15 codd. omnes, nisi quod Par. F in marg. habet γρ. ἀγῶνος. Sed *Schol.* „ἀνὰ ἄστυ· γρ. ΑΝ' ΑΓΩΝΑ ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τὸ ἄθροισμα", quod firmant *Schol.* BM ad Il. Ω 1 (cf. *Eustath.* ad Il. p. 1335, 56): παρὰ δὲ Βοιωτοῖς ἀγὼν ἡ ἀγορά, καὶ τὸν ἀγορανόμον ἀγώναρχον καλοῦσιν, ὅθεν καὶ ἀγωνίους θεοὺς Αἰσχύλος τοὺς ἀγοραίους καὶ Ἡσίοδος „ἐρχόμενος (sic!) δ' ἀν' ἀγῶνα." Vid. *Muetz.* 338 sq. θεὸν ὣς εἰσορόωσιν *Plut.* mor. p. 1098 E v. 93. 94 inverso ordine habet Flor. D v. 93. οἱά τε vel οἷα τε (sic a) vel οἷα τε fere codd. habere videntur; οἷα teste *Lennepio* („omissum τε in Flor. B") M, in quo ut in CV οἱά τε esse dicit *Goettling* οἱά τοι v v. 94 om V Paullin. „In C versum ad marg. adscripsit idem librarius, qui scholia." *Lennep.* ἐκ γάρ τοι Μουσάων MVp *Cornut.* 32 p. 227 *Schol.* ad Il. A 176. ad Pind. Nem. III 1. *Gramm.* ap. *Matrang.* An. Gr. p. 405. ἐκ γάρ τοι Μουσέων cod. Gotting. *Schol.* ad Pind. Pyth. IV 313 (Μουσάων vulgo). *Schol.* ad Theog. v. 30. ἐκ γάρ τοι Μουσάων τε καὶ *Gramm.* ap. *Cram.* An. Par. III p. 275. ἐκ μὲν Μουσάων *Themist.* VII 89 C. XIII 170 B. *Eustath.* ad Il. p. 76, 1. ἐκ γὰρ Μουσάων firmat *Eudocia* p. 9. Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο *Themist.* ll. cc. ἑλικωνίου pro ἑκηβόλου *Schol.* ad Theog. l. l. v. 95. ἔασσιν Fa ἔασιν cum σ suprascr. C χθονὶ C *Schol.* ad Pind. Pyth. l. l. hymn. Hom. 25, 3. ἐπὶ χθ. neglexerunt *Themist.* et *Eustath.* ll. cc. ἐπὶ χθονὶ καὶ βασιλῆες (ἐπιχθόνιοι βασιλῆες al.) *Cornutus* l. c. ἐπιχθόνιοι βασιλῆες etiam *Eudocia* l. l. ἄνδρες ἀοιδοὶ ἐπὶ χθονὶ *Gramm.* ap. *Matrang.* l. l. v. 96. ἐκ Διὸς βασιλῆος *Gramm.* ap. *Matrang.* l. l. v. 97. φίλωνται MVp hymn. Hom. φιλῶνται Op φιλεῦνται a reliqui φιλέονται *Excerpt.* ap. *Bandini.* bibl. Laurent. III p. 391. ῥέεν V

C. C. v. 87—92 alius fuisse recensionis, ut v. 93 statim cum v. 86 scripto ἀγορεύει cohaeserit, putavit *Hermann.* v. 93. τοίη Μουσάων conj *Guiet*, quod multi probaverunt [v. 94—97] *Wolf*

ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
ὑμνήσῃ μάκαράς τε θεούς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
αἶψ' ὅ γε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
μέμνηται, ταχέως δὲ παρέτραπε δῶρα θεάων.

χαίρετε τέκνα Διός, δότε δ' ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.
κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἐόντων,
οἳ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Νυκτός τε δνοφερῆς, οὕς θ' ἁλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος·

εἴπατε δ', ὡς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γένοντο
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος οἴδματι θύων
ἄστρα τε λαμπετόωντα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν·
οἵ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο καὶ ὡς τιμὰς διέλοντο,
ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον.

— ταῦτά μοι ἔσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
— ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἴπαθ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.

Ἤτοι μὲν πρώτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα

R. D. v. 116. Πάντων μὲν

L. V. v. 101. ὑμνήσει FEOv v. 102. αἶψ δ' ὁ δυσφρ. (sic!) V αἶψα δ' ὃ C δυσφροσυνέων MC δυσφρονάων O v. 106. Γῆς τ' ἐξεγ. M v. 107. νυκτός τε δν. O *Theophil.* ad Autolyc. II 6. p. 85. νυκτὸς δὲ δν. Cva νυκτὸς καὶ δν. Mp οὓς ἁλμυρὸς cum *Theophilo* l. l. p v. 109. οἴδμά τε πόντου *Orig.* Philos. I 23. v. 110. In *Origenis* libris variatur inter λεπτέοντα λεπτόεντα et λεπτήεντα v. 111. δοτῆρες CEO Versum om *Orig.* l. c. v. 112. ὥστ' CO ὥς τ' ἄφενον M Flor. D ὡς στέφανον *Origenes* καὶ ὥς CEa v. 113. ὥς Oa v. 114 et 115. „ταῦτα δύο ἔπη ὁ Σέλευκος ἀθετεῖ· οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον τὸ ΕΞ ΑΡΧΗΣ μόνον λέγουσιν" (an ὀβελίζουσιν?) *Schol.* v. 115. εἴ ποθ' a γένεθ' O ἔπειτα ὅ τι περ πρῶτον *Origenes* v. 116. πάντων μὲν πρώτιστα *Aristot.* metaph. I 4 (p. 984 b 27 sq.) auscult. phys. IV 1 (p. 208 b 30 sq.) πρῶτον μὲν πάντων χάος ἐγένετ' *Aristot.* de Xenoph. I (p. 975 a 11 sq.), fortasse de memoria citans. ἤτοι firmant *Cornutus* c. 17 p. 173. *Plut.* moral. p. 678 F. p. 955 E. *Sext. Empir.* P. H. III s. 121 adv. Phys. I 8. II 11 et 18. *Proclus* in Crat. p. 71 Boiss. *Philo* quod mund. incorr. p. 941 D. *Clem.* Rom. Hom. VI 3 p. 678. *Origenes* l. l. *Stob.* Ecl. Phys. I 10 p. 25 (278). *Theophilus* ad

---

C. C. v. 104—110 *Ritschl* sched. crit. p. 34 sic disponit: 104. 108—110. 105—107, v. 111 ἀθ *idem*; [v. 105—115] „a sciolo quodam eoque ineptissimo poeta postea adiectos esse" putat *Goettling*; v. 108—113 alius recensionis pro v. 105—107 fuisse conj *Hermann* [v. 114 et 115] *Wolf* v. 116—210 *Gerhardo* est carmen II, in quo primae recensioni

Γαῖ' εὐρύςτερνος, πάντων ἕδος ἀςφαλὲς αἰεὶ
— *ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,*
— *Τάρταρά τ' ἠερόεντα μυχῷ χθονὸς εὐρυοδείης,*
ἠδ' Ἔρος, ὃς κάλλιςτος ἐν ἀθανάτοιςι θεοῖςι
λυςιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
δάμναται ἐν ςτήθεςςι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
ἐκ Χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο·
Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τε καὶ Ἡμέρη ἐξεγένοντο,
οὓς τέκε κυςςαμένη Ἐρέβει φιλότητι μιγεῖςα.
γαῖα δέ † τοι πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἶςον † ἑαυτῇ
Οὐρανὸν ἀςτερόενθ', ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτοι,

R. D. v. 120—122 ἠδ' Ἔρος, ὃς πάντεςςι μεταπρέπει ἀθανάτοιςιν

Autolyc. II p. 90. *Achill.* Tac. Isag. in Arat. p. 83 ed. 1567. *Schol.* Clem. Al. Vol. IV p. 111 ed. Klotz. *Simplicius* ad Aristot. de Caelo fol. 346 b. cod. Taur. ap. Peyron. μὲν γάρ πρῶτα χ. ἐγένετο *Sextus Emp.* P. H. l. l. γένετο *Plut.* moral. p. 955 E

L. V. v. 117. „Διὰ τοῦτο καὶ Πλάτων αἴτιον (?) τοῦ κόςμου τὴν γῆν φηςιν ἐν τῷ Φαίδωνι (?), ὅθεν ὁ ἐπαγόμενος ἀθετεῖται ςτίχος." *Schol.* v. 118. 119 ignorant *Plato* sympos. c. 6. *Aristot.* de Xenoph. l. l. Metaphys. l. l. v. 118 certe *Plut.* moral. p. 433 F. Libri *Cornuti* inter οἳ et τοὶ variant. v. 119. τάρταρά τε ἠερόεντα *Eustath.* ad Il. p. 108, 23. Τάρταρον ἠερόεντα *Plut.* moral. p. 948 F. τάρταρά τις ἠρόεντα (corr. script.) *Choeroboscus* ap. *Etym. Gud.* p. 314, 15. ἠνεμόεντα *Origenes* εὐρόεντα codd. quatuor *Cornuti*, in quo εὐρώεντα latere coniecit *Muetz.* 400. ἠερόεντα firmant *Cornut.* l. l. *Theophilus* l. l. *Schol.* Ven. ad Il. A 312. *Etym. M.* p. 502, 31. *Gramm.* ap. *Cram.* An. Par. III p. 5. *Gramm.* ap. *Matrang.* An. Gr. p. 419. *Stob.* l. l. μυχὸν fortasse legerat *Cornutus* ipse p. 174 extr. vid. *Muetz.* 401 sq. In libris *Origenis* variatur inter εὐρυοδίης et εὐρωδίης. v. 120. ἶδ' Ἔρως *Schol.* Clem. Al. Vol. IV p. 111 ed. Klotz. ὃς πάντεςςι μεταπρέπει ἀθανάτοιςιν *Aristot.* de Xenoph. I (p. 975 a 13 sq.) metaphys. l. l. vid. *Muetz.* 401 sq. v. 122. δάμνα τε O ςτήθεςφι duo codd. *Origenis.* Ap. *Cornut.* l. l. codices variant inter ἐχέφρονα et ἐπίφρονα. v. 123. Χάους p. Vulgatam firmat *Schol.* ad Eur. Orest. v. 174. v. 124 om Flor. D τ' αὖτ' C ἡμέρα *Etym. M.* p. 429, 26. *Schol.* ad Pind. Ol. II 58. v. 125. κιςςαμένη Ma κυςαμένη altero c superaddito C κυςςαμένη reliqui. Hunc versum om *Origenes* et alii: vid. *Muetz.* 403 sq. v. 126. Γαῖα δέ τοι πρώτιςτον ἐγ. *Schol.* ad Pind. Nem. VI 1. γαῖα μέν τοι πρῶτον *Orio* Etym. p. 118, 30. Γαῖα δέ τοι πρῶτον γείνατο ἴςην ἑαυτοῦ *Theon* ad Arat. v. 22. Vulgatam tenet *Schol.* ad Soph. El. v. 86, nisi quod ἴςον habet αὐτῇ *Orio* v. 127. δύναμιν περὶ πάντα καλύπτειν *Origenes* καλύπτῃ CVp Schol. Pind. l. l. *Orio Cyrill.* c. Iulian. II p. 53 καλύπτη O καλύπτοι reliqui. v. 127 et 128 ἵνα μιν (vel μὴν) περὶ πᾶςαν ἐέργοι, | ἦ δ' εἴη codd. quidam *Cornuti* c. 17 p. 175

---

v. 119. 123—125. 139 et 140. 142. 144 et 145. 146—152. 188—195. 197 et 198. 201—206, alteri v. 118. 130. 141. 150. 153. 186. 196. 199 et 200 adiudicavit C. C. [v. 118] *Wolf* et *Goettling* auctore *Guieto*, v. 118 et 119 ἀθ *Heyne* et *Hermann* v. 121 sq. λυςιμελὴς πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων | δαμνᾷ τ' ἐν ςτήθεςςι *Hermann* v. 126. δέ οἱ πρ. μ. ἐγεί-

ὄφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἕδος ἀσφαλὲς αἰεί·
γείνατο δ' Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
ἣ δὲ καὶ ἀτρύγετον πέλαγος τέκεν οἴδματι θῦον,
Πόντον, ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ εὐνηθεῖσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Κοῖόν τε Κρεῖόν θ', Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε,
Θείαν τε Ῥείαν τε, Θέμιν τε Μνημοσύνην τε,
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν.
τοὺς δὲ μέθ' ὁπλότατος γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
δεινότατος παίδων· θαλερὸν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
γείνατο δ' αὖ Κύκλωπας ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
Βρόντην τε Στερόπην τε καὶ Ἄργην ὀμβριμόθυμον,
οἳ Ζηνὶ βροντήν τ' ἔδοσαν τεῦξάν τε κεραυνόν·
(· οἳ δή τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
(· μοῦνος δ' ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐνέκειτο μετώπῳ·
•) Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρα σφέων

•) 142 οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες

L. V. v. 128. ὅς ῥ' εἴη codd. quidam *Stobaei* ecl. phys. p. 284 θεῶν *Euseb.* praep. Evang. V 36 p. 234 A. θεοῖς etiam *Cornut.* l. l. v. 129. ὅσα pro θεῶν *Origenes.* v. 130. Νυμφάων FEOap Νυμφαίων *Origenes.* v. 131. ἣ δὲ (sic!) a ἠδὲ edd. ante Heinsium — cf. *Muetz.* 80 sq. —; de codd. non satis constat ἐν οἴδματι O θύων O v. 134. Ap. *Cornut.* c. 17 p. 177 codd. variant inter Κρεῖος et Κρῖος. vid. *Muetz.* 28 sq. v. 135. Codd. inter Θείαν et Θεῖάν Ῥείαν et Ῥεῖάν variare videntur: vid. *Muetz.* 140 sqq. v. 136. Τηθὺν ἐρ. C v. 137. μετ' ἀκρότατος *Origenes* ὁπλότατος firmat *Cornut.* c. 17 p. 178. v. 139. ὕβριν pro ἦτορ Flor.C Par.D v. 140. Βρόντην τ' Ἀστερόπην τε vp Στερόπην tenet *Eustath.* ad. Od. p. 1622, 50. ὀμβριμόθυμον MFEOp ὀβριμόθυμον a reliqui v. 141. οἳ βροντὴν Ζηνὶ ἔδοσαν (Laur.) vel οἳ βροντήν τε Ζηνὶ δόσαν (Par.) *Schol.* ad Apoll. Rhod. I 730 τεύξαν τε a κεραυνούς Par.D v. 142. οἱ δ' ἤτοι O οἱ δή τοι reliqui „Κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον στίχον παρατίθεται· οἳ δ' ἐξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφεν αὐδήεντες." *Schol.* v. 143. μέσῳ FCO ἐνέκειτο MFCOVvp ἐπέκειτο a reliqui v. 144. δ' οὔνομ' ἔσαν C δ' ὄνομ' ἔσαν V δ' ὄνομ' ἦσαν reliqui Κύκλωπες δ' ἔσαν οὔνομ' ἐπ. *Etym. M.* p. 544, 7. Κύκλωπες δ' οὖν

νατο πάντοσε ἶσον conj *Hermann*, — ἐγ. ἶσον ἀπάντῃ *Muetzell.* 406, — ἐγ. ἶσά οἱ αὐτῇ *Goettling*

C. C. [v. 128] *Wolf* auctore *Heynio* v. 129. auctorem v. 130 fortasse θεᾶν scripsisse putat *Hermann* [v. 130] „additus esse videtur a recentiore quodam" *Goettlingio* v. 135. Θείην τε Ῥείην τε conj *Dindorf* [v. 138] *Wolf* ex *Heynii* et *Ruhnkenii* sententia. ἀθ *Hermann* [v. 141] *Goettling* v. 143 ἀθ *Heyne* v. 143. ὀφθαλμὸς δὲ ἕεις μέσσῳ ἐνέκειτο ex Herodiano effinxit *Dindorf* [v. 144 et 145] *Wolf* et simul cum versu Crateteo iis praemisso *Goettling*

☉ κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ·
ἰςχύς τ᾽ ἠδὲ βίη καὶ μηχαναὶ ἦςαν ἐπ᾽ ἔργοις.
ἄλλοι δ᾽ αὖ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄμβριμοι, οὐκ ὀνομαςτοί,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης θ᾽, ὑπερήφανα τέκνα·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ᾽ ὤμων ἀίςςοντο
ἄπλαςτοι, κεφαλαὶ δὲ ἑκάςτῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ ςτιβαροῖςι μέλεςςιν·
ἰςχὺς δ᾽ ἄπλατος κρατερή, μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει.
ὅςςοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο,
δεινότατοι παίδων, ςφετέρῳ δ᾽ ἤχθοντο τοκῆι
ἐξ ἀρχῆς· καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γένοιτο,
πάντας ἀποκρύπταςκε, καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίηςκε,
Γαίης ἐν κευθμῶνι, κακῷ δ᾽ ἐπετέρπετο ἔργῳ
Οὐρανός. ἡ δ᾽ ἐντὸς ςτοναχίζετο Γαῖα πελώρη,
ςτεινομένη· δολίην δὲ κακὴν ἐπεφράςςατο τέχνην.
αἶψα δὲ ποιήςαςα γένος πολιοῦ ἀδάμαντος

μέςςαν ἐπώνυμοι citat cod. Havn. 1971 ap. *Bloch.* in append. ad *Etym. Gud.* ed. Sturz. p. 937. Variant codd. in *Schol.* ad Od. ι 106: vid. *Muetz.* 411 ἐπώνυμοι *Etym. M.* l. l. οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῖς *Etym. M.* l. l. *Etym. Gud.* p. 352, 44. *Gramm.* ap. *Cram.* An. Oxon. I 254. II 457 (οὕνεκ᾽ in loco altero.)

L. V. v. 145. κυκλοτερεῖς O ἔεις firmant *Eustath.* p. 1055, 13. 1392, 36. *Schol.* ad Callim. H. in Dem. 53 εἷς *Schol.* Ambr. ad Od. α 106 (ἔεις cod. Harl.) ἔεις *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. II p. 457. *Bachmann.* anecd. Gr. II p. 364. Apoll. de adv. p. 557. ἔειν (sic) a ἔεις ἐν μέςῳ ἔκειτο μετώπω *Herodian.* περὶ μον. λέξ. p. 18, 31. v. 146. τ᾽ ἰδὲ O v. 147. Οὐρ. ἀςτερόεντος Vat. Goettl. Flor. C (hic quidem in marg. ἐξεγένοντο). v. 148. ὄμβριμοι MFEOp ὄβριμοι a *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 6 reliqui. v. 149. κότος *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. Γύης MVp Γύγης reliqui m: vid. *Muetz.* 205 sqq. v. 150. ἀΐςςαντο Fa v. 151. ἄπλατοι vp ἄπλαςτοι reliqui δ᾽ ἑκάςτῳ O v. 153. ἰςχύς τ᾽ ἄπλ. MFEp ἰςχ. ἄπλ. C ἄπλαςτὸς CV ἄπλατος ma ἄπλητος pauci codd. habere videntur: vid. *Muetz.* 54—58 v. 154. ὅςςοι δὲ V v. 157. ἀπεκρύπταςκε CV ἀνίηςκε MF OVa et codd. fere omnes v. 158. ἐπετέρπετο Ep ἐπιτέρπετο O ἐτέρπετο C: de reliquis nil constat κευθμῶνι κακῷ, δ᾽ ἐπέρτετος ἔργων *Etym. Gud.* p. 317, 41 v. 159. ἠδ᾽ C ἡδ᾽ F ςτεναχίζετο p v. 160. «Céλευκος ἈΧΝΥΜΕΝΗ γράφει· οὐ γὰρ ἐςτενοχωρεῖτό φηςιν, ἀλλὰ διὰ τοὺς κρυφθέντας παῖδας αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Οὐρανοῦ ἐλυπεῖτο.» *Schol.* ἐπεφράςατο COp

---

C. C. v. 146. ἦν ἐπὶ Ϝέργοις conj *Lennep* tantummodo in digammate vindicando audax v. 148. μεγάλοι τε καὶ *Hermann* v. 151 et 152 ἀθ *Hermann*, v. 152 ἀθ *Guiet* v. 154. τόςςοι conj *Muetzell.* 92 ὅςςοι μὲν *Hermann*, ὅςςοι δ᾽ ἄρ *Gerhard* conj, quorum hoc quidem ferri nequit v. 155. δ᾽ om *Gerhard* e *Guieti* conj v. 155 et 156 ἀθ retento v. 154 ὅςςοι *Muetzell.* 415 sq. v. 157. ἀνίεςκε ex *Pasoris* corr plurimi v. 160. δολίην τε κακήν τ᾽ ἐφράςςατο τέχνην conj *Goettling*

τεῦξε μέγα δρέπανον καὶ ἐπέφραδε παιcὶ φίλοιcιν·
εἶπε δὲ θαρcύνουcα φίλον τετιημένη ἦτορ·
«παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀταcθάλου, αἴ κ᾿ ἐθέλητε
πείθεcθαι, πατέροc κε κακὴν τιcαίμεθα λώβην
ὑμετέρου· πρότεροc γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· τοὺc δ᾿ ἄρα πάνταc ἕλεν δέοc, οὐδέ τιc αὐτῶν
φθέγξατο· θαρcήcαc δὲ μέγαc Κρόνοc ἀγκυλομήτηc
ἂψ αὖτιc μύθοιcι προcηύδα μητέρα κεδνήν·
«μῆτερ, ἐγώ κεν τοῦτό γ᾿ ὑποcχόμενοc τελέcαιμι
ἔργον, ἐπεὶ πατέροc γε δυcωνύμου οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότεροc γὰρ ἀεικέα μήcατο ἔργα.»
ὣc φάτο· γήθηcεν δὲ μέγα φρεcὶ Γαῖα πελώρη,
εἷcε δέ μιν κρύψαcα λόχῳ, ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἅρπην καρχαρόδοντα, δόλον δ᾿ ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ᾿ ἐπάγων μέγαc Οὐρανόc, ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἱμείρων φιλότητοc ἐπέcχετο καί ῥ᾿ ἐτανύcθη
πάντῃ· ὃ δ᾿ ἐκ λοχεοῖο πάιc ὠρέξατο χειρὶ
cκαιῇ, δεξιτερῇ δὲ πελώριον ἔλλαβεν ἅρπην,
μακρὴν καρχαρόδοντα, φίλου δ᾿ ἀπὸ μήδεα πατρὸc
ἐccυμένωc ἤμηcε, πάλιν δ᾿ ἔρριψε φέρεcθαι
ἐξοπίcω· τὰ μὲν οὔ τι ἐτώcια ἔκφυγε χειρόc.
ὅccαι γὰρ ῥαθάμιγγεc ἀπέccυθεν αἱματόεccαι,
πάcαc δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ᾿ ἐνιαυτῶν
γείνατ᾿ Ἐρινῦc τε κρατερὰc μεγάλουc τε Γίγανταc,

R. D. v. 178. λοχέοιο

L. V. v. 165. πατρόc Par. BDa πατρί M πατέροc ceteri omnes habere dicuntur κε M (teste *Goettlingio*) Par. B δὲ F Taur. (uterque teste *Goettlingio*) Med., cum teste *Lennepio*, qui de F tacet, M μὲν Taur. nullam particulam habeat; γε cum a „reliqui omnes" habere dicuntur. Documento est hic versus, quam negligenter lectiones codicum ab editoribus relatae sint v. 167. ἕλε EOp v. 168. μέγα O v. 169. ἂψ δ᾿ αὖτιc M v. 170. γεν O v. 171. πατέροc MFC (teste *Goettlingio*) EOp πατρόc ap v. 173. γήθηcε FOap v. 174. χερcὶν M v. 178. λοχεοῖο MF (uterque teste *Lennepio*) p λοχέοιο MF (uterque teste *Goettlingio*) v λοχεοιο (sic!) a λόχοιο CVp λοχίοιο E λεχέοιο O (teste *Lennepio*) «Ἀριcτόνικοc ΛΟΧΕΟΙΟ φηcὶ ὡc θυρεοῖο· λοχεὸc γὰρ λέγει. βεβίαcται δὲ τὸ ΛΕΧΕΟΙΟ παρὰ τὸ ἔθοc.» *Schol.* Vid. *Muetz.* 204 ὀρέξατο E (in marg. ἐδέξατο) O v. 179. ἔλαβεν FCEOap v. 180. μακρὸν M v. 184. πᾶcαc ἐδέξατο F πάcαc δέξατο reliqui πάcαc δείξατο *Etym. Gud.* p. 206, 46 sq. περιπλομένῳ δ᾿ ἐνιαυτῷ *Etym. Gud.* l. l. vid. *Muetz.* 106 v. 185. γείνετ᾿ *Etym. Gud.* l. l. Ἐρινῦc E Ἐριννῦc a et codicum maior pars

C. C. v. 178. ἐκ λεχρίοιο *Ahrens* ex Antimacho apud *Plut.* moral. p. 275 A conj v. 184. πᾶcαc ἐδέξατο ed *Goettling*

τεύχεσι λαμπομένους, δολίχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
Νύμφας θ᾽, ἃς Μελίας καλέουσ᾽ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν.
μήδεα δ᾽, ὡς τὸ πρῶτον ἀποτμήξας ἀδάμαντι
κάββαλ᾽ ἀπ᾽ ἠπείροιο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
190 ὣς φέρετ᾽ ἂμ πέλαγος πουλὺν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς
ἀφρὸς ἀπ᾽ ἀθανάτου χροὸς ὤρνυτο· τῷ δ᾽ ἔνι κούρη
ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι ζαθέοισιν
ἔπλητ᾽, ἔνθεν ἔπειτα περίρρυτον ἵκετο Κύπρον.
ἐκ δ᾽ ἔβη αἰδοίη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποίη
195 ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο. τὴν δ᾽ Ἀφροδίτην
197 κικλήσκουσι θεοί τε καὶ ἀνέρες, οὕνεκ᾽ ἐν ἀφρῷ
θρέφθη, ἀτὰρ Κυθέρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις.
201 τῇ δ᾽ Ἔρος ὡμάρτησε καὶ Ἵμερος ἕσπετο καλὸς
γεινομένῃ τὰ πρῶτα θεῶν τ᾽ ἐς φῦλον ἰούσῃ.
ταύτην δ᾽ ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει ἠδὲ λέλογχε

---

196 *Ἀφρογένειάν τε θεὰν καὶ ἐυστέφανον Κυθέρειαν*

199 *Κυπρογένειαν δ᾽, ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ,*
ἠδὲ Φιλομηδέα, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη.

L. V. v. 186 om Bodl. v. 187. Νύμφας δ᾽ ἃς O v. 188. μήδεα δ᾽ ὡς MEOp μήδεά θ᾽ ὡς a reliqui τοπρῶτον a ἀδάμαντον a v. 189. κάμβαλε vel κάμβαλ᾽ FEO ἐπ᾽ a et unus Flor. E ἀπ᾽ „ceteri omnes" codd. ἠπείρου CV v. 190. ἂν πέλ. M πολὺν FCOVp v. 191. ὧρμα pro ὤρνυτο M v. 192. ἐτρέφθη F ζαθέοισι p v. 193. ἔπλητ᾽ MCp ἔπλετ᾽ Par. B ἔπλετο a et reliqui v. 196. ἀφρογένειάν τε θεὰν M (ap. *Goettl.* ex M notatur ἀφρογενέα) FCm ἀφρογένειαν θεὸν καὶ v ἀφρογένειαν θεὰν *Etym. M.* p. 179, 5. Ἀφρογένείην (sic!) a. Vid. de v. 196 et 199 sq. *Muetz.* 419—429 v. 197. κικλίσκ. a οὕνεκεν *Etym. M.* p. 179, 7. v. 198. αὐτὰρ Fap Κυθέρεια a Κυθήρας *Etym. Gud.* p. 351, 58. v. 199. Κυπρογένειαν δ᾽ ὅτι FOam Κυπρογενέα δ᾽ ὅτι M (Κυπρογένειαν teste *Lennepio*) Κυπρογένει᾽ ὅτι v Κυπρογένεια δ᾽ ὅτι Ep Κυπρογενείην τε ὅττι C γέντο MVv γένετο Fp γένοιτο C al. m. am ἐνὶ πόντῳ ap v. 199 in citatione neglexit *Etym. M.* p. 179, 8 v. 200. ἠδὲ φιλομμηδέα Mp ἡ δὲ φιλομμήδεα *Tricha* de metr. p. 73 (ἡ δὲ etiam *Elias* de metr. p. 83) ἠδὲ φιλομμή, δέα a ἠδὲ φιλομηδέα FVm *Etym. M.* p. 178, 8 φιλομήδεα *Elias* l. l. καὶ φιλομηδειαν C καὶ φιλομηδέα δ᾽ αὖ v ὅτε *Tricha* l. l. μειδέων a *Schol.* Ven. ad Il. Γ 424. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 193 v. 201. Ἔρως C v. 202. γινομένη a γειναμένη p v. 203. ἔχεν M λέλογχεν M

C. C. [v. 186] „additamentum esse alicuius rhapsodi" putat *Goettling* v. 189. ἐπ᾽ Ἠπείροιο plerique editores ante *Wolfium*, quamquam certe ἠπείροιο etiam a [v. 196. 199 et 200] cum *Wolfio* etiam *Lennep* v. 196. ἀφρογενῆ *Guiet* et *Hermann*, ἀφρογενέα e conj *Reizi* ed *Goettling Gerhard* v. 199. Κυπρογενέα ed *Goettling Gerhard*, Κυπρογενῆ *Hermann*, qui Κύπριν δ᾽, ὅττι γένοιτο aliam fuisse lectionem conj v. 200. φιλομμηδῆ *Guiet*

μοῖραν ἐν ἀνθρώποιϲι καὶ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι,
παρθενίουϲ τ' ὀάρουϲ μειδήματα τ' ἐξαπάταϲ τε
τέρψιν τε γλυκερὴν φιλότητά τε μειλιχίην τε.

τοὺϲ δὲ πατὴρ Τιτῆναϲ ἐπίκληϲιν καλέεϲκε
παῖδαϲ νεικείων μέγαϲ Οὐρανόϲ, οὓϲ τέκεν αὐτόϲ·
φάϲκε δὲ τιταίνονταϲ ἀταϲθαλίῃ μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίϲιν μετόπιϲθεν ἔϲεϲθαι.

Νὺξ δ' ἔτεκε ϲτυγερόν τε Μόρον καὶ Κῆρα μέλαιναν
καὶ Θάνατον, τέκε δ' Ὕπνον, ἔτικτε δὲ φῦλον Ὀνείρων,
οὔ τινι κοιμηθεῖϲα θεὰ τέκε Νὺξ ἐρεβεννή·
δεύτερον αὖ Μῶμον καὶ Ὀιζὺν ἀλγινόεϲϲαν,
Ἑϲπερίδαϲ θ', αἷϲ μῆλα πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
χρύϲεα καλὰ μέλουϲι φέροντά τε δένδρεα καρπόν.

---

217 *καὶ Μοίρας καὶ Κῆρας ἐγείνατο νηλεοποίνους,*
Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε βροτοῖσι
γεινομένοισι διδοῦσιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,
αἵ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφέπουσαι
οὐδέποτε λήγουσι θεαὶ δεινοῖο χόλοιο,
πρίν γ' ἀπὸ τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἁμάρτῃ.

L. V. v. 204. ἀνθρώποιϲ FEO θεοῖϲιν M v. 205. μελεδήματα codd. quidam v. 207. τὸν O τοὺϲ δὲ πατὴρ ἐπίκληϲιν καλέεϲκε Τιτῆναϲ F καλέεϲκε praeterea MCO καλέεϲκεν reliqui v. 208. νεικέων O v. 210. τοῖο δ' ἤπειτα C τοῖϲ δ' ἤπειτα V. Post hunc versum legitur in O: ἐκ παιδόϲ περ ἑοῦ. ὡϲ γὰρ πεπρωμένον ἐϲτί. v. 212. δὲ om F ἔτικτε δὲ om EO φῖλον (sic) O. Vulgatam tenet *Schol.* ad Eur. Hec. v. 71 v. 213. ᾧτινι Fp ἐρεβαινὴ F v. 214. Μῶλον Ioh. *Diaconus* p. 559, 30 et cod. Schellershem. Creuzeri in ep. ad Herm. p. 170 Ὀϊξὴν F ἀλγεινόεϲϲαν EO v. 217. νηλεοποίναϲ p νηλεοποίνουϲ plerique et *Stob.* ecl. phys. I 3 p. 9 (124). I 4 p. 11 (168).
v. 218. βροτοῖϲιν F v. 220. θεῶν τε om O παραβαϲίαϲ O ἐφέπουϲιν M ἐφέπουϲαι reliqui v. 221. λήγουϲι suprascripto ead. m. ϲαι M δειλοῖο χόλοιο et in marg. γρ. λόχοιο Taur. v. 222. πρὶν ἂν ἀπὸ pars codd. *Stobaei* ecl. phys. I 3 p. 9 (126)

C. C. [v. 207—210] *Wolf* et alii v. 211—232 alius esse rhapsodi arbitrabatur *Thiersch; Gerhardo* est peculiare carmen, cui ex prima recensione v. 215—222, ex altera v. 213 inserti sint v. 211—222 *Schoemann* opuscc. II, p. 144 e conj sic restituit: 211 sq. 214—216. 217 sic: καὶ Μοίραϲ [δ' ἔτεκεν κρατερόφροναϲ, αἰολοδώρουϲ] 218 sq. 217 sic: [ἣ δ' ἤτοι] καὶ Κῆραϲ ἐγείνατο νηλεοποίνουϲ 213 sic: οὔ τινι κοιμηθεῖϲα θεὰ [δαϲπλῆταϲ Ἐρινῦϲ] 220—222 [v. 217—222] *Goettling* v. 217. Κῆραϲ δ' αὖ καὶ Μοῖραϲ *Hermann* νηλιτοποίνουϲ *Ruhnken* v. 220 sq. ἐφέπουϲιν, | οὐδέ ποτε *Hermann*

τίκτε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
Νὺξ ὀλοή· μετὰ τὴν δ' Ἀπάτην τέκε καὶ Φιλότητα
Γῆράς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.
αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα,
Λήθην τε Λιμόν τε καὶ Ἄλγεα δακρυόεντα,
Ὑσμίνας τε Φόνους τε, Μάχας τ' Ἀνδροκτασίας τε,
Νείκεά τε Ψεύδεά τε, Λόγους Ἀμφιλογίας τε,
Δυσνομίην Ἄτην τε, συνήθεας ἀλλήλῃσιν,
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο Πόντος
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
οὕνεκα νημερτής τε καὶ ἤπιος, οὐδὲ θεμιστέων
λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἤπια δήνεα οἶδεν·
αὖτις δ' αὖ Θαύμαντα μέγαν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
Γαίῃ μισγόμενος καὶ Κητὼ καλλιπάρῃον,
Εὐρυβίην τ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσαν.
Νηρῆος δ' ἐγένοντο μεγήριτα τέκνα θεάων
πόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ Δωρίδος ἠυκόμοιο,
κούρης Ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο·

R. D. v. 229. ψευδέας τε Λόγους

L. V. v. 225. τε pro τέκε CV καρτερόμυθον F κρατερόθυμον Cp v. 226. ἀλγεινόεντα O v. 227. Λεῖμόν τε F Λοιμόν τε Med. Par. II v. 228. φόβους MCV τ' post Μάχας om Cap v. 229. ψεύδεά τε Λόγους FCOp ψεύδειά τε Λ. E ψεύδεά τε λόγοις V ψευδέας τε λόγους a reliqui; v. *Muetz.* 436 sq. τ' ante Ἀμφιλ. add Bodl. v. 230. Δυσνομίην τ' Ἄ. M συνήθε' V ἀλλήλῃσιν MEOp ἀλλήλοισιν a reliqui v. 233. Νηρέα δ' MEOp Νηρέα τ' a reliqui Νηρέα τε ἀψευδῆ καὶ ἀληθῆ lemma *Schol.* v. 234. ἀτὰρ Vp v. 235. οὕνεκα a νημερτής ἐστὶ καὶ Vp θεμίστων M (θεμιστῶν teste *Lennepio*) θεμιστάων p θεμιστίων aeque ac θεμιστείων exstare dicit *Lennep* in E v. 238. Γαίης a v. 239. ἀδάμαντα Reg. Soc. Flor. E: vid. *Muetz.* 234 v. 240. μεγήρατα Flor. E. Par. F. *Schol.* unus μεγήριτα reliqui et alter *Schol.* v. 242. τελείεντος M

C. C. v. 223. Μέμψιν praeferebat *Heyne* [v. 224] e *Ruhnkenii* sententia *Wolf.* Pro φιλότητα *Guiet* conj δολότητα, „quod ne Graecum quidem est" *Wolf* v. 227. Pro Λήθην *Ruhnken* Ἄτην ex v. 230, *Heyne* Λοιμόν malebat v. 227 et 230 ἀθ *Hermann* p. 8 v. 230. Pro Ἄτην v. 227 restituto *Ruhnken* illaturus hic erat ex v. 224 Ἀπάτην. Vid. *Muetz.* 118 v. 233—262 *Gerhardo* efficiunt sectionem sive carmen IV, cui v. 263 et 264 postea adnexi sint v. 234. Pro αὐτὰρ *Wernicke* ad Tryph. p. 30 conj ὃν δή, *Hermann* τὸν δὴ v. 235 sq. ἀθ *Hermann* p. 11

Πρωτώ τ' Εὐκράντη τε, Σαώ τ' Ἀμφιτρίτη τε,
Εὐδώρη τε Θέτις τε, Γαλήνη τε Γλαύκη τε·
Κυμοθόη Σπειώ τε θοή, Θαλίη τ' ἐρόεσσα,
Πασιθέη τ' Ἐρατώ τε καὶ Εὐνείκη ῥοδόπηχυς,
καὶ Μελίτη χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμένη καὶ Ἀγαυή,
Δωτώ τε † Πρωτώ τε, Φέρουσά τε Δυναμένη τε,
Νησαίη τε καὶ Ἀκταίη καὶ Πρωτομέδεια·
Δωρὶς καὶ Πανόπη καὶ εὐειδὴς Γαλάτεια,
Ἱπποθόη τ' ἐρόεσσα και Ἱππονόη ῥοδόπηχυς,
Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ἠεροειδέι πόντῳ
πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων σὺν Κυματολήγῃ
ῥεῖα πρηΰνει καὶ ἐυσφύρῳ Ἀμφιτρίτῃ·
Κυμώ τ' Ἠιόνη τε, ἐυστέφανός θ' Ἁλιμήδη,
Γλαυκονόμη τε φιλομμειδὴς καὶ Ποντοπόρεια,
Λειαγόρη τε καὶ Εὐαγόρη καὶ Λαομέδεια,
Πουλυνόμη τε καὶ Αὐτονόη καὶ Λυσιάνασσα,
Εὐάρνη τε φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος·

R. D. v. 253. κυματολήγῃ

L. V. v. 243. Πρωθώ *Ioann. Diacon.* Εὐκράτη MFVa *Schol.* alt. et fortasse m Εὐκράντη vp et *Schol.* qui explicat: διὰ τὸ εὐκατόρθωτον v. 244. Θέτις τ' lemma *Schol.* Γαληναίη τε v v. 245. Κυμοθέη CV Σπειώ τε θοή, Θαλίη MFCVa Σπειώ τε Θόη Θαλίη p et vulgo: v. *Muetz.* 442 sq. v. 246. 247 ordine inverso ap v. 246. Πασιθόη Taur. v. 247. Ἀγαβή O v. 248 = Hom. Σ 43 v. 249 τε om MFCEVp Νησαίη τ' Ἀκταίη O v. 253. κυματολήγῃ *Schol.* „τῇ τῶν κυμάτων λήξει, τουτέστι καταπαύσει· ἐὰν γὰρ ὄνομα ἀκούσωμεν, ὥς φησιν Ἀρίσταρχος, ἔσονται μία καὶ πεντήκοντα Νηρηίδες κατηλεγμέναι.“ Κυματολόγῃ O v. 254. πραΰνει MCVvp πρηΰνῃ F πρ. σύν τε ἐΰσφ. v v. 255. ἐΰφανός θ' a τ' Ἁλιμ. VC Ἀλμήδη O v. 256. Γλαυκονόμη φιλομειδὴς δ' αὖ v τε om Vv φιλομειδὴς FCEap φιλομηδὴς O v. 258 om O, legitur in E, sed manu recentiore additus Πολυνόμη F Αὐτονόμη a

---

C. C. v. 243. Κραντώ pro Πρωτώ e *Graevii* conj ed *Wolf* Εὐκρήτη „libenter scripsisset“ *Goettling* v. 245. Σπειώ τε Θόη θ' Ἁλίη ex Homero Σ 40 conj *Valckenaer*, quod receperunt *Goettling Lennep Gerhard* v 247. Εὐνίκη, quod conj *Graevius* ex Apollodoro I 2, ed *Gerhard*, probat *Schoemann* opusc. II 166: sed vid. *Muetzell.* 91 v. 248. Πλωτώ pro Πρωτώ conj *Reiz*, Πρωθώ hic et apud Hom. Σ 43. *Schoemann* l. c. 174 Δωτώ θ' ἱμερόεσσα conj *Muetz.* 443 v. 249. Ἀκραίη conj *Dindorf* Πρωνομέδεια conj *Blomfield.* ad Aesch. Sept. 123 v. 250. Πανόπεια conj *Hermann* Orph. 728 v. 258. Λυσιάνειρα conj *Hermann* epist. ad Creuz. p. 90, Ὑσιάνασσα „ad fidem propius esse videtur“ *Goettlingio.* Sed vid. *Schoemann* l. c. 172 v. 260. Aut καλή vel ῥοδίη τε aut καὶ διᾶ Μενίππη conj *Goettling*

καὶ Ψαμάθη χαρίεςςα δέμας δίη τε Μενίππη,
Νηςώ τ' Εὐπόμπη τε Θεμιςτώ τε Προνόη τε
Νημερτής θ', ἣ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὗται μὲν Νηρῆος ἀμύμονος ἐξεγένοντο
κοῦραι πεντήκοντα, ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.
Θαύμας δ' Ὠκεανοῖο βαθυρρείταο θύγατρα
ἠγάγετ' Ἠλέκτρην· ἣ δ' ὠκεῖαν τέκεν Ἶριν,
ἠυκόμους θ' Ἅρπυιας, Ἀελλώ τ' Ὠκυπέτην τε,
αἵ ῥ' ἀνέμων πνοιῇςι καὶ οἰωνοῖς ἅμ' ἕπονται
ὠκείῃς πτερύγεςςι· μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρήους,
ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουςιν
ἀθάνατοί τε θεοὶ χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεφριδώ τ' εὔπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον·

R. D. v. 261 sq. Προνόη τε νημερτής, ἣ v. 270. καλλιπάρῃος v. 273. Πεφρηδώ

L. V. v. 260. δέμας om O ἡ δὲ μὲν Ἵππη v v. 261. Θεμιςώ a Πατρονόη citat corrupte *Schol.* ad v. 253: vid. *Muetz.* 442 v. 262. *Schol.* l. c. „οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ‚Πατρονόη (scribendum hic et infra Προνόη) Νημερτής τε, ἣ πατρὸς —‘ τό τε περιςςόν φαςι, ἵνα κατὰ τοῦ ‚Πατρονόη‘ ἀκούςηται ἐπιθετικῶς· ἡ γὰρ προνοουμένη πάντων ἀληθής ἐςτι.“ v. 264. πεντήκοντ' ἀμύμον' ἔργ' O v. 265. ὠκεανοῦ F θύγατραν p v. 267. Ἅρπυιας p Ἁρπυίας p *Schol.* Ἁρπυῖας reliqui Ὠκυπόδην *Apollod.* I 9. 21 v. 268. πνοῇςι C v. 269. ὀκ. a v. 270. Φόρκυνι MCV Φόρκυ Bodl. vid. *Muetz.* 228 γρέΐας *Draco* Straton. p. 94, 14. καλλιπαρήας p „ἄμεινον δὲ γράφειν ΚΑΛΛΙΠΑΡΗιΟC, ἵν' ᾖ ἐπὶ τῆς Κητοῦς τὸ ἐπίθετον, ὡς Cέλευκος“ *Schol.* Vulgatam firmat *Draco* l. l. v. 272. τε om MEO καμαί τ' ἐ. a v. 273. Πεφριδώ CV cum *Diacono* et *Scholiastis* et sic legerat *Schol.* ad Aesch. Prom. v. 793. Πεμφρηδώ p Τεφρηδώ Taur. Πεφρηδώ paucis exceptis cum lemm. *Schol.* reliqui. Agnoscunt Πεφριδώ *Tzetz.* ad Lycophr. 838 (duo codd.) *Eudocia* p. 105, 3. 288, 7. *Schol. Paris.* ad Apoll. Rhod. IV 1515. Πεφρηδώ Apollod. II 4, 2, duo codd. *Tzetz.* l. l. *Schol. Flor.* ad Apoll. Rh. l. l. ἐννυώτε C

C. C. v. 261 sq. Προνόη τε | νημερτής, ἣ conj etiam *Goettling* v. 265—306. „Quae in hac sectione post Hesiodeos versus 265—276 fusius de Phorcynis progenie exponuntur serioremque aetatem produnt, videntur a primo compositore Theogoniae ex alio fortasse carmine inserta hic esse; alteri recensioni adscripsi versus 271 272 282 283 300—302 312 323 324.“ *Gerhard* v. 270. „Poeta, ni fallor, scripserat παῖδας pro Γραίας.“ *Goettling* πηρὰς τέκε καλλιπάρῃος conj *Wieseler* v. 272 ἀθ *Hermann* p. 11, v. 275 infra ante v. 335 infert idem ibid. v. 273. „Deesse videtur versus, qui tertiam (Δεινώ vel Ἰαινώ) adiiceret Graeam; v. *Aesch.* Prom. 820. *Apollod.* II 4. *Palaeph.* 32. *Zenob.* prov. I 41.“ *Goettling*

Γοργούς θ', αἳ ναίουσι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
ἐσχατιῇ πρὸς νυκτός, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.
ἡ μὲν ἔην θνητή, αἳ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρῳ,
αἱ δύο· τῇ δὲ μιῇ παρελέξατο Κυανοχαίτης
ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεὺς κεφαλὴν ἀπεδειροτόμησεν,
ἐξέθορε † Χρυσάωρ τε μέγας καὶ Πήγασος ἵππος·
τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὅτ' ἄρ' Ὠκεανοῦ περὶ πηγὰς
γένθ', ὃ δ' ἄορ χρύσειον ἔχων μετὰ χερσὶ φίλῃσι·
χὠ μὲν ἀποπτάμενος προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων
ἵκετ' ἐς ἀθανάτους, Ζηνὸς δ' ἐν δώμασι ναίει,
βροντήν τε στεροπήν τε φέρων Διὶ μητιόεντι.
Χρυσάωρ δ' ἔτεκε † τρικέφαλον Γηρυονῆα
μιχθεὶς Καλλιρόῃ κούρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο·
τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη Ἡρακληείη

L. V. v. 274. Γοργοὺς δ' ap v. 275. πρὸ O v. 276. Σθεννώ MFOm Σθενώ a Σθεινώ cum *Schol.* reliqui Σθένω τ' εὖροι ἄλη codex *Herodiani* περὶ μον. λέξ. p. 13, 3 v. 277. ἀγήρῳ CVp ἀγήρως MFEOvam v. 279. εἰαρινοῖσιν p. Post hunc versum in Cap legitur v. 288, qui suo loco in his abest v. 280. τῆς ὅτε δὴ κεφαλὴν Περσεὺς *Schol.* ad Pind. Ol. XIII 89 (Περσεὺς κεφαλὴν cod. Vrat. D) ἀπεδηροτόμησεν FE v. 281. ἔκθορε Par. B. ἐξέθορε cum rell. *Schol.* ad Pind. l. l. Χρυσάορ COVvap v. 282. ὅτ' ἂν ap παρὰ πηγὰς MOvp παρὰ πηγὴν Par. G Rehd. περὶ πηγὴν Flor. C Par. D v. 283. γένθ' Cp γένεθ' FEOp γείναθ' M γείνεθ' a ἔχων MFCE ἔχεν ap μετὰ φρεσὶ FE (χερσὶ φίλῃσιν marg.) v. 284. χ' ὁ μὲν O v. 285. ἐν om V v. 286. βροτήν τε C v. 287. Χρυσάορ a δ' om *Suid.* v. κυνοκέφαλος. τρικάρηνον, ut videtur, praeter cod. Flor. A et fortasse v solus margo cod. F ab al. m. τρικέφαλον firmant *Suid.* l. l. *Schol.* ad Aristoph. Eq. v. 416. Cf. *Muetz.* 449 sqq. v. 288 om FEp, in marg. add M; in Cap post 279 exstat, ut supra memoravimus κλυτοῦ om O v. 289. ἄρ' om Cp ἐξηνάριξε M

C. C. v. 275. Νυκτός ed *Gerhard* v. 277. ταὶ corr *Hermann* v. 281. ἔκθορε e conj *Guieti* ed *Gaisford Dindorf* [v. 282 et 283] *Wolf*, [v. 282—286] *Goettling* v. 283. γείνεθ', ὃ δ' ἄορ ἔχεν χρύσεον μετὰ conj *Muetz.* 67, γέντο δ' ἄορ χρύσειον ἑλὼν versu post v. 280 per parenthesin posito *Hermann*, qui tum v. 282 et 284 sq. antiquiorem poetam ὅτ' ἄρ' Ὠκ. παρὰ πηγὰς | ᾤχετ' ἀποπτάμενος προλ. χθ. μητ. μήλων, alium vero ὅτ' ἄρ' Ὠκ. περὶ πηγὰς | ἵκετ' ἐς ἀθανάτους etc. scripsisse putabat, nisi utrumque distichon posito ἷκέ τ' ἐς ἀθαν. cohaeserit. Postea p. 11 post v. 280 sq. duas recensiones distinxit, quarum priori v. 282 sq. et v. 285, posteriori v. 284 scripto ὃς μὲν et v. 285 sq. adscripsit v. 287. τρικάρηνον post *Trincavellum* fere omnes edd. Cf. *Muetzell.* 449.

βουςὶ παρ᾽ εἰλιπόδεςςι περιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ,
ἤματι τῷ, ὅτε περ βοῦς ἤλαςεν εὐρυμετώπους
Τίρυνθ᾽ εἰς ἱερὴν διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο,
Ὄρθον τε κτείνας καὶ βουκόλον Εὐρυτίωνα
σταθμῷ ἐν ἠερόεντι πέρην κλυτοῦ Ὠκεανοῖο.
ἡ δ᾽ ἔτεκ᾽ ἄλλο πέλωρον ἀμήχανον, οὐδὲν ἐοικὸς
θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ᾽ ἀθανάτοιςι θεοῖςι,
σπῆι ἐνὶ γλαφυρῷ, θείην κρατερόφρον᾽ Ἔχιδναν,
ἥμιςυ μὲν νύμφην ἑλικώπιδα, καλλιπάρηον,
ἥμιςυ δ᾽ αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε,
ποικίλον, ὠμηςτήν, ζαθέης ὑπὸ κεύθεςι γαίης.
ἔνθα δέ οἱ ςπέος ἐςτὶ κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ᾽ ἀνθρώπων·
ἔνθ᾽ ἄρα οἱ δάςςαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα ναίειν.
ἣ δ᾽ ἔρυτ᾽ εἰν Ἀρίμοιςιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ Ἔχιδνα,
ἀθάνατος νύμφη καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.
τῇ δὲ Τυφάονά φαςι μιγήμεναι ἐν φιλότητι,
δεινόν θ᾽ ὑβριςτὴν ἄνομόν θ᾽ ἑλικώπιδι κούρῃ·
ἡ δ᾽ ὑποκυςαμένη τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.
Ὄρθον μὲν πρῶτον κύνα γείνατο Γηρυονῆι·

R. D. v. 307. ὑβριςτήν τ᾽ ἄνεμον ἑλικώπιδι

L. V. v. 290. βουςὶν ἐπ᾽ εἰλ. FEOp εἰλιπόδεςςι Mp πολυῤῥύτῳ M εἰν Ἐρυθείῃ om O ἐν Ἐρυθ. FC v. 291. περὶ βοῦς OV, etiam E a m. prima: sed corrector ι in περὶ delevit v. 293 sq. om O; in E additi postea Ὄρθρον Bodl.Par.A.Rehd. Ὄρθην p Ὄρθον firmat *Schol.* ad Pind. Isthm. I 15. v. 294. ἱερόεντι F περὶ κλυτοῦ p v. 295. ἥδ᾽ C ἔτεκεν a οὐδὲ ἐοικὸς CV et lemma *Schol.* v. 296. θνητοῖ a v. 297. ἐν γλαφ. Cp καρτερόφρ. M v. 300. ζαθέοις p v. 301 et 302 post 305 leguntur in Taur.Rehd. v. 301. ἔνθα οἱ O κοιλὴν ὑπὸ πέτρην p v. 303. ἐν δ᾽ p δάςαντο Map v. 304. λυγρὰν M v. 305. ἀγήνορος p v. 306. τῇδε C φαςὶ om V ἐνὶ φ. p v. 307. δεινὸν ὑβριςτήν C τ᾽ post ὑβρ. add p ἄνομον MFCEOVνm ἄνεμον ap „Τυφὼν βλαβερώτερος ἄνεμος —· ἂν μετὰ τοῦ ō γράψῃς, ἄνομον ἀκουςώμεθα, ἐπεὶ τῇ τοῦ Διὸς ἀρχῇ ἐπέθετο.“ *Schol.* θ᾽ ἑλικώπ. CVνp θ᾽ om reliqui νύμφῃ pro κούρῃ Bodl.Flor.C (γρ. κούρῃ mg.) Vat. Goettl. Rehd.
v. 308. ὑποκιςςαμένη MF ὑποκυςςαμένη, ut videtur, reliqui γένετο pro τέκετο M τέτοκε C τέκε ν καρτ. p v. 309. Ὄρθρον p κῦνα C

C. C. v. 290—292 ἀθ *Hermann* p. 11 v. 300 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 300.] 304. [305.] 301 sq. [303] hoc ordine *Wolf*, [v. 300—303] *Goettling*, qui uni recensioni v. 295—297 et 303—302 alteri v. 295 sq. 298 sq. 304 sq. et 303 adscribit; *Hermann* contra unam recensionem v. 295—300 et 303, alteram v. 295—299. 304 sq. et 301 sq. habuisse putat v. 307 et 312 ἀθ *Hermann* ibid.

δεύτερον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον, οὔ τι φατειὸν
Κέρβερον ὠμηστήν, Ἀίδεω κύνα χαλκεόφωνον,
†πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδέα τε κρατερόν τε·
τὸ τρίτον Ὕδρην αὖτις ἐγείνατο λύγρ᾽ εἰδυῖαν
Λερναίην, ἣν θρέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
ἄπλητον κοτέουσα βίῃ Ἡρακληείῃ·
καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέι χαλκῷ
(Ἀμφιτρυωνιάδης σὺν ἀρηιφίλῳ Ἰολάῳ,
) Ἡρακλέης βουλῇσιν Ἀθηναίης ἀγελείης.
ἣ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε πνέουσαν ἀμαιμάκετον πῦρ,
δεινήν τε μεγάλην τε, ποδώκεά τε κρατερήν τε·
τῆς δ᾽ ἦν τρεῖς κεφαλαί, μία μὲν χαροποῖο λέοντος,
ἣ δὲ χιμαίρης, ἣ δ᾽ ὄφιος, κρατεροῖο δράκοντος·
τὴν μὲν Πήγασος εἷλε καὶ ἐσθλὸς Βελλεροφόντης.
ἣ δ᾽ ἄρα Φῖκ᾽ ὀλοὴν τέκε Καδμείοισιν ὄλεθρον
Ὄρθῳ ὑποδμηθεῖσα Νεμειαῖόν τε λέοντα,
τόν ῥ᾽ Ἥρη θρέψασα Διὸς κυδρὴ παράκοιτις
γουνοῖσιν κατένασσε Νεμείης, πῆμ᾽ ἀνθρώποις·
ἔνθ᾽ ἄρ᾽ ὅ γ᾽ οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ᾽ ἀνθρώπων,
κοιρανέων Τρητοῖο Νεμείης ἠδ᾽ Ἀπέσαντος·
ἀλλά ἑ ἶς ἐδάμασσε βίης Ἡρακληείης.

323 *πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,*
δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

L. V. v. 310. φατεινὸν p v. 312. πεντηκοντακέφαλον MEOVam *Schol.* πεντηκοντοκέφαλον FCp *Schol.* ad Soph. Trach. v. 1100. πεντηκοντακάρηνον Flor. A et fortasse v. Prius τε om F v. 317. Ἀμφιτριωνιάδης O Ἀμφιτρυωνίδης p v. 319. ἔτικτεν lemma *Schol.* πνείουσαν *Etym. M.* p. 76, 13. ἀμαιμάχετον a v. 320. ποδώκεάν τε p. Tertium τε om F v. 321. τῆς δ᾽ αὖ τρεῖς M v. 322. χιμαίρας M v. 323. ὄπιθε δράκων M ὄπισθε δρ. CEOVp ὄπισθε δὲ δρ. Fp μέση FEO v. 324 om MC v. 325. ἀελλεροφόντης F v. 326. Φῖκ᾽ v et margo F „Φῖκα τὴν Σφίγγα λέγει" *Schol.* φίγγ᾽ CV σφίγγ᾽ uno excepto reliqui v. 327. Ὄρθρῳ lemma *Schol.* Νεμεαῖόν τε p v. 328. τὸν δ᾽ Ἥρη CVv κυδνὴ Fap v. 329. γουνοῖσι FEOp v. 330. ἔν θ᾽ a v. 331. τριτοῖο p τρητοῖο a et ceterae edd. ante *Robinsonum*; de codd. rell. nihil constat v. 333. ὀπλοτάτω O Φόρκυ M Φόρκυνι a Par. F

C. C. v. 312. πεντηκοντακάρηνον post *Trincavellum* fere omnes edd. „Subiungi poterat hic versus ut ad Typhaonem spectans versui 306." *Gerhard* v. 313. λυγρὰ Ϝιδυῖαν conj *Lennep* v. 315. ἄπληστον conj *Hermann* apud *Frankium* ad Hom. hymn. Cer. 83 v. 317 unius, v. 318 alterius recensionis esse vidit *Hermann* p. 11 [v. 323 sq.] („impacti sunt ex Hom. Z 181 sq.") *Wolf Goettling* consentiente *Hermanno* v. 331 sq. ἀθ *Hermann* p. 11

Κητὼ δ᾽ ὁπλότατον Φόρκυι φιλότητι μιγεῖϲα
γείνατο δεινὸν ὄφιν, ὃϲ ἐρεμνῆϲ κεύθεϲι γαίηϲ
πείραϲιν ἐν μεγάλοιϲ παγχρύϲεα μῆλα φυλάϲϲει.
τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦϲ καὶ Φόρκυνοϲ γένοϲ ἐϲτί.

Τηθὺϲ δ᾽ Ὠκεανῷ Ποταμοὺϲ τέκε δινήενταϲ,
Νεῖλόν τ᾽ Ἀλφειόν τε καὶ Ἠριδανὸν βαθυδίνην,
Στρυμόνα Μαίανδρόν τε καὶ Ἴϲτρον καλλιρέεθρον,
Φᾶϲίν τε Ῥῆϲόν τ᾽, Ἀχελώιον ἀργυροδίνην,
Νέϲϲον τε Ῥοδίον θ᾽ Ἁλιάκμονά θ᾽ Ἑπτάπορόν τε,
Γρήνικόν τε καὶ Αἴϲηπον, θεῖόν τε Cιμοῦντα,
Πηνειόν τε καὶ Ἕρμον, ἐυρρείτην τε Κάικον,
Cαγγάριόν τε μέγαν, Λάδωνά τε Παρθένιόν τε,
Εὐηνόν τε καὶ Ἄρδηϲκον, θεῖόν τε Cκάμανδρον.
τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένοϲ, αἳ κατὰ γαῖαν
ἄνδραϲ κουρίζουϲι ϲὺν Ἀπόλλωνι ἄνακτι
καὶ Ποταμοῖϲ, ταύτην δὲ Διὸϲ πάρα μοῖραν ἔχουϲι,
Πειθώ τ᾽ Ἀδμήτη τε, Ἰάνθη τ᾽ Ἠλέκτρη τε,
Δωρίϲ τε Πρυμνώ τε καὶ Οὐρανίη θεοειδήϲ,
Ἱππώ τε Κλυμένη τε, Ῥόδειά τε Καλλιρόη τε,
Ζευξώ τε Κλυτίη τε, Ἰδυῖά τε Πειϲιθόη τε,
Πληξαύρη τε Γαλαξαύρη τ᾽ ἐρατή τε Διώνη,

L. V. v. 334. ἐρεμνοῖϲ C v. 336. Κητοῦϲ τε καὶ FEO Κητοῦϲ κὰκ p Κ. καὶ ἐκ p Φόρκυοϲ F et fortasse v Φόρκυνοϲ reliqui v. 338. Νεῖλόν τε lemma *Schol.* v. 339 sq. om F v. 340. Φάϲιν τε· Ῥήϲον τ᾽ a Φάϲιν etiam *Schol.* Ῥῆϲόν τε καὶ p Ἀχελώϊόν τ᾽ ἀργ. v v. 341. Νίϲϲον p Ῥόδιόν τε Λιάκμονα M v. 343 et 344 inverso ordine exhibet M εὔρρυτον M εὐρείτην Fa Κάϋκον M v. 345. Ἄλδηϲκον Cvp Ἄρδηϲκον cum *Schol.* reliqui Κάμανδρον v v. 347. κουρίζουϲιν Ἀ. ξὺν ἄνακτι Fvp κουρίζουϲιν etiam lemma *Schol.* v. 348. περὶ Διὸϲ F ἔχουϲιν Fp v. 349. Ἀτμήτη CV Ἀδμήτη τ᾽ Ἰ. M v. 350. Οὐρανία lemma *Schol.* v. 351. Κταμένη M Ῥόδειά τε MCOVp Ῥοδία τε FEam v. 352. τ᾽ Εἰδυῖα M Εἰδυῖα etiam p cum *Schol.* Ἰδυῖα Π. p Πειϲιθόη FCEOp Παϲιθόη reliqui; utrumque agnoscit *Schol.*, qui etiam tertiam lectionem Παϲιθέη explicat v. 353. Γαλαζόρη FE (Γαλαξόρη in F exstare tradidit *Goettl.*) Γαλαξαίρη O Ἐρατώ *Schol.* Διόνη E Διώνη om O

C. C. v. 334 sq. ἐρεμνοῖϲ — μεγάληϲ conj *Wieseler* v. 337—370 *Gerhardo* sectionem VI efficiunt: „fluminum huic catalogo addita conclusio inde a v. 362 alienam originem prodere mihi videbatur.“ *Gerhard* v. 340. Ἀχελῷόν τ᾽ e corr *Guieti* ed *Gaisford Dindorf* v. 342. θεῖον Cιμόεντα conj *Franke*, θεῖόν τε Cιμόεντα *Muetz.* 96, Cιμόεντά τε θεῖον *Hermann*

Μηλόβοςίς τε Θόη τε καὶ εὐειδὴς Πολυδώρη,
Κερκηίς τε φυὴν ἐρατή, Πλουτώ τε βοῶπις,
Περςηίς τ᾽ Ἰάνειρά τ᾽ Ἀκάςτη τε Ξάνθη τε,
Πετραίη τ᾽ ἐρόεςςα, Μενεςθώ τ᾽ Εὐρώπη τε,
Μῆτίς τ᾽ Εὐρυνόμη τε, Τελεςθώ τε κροκόπεπλος,
†Κρυςηίς τ᾽ Ἀςίη τε καὶ ἱμερόεςςα Καλυψώ,
Εὐδώρη τε Τύχη τε καὶ Ἀμφιρὼ Ὠκυρόη τε,
καὶ Cτύξ, ἣ δή cφεων προφερεςτάτη ἐςτὶν ἁπαςέων.
αὗται δ᾽ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
πρεςβύταται κοῦραι· πολλαί γε μέν εἰςι καὶ ἄλλαι·
τρὶς γὰρ χίλιαί εἰςι τανύςφυροι Ὠκεανῖναι,
αἵ ῥα πολυςπερέες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
πάντῃ ὁμῶς ἐφέπουςι, θεάων ἀγλαὰ τέκνα.
τόςςοι δ᾽ αὖθ᾽ ἕτεροι Ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,
υἱέες Ὠκεανοῦ, τοὺς γείνατο πότνια Τηθύς·
τῶν ὄνομ᾽ ἀργαλέον πάντων βροτὸν ἄνδρα ἐνίςπειν,
οἳ δὲ ἕκαςτοι ἴςαςιν, οἳ ἂν περιναιετάωςι.
Θεία δ᾽ Ἠέλιόν τε μέγαν λαμπράν τε Cελήνην
Ἠῶ θ᾽, ἣ πάντεςςιν ἐπιχθονίοιςι φαείνει

L. V. v. 354. θοή τε ap v. 355. Κερκίς O ἐρατὴν a Πλουτή τε F v. 357. Μενεςτώ v et lemma *Schol.* v. 358. Μῆτις, Εὐρυν. p Εὐρυνόη O Τελεςτώ MFEvp et lemma *Schol.* Τελεςθώ paucis exceptis reliqui: cf. *Muetz.* 148 v. 359. Κρηνηῖς M (Κρηςηίς ap. *Lennep.*) Κρυςηῖς FEv cum *Schol.* Κρυςίη VFlor.C et cum τε p Κρηςίη τ᾽ p Κριςίη Cap Κρηςςηῖς τε O v. 361. ἁπαςάων O v. 362. αὐταί V v. 364. τρεῖς γὰρ C τριςχίλιαι γὰρ ἔαςι τανύςφυραι ὠκεανίδες M Pro χίλιαι habet μυρίαι *Schol.* ad Pind. Ol. V 1. τανύςφυραι etiam CV τανυέςφ^υ_εροι E Ὠκεανίδες etiam *Schol.* ad Pind. l. l. ὠκεανίναι fere omnes v. 365. βένθεα γαίης λίμνης F v. 367. τόςςον V καναχηδόν p v. 369. βροτῶν a ἄνδρ᾽ ἔν᾽ ἐνιςπεῖν v ἐνίςπειν duobus exceptis reliqui v. 370. ἴςαςιν FCEOp ἴςας᾽ M ἴςαςι uno excepto reliqui οἷς ἂν περιν. M ὅςοι περιν. EOv ὅςοι περ ναιετάουςιν F ὅςοι περιναιετάουςι v οἳ ἂν περιναιτάωςι, ut videtur, fere reliqui. *Eustath.* ad Dionys. Perieg. p. 117 ed. Oxon. 1710 sic citat: Οἳ δὲ ἕκαςτα ἴςαςιν, οἳ ἂν περιναιετάωςιν v. 371. Θεία τ᾽ lemma *Schol.* Θείαν τ᾽ *Schol.* ad Eur. Phoen. v. 175. Θεία firmant *Schol.* ad Apoll. Rhod. IV 54 (qui sic citat: Θεία δ᾽ Ἠέλιογ τέκε λ. τ. C.) *Eustath.* ad Od. p. 1527, 57 v. 372. ἐπιχθονίοιςιν *Eustath.* l. l.

C. C. v. 359. Χρυςηίς e conj *Hermanni* ad Hom. hymn. Cer. 421 ed *Gaisford Dindorf Gerhard*, Κριςςηίς conj *Naeke*, Κρηνηίς ed 2 *Goettling.* Cf. *Muetz.* 136 Post v. 368 einsmodi versum Ὠκεανῷ μιχθεῖςα διὰ χρυςέην Ἀφροδίτην ‘deesse putat’ Hermann p. 12 v. 370. ἕκαςτα ἴςαςιν e conj ed *Lennep*: vid. ad v. 146 v. 371. Θείη et λαμπρήν e conj ed *Goettling* v. 371—413 *Gerhardo* sectionem VII. efficiunt, in qua „ut peculiare carmen v. 389—403 distinxit“ v. 372 sq. ἀθ *Hermann* ibid.

ἀθανάτοις τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
γείναθ' ὑποδμηθεῖς' Ὑπερίονος ἐν φιλότητι.
Κρείῳ δ' Εὐρυβίη τέκεν ἐν φιλότητι μιγεῖσα
Ἀστραῖόν τε μέγαν Πάλλαντά τε δῖα θεάων
Πέρσην θ', ὃς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνῃσιν.
Ἀστραίῳ δ' Ἠὼς Ἀνέμους τέκε καρτεροθύμους,
ἀργέστην Ζέφυρον Βορέην τ' αἰψηροκέλευθον
καὶ Νότον, ἐν φιλότητι θεὰ θεῷ εὐνηθεῖσα.
τοὺς δὲ μέτ' ἀστέρα τίκτεν Ἑωσφόρον Ἠριγένεια,
ἄστρα τε λαμπετόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.

Στὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα
Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι,
καὶ Κράτος ἠδὲ Βίην ἀριδείκετα γείνατο τέκνα.
τῶν οὐκ ἔστ' ἀπάνευθε Διὸς δόμος οὐδέ τις ἕδρη,
οὐδ' ὁδός, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει,
ἀλλ' αἰεὶ πὰρ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ ἑδριόωνται.

R. D. v. 379. Ἀργέστην, Ζέφυρον

L. V. v. 373. ἂν ἀθανάτοις τε θεοῖς O θεοῖσι, τοὶ M θεοῖς, τοὶ reliqui v. 374. ὑποδμηθεῖσα Fp ὑπευνηθεῖς' a ὑποδμηθεῖς' firmat *Schol.* ad Pind. Isthm. V 1 p. 539 Boeckh. Ὑπερίωνος φιλότητι M v. 375. Κρείω Cp Κρειῶ p Κρίω MFap Κρίῳ EVp τέκεν ἐν φιλ. ME Ovp τέκεν φιλ. F τίκτεν φιλ. uno excepto reliqui v. 377. θ' om p ὃς πάσῃσι M („πάσῃσι ex corr et καὶ erasum est") Par.B ἰδμοσύνῃσι O v. 378. τέκεν lemma *Schol.* καρτερόθυμος (in marg. γρ. καρτεροθύμους) C v. 379. Ἀργέστην, Ζέφυρον CEOBodl.a (nisi quod a Ζέφιρον) ἀργέστην Ζέφ. reliqui „Ἀκουσίλαος δὲ τρεῖς ἀνέμους εἶναί φησι κατὰ Ἡσίοδον, Βορᾶν, Ζέφυρον, καὶ Νότον· τοῦ γὰρ Ζεφύρου ἐπίθετον τὸ Ἀργέστην φησίν. Ὅμηρος εἶπεν Ἀργέστην τὸν λευκόνοτον. Τοῦτο ἀρχὴ (? τοῦτον Ἀρίσταρχος *Gaisf.* οὗτος δὲ Ἀργέστην *Muetz.*) ἀπηλιώτην φησί. Ζητητέον δέ, ὅτι χωρὶς συνδέσμου Ἀργέστην Ζέφυρον εἶπεν." *Schol.* Vid. *Muetz.* 470 sqq. Βορέην αἰψ. CV λαιψηροκέλευθον sine τ' Fp v. 380. θεὰ θεῷ FCOEVvp θεῷ θεὰ reliqui cf. *Muetz.* 68 v. 381. Ἀστραίω τέχ' Ἑωσφόρος M ap. *Lennep.* Ἀστραῖον τέχ' ἑωσφόρον M ap. *Goettl.* Ἑωσφόρος etiam p v. 383. ἔτεκεν παῖς Ὠκεανοῦ Πάλλαντι M ἔτεκεν etiam CVp δὲ τέκεν EO θυγατέρα V v. 384. Νείκην MCEOVp vid. *Muetz.* 196 sqq. πολύσφυρον, sed suprascr. καλλίσφυρον F μεγάροισιν p v. 385. Βίη O v. 386. τῶν δ' οὐκ M v. 387. ὅπη O κεῖνος V ἡγεμονεύῃ Flor.D

C. C. v. 373. θεοῖσι e corr *Wolfi* ed *Goettling* v. 379. ἀργεστὴν corrigendum monet *Goettling* v. 383. Στὺξ δ' αὖτ' Ὠκεανοῦ conj *Hermann* ibid. v. 386—404 „serioris cujusdam rhapsodi videntur" *Goettlingio* v. 387 unius, v. 388 alterius recensionis fuisse putat *Hermann* ibid. v. 387. ἡγεμονεύῃ conj *Hermann*

ὣς γὰρ ἐβούλευϲε Cτὺξ ἄφθιτοϲ Ὠκεανίνη
ἤματι τῷ, ὅτε πάνταϲ Ὀλύμπιοϲ ἀϲτεροπητὴϲ
ἀθανάτουϲ ἐκάλεϲϲε θεοὺϲ ἐϲ μακρὸν Ὄλυμπον·
εἶπε δ', ὃϲ ἂν μετὰ εἷο θεῶν Τιτῆϲι μάχοιτο,
μή τιν' ἀπορραίϲειν γεράων, τιμὴν δὲ ἕκαϲτον
ἑξέμεν ἣν τὸ πάροϲ γε μετ' ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι·
τὸν δ' ἔφαθ', ὅϲ τιϲ ἄτιμοϲ ὑπὸ Κρόνου ἠδ' ἀγέραϲτοϲ,
τιμῆϲ καὶ γεράων ἐπιβηϲέμεν, ἣ θέμιϲ ἐϲτίν.
ἦλθε δ' ἄρα πρώτη Cτὺξ ἄφθιτοϲ Οὔλυμπόνδε
ϲὺν ϲφοῖϲιν παίδεϲϲι φίλου διὰ μήδεα πατρόϲ.
τὴν δὲ Ζεὺϲ τίμηϲε, περιϲϲὰ δὲ δῶρα † δέδωκεν·
αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὅρκον.
παῖδαϲ δ' ἤματα πάντα ἑοῦ μεταναιέταϲ εἶναι.
ὣϲ δ' αὔτωϲ πάντεϲϲι διαμπερέϲ, ὥϲ περ ὑπέϲτη,
ἐξετέλεϲϲ'· αὐτὸϲ δὲ μέγα κρατεῖ ἠδὲ ἀνάϲϲει.

Φοίβη δ' αὖ Κοίου πολυήρατον ἦλθεν ἐϲ εὐνήν·
κυϲαμένη † δ' ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι
Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεί,
ἤπιον ἀνθρώποιϲι καὶ ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι,
μείλιχον ἐξ ἀρχῆϲ, ἀγανώτατον ἐντὸϲ Ὀλύμπου.
γείνατο δ' Ἀϲτερίην εὐώνυμον, ἥν ποτε Πέρϲηϲ

R. D. v. 401. ἑοὺϲ

L. V. v. 389. Ὠκεανίη C v. 391. ἐκάλεϲε CEO v. 392. Τιτῆϲι a v. 393. ἀποραίϲειν Oap δὲ om V δ' ἕκαϲτον MC v. 394. γε om p v. 395. ἔφατ' a v. 397. ἄφθιτον vp v. 398. ϲφοῖϲιν MFE (in M corr ex ϲφῆϲιν) ϲφίϲι Ca ϲφῆϲιν v ϲφῆϲι *Moschopulus* περὶ ϲχεδ. p. 16 ed. Vindob. (Locum inspicere non licuit.) v. 399. δὲ (fortasse alterum) om O δέδωκεν MFCVvm δέδωκε O ἔδωκεν a et edd. omnes; de ceteris codd. nil constat v. 401. ἑοῦ MFCOVp ἑοῦϲ E (ϲ postea additum) ἑοὺϲ a reliqui: vid. *Muetz.* 215 ἑοῦ μετὰ ναίεται C (in marg. γρ. ἑοὺϲ μεταναιέταϲ) v. 402. ὡδ' αὔτωϲ Cp ὡϲαύτωϲ V ὑπέϲτη a v. 403. ἐξετέλεϲεν FE ἐξετέλεϲϲεν O ἠδ' FEOa v. 404. εἰϲ CO v. 405. κυϲαμένη Flor.C κιϲϲαμένη MF κυϲϲαμένη reliqui δ' ἠέπειτα (sic!) Med. θεὰ θεῷ Op θεὰ θεὸν F θεὰ θεῶν Ep v. 407. ἤπιον CVp ἀνθρώποιϲ cod. Havn. 1971. *Etym. M.* (in adnotat. ad Etym. Gudianum ed. *Sturz.* p. 949 fin.) *Bloch.* ἀνθρώποιϲι firmat cod. Par. 2630 ap. *Bekk.* l. l. p. 949 med. v. 409. ἀϲτεραίην O

C. C. v. 392. μάχηται conj *Hermann* v. 394. ἣν vel ὡϲ τὸ πάροϲ περ ἐν ἀθαν. conj *Hermann* v. 402 sq. ἀθ *Hermann* p. 12 v. 405. δὴ ἔπειτα ex Med. ed *Dindorf Goettling* v. 407 sq. ἀθ *Schoemann* II, p. 226 [v. 408] *Wolf Goettling* e sententia *Guieti* et *Heyni*

ἠγάγετ᾿ ἐς μέγα δῶμα, φίλην κεκλῆσθαι ἄκοιτιν·
ἡ δ᾿ ὑποκυσαμένη Ἑκάτην τέκε, τὴν περὶ πάντων
Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντος ἀπ᾿ Οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
καὶ γὰρ νῦν, ὅτε πού τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
ἔρδων ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,
κικλήσκει Ἑκάτην, πολλή τέ οἱ ἕσπετο τιμὴ
ῥεῖα μάλ᾿, ᾧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται εὐχάς,
καί τέ οἱ ὄλβον ὀπάζει, ἐπεὶ δύναμίς γε πάρεστιν.
ὅσσοι γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐξεγένοντο
καὶ τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἁπάντων.
οὐδέ τί μιν Κρονίδης ἐβιήσατο οὐδέ τ᾿ ἀπηύρα,
ὅσσ᾿ ἔλαχεν Τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν,
ἀλλ᾿ ἔχει, ὡς τὸ πρῶτον ἀπ᾿ ἀρχῆς ἔπλετο δασμός.
οὐδ᾿, ὅτι μουνογενής, ἧσσον θεὰ ἔμμορε τιμῆς,

L. V. v. 410. ἤγαγ᾿ F μέγα om p v. 411. ἡδ᾿ C ὑποκισσαμένη M v. 412. πόρε C v. 413. ἔχει *Schol.* ad Eur. Hipp. v. 146. 228. v. 414. ἡδὲ M ἀπ᾿ οὐρ. MFCEO et fortasse m ὑπ᾿ οὐρ. a reliqui v. 415. δὲ p θεοῖς MFEOv τετιμημένη Fp τετιημένη v v. 416. ποῦ τίς a v. 417. ἔρδων a ῥέζων vp v. 418. ἔσπεται MCV ἕσπεται p ἕπεται F v. 419. οὗ πρ. Cp ὑπεδέξατο Fp ὑποδέξεται ex ὑποδέχεται M v. 420. τε om a ὄλβον a ὀπάζει MFCEO et fortasse m ὀπάζοι fere reliqui v. 421. ὅσσος a v. 422. ἔχειν C (ν add al. m.) V v. 423. ἐβιάσατο CVp v. 424. ἔλαχε p τετῆσι a v. 425. ὡς om V ἐξ ἀρχῆς Cp ἐξαρχῆς V v. 426. οὐδέ τι *Schol.* Vulg. ad Apollon. Rhod. III 1035

C. C. Pro v. 411—413 in alia recensione primum v. 411 scripto τέκεν, ἣ περὶ, tum versum huiuscemodi θνητοῖς τ᾿ ἀνθρώποισιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν, postremo v. 415 habitos, in alia post v. 411—413 positos fuisse v. 450 sq. sic scriptos: θῆκε δέ μιν πάντων κουροτρόφον, οἳ σὺν ἐκείνῃ | ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσιφάος πολυδερκέος Ἠοῦς conj *Hermann* p. 12 sq. [v. 411—452] *Goettling*, qui „hymnum a recentioribus quibusdam poëtis additum“ putat, quorum antiquior v. 411—415. 421—426. 428—452 scripserit, recentior v. 416—420 post 428 inferserit, v. 427 vero cum v. 425 conjunxerit. *Gerhard* „alternum hujus (VIII.) carminis sermonem ita distinxit, ut priores ejus partes (v. 411 Ἀείδω Ἑκάτην Περσηίδα,] τὴν—412 et 413, 416—420, 426 et 428, 431—433, 435 et 436, 439 sq. 442, 444—446, 448 sq. 452) primo Theogoniae compositori, antiphonas autem (scilicet v. 414 sq. 427, 421—425, 429 sq. 434, 437 sq. 441, 443, 447, 450 sq.) alteri recensioni attribueret.“ v. 414. ἐπ᾿ οὐρανοῦ conj *Goettling*, ἀπ᾿ οὐρανοῦ scilicet „honorem de caelo redundantem“ intellegens corr *Schoemann* ibid. p. 216 v. 416. τοίγαρ νῦν conj idem ibid. p. 217

καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ οὐρανῷ ἠδὲ θαλάσσῃ,

ἀλλ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτήν.
ᾧ δ' ἐθέλει, μεγάλως παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησιν,
ἔν τ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅν κ' ἐθέλῃσιν.
ἡ δ', ὁπότ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσονται
ἀνέρες, ἔνθα θεὰ παραγίγνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι
νίκην προφρονέως ὀπάσαι καὶ κῦδος ὀρέξαι·
ἔν τε δίκῃ βασιλεῦσι παρ' αἰδοίοισι καθίζει.
ἐσθλὴ δ' αὖθ', ὁπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύωσιν·
ἔνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίγνεται ἠδ' ὀνίνησι·
νικήσας δὲ βίῃ καὶ κάρτεϊ καλὸν ἄεθλον
ῥεῖα φέρει χαίρων τε, τοκεῦσι δὲ κῦδος ὀπάζει.
ἐσθλὴ δ' ἱππήεσσι παρεστάμεν, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
καὶ τοῖς, οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται,
εὔχονται δ' Ἑκάτῃ καὶ ἐρικτύπῳ Ἐννοσιγαίῳ.
ῥηιδίως δ' ἄγρην κυδρὴ θεὸς ὤπασε πολλήν,
ῥεῖα δ' ἀφείλετο φαινομένην, ἐθέλουσά γε θυμῷ.

L. V. v. 427. γέρας γαίῃ τε O v. 429. ἐθέλῃ F παραγίγνεται MPar.B παραγίνεται reliqui et sic fortasse legerat *Schol.* v. 430. ἔν θ' ἀγορῇ a μετατρέπει O ᾧ κ' V ἐθέλῃσι Fp v. 431. 432 om cod. Flor.D; in E ad marg. adscripti v. 431. θωρήσσωνται v θωρήσσοιντο Mp θωρήσσονται reliqui v. 432. θεὰ om O παραγίγνεται Par.B παραγίνεται reliqui ἐθέλῃσιν M v. 433. προφρονέους' M v. 434. ἐν δὲ δίκῃ C v. 435. δ' αὖ ὁπότ' MOVp ἀθλεύωσιν Cp ἀεθλεύουσιν p cum lemmate *Schol.* ἀεθλεύσιν Θ v. 436. τοῖσι MVap παραγίγνεται M παραγίνεται reliqui ὀνίνησιν MFOp v. 437. τε βίῃ C v. 438. τοκεῦσι δὲ MFCp τοκεῦσί τε EOap τοκεῦσιν sine δὲ cum *Schol.* reliqui v. 439. ἐθέλῃσιν Mp ἐθελήσῃ F v. 440. ἐργάζωνται M v. 441. ἐρικτ. a v. 442. κυδρὴ MCEOVvp κυδνὴ reliqui v. 443. ἀφείλατο CV

C. C. [v. 427] *Wolf* ex sententia *Heyni*; aut, si post v. 425 ponatur, καὶ γέρα vel ὃν γέρας scribendum aut totum versum in alia recensione loco v. 413 positum fuisse putat *Hermann*, qui postea p. 13 v. 427 ab aliquo interprete ad v. 425 in margine adscriptum fuisse, ita ut ὃν γέρας legeretur, conj; post v. 422 transponendum vidit *Schoemann* l. c. v. 429 pro μεγάλως „potius κρατερῶς aut πρόφρων aut simile quid convenire videtur" *Schoemanno* l. c. v. 430. ἐν δ' ἀγορῇ conj *Muetz.* 78 v. 431—438 olim hoc ordine: v. 435. 431. 436—438 lectos, ab interpolatore vero exempto versui 431 duos alios v. 432 sq. adjectos, v. 434 autem statim cum v. 430 junctum esse conj *Hermann* p. 13 v. 434 ante 430 ponendum vidit *Schoemann* l. c. [v. 436] *Wolf* ex sententia *Ruhnkeni* v. 438. τοκεῦσιν κῦδος post *Trincavellum* fere omnes edd φέρει, παισίν τε τοκεῦσί τε conj *Gerhard* lectt. Apollon. p. 155 v. 440. Γλαύκην conj *Goettling*

ἐcθλὴ δ' ἐν cταθμοῖcι cὺν Ἑρμῇ ληίδ' ἀέξειν,
βουκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
ποίμνας τ' εἰροπόκων ὀίων, θυμῷ γ' ἐθέλουcα,
ἐξ ὀλίγων βριάει † καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
οὕτω τοι καὶ μουνογενὴc ἐκ μητρὸc ἐοῦcα
πᾶcι μετ' ἀθανάτοιcι τετίμηται γεράεccι.
θῆκε δέ μιν Κρονίδηc κουροτρόφον, οἳ μετ' ἐκείνην
ὀφθαλμοῖcιν ἴδοντο φάοc πολυδερκέοc Ἠοῦc.
οὕτωc ἐξ ἀρχῆc κουροτρόφοc, αἳ δέ τε τιμαί.

Ῥείη δ' † ὑποδμηθεῖcα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱcτίην Δήμητρα καὶ Ἥρην χρυcοπέδιλον
ἴφθιμόν τ' Ἀίδην, ὃc ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει
νηλεὲc ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοcίγαιον,
Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆc πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
καὶ τοὺc μὲν κατέπινε μέγαc Κρόνοc, ὅc τιc ἕκαcτοc
νηδύοc ἐξ ἱερῆc μητρὸc πρὸc γούναθ' ἵκοιτο,
τὰ φρονέων, ἵνα μή τιc ἀγαυῶν Οὐρανιώνων

L. V. v. 444. ληίδα lemma *Schol.* v. 446. add γ' ante ὀίων CO Vvap θυμῷ γ' ἐθέλουcα FCEOVp θυμῷ ἐθέλουcα p θυμῷ γε θέλουcα uno excepto reliqui v. 447. βριάρει F κἀκ Fp καὶ ἐκ reliqui v. 449. γεράεccιν F v. 451. ἴδοντε E πολυδέρκεον E (in E in marg. γρ. πολυκέρδεον) vp πολυκέρδεον C (in marg. γρ. πολυδέρκεον) et lemma *Schol.* ἠοῦc a v. 452. ὄντωc Taur. ἐξαρχῆc C αἱ δέ τι τιμαί O v. 453. Ῥεία (?) δ' ὑποδμηθεῖcα Mp Ῥείη δ' ὑποδ μηθεῖcα FCEOVp (sed F suprascr. δ' αὖ δμηθ.) Ῥείη ὑποδμηθεῖcα v Ῥείη δ' ὑπὸ δμ. lemma *Schol.* v. 454. Εἱcτίην M (Ἑcτίην M ap. *Goettl.*) Ἐcτίην p Ἰcτίην (??) FEOm Ἱcτίην a *Etym. M.* p. 382, 45. *Eustath.* ad Od. p. 1564, 32. ἱcτίην / ἠθείην (fuit etiam ἑcτίην) C ἑcτίην / ἱcτίην ἠθείην (sic) auctore *Zalyco* C Δήμητραν cum *Eustath.* FEOp Ἦν καὶ Δήμητραν citat *Ammon.* p. 33. Ἵρην a Par. A Ἥραν *Etym. M.* l. l. Ἶριν *Eustath.* l. l. v. 458. πολεμίζεται Op πελεμίζεται corr e πολεμίζεται MF π$\overset{ε}{ο}$λεμίζεται E πελεμίζετο p v. 459. μέγαc Κρόνοc MFEOp Κρόνοc μέγαc cum lemmate *Schol.* reliqui v. 460. ἐξ ἱερῆc πατρὸc γούναθ' ἵκ. O

C. C. v. 444 sq. ἀέξειν | βουκολίαιc τ'· ἀγέλαc γε conj *Wieseler* incredibilia commentus v. 447. Pro καὶ ἐκ vel κἀκ πολλῶν rectius scribi πολλῶν δ' ἐκ indicavit et ante hunc versum alium excidisse conj *Hermann* ibid. v. 450. οἳ μετέπειτα conj *Schoemann* ibid. p. 227. v. 450 sq. οἳ cὺν ἐκείνῃ | ὀφθαλμοῖcι φόωc Ἠοῦc πολυδερκὲc ἴδωνται conj *Hermann* p. 13 [v. 452] *Wolf* αἵδε τε e conj *Hermanni* ed *Goettling* v. 453—506 Gerhardo sectionem IX efficiunt, in qua „primae recensioni v. 501—506, alteri 466 cum hemistichiis ipsi contiguis (465 et 467), 473, 477—480 atque 496 adscripsit.“ v. 457 ἀθ et v. 458. ὑπὸ ῥιπῆc scribendum esse conj *Hermann* ibid. v. 459. ὥc τιc conj *Wolf*

ἄλλος ἐν ἀθανάτοιcιν ἔχοι βαcιληίδα τιμήν.
  πεύθετο γὰρ Γαίηc τε καὶ Οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc,
οὕνεκά οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δαμῆναι,
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι, Διὸc μεγάλου διὰ βουλάc.
τῷ ὅγε † οὐκ ἀλαοcκοπιὴν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
παῖδαc ἑοὺc κατέπινε· Ῥέην δ' ἔχε πένθοc ἄλαcτον.
  ἀλλ' ὅτε δὴ Δί' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
τέξεcθαι, τότ' ἔπειτα φίλουc λιτάνευε τοκῆαc
τοὺc αὐτῆc, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀcτερόεντα,
μῆτιν cυμφράccαcθαι, ὅπωc λελάθοιτο τεκοῦcα
παῖδα φίλον, τίcαιτο δ' ἐρινῦc πατρὸc ἑοῖο
παίδων, οὓς κατέπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
  οἳ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο,
καί οἱ πεφραδέτην, ὅcα περ πέπρωτο γενέcθαι
ἀμφὶ Κρόνῳ βαcιλῆι καὶ υἱέι καρτεροθύμῳ.
πέμψαν δ' ἐc Λύκτον Κρήτηc ἐc πίονα δῆμον,
ὁππότ' ἄρ' ὁπλότατον παίδων ἤμελλε τεκέcθαι,
Ζῆνα μέγαν· τὸν μέν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ τρεφέμεν ἀτιταλλέμεναί τε.
  ἔνθα μὲν ἷκτο φέρουcα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν

R. D. v. 465. πατρὸc μεγάλου

L. V. v. 462. ἐν om O ἀθανάτοιcι F ἔχοι CVp ἔχει οἱ F ἔχει etiam Ea ἔχῃ reliqui βαcιλίδα O v. 465. πατρὸc μεγάλου pro Διὸc μεγάλου FEOp „Ἄλλοι γράφουcι, ΠΑΤΡΟC ΜΕΓΑΛΟΥ ΔΙΑ ΒΟΥΛΑC" *Schol.* vid. *Muetz.* 480 v. 468. ἰδὲ F v. 469. τεύξεcθαι v λιτάνευcε F v. 470. αὐτῆc Flor.DEa αὔτῆc reliqui v. 471. cυμφράcαcθαι MCp v. 472. ἐριννὺc ap v. 473. ἀγκυλόμητιc p v. 474. μὲν om p ἔκλυον CV ἐπείθοντο C v. 476. κρατεροθύμῳ COp v. 478. ὅπποτ'(?) ἂν CV ἄρ a τεκέεcθαι F v. 480. κρύψεν δ' εὐρ. p ἐν om a τρεφέμεν FCEOm τρέφεν V τραφέμεν reliqui: vid. *Muetz.* 65

C. C. v. 463 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 465] *Wolf* e sententia *Guieti* et *Heyni* v. 465—467 ἀθ *Hermann* ibid. v. 466. τῷ δ' ἄρ' ὅ γ' οὐκ conj *Bentlei*, τῷ Κρόνοc οὐκ *Goettling*, τῷ καὶ ὅ γ' οὐκ *Hermann* v. 468. δή ῥ' ἤμελλε conj *Muetz.* 202 v. 470 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 473] *Wolf Goettling* e sententia *Heyni*, παίδων θ' οὓc conj *Schoemann* [v. 477—484] *Goettling* „pro insertis habens a recentiore quodam rhapsodo;" unam recensionem v. 478—480 habuisse, alteram statim v. 481 sqq. scripto v. 481. ἔνθα μιν cum v. 477 coniunxisse conj *Hermann* [v. 479 et 480] *Wolf* e sententia *Heyni* v. 479—481 alius recensionis esse, qua „natum in Cretam portari a matre Iovem" narrabatur, conj *Hermann* ibid. et v. 482 olim ἔνθ' ἄρα μιν τίκτεν scriptum fuisse v. 480. Post τρεφέμεν add τ' e conj *Winterton* v. 481. ἔνθα μιν e conj *Hermanni* ed *Gerhard* v. 481—483 ἀθ *Guiet*

πρώτην ἐc Λύκτον· κρύψεν δέ ἑ χερcὶ λαβοῦcα
ἄντρῳ ἐν ἠλιβάτῳ, ζαθέηc ὑπὸ κεύθεcι γαίηc,
Αἰγαίῳ ἐν ὄρει πεπυκαcμένῳ ὑλήεντι.
τῷ δὲ cπαργανίcαcα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν
Οὐρανίδῃ μέγ' ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βαcιλῆι.
τὸν τόθ' ἑλὼν χείρεccιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδύν,
cχέτλιοc· οὐδ' ἐνόηcε μετὰ φρεcίν, ὥc οἱ ὀπίccω
ἀντὶ λίθου ἑὸc υἱὸc ἀνίκητοc καὶ ἀκηδὴc
λείπεθ', ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίῃ καὶ χερcὶ δαμάccαc
τιμῆc ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοιcιν ἀνάξειν.
καρπαλίμωc δ' ἄρ' ἔπειτα μένοc καὶ φαίδιμα γυῖα
ηὔξετο τοῖο ἄνακτοc· ἐπιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν
(: Γαίηc ἐννεcίῃcι πολυφραδέεccι δολωθεὶc
ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγαc Κρόνοc ἀγκυλομήτηc,
:) νικηθεὶc τέχνῃcι βίηφί τε παιδὸc ἑοῖο·
πρῶτον δ' ÷ ἐξήμηcε λίθον, πύματον καταπίνων.
τὸν μὲν Ζεὺc cτήριξε κατὰ χθονὸc εὐρυοδείηc
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ γυάλοιc ὕπο Παρνηcοῖο,
cῆμ' ἔμεν ἐξοπίcω, θαῦμα θνητοῖcι βροτοῖcι.

λῦcε δὲ πατροκαcιγνήτουc ὀλοῶν ἀπὸ δεcμῶν
Οὐρανίδαc, οὓc δῆcε πατὴρ ἀεcιφροcύνῃcιν·
οἵ οἱ ἀπεμνήcαντο χάριν εὐεργεcιάων,
δῶκαν δὲ βροντὴν ἠδ' αἰθαλόεντα κεραυνὸν

L. V. v. 482. πρῶτ^{η}ην F πρῶτον a πρῶτον δ' ἐc p ἐc αὐτὴν Λύκτον a Par.A κρύψε FCEOp κρύψε δὲ χειρὶ C χειρὶ etiam vp v. 484. Αἰγαίῳ corr ex Αἰγέων F Ἰδαίῳ ἐν ὄρει Par.B Vulg. tenet *Schol.* ad Arat. v. 33 v. 485. cπαργανήcαcα (ηc ex corr) F v. 487. ἐcκάτθετο MCp ἐγκάτθεο V νηδήν a v. 488. ὀπίcω Oa v. 489. ἀνήκεcτοc p v. 490. δαμάcαc FEOp v. 491. ἐξελάειν p ἀθανάτοιcι F ἀέξειν V v. 492. ἂρ a v. 493. ηὔξατο Op τοίου δ' ἄνακτοc Cp τοίου ἄνακτοc O ἐπιπλομένου ἐνιαυτοῦ Par.Aa; cf. *Muetz.* 106 v. 494. Ad ἐννεcίῃcι F marg. πρεcβείαιc πολυφράδεccι F χολωθείc CVp v. 497. πήματον O v. 498. εὐρωδείηc (sed supra υο) F v. 499. Παρνηcοῖο MFCap Παρναccοῖο p Παρνηccοῖο reliqui v. 501. ὑπὸ FEOp v. 502. ἀεcιφροcύνῃcι M ἀεccιφροcύνῃcιν EO v. 503 ἐπεμνήcαντο v v. 504. ἀϊθαλέοντα F

O. C. v. 484. Ἀργαίῳ ἐν ὄρει conj *Hoeck* in „Creta“ vol. I p. 409 v. 486 ἀθ *Isler* [v. 492—500] *Wolf*, cuius athetescos utpote „mutilo“ loco illatae postea eum poenituit [v. 496] *Goettling* ἀθ *Hermann* v. 497. ἐξήμεccε corr *Hermann* Post v. 500 duos versus, „quibus in Tartarum detrusus esse Saturnus dicebatur,“ periisse conj *Hermann* p. 13 [v. 501—506] *Goettling* v. 502 ἀθ *Hermann* ibid.

καὶ cτεροπήν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκεύθει·
τοῖc πίcυνοc θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcιν ἀνάccει.

κούρην δ᾽ Ἰαπετὸc καλλίcφυρον Ὠκεανίνην
ἠγάγετο Κλυμένην καὶ ὁμὸν λέχοc εἰcανέβαινεν·
ἡ δέ οἱ Ἄτλαντα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα,
τίκτε δ᾽ ὑπερκύδαντα Μενοίτιον ἠδὲ Προμηθέα
ποικίλον αἰολόμητιν, ἁμαρτίνοόν τ᾽ Ἐπιμηθέα·
ὃc κακὸν ἐξ ἀρχῆc γένετ᾽ ἀνδράcιν ἀλφηcτῆcι·
πρῶτοc γάρ ῥα Διὸc πλαcτὴν ὑπέδεκτο γυναῖκα
παρθένον. ὑβριcτὴν δὲ Μενοίτιον εὐρύοπα Ζεὺc
εἰc Ἔρεβοc κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ
εἵνεκ᾽ ἀταcθαλίηc τε καὶ ἠνορέηc ὑπερόπλου.
Ἄτλαc δ᾽ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆc ὑπ᾽ ἀνάγκηc,
πείραcιν ἐν γαίηc πρόπαρ Ἑcπερίδων λιγυφώνων
ἑcτηώc, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃcι χέρεccι·
ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάccατο μητίετα Ζεύc.
δῆcε δ᾽ ἀλυκτοπέδῃcι Προμηθέα ποικιλόβουλον,
δεcμοῖc ἀργαλέοιcι μέcον διὰ κίον᾽ ἐλάccαc·

R. D. v. 521. δῆcαc ἀλυκτοπέδῃcι

L. V. v. 507. καλίcφυρον C v. 508. εἰc ἀνέβαινεν O v. 509. καρτερόφρονα EO v. 510. ὑπερκύδναντα O v. 511. αἰολομῆτιν ap ἀγκυλόμητιν Flor. E. Taur. ἀγκυλομήτην Par. I ἁμαρτήνοόν τ᾽ Ep ἁμαρτὶ νόον τ᾽ a 512. ἀλφιcτῆcιν Fp ἀλφηcτῆcιν p v. 514. ὑβριcτήνδε a v. 518. πρόπαν p v. 519. ἐcτειώc V ἀκαματῆcι MFp ἀκαμάτῃcι CV ἀκαμάτοιcι reliqui v. 520. ἐδάcατο C v. 521. δήcαc ἀληκτοπέδῃcι *Draco* Straton. p. 12, 4. δήcαc ἀλυκτοπέδῃcι *idem* p. 64, 9. δήcαc ἀλυκτοπέδῃcιν προμηδέα *Choeroboscus* ap. *Bekk.* anecd. p. 1182. δήcαc etiam *Herodian.* ap. *Cram.* an. Oxon. III p. 283, ubi δήcαc ἀλήκτω πέδῃcι cod. Barocc. 119; totum locum contra omittit cod. Barocc. 72. vid. *Muetz.* 482 sqq. ἀλυκτοπέδαιcι O v. 522. δεcμοῖcι F κιόν᾽ p κίονα lemma *Schol.* ἐλάcαc FEOp

C. C. v. 507—616 *Gerhardo* sectionem X efficiunt, cuius „diversa carmina distinxit post versus 511, 534, 569, 593 et 612; ut ex prima recensione profectos notauit versus 523—531, 591 sq., 613—616, ut ex altera versus 532 sq. 554—557, 568 sq. 590. v. 512—516 quippe inserendos post descriptionem pugnae Cronidarum cum Titanibus huc non satis apte rejectos esse ab antiquis rhapsodis putat *Goettling* v. 513 ante v. 512 (scripto ἣ pro ὃc) ponendum conj *Hermann* ibid. v. 514. ὑβριcτὴν δ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα omisso versu 513 conj *Schoemann* v. 519 ἀθ *Guiet* Post v. 520 versum ejusdem atque v. 534 sententiae excidisse statuit *Hermann* ibid. v. 520—529 ἀθ *Thiersch*

καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρϲε τανύπτερον, αὐτὰρ ὅ γ' ἧπαρ
ἤϲθιεν ἀθάνατον· τὸ δ' ἀέξετο ἶϲον ἁπάντη
νυκτόϲ, ὅϲον πρόπαν ἦμαρ ἔδοι τανυϲίπτεροϲ ὄρνιϲ.
τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνηϲ καλλιϲφύρου ἄλκιμοϲ υἱὸϲ
Ἡρακλέηϲ ἔκτεινε, κακὴν δ' ἀπὸ νοῦϲον ἄλαλκεν
Ἰαπετιονίδῃ καὶ ἐλύϲατο δυϲφροϲυνάων,
οὐκ ἀέκητι Ζηνὸϲ Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντοϲ,
ὄφρ' Ἡρακλῆοϲ Θηβαγενέοϲ κλέοϲ εἴη
πλεῖον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν.
ταῦτ' ἄρα † ἀζόμενοϲ τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
καί περ χωόμενοϲ παύθη χόλου, ὃν πρὶν ἔχεϲκεν,
οὕνεκ' ἐρίζετο βουλὰϲ ὑπερμενέι Κρονίωνι.
καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι
Μηκώνῃ, τότ' ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
δαϲϲάμενοϲ προὔθηκε Διὸϲ νόον ἐξαπαφίϲκων·
τῷ μὲν γὰρ ϲάρκαϲ τε καὶ ἔγκατα πίονι δημῷ
ἐν ῥινῷ κατέθηκε καλύψαϲ γαϲτρὶ βοείῃ·
τῷ δ' αὖτ' ὀϲτέα λευκὰ βοὸϲ δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ
εὐθετίϲαϲ κατέθηκε καλύψαϲ ἀργέτι δημῷ.
δὴ τότε μιν προϲέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
ὦ πέπον, ὡϲ ἑτεροζήλωϲ διεδάϲϲαο μοίραϲ.»
ὣϲ φάτο κερτομέων Ζεὺϲ ἄφθιτα μήδεα εἰδώϲ.

L. V. v. 525. πρόπαρ E (olim; deinde corr. ρ in ν) O ἔδει Va v. 526. τὸν μὲν ἄρ C τὸν μὲν γὰρ O v. 528. Ἰαπετεονίδῃ O Ἰαπετ!εονίδῃ (m. ead.) M v. 529. ὑψιλομέδοντοϲ F v. 532. ταῦτ' ἄρ (ἄρ'?) ἀζ. MOp ταῦ τἄρ'ἀζ. (sic!) a v. 533. παύϲθη C (ϲ eras.) V χόλον FEOp ὅνπερ ἔχ. Ovp v. 532. 533 in unum contractos exhibet cod. Arund.: ταῦτ' ἄρ ἀζ. παύϲθη χόλον, ὃν πρὶν ἐπεῖχεν v. 534. βουλὰ a v. 535. θνητοί τε a v. 537. δαϲάμενοϲ M Ζηνὸϲ pro Διὸϲ MFEOVap ἐξαπατίϲκων Cp v. 538. τοῖϲ μὲν Bodl. Emm. v. 539. καλύψαϲ ἀργέτῃ (?) δήμῳ F (in marg. m. al. γρ. γαϲτρὶ βοείῃ) v. 541. εὐθετήϲαϲ p ἀργέτῃ p v. 543. Ἰαπετεονίδη MC Ἰαπετεωνίδη O περιδείκετ' cum *Schol.* CV v. 544. μοίραν ap

---

C. C. v. 528 ἀθ *Hermann* ibid. v. 532. τοῦτον ἄρ' ἀζόμενοϲ e conj ed *Robinson*, ταῦτ' ἄρα φραζόμενοϲ conj *Gaefius*, ταῦτ' ἄρ' ὅ γ' ἀζόμενοϲ *Hermann*, ταῦτ' ἄρ' ἀγαζόμενοϲ *Goettling*; postremo hunc versum cum sequente ejectis hemistichiis: τίμα — χωόμενοϲ contaminavit *Hermann* p. 14. v. 538. τοῖϲ μὲν ed *Gerhard* τῇ μὲν hic et τῇ δ' αὖτ' v. 540 conj *Guiet Heyne* Post v. 541 hujuscemodi versum „Ἰαπετιονίδηϲ πάντων πέρι μήδεα εἰδώϲ“ excidisse putat *Hermann* ibid. v. 543 ἀθ *Hermann* ibid.

τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ᾽ ἐπιμειδήσας, δολίης δ᾽ οὐ λήθετο τέχνης·
«Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰειγενετάων,
τῶνδ᾽ ἕλευ, ὁπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.»
φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ᾽ ἄφθιτα μήδεα εἰδὼς
γνῶ ῥ᾽ οὐδ᾽ ἠγνοίησε δόλον· κακὰ δ᾽ ὄσσετο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλε.
χερσὶ δ᾽ ὅ γ᾽ ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφα.
χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν,
ὡς ἴδεν ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ.
ἐκ τοῦ δ᾽ ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
καίουσ᾽ ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν.
τὸν δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων περὶ μήδεα εἰδώς,
ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπελήθεο τέχνης.»
ὣς φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·
ἐκ τούτου δ᾽ ἤπειτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ
οὐκ ἐδίδου † μελίοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.
ἀλλά μιν ἐξαπάτησεν ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο

R. D. v. 553. ἄλειφαρ

L. V. v. 547. ἧκ᾽ C v. 548. Ζεῦ Flor. AE Par. DHI Ζεὺς a reliqui v. 549. τῶν ἕλευ C τῶν δ᾽ ἕλευ paucis exceptis reliqui ὁποτέρην Cp v. 550 et 551 in unum contraxit Emm. ita: φῆ ῥα οὐδ᾽ ἠγνοίησε etc. v. 552. ἔμελλε Cp ἔμελλεν a reliqui v. 553. ἄλειφα Fvp ἄλειφαρ reliqui: vid. *Muetz.* 58 sqq. ἀργέτα δημόν Vat. in marg. v. 554. ἀμφὶ δέ μιν χόλος M Rehd. Par. D. ἀμφὶ χόλος δέ μιν reliqui θυμῷ CVap v. 555. ὡς εἶδεν F δολίῃ ἐνὶ τ. F v. 557 in F et Par. H legitur post v. 566. βομμῷ a v. 559. Ἰαπετεονίδη MC (?) πέρι Cap v. 560. ἐπελήθεο F Flor. E Par. 2 Goettl. Med. p ἐπιλήθεο reliqui: vid. *Muetz.* 189 v. 562. δ᾽ ἔπειτα O v. 563. μελίοισι CVp μελίῃσι MFEOvam ἀθανάτοιο E marg. p v. 565. ἐξεπάτησεν p

---

C. C. v. 549. τῶνδ᾽ post *Gaisfordium* ceteri recentiores ἑλεῦ e corr ed *Goettling* v. 551—570. Duarum recensionem unam v. 554 et 555 caruisse, alteram v. 551 cum 554 hoc modo: γνῶ ῥ᾽, οὐδ᾽ ἠγνοίησε· χόλος δέ μιν ἵκετο θυμόν conjunctum habuisse, ita ut utriusque compositor hemistichium χώσατο δὲ φρένας ἀμφὶ de suo addiderit, putavit *Hermann.* Idem in posteriore recensione post v. 555 primum v. 562—569 tum v. 558—561 et 570 sqq. positos fuisse conj v. 553 et 556 sq. itemque 559 et 561 ἀθ *Hermann* p. 14 v. 562. δὴ ἔπειτα ed *Goettling Dindorf* v. 562—564 ἀθ *Brunck* v. 563. μελέοισι e *Stephani* corr ceteri omnes editores: vid. *Muetz.* 73 sq.

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν
ἐν κοίλῳ νάρθηκι· δάκεν δ' ἄρα νειόθι θυμὸν
Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ,
ὡς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγήν.
αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεῦξεν κακὸν ἀνθρώποισι·
γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς.
(· ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
(· ἀργυφέῃ ἐσθῆτι· κατὰ κρῆθεν δὲ καλύπτρην
(· δαιδαλέην χείρεσσι κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι.
·) ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνους νεοθηλέας ἄνθεσι ποίης
·) ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη.
(· ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
(· τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
(· ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος Διὶ πατρί.
(· τῇ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
(· κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα,
(· τῶν ὅ γε πόλλ' ἐνέθηκε — χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή —
(· θαυμάσια, ζωοῖσιν ἐοικότα φωνήεσσιν.

L. V. v. 567. δάκεν δέ ἑ νείοθι M δάκεν δέ οἱ νείοθι O δάκε δέ οἱ νείοθι F v. 568. Ζη$_{ν}^{νός}$, ὑψιβρεμέτ$_{ην}^{ου}$ (sic) χόλωσε δ. μ. O χόλωσε etiam FE v. 569. τηλεσκόπον V v. 570. τεῦξε CEOap v. 571. σύμπλασε COp σύπλασε V v. 572. αὐδοίῃ a De vv. 573 sqq. *Schol.*: Ἐπειδὴ μετὰ μηχανῆς γίνεται, ἀθετοῦνται· διότι, φασίν, ἀπρεπὲς θεὰν οὖσαν τὴν Ἀθηνᾶν κοσμεῖν γυναῖκα. v. 574. ἀργιφέῃ O ἀργυφεϊ a ἀργυφέῃ firmat *Etym. M.* p. 137, 40. κατακρῆθεν Cp κατακρῆθε O cfr. *Muetz.* 110 v. 575. κατέσχε FEOp κατέθηκε p v. 576. νεοθηλέης Cv v. 578. ἀμφὶ οἱ a ἔθηκεν p v. 581 et 582 in Par.B in unum contracti sunt: τῷ δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλὰ τρέφει γῆ ἠδὲ θάλασσα. v. 582. κνώδαλα ὅσαις ἤπειρος, πολλὰ τρέφει θάλασσα *Etym. Gud.* p. 331, 9. κνώδαλα ὅσσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει δὲ θάλασσα cod. Havn. 1971 in app. ad *Etym. Gud.* ed. Sturz. p. 923. κνώδαλα ὅσσ' etiam ap πολλὰ om ap Vulgatam agnoscit cod. Par. 346 ap. *Sturz.* l. l. v. 583. τῷ p πόλλ' ἔθηκε EO v. 584. θαυμάσια MVvp θαυμασία CEm θαυμασίη ap

---

C. C. v. 568 „videtur adjectus esse a librario quodam" accusativum personae v. 567 desiderante *Goettlingio*, qui recepto ibi δάκεν δέ ἑ νειόθι jam „libenter hoc versu nos carere" posse pronuntiat. Consentit *Hermann* p. 14 v. 569. ἴδ' ἐν conj *Orelli* v. 575. περίσχεθε conj *Hermann* v. 576. νεοθηλέος e conj *Stephani* ex Hom. Ξ 347 desumpta ed *Wolf* cum aliis [v. 576 et 577] *Wolf*, alius recensionis esse vidit *Hermann* v. 577. περίθηκε vel περέθηκε conj *Hermann* Pro v. 578—582 aliam recensionem v. 578 et 581—584 habuisse putat *Hermann* p. 14 v. 584. ζώοισιν ex V ed *Goettling* Post v. 584 olim Ἔργ. v. 77—82 positos fuisse conj *Twesten*, post v. 585 Ἔργ. v. 84—89 *Schoemann*

αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ᾽ ἀγαθοῖο,
ἐξάγαγ᾽, ἔνθα περ ἄλλοι ἔςαν θεοὶ ἠδ᾽ ἄνθρωποι,
κόςμῳ ἀγαλλομένην γλαυκώπιδος ὀμβριμοπάτρης.
θαῦμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ᾽ ἀνθρώπους,
ὡς εἶδον δόλον αἰπύν, ἀμήχανον ἀνθρώποιςιν.

(· ἐκ τῆς γὰρ γένος ἐςτὶ γυναικῶν θηλυτεράων,
·) τῆς γὰρ ὀλώϊόν ἐςτι γένος καὶ φῦλα γυναικῶν·
πῆμα μέγα θνητοῖςι μετ᾽ ἀνδράςι ναιετάουςιν,
οὐλομένης πενίης οὐ ςύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.

ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ ἐν ςμήνεςςι κατηρεφέεςςι μέλιςςαι
κηφῆνας βόςκουςι, κακῶν ξυνήονας ἔργων,
αἳ μέν τε πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἠμάτιαι ςπεύδουςι τιθεῖςί τε κηρία λευκά,
οἳ δ᾽ ἔντοςθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ ςίμβλους
ἀλλότριον κάματον ςφετέρην ἐς γαςτέρ᾽ ἀμῶνται·

L. V. v. 585. καλὸν κακῷ *Schol.* Pind. Pyth. II 72 (κακὸν cod. Gott.) v. 586. ἦςαν p v. 587. ἀγαλλόμενοι V ὀμβριμοπάτρης Ovp ὀβριμοπ. m v. 588. ἀθανάτους θεοὺς O v. 589. ἀνθρώποιςι M v. 592. θνητοῖςι ςὺν ἀνδρ. *Stob.* Flor. LXXIII (LXXI) p. 433. ναιετάουςι *Stob.* l. l.

v. 593. οὐ ςύμφοροι cum *Stob.* l. l. COp οὐ ςύμφορ$^{\text{ον}}_{\text{οι}}$ E οὐ ςύμφορα Mvp ἀςύμφοροι pa ἀλλ᾽ ἀκόρεςτοι p ἀλλ᾽ ἀκόρεςτ$^{\text{ον}}_{\text{οι}}$ E marg. ἀλλ᾽ ἀκόροιο a Vulgatam firmat *Stob.* l. l. v. 594. ὡς δ᾽ ὁπότε ςμ. p ςίμβλοιςι pro ςμ. Par. I. cod. Arund. ὡς δ᾽ ὅταν *Schol.* ad Theocr. I 106. v. 595. βόςκωςι vp βόςκουςι reliqui κακοὺς ex κακῶν corr M ξυνήνορας p ξυνήορας E marg. v. 596. οἳ a πρόπαρ E (m. pr.; sed deinde ρ in ν mutat.) O Cf. ad v. 518 v. 598. ἐπιρεφέας a ςύμβλους p v. 599. ςφετέραν C εἰς lemma *Schol.*

C. C. v. 585. ἐπεὶ τεῦξεν καλὸν conj *Hermann* Orph. 817 [v. 590] *Goettling* e sententia *Hermanni*, qui „hunc versum alterius recensionis, v. 591—593 alterius esse existimat.“ ἐκ γὰρ τῆς conj *Hermann* p. 14

[v. 590—612] *Wolf* e sententia *Heyni* v. 591. Commate post γένος posito καὶ φῦλα γυναικῶν cum sequentibus junxerunt ad removendum intolerabile asyndeton, quod melius tollit *Hermanni* conj v. 592. πῆμα μέγ᾽ αἳ θνητοῖςι a *Gerhardo* recepta, pro qua ipse postea p. 14 αἳ θνητοῖς μέγα πῆμα scripsit v. 594. ςίμβλοιςιν ἐπηρεφέεςςι conj *Schaefer* meletemm. p. 136 v. 594—599. In ea recensione, quam hic nunc habeamus, v. 594 ςμήνεςςι et v. 595 βόςκωςι v. 597 autem pro ἠμάτιαι aliud olim positum fuisse epitheton, alteram vero recensionem post v. 594, ubi ςίμβλοιςι scriptum fuerit, omisso v. 596 ceteros versus hoc ordine — v. 597 sq. 595 κηφῆνες παρὰ τῇςι κακῶν ξυνήονες ἔργων v. 599 — habuisse putavit *Hermann*, quod judicium amplexus *Goettling* v. 597 pro ἠμάτιαι conj ἀκάμαται. Postea *Hermann* p. 15 v. 594 sq. scripto ὡς ὁπότ᾽ ἐν ςίμβλοιςι — βόςκωςι cum v. 590 et 592 sq. in unam stropham conjunxit v. 596. μέν γε conj *Guiet* probabat *Wolf*

ὣς δ᾽ αὔτως ἄνδρεσσι κακὸν θνητοῖσι γυναῖκας
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε ξυνήονας ἔργων
ἀργαλέων· ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ᾽ ἀγαθοῖο.

ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέρμερα ἔργα γυναικῶν
μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὀλοὸν δ᾽ ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
χήτει γηροκόμοιο, ὅ γ᾽ οὐ βιότου ἐπιδευὴς
ζώει, ἀποφθιμένου δὲ διὰ κτῆσιν δατέονται
χηρωσταί. ᾧ δ᾽ αὖτε γάμου μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ᾽ ἔσχεν ἄκοιτιν ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,
τῷ δέ τ᾽ ἀπ᾽ αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
ἔμμεναι· ὃς δέ κε τέτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης,
ζώει ἐνὶ στήθεσσιν ἔχων ἀλίαστον ἀνίην
θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήκεστον κακόν ἐστιν.

ὣς οὐκ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον οὐδὲ παρελθεῖν.
οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀκάκητα Προμηθεὺς
τοῖό γ᾽ ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
καὶ πολύιδριν ἐόντα μέγας κατὰ δεσμὸς ἐρύκει.

L. V. v. 600. ὡς αὔτως p ὡσαύτως M (olim; pro quo deinde scriptum ὡς δ᾽ αὔτως) p ὡς δ᾽ αὔτως *Stob.* Flor. LXIX (LXVII) p. 423. γυναῖκα Taur. Flor. E v. 601. ξυνήορας p suprascr. in Ep ξυνήορα Taur. ξυνήνορα Flor. E Par. I. Vulgatam firmat *Stob.* l. l. v. 602. λευγαλέων *Stob.* l. l. δὲ πόρε Op δ᾽ ἔσπορε E (in marg. ἔπορε) v. 604. δ᾽ εἰς γῆρας ἵκοιτο *Stob.* l. l. v. 605. γήρως ὁμοῖο E (γηρ$^{o}_{ω}$-κόμοιο marg.) γηροκόμοιό γε p ὅγ᾽ MCEOVνp cum *Stob.* l. l. ὅδ᾽ vel ὁ reliqui βιότου δ᾽ ἐπιδεὴς C βιότου τ᾽ ἐπιδευὴς p v. 606. διὰ ζωὴν δατ. Par. FEmm. *Stob.* l. l. v. 608. ἔσχε a ἔσχετ᾽ *Stob.* l. l. (ἔσχεν eius cod. B) ἀρηρυῖαν MEOνp ἀραρυῖαν cum *Stob.* l. l. (ἀρηρυῖαν cod. A) a reliqui πραπίδεσσιν C v. 609. τῷ δέ τ᾽ ἀπ᾽ cum *Stob.* l. l. Mp τῷ δ᾽ ἀπ᾽ Cap τῶ δὲ ἀπ᾽ EOp v. 610. ὃν a ὃς δέ κε τεύξῃ CV v. 613. ὡς ap v. 614. Ἰαπετεονίδης M (τι corr ab alia manu) C Ἰαπετεωνίδης O v. 615. ἀνάγκῃ Par. Aa v. 616. κατάδεσμος p ἐρύκοι M

C. C. v. 600. ὡς αὔτως ἄνδρ. κακ. θν. γυναῖκες conj *Hermann* expuncto v. 601 ibid. v. 602 scriptum ἀλλ᾽ ἕτερον γὰρ Ζεὺς ἔπορεν cum v. 603—606 scripto v. 605 ὃ δ᾽ οὐ et v. 606 ζώει· χηρωσταὶ δὲ in unam, v. 607 scriptum ᾧ δ᾽ αὖτε γλυκεροῖο γάμου cum v. 608—611 ejecto v. 612 in alteram stropham conjunxit *Hermann* p. 15 v. 605. Aut χητεῖ reponendum aut „post verba χήτει γηροκόμοιο nonnullorum versuum jacturam“ statuendam esse conj *Muetz.* 98 sq. ὃ δ᾽ οὐ corr *Hermann* v. 610. ἐμμενὲς conj *Wopkens* v. 612 ἀθ *Ruhnken:* vid. *Muetzell.* 116 v. 616 excidisse versum, „quo loci, in quo vinctus teneretur Prometheus, mentio facta esset,“ conj *Hermann* ibid.

÷Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύσσατο θυμῷ,
Κόττῳ τ' ἠδὲ Γύγῃ, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ἠνορέην ὑπέροπλον ἀγώμενος ἠδὲ καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος, κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
ἔνθ' οἵ γ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες
εἵατ' ἐπ' ἐσχατιῇ μεγάλης ἐν πείρασι γαίης
δηθὰ μάλ', ἀχνύμενοι, κραδίῃ μέγα πένθος ἔχοντες.
ἀλλά σφεας Κρονίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνου ἐν φιλότητι,
Γαίης φραδμοσύνῃσιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὖτις·
αὐτὴ γάρ σφιν ἅπαντα διηνεκέως κατέλεξε,
σὺν κείνοισι ÷ νίκην τε καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι.
δηρὸν γὰρ μάρναντο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
οἳ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὄθρυος Τιτῆνες ἀγαυοί,
οἳ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
οὓς τέκεν ἠύκομος Ῥείη Κρόνῳ εὐνηθεῖσα.
οἵ ῥα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες
συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς·

L. V. v. 617. Βριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα p cum lemmate *Schol.* Βριάρεῳ ὡς πρ. EOp Βριάρεῳ δ' ὡς τὰ πρῶτα fortasse m Βρ. δ' ὡς ταπρῶτα a ὂν Βριάρεω. ὡς τὰ πρῶτα (sic) citant *Schol.* Vict. Lips. ad Hom. Il. A 403 ap. Heyn. tom. IV p. 678) Ὀβριάρεῳ M Ὀβριάρεῳ V τῷ Βρ. δ' ὡς πρ. C De reliquis nil constat Ὀβριάρεως Hesiodo attribuit *Eustath.* ad Il. p. 650, 48. ὀδύσσατο C v. 618. Γύῃ MOp γυίῃ C Γύγῃ/Στύγῃ E v. 619. ἀγάμενος p v. 621. ἐπὶ χθονὶ Mp v. 622. εἵαται ἐσχατιῇ MOv ἕζετο ἐσχατιῇ E (εἵατο marg.) εἵατ' ἐσχατιῇ p εἵατ' ἐν ἐσχ. Flor.D εἵατο ἐσχατιῇ μεγάλῃ V μεγάλῃ etiam C μεγάλοις O v. 623. κραδίης M v. 624. τε om p τε ἰδ' ἀθ. Par.Aa v. 626. ἀνήγαγεν p v. 627. πάντα p v. 628. κείνοισι MCEOVa et fortasse omnes codd. τε om V v. 629. δειρὸν V v. 630. ὅσσοι O v. 632. ὑφ' O Ὄθρυος p Ὀρθρύος M Ὀθρύος reliqui v. 633. οἵδ' CEO ἂρ a δοτῆρες C ἑάων C v. 636. συνεχέες p

---

C. C. v. 617. ὡς Βριάρεῳ τὰ πρῶτα ed *Wolf*, ὡς Βριάρεῳ δὲ πρῶτα conj *Reiz*, Ὀβριάρεῳ δ' ὡς πρῶτα docta ad h. l. adnotatione commendavit *Dindorf* v. 617—735 *Gerhardo* sectionem XI efficiunt, in qua primae recensioni versus 711 sq., alteri versus 635—638. 642. 671—673. 705 attribuit. v. 621. ναιετάουσιν conj *Hermann* ibid. v. 622 sq. ab interpolatore adjectos esse ratus. v. 625. Ῥεῖα et hic et v. 634 ed *Goettling* v. 628. κείνοις post *Heinsium* ceteri editores; *Muetzell.* 162 νίκην σὺν κείνοισι conj . [v. 634] *Wolf* ἀθ *Hermann* ibid. v. 635. χόλον pro μάχην conj *Hermann* ibid. post hunc versum aut post 636 versum excidisse ratus

οὐδέ τις ἦν ἔριδος χαλεπῆς λύσις οὐδὲ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἶσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,
νέκταρ τ᾽ ἀμβροσίην τε, τά περ θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
πάντων ἐν στήθεσσιν ἀέξετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὡς νέκταρ δ᾽ ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινήν,
δὴ τότε τοῖς μετέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
«κέκλυτέ μευ, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
ὄφρ᾽ εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ἤδη γὰρ μάλα δηρὸν ἐναντίοι ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ᾽ ἤματα πάντα
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐκγενόμεσθα.
ὑμεῖς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
φαίνετε Τιτήνεσσιν ἐναντίον ἐν δαῒ λυγρῇ,
μνησάμενοι φιλότητος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
ἐς φάος ἂψ ἀφίκεσθε δυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ
ἡμετέρας διὰ βουλὰς ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος.»
ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ἐξαῦτις ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
«δαιμόνι᾽, οὐκ ἀδάητα πιφαύσκεαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν, ⁘ ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ᾽ ἐστὶ νόημα,
ἀλκτὴρ δ᾽ ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο·
σῇσι δ᾽ ἐπιφροσύνῃσιν ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος

R. D. v. 650. ἐναντίοι

L. V. v. 637. ἦν om a χαλεπὴ p τελευτήν a v. 638. οὐδ᾽ ἑτέροις p 639. ἅρματα MC (γρ. ἄρμενα mg.) p v. 640. τ᾽ om p v. 641. εἰν στ. CV v. 642. δ᾽ om CVp νέκταρ τ᾽ ἐπάς. Map v. 644. τε om p v. 647. πέρι p περιμαρν. ap v. 648. ὅσσοι O ἐξεγένοντο C (γρ. ἐκγενόμεσθα mg.) EOVvp v. 649. ὑμεῖς δὴ v v. 650. ἐναντίον MCEm ἐναντίοι cum a reliqui λυγρᾷ p v. 652. ὑπὸ δεσμοῦ MVap v. 655. δαιμόνιε οὐκ C ἀδαητὰ V πιφαύσκεαι COV πιφάσκεαι paucis exceptis cum a reliqui v. 656. πέρι bis p v. 657. γένοιο Op κρατεροῖο adscr. ad κρυεροῖο in E v. 658 et 659 transponit Emn. σῇσι δ᾽ ἐπιφρ. MVap σῇσιν ἐπιφρ. p σῇς δ᾽ ἐπιφρ. EOp σῇς δ᾽ ὑποφραδμοσύνῃσιν p et fortasse v ζόφον ἠερόεντα V

C. C. v. 639. παρέσχεθον conj *Goettling* in ed 2, cum in ed 1 παρέσχεθεν pro passivo habuisset et deinde ἀμβροσίη conjecisset. *Hermann* post v. 639 in altera recensione v. 640 et 643, in altera v. 641 et 642 scripto νέκταρ τ᾽ ἐπάς. positos fuisse putabat, postea vero p. 16 locum hoc modo ordinavit: v. 639. 642 (scripto καὶ νέκταρ τ᾽ ἐπάς.). 640 sq. 643. [v. 642] e sententia *Guieti* et *Heyni Wolf*, cui postea „ferendus videbatur" [v. 653] *Wolf* v. 656. περί σοι πραπίδες conj *Guiet*, π. μ. πραπίδας, περὶ δ᾽ ἐσσὶ *Wolf*, ὅ τοι περὶ μὲν *Hermann* et *Muetz*. 135 v. 658 olim σῇσιν ἐπιφροσύνῃσι καὶ ἰδρείῃσι νόοιο scriptum fuisse conj *Hermann* p. 16

ἄψορρον † δ' ἐξαῦτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεσμῶν
ἠλύθομεν, Κρόνου υἱὲ ἄναξ, ἀνάελπτα παθόντες.
τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
ῥυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι,
μαρνάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.»
ὣς φάτ'. ἐπῄνησαν δὲ θεοὶ δωτῆρες ἐάων,
μῦθον ἀκούσαντες· πολέμου δ' ἐλιλαίετο θυμὸς
μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθε· μάχην δ' ἀμέγαρτον ἔγειραν
πάντες, θήλειαί τε καὶ ἄρσενες, ἤματι κείνῳ,
Τιτῆνές τε θεοὶ καὶ ὅσοι Κρόνου ἐξεγένοντο,
οὕς τε Ζεὺς Ἐρέβευσφιν ὑπὸ χθονὸς ἧκε φόωσδε,
δεινοί τε κρατεροί τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες·
τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων ἀίσσοντο
πᾶσιν ὁμῶς, κεφαλαὶ δὲ ἑκάστῳ πεντήκοντα
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
οἳ τότε Τιτήνεσσι κατέσταθεν ἐν δαῒ λυγρῇ,
πέτρας ἠλιβάτους στιβαραῖς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τιτῆνες δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
προφρονέως, χειρῶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
ἀμφότεροι. δεινὸν δὲ περίαχε πόντος ἀπείρων,
γῆ δὲ μέγ' ἐσμαράγησεν, ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρὺς

L. V. v. 659. ἄψορρον δ' ἐξ. MEOvam ἄψ. ἐξ. Par.DG ἄψορον ἐξ. CVp ὑπὸ δ. MEOam ἀπὸ δ. reliqui v. 660. ἄναξ om CV Ζεῦ pro ἄναξ v ἄελπτα p v. 662 om V Versum omissum in C ad marg. supplevit idem qui Scholia exscripsit librarius ῥυσσόμεθα O ὑμῶν O v. 663. μαρνάμεθα V ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ CV v. 664. ἑάων Ca v. 665. δὲ λιλαίετο p θυμῷ p v. 666. τὸ πάροιθε EO τοπάροιθε uno excepto reliqui ἔγειρον p v. 667. ἄῤῥενες p v. 669. οὕς κεν Ἔρ. p οὔ τε Ζ. a Ἐρέβεσφιν vp Ἐρέβευσφιν uno excepto cum a reliqui φάοσδε O φόβως δὲ E (in marg. φάος) v. 671. τῶν μὲν ἑκατὸν χ. O ἀΐσσονται EO v. 672. δ' ἑκάστῳ Mp v. 673. μέλεσσι MO v. 675. στιβαρὰς M (στιβαρῆς sec. *Goettl.*) CEOVap (fortasse m) et *Schol.* ἰσχυράς interpretatus στιβαραῖς p στιβαρῆς cum v reliqui v. 676. ἐκαρτύνοντο Flor.E Post φάλαγγας interpungit a v. 677. χειρῶν τε ἅμα omisso βίης θ' O ἔργα Taur. v. 678. δέ περ ἴαχε / ἤχει M

C. C. v. 660. πανάελπτα conj *Wieseler* v. 668. ἀθ *Hermann* ibid. v. 670—673 ἀθ *Hermann* p. 17 [v. 671—673] ut repetitos ex v. 150—152 *Wolf*, alteri recensioni attribuit *Gerhard* v. 676 ἀθ *Goettling*, ita ut v. 677 προφρονέως χειρῶν τε — ἀμφότεροι cohaererant. *Hermann* in una recensione v. 668 et 676 omissis conjunctos fuisse v. 675 et 677 sic: ἔχοντες προφρονέως· χειρῶν δὲ —, in altera v. 667 omisso versum 666 cum v. 668 conjunctum fuisse, tertiam v. 668—675 omissis versum v. 676 statim post v. 667 aut adeo post v. 664 habuisse putabat. Postea p. 17 v. 668 et 670—673 abjecit.

ϲειόμενοϲ, πεδόθεν δ' ἐτινάϲϲετο μακρὸϲ Ὄλυμποϲ
ῥιπῇ ὕπ' ἀθανάτων· ἔνοϲιϲ δ' ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν † αἰπεῖά τ' ἰωὴ
ἀϲπέτου ἰωχμοῖο βολάων τε κρατεράων·
ὣϲ ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοιϲ ἵεϲαν βέλεα ϲτονόεντα.
φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' οὐρανὸν ἀϲτερόεντα
κεκλομένων· οἳ δὲ ξύνιϲαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.

οὐδ' ἄρ' ἔτι Ζεὺϲ ἴϲχεν ἑὸν μένοϲ, ἀλλά νυ τοῦ γε
εἶθαρ μὲν μένεοϲ πλῆντο φρένεϲ, ἐκ δέ τε πᾶϲαν
φαῖνε βίην· ἄμυδιϲ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἀϲτράπτων ἔϲτειχε ϲυνωχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
ἴκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀϲτεροπῇ ποτέοντο
χειρὸϲ ἀπὸ ϲτιβαρῆϲ, ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντεϲ,
ταρφέεϲ· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέϲβιοϲ ἐϲμαράγιζε
καιομένη, λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄϲπετοϲ ὕλη.
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶϲα καὶ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
πόντοϲ τ' ἀτρύγετοϲ· τοὺϲ δ' ἄμφεπε θερμὸϲ ἀυτμὴ
Τιτῆναϲ χθονίουϲ· φλὸξ δ' ἠέρα δῖαν ἵκανεν
ἄϲπετοϲ, ὄϲϲε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἐόντων
αὐγὴ μαρμαίρουϲα κεραυνοῦ τε ϲτεροπῆϲ τε.
καῦμα δὲ θεϲπέϲιον κάτεχεν Χάοϲ· εἴϲατο δ' ἄντα
ὀφθαλμοῖϲιν ἰδεῖν ἠδ' οὔαϲιν ὄϲϲαν ἀκοῦϲαι,

L. V. v. 680. δὲ τινάϲϲετο CO v. 681. ὑπ' a et omnes edd. ante *Dindorfium*; e codd. nihil notatur v. 682. ποδῶν δ' αἰπ. Par. A Bodl. a v. 684. ὣϲ ἂν ἐπ' MCVvp ἀλλήλοιϲιν ἔϲαν E (addidit corrector ι) O ἀλλήλοιϲιν etiam MCp ἵεϲαν ap v. 685. ἀμφοτέρων δ' ἵκ. a v. 686. ξύνηϲαν O v. 687. ἔϲχεν p v. 689. ἄμαδιϲ Mp ἅμαδιϲ V v. 690. ϲυνοχαδὸν p v. 691. ἴκτάρ lemma *Schol.* p ἀϲτεροπῇ ποτέοντο Cp ἀϲτραπῇ εὖ ποτ. Mp ἀϲτραπῇ ποτ. Ep ἀϲτραπὴ ποτ. CO ἀϲτεροπῇ εὖ π. ap πετέοντο p v. 692. φλόγα εἰλυφόωντεϲ COp φλόγα εἰλυφ. Mp φλόγα εἰληφ. (cum υ suprascr.) E φλόγα θ' εἰλυφ. cum a reliqui v. 693. φερέϲκιοϲ p ἐϲμαγάριζε MCp ἐϲμαγάριζεν cum a uno excepto reliqui v. 694. ἄϲχετοϲ M v. 695. ἔζεε δ' ἡ χθ. O ἔζεϲε δὲ χθ. Evp ἔζει δὲ χθ. p ἔζεε δὲ χθ. cum *Schol.* reliqui v. 696. πόντοϲ ἀτρύγ. eraso τ' C (?) ἀμφείπετο Ca ἀμφέϲπε V v. 697. χθονίνουϲ O δῖον Ep

---

C. C. v. 682. ποδῶν τ' αἰπεῖα ἰωή e conj *Hermanni* ad Orph. p. 815 ed *Dindorf Goettling Lennep.* ἠερόεντα ποδῶν, αἰπεῖά τ' ἰωή interpungit *Gerhard* v. 684—686 ἀθ *Hermann* p. 17 v. 687—712 „postea, ne Juppiter honore suo defraudaretur, illati esse videntur" *Goettlingio* v. 687. ἴϲχεν e corr *Dindorfi* ed *Goettling* v. 692—694 ἀθ *Hermann* l. c.

αὕτως, ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε
πίλνατο· τοῖος γάρ † κε μέγας † ὑπὸ δοῦπος ὀρώρει
τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ᾽ ὑψόθεν ἐξεριπόντος·
τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
σὺν δ᾽ ἄνεμοι ἔνοσίν τε κόνιν θ᾽ ἅμα † ἐσφαράγιζον,
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
κῆλα Διὸς μεγάλοιο, φέρον δ᾽ ἰαχήν τ᾽ ἐνοπήν τε
ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ᾽ ἄπλητος ὀρώρει
σμερδαλέης ἔριδος, κάρτος δ᾽ ἀνεφαίνετο ἔργων.
ἐκλίνθη δὲ μάχη· πρὶν δ᾽ ἀλλήλοις ἐπέχοντες
ἐμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἐνὶ πρώτοισι μάχην δριμεῖαν ἔγειραν,
Κόττος τε Βριάρεώς τε Γύγης τ᾽ ἄατος πολέμοιο·
οἵ ῥα τριηκοσίας πέτρας στιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν

R. D. v. 703. μέγιστος δοῦπος v. 706. κονίην τ᾽ ἐσφαράγιζον v. 709. κόναβος δ᾽ ἄπλητος

L. V. v. 702. αὕτως solus Par. D habere dicitur αὐτὰρ ὡς V ὕπερθε Cp ὕπερθεν reliqui v. 703. πίλναντο C (alterum ν erasum) Vp γάρ γε in M esse tradit *Lennep* γὰρ καὶ Flor. A Rehd. μέγας ὑπὸ δοῦπος MCEOVvp μέγας δοῦπος p μέγιστος δοῦπος cum a reliqui, quod firmat *Aristid.* I p. 549 Jebb. Cf. *Muetz.* 188 v. 704. ἐξερίποντες (?) p ἐριπόντος V v. 705. ἐγένετο Vp ἐπλεῖτο (?) Cp ἔπλειτο ap ξυνιέντων p v. 706. κόνιν θ᾽ ἅμα ἐσφαράγιζον MEp (de accurate reddendis codicum lectionibus paene desperandum est: nam *Goettling* tradit M habere κονίην τ᾽ ἐσμαράγιζον) κονίην τ᾽ ἐσφαράγιζον p κόνιν τ᾽ ἐσφαράγιζον COVvap κόνιν τ᾽ ἐσφράγιζον E (ἀραβίζων marg.) v. 707 sq. om Par. F ἀγαθόεντα Vp ἀγαθέοντα C marg. ἠγαθόεντα super αἰθαλόεντα scriptum est m. ead. in M v. 708. ἰσχήν a v. 709. ὄττοβος p κότοβος Flor. D „γράφεται καὶ ΚΟΝΑΒΟϹ, καὶ σημαίνει καὶ αὕτη ἡ λέξις τὸν θόρυβον“ *Schol.* ὄτοβος firmant *Etym. M.* p. 636, 56 (qui citat ἔνθα, — ὄτοβος etc.). *Zonar.* p. 1476. ἄπλητον O e corr ἄτλητος *Etym. M.* l. l. ἄπληστα *Zonar.* l. l. v. 710. κράτος p v. 711. κλίνθη CV v. 713. ἐν C ἤγειραν p v. 714. Βρυάρεός τε M ἄαπτος p v. 715. τριακοσίας V

C. C. v. 702 sq. in una recensione ὡς εἰ sequentibus iis quae nunc leguntur scriptum, in altera ὡς ὅτε — | ἀλλήλοις πίλναιντο, μέγας δ᾽ ὕπο δοῦπος ὀρώροι conj *Hermann* [v. 705] ut = Υ 66 *Gaisford Dindorf*, alteri recensioni attribuit *Gerhard*, tantum in altera recensione fuisse conj *Hermann*, qui eundem v. ab alio poëta sic variatum esse conj: τοῖος ἄρ᾽ ἔπλετο δοῦπος αὐτή τε ξυνιόντων v. 706. κονίην τ᾽ ἐσφαράγιζον e sententia *Hermanni* ed 2 *Goettling*, qui in ed 1 κόνιν τ᾽ ἀμφεσφαράγιζον conjecerat; *Muetz.* 168 κόνιν τε μέτ᾽ ἐσφαράγιζον, *Schoemann* ἄνεμοί τ᾽ ἔνοσίς τε κονίην ἐσφαράγιζον conj v. 707 ἀθ *Schoemann* v. 711 sq. ἀθ *Hermann*. p. 17, primae recensioni attribuit *Gerhard*

πέμπον ἐπασσυτέρας, κατὰ δ' ἐςκίασαν βελέεςςι
Τιτῆνας, καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
πέμψαν καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλέοισιν ἔδησαν,
νικήσαντες χερσὶν ὑπερθύμους περ ἐόντας,
τόςςον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅςον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
ἶςον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.

ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο·
ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
ἐκ γαίης κατιὼν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρ' ἵκοιτο.

R. D. v. 725. Τάρταρον ἵκοι

L. V. v. 716. πέμπεν V βελέεςςιν EO v. 718. ὑπ' ἀργαλέοισιν M v. 720. γαίης CVp et varia lect. in E v. 721—724 om Med v. 721—723 om v Emm. v. 722 sq. om O v. 722—724 om Par.J v. 722—725 om Par.F v. 723 sq. om C Taur. p v. 721 repetitur in M Flor. C Rehd. in quibus codd. hic est ordo versuum 721—725:

τόςςον γάρ τ' ἀπὸ γῆς (δ' αὖ ἀπὸ γαίης Flor. C Rehd.) ἐς τάρταρον ἠερόεντα.
ἐννέα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
οὐρανόθεν κατιὼν δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
ἶςον δ' αὖ τ' ἀπὸ γῆς (γαίης Flor. C Rehd.) ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.
Ἐννέα γὰρ (γάρ οἱ Flor. C Rehd.) νύκτας τε καὶ ἤματα χάλκεος ἄκμων
ἐκ γαίης κατιὼν δεκάτῃ δ' ἐς Τάρταρον ἵκοι (ἵκοιτο Flor. C Rehd.)

Quorum versus tertius et duo sequentes in M „non sunt in contextu, sed in ima pagina, apposito ab eadem manu signo locum indicante, ubi sint reponendi in contextu.“ *Lennep.* In Vat. *Goettlingi* inter v. 723 et 724 iterum legitur contaminatus v. 721 et 725 sic: ἶςον δ' αὖ ἀπὸ γαίης ἐς Τάρταρ' ἵκοιτο. v. 721. ἶςον γάρ τ' ἀπὸ γῆς EOam τόςςον γάρ τ' ἀπὸ γαίης MV τόςςον δ' αὖ τ' p γαίης etiam Vp v. 723. δεκάτῃ δ' ἐς MEp cum *Leontio* de sphaera Arati p. 265 Buhl. δεκάτῃ ἐς sine δ' reliqui v. 724. ἐννέα γὰρ v. MvEmm. ἐ. γάρ οἱ v. p ἐννέα δ' αὖ v. reliqui v. 725. δεκάτῃ δ' ἐς MCOVvap δεκάτῃ δ' εἰς Par. A δεκάτῃ sine δ', ut videtur, reliqui Τάρταρον a et omnes codd. praeter Vat. *Goettlingi* ἵκοιτο ME Ovam ἥκοι C γαίηθεν κατιών, δεκάτῃ ἐς τάρταρ' ἵκοιτο *Leontius* l. l.

C. C. v. 716 ἀθ *Hermann* l. c. scribens v. 717 καὶ τοὺς μὲν Τιτῆνας ὑπὸ v. 719 alteri recensioni attribuit *Gerhard* v. 720—819 „octo diversa carmina sive totidem diversorum auctorum sive pauciorum agnoscere sibi videbatur“ *Dindorf* haec: 1) v. 720. 722—730. 732—735. 820 sq. quale ab Hesiodo carmen a principio fuisse conformatum putat; 2) v. 722—725. 740—745; 3) 722—725. 736—739 = 807—810; 4) v. 758—766; 5) v. 767—773; 6) v. 775—806; 7) v. 807—819; 8) v. 746—757, qui versus consecuti videantur post v. 723, ut τῶν πρόςθε ad portas referatur, quemadmodum v. 811—814. Consentit de carmine 1. 4. 5. 7 *Hermann*, praeterea v. 736—742 conjungit et pro v. 775 sqq. ab alio poëta hanc variationem positam fuisse autumat: v. 775 — Cτὺξ ἄφθιτος Ὠκεανίνη, 743—745. 746—754, ita ut pro ultimis versibus 752—754 alius poëta v. 755—757 substituerit [v. 721] *Wolf* ex sententia *Ruhnkeni*, ἀθ *Hermann* p. 17, infra ante v. 740 ponit *Gerhard*

τὸν πέρι χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριστοιχεὶ κέχυται περὶ δειρήν· αὐτὰρ ὕπερθεν
γῆς ῥίζαι πεφύαςι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.

ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·

χώρῳ ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.

τοῖς οὐκ ἐξιτόν ἐστι· θύρας δ᾽ ἐπέθηκε Ποσειδῶν
χαλκείας, τεῖχος δὲ περοίχεται ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθα Γύγης Κόττος τε καὶ ∻ ὁ Βριάρεως μεγάθυμος
ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγιόχοιο.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν,
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·

χάσμα μέγ᾽· οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
οὖδας ἵκοιτ᾽, εἰ πρῶτα πυλέων ἔντοσθε γένοιτο,

R. D. v. 730. Διὸς μεγάλοιο ἕκητι v. 732. πύλας δ᾽ ἐπέθηκε

L. V. v. 726. περιχάλκεον M περὶ χ. Ca ἕλκος O μιν om O ζὺξ E v. 727. τριστιχεὶ CV τριστοίχειον p v. 728. πεφύασι Mp πεφύκασι cum a reliqui v. 729. ἔνθα δέ οἱ Τιτ. Ep v. 730. Διὸς μεγάλοιο ἕκητι Par. F. Emm. v. 731. εὐρόεντι a Par. A v. 732. οὐκ ἐξίτυος O θύρας MCEv et fortasse m χεῖρας V πύλας reliqui cum *Schol.* vid. *Muetz.* 191 sq. Ποσειδέων v Ποσειδάων MV Ποσειδῶν reliqui v. 733. τοῖχος Med. Flor. A τεῖχος δὲ περοίχεται Par. D Vat. *Goettling* τεῖχος δέ περ οἴκεται Map τεῖχος περίκεῖται ἀμφ. Cp τ. περίκειται δ᾽ ἀμφ. Evp v. 734. ἔνθα δὲ Γ. lemma *Schol.* Κόττος τε καὶ Βρ. E Κόττος καὶ ὁ Βρ. p Βρυάρεως M v. 735. ναίουσι CEOp v. 736. ἐνθ᾽ ἃ γῆς O ἔνθα δὲ Ep ἐνθάδε reliqui cum lemmate *Schol.* v. 738. ἔασσιν a v. 740. κε om O v. 741. ἵκοτ᾽ a ἔκτοσθε M

C. C. [v. 731] *Wolf* ex sententia *Guieti*, post v. 728 ponendum putabat *Geel*, post v. 745 olim *Hermann*, quem secutus est *Gerhard*, post v. 814 *Hermann* p. 17. πέλωρ᾽ εἰς ἔσχατα conj *Goettling* v. 733. τεῖχος δὲ περοίχεται jam olim conjecerat *Hermann* Orph. p. 820. Post v. 733 versum excidisse, quo „altitudo vel firmitas muri describeretur," conj *Hermann* p. 17 v. 734. Ὀβριάρεως em *Dindorf*: vid. ad v. 617. v. 735—819 *Gerhard* in duas particulas ita separavit, ut prior v. 721. 740—745. 736—739 (= 807—810). 811—819, posterior (quae ei est sectio XII.) v. 744 — scriptum ἔνθα δὲ μητρὸς Νυκτὸς etc. —. 745. 731. 746—806 contineat. v. 736—744 „a strophis Theogoniae segregat," v. 745 ut „ineptum additamentum" damnat *Hermann* p. 17 sq. v. 741. ἵκοι᾽, εἰ — γένοιο conj *Guiet*

ἀλλά κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θύελλα θυέλλῃ
ἀργαλέη· δεινὸν δὲ καὶ ἀθανάτοιcι θεοῖcι
τοῦτο τέραc· καὶ Νυκτὸc ἐρεμνῆc οἰκία δεινὰ
ἕcτηκεν, νεφέλῃc κεκαλυμμένα κυανέῃcι.

τῶν πρόcθ᾽ Ἰαπετοῖο πάιc ÷ ἔχετ᾽ οὐρανὸν εὐρὺν
ἑcτηώc, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃcι χέρεccιν
ἀcτεμφέωc, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρη ἀμφὶc ἰοῦcαι
ἀλλήλαc προcέειπον ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν
χάλκεον· ἣ μὲν ἔcω καταβήcεται, ἣ δὲ θύραζε
ἔρχεται, οὐδέ ποτ᾽ ἀμφοτέραc δόμοc ἐντὸc ἐέργει·
ἀλλ᾽ αἰεὶ ἑτέρη γε δόμων ἔκτοcθεν ἐοῦcα
γαῖαν ἐπιcτρέφεται, ἣ δ᾽ αὖ δόμου ἐντὸc ἐοῦcα
μίμνει τὴν αὐτῆc ὥρην ὁδοῦ, ἔc τ᾽ ἂν ἵκηται·
ἣ μὲν ἐπιχθονίοιcι φάοc πολυδερκὲc ἔχουcα,
ἣ δ᾽ Ὕπνον μετὰ χερcὶ καcίγνητον Θανάτοιο,
Νὺξ ὀλοή, νεφέλῃ κεκαλυμμένη ἠεροειδεῖ.
ἔνθα δὲ Νυκτὸc παῖδεc ἐρεμνῆc οἰκί᾽ ἔχουcιν,
Ὕπνοc καὶ Θάνατοc, δεινοὶ θεοί· οὐδέ ποτ᾽ αὐτοὺc

R. D. v. 748. ἅccον ἰοῦcαι

L. V. v. 742. φέρει MCVap προφέρει E προφέρῃ O προθύελλα MFEOap φέρει πρόθε θυέλλῃ (sic spatio eraso; et in marg. θέλυμνα γρ. προθύελλα) C v. 743. δεινὸν δὲ MCOp δεινόν τε a et reliqui, ut videtur v. 744. καὶ om M νυκτὸc δ᾽ ἐρεβεννῆc M ἐρεμνῆc om E (in quo add m. sec.) O v. 745. ἕcτηκε Cp κυανέῃcιν M v. 746. πρόc᾽ τ᾽ a ἔχει M v. 747. ἑcτειώc CV ἀκαμάτεccι EO v. 748. ἀcτεφέωc M ὅτι ap Ἡμέρῃ Cp Ἡμέρῃ p ἡμέραι τάccον (sic) a Ἡμέρα uno excepto reliqui ἀμφὶc ἰοῦcαι EOvm (in E scr. ad marg. γρ. ἀμφὶc ἰοῦcαι καὶ ἅccον ἰοῦcαι) *Schol.* χωριζόμεναι ἀπ᾽ ἀλλήλων interpretatus ἀμφὶc ἐοῦcαι V ἅccον ἰοῦcαι MCp ἰοῦcα p ἐοῦcαι p: cf. *Muetz.* 42. 492 v. 750. θύραζε MFCEp θύραζεν reliqui v. 751. δόμουc O v. 752. ἔκτοθεν M v. 753 om Op additus in E ἣδ᾽ αὖ C v. 754. αὐτῆc C αὖ τῆc a εὖτ᾽ ἂν V v. 755. ἐπιχθονίῃcι p ἐπὶ χθονίοιcι a v. 756. ἣδ᾽ C v. 758. ἐρεμνοὶ M

C. C. v. 742. ἀλλά μιν conj *Gerhard* [v. 743—745] *Goettling* v. 743. ἀργαλέῃ conj *Gerhard* δεινόν γε ed *Gerhard* v. 744 — καὶ Νυκτὸc et quae sequuntur usque ad v. 748 — ἀcτεμφέωc „supposititia“ videntur *Guieto* v. 744. ὅθι Νυκτὸc conj *Gerhard* v. 746. ἔχει etiam conj *Hermann* ed *Gerhard* v. 747 ἀθ *Hermann* p. 18 v. 750. καταδύεται conj *Guiet* [v. 755—757] *Wolf* et *Dindorf* auctore *Heynio* v. 757 ἀθ *Hermann* ibid. Post v. 758 positum fuisse v. 745 sic scriptum ἐν μυχάτῳ νεφέλῃc — conj *Hermann* ibid.

Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν
οὐρανὸν εἰσανιὼν οὐδ᾽ οὐρανόθεν καταβαίνων.
τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μείλιχος ἀνθρώποισι,
τοῦ δὲ σιδηρέη μὲν κραδίη, χάλκεον δέ οἱ ἦτορ
νηλεὲς ἐν στήθεσσιν· ἔχει δ᾽ ὃν πρῶτα λάβῃσιν
ἀνθρώπων, ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ἔνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἠχήεντες
ἰφθίμου τ᾽ Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει
νηλειής, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
σαίνει ὁμῶς οὐρῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν,
ἐξελθεῖν δ᾽ οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἐσθίει, ὅν κε λάβῃσι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα.

ἔνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο
πρεσβυτάτη· νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δώματα ναίει
μακρῇσιν πέτρῃσι κατηρεφέ᾽· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κίοσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.
παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκέα Ἶρις

---

774 *ἰφθίμου τ᾽ Ἀίδεω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης.*

L. V. v. 760. ἐπιδέρκει p ἀκτίνεσσι M v. 761. εἰς οὐρανὸν ἀνίων EO ἠδ᾽ οὐρανὸν καταβαίνων O v. 762. τῶν δ᾽ ἕτερος MCp μὲν om M γαίην M v. 763. ἀναστρέφεται Cp v. 764. σιδηρέα C σιδήρη ap σιδηρείη κραδίη Emm. οἱ om O v. 766. θεοῖσι C v. 767. πρόσθε p v. 768 additus in E ἐκείνης C περσεφόνης C v. 769. ἑστᾶσι COap v. 770. μὲν κακὴν V v. 772. αὖθις C cum lemmate *Schol.*
v. 774 om MCOVp „Aberat etiam ab E, hinc additus fuit ac deinde deletus“ *Lennep.* Ἀίδαο ap v. 775. ἔνθα δὲ Mp ἐνθάδε uno excepto reliqui v. 776. δεινὰ στυγερὴ ἀψορρ . . . . (sic) O ἀψόρρου (?) p v. 777. νόσφι Cp v. 778. μακροῖσιν πέτροισιν κατηρεφῆ M μακρῇσιν πετρ. Flor. A μακρῇσι cum lemmate *Schol.* reliqui v. 779. ἀργαλέοισι M (sed suprascr. vulgata m. al.) V ἀργαλέῃσι Flor. D

C. C. v. 764. σιδηρείη κραδίη probabat *Hermann* δέ τε ἦτορ conj *Guiet* v. 767. θεῶν χθονίων conj *Guiet* v. 768 ut ex κ 534. λ 47 adscriptum dubitanter ἀθ *Wolf* confidenter *Hermann* ibid. v. 773 ἀθ *Hermann* ibid. [v. 774] *Wolf Dindorf* ceteri *Ruhnkenio* auctore, defendit *Muetz.* 116, retinuit *Lennep* [v. 780—783] *Wolf* auctore *Heynio*, [v. 780—782] *Dindorf*

ἀγγελίη πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάςςης,
ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοιςιν ὄρηται,
καί ῥ' ὅς τις ψεύδηται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων·
Ζεὺς δέ τε Ἶριν ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὅρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυςέῃ προχόῳ πολυώνυμον ὕδωρ
ψυχρόν, ὅ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἠλιβάτοιο,
ὑψηλῆς· πολλὸν δέ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν
Ὠκεανοῖο κέρας, δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδαςται·
ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάςςης
δίνῃς ἀργυρέῃς εἱλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει·
ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης προρέει, μέγα πῆμα θεοῖςιν.
ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόςςῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουςι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
κεῖται νήυτμος τετελεςμένον εἰς ἐνιαυτόν,
οὐδέ ποτ' ἀμβροςίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἆςςον
βρώςιος, ἀλλά τε κεῖται ἀνάπνευςτος καὶ ἄναυδος
ςτρωτοῖς ἐν λεχέεςςι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦςον τελέςῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτόν,

R. D. v. 781. ἀγγελίην v. 795. νήποτμος

L. V. v. 781. ἀγγελίης ap ἀγγελίην Emm. cf. *Muetz.* 236 v. 783. ὅς κε ψ. Flor. A et fortasse v ψεύδεται EV ψεύςηται v v. 784. ὅρκον a ἐνεῖκεν M ἐνεῖκε CV v. 785. πολυόμβριμον Mp v. 787. ὑψιλῆς a δέ θ' ὑπὸ Flor. A. Med. Par. F. Emm. δ' ὑπὸ a δὲ om lemma *Schol.* δὲ ὑπὸ reliqui v. 788. ἱροῦ O v. 789 om EO v. 791. ἀργαλέῃς M εἰλιγμένος V εἰλιγμένα Emm. εἰλιγμένον *Diaconus* p. 594, 30 v. 792. πέτρου M θεοῖςι C v. 793. ἀπαλείψας M (suprasc. m. ead. ἀπολ.) ἀπομόςςῃ EOp ἐπομώςει p v. 795. νήποτμος Cp νηπότμος a νηΰποτμος V νήϋγμος *Etym. M.* p. 605, 29. sed vid. *Muetz.* 492 sq. v. 797. βρόςιος a ἀλλά γε Med. v. 798. κακὸν δὲ ἕ κῶμα M κῦμα V κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα χαλέπτει Cod. Havn. 1971. ap. *Bloch.* in append. ad *Etym. Gud.* p. 941 ed. Sturz. v. 799. ἐπεὶ MC (in marg. γρ. ἐπὴν) V νοῦςον om CV τελέςει τελεςφόρον εἰς ἐ. CVp

C. C. Inter v. 782 et 783 hujuscemodi versum κρινομένων, ὃς πᾶςαν ἀληθείην καταλέξῃ interiisse conj *Hermann* ibid. v. 783 ἀθ *Guiet* καί ῥ' ὅτε τις conj *Gerhard* v. 484. Ζεὺς δ' ὅτε Ἶριν conj *Guiet* v. 786—792 ἀθ *Guiet* v. 789—795 hoc modo disponit *Hermann.* p. 19: 791 δίνῃς δ' ἀργ. εἰλιγμένον — 789 sq. 792. 794 ἀθανάτοις — 793. 795.
v. 791. εἰλιγμέναι conj *Goettling* v. 795—806 ex duabus recensionibus commixtos conj *Hermann* l. c., quarum prior v. 795—803, posterior v. 795. 798—800. 802—806 continuerit v. 796 sq. ἀθ *Guiet* v. 797. ἄμ' ἄπνευςτος conj *Hermann*, ἄρ' ἄπνευςτος *Hartung*, ἀνάμπνευςτος *Goettling* v. 798. δέ ἑ κῶμα etiam conj *Hermann*

ἄλλος δ᾽ ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτερος ἆθλος·
εἰνάετες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἐόντων,
οὐδέ ποτ᾽ ἐς βουλὴν † ἐπιμίσγεται οὐδ᾽ ἐπὶ δαῖτας
ἐννέα πάντ᾽ ἔτεα· δεκάτῳ δ᾽ ἐπιμίσγεται αὖτις
εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχουσι.
τοῖον ἄρ᾽ ὅρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ
ὠγύγιον· τὸ δ᾽ ἵησι καταστυφέλου διὰ χώρου.

811 ἔνθα δὲ μαρμάρεαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφής, ῥίζῃσι διηνεκέεσσιν ἀρηρώς,
αὐτοφυής· πρόσθεν δὲ θεῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων
Τιτῆνες ναίουσι, πέρην Χάεος ζοφεροῖο.
αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι
δώματα ναιετάουσιν ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο θεμέθλοις,
Κόττος τ᾽ ἠδὲ Γύγης. Βριάρεών γε μὲν ἠὺν ἐόντα
γαμβρὸν ἑὸν ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος,
δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπυίειν, θυγατέρα ἥν.

R. D. v. 801. ἀπομείρεται v. 811. λάινος οὐδὸς

---

807 *ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ Ταρτάρου ἠερόεντος*
πόντου τ᾽ ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
ἑξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ᾽ ἔασιν
ἀργαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ.

L. V. v. 800. ἄλλος γ᾽ ἐξ M ἄλλος ἐξ EOVp χαλεπώτερος MCVvm χαλεπώτατος reliqui ἄεθλος p v. 801. εἰνάετες CEOp ἐννάετες M (εἰνάετες ap. *Lennep.*) a et fortasse p ἀπαμείρεται CEOp ἀπο/μετα μείρεται (sic m. ead.) M ἀπομείρεται reliqui cum *Schol.* vid. *Muetz.* 63 sq. v. 802. περιμίσγεται MVp v. 803. ἐπισμίγεται O v. 805. θεοὶ om V Στυγὸς om O v. 806. τό θ᾽ ἵ. Ovp τὸ δ᾽ ἵ., ut videtur, Mp τὸ δ᾽ ἵ. CEp τόδ᾽ ἵ. a κατὰ στυφελοῦ cum *Etym. M.* p. 732, 13 Cp: vid. *Muetz.* 186 sq. v. 807. ἐνθάδε ap cum lemmate *Schol.* v. 809. ἑξῆς περὶ τῶν — πειράτων V ἔασσιν a m. sec. C v. 810. τά γε v v. 811. ἔνθα δὲ EOp ἐνθάδε reliqui μαρμαρέαι τε Ca λάϊνος οὐδὸς ap Supra χάλκεος etiam γρ. λάϊνος scr. habet M v. 812. ἀστεμφῆς a ἀστεμφῆς p v. 815. κλειτοί τ᾽ ἐπ. ap v. 816. θεμέθλους M v. 817. τ᾽ om p Κόττος τε Γύης V γέμεν Oa υἱὸν pro ἠῢν O (sed prior syllaba turbata est, ut videatur librarius inde facere voluisse εἰόν) v. 819. ὀπύειν MCap

---

C. C. v. 802. ἐπινίσσεται conj *Ruhnken* v. 804. εἴραις e conj *Ruhnkeni* ed *Wolf Dindorf*, εἶρας ἐς conj *Hermann* [v. 807—819] *Wolf Dindorf Goettling* e *Guieti* sententia

αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεύς,
ὁπλότατον τέκε παῖδα Τυφωέα Γαῖα πελώρη
Ταρτάρου ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην·
οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχύι ἔργματ' ἔχουσαι
καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δέ οἱ ὤμων
ἦν ἑκατὸν κεφαλαὶ ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
(· γλώσσῃσι δνοφερῇσι λελειχμότες· ἐκ δέ οἱ ὄσσων
(· θεσπεσίῃς κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε·
·) πασέων δ' ἐκ κεφαλέων πῦρ καίετο δερκομένοιο·
φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῇς κεφαλῇσι
παντοίην ὄπ' ἱεῖσαι ἀθέσφατον· ἄλλοτε μὲν γὰρ
φθέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνιέμεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον ὄσσαν ἀγαύρου,
ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος,
ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἐοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι·
ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά.
καὶ νύ κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἤματι κείνῳ,

L. V. v. 821. παῖδα πελώρη Τυφωέα γαῖα O v. 822. χρυσὴν a v. 823. ἔασσιν Ma ἔασιν om V ἔργα τ' ἔχ. M v. 824. ἀκάμαντοι V ἀκάμαποι a v. 825. κρατεροῖο δράκοντος MCp v. 826. γλώσῃσι *Gramm.* ap. *Cram.* anecd. Ox. I p. 268. λελιχμότες MCp *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. λελιχμότος p λελειχμότες uno excepto reliqui cf. *Muetz.* 187 sq. v. 827. κεφαλῆς p ἐπ' M v. 828. πασέων ἐκ M ἐκ πασέων V πάσσεων O πασσῶν a κεφαλαίων E v. 829. φωναὶ δ' ἐκ π. C v. 830. ὄφ' ἱεῖσαι C (ἵεισαι teste *Lennepio*) V ἱεῖσαι p ὄσσ' ἱεῖσαι (ἵεισαι teste *Lennepio*) Flor. C Par. D v. 831. φθέγγοντο lemma *Schol.* v. 832. ἐριβρόχεω a v. 834. αὖτε σκυλ. CV θαύματ' ἰδέσθαι CV (ap. *Zalyc.* C habet ἀκοῦσαι in textu, ἰδέσθαι in marg.) v. 835. δ' αὖτε p ῥοίζεσχ' MOm ῥοίζασχ' a ῥοῖζός γ' C ῥοῖζος ἔσχ' V ὑπὸ δ' ἤχεα μακρὰ O v. 836. ἤματ' ἐκείνῳ C ἤματ' ἐκείνῳ V

C. C. v. 822—824 ἀθ *Hermann* p. 19 v. 823. ἐπ' ἰσχύι θαῦμα ἀκοῦσαι conj *Guiet*, ἐπ' ἰσχύος conj *Wolf*, ἐπισχερὼ *Heyne*, ἐπ' ἰσχὺν *Muetz.* 171 v. 826. ἐν δὲ conj *Hermann* ἐκ δὲ in alia recensione fuisse ratus, in qua hic versus cum v. 828 conjunctus fuerit scripto πασέων ἐκ — [v. 828] e *Ruhnkeni* sententia *Wolf Dindorf Goettling*, alius recensionis esse pro v. 826 sq. vidit *Goettling* indicavit *Gerhard* v. 830 sq. dubitanter ἀθ *Hermann* p. 19 sq. scilicet „gravius corruptos, quam ut persanari possint" v. 834 olim v. 831 sq. hoc fere modo oppositos fuisse ratus: ἄλλοτε μὲν σκυλάκεσσιν ἐοικότα, ἄλλοτε δ' αὖτε | φθέγγονθ', ὥς τ' ἐνεοῖσι συνιέμεν ὄσσαν ἀγαύρου | ταύρου ἐριβρύχεω v. 830. ὄπ' ἀκοῦσαι ἀθέσφατον olim conj *Goettling* v. 831 ἀθ *Guiet* v. 832. ἀσχέτου post *Wintertonum* ed *Wolf Dindorf* alii ex *Mombritii* interpretatione contra omnium, ut videtur, codicum auctoritatem: cf. *Muetz.* 251 sq. ἀγαυροῦ post *Schmidium* ed *Wolf* alii: vid. *Muetz.* p. 342 sq. ἄγαυρον conj *Schoemann* II p. 352

καί κεν ὅ γε θνητοῖcι καὶ ἀθανάτοιcιν ἄναξεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόηcε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
cκληρὸν δ' ἐβρόντηcε καὶ ὄμβριμον· ἀμφὶ δὲ γαῖα
cμερδαλέον κονάβηcε καὶ οὐρανὸc εὐρὺc ὕπερθε
πόντοc τ' Ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ Τάρταρα γαίηc·
ποccὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοιcι μέγαc πελεμίζετ' Ὄλυμποc
ὀρνυμένοιο ἄνακτοc, ἐπεcτενάχιζε δὲ γαῖα.
καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν ἰοειδέα πόντον
βροντῆc τε cτεροπῆc τε πυρόc τ' ἀπὸ τοῖο πελώρου,
πρηcτήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντοc·
ἔζεε δὲ χθὼν πᾶcα καὶ οὐρανὸc ἠδὲ θάλαccα,
θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰc περί † τ' ἀμφί τε κύματα μακρὰ
ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων, ἔνοcιc δ' ἄcβεcτοc ὀρώρει.
τρέε δ' Ἀίδηc ἐνέροιcι καταφθιμένοιcιν ἀνάccων,
Τιτῆνέc θ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶc ἐόντεc,

R. D. v. 850. τρέcc' Ἀίδηc

L. V. v. 837. ἄναccεν M (sed suprascr. m. ead. ξεν) v. 838. ἀνδρῶν θεῶν τε C v. 839. ὄμβριμον Op ὄβριμον reliqui v. 840. ἐγγὺc p ὕπερθε Flor. D, ὕπερθεν in ceteris omnibus esse valde dubium v. 842. πολεμίζετ' Vp v. 843. ἐπεcτονάχιζε MCVp ὑπεcτονάχιζε p v. 844. κατέχεν Mp v. 845. πυρόc τ' ἀπὸ MFCVvp πυρὸc ἀπὸ a De ceteris nil constat v. 846. φλογόεντοc M v. 847. ἔζεcε δὲ χθὼν M ἔζεε πυρὶ χθὼν OVp ἔζε πυρὶ χθ. vp ἔζεcε πυρὶ χθ. E (Not. ἔζεcε aeque atque ἔζεε exstare tradit *Lennep.* in O) v. 848. τε om ap v. 850. τρέε δ' Ἀΐδηc *Elias* de metr. p. 82 fin. τρέε δ' Αΐδηc *Tricha* de metris p. 72 init. τρέccε δ' Ἀΐδηc ἐνέρ. Mp τρέccε δ' ᾄδηc C ap. *Zalyc.* τρέcc' Ἀΐδηc δ' ἐνέρ. Ep τρέccε δ' ἅδηc a τρέccε δ' Ἅδηc p τρέπεται δ' Ἀΐδηc δ' ἐνέρ. O ἐν ὄρεccιν cod. Flor. *Eliae* l. l. (ἐν ἐνέροιcιν cod. Ven.)
v. 851. θ' om V ὑποταρτάρεοι p Κρόνου Map θεοὶ Κρόνου ἀμφὶc ἐόντεc citat *Etym. M.* p. 94, 21

C. C. v. 837 in alia recensione pro v. 836 fuisse censet *Hermann* p. 20 Ante v. 842 *Hermanno* ibid. „versus deesse videtur, quo se sustulisse Iupiter ut Typhoeo obviam iret diceretur" v. 842 sq. alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 843. ὑπεcτενάχιζε ed *Goettling* v. 845 sq. *Muetz.* p. 165 sic restituit: βροντῆc τε cτεροπῆc τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντοc | πρηcτήρων ἀνέμων τε πυρὸc ἀπὸ τοῖο πελώρου v. 846. πρηcτήρων τ' ἀνέμων post *Heinsium* ed *Gaisford* nulla, ut videtur, codicum auctoritate [v. 846] *Wolf Dindorf*, in alia recensione pro v. 845 fuisse putabat *Hermann* ibid. v. 847—852 sic ordinat *Hermann* p. 20, ut in una recensione v. 847. 849 ῥιπῇ ὑπ' ἀμφοτέρων —, tum versum nunc deperditum, postremo v. 850 τρέcc' Ἀίδηc — et 851, in altera v. 847 sq., tum versum nunc deperditum, postremo v. 850 τρέε δ' Ἀίδηc — et 851 fuisse, v. 852 autem in alia recensione pro v. 845 substitutum esse suspicetur v. 850. τρέcc' Ἀίδηc ἐνέροιcι ed *Wolf Goettling*

ἀςβέςτου κελάδοιο καὶ αἰνῆς δηιοτῆτος.

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος, εἵλετο δ' ὅπλα,
βροντήν τε στεροπήν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
πλῆξεν ἀπ' Οὐλύμποιο ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πάςας
ἔπρεςε θεςπεςίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
αὐτὰρ ἐπεὶ δή μιν δάμαςε πληγῇςιν ἱμάςςας,
ἤριπε γυιωθείς, στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη.
φλὸξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέςςυτο τοῖο ἄνακτος
οὔρεος ἐν βήςςῃςιν ἀιδνῆς παιπαλοέςςης
πληγέντος· πολλὴ δὲ πελώρη καίετο γαῖα
ἀτμῇ θεςπεςίῃ, καὶ ἐτήκετο, καςςίτερος ὣς
τέχνῃ ὕπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο
θαλφθείς, ἠὲ ςίδηρος, ὅ περ κρατερώτατός ἐςτιν,
οὔρεος ἐν βήςςῃςι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέῳ
τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ ὑπ' Ἡφαίςτου παλάμῃςιν·
ὣς ἄρα τήκετο γαῖα ςέλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
ῥῖψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.

ἐκ δὲ Τυφωέος ἔςτ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων
νόςφι Νότου Βορέω τε καὶ ἀργέςτεω Ζεφύροιο·

R. D. v. 870. Ἀργέςτεω Ζεφύρου τε

L. V. v. 855. πᾶςαν *Zonar.* p. 1585 ἔπρεςε cum *Etym. M.* p. 687, 40. *Zonar.* l. l. *Varin.* p. 380 Dind. p ἔπερςε Emm. ἔπρεπε C ἔπλεε O ἔπρεε cum a reliqui θεςπιδάεϊ πυρὶ κεφ. *Varin.* l. l. v. 857. δάμαςεν p ἱμάςας Cp v. 858. γυωθεὶς CVp γαιωθεὶς O γυρωθεὶς (γαιωθεὶς ap. *Lennep.*) M v. 859. ἐπέςςυτο *Etym. M.* p. 41, 57 v. 862. ἀϋτμῇ MCOvap (fortasse m) ἀϋτμὴ Ep αὐτὴ V ἀτμῇ duobus exceptis reliqui v. 863. τέχνῃ ὑπεξίων O ὑπ' omnes codd. habere videntur εὐτρήτοιο p v. 864. ἠδὲ p v. 866. τήκετο δ' ἐν ME τήκεται δ' ἐν O ἐπ' Ἡφαίςτοιο θυρῇςιν *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. IV p. 374. v. 867. ςέλαι MEv ςέλαϊ O ςέλᾳ reliqui v. 869. δὲ om *Schol.* ad Theog. v. 304 Τυφώεος a v. 870. Νότου τε MC Βορέου CV Ἀργέςτεω Ζεφύ-

---

C. C. v. 852 alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 854 ἀθ *Hermann* p. 20 v. 855. βῆςεν conj *Guiet* „subintelligens τὸν Τυφωέα" v. 860 alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 860 sq. olim scriptum fuisse — βήςςῃςι δαμαζομένου πυρὶ κηλέῳ | ἐςςυμένως· πολλὴ δὲ —, tum vero alium haec amplificasse post v. 858 subjectis versibus 861—867 conj *Hermann* ibid. v. 862. ὕπ' primus ed *Dindorf* v. 863. εὐπήκτου „interpres" (Basileensis: *fabrefacto*) legisse videtur *Guieto* v. 865 sq. in alia recensione pro v. 863 sq. fuisse putabat olim *Hermann* v. 868 in alia recensione pro v. 857 sq. fuisse conj *Hermann* p. 19, alteri recensioni adscribit *Gerhard* ἀκαχὼν e *Guieti* corr ed *Goettling* ἀκάχοντ' εἰς conj *Jortinus*

οἵ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖϲ μέγ' ὄνειαρ.
αἳ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνείουϲι θάλαϲϲαν,
αἳ δή τοι πίπτουϲαι ἐϲ ἠεροειδέα πόντον
πῆμα μέγα θνητοῖϲι κακῇ θύουϲιν ἀέλλῃ·
ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄειϲι διαϲκιδνᾶϲί τε νῆαϲ
ναύταϲ τε φθείρουϲι· κακοῦ δ' οὐ γίγνεται ἀλκὴ
ἀνδράϲιν, οἳ κείνῃϲι ϲυνάντωνται κατὰ πόντον·
αἳ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεϲϲαν
ἔργ' ἐρατὰ φθείρουϲι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
πιμπλεῦϲαι κόνιόϲ τε καὶ ἀργαλέου κολοϲυρτοῦ.

αὐτὰρ ἐπεί ῥα πόνον μάκαρεϲ θεοὶ ἐξετέλεϲϲαν,
Τιτήνεϲϲι δὲ τιμάων κρίναντο βίηφι,
δή ῥα τότ' ὤτρυνον βαϲιλευέμεν ἠδὲ ἀνάϲϲειν
Γαίηϲ φραδμοϲύνῃϲιν Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν
ἀθανάτων· ὃ δὲ τοῖϲιν ἐῢ διεδάϲϲατο τιμάϲ.

R. D. v. 875. ἄλλοι v. 877. κείνοιϲι

ρου τε M ἀργεϲτάω Ζ. τε v ἀργέϲτου Ζεφύροιο τε C ἀργέϲτου Ζεφύρου τε V ἀργέϲταο Ζεφύρου τε EOp: cfr. ad v. 379

L. V. v. 871. γενεὴ Emm. γενεὴν Par.D v. 872. αἵδ' ἄλλαι C ὑποπνείουϲι P. *Nannius* Miscell. L. VII c. 1 (locum inspicere non licuit) μάψ αὖραι Cp v. 873. δ' ἤτοι solus Flor.C v. 874. θύουϲι θυέλλῃ p v. 875. ἄλλοτε δ' ἀλλοῖα εἰϲιν *Schol.* Vict. ad Il. Ε 526 ἄλλῃ *Philo* ap. *Etym. M.* p. 22, 14 (*Varin.* p. 79 Dind.) ἀῆϲι O ἀεῖϲι CV ἄηϲι Mam ἄειϲι firmat *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 47 ἄηϲι *idem* infra p. 87 ἄειϲι(ν) *Philo* ap. *Etym. M.* l. l. ἀεῖϲιν *Philo* ap. *Varin.* l. l. Vid. *Muetz.* p. 496 διαϲκίδνηϲι M v. 876. γίνεται a Rehd. v. 877. κείνῃϲι MC EOp κείνοιϲι, ut videtur, reliqui ϲυνάντωνται Mp ϲυναντῶνται CEVvp (etiam M auctore *Lennep*) ϲυναντῶϲιν Op ϲυναντῶντεϲ p ϲυναντῶτεϲ a v. 878. αἱ δ' αὖ κατὰ γ' (sic *Lennep*: voluit γ.) MEOp αἵδ' C αὖτε Par.Aa v. 879. ἔργα ῥᾷϲτα Flor. C. Vat. Goettl. (in huius marg. scriptum ἔργ' ἐραϲτά) v. 880. πιμπλεῖϲαι MCp πιμπλῆϲαι Vap v. 881. ἐξετέλεϲαν Ca v. 882. Τιτῆνεϲ δ' αὖ τιμάων Par.B v. 883. ἠδ' ἀν. MOap v. 884. Ὀλυμπίου O Ὀλύμπιον ἀεὶ Ζῆνα p εὐρύοπα Ὀλ. Ζῆνα p Ζῆνα etiam CVv v. 885. ἐῢ om M εὖ Cap

---

C. C. v. 872. Et hic οἳ δ' ἄλλοι et v. 875 ἄλλοτε δ' ἄλλοι ἄειϲι in alia recensione fuisse conj *Hermann* v. 872 sq. *Hermann* p. 21 aut v. 872 totum, ita ut v. 873 αἱ δ' ἄλλαι scribatur, aut duo hemistia ἐπιπνείουϲι — πίπτουϲαι deleri jubet v. 873. δ' ἤτοι ex canone *Hermanniano* ed *Dindorf Goettling Gerhard* adeoque *Lennep* v. 875. ἄλλῃ ἄηϲι *Guiet* v. 875 sq. *Hermann* l. c. aut duo hemistichia διαϲκιδνᾶϲι — φθείρουϲι aut v. 876 totum recidi jubet. v. 881—885 et 887—893 ut „compositoris additamenta notavit" *Gerhard* v. 885. τοῖϲι μάλ' εὖ conj *Hermann* l. c.

Ζεὺς δὲ θεῶν βαςιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖςτα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἤμελλε θεὰν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεςθαι, τότ᾽ ἔπειτα δόλῳ φρένας ἐξαπατήςας
αἱμυλίοιςι λόγοιςιν ἑὴν ἐςκάτθετο νηδύν,
Γαίης φραδμοςύνῃςι καὶ Οὐρανοῦ ἀςτερόεντος.
τὼς γάρ οἱ φραςάτην, ἵνα μὴ βαςιληίδα τιμὴν
ἄλλος ἔχοι Διὸς ἀντὶ θεῶν αἰειγενετάων·
ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέςθαι.
πρώτην μὲν κούρην γλαυκώπιδα Τριτογένειαν
ἶςον ἔχουςαν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν,
αὐτὰρ ἔπειτ᾽ ἄρα παῖδα θεῶν βαςιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεςθαι ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα·
ἀλλ᾽ ἄρα μιν Ζεὺς πρόςθεν ἑὴν ἐςκάτθετο νηδύν,
ὥς δή οἱ φράςςαιτο θεὰ ἀγαθόν τε κακόν τε.
δεύτερον ἠγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὥρας,
Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,
αἵ τ᾽ ἔργ᾽ ὠρεύουςι καταθνητοῖςι βροτοῖςι·
Μοίρας θ᾽, ᾗς πλείςτην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεύς,

R. D. v. 900. ὥς οἱ ςυμφράςςαιτο

L. V. v. 887. ἠδὲ CVp v. 888. ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥα ἔμελλε MEOp ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἔμελλε p ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἤμελλε uno excepto reliqui cum *Galeno* de dogm. Hippocratis et Platonis III 8 p. 350 Kühn. v. 889. τέξαςθαι CVvap τεύξαςθαι p δολοφρένας a v. 890. λόγοιςι C λόγοιςι τεὴν V ἐςκάτθετο MCVvam ἐγκάτθετο cum *Galeno* EOp v. 900 statim post 890 add *Galenus*: cf. *Muetz.* 498 sq. v. 892. οἱ om p φραςάτην MCEa et fortasse m φράςςατο O ἐφραςάτην uno excepto reliqui v. 893. ἔχοι MCEOVp ἔχῃ ap v. 894. γὰρ om O v. 895. πρώτ. μὲν κ. MCEOm πρώτην γὰρ κούρην p πρ. μὲν γὰρ κ. ap v. 896. ἔχουςα V v. 898. ἤμελλε p v. 899. Ξεὺς a ἐςκάτθετο MV(?)v(?)m ἐγκάτθετο ap v. 900. ὡς δέ οἱ EO ὡς μή Taur. φράςςαιτο C ἐφράςςατο O ὡς δ᾽ οἱ ςυμφράςςαιτο θεὰ *Galenus* l. l. v. 901. λιπαρὰν *Schol.* ad Pind. Ol. XIII 6 v. 903. ὠρεύουςι cum *Cornuto* c. 29 p. 213 (cf. *Etym. Gud.* p. 580, 17 sqq.) MVp ὡρεύουςι C ὡραίουςι a ὡραίουςι duobus exceptis reliqui κατὰ θν. ap v. 904. αἷς M οἷς O ᾗς cum lemmate *Schol.* reliqui μητιέτα p

---

C. C. v. 888. δή ῥα ἔμελλε probabat *Wolf* v. 889 sq. hic quidem in unum contrahit scribendo τέξεςθαι, τότ᾽ ἔπειτα ἑὴν ἐγκάθετο νηδύν, sublata vero hemistichia infra v. 899 inserit restituendo: ἀλλ᾽ ἄρα μιν Ζεὺς πρόςθε δόλῳ φρένας ἐξαπατήςας | αἱμυλίοιςι λόγοιςιν ἑὴν ἐγκάτθετο νηδὺν *Hermann* l. c. [v. 900] *Heynio* auctore *Wolf* ὡς μή οἱ „non male" placebat *Goettlingio*: „ne posset eloqui"! ὥς οἱ ςυμφράςςαιτο commendabat *Hermann* [v. 901—906] ut „translatos" ex v. 217—219

Κλωθώ τε Λάχεσίν τε καὶ Ἄτροπον, αἵ τε διδοῦσι
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.
τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήους,
Ὠκεανοῦ κούρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν·
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων
λυσιμελής· καλὸν δέ θ' ὑπ' ὀφρύσι δερκιόωνται.
αὐτὰρ ὃ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν,
ἣ τέκε Περσεφόνην λευκώλενον, ἣν Ἀιδωνεὺς
ἥρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητίετα Ζεύς.
Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο καλλικόμοιο,
ἐξ ἧς οἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκες ἐξεγένοντο
ἐννέα, τῇσιν ἅδον θαλίαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.
Λητὼ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιώνων,
γείνατ' ἄρ' αἰγιόχοιο Διὸς φιλότητι μιγεῖσα.
λοισθοτάτην δ' Ἥρην θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν·
ἣ δ' Ἥβην καὶ Ἄρηα καὶ Εἰλείθυιαν ἔτικτε
μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκώπιδα γείνατ' Ἀθήνην

R. D. v. 924. γλαυκώπιδα Τριτογένειαν

L. V. v. 906. θνητοῖσιν EO v. 908. ἦτορ pro εἶδος CV v. 909. Ἀγλαΐην τε καὶ cum *Schol.* ad Pind. Ol. XIV 20 MCEOVp Ἀγλαΐην καὶ reliqui Θαλείην legisse videtur *Schol.* v. 910. καὶ τῶν βλεφάρων etc. citat *Etym. M.* p. 295, 22. ἔρως *Zonar.* p. 638 ἔρος firmat *Eustath.* ad Il. p. 136, 34. εἴβεται cum *Etym. M.* l. l. *Zonar.* l. l. CVam εἴβετο reliqui v. 911. κακὸν δέ θ' C (in marg. γρ. καλόν) V δέ (sic!) ὑπ' ed *Heins.* quod vitium etiam in omnibus fere codd. Florent. et Paris. legi ex collationum silentio cum *Lennepio* non collegerim v. 912. πολυφέρβης *Etym. M.* p. 41, 51. εἰς *Etym. M.* l. l. ἦλθε O v. 913. Περσεφόνειαν CV λευκόλενον a v. 914. μητιέτα p v. 915. δ' om p ἐξ αὖτις a ἐράσατο p v. 916. οἱ CV αἱ uno excepto cum *Schol.* reliqui ἐγένοντο M v. 917. τῇσι M τῇσιν reliqui ἅδον CVa ἀοιδῆς a v. 918. Λητώ τ' EO v. 920. γείνατο δ' ἄρ' CV v. 921. λοισθοτάτην θ' Ἥ. O θαλλερὴν a τ' ἐποιήσατ' ἄ. C v. 922. Prius καὶ om a Ἄρην CV v. 924. γλαυκώπιδα γείνατ' Ἀθήνην EOp cum pro duobus, qui perierint versus, ex alia recensione substitutos esse putavit *Hermann* p. 21

C. C. v. 909. τε jam e conj add *Guiet* v. 910 ut „compositoris additamentum", v. 911 ut „alteri recensioni attributum" notavit *Gerhard* Post v. 914 addendos esse v. 938 sq. scripto τῷ δ' αὖτ' Ἀτλαντίς, pro v. 917 hic inserendos esse v. 77—79 putabat *Hermann* p. 22 v. 919 delet *Hermann* l. c. v. 920. γείνατ' ἐν αἰγιόχοιο conj *Guiet*

δεινήν, ἐγρεκύδοιμον, ἀγέστρατον, ἀτρυτώνην,
πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.
"Ηρη δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότητι μιγεῖcα
γείνατο, καὶ ζαμένηcε καὶ ἤριcεν ᾧ παρακοίτῃ,
ἐκ πάντων τέχνῃcι κεκαcμένον Οὐρανιώνων.

ἐκ δ' Ἀμφιτρίτηc καὶ ἐρικτύπου Ἐννοcιγαίου
Τρίτων εὐρυβίηc γένετο μέγαc, ὅc τε θαλάccηc
πυθμέν' ἔχων παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρυcέα δῶ, δεινὸc θεόc. αὐτὰρ Ἄρηι
ῥινοτόρῳ Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτε
δεινούc, οἵ τ' ἀνδρῶν πυκινὰc κλονέουcι φάλαγγαc
ἐν πολέμῳ κρυόεντι cὺν Ἄρηι πτολιπόρθῳ,
Ἁρμονίην θ', ἣν Κάδμοc ὑπέρθυμοc θέτ' ἄκοιτιν.

Ζηνὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶc Μαίη τέκε κύδιμον Ἑρμῆν
κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχοc εἰcαναβᾶcα.
Καδμείη δ' ἄρα οἱ Cεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
μιχθεῖc' ἐν φιλότητι Διώνυcον πολυγηθέα,
ἀθάνατον θνητή· νῦν δ' ἀμφότεροι θεοί εἰcιν.

Galeno de dogm. Hippocr. et Plat. III 8 p. 350 Kühn γλαυκώπιδα Τριτογένειαν MCVvam Τριττογένειαν p vid. *Muetz*. 211

L. V. v. 925. ἀγροκύδοιμον a ἀγρέcτατον p v. 926. κέλαδοί τ' ἄδον *Galenus* l. l., v. 927. ἐν φιλότ. Eap οὐ φιλ. firmant praeter *Schol.* nostra *Schol.* Ven. ad Il. Ξ 338. *Schol.* ad Apoll. Rhod. I 859. *Moschopulus* ad Opp. 60. v. 930. ἐνοcιγαίου Cp v. 931. ἐγένετο O v. 932. φίλῃ om p v. 933. ναῖε δὲ *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 16 ναῖε etiam *Trypho* in Mus. Crit. Cant. I p. 39 v. 934. ῥινοτόμῳ cum *Schol.* „πολλάκιc τὰc ῥῖναc τέμνονται" et *Diac* p. 601, 26 p Vulgatam firmat *Etym. M.* p. 704, 34. Δεῖμον καὶ Φόβον MCp ἔτικτε MCp ἔτικτεν reliqui v. 935. οἵτ' ἀνθρώπων M φάλανγγαc a v. 936. Ἄρει O πολυπόρθῳ E v. 937. ὑπέρθηβοc Taur. ἀκοῖτιν C v. 938. ἄρ' om C τέκε φαίδιμον Ἑρμ. Cp v. 939. κήρυκα τ' ἀθανάτων C v. 940. Καδμὶc CV v. 941—943 om O v. 941. Διώνυccον Cp Διόνυccον a Vulgatam firmant *Clem. Al.* Strom. I p. 382 Pott. (*Clem.* ap.) *Euseb.* praep. Evang. X 12 p. 499 A πολυγηθῆ editt. *Clem. Al.* l. l. (*Clem.* ap.) *Euseb.* l. l.

C. C. v. 925 delet *Hermann* l. c. v. 928 alteri recensioni attribuit *Gerhard* v. 931—933 verba ὅc τε θαλάccηc — δεινὸc θεὸc delet *Hermann* l. c. v. 936 delet *Hermann* l. c. v. 938—944 a *Schol.* ad v. 943 notatos esse, ita ut in ejus adnotatione pro ἐννέα legendum sit ἑπτά, putavit *Goettling*. Contra *Muetz*. p. 502 versus, ad quos scholiastae reprehensio pertinuerit, uberiorem *de Bacchi natalibus* expositionem continentes intercidisse suspicatus est.

Ἀλκμήνη δ᾽ ἄρ᾽ ἔτικτε βίην Ἡρακληείην
μιχθεῖϲ᾽ ἐν φιλότητι Διὸϲ νεφεληγερέταο.
Ἀγλαΐην δ᾽ Ἥφαιϲτοϲ ἀγακλυτὸϲ ἀμφιγυήειϲ
ὁπλοτάτην Χαρίτων θαλερὴν ποιήϲατ᾽ ἄκοιτιν.
χρυϲοκόμηϲ δὲ Διώνυϲοϲ ξανθὴν Ἀριάδνην,
κούρην Μίνωοϲ, θαλερὴν ποιήϲατ᾽ ἄκοιτιν·
τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίων.
Ἥβην δ᾽ Ἀλκμήνηϲ καλλιϲφύρου ἄλκιμοϲ υἱόϲ,
ἲϲ Ἡρακλῆοϲ, τελέϲαϲ ϲτονόενταϲ ἀέθλουϲ,
παῖδα Διὸϲ μεγάλοιο καὶ Ἥρηϲ χρυϲοπεδίλου
αἰδοίην θέτ᾽ ἄκοιτιν ἐν Οὐλύμπῳ νιφόεντι·
ὄλβιοϲ, ὃϲ μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοιϲιν ἀνύϲϲαϲ
ναίει ἀπήμαντοϲ καὶ ἀγήραοϲ ἤματα πάντα.
Ἠελίῳ δ᾽ ἀκάμαντι τέκε κλυτὴ Ὠκεανίνη
Περϲηὶϲ Κίρκην τε καὶ Αἰήτην βαϲιλῆα.
Αἰήτηϲ δ᾽ υἱὸϲ φαεϲιμβρότου Ἠελίοιο
κούρην Ὠκεανοῖο τελήεντοϲ ποταμοῖο
γῆμε θεῶν βουλῆϲιν, Ἰδυῖαν καλλιπάρηον·
ἣ δέ † οἱ Μήδειαν εὔϲφυρον ἐν φιλότητι
γείναθ᾽ ὑποδμηθεῖϲα διὰ χρυϲέην Ἀφροδίτην.

Ὑμεῖϲ μὲν νῦν χαίρετ᾽, Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντεϲ.

---

964 *νῆσοί τ᾽ ἤπειροί τε καὶ ἁλμυρὸς ἔνδοθι πόντος.*

L. V. v. 943. *Schol.* ad h. vers.: ἀθετοῦνται ἐφεξῆϲ ϲτίχοι ἐννέα· τοὺϲ γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων θεῶν γενεαλογεῖν αὐτῷ πρόκειται. δ᾽ ἄρ C v. 945. δ᾽ om CV v. 946. θαλερὴ a ἀκοῖτιν C ἄκοιτην a v. 947. Διώνυϲϲοϲ C Διόνυϲϲοϲ a Διόνυϲοϲ lemma *Schol.* v. 948. ἀκοῖτιν CV v. 948 sq. om O v. 953. ἀκοῖτιν CV Ὀλύμπῳ a v. 954. ἀθανάτοιϲι τελέϲϲαϲ v ἀνύϲαϲ Cap ἀνύϲϲαϲ reliqui v. 955. ἀγήρωϲ p v. 956. κλυτὸϲ MOp κλυτ(ὸϲ/ή) E κλυτὴ cum a reliqui v. 957. τε om p v. 958. Αἰήτηϲ δ᾽ αὖ υἱὸϲ Mp Αἰήτηϲ δ᾽ αὐθ᾽ υἱὸϲ p φαεϲϲιμβρότου C v. 960. Εἰδυῖαν a Vulgatam hic et v. 958 firmat *Schol.* ad Apoll. Rhod. III 242 v. 961. ἣ δέ νύ οἱ unus Flor.A (nam ex *Goettlingii* silentio de v nihil affirmandum) habere videtur ἣ δέ οἱ reliqui v. 962. χρυϲῆν a v. 964. νῆϲοιτ᾽ C ἁλμυροὶ a

---

C. C. v. 942 ἀθ *Gerhard* v. 947—955 ἀθ *Gerhard* hos ipsos a *schol.* ad v. 943 „damnatos“ esse ratus v. 952 et v. 954 sq. delet *Hermann* l. c. v. 954. ἐνὶ θνητοῖϲιν ἀνύϲϲαϲ conj *Osann* v. 961. ἣ δή οἱ conj *Guiet* v. 963 et 965—968 primae recensioni adscribit *Gerhard* [v. 964] *Heynio* auctore *Wolf*, cui etiam v. 963 suspectus fiebat, quamquam ei „aliquo modo tueri locum suum videri posset, si quis νήϲουϲ τ᾽ ἠπείρουϲ τε καὶ ἁλμυρὸν ἔνδοθι πόντον scriberet,“ et *Goettling*,

νῦν δὲ θεάων φῦλον ἀείcατε, ἡδυέπειαι
Μοῦcαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸc αἰγιόχοιο,
ὅccαι δὴ θνητοῖcι παρ᾽ ἀνδράcιν εὐνηθεῖcαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖc ἐπιείκελα τέκνα.
Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγείνατο, δῖα θεάων,
Ἰαcίῳ ἥρωι μιγεῖc᾽ ἐρατῇ φιλότητι
νειῷ ἔνι τριπόλῳ Κρήτηc ἐν πίονι δήμῳ,
ἐcθλόν, ὃc εἶc᾽ ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάccηc
πᾶcαν· τῷ δὲ τυχόντι καὶ οὗ κ᾽ ἐc χεῖραc ἵκηται,
τὸν δ᾽ ἀφνειὸν ἔθηκε, πολύν τέ οἱ ὤπαcεν ὄλβον.
Κάδμῳ δ᾽ Ἁρμονίη θυγάτηρ χρυcέηc Ἀφροδίτηc
Ἰνὼ καὶ Cεμέλην καὶ Ἀγαυὴν καλλιπάρῃον
Αὐτονόην θ᾽, ἣν γῆμεν Ἀριcταῖοc βαθυχαίτηc,
γείνατο καὶ Πολύδωρον ἐυcτεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
984 Τιθωνῷ δ᾽ Ἠὼc τέκε Μέμνονα χαλκοκορυcτήν,

---

979 *Κούρη δ᾽ Ὠκεανοῖο Χρυσάορι καρτεροθύμῳ*
μιχθεῖσ᾽ ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης
Καλλιρόη τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἁπάντων,
Γηρυονέα, τὸν κτεῖνε βίη Ἡρακληείη
983 *βοῶν ἕνεκ᾽ εἰλιπόδων ἀμφιρρύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.*

L. V. v. 968. ἀθανάτοιc p γείνοντο Map v. 970. Ἀccίῳ CV (Ἀcίῳ C ap. *Zalyc.*) Ἰαcίων᾽ M v. 972. ἐcθλὸc p τε om Ca v. 973. καὶ οὐκ ἐc Eap εἶc O v. 974. τὸν δὴ p τόνδ᾽ (sic certe a) an τὸν δ᾽ habeant codd., non notatur τέθεικε C δέ οἱ EOp ὤπαcε λαόν Mp
v. 975. χρυcῆc a v. 977. Αὐτονόμην Mp Vulgatam firmat *Eustath.* ad Od. p. 1566, 55. Ἀριcταίηc V v. 979. Ὠκεανοῖο MEOvam ὠκεανίνη V Ὠκεανοῦ ex nullo codice diserte notatur v. 980. πολυχρύcῳ Ἀφροδίτῃ Par. A B Bodl. Æmm. a v. 981. κάλλιcτον M (?) Bodl. a v. 982. Γηρυονῆα MCO (in O η ex corr.; aut ea fuit ϵ) vp lemma *Schol.* Γηρϋονῆα a Γηρυονῆ Emm. Γηρυονέα (ut videtur) uno excepto reliqui
v. 982. Ἡρακλεείη a v. 983. εἰλιπόδων p ἀμφιρρύτῃ (?) ἐν Ἐρ. O ἀμφιρρύτω εὐρυθείη (sic) a

---

quamquam ei potius „aut excidisse versus aliquot ante v. 964 aut fortasse οἷcιν ὕπ᾽ ἤπειροί" legendum videbatur. *Hermann* eum versum olim post v. 843 scriptum fuisse putabat, postea simpliciter delevit, alteri recensioni adscripsit *Gerhard*
C. C. v. 971 ex Homero ϵ 127 confictum putat *Hermann* p. 22 v. 972—974 primae recensioni adscribit *Gerhard* v. 973 sq. olim „recentius additi" videbantur *Goettlingio* v. 973. πᾶcιν conj *Hermann*, τυφλόc· τῷ δὲ — *Goettling* Post v. 975 excidisse versum, „quo pater Harmoniae Mars memoratus sit," putavit *Hermann* l. c. v. 979. Ὠκεανοῦ ex em *Guieti* recentiores omnes [v. 979—983] ut intrusos ex v. 287 sqq. post *Clericum Wolf* et ceteri omnes, alteri recensioni adscribit *Gerhard* v. 982. Γηρυόνην conj *Guiet*, Γηρυονῆ commendabat *Hermann* v. 983. βῶν conj *Guiet*, commendabat *Goettling*

Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἠμαθίωνα ἄνακτα.
αὐτάρ † τοι Κεφάλῳ φιτύσατο φαίδιμον υἱόν,
ἴφθιμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα·
  τόν ῥα νέον, τέρεν ἄνθος ἔχοντ᾽ ἐρικυδέος ἥβης,
παῖδ᾽ ἀταλὰ φρονέοντα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ὦρτ᾽ ἀνερειψαμένη, καί μιν Ζαθέοις ἐνὶ νηοῖς
νηοπόλον μύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
  κούρην δ᾽ Αἰήταο διοτρεφέος βασιλῆος
Αἰσονίδης βουλῇσι θεῶν αἰειγενετάων
ἦγε παρ᾽ Αἰήτεω, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
ὑβριστὴς Πελίης καὶ ἀτάσθαλος, ὀμβριμοεργός.
  τοὺς τελέσας ἐς Ἰωλκὸν ἀφίκετο πολλὰ μογήσας,
ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἑλικώπιδα κούρην
Αἰσονίδης, καί μιν θαλερὴν ποιήσατ᾽ ἄκοιτιν·
  καί ῥ᾽ ἥ γε δμηθεῖσ᾽ ὑπ᾽ Ἰήσονι ποιμένι λαῶν
Μήδειον τέκε παῖδα, τὸν οὔρεσιν ἔτρεφε Χείρων
Φιλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.
  αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
ἤτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθη τέκε δῖα θεάων
Αἰακοῦ ἐν φιλότητι διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην,
Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

R. D. v. 991. νύχιον

L. V. v. 986. αὐτὰρ τρικεφάλῳ p φιτύσατο cum *Etym. M.* p. 795, 27 Cp φιτύσσατο p κεφάλωφι τίσατο M φυτήσατο reliqui v. 989. ἀταλὰ EOvp ἁπαλὰ a reliqui φιλομειδὴς Cap φιλομμηδὴς p v. 990. ἀναῤῥειψαμένη ap ἐναριψαμένη O ἀναρεψαμένη V v. 991. νύχιον omnes praeter Par. G et Par. D marg., qui μύχιον „Ἀρχίλοχος (leg. Ἀρίσταρχος) δὲ γράφει ΜΥΧΙΟΝ· οἷον ἐν τῷ μυχῷ τῷ ἀδύτῳ προφαίνοντα τῇ Κύπρῳ.“ *Schol.* vid. *Muetz.* 505 sq. v. 994. Αἰήτεω MC (in C marg. γρ. Αἰήτου) Vp Αἰήταο EOp Αἰήτου uno excepto reliqui v. 995. ὑπερήωρος O v. 996. ὀμβριμοεργός Op ὀβριμοεργός reliqui v. 997. εἰς p Ἰολκὸν O v. 1001. ἔτεκε C v. 1002. Φιλλυρίδης Vva et *Schol* Φυλλυρίδης CO v. 1003. Νηρηῖδες κ. Par. A. Bodl. a *Schol.* Νηρεῖδες Vat. Goettl. marg. v. 1004. Ψαμμάθη *Schol.* v. 1005. δὲ om O χρυσῆν a v. 1006. Πηλεῖ omnes codd. habere dicuntur

---

C. C. v. 986. αὐτὰρ τῷ conj *Hermann* l. c. Pro v. 987—991 ab interpolatore auctis olim tantum v. 987 ἴφθιμον Φαέθοντα, τὸν ἁρπάξασ᾽ Ἀφροδίτη et v. 991 positos fuisse conj *Hermann* p. 22 sq. v. 988—991 primae recensioni adscribit *Gerhard* v. 989. ἀταλὰ jam conj *Guiet* v. 999 ἀθ *Hermann* l. c. v. 1006. Πηλέι e sua corr ed *Goettling*

γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.
Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐυςτέφανος Κυθέρεια
Ἀγχίςῃ ἥρωι μιγεῖς' ἐρατῇ φιλότητι
Ἴδης ἐν κορυφῇςι πολυπτύχου, ὑληέςςης.
Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Ὑπεριονίδαο
γείνατ' Ὀδυςςῆος ταλαςίφρονος ἐν φιλότητι
Ἄγριον ἠδὲ Λατῖνον ἀμύμονά τε κρατερόν τε·
οἳ δή τοι μάλα τῆλε μυχῷ νήςων ἱεράων
πᾶςιν Τυρςηνοῖςιν † ἀγακλυτοῖςιν ἄναςςον.
Ναυςίθοον δ' Ὀδυςῆι Καλυψὼ δῖα θεάων
γείνατο Ναυςίνοόν τε μιγεῖς' ἐρατῇ φιλότητι.

αὗται μὲν θνητοῖςι παρ' ἀνδράςιν εὐνηθεῖςαι
ἀθάναται γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα·
νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείςατε, ἡδυέπειαι
Μοῦςαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
*   *   *   *   *   *   *   *

1014 *Τηλέγονον δ' ἔτικτε διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.*

L. V. v. 1007. Ἀχιλῆα C v. 1010. πολυπτύχου, ἠνεμοέςςης E (marg. γρ. ὑληέςςης) Op v. 1011. Ὑπερηνορίδαο M (sed corr.) Op Ὑπερινορίδαο E v. 1012. τίκτεν Ὀδυςῆι ταλαςίφρονι ἐν φ. *Schol.* ad Apoll. Rhod. III 200. v. 1013. ἠδ' Ἐλάτινον V v. 1014 om M Flor. F Bodl. a ceteraeque editiones antiquae praeter Trincav. in qua τηλέγονον δ' ἔκτιτε διὰ χρύςην ἀφροδίτην (sic!) legitur; nec noverunt *Schol.* ad Apoll. l. c. nec *Eustath.* ad π 118, p. 1796: vid. *Muetz.* 176—182
δ' ἔτικτε CVvm δ' ἔτεκε p δ' ἔτεκεν p τε ἔτικτε E Med. Emm.
v. 1015. μυχῷ CEOvp μυχῶν εἴςω ἱερ. Cp μυχῶν νής. l. Map νηςῶν Mp v. 1016. πᾶςι p Τυρςηνῇςιν C ἀγακλυτοῖςιν cum a omnes codd. habere dicuntur v. 1018. Ναυςίθοόν τε p Λυςίνοόν τε C et suprascript. in cod. Schellershem. vid. *Muetz.* 244 v. 1019—1022 om v cod. Reg. Soc. v. 1020. ἀθανάτοις p γείνατο a v. 1021 et 1022 om MCVp In Par. DG post v. 1020 spatium vacuum relictum est: deinde sequuntur vv. 1021. 1022.

C. C. Post v. 1010 olim v. 1017 sq. positos fuisse conj *Hermann* l. c. v. 1013. Γραῖκόν τ' ἠδὲ Λατῖνον hic legisse *Laur. Lydum* de mens. I, 4 putabat *Goettling* refutatus ab *Hermanno* Ἀμύμονά τε Κρατερόν τε ab interprete *Basileensi* desumptum margini adscripsit *Stephanus*: vid. *Muetz.* p. 18. 71 ἀμύμονα Τηλέγονόν τε in alia recensione scriptum fuisse conj *Hermann* l. c. v. 1014 ab omnibus damnatum a *Gerhardo* alteri recensioni adscriptum atque ab ipso *Lennepio* adeo ejectum solus defendit *Goettling*, qui τε ἔτικτε διὰ χρυςέην scripsit v. 1015. οἳ δ' ἤτοι hic ut v. 873 *Dindorf* et ceteri ἀγακλειτοῖςιν e corr *Wolfi* ceteri recentiores v. 1019—1022 „a poeta aliquo additos essé apparet, qui transitum parabat ad catalogum heroinarum“ *Goettling.* Versum similem v. 967 „ὅςςαι δὴ θνηταὶ θεοῦ ἄρςενος ἔμπεςον εὐνῇ“ deesse putavit *Hermann* l. c. Paullo uberius supplementum commentus est *Marckscheffel* in libro de Hesiodi fragmentis conscripto p. 100.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Codices Hesiodi Opera et Dies

continentes, quorum collationes ad nos pervenerunt.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices Florentini.	Bibl. Laurent. XXXI 39	M	Med.	Med. 5	M 5	Flor. P	XII	membran. in 4to min.	Oppiani de piscatione libros V	1) *Dorvillius* suum in usum (v. eius collat. in Bibl. Bodl. Auct. N 2. 6. 11). 2) *Lanzius* a. 1773 suum in usum. 3) *G. Bencinius* a. 1806Lanzii in usum 4) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 5) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 5			Med. 1		Flor. I	XIV vel XV	chartac. in 8vo	1) Euripidis Phoenissas 2) Pindari Olympia 3) Theocriti Idyllia XIII 4) Homeri Il. l. II (1—494)	1) *Lanzius* a. 1773 suum in usum. 2) *G. Bencinius* a. 1806 Lanzii in usum. 3) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 4) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 23			Med. 2		Flor. K	XV	chartac. in 4to min.	Procli Diadochi aliorumque grammatica varia	
	Bibl. Laur. XXXI 37	L		Med. 4		Flor. L	XIV	chartac. in 8vo	Variorum opera theologica, dialectica ac philosophica	
	Bibl. Laur. XXXII 2	O		Med. 6		Flor. M	XIV	chartac. in folio	1) Sophoclis Tragg. VI 2) Euripidis Tragg. XVIII 3) Aeschyli Tragg. III	
	Bibl. Laur. XXXII 16, olim Francisci Philelphi, emptus Constantinopoli a. 1423	B		Med. 7		Flor. B	XIII	chartac. in 4to mai.	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Apollonium Rhodium 4) Theocriti Idyllia XIX 5) Nonni Dionysiaca 6) Oppiani de venatione et de piscatione libros 7) multa alia	
	Bibl. Laur. XXXI 24			Med. 3		Flor. A	XVI	chartac. in 8vo	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Iuliani et Phalaridis epistolas quasdam etc.	4) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrian. editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXII 36, mutilus, desinens in v. 788			Med. 8		Flor. N	XV	chartac. in 4to min.	1) Lycophronis Cassandram 2) Pindari Olympia 3) Dionysium Periegetem	
	Bibl. Laur. XXXII 41			Med. 9		Flor. O	XVI	membran. in 8vo	Pindarum	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices Florentini.	Bibl. Laur.-Bad. n. 2823, 1o olim Bad. 90	b				Flor. D	XV vel XVI	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Theocriti et Bionis Idyllia XX	1) *Fr. de Furia* ad edit. Heinsianam (a. 1603) Lennepii in usum. 2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Laur.-Bad. n. 2823, 2do olim Bad. 158	β		Flor. 1			XIV	chartac. in 8vo mai.	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Specimina tragicae poëseos examinata 4) Theocritum 5) Dionysium Periegetem 6) alia	1) *Lanzius* suum in usum. 2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
	Bibl. Riccard. n. 71	R		Flor. 2			XV	chartac. in 8vo	Mythologica et medicinalia varia	1) *Lanzius* suum in usum. 2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
Codex Messanius.	Bibl. publ. Messan.	μ					XII	membr. in 4to		*Albertus Guethius* (a. 1866) ad edit. Tauchnitz. (a. 1819) suum in usum.
Codices Neapolitani.	Bibl. national. 1. E 2					Neap. 1				Salvator *Cyrillus* Lennepii in usum. ad editionem Graevii (Amstelod. a. 1701)
	Bibl. national. 1. I 6 (deficit post v. 78)					Neap. 3				
	Bibl. national. 1. E 4					Neap. 4				
	Bibl. national. 11. C 19 ut videtur, mutilus					Neap. 5				
	Bibl. national.	N				Neap. 2			1) Theogoniam 2) Scutum	ad editionem Lanzianam
Codices Veneti.	Bibl. Marc. Cl. IX Cod. 6, olim Bibl. SS. Iohannis et Pauli				V 1	Ven. 1 vel Ven. 1 Goettl.	XIV	membr. in fol.	1) Theogoniam 2) Scutum	*Goettlingius* a. 1840 ad edit. Gaisfordii suum in usum.
	Bibl. Marc. Cod. Gr. n. 464, scriptus manu Demetrii Triclinii a. 1316—1320				V 2	Ven. vel Ven. 2	XIV ineunt.	chartac. et bombyc. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Io. Pediasimi et Pselli alleg. in Hom. etc. 4) Fragmenta mythologica	*Goettlingius* a. 1828 ad edit. Dindorfii suum in usum.
Codices Ambrosiani.	Bibliothecae Ambrosianae Mediolanensis codices sex apud Lanzium.			Ambr. 1—6						*Aloys. Buchettus* bibl. Ambros. custos (a. 1774) Lanzii in usum.
Codices Vaticani.	Bibl. Vatic. n. 38	V			Vat. 2	Vat. Goettl. vel Vat. Goettl. 2	XIV	bombyc. in 8vo	1) Pythagorae carmm. aur. 2) Oppiani Halieutica 3) Theocritum 4) Aristophanis fabb. II 5) alia	*Aemil. Braunius* ad edit. Weigelianam (i. e. Brunckianam) et ad edit. Boiss. iis in versibus quos Brunckius eliminarat, Goettlingii in usum.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices Vaticani.	Bibl. Vat. n. 915					Vat. (meus)	XIV vel XV	bombyc. in fol. min.	1) Theogoniam 2) Sententias Pindaricas c. 40—50	*J. F. Boissonadius* c. a. 1810 ad edit. Loesner. Lennepi in usum.
	Bibl. Vat. n. 53			Vat. 1			XIV			
	Bibl. Vat. n. 44			Vat. 2			XIII			
	Bibl. Vat. n. 49, mutilus			Vat. 3			XIII			
	Bibl. Vat. n. 50			Vat. 4			XIII			
	Bibl. Vat. n. 51			Vat. 5			XIII			
	Bibl. Vat. n. 57, mutilus			Vat. 6			XIII			
	Bibl. Vat. n. 92			Vat. 8			XV		Pindari Olympia XIV.	
	Bibl. Vat. n. 121			Vat. 7			XIII		Pindari Olympia, Pythia, Nem. I. II.	*Caiet. Marinius* Bibl. Vat. custos primus, Lanzii in usum.
ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1311			Vat. 9			XV			
ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. ? mutilus			Vat.10			XIII			
ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1363			Vat.11			XIII			
ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1384			Vat.12	Vat.		XV			
ex libris Fulvii Ursini	Bibl. Vat. n. 1421			Vat.13			XV			
	Bibl. Vat. n. ? olim Reginae Christinae			Vat.14			XIV			
	Bibl. *Palatinae-Vaticanae* codices duo, olim Bibl. Palatinae Heidelbergensis		Pal. 1, 2		Pal.	Pal.				*Commelinus* suum in usum.
Codices Parisini.	Bibl. imper. n. 2708					Par. C	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	1) Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum. 2) Vir doctus ad editionem Didotianam (a. 1841) Muetzellii in usum.
	Bibl. imper. n. 2763, olim Colbertinus			Gall. 3 (?)		Par. D	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Orphei Argon. et hymnos 4) Procli, Callimachi, et Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Theocritum	2) *Ruhnkenius*, cuius observationes ad exemplar Heinsianum factas transcripsit *Gaisfordius* Poett. Minn. Grr. I p. 170 sq. Lips.
	Bibl. imper. n. 2773	Q			Par.	Par. Q	XIV	membran. in 4to	1) Scutum 2) versus iambicos ad pietatem adhortatorios	2) *G. G. Zalycus* (c. a. 1814), cuius collatio exstat in *Gaisfordii* Poett. Min. Grr. I p. 150 sqq. Lips.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 1310	1				Par. L	XIV vel XV	chartac. in 4to	1) Homeri Batrachomyom. 2) Luciani quaedam 3) Theologica, astronomica ac poetica varia necnon excerpta uberrima undique collecta	Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum.
	Bibl. imper. n. 2553					Par. N	XV	chartac. in 4to	1) Agapeti Diaconi admonitiones ad Imperatorem Iustinianum 2) grammatica varia	
	Bibl. imper. n. 2707					Par. M	XIV	bombyc. in fol.	1) Homeri Batrachomyom. 2) Tzetzae Iliadis alleg. 3) Christum Patientem 4) Homerocentonas	
	Bibl. imper. n. 2718					Ed.Pr.	XVI	chartac. in fol.	Aristophanis Plutum et Nubes	
	Bibl. imper. n. 2758					Par. R	XIV	bombyc. in 4to	1) Theocriti Idyllia IX 2) grammatica varia	
	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis					Par. E	XIV	bombyc. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Dionysium Periegetem	
	Bibl. imper. n. 2774					Par. P	XIV	bombyc. in 4to	1) Pindari Olympia 2) eiusdem Pythia nonnulla	
	Bibl. imper. n. 2775, olim Colbertinus					Par. S	XV	chartac. in 4to	1) Xenophontis de rep. Lacedaemoniorum 2) Philostrati Heroicum, de epistolico charactere librum, necnon Vitas Sophistarum	
	Bibl. imper. n. 2776					Par. F	XVI	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum	
	Bibl. imper. n. 2780, olim Pauli et Antonii Coresiorum					Par. T	XVI	chartac. in 4to	*nil*	
	Bibl. imper. n. 2786, olim Tellerianus					Par. X	XIV et XV	partim chartac., partim bombyc., in 4to	1) Aeschyli Tragg. III 2) Theocriti Idyllia selecta 3) Pindari Olympia	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum.					Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
		nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.				
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2833, olim Mediceus					Par. G	XV extrem.	membr. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Theocriti Idyllia 4) Homeri hymnos 5) Moschi Amorem fugitivum 6) Musaeum 7) Orphei hymnos II 8) Dionysium Periegetem 9) Theognidem 10) Phocylidis carmina	Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum.
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2834					Par. H	XV extrem.	membr. in 4to	1) Theogoniam 2) Scutum 3) Theocritum 4) Dionysium Periegetem 5) Pindarum	Vir doctus ad editionem Loesnerianam Lennepii in usum.
Codices PARISINI.	Bibl. Coislinianae (ap. Robinson.)			Gall. 2 vel Coisl.		Coisl.				*P. Montfauconius* ad edit. Clerici Robinsoni in usum.
Codices Helvetici.	Bibl. Vadianae Sangallensis n. 340	S			G	Sangall.	XV	membr. in 8vo mai.	*nil*	1) *Arm. Fischerus* Goettlingii in usum. 2) *Arm. Koechlyus* ad edit. Lennep. suum in usum.
Codices Helvetici.	Bibl. civit. Turicensis n. C 136, olim Conradi Gesneri	T					XV	chartac. in 8vo min.	1) Aesopi fabulas nonnullas 2) Aesopi vitam 3) Ciceronis Catonem a Theod. Gaza in graec. ling. conversum 4) Luciani nonnulla 5) Hippocratis et Dioscoridis nonnulla	*Godofr. Kinkelius* a. 1868 ad edit. Vollbehrianam editorum in usum.
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobonensem servati.	Bibl. reg. *Vitebergensis*				Vit.			bombyc.	1) Scutum 2) Lycophronis Cassandram 3) Aeschyli tragg. III 4) Euripidis Hecubae init. 5) Cleomedis κυκλικὴν θεωρίαν	*God. Hermannus* suum in usum.
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobonensem servati.	Bibl. reg. *Vratislaviensis* n. 143, olim Rehdigeranus				Rehd.	Rehd.	XV	partim chartac., partim membr., in 8vo	1) Euripidis Tragg. III 2) Pindari Olympia 3) Herculis ἄθλους	1) *Fr. Passovius* Spohnii in usum; 2) *G. Marckscheffelius* ad edit. Dindorf. in suo libro, qui „*Hesiodi* etc. *fragmenta*“ inscribitur p. XXI—XXIV
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobonensem servati.	Bibl. Elbing.					Cod. Elbg. Muetzelii				

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices GERMANIAE extra bibl. Caesar. Vindobon. serv.	Bibl. Acad. Paullin. *Lipsiensis* n. 1278		Ac.	Germ. 2 vel Acad.		Acad.	XV ineunt.	bombyc. in 4to	1) Pindari Olympia 2) Theocriti Idyllia	*Loesnerus* suum in usum
	Bibl. civitatis *Lipsiensis* Rep. I. 4. 44b.		Sen.	Germ. 1 vel Senat.		Senat.	XIV	chartac.	1) Theocriti Idyllia VII 2) Sophoclis Tragg. III.	
	Bibl. reg. *Monacensis* n. 470		Aug.	Germ. 3 vel Aug.		Aug.	XV	bombyc. in fol. min.	1) Theocriti Idyllia VIII 2) Pindari Olympia XIV.	
	Bibl. ducalis *Gothanae* n. 64, scriptus manu Iohannis Rhosi a. 1482						XV	membr. in 8vo	1) Man. Chrysolorae ἐρωτήματα 2) Aesopi fabulas 3) Theocriti Idyllia	*Alfredus Eberhardus* a. 1868 editorum in usum.
Codices VINDOBONENSES.	Bibl. Caes. Medic. n. 35, olim n. 16, mutilus			Vind. 1		Vind	XV	chartac. in fol.	1) Miscellanea quaedam medica 2) Libanii epistolas aliquot 3) Dioscoridis Anazarb. libros de materia medica 4) Galeni nonnulla 5) Stephani Athen. Scholia in Hippocratem 6) Marcelli nonnulla 7) Theophili et Stephan. de febr. diff. librum	*Jos. Eckhelius* Lanzii in usum.
	Bibl. Caes. Philol. n. 106, olim Philos. n. 198 (ex libris Sambuci) mutilus			Vind. 2			XV	chartac. in 4to	1) Pindari fragmenta aliquot 2) Dionysii Periegetis fragmenta aliquot	
	Bibl. Caes. Philol. n. 109, olim Philos. n. 200			Vind. 3			XV	chartac. in 4to	Theocriti Idyllia nonnulla	
	Bibl. Caes. Philol. n. 134, olim Philos. n. 242, (ex libris Sambuci) mutilus			Vind. 4			XV	chartac. in 4to	Euripidis Tragg. II.	
	Bibl. Caes. Philol. n. 146, olim Philos. n. 256, (ex libris Sambuci) mutilus			Vind. 5			XV	chartac. in 4to	Theocriti Idyllia nonnulla	
	Bibl. Caes. Philol. n. 167, olim Philos. n. 289, mutilus			Vind. 6			XV	chartac. in 4to	1) Aristophanis 2) Euripidis 3) Theocriti 4) Homeri fragmenta aliquot	
	Bibl. Caes. Philol. n. 168, olim Philos. n. 292, mutilus			Vind. 7			XV	chartac. in 4to	*nil*	

Codex	Codicis descriptio	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Lanz.	Goettl.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Opera et Dies	Contulit
Codices BATAVI	Bibl. Acad. Leidensis codices duo, olim Isaaci Vossii		Voss. 1	Brit. 6		Voss. 1		chartac.		*Graevius* suum in usum.
			Voss. 2	Brit. 7		Voss. 2		chartac.		
Codices ANGLI.	Bibl. Arundel. (in Museo Britannico asservatae) n. 522, olim Regiae Societatis Londinensis		Reg. Soc	Brit. 4	R vel R S	R. S.	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Hephaestionis, Man. Moschopuli et Thomae Magistri quaedam 3) Euripidis Tragg. III.	*Robinsonus* suum in usum.
	Bibl. Barocc. (Bodleianae *Oxoniensis*) n. 46		Barocc.		Bar.		XV	chartac. in 4to min.	1) Pindari Olympia 2) eiusdem Pyth. I. (partim) 3) Homeri Batrachom. 4) Musaei de Herone et Leandro carmen	
	Bibl. Barocc. n. 60		Barocc.	Brit. 3	Bar.	Bodl. 60	XV	chartac. in 4to min.	Theogoniam	
	Bibl. Laud. (Bodleianae *Oxoniensis*) n. 10, olim Bodl. n. 699		Bodl.	Brit. 1		Bodl. 699	XIV extrem.	chartac. in 4to.	1) Phalaridis epistolas 2) Theod. Potacii monodiam in obitum Johannis Palaeologi 3) Nicephori Gregorae epistolas atque monodias nonnullas 4) Aesopi fabulas 5) Synesii de regno librum	
	Bibl. Laud. n. 54, olim Bodl. n. 731		Bodl.	Brit. 2		Bodl. 731	XV	chartac. in 4to mai.	1) Euripidis Tragg. III 2) Sophoclis Tragg. III 3) Theocriti Idyllia 4) Pindari Olympia 5) Homeri Il. *A B* 1—493	
	Bibl. collegii SS. Trinitatis *Cantabrigiensis*		Gal.		Gal.	Gal.				*P. P. Dobraeus* Gaisfordii in usum.
Incerti fontis.	Codices duo a Dorvillio collati		D			D'Orvill. 1				*Dorvillius* suum in usum (v. collatt. in Bibl. Bodl. Auct. X 1, 3, 12, 13).
			E			D'Orvill. 2				
	Codex, cuius lectionis varietas „enotata ab antiqua manu in margine exemplaris editionis Hesiodi Aldinae in bibl. univ. Ienens. asservati." *Goettl.*				MS. incert					Lectionis varietatem transcripsit *Goettlingius* suum in usum.

OPERA ET DIES.

SIGLA CODICUM.

M = cod. Flor. XXXI 39
μ = cod. Messanius
B = cod. Flor. XXXII 16
L = cod. Flor. XXXI 37
O = cod. Flor. XXXII 2
β = cod. Laur.-Bad. n. 2823, 2
b = cod. Laur.-Bad. n. 2823, 1
R = cod. Riccard. 71 lectiones selectae
l = Par. L Lenn.
Q = Par. Q Lenn.
N = Neap. 2 Lenn.
V = Vat. 2 Goettl.
S = Sangall.
T = Turicensis
a = Aldina 1495
c = codicum omnium consensus
m = codicum reliquorum maior pars
p = codicum reliquorum pars (duorum vel plurium codicum consensus)

SIGLA VERBORUM SUPRA NONDUM NOTATA.

acc. = accentus
agn. = agnoscit
del = delevit
gl = glossa
m. I. II. III. IV. = manu prima, secunda, tertia, quarta.
m. post. = manus posterior
post. = postea
praef = praefixit
pr = primo
ras = rasura
rell. = reliqui
suppl = supplevit vel suppletum.
suprascr. = suprascripsit vel suprascriptum.

— Μοῦcαι Πιερίηθεν ἀοιδῇcι κλείουcαι,
— δεῦτε, Δί᾽ ἐννέπετε cφέτερον πατέρ᾽ ὑμνείουcαι,
— ὅν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
— ῥητοί τ᾽ ἄρρητοί τε Διὸς μεγάλοιο ἕκητι·
— ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει,

Recensionis diversitas: v. 2. δεῦτε δή

Lectionis varietas: v. 1—10. Quod ad hos versus attinet, *Paus.* IX 31 § 4: Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντες παρειλημμένα (-νῃ?) δόξῃ λέγουσιν ὡς ἄλλο Ἡσίοδος ποιῆσαι οὐδὲν ἢ τὰ ἔργα· καὶ τούτων δὲ τὸ ἐς τὰς Μούσας ἀφαιροῦσι προοίμιον, ἀρχὴν τῆς ποιήσεως εἶναι τὸ ἐς τὰς ἔριδας λέγοντες· καί μοι μόλυβδον ἐδείκνυσαν, ἔνθα ἡ πηγή, τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου λελυμασμένον· ἐγγέγραπται δὲ αὐτῷ τὰ ἔργα. — Deinde *Proculus* in praefat.: Ὅτι δὲ τὸ προοίμιόν τινες διέγραψαν, ὥσπερ ἄλλοι τε καὶ Ἀρίσταρχος ὀβελίζων τοὺς στίχους, καὶ Πραξιφάνης ὁ τοῦ Θεοφράστου μαθητής, μηδὲ τοῦτο ἀγνοῶμεν. Οὗτος μέντοι καὶ ἐντυχεῖν φησὶν ἀπροοιμιάστῳ τῷ βιβλίῳ καὶ ἀρχομένῳ χωρὶς τῆς ἐπικλήσεως τῶν Μουσῶν ἐντεῦθεν, «Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος». – Et *Herodianus* in Walzii Rhett. Graecc. tom. VIII p. 586: ἐσχημάτισε δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν προσώποις κατ᾽ ἐκεῖνο· «Δεῦτε δή, ἐννέπετε σφέτερον πατέρ᾽ ὑμνείουσαι»· εἴ γε γνήσιον Ἡσιόδου τὸ προοίμιον τίθεμεν. v. 1. ἀοιδηcι μ κλείοιcαι (?) μ v. 2. Δί᾽ MVap *Eustath.* ad Od. p. 1809, 13. *Anonym.* de soloec.
• ἰ᾽ ῆ ι᾽
p. 202 Valck. δε μ δι᾽ p δ᾽ N δή (m. ead.) B δί᾽ O δή R δή Lβ (δή cum rasur. sup. vb.) blQST (rell.) (δή T) cum Scholiastis omnibus (etsi *Proculus*: δεῦτε δὴ τὸν Δία προσείπατε τὸν ὑμέτερον πατέρα) *Schol.* Ven. ad Il. A 1. *Dio Chrysost.* Orat. XII p. 382 R. (δι᾽ codd. BM) *Herodian.* in *Walzii* Rhett. Grr. VIII p. 586. *Schol.* ap. *Matrang.* anecd. Gr. p. 374, 18. ἐνέπετε Mp ἐννεπέτε O ἐννέπετε ex ἐννέπεται corr T ἐννέπετε firmant *Dio* l. l. *Schol.* ad Il. l. l. *Eustath.* ad Il. p. 9, 13. 1809, 13. ἰμνείοιcαι (?) μ v. 3 deest in V ὁμῶς ἄνδρες inverso ordine M δι αβροτοι ἄνδρες μ ὁμως ἀφατοι τε φατοι τε μ v. 4. ῥητοι τ᾽ μ ῥητοὶ δ᾽ lp ῥητοὶ τ᾽ S ἄρητοί τε R ἄῤῥητοί τε ὁ Διὸς (?) Q τε post ἄρρητοι om M μ†γαλοιο μ ἐκητι μ v. 5. ῥεῖα μὲν ca *Dio Chrysost.* l. l. *Aristides* I p. 208 Jebb. *Grammaticus* ap. *Bast.* ad *Gregor.* Cor. de dial. p. 573 Schaef. — *Apollon.* de adv. p. 562: καὶ σαφές, ὅτι τὸ «ῥέα μὲν γὰρ βριάει» ὁλόκληρον γέγονε, τὸ δὲ ῥεῖα ἐν πλεονασμῷ ἐστὶ τοῦ ι. ῥέα μέν agnoscunt etiam *Tricha* de metris p. 71, 72. *Elias* de metris p. 82 bis. ῥέα δὲ cum *Aristid.* l. l. *Diacono* Theog. Alleg. p. 584 (479) Gaisf. B (ex ῥεῖα m. I. corr) LOβblS (nisi quod S ῥεα) T (ex ῥεῖα δὲ corr) a rell. ῥεῖα δὲ cum M reliqui (quid in QVN legatur, non constat) βρυάει *Tricha* l. l. βρυάοντα p

---

Criticorum conjecturae: v. 1—10 ἀθ *Spohn* del *Brunck Steitz Hetzel* „v. 1—9 est hymnus in Jovem huc translatus“ *Goettling*

— ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει καὶ ἄδηλον ἀέξει,
— ῥεῖα δέ τ' ἰθύνει σκολιὸν καὶ ἀγήνορα κάρφει
— Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

— *κλῦθι ἰδὼν ἀίων τε, δίκῃ δ' ἴθυνε θέμιστας*
— *τύνη· ἐγὼ δέ κε Πέρσῃ ἐτήτυμα μυθησαίμην.*

Οὐκ ἄρα μοῦνον ἔην Ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
εἰσὶ δύω· τὴν μέν κεν ἐπαινέσσειε νοήσας,
ἡ δ' ἐπιμωμητή· διὰ δ' ἄνδιχα θυμὸν ἔχουσιν.
ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει,
σχετλίη· οὔ τις τήν γε φιλεῖ βροτός, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
ἀθανάτων βουλῇσιν Ἔριν τιμῶσι βαρεῖαν.
τὴν δ' ἑτέρην προτέρῃν μὲν ἐγείνατο Νὺξ ἐρεβεννή,
θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
ἥ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει·
εἰς ἕτερον γάρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χατίζων
πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμμεναι ἠδὲ φυτεύειν
οἶκόν τ' εὖ θέσθαι, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων

L. V. v. 6. ῥεῖα δέ τ' ἀρίζ. et ἀΐδηλον M v. 7. δὲ S v. 9. δίκη δὲ ἴθ. M ἰθύνη T v. 10. δὲ καὶ *Draco* Straton. p. 89, 14. Πέρση MB (ex Πέρσῃ corr) ST (m. I. Πέρσῃ, ut videtur, postea add) m Πέρσῃ cum Scholiastis omnibus reliqui ἐτύτημα T v. 11. οὐ μὴν οὐδ' Ἐρίδων γένος ἔστιν ἓν *Lucian.* Amor. tom. II p. 439. v. 12. εἰσι B (m. I. εἰσὶ m. post.) lOS εἶσιex εἰσι corr, ut videtur, M δύ̣ (sic) β μὲν S ἐπαινέσειε MβlQTp ἐπαινέσσειε cum *Proculi* lemmate bSp ἐπαινέ[η]σειε R ἐπαινήσσειε a ἐπαινήσειε paucis exceptis cum BN reliqui *Lucian.* l. l. *Eustath.* ad Il. p. 1315, 14. v. 13. ἥ δ' MBOβam ἣ δ' S ἡ δ' reliqui δὶὰ B διαδάνδιχα p ἔχουσι Mβ v. 14. πόλεμόν τε, κακὴν καὶ δῆριν p ὀφέ[λ]λει (λ supra lin. postea add) b v. 15. ὕπ' ἀνάγκης ex ὑπανάγκης corr (m. post.) M v. 16. βουλησιν S ἔριν M vv. 17, 18. τὴν — νὺξ | ἐρεβεννὴ· — κρονίδης | ὑψίζυγος — ναίων T v. 17. προτὲρην O προτέρη[ν] (ν postea suppl) b πρότερον R ἐρεβενὴ M v. 18. ὑψι[ζυ]γος R v. 19. ῥιζησι B ῥίζαισι T ῥίζησιν μ lemma *Proculi* ἀνδρᾶσι MT v. 20. ἀπάλαμνόν MOβ bRlQNVSa lemma *Proc.* ἀπάλλαμόν T ἀπάλαμόν reliqui ὁμῶς μ (in μ ὁμοίως suprascript.) lp ἔγειρεν Qp v. 21. γάρ τις (τε omisso) β v. 22. ἀρόμεναι MBbp ἀρο ... μεναι μ ἀρό[μ]μεναι β (μ suprascr. m. post.) ἀρ[ω]ομεναι R ἀρώμεναι Q ἀράμεναι V ἀρόμμεναι cum NSTa reliqui (quid in l legatur, non constat) v. 23. οἶκον OβST οἰκόν ex οἶκόν m. post. M εὖ M θεσθαι M τε post δέ om βp

---

C. C. [v. 10] *Goettling* v. 17—19 τῆς δ' ἑτέρη (προτέρην — ἀνδράσι) πολλὸν ἀμείνων conj *Ritschl* sched. crit. p. 33 v. 18 sq. ἀθ *Goettling* v. 19. γαίης ἐν conj *Guiet* v. 22. „ὁ sine dubio legendum videtur" *Lehrsio* quaest. ep. p. 222

εἰς ἄφενον ςπεύδοντ᾽· ἀγαθὴ δ᾽ Ἔρις ἥδε βροτοῖςι.
Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει καὶ τέκτονι τέκτων,
καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.

ὦ Πέρςη, cὺ δὲ ταῦτα τεῷ ἐνικάτθεο θυμῷ·
μηδέ c᾽ Ἔρις κακόχαρτος ἀπ᾽ ἔργου θυμὸν ἐρύκοι
νείκε᾽ ὀπιπεύοντ᾽, ἀγορῆς ἐπακουὸν ἐόντα.
ὤρη γάρ τ᾽ ὀλίγη πέλεται νεικέων τ᾽ ἀγορέων τε,
ᾧ τινι μὴ βίος ἔνδον ἐπηετανὸς κατάκειται
ὡραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος ἀκτήν.
τοῦ κε κορεςςάμενος νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
κτήμας᾽ ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις· cοὶ δ᾽ οὐκ ἔτι δεύτερον ἔςται

R. D. v. 30. ὤρη

L. V. vv. 24—26 in β primo omissi postea suppleti sunt (24, 25 m. I; 25, 26 m. post.; 25 bis scr.) v. 24. ἄφενον M ἄφενος Q *Stob.* Floril. XXIX p. 198. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 73, 40. ςπεύδοντ᾽ ex ςπεύδοντα corr (m. I. ut videtur) O ςπεύδοντ᾽ ἀ, γαθὴ β ςπευδόντ᾽ ex ςπευδόντων (?) corr (post.) T ςπεύδων unus codex *Stobaei* l. l. ἀγαθῇ M δὲ M ἡ δὲ M βροτοῖςιν LQp v. 25. κεραμεῖ κεραμεὺς *Aristoteles* Pol. V 8 (10) 18 (p. 1312^b 4). Ordinem vulgatum firmant *Plato* Lysis p. 215 C. *Plut.* moral. p. 473 A. *Dio Chrysost.* Or. LXXVII p. 412 R. *Donat. interpol.* vit. Vergil. 76 Wagn. *Choerob.* in Psalm. p. 95 Gaisf., praeterea *Aristot.* ipse Rhet. II 4, 12 (p. 1381^b 16). II 10, 6 (p. 1388^a 16). καὶ ῥήτορι τέκτων *Philostr.* Vit. Soph. I 26, 1. καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονέει καὶ τέκτονι τέκτων citat *Priscian.* XVIII 145 p. 1163 P. v. 26. πτωχὸς γὰρ πτωχῷ *Plut.* moral. p. 618 F. φθονέει ex φθόνεει (m. I) M ἀοιδὸς M ἀιοιδὸς T v. 27. Περςὴ Q ἐνὶ κάτθεο Oblp ἐν ἰκάτθεο T ἐγκάτθεο *Choerob.* I p. 146 Gaisf. v. 28. μὴ δέ c᾽ Ἔρις MBObSap κακόχαρτος Ἔρις (?) *Etym. M.* p. 484, 48. ἀπέργου M (m. I.; ἀπ̓έργου m. II.) v. 29. ὀπιπεύοντ᾽ M ὀπιπτεύοντ᾽ reliqui ἀγορῆς M ἀγορῆς τ᾽ μ v. 30. ὥρη cum *Proculo* M (m. IV) BbQlNSm *Schol.* ad *Soph.* Trach. 57. *Harpocration* v. θεωρικά sive θεωροί p. 97, 19 Bekk. *Suid.* v. ὡρακιάςας. ὥρη M (m. I) O (m. post. ex ὤρη corr) β (in Mβ cum gl. φροντὶς) T reliqui (quid in V legatur, non constat) ὀλίγη M νεικέων ex νικέων corr (m. I) β ἀγορεών τε B ἀγορέων ex ἀγορέον corr O v. 31. βιος M v. 33. τοῦ κε κορεςςαμένος cum *Proculo* Sp *Schol.* ad Il. A 211. *Eustath.* ad Il. p. 88, 24. τοῦ καὶ κορεςςάμενος M (κορεςάμενος M) blT (pr.) τοῦ κε κορεςάμενος *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 128. τοῦ κεκορεςςάμενος cum *Procli* lemmate OVT (post.) a (rell.?) $_{ει}$ *Schol.* ap. *Matrang.* an. Gr. p. 409, 9. ὀφέλοις M ὀφέλλεις b ὀφέλλοις *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 34. ἀλλοτρίοις ex ἀλλοτρίης (m. I) corr β δὲ M οὐκέτι lemma *Proc.* ἀλλ M

C. C. v. 24 ἀθ dubitanter *Hermann* v. 25—41 „quamquam ab antiquo poeta profecta, post videntur huc esse adjecta" *Goettlingio* v. 25 sq. a prioribus et posterioribus avellunt *Twesten* et *Lehrs* l. c. „proverbium cum reliquis non conjungendum" dicit *Goettling*, del *Steitz Hetzel* v. 28. ἀεργὸν θυμῷ ἐρύκοι conj *Bentlei* v. 33. δῆριν καὶ νείκε᾽ ὀφέλλοις conj *Hermann* v. 33—39 „cum antecedentibus non cohaerere" censet *Lehrs* p. 181. 223

ὧδ᾽ ἔρδειν· ἀλλ᾽ αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος
ἰθείῃσι δίκαις, αἵ τ᾽ ἐκ Διός εἰσιν ἄρισται.
ἤδη μὲν γὰρ κλῆρον ἐδασσάμεθ᾽, ἄλλα τε πολλὰ
ἁρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσσαι.᾽
Νήπιοι· οὐδὲ ἴσασιν, ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός,
οὐδ᾽ ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ᾽ ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι·
ῥηιδίως γάρ κεν καὶ ἐπ᾽ ἤματι ἐργάσσαιο,
ὥς τέ σε † κεἰς ἐνιαυτὸν ἔχειν καὶ ἀεργὸν ἐόντα·
αἶψά κε πηδάλιον μὲν ὑπὲρ καπνοῦ καταθεῖο,
ἔργα βοῶν δ᾽ ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ᾗσιν,

L. V. v. 35. ἔρδειν Op ἔερδειν T ης οὔκ ἔτι T διακρινόμεθα T v. 36. ἰθειησιν μ ἰθαίαισι L δίκησιν μ δίκαι[ης] (m. ead.) β δίκαισι N δίκῃς V δίκῃσιν p δίκαις reliqui Διὸς εἰσὶν MTp v. 37. ἐδασάμεθ᾽ M (m. I. ἐδασσάμεθ᾽ [α] m. post.) bp ἐδασσάμεθα a lemma *Proc.* ἐδασσάμεθ᾽ reliqui (in T ex corr) ἀλλά τε M (m. I.) B (m. recentiss.) ἄλλά τε M (sic m. II.) B (m. I) βbST (m. I. ἄλλὰ τε m. post.) a ἄλλα τέ O ἀλλά τε p ἄλλα τε reliqui v. 38. βασιλείας, sed corr ad marg. b βασιλῆας ex βασιλεῖας corr T v. 39. δικάσαι M (m. I) μRlp δικᾶσαι M (m. II) Sa δικάσαι [c] (m. ead.) T δικάσσαι reliqui v. 40. νήποιοι T οὐδ᾽ ἴσασιν MμB (οὖδ᾽ B) O (ἴσσᾶσιν corr m. post.) βVa *Schol.* Laur. ad Soph. Oed. Col. 1211. *Plut.* moral. p. 36 A. *Stob.* Floril. X p. 127. *Gellius* XVIII 2, 13. *Suid.* v. νήπιος. Vulgatam οὐδὲ firmat *Suid.* ipse v. ἡμίσεια. ἴσσασιν Q ἴσασι S ὅσσω b v. 41. μαλάχῃ (m. II) ex μαλαχῇ corr M τε om M μέγα ὄν. M ἓν ὄνειαρ *Gramm.* ap. *Bachm.* an. Gr. I p. 157. μέγ᾽ ὄνειαρ firmant praeter *Plut.* moral. p. 157 E. *Galen.* de alim. facult. II 65 tom. VI p. 652 Kühn. loci plur. Opp. 346. 822. Th. 871. v. 42. θεοὶ νόον ἀνθρώποισιν *Euseb.* Praep. Ev. XIV 4 p. 726 D. Vulgatam firmant *Schol.* ad Theog. 563. *Schol.* ad Eur. Hipp. 932. ἀνθρώποισιν Rp *Euseb.* l. l. *Schol.* ad Aristoph. Plut. 90. v. 43. κε pro κεν MOβ καὶ om p (in b ab al. m. superadd.) ἐπήματι MQ ἐπ᾽ ἤματι B ἐργάσαιο omnes (uno excepto) praeter Bp, qui ἐργάσσαιο v. 44. ὥς τε σέ κεἰς M (κ᾽εἰς m. II) a ὥς τε σε κ᾽ εἰς B (τέ et εις B) lTp ὥστε σε κ᾽εἰς b ὥστέ σε κ᾽εἰς βS ὥς τέ σε κ᾽εἰς Q ὥστε σέ κ᾽εἰς reliqui (σε om p) v. 45. αἶψά κε π. corr ex αἶψα δὲ καὶ π. (m. post.) O αὐτίκα πηδάλιον *Schol.* ad Aristoph. Av. 711. Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 527 C. *Schol.* ad Aristoph. Ach. 279. *Excerpt.* Vatic. ap. Schaef. ad Greg. Cor. p. 685. μὲν om L (m. I.; supra lin. ab al. m. suppl) Vp καταθοῖο ex καταθεῖο corr T καταθοῖο p v. 46. ἀπόλοιτο corr ex ἀπόλλοιτο (m. II) O v. 47. χολωσάμενος ex χολος. corr (m. I) β

C. C. v. 37. ἀλλὰ τὰ πολλὰ e conj *Guieti* ed *Brunck Gaisford* v. 40 sq. a prioribus sejungit *Lehrs* p. 224 v. 42—202 a carmine sejungit *Steitz* et retento v. 202 *Hetzel* v. 42—49 a posterioribus divellit *Lehrs* l. c. v. 44. ὥστε κέ σ᾽ εἰς vel adeo ὥστε καὶ εἰς em *Hermann* v. 45. αἶψά τε πηδάλιόν κεν conj *Goettling*

ὅττι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης·
τοὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρά·
κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖθις ἐὺς πάις Ἰαπετοῖο
ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
«Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς,
χαίρεις πῦρ κλέψας καὶ ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσας,
σοὶ δ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἐσσομένοισι.
τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
τέρπωνται κατὰ θυμὸν ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.»
ὣς ἔφατ'· ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν ὅττι τάχιστα

R. D. v. 48. ποικιλομήτης

L. V. v. 48. ὅ· τι M ὅττί μιν L ὅτι β ἐξέπ. ex ἐξάπ. (m. II) corr M ἐξηπάτησε LblTp Προμυθεὺς S ἀγκυλομήτης MBLlQNSap ἀγκυλ. ex ἀγγυλ. corr (m. I) β ἀγγυλομήτης R ἀγκυλόμητις cum T (ἀγγκ.) reliqui (fortasse m) *Moschop. Philem.* p. 5 Osann. Cf. infra ad v. 196. εἰ δὲ ἀγκυλομήτης ὁ Προμηθεύς, οὕτω γὰρ γράφειν δεῖ καθὰ καὶ Πλούταρχος, Κρόνιός τις ἐστι καὶ νοερῶς ἑαυτὸν νοῶν, καὶ ἀγκύλως εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένος· εἰ δὲ καὶ ΠΟΙΚΙΛΟΜΗΤΗΣ γράφοιτο, σημαίνει τὸν ποικίλας κεκτημένον νοήσεις etc. *Proc.* v. 49. τόυνεκ L τοῦνεκ' ἄρ O τοῦνεκαρ' T ἂρ MLa ἄρ' ex ἂρ corr (m. I) β ἀνθρώποισι ex ἀνθρώποισιν M ἀθρώποισιν ex ἀθρώποισι (m. I.) corr T ἐμησατο μ μήδεα λυγρὰ S cf. v. 95. v. 50. ἐὺς om M πάϊς MBLOβRS m (?) a παῖς, *ut videtur*, reliqui v. 51. ἀνθρώποισιν L παρὰ lp in T ex corr, ut videtur. v. 52. νάρθηκϊ (sic) M v. 53. ὂν δὲ S τόν τε a τόν δε p χολωσσάμενος b v. 54. Ἰαπετεονίδη Mμ (in μ sine acc.) B (m. I) NT Ἰαπετειονίδη B (m. post.) Lβ (ex Ἰαπετεωνίδη corr) Ἰαπετιονίδη paucis exceptis reliqui περιμήδεα M (m. I.; corr m. post.) p κέρδεα εἰδώς V εἰδῶς b v. 55. χαίροις μOb (c. gl. ἰρωνικὸν) l Venet. 1 Ricc. 72 (?) p codd. nonnulli *Origenis* c. Cels. IV 38 p. 187 Spenc. (tom. XIX p. 58 Lomm.) χαί-
ει οι
ροι cm. ead. R χαιρεις S ἡπεροπεύσας M (m. I) β (corr ex ὑπεροπεύσας) O ὑπεροπεύσας, bp ἠπερονεύσας p ἠπεροπεύσας cum signo interrogationis a ἠπεροπεύσας simpliciter reliqui (cum M m. post.) vv. 54. 55 transponit T v. 56. σοὶ δὲ αὐτῷ M σοί τ' αὐτῷ reliqui ἀνδρᾶσιν ex ἀνδράσιν corr M
σ
ἐσσομένοισῑ· M ἐσσομένοισιν B(?)T ἐσομένοισιν (σ supra lin. m. post. suppl.) b v. 57. σοὶ δ' ἐγὼ *Clem. Al.* Strom. VI p. 742. v. 58. τέρπονται MB (m. I.: τέρπωνται m. post.) bNTap *Achilles Tatius* I 8. κατὰ θυμὸν in marg. (m. post.) β ἐὸν lp ἀμφαγαπώντες ex ἀμφαγαπόντες corr T v. 59. ἐγέλασε
σ
Mβba *Eustath.* ad Od. p. 1805, 8. ἐγέλασε (σ supra lin. postea add) O ἐκ δὲ γέλ. T ἐκ δ' ἐτέλεσσε *Origenes* l. l. Vulgatam firmare videtur *Eustath.* ad Il. p. 656, 34. v. 60. δὲ κελευσε *Clem. Al.* Strom. V p. 708. (*Clem.* ap.)

C. C. v. 50. αὖτις ed *Spohn Dindorf Goettling* v. 56. σφὶν δ' αὐτοῖς ex *Apoll.* de pronom. p. 125 et *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 388 monente *Schaefero* ad Gregor. Cor. p. 470 ed *Spohn Dindorf*, refutati ab *Hermanno*

γαῖαν ὕδει φύρειν, ἐν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδὴν
καὶ cθένος, ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὦπα ἐίςκειν
παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδαςκῆςαι, πολυδαίδαλον ἱςτὸν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυςέην Ἀφροδίτην
καὶ πόθον ἀργαλέον καὶ γυιοκόρους μελεδῶνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος
Ἑρμείην ἤνωγε διάκτορον Ἀργειφόντην.
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐπίθοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάςςε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
παρθένῳ αἰδοίῃ ἴκελον Κρονίδεω διὰ βουλάς·

R. D. v. 66. γυιοβόρους

Euseb. Praep. Ev. XIII 13 p. 673 D. (δ' ἐκέλευε codd. duo Eusebii) δ' ἐκέλευε *Schol.* ad Pind. Nem. VI 1. ὅτι τάχιςτα M *Clem. Al.* l. l. ὅττι firmant *Clem.* ap. *Euseb.* l. l. *Schol.* ad Pind. l. l. *Proc.* ad Opp. 157.

L. V. v. 61. φύρειν (sed υ in ras) M ἐν ex ἐκ corr T δὲ M θέμεν' μ v. 62. cθέ|ν^oc (ν^oc m. post.) b καὶ νόον *Clem. Al.* l. l. ἀθανάτης δὲ θεᾶς ex ἀθανάταις δὲ θεαῖς (quod m. I. scriptum esse videtur) corr m. post. M ἀθανάτου δὲ θεοῦ Cod. Med. 39 d'Orvill. (mihi videtur hic „codex Med. 39" non diversus esse a cod. Med. XXXI *39*, qui est M) ἀθανάταις δὲ θεαῖς etiam T ἀθανατης' δὲ θεης μ ἀθανάτης δὲ θέῆς (αῖς suprascr.) R ἀθανάτηιςι θεαῖς (δὲ suprascr.) Q ἀθανάτῃς δὲ θεῇς a ἀθανάτης δὲ θεῇς BOβ (θεῇς ex θεοῖς corr?) bl reliqui *Schol.* ad Pind. l. l. ἀθανάτοις δὲ θεοῖς *Origenes* l. l. v. 63. παρθενικῆς c. gl. ταῖς παρθένοις R παρθενικῆςι Q παρθενικαῖς Sam Vulgatam παρθενικῆς firmat praeter *Proc. Origenes* l. l. v. 64. διαςκῆςαι M διδαςκέμεναι *Origenes* l. l. Vulgatam firmant *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 338. *Eustath.* ad Od. p. 1715, 53. ἱςτὸν M v. 65. ἀμφὶ χέαι B κεφαλὴν βp χρυςὴν (in S accentus in rasura circumflexi, ut videtur) MSa χρυςῆν cum BLOβRT (et reliquis, ut videtur) *Origenes* l. l. v. 66. γυοκόρους μLβ (in β υι corr m. I) N γυιοκόνους a γυιοκόρους] τὰ γυῖα κοςμούςας *Proc.* Vulgatam firmant *Orig.* l. l. *Zonar.* p. 459. *Etym. M.* p. 576, 24. μελεδώνας *Etym. M.* l. l. μελεδῶνας corr ex μελεδόνας (m. post.) b v. 67. δε b θέμεν B ἐπίκλοπον M, sed o pr. ex corr v. 68. Ἑρμείην M (m. post.; Ἐρμείην m. I.) LOβbSa Ven. 2 Ἑρμείην ex Εὑρμείην corr R Ἑρμείαν, *ut videtur*, reliqui *Origenes* l. l. διάκτορον B v. 69. ὧς Q δὲ M ἔφατ' a οἳ vel οἵ B (οἵ B) LO ὧς ἔφα· θ' οἵ δὲ (δὲ ex δὲ θεοὶ corr) πείθοντο (ντ ex corr, ut videtur) T Κρονίονι S v. 70. δὲ M πλάςε MB (πλάςςε corr m. recentiss.) βblT πλάςςεν Q Ἀμφιγύης aeque atque Ἀμφιγυήης in l exstare tradit *Lennepius* v. 71. παρθένω (m. II) ex παρθένον (m. I) corr M αἰδοίη M ἰκελονῖδεω (κρον suprascr.) (sic) S ἴκελον M (m. I.) LObRTap εἴκελον Par. H ἴκελον cum M m. post. reliqui Κρονίδαο MLQ διαβουλὰς M

C. C. v. 63. καλὸν παρθένου εἶδος conj *Goettling*, παρθενικῆς εἶδος πολυήρατον *Hermann* v. 66. γυιοβόρους conj H. *Stephanus Guiet:* vid. *Ruhnken* ep. crit. I, p. 81. [v. 67 sq.] *Bentlei* v. 67. ἐπίκλοπα ἤθη conj *Bentlei* v. 69—82 „ex alia esse hujus narrationis recensione" putavit *Lehrs* l. c. p. 227.

(· ζῶcε δὲ καὶ κόcμηcε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτές τε θεαὶ καὶ πότνια Πειθὼ
ὅρμους χρυςείους ἔθεcαν χροΐ· ἀμφὶ δὲ τήν γε
Ὧραι καλλίκομοι cτέφον ἄνθεcιν εἰαρινοῖcι.
·) πάντα δέ οἱ χροῒ κόcμον ἐφήρμοcε Παλλὰc Ἀθήνη.
ἐν δ᾽ ἄρα οἱ cτήθεccι διάκτοροc Ἀργεϊφόντηc
ψεύδεά θ᾽ αἱμυλίουc τε λόγουc καὶ ἐπίκλοπον ἦθοc
— τεῦξε, Διὸc βουλῇcι βαρυκτύπου· ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν
θῆκε θεῶν κῆρυξ, ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
Πανδώρην, ὅτι πάντεc Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντεc
δῶρον ἐδώρηcαν, πῆμ᾽ ἀνδράcιν ἀλφηcτῇcιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰπὺν ἀμήχανον ἐξετέλεccεν,
εἰc Ἐπιμηθέα πέμπε πατὴρ κλυτὸν Ἀργεϊφόντην
δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχὺν ἄγγελον· οὐδ᾽ Ἐπιμηθεὺc
ἐφράcαθ᾽, ὥc οἱ ἔειπε Προμηθεύc, μή ποτε δῶρον

L. V. v. 72. ζῶcαι L vv. 73—75 in β bis scripti erant v. 73. δέοι MO χάριτεc τε M πότνεια l v. 74. ὁρμοὺc ex ὅρμουc corr b χρυcίουc μ (in μ sine acc.) b ἔθεcαν περὶ χ. L (sed περὶ postea eras) V χοῖ T τήνδε Vbp *Origenes* l. l. v. 75. καλλιπλόκαμοι V *Origenes* l. l. καλλίκομαι (οι sup. lin.) T cτέφον||ἄνθ. B cτέφανον ἄνθ. L εἰαρινοῖcῑ m. I.; εἰαρ. m. post. M εἰαρινοῖcιν OT (sed εἰαρινοῖcι corr) p *Origenes* l. l. v. 76. πὰντα L δέοι O δὲ οἳ S δὲ οἱ T οἱ κόcμον cum χροῒ superaddito m. recentiore Q v. 77. ἄρά οἱ L οἳ S cτή-θεcι MLOβbTp cτήθεcφι μN διάκτωρα Ven. 1 v. 78. αἱμυλίουc Q τὲ λ. β v. 79. τεύξαι T βουλήcει M δ᾽ partim in ras in M ἐν δ᾽ ἄρα φωνὴν] Τοῦτό τινεc περιττόν φαcιν· ἤδη γὰρ ὁ Ἥφαιcτοc δέδωκεν αὐδὴν τῇ γυναικί· εἰ δὲ καὶ τοῦτο γνήcιον εἴη τοῦ Ἡcιόδου, τὸν Ἥφαιcτον τὸ ὄργανον ἐροῦμεν ὑποcτῆcαι τοῦ ἀλόγου, — τὸν δὲ Ἑρμῆν αὐτὴν δοῦναι τὴν δύναμιν τὴν λογοειδῆ· *Proc.* v. 80. κήρυξ MOβT κῆρυξ reliqui ὀνόμηcε p τὴν pro τήνδε p v. 81. πανδώρξ^ην (ἡν add m. post. supra lin.) b δώματ᾽ ex δώμετ᾽ corr (m. I.) B δωμαχοντεc *Philod.* περὶ εὐc. p. 52 Gomp. v. 82. Λῶρον a ἐδωρήcαντο *Origenes* l. l. ἀνδράcῑ ex ἀνδρᾶcῖν (quod scripsit m. I.) corr m. II. (α alt. duobus accentibus instructum est, quorum alter a m. post. add) in M ἀνδρᾶcιν T ἀλφηcτῆcῑ β ἀλφητῆcιν ex ἀλφηcτῆcιν corr T ἀλφηcτῇcι lemma *Proculi* ἀλφιcτῆcιν p ἀλφηcτῇcιν reliqui ἐccομένοιcιν pro ἀλφ. legit *Philod.* l. l. v. 83. ἐπὶ a δόλον ἐπὺν S ἐξετέλεcεν Mp ἐξετέλεccαν LV (in V εν suprascr.) v. 85. Post ἄγοντα distinguunt cum *Proculo* BLβ (m. post.) S, post θεῶν distinguunt M (m. post.) T οὐ δὲ M v. 86. ὡc M ὥc οἳ S ἔοιπε b μὴ ποτὲ *Plut.* moral. p. 23 E

C. C. [v. 71 sq.] ut = θεογ. 572 sq. *Dindorf* auctore *Spohnio*, qui utrique versui — ⁜ praefixit v. 72 ἀθ *Gaisford* ad θεογ. 570 et *Hermann* v. 76 del *Brunck* et *Lehrs* ex *Bentlei* sententia „pro Παλλὰc Ἀθήνη scribendum esse δῖ᾽ Ἀφροδίτη" conj *Goettling* v. 79 ἀθ *Bentlei* et *Heyne* ad Hom. C 419 sq. v. 80 „An ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα ab initio significabat: nominavit autem hanc — Feminam?" *Lehrs* l. c. p. 228.

v. 83—89 utrum statim versui 68 annexi fuerint an alia de Dis Jovis jussa exsequentibus narratio interposita fuerit, dubitat *Lehrs* l. c. p. 227.

δέξαcθαι πὰρ Ζηνὸc Ὀλυμπίου, ἀλλ᾽ ἀποπέμπειν
ἐξοπίcω, μή πού τι κακὸν θνητοῖcι γένηται.
αὐτὰρ ὃ δεξάμενοc, ὅτε δὴ κακὸν εἶχ᾽, ἐνόηcε.

Πρὶν μὲν † ζώεcκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾽ ἀνθρώπων
νόcφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο
νούcων τ᾽ ἀργαλέων, αἵ τ᾽ ἀνδράcι κῆραc ἔδωκαν.
94 ἀλλὰ γυνὴ χείρεccι πίθου μέγα πῶμ᾽ ἀφελοῦcα
ἐcκέδαc᾽· ἀνθρώποιcι δ᾽ ἐμήcατο κήδεα λυγρά.
μούνη δ᾽ αὐτόθι Ἐλπὶc ἐν ἀρρήκτοιcι δόμοιcιν

---

93 *αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν·*

R. D. v. 96. πίθοιcιν

L. V. v. 87. δεξάcθαι β παρ O παρὰ Z. βp *Plut.* l. l. παρὰ ex πὰρ (m. post.) corr bT (in T m. I. postea) v. 88. μή που τε M μήπου τι L (vel μή που) OQa μή που τὶ ST θνητῆcι L v. 89. αὐτὰρ ὃ βlSap αὐτὰρ ὁ ut videtur reliqui εἶχεν ἐνόηcε M εἶχε νόηcε BOR εἶχὲν-νόηcεν L εἶχ᾽ ἐννόηcε b εἶχε νόηcεν ex εἶχ᾽ ἐνόηcεν corr T εἶχ᾽ ἐνόη-cεν p εἶχ᾽ ἐνόηcε paucis exceptis reliqui v. 90. πρὶν ex πρὶ (m. post.) corr M πρώην pro πρὶν O Vat. 915 γὰρ, quod vulgo post μὲν additur, om M φύλλ᾽ M (m. II. ex φῦλλ᾽ corr) φύλ᾽ Q Cf. v. 421. v. 91. ἄτερ ex ἄτερ (m. II) corr M τε post ἄτερ om BLO (γε pro τε supra lin. suppl m. al.) β (supra lin. suppl m. post.) bQSTap *Eustath.* ad Od. p. 1817, 10. — *Eustath.* ad Od. p. 1786 ineunte sic citat: ζῆν ἄτερ πόνων καὶ παντὸc κακοῦ. Cf. v. 113. κακοῦ μ κακὸν Np v. 92. νούcων τ᾽ ex νούcων τε (m. I) M αἵ τ᾽ S αἵ τ᾽ ML *Origenes* c. Cels. IV c. 38 p. 188 Spenc. tom. XIX p. 60 Lomm. ἀνδράcιν Q ἀνδρᾶcι ex ἀνδράcι (m. II) corr M ἀνδρᾶcι etiam T γῆραc Sap κῆραc, quod legit *Proc.*, firmat *Origenes* l. l. v. 93 om MLlQ *Origenes* l. l.; in B ad imam paginam ab alia m. additus est; in Obp ad marg. m. al. καταγηράcκουcιν Bβ (ex καταγηράcκουcι corr m. I.) STp καταγηράc-κουcι reliqui v. 94. χείρεccι om M m. I (χείρεcι supra lin. add manus recentissima) χείρε(c)cι (c a m. al. suprascr.) O μεγᾱ πίθου πῶμ᾽ O πείθου T v. 95. δὲ ἐμ. M ἐμήcατο ex ἐμήλατο (m. I) corr β δὲ μήδετο *Plut.* moral. p. 105 E κέρδεα λ. V μήδεα λ. S v. 96. δὲ M ἔλπὶc ex ἔλπιc (m. II) corr M ἐλπὶc T δόμοιcιν BLβQSp δόμοιcι cum *Schol.* ad Thuc. III 45 reliqui. κακῶc δὲ εἶπεν «ἐν ἀρρήκτοιcι δόμοιcιν» ἐπὶ τοῦ πίθου δόμον εἰπών. Cέλευκοc δὲ γράφει ΠΙΘΟΙCΙ *Proc.* Vulgatam agn. *Plut.* l. l. *Origenes* l. l. *Schol.* ad Thuc. l. l.

C. C. v. 90—104 ejecto v. 93 „pulcherrimam haberi historiolam nec ulla parte claudicantem“ indicavit *Lehrs* l. c. p. 229, qui v. 90 πρῶτον vel τὸ πρὶν μὲν ζώεcκον olim scriptum, „illud γάρ autem a concinnatore esse“ vidit v. 91 ἄτερθε ed *Brunck*; an ἄτερ καμάτων? cfr. ad v. 113 [v. 93] *Gaisford Dindorf Goettling*, „ex Hom. τ 360 huc migrasse“ indicavit *Spohn*, „aditum invenisse propter rei et verbi similitudinem“ vidit *Lehrs* l. c. v. 96. 97. 98. praef) *Spohn*

ἔνδον ἔμιμνε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο
αἰγιόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο·
ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
— σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξείλετο μητίετα Ζεύς.
οὕτως οὔ τί πῃ ἔστι Διὸς νόον ἐξαλέασθαι.

εἰ δ' ἐθέλεις, ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
εὖ καὶ ἐπισταμένως· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν.

†Ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι.

Χρύσεον μὲν πρώτιστα γένος μερόπων ἀνθρώπων

L. V. v. 97. ἔμεινε BORST Venet. 2 m *Plut.* l. l. *Stob.* Floril. CX (CIX) p. 580. ἔμιμνε (cum γρ. ἔμεινε suprascr.) b ἔμιμνε agn. cum rell. (inter quos MμLβ) *Proc. Orig.* l. l. *Schol.* ad Thuc. l. l. ὑποχείλεσιν β ὑπὸ om O χει-λέσιν (σ supra) LO χείλεσι a οὐ δὲ MBL v. 98. πρόσθε MBβ ἐπέβαλε lp ἐπέλαβε M ἐπέλλαβε BLOQ πῶθοιο B v. 99 om p cum *Plut. Proc.*, neglexit *Origenes*, cuius citationem claudit v. 98. v. 101. πλείη bis ex πλείο (m. II) corr M δὲ ἡ θ. T v. 102. νοῦσι μ δὲ ἀνθρ. M ἀνθρώποισι β ἐφημέριοι αἵδ' L (post ἐφ. distinguit L) Venet. 1 ἐφ' ἡμέρῃ, αἵδ' M (αἱ δὲ) BO (in MO sine interpunct.) βQp ἐφημέρι' αἵδ' V ἡ δ' ex ἡ τ' (ut videtur) corr (m. I) T ἐφήμεροι, αἱ δ' *Plut.* l. l. v. 103. αὐτόματοι ex αὐτόματοι (m. II) corr M v. 104. ἐξέλετο M μητιέτα Sp μητίετα reliqui Ἀθετεῖται δὲ ὁ στίχος ὁ λέγων, ὅτι ἄφωνοι αἱ νόσοι *Proc.* v. 105. οὔτως b οὔτος T οὐτί M οὔ τι BL (ι ex η corr?) πῃ MμLORNlQVp πῃι Q ποι Bb περ β που paucis exceptis cum STa reliqui ἐστι O ἐστὶ βSa v. 106. εἰ δὲ ἐθέλοις M εἰ δὲ θέλεις ObSTap ἑτερόν τ. M ἐκκορυφήσω M v. 107. δὲ M βάλεο M σῇσι L(?)Op Versum cum seq. coniungunt ST al. v. 108. ὧς M v. 109. χρύσεον (μὲν supra) b, sed χ a m. post. suppl. χρ. γὰρ πρ. b cod. Laur. XXXI, 36 (γὰρ b)

C. C. v. 97—99 dubitanter ἀθ *Spohn*, qui v. 99 praef ≻— [v. 99] *Gaisford Dindorf Goettling* ex sententia *Heinsi* & *Graevi*, del *Brunck*; defendit *Lehrs* l. c. v. 105 ex θεογ. 613 „effictum esse" conj *Lehrs* l. c.

[v. 106—108] *Goettling* v. 108 volgo cum sequentibus conjunctum antecedentibus adnectit *Goettling*, hinc remotum infra post v. 160 transfert *Hermann*, „proverbialem sententiam" esse vidit *Lehrs* p. 230 initio ἐξ ὁμόθεν olim scriptum fuisse ex Hom. ε 477 conjiciens v. 109—201 „narrationem de quinque hominum generibus ex *quinque* recensionibus (*prima* v. 109—126, *secunda* v. 127—142, *tertia* v. 143—155, *quarta* v. 156—196, *quinta* „nunc non integra" v. 197—201) commixtam „et praeterea in quinto genere (v. 174—196) ad desperationem deformatam esse" ostendere studuit *Lehrs* p. 230—238

ἀθάνατοι ποίηϲαν Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντεϲ·
οἳ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦϲαν, ὅτ᾽ οὐρανῷ ἐμβαϲίλευεν,
ὥϲ τε θεοὶ δ᾽ ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντεϲ,
νόϲφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀιζύοϲ· οὐδέ τι δειλὸν
γῆραϲ ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδαϲ καὶ χεῖραϲ ὁμοῖοι
τέρποντ᾽ ἐν θαλίῃϲι κακῶν ἔκτοϲθεν ἁπάντων·
θνῆϲκον δ᾽ ὥϲ ὕπνῳ δεδμημένοι. ἐϲθλὰ δὲ πάντα
τοῖϲιν ἔην· καρπὸν δ᾽ ἔφερε ζείδωροϲ ἄρουρα
αὐτομάτη πολλόν τε καὶ ἄφθονον· οἳ δ᾽ ἐθελημοὶ
119 ἥϲυχοι ἔργ᾽ ἐνέμοντο ϲὺν ἐϲθλοῖϲιν πολέεϲϲιν.
121 αὐτὰρ ἐπεὶ μὲν τοῦτο γένοϲ κατὰ γαῖα κάλυψε,

---

120 *ἀφνειοὶ μήλοισι, φίλοι μακάρεσσι θεοῖσιν.*

L. V. v. 110. πόιηϲαν L δώματα ἔχ. T v. 111. ὁτ᾽ ex ὅτ᾽ (m. post.) M ἐβαϲίλευεν M (μ supra lin. add m. recent.) μ L Q V p ἐβαϲίλευε b v. 112. ὥϲτε μ a δὲ M ἔζων b θεοὶ ζώεϲκον ἀκ. codd. plurimi *Diod.* V 66 v. 113. ἄτερ M (m. I.; ἅτερ corr m. II., ἄτερ restituit m. post.) ἄτερ πόνων MLβp ἄτερ γε πόνων O codd. tres *Diod.* l. l. ἄτερθε π. V (sed θε eraso) ἄτερ τε πόνων (τε add postea) T v. ἄτερ τε πόνων paucis exceptis reliqui (τὲ R) νόϲφιν ἄτερ πόνου *Herodian.* περὶ ϲχημ. p. 61. v. ἄ. τε κακῶν καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο | νούϲων τ᾽ ἀργαλέων καὶ ἀπήμονεϲ, οὐδὲ μέλεϲϲι codd. septem *Diod.* l. l. v. 114. ὁμοῖοι ex ὁμοῖο· (m. I) M; ὁμοῖοι corr m. II. ὅμοιοι a v. 115. ἔκτοθεν β ἐόντεϲ pro ἀπ. codd. sex *Diod.* l. l. v. 116. θνῆϲκον δ᾽ ὡϲ ὕπνῳ ex θνῆϲκ᾽ ὥϲ θ᾽ ὕπνῳ corr (m. II) M θ. θ᾽ ὥϲ θ᾽ ὕπνῳ LQ θ. δ᾽ ὥϲθ᾽ ὕ. V ἐϲθλά τε πάντα b ἄλλα τε πολλὰ codd. nonnulli *Diod.* l. l. v. 117. τοῖϲι T ἐπῆν cod. D *Diod.* l. l. δὲ ἔφερε M δὲ φέρε S δὲ φέρει lemma *Proculi.* v. 118. ἀυτομάτη L πολύν τε L Venet. 1 οἵ δὲ M ἐθέλημοι Mβb *Etym. Gud.* p. 257, 45. ἐπὶ γαίῃ pro ἐθ. codd. nonnulli *Diod.* l. l. v. 119. εὔφρονεϲ pro ἥϲυχοι codd. nonnulli *Diod.* l. l. ἔργ᾽ ἐνέμοντο Mμ (in μ ἐνεμ. sine acc.) BL (in L m. post.) OβbNQp codd. nonnulli *Diod.* l. l. *Porphyr.* de abst. IV 2. *Etym. M.* p. 318, 42. ἔργα νέμοντο (cum L m. I) T reliqui codd. all. *Diod.* l. l. *Etym. Gud.* p. 257, 46. ἐϲθλοῖϲι MBLObp *Diod.* l. l. πολέεϲι M (ϲ supra lin. add m. recent.) v. 120. Hic versus conservatus est a *Diod.* l. l.; abest a codd. omnibus. v. 121. ἐπεὶ ex ἔπει (m. I) corr M ἐπεί κέν β ἐπεὶ μὲν (κε supra lin., m. ead.) M κεν om Par. T ἐπεί κεν a reliqui lemma *Proculi* ἐπεί κε *Tzetza* ἐπειδὴ *Plato* Cratyl. p. 397 E. *Theodoret.* de martyr. (tom. IV p. 602 Sirm.) μοῖρ᾽ ἐκάλυψεν *Theod.* l. l. γ. κάλ. c (καταγαῖα b) κάλυψε MBLOβ κάλυψεν reliqui

---

C. C. [v. 111] *Goettling* v. 112. ὡϲ δὲ θεοὶ ζώεϲκον ed *Brunck* *Gaisford* ex v. 90 et 133: cfr. *Hermann* ad Orph. p. 820 v. 113 ἄτερθε ed *Brunck*; an ἄτερ καμάτων hic quoque? Cf. ad v. 91 v. 119. ἥϲυχα corr *Bentlei*, αἰεὶ vel πάντεϲ ἔργ᾽ conj *Lennep* v. 120 ex Diodoro receperunt post *Graevium* *Spohn* (praefixo —) *Goettling* *Lennep* Post v. 120 *Spohn* ex *Origene* c. Cels. IV p. 216 Spenc. intulit praefixo — hos duos: ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτεϲ ἔϲαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι | ἀθανάτοιϲι θεοῖϲι καταθνητοῖϲ τ᾽ ἀνθρώποιϲ, quorum alterum (sed scripto δ᾽ αὖ θῶκοι) etiam laudat schol. ad Arat. Phaenom. 102; eos aliunde depromptos esse probabile est v. 121 „serioris originis videtur“ *Spohnio* v. 121. ἐπειδὴ ex Platone post *Gaisfordum* ediderunt omnes

τοὶ μὲν δαίμονές εἰσι Διὸς μεγάλου διὰ βουλὰς
ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας καὶ σχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑσσάμενοι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδόται· καὶ τοῦτο γέρας βασιλήιον ἔσχον.
δεύτερον αὖτε γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ
ἐτρέφετ' ἀτάλλων μέγα νήπιος ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἡβήσαι τε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο,

R. D. v. 122 sq. οἳ μὲν δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται (τελέθουσιν) | ἐσθλοὶ ἀλεξίκακοι φύλακες v. 123 ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι φύλακες μερόπων

L. V. v. 122. τοι μὲν B οἱ μὲν *Plato* Crat. p. 398 A. Republ. p. 469 A. (*Plato* ap.) *Euseb.* Praep. Ev. XIII 11 p. 663 A. *Aristides* II p. 171 Jebb. *Hermogenes* ap. *Walz.* Rhet. Gr. III p. 320. *Lactantius* inst. div. II 14. *Theodoretus* l. l. δαίμονες εἰσὶ MμBOβbS δαίμονες ἁγνοὶ ὑποχθόνιοι καλέονται *Plato* Cratyl. l. l. (uno cod. excepto) *Aristid.* l. l. δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι καλέονται *Theodoretus* l. l. δαίμονες ἁγνοὶ ἐπιχθόνιοι τελέθουσιν (ἐ. καλέονται cod. Vind.) *Hermog.* l. l. *Plato* de republ. l. l. (*Plato* ap.) *Euseb.* l. l. Vulgatam firmat *Lactantius* l. l. διὰ βουλὰς ex διαβουλὰς (m. II) M v. 123. ἁγνοί, ἐπιχθόνιοι *Plut.* moral. p. 431 E. ἐσθλοί, ἀλεξίκακοι *Plato* ll. ll. *Hermog.* l. l. *Aristid.* l. l. *Theodoret.* l. l. μερόπων ἀνθρώπων *Plato* Republ. l. l. Vulgatam θνητῶν agn. *Schol.* ad Il. Α 222. *Schol.* ap. *Matr.* an. Gr. p. 409, 25 sqq., auctoresque reliqui (cum *Platone* ipso in Crat.) v. 124. οἵ ῥά M (ex οἵ ῥα ut videtur) μβblSp φυλάσσουσί MμBLβbQ (in BQ ν ab alia manu suprascr.) Sap δέ pro τε T τε om p v. 125. ἠέρά (sed ἠ ex al. lit. corr) L ἀέρα ἑσσάμενοι *Etym. Gud.* p. 249, 4. ἠέρα firmant *Themist.* VIII p. 108 Steph. *Etym. M.* p. 437, 37. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 271, 304. ἑσάμενοι M *Gramm.* l. l. p. 304. ἑσσάμενοι etiam βbTp ἐσσάμενοι cum μ reliqui *Themist.* l. l. *Etym. M.* l. l. παντη μ πάντηι Q πάντη φοιτῶσιν ἀπ' αἶαν *Schol.* ap. *Matr.* an. Gr. p. 377, 7. πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν *Etym. M.* l. l. (φοιτῶσιν codd. duo, cum *Gramm.* l. l. p. 271) ἐπαῖαν M (m. I.; ἐπ' αἶαν corr postea) v. 126. πλουτοδοται μ γέρας postea suppl in T v. 127. μετόπισθεν ex μετόπισθε (fortasse m. I.) corr M v. 128. πόιησαν L v. 129. ἐναλίγκιον L, sed ε ex corr. ἐναλίσκιον T v. 131. στρέφετ' a ἀττάλλων p ἀττάλων p νήπιος ex νήπειος O ὧ ἐνὶ M v. 132. ὅτ' ἂρ ἡ. B (ἄρ B) lQ ὅτ' ἂν O ὅταν reliqui ἡβήσαι (ἡβήση corr m. I.) τε καὶ M ἡβήσειε ex ἡβήσαιε corr (ut videtur) L ἡβήση τὲ ex ἡβήσειε τὲ corr O ἡβήση τε καὶ Qp (uno in cod. η ex corr) ἡβήσοιτο καὶ N ἡβήσειε reliqui εἵκοιτο T

O. C. v. 122 sq. ⋗ et v. 124 sq. — praef *Spohn* v. 124 sq. = 254 sq., quos hic quidem ignorat Proculus, cum v. 126 ἀθ *Bentlei* v. 130 sq. ἀθ *Bentlei*; v. 131 „cum sequente 132. inter insititios est habendus“ *Heyne* ad Hom. N 27 errore, ut videtur, potius antecedentum v. notaturus

παυρίδιον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον ἄλγε᾽ ἔχοντες
ἀφραδίῃς· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχειν, οὐδ᾽ ἀθανάτους θεραπεύειν
ἤθελον, οὐδ᾽ ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
ἣ θέμις ἀνθρώποισι κατ᾽ ἤθεα. τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε χολούμενος, οὕνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδων μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
δεύτεροι, ἀλλ᾽ ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ᾽ οὐκ ἀργυρῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄβριμον, οἷσιν Ἄρηος
ἔργ᾽ ἔμελε στονόεντα καὶ ὕβριες· οὐδέ τι σῖτον
ἤσθιον, ἀλλ᾽ ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν
ἄπλαστοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄαπτοι

R. D. v. 139. ἐδίδουν v. 141. φύλακες θνητοὶ

L. V. v. 133. ζωέσκον M (m. I; ζώέσκον [sic] m. post.) ἐπὶ χρόνον ex ἐπιχρόνον (m. post.) corr M ἄλγεα ἔχ. T v. 134. ἀφραδίῃσιν Mμ (Mμ sine iota subscr.) p ἀφραδίῃς BOβbVp ἀφραδίῃς᾽ LQ ἀφραδίαις cum T reliqui οὐκεδύναντο M οὐκ ἐδύνατο QN οὐκ ἠδυν. *Lex. Vind.* p. 15 Nauck. v. 135. οὐ δὲ M vv. 135, 136. θεραπ. ἤθελον· | οὐδ᾽ β v. 136. οὐ δὲ M ἔρδειν BOβba ἐπὶ βωμοῖς ex ἐπιβωμοῖς corr M v. 137. ἣ ex ἢ (m. II) corr M ἣ vel ᾗ reliqui κατ᾽ ἤθεα ex κατήθεα (m. IV) corr M v. 138. χολόυμενος L, sed ου praegrand. in ras (ex χολωσάμενος corr?) χολωσάμενος Q οὕνεκα p v. 139. ἐδίδων MμLβblQp ἐδίδουν reliqui μακάρεσι M θεοῖσι ex θεοῖς (m. post.) corr M ἔχουσι L v. 140. καταγαῖα Ob γαῖ^α (α postea add) M κάλυψεν LQTp v. 141. τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι cum *Proculo* MQ (in Q ex corr) STam μέν τοι χθόνιοι μN (τοὶ χθ. N) τ. μ. ὑποχθόνιοι (ἐ, ι m. ead.) β τοὶ μέντοι χθόνιοι p τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι cum BLORl reliqui μάκαρες θεοὶ κ. M (m. II.; θνητοὶ olim exstitisse videtur) β φύλακες pro μάκαρες legisse Proculum ex eius enarratione patet v. 142. ὀπηδοῖ O ὀπηδεῖ ap v. 144. χάλκεον p ποίησε^ν ex ποίησ᾽ (m. IV) M ποίησεν O ὅμοιον lQ v. 145. μελιάν ex μελιᾶν (m. II) corr M μελιᾶν (ῶ m. ead.) β μελιὰν b μελιάνων N ὄμβριμον MOβNS Tam ὄβριμον BLbRlQ(?)reliqui. — De V (ut saepius) nil constat v. 146. ἔμελλε Mp οὐ δέ τι M v. 147. ἔσχον O καρτερόφρονα μ (sine acc.) βbSap v. 148. ἄπλαστοι MμBL (m. post.) Oβ (m. I) bNSTap ἄπλητοι p ἄπλατοι cum *Proculo* ad v. 143 L (m. I) β (m. post.) RlQ reliqui μεγάλοι τὲ B μεγάλῃ δὲ βίῃ L (βίῃ etiam β, sed η in ras) μεγάλη τε Qp (in Q ex corr) δὲ om M (suppl m. post.) καὶ om M (suppl m. I. postea)

C. C. v. 136. ἱέρ᾽ οἷς conj *Guiet* v. 137. ἀνθρώποις κατὰ ἤθεα conj *Bentlei* v. 142 ἀθ *Bentlei* v. 144. ἀργυρέῳ e corr *Spohni* ed *Goettling* v. 148. ἄπλητοι ed *Goettling*

ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccι.
τῶν δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δέ τε οἶκοι,
χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλαc δ' οὐκ ἔcκε cίδηροc.
καὶ τοὶ μὲν χείρεccιν ὑπὸ cφετέρηcι δαμέντεc
βῆcαν ἐc εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀίδαο,
νώνυμνοι· θάνατοc δὲ καὶ ἐκπάγλουc περ ἐόνταc
εἷλε μέλαc, λαμπρὸν δ' ἔλιπον φάοc Ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένοc κατὰ γαῖα κάλυψεν,
αὖτιc ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺc Κρονίδηc ποίηcε δικαιότερον καὶ ἄρειον,
ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένοc, οἳ καλέονται
ἡμίθεοι προτέρῃ γενεῇ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
καὶ τοὺc μὲν πόλεμόc τε κακὸc καὶ φύλοπιc αἰνὴ
τοὺc μὲν ἐφ' ἑπταπύλῳ Θήβῃ, Καδμηίδι γαίῃ,
ὤλεcε μαρναμένουc μήλων ἕνεκ' Οἰδιπόδαο,
τοὺc δὲ καὶ ἐν νήεccιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάccηc

R. D. v. 149. cτιβαροῖc μελέεccι

L. V. v. 149. ἐπὶ cτιβαροῖcι (ex ἐπιcτιβαρῆcι corr m. I., ut videtur) μελέccι M ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccιν μQ(?)p ἐπὶ cτιβαροῖc μελέεccιν Sa ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλλεcιν T ἐπὶ cτιβαροῖcι μελέεccιν p ἐπὶ cτιβαροῖcι μέλεccι cum BLOβb (μελέccι m. post. b) l reliqui v. 150. τῶν MμBLOβb (τοῖc a m. post. suprascr. in b) lQNp τοῖcι T τοῖc reliqui δὲ M χάλκεοι δέ τ' οἶ. M (οἴκοι M)βb (δὲ b; δὲ τε corr m. post.) S χάλκεόι δ' οἶκοι L χάλκεοι δὲ οἶκοι Q χάλκειοι δέ τ' οἶκοι p v. 151. δὲ εἰργ. M ἐργάζοντο ap εἰργάζοντο firmant *Schol.* ad Apoll. Rhod. I 430. *Apollon.* lex. Hom. v. χάλκεα. *Etym. M.* p 805, 32. μέγαc pro μέλαc a δὲ οὐκ M δ' ἀπέκειτο c. *Philostr.* Vit. Apoll. VI 2, 2. v. 152. καί τοι fortasse lQp χείρεcιν MT cφ'ἐτέρηcι T v. 153. ἐc om b εὐρώεντα m. post. ex εὐρόεντα M (praeterea super εὐ m. II add ε, cui υ adiecit m. posterior) εὐρώεντα O κρυερὸν p cκιεροῦ „MS. incert.“ ap. Goettl. v. 154. νώνυμοι (ν supra lin. add postea) β νώνιμνοι T νώνυμνοι p νώμυοι p νώνυμοι reliqui καὶ om M περ ἐόνταc ex περεόνταc (m. IV) M v. 155. ἠελίοιο M v. 156. κὲ (m. ead.) O κε pro καὶ p καταγαῖα O κάλυψε BSa κάλυψεν reliqui v. 157. αὖτιc MQp αὖθιc reliqui ἐπ' ἄλλο a πουλυβοτειρη (sine acc.) μ πολυβοτείρῃ MTp cf. v. 252 v. 158. δικαίοτερον M v. 160. προτέρῃ γενεὴ M (m. II.: προτέρῃ γενεῇ m. I.) B προτερὴ γενεὴ l v. 161 om p v. 162. μὲν L ὑφ M ὑφ' μLb ὑφ'(sic) B ἐφ' reliqui ἑπταπύλω ex ἑπτὰ πύλω (m. recentissima) M καδμηίδι ex καδμηιδι (m. IV) corr M γῆ b v. 163. εἵνεκ' b v. 164. τοὺc ex τοῖc corr (ut videtur) m. post. β νήεcιν M νηε^c^cιν (c suprascr. m. post.) β

C. C. v. 150 sq. ἀθ *Bentlei* Post v. 160 infert *Hermann* v. 108 v. 162 ἀθ *Heyne* ad Hom. M 23 Post v. 164 hujuscemodi versum «Ἑλλάδι κῦδοc ἔθηκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων» excidisse statuit *Hermann* dubitanter adsentiente *Lehrsio* p. 235

ἐc Τροίην ἀγαγὼν Ἑλένης ἕνεκ᾽ ἠυκόμοιο.
ἔνθ᾽ ἤτοι τοὺς μὲν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε·
τοῖc δὲ δίχ᾽ ἀνθρώπων βίοτον καὶ ἤθε᾽ ὀπάccac
Ζεὺc Κρονίδηc κατένασcε πατὴρ ἐc πείρατα γαίηc·
— καὶ τοὶ μὲν ναίουcιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντεc
— ἐν μακάρων νήcοιcι παρ᾽ Ὠκεανὸν βαθυδίνην,
— ὄλβιοι ἥρωεc· τοῖcιν μελιηδέα καρπὸν
— τρὶc ἔτεοc θάλλοντα φέρει ζείδωροc ἄρουρα.
μηκέτ᾽ ἔπειτ᾽ ὤφειλον ἐγὼ πέμπτοιcι μετεῖναι
ἀνδράcιν, ἀλλ᾽ ἢ πρόcθε θανεῖν ἢ ἔπειτα γενέcθαι·
νῦν γὰρ δὴ γένοc ἐcτὶ cιδήρεον· οὐδέ ποτ᾽ ἦμαρ
παύcονται καμάτου καὶ ὀιζύοc οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπὰc δὲ θεοὶ δώcουcι μερίμναc.

ἀλλ᾽ ἔμπηc καὶ τοῖcι μεμίξεται ἐcθλὰ κακοῖcι.

---

169 — *τηλοῦ ἀπ᾽ ἀθανάτων, τοῖσιν Κρόνος ἐμβασίλευε.*

L. V. v. 165. εἰc Sa τρόιην L Ἑλένηc M v. 166. τοὺc om Sa μὲν L ἀμφεκάλυψεν M (ν postea add) Tp ἐκάλυψεν p (Par. D. marg. γρ. θανάτου τέλοc ἀμφεκάλυψε) v. 167. τοὺc δὲ l τοὺc δὲ ex τοῖc δὲ (m. post.) corr M τοῖc δὲ ex τοὺc δὲ (m. post.) corr β τοῖcδε Lap δίχ᾽ ex δῖχ᾽ (m. IV) corr M δ᾽ ἐδίχ᾽ T βιότον M ὀπάcac MμβbNSTap v. 168. κατένν|||αcε ex κατένναcε (m. post.) corr M εἰc l πείρατα ex πέρατα corr (m. post.) T v. 169. Hic versus exstat tantum in T Voss. 2 Vat. 1384 Par. TX ap. *Lenn.*; agn. *Zenob.* III 86. Τοῦτον καὶ τὸν (τοὺc?) ἑξῆc ὡc φληναφώδειc ἐξοικίζουcι τοῦ Ἡcιόδου, τά τε ἄλλα φαυλίζοντεc, καὶ τὸ ἐνθουcιαcτικὸν τῆc εἰcβολῆc τῶν μετ᾽ αὐτοὺc cτίχων ἀφαιρεῖν εἰπόντεc *Proc.* ἀπαθανάτων T τοῖcι T lemma *Proc.* v. 170. τοι M ναίουcϊν ex ναίουcϊ· (m. I) M ναίουcιν b ἀκήδεα p ἔχοντεc L, sed ε ex corr, ut videtur. v. 171. Εὐ (sic) S μακάρω^ν (m. ead.) b βαθυδίνην ex βαθυδίνη corr (m. I.?) M v. 172. τοῖcι MB (in B supra ι alt. linea ducta est [rubro] a m. post.) LOβbSa lemma *Proculi* v. 173. τρὶc ἔτεοc MBLOβbRQp τρὶc τοῦ ἔτουc cum T reliqui v. 174. μὴ κετ᾽ M ἔπειτα M ὤφελλον BLOl *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. III p. 221. ὤφειλλον ex ὤφελλον (m. post.) corr β ὤφελον Sap ὤφει-λον ex ὤφελον (m. post.) corr T ὤφειλον firmat *Proc.* ad v. 169. v. 175. ἀνδρᾶcιν p ἀνδράcιν ex ἀνδρᾶcιν (m. II) M ἄνδραcιν T πρόcθεν LOT (sed in T ν eras) p v. 176. νῦν. γὰρ Q δὴ supra lin. add O; om β cιδή-ρειον M cιδήριον *Etym. M.* p. 608, 49. οὐ δέ M ἧμαρ ex ἦμαρ (m. II) corr M οὐδέ τι ἦμαρ S οὐδέ ποτ᾽ οἶμαι cod. d'Orvill. 2 v. 177. οὐ δέ M νύκτων T v. 178. γιγνόμενοι· χαλεπὰc *Clem. Al.* Strom. V p. 727. cτεινόμενοι· χαλεπὰc (*Clem.* ap.) *Euseb.* Praep. Ev. XIII 13 p. 688 D. μέριμναc S v. 179. κακοῖcι M (κακοῖcῑ M) LOβQp κακοῖcιν reliqui *Proc.*

C. C. v. 169. ἐμβαcιλεύει e conj *Bultmanni* ed *Goettling.* Athetesin a Proculo notatam non tantum ad hunc et sequentem versum sed ad omnes v. 169—173 pertinuisse ex ipsa argumentatione patet v. 179 „aliquem minus severum addidisse in contrariam sententiam eodem

Ζεὺc δ᾽ ὀλέcει καὶ τοῦτο γένοc μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ᾽ ἂν γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέθωcιν.
οὐδὲ πατὴρ παίδεccιν ὁμοίιοc οὐδέ τι παῖδεc,
οὐδὲ ξεῖνοc ξεινοδόκῳ καὶ ἑταῖροc ἑταίρῳ,
οὐδὲ καcίγνητοc φίλοc ἔccεται, ὡc τὸ πάροc περ·
(· αἶψα δὲ γηράcκονταc ἀτιμήcουcι τοκῆαc·
(· μέμψονται δ᾽ ἄρα τοὺc χαλεποῖc βάζοντ᾽ ἐπέεccι
·) cχέτλιοι, † οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότεc· οὐδὲ μὲν οἵ γε
·) γηράντεccι τοκεῦcιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
χειροδίκαι· ἕτεροc δ᾽ ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.
οὐδέ τιc εὐόρκου χάριc ἔccεται οὐδὲ δικαίου,'
οὔτ᾽ ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν

R. D. v. 186. βάζοντεc ἔπεccι

L. V. v. 180. ὀλέcει ex ὀλέcη (m. II) M τοῦτο τὸ γένοc T v. 181. εὖτἂν (sic) M γεινόμενοι ex γεννόμενοι (m. II) M γινόμενοι Lp γενόμενοι β Vulgatam firmat *Aristid.* I p. 227 Jebb. τελέθωcῖν (ν postea eras) M τελέθωcι β v. 182. οὐ δὲ M παίδεcιν M ὁμοίιοc ex ὁμοίοιc (m. II) corr M ὁμόϊïοc L οὐ δέ M v. 183. οὐ δὲ M ξενοδόκω e ξενοδοκῶ (m. II) corr M v. 184. οὐ δὲ M τὸ πάροcπερ QT τοπάροcπερ BLβa v. 185. ἄιψα L ἀτιμάcουcι β et sic T pr.; ἀτιμήcουcι corr post. v. 186. βάζοντ᾽ ἐπέεcῖ M βάζοντ᾽ ἐπέεccι vel ἐπέεccιν B (-ιν B) β (ἐπέεccι ex ἐπέccι corr) O (-ιν O) p βάζοντεc ἐπέεccι Sap βάζοντεc ἐπέccιν T βάζοντεc ἔπεccι cum LlQN reliqui, ut videtur μέμψονται δ᾽ ἀρετὴν χαλεποῖc βάζοντεc ἔπεccιν *M. Antonius* Imperator XI 32. v. 187. cχέτλίοι β, sed οι et acc. sup. ε ex corr (οι in ras) οὔτε θεῶν MBLOlQVTp οὐδὲ θεῶν uno excepto reliqui ὄπιν M εἰδόντεc S οὐ δὲ μὲν MO οὐδέ μεν μ (οὐδέ) βS οὐδέ μέν lp οὐ δέ μεν a οὐδὲ μὲν ut videtur reliqui (ὀυδε T)

v. 188. γηράντεcι M τοκευcìν M ἀποθρεπτήρια B (ἀπὸ θρ. m. post.) LOβTp ἀποθρευτήρια (π supra lin. a m. recentissima) M v. 189. χειροδίκαι (οι add m. post.) M ἕτεροc M ἑτέρου ex ἐτέρου (m. II) M ἐξαλαπάξει ex ἐξαλαπάξη (m. post.) M (in T ex ἐξαλαπάζει corr) v. 190. οὐ δὲ τιc M οὐδὲ — οὐδὲ μ τιc (c supra lin.) εὐόρκον B οὐδὲ δικαίου M (οὐ δὲ) Lp *Stob.* Floril. II p. 30. οὔτε cum BβOTa ut videtur reliqui v. 191. ὄυτ᾽ L οὐδ᾽ *Stob.* l. l. ῥεκτῆρα ex al. verbo (θρεπτῆρα? πρηκτῆρα? ante ρ θ eras — ἐκ in ras) corr m. post. M

---

modo ut infra v. 273" monuit *Lehrs* p. 236 [v. 179—181] ut „additos ab eo, qui quasi corrigere vellet Hesiodum," *Goettling*

C. C. Post v. 181, quo versu ferreae aetatis descriptio concluderetur, quaedam excidisse, quibus sextae aetatis vaticinium introduceretur, olim putabat *Hermann*, „nunc vero v. 182—196 ab alio poeta profectos esse suspicatur." *Goettling* v. 186 ἀθ *Guiet* v. 186—189 „ut sententiam antecedentem iterantes ab aliena manu insertos" putabat *Heyne* ad Hom. Π 422 v. 186. βάζοντε Fέπεccι et v. sequente adeo οὐδ᾽ ἀλέγοντε θεῶν ὄπιν conj *Lennep*: cf. ad θεογ. v. 146 v. 187. οὐδέ κεν e conj *Brunckii* ed *Dindorf Goettling*

ἀνέρα τιμήϲουϲι· δίκη δ' ἐν χερϲὶ καὶ αἰδὼϲ
οὐκ ἔϲται· βλάψει δ' ὁ κακὸϲ τὸν ἀρείονα φῶτα
μύθοιϲι ϲκολιοῖϲ ἐνέπων, ἐπὶ δ' ὅρκον ὀμεῖται·
ζῆλοϲ δ' ἀνθρώποιϲιν ὀιζυροῖϲιν ἅπαϲι
δυϲκέλαδοϲ κακόχαρτοϲ ὁμαρτήϲει ϲτυγερώπηϲ.

καὶ τότε δὴ πρὸϲ Ὄλυμπον ἀπὸ χθονὸϲ εὐρυοδείηϲ,
λευκοῖϲιν φαρέεϲϲι καλυψαμένω χρόα καλόν
ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην, προλιπόντ' ἀνθρώπουϲ,
Αἰδὼϲ καὶ Νέμεϲιϲ. τὰ δὲ λείψεται ἄλγεα λυγρὰ
θνητοῖϲ ἀνθρώποιϲι· κακοῦ δ' οὐκ ἔϲϲεται ἀλκή.

νῦν δ' αἶνον βαϲιλεῦϲιν ἐρέω φρονέουϲι καὶ αὐτοῖϲ·

L. V. v. 192. χερϲὶν lemma *Proculi* v. 193. βλάπτει *Schol.* ad Soph. Phil. 457. βλάψει firmat *Stob.* l. l. v. 194. μύθοιϲ O ϲκολιοῖϲῖ ex ϲκολιοῖϲ (m. II) M ϲκολιοῖϲιν ex ϲκολιοῖ (post.) corr β μυθοῖϲ ex μυθοῖϲι T ἐν έπων O ἐννέπων βp δ' ὅρκον ex δόρκον corr (m. recentiss.) B ὀμεῖται LT v. 195. ἀνθρώποιϲι T ὀϊζυροῖϲι ex ὀϊζυροῖϲιν (m. I) corr M ἅπαϲι MBL OβQTp *Lex. Vind.* p. 96 Nauck. ἅπαϲιν cum *Stob.* l. l. (ap. *Gaisf.*) reliqui v. 196. ὁμαρτήϲει ex ὁμερτήϲει (m. post.) corr M ϲτυγερῶπιϲ Lp ϲτυγερωπῆϲ B (ῆϲ) l ϲτυγερωπὸϲ legisse videtur *Proc.* ϲτυγερώπηϲ firmat *Stob.* l. l. v. 197. καὶ τὸ δὴ *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 429. δὲ pro δὴ *Schol.* Mosq. ad Arat. 96. εὐρυοδίηϲ O v. 198. λευκοῖϲι M LOβTp φαρέεϲι M καλυψάμένω (superscr. αι) (sic, m. ead. L) καλυψαμένω ex ἀλειψαμένω corr (m. I) β v. 199. μετὰ φῦλ' ἴτ. Qp ἴτην MμBLβR (in βR ἴτον corr m. I.) NlQp *Gramm.* in *Aldi* Hortis Adon. p. 181 (locum inspicere non licuit). *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἴτον (sed ex corr; ex ἴτην?) T ἴτον cum a reliqui ἴτην cum o suprascr. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 273. ἴϲαν *Schol.* ad Soph. Oed. Col. 1676. ἀνθρώπων *Schol.* ad Il. Θ 455.
v. 200. τάδε M (τὰ δὲ m. post.) p λήψεται M *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 201. θνητοῖϲιν β ἀνθρώποιϲ *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἔϲεται M v. 202. ὧδ' αἶνον βαϲιλεῦϲ' ἐρέω *Eustath.* ad Il. p. 1158, 35. Vulgatam βαϲιλεῦϲ' ἐρέω agn. fortasse *idem* ad Od. p. 1768, 57, ubi habet αἶνον γάρ, φηϲιν, ἐρέω βαϲιλεῦϲι φ. κ. α., necnon *Etym. Gud.* p. 19, 25. βαϲιλεῦϲ' agn. etiam *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 371. αἰνὸν *Etym. Gud.* l. l. βαϲιλεῦϲιν ἐρέω cum M (m. I.; βαϲιλεῦϲῖ m. post.) μ (sine acc.) B *Eustath.* ad Il. p. 855, 2 ad Od. p. 1425, 49. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 36. v. *Ammonium* v. αἶνοϲ (qui βαϲιλέυϲιν ε. habere videtur), cum nota Valckenaerii. βαϲιλεῦϲ' reliqui (in

---

C. C. v. 192. Post χερϲί comma posuit *Dindorf* „In alia recensione fuisse δίκη δ' ἐν τοῖϲι καὶ αἰδὼϲ suspicatur *Hermann.*“ *Goettling*
v. 193. βλάψει δὲ κακὸϲ conj *Bentlei* v. 197—201 „a reliquis sejunxit *Lehrsius* p. 238. Sed concedet *Lehrsius* futura λείψεται et ἔϲϲεται non bene adnecti praeterito ἴτην. Exspectandum sic erat λέλειπται et ἐϲτίν. Atque ita pro λείψεται legendum esse λείπεται suspicatur *Hermann.*“ *Goettling* v. 202—212 „fabulam ejusdem auctoris esse, qui aliis locis tam acerbe agat cum regibus,“ putat *Lehrs* p. 238 [v. 202] ut „postea additum“ *Goettling* v. 202. βαϲιλεῦϲιν ἐρέω jam olim corr *Thiersch* in act. Monac. III, p. 104

ὧδ' ἴρηξ προcέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον
ὕψι μάλ' ἐν νεφέεcci φέρων, ὀνύχεcci μεμαρπώc·
ἣ δ' ἐλεὸν γναμπτοῖcι πεπαρμένη ἀμφ' ὀνύχεcci
μύρετο· τὴν δ' ὅ γ' ἐπικρατέωc πρὸc μῦθον ἔειπε·
«δαιμονίη, τί λέληκαc; ἔχει νύ cε πολλὸν ἀρείων·
τῇ δ' εἶc, ᾗ c' ἂν ἐγώ περ ἄγω καὶ ἀοιδὸν ἐοῦcαν·
δεῖπνον δ', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήcομαι ἠὲ μεθήcω.
— *ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν·*
— *νίκης τε στέρεται, πρός τ' αἴσχεσιν ἄλγεα πάσχει.»*
ὣc ἔφατ' ὠκυπέτηc ἴρηξ, τανυcίπτεροc ὄρνιc.

L T[?] c' ex corr) ἔρεω sed ex corr T νοέουcι *Ammon.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 371. *Etym. Gud.* l. l.

L. V. v. 203. ὡc δ' *Etym. Gud.* l. l. ἴρηξ βlT (ex corr) p ἴριξ N ἴρηξ reliqui cum T (pr.) *Greg. Cor.* p. 475 Schaef. *Ammon.* l. l. *Etym. M.* p. 467, 57. *Etym. Gud.* l. l. προcέειπεν ex προcέειπε (m. post.) corr M β in marg.: κατάcτικτον τὴν δειρὴν ἢ ποικιλόφωνόν ποικιλόδηρυν (an -ρον?) p v. 204. Hic versus bis scriptus est in M ὕψι μάλ' ex ὑψιμάλ' bis corr (m. IV) M ὕψι L, sed ι in ras. ἐν bis supra lin. suppl in M νεφέεcι (c bis suppl) M ἐνν ἐφέεcι ut videtur L ὀνύχεcι (c bis suppl) M ὀνύχεcι Op μεμαρπsι (?) μ v. 205. ἥ ex ἡ corr (m. post.) M ἡ δ' ἐλέον γναμποῖcι *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 238. γαμπτοῖcι M γναπτοῖcι cum *Proculo* βp ὀνύχεcῑ M ὀνύχεccιν p v. 206. μήρετο T τήνδ'Sa μῦον O ἔειπεν Tp v. 207. τὶ Sa λέλακαc Sap λέλ(α supra η)κac p Vulgatam λέληκαc agn. *Schol.* ad Eur. Hec. 678. Or. 162. *Eustath.* ad Il. p. 55, 20. ἀρείων ex ἀρειών (m. post.) corr M v. 208. ἧc' ἄν a ἆν B ἄρω T, sed ex corr. ἄγω ἀοιδόν περ ἐοῦcαν lO (ἀοιδὸν O) ἀηδυν μ ἀηδὸν N αἰδὸν T τῆc δ' ἂν εἶc ex *Hesiodo* citat *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 201. τῇδε εἶc ἂν ἐγὼ παράγω *Gramm.* l. l. p. 209 τῇ δὲ εἶc, ᾗ c' ἂν etc. *Gramm.* l. l. p. 346. τῇ δ' εἶc ἦcαν ἐγώ περ ἄγω *Gramm.* l. l. p. 171. τῇδε εἶc ἂν ἐγώ περ etc. *Gramm.* l. l. p. 349. v. 209. δ' ex δὲ | | (in ras fortasse c') m. post. M αἴ κεθέλω μ αἴκε θέλω LOβQT ποήcομαι β v. 210. Τούτων δὲ τῶν cτίχων ὁ Ἀρίcταρχοc ὀβελίζει τοὺc τελευταίουc (i. e. 210. 211), ὡc ἀλόγῳ γνωμολογεῖν οὐκ ἂν προcῆκον *Proc.* ὅc κ' ἐθέλει MQp κεθέλει μ ὅc κε θέλῃ L et sic ap. *Stob.* Floril. IV p. 52 edidit *Gaisf.* (haec in nota addens: θέλοι] ἐθέλῃ Voss. et tres MSS. apud Schowium) O (θέλη, η ex ει corr) V ὅc κ' ἐθέλῃ lT *Theon* Progymn. c. 3 (nisi quod ὃc T *Theon*) ὅc κ' ἐθέληcι p ὅc κ' ἐθέλοι reliqui κρείττοναc O v. 211. τὲ cτ. BLOβ αἴcχεcῑ ex αἴcχεcῑν (m. I) corr M ἄλγεα suppl m. post. in β vv. 211, 212. πάcχει· ὣc ἔφατ' | ὠκυπέτηc μ(?) v. 212. Ωc (Ω rubr.) S ἴρηξ M (m. IV) LOSTa et fortasse lp ἴρηξ ut videtur, reliqui (cum M m. I.) ἴρηξ etiam B (voluit ὄρνιc)

C. C. v. 203. ποικιλόγηρυν e conj *Ruhnkeni* ep. crit. I, p. 82 ed *Brunck* v. 203—209 et 212 ut „responsum judicum" tuetur *Steitz* v. 208 sq. — ἄγω· καὶ ἀοιδὸν ἐοῦcαν | δεῖπνόν c', αἴ κ' ἐθέλω, ποιήcομαι — distinguebat *Mitscherlich* [v. 210 sq.] ut „ad idem gnomicae poeseos genus, ad quod pertinent v. 25 et 26, pertinentes" *Goettling*, post v. 212 transponebat *Brunck*, ejecerunt *Steitz Hetzel*

ὦ Πέρση, cὺ δ' ἄκουε δίκης, μηδ' ὕβριν ὄφελλε.
ὕβριc γάρ τε κακὴ δειλῷ βροτῷ, οὐδὲ μὲν ἐcθλὸc
ῥηιδίωc φερέμεν δύναται, βαρύθει δέ θ' ὑπ' αὐτῆc
ἐγκύρcαc ἄτηcιν· ὁδὸc δ' ἑτέρηφι παρελθεῖν
κρείccων ἐc τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριοc ἴcχει
ἐc τέλοc ἐξελθοῦcα· παθὼν δέ τε νήπιοc ἔγνω.

αὐτίκα γὰρ τρέχει Ὅρκοc ἅμα cκολιῇcι δίκῃcι.

τῆc δὲ Δίκηc ῥόθοc ἑλκομένηc, ᾗ κ' ἄνδρεc ἄγωcι
δωροφάγοι, cκολιῇc δὲ δίκηc κρίνωcι θέμιcταc.
ἡ δ' ἕπεται κλαίουcα πόλιν καὶ ἤθεα λαῶν,
ἠέρα ἑccαμένη, κακὸν ἀνθρώποιcι φέρουcα,
οἵ τέ μιν ἐξελάcωcι καὶ οὐκ ἰθεῖαν ἔνειμαν.

L. V. v. 213. *Etym. M.* p. 43, 5: Ἡcίοδοc, εὖ (cὺ al.) δ' ἄϊε δίκηc, ἀντὶ τοῦ ἄκουε. μὴ δὲ M μὴ δ' BOβST μήδ' L μήδ' a v. 214. οὐδέ μὲν l (v. ad v. 187) v. 215. φορέμεν O δ' ὑπ' μT δ' ὑπὸ αὐτῆc B δ' $^{ἑ\ θ'}$ὑπ' αὐτ. (ἑ θ' add m. post.) O αὐτῆc ex αὐτὴν corr M v. 216. ἄτηcι ex ἄτηcιν corr (fortasse m. I) M ἑτέρηφι (formam pro nom. accipiens) *Schol.* ad Il. B 233. N 588. ἑτέρηφι *Eustath.* ad Il. p. 1251, 25. *Gramm.* ap *Cram.* an. Ox. IV p. 273. ^{μετ}παρελθεῖν O (lineola per παρ ducta: μετ m. post.) μετελθεῖν Q Venet. 1 v. 217. εἰc μ ὑπερύβριοc M ὕβρεοc T v. 218. εἰc μl ἐc firmat *Schol.* ad Eur. Hec. 1187. ἐξελθοῦcα ex ἐλθοῦcα corr (m. II) M v. 219. τρέχει B Ὅρκοc T δίκῃcι MBLOβp δίκῃcιν reliqui v. 220. ἑλκομένηc ῥόθοc l ἡ κ' M ἥκ' a ἄγωcιν Tp v. 221. cκολιῇc δὲ δίκηc LβQ (ap. *Lenn.*) cκολιαῖc δὲ δίκαιc Sap cκολιῇc δὲ δίκηc cum MμB (in B δίκῃc ex δίκηc corr) OβQ (ap. Gaisf.) T reliqui κρίνουcι p v. 222. κλαίουcα corr ex κλύουcα (m. II) M πόλιν καὶ MBLβlQVp πόλιν^{τε} καὶ O (τε supra lin. a m. post. suppl) πόλιν τὲ καὶ S πόλιν τε καὶ cum a reliqui v. 223. ἑccαμένη βTp ἑcαμένη M (c alt. supra lin. add m. post.) p ἑccαμένη ex ἐccαμένη (m. I) O v. 224. οἵ τε M οἵ ^{τε}μιν ex οἵ μιν (ut videtur) m. post. B οἵ τέ βOS ἐξελάcωcι MBβlQNTp ἐξελάcουcι p ἐξελάουcιν p ἐξελάουcι Sa cum reliquis (paucis exceptis)

C. C. v. 213—341 in singulas sententias in vocibus Δίκη — Ἐcθλόc — Ἔργον illustrandis et variandis versantes dispescuit *Lehrs* p. 239—246 v. 213—218 *prima* est *Lehrsi* sententia v. 213—219 et v. 222—239 ut „admonitionem Persae fratris“ Hesiodeo carmini vindicat *Steitz* v. 213. cὺ δ' ἄϊε ed *Spohn* v. 214. οὐδέ μιν conj *Gerhard* v. 219 et v. 222—224, „qui conjuncti pulcherrimi sint,“ *alteram Lehrsi* sententiam continent, cui eximit v. 220 ut per se „item pulcherrime dictum“ et v. 221 ut „ex aliis simillimis factum“, quos eosdem del *Steitz* v. 221 ut „confictum ex Hom. Π 387“ ἀθ *Heyne* ad l. c. Post v. 224 qui sequuntur versus usque ad 251 hoc modo ordinat *Hetzel*: v. 239—243. v. 246 sq. v. 225—237. v. 248—251 ejectis v. 238 et v. 244 sq.

Οἳ δὲ δίκας ξείνοιςι καὶ ἐνδήμοιςι διδοῦςιν
ἰθείας καὶ μή τι παρεκβαίνουςι δικαίου,
(· τοῖςι τέθηλε πόλις, λαοὶ δ᾽ ἀνθεῦςιν ἐν αὐτῇ·
(· εἰρήνη δ᾽ ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ᾽ αὐτοῖς
(· ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς·
·) οὐδέ ποτ᾽ ἰθυδίκηςι μετ᾽ ἀνδράςι λιμὸς ὀπηδεῖ
·) οὐδ᾽ ἄτη, θαλίῃς δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται.
·) τοῖςι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον, οὔρεςι δὲ δρῦς
·) ἄκρη μέν τε φέρει βαλάνους, μέςςη δὲ μελίςςας,
·) εἰροπόκοι δ᾽ ὄιες μαλλοῖς καταβεβρίθαςι,
·) τίκτουςιν δὲ γυναῖκες ἐοικότα τέκνα τοκεῦςι.
(· θάλλουςιν δ᾽ ἀγαθοῖςι διαμπερές· οὐδ᾽ ἐπὶ νηῶν
(· νίςςονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα.
οἷς δ᾽ ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,
(· τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκμαίρεται εὐρύοπα Ζεύς.

πολλάκι καὶ ξύμπαςα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἀπηύρα,

R. D. v. 235. γονεῦςι v. 240. πολλάκι δὴ

L. V. v. 225. οἱ δὲ μ οἵδε p ξένοιςι Lp διδοῦςι M (ex διδοῦςιν) BSa διδῶντες μ (sed διδοῦςιν in marg.) NTGal. (γρ. διδοῦςι ab ead. m.) διδοῦναι p διδοῦςιν reliqui v. 227. ἀνθεῦςιν (οῦ add m. post.) O v. 228. αὐτῆς VQ v. 229. εὐρυόπα p v. 230. οὐ δέ M ἰθυδίκηςι Mμ (in μ sine acc) LQp ἰθυδίκοιςι BOVp ἰθυδίκοιςι ex ἰθυδίκαιςι corr (etiam ἰθυ ex corr) T ἰθυδίκαιςι cum lemmate *Proculi* reliqui ἀνδρᾶςι p ἀνδράςι ex ἀνδρᾶςι (m. II) corr M ὀπηδ῀ M ὀπηδεῖ a p v. 231. ὥς δ᾽ ἄτη M (ὥς ex οὐδ᾽ corr m. I.) θαλείῃς N v. 233. ἄκρῃ Lp μέςη MTp μέςςῃ L μέςη δὲ[τε] (τε m. post., v. ad v. 216) O v. 234. εἰροπόκοι ex εἰροπόποι corr L μαλοῖς M (μαλλοῖς ex μαλλοῖςι corr m. I.; μαλοῖς pro μαλλοῖς m. II.) p μαλλοῖςι Oβ καταβεβρίθουςι μ (in μ sine acc.) βN καταβεβρίθαςι (ου; ν eras) T καταβεβρίθαςιν p Clem. Al. Paed. III p. 266. v. 235. αἱ δὲ γυναῖκες τίκτ. *Schol.* ad Aristoph. Pac. 1325. τίκτουςι MLOβSTap τέκνα om S post τέκνα aliquid eras in M γονεῦςι LOβQp τοκεῦςι MB γονεῦςιν reliqui v. 236. θάλλουςι MLβOQTp οὐ δὲ M v. 237. νίςςονται μB1VSp *Proc.* νίςονται M (m. I) Q νήςονται M (m. II) Lp νείςονται T νύςςονται p νείςςονται cum β (ex νίςςονται corr m. post.) a Ven. 2 reliqui Cf. *Eustath.* ad Il. p. 758, 3. ad Od. p. 1615, 35 sqq. δε B v. 238. τέ μ. β v. 239. Hic versus suppletus est postea (m. post. [?] rubro) in B, spatio post v. 238 relicto τοῖςδε MBβOS τοῖς δε LT Κρονίδης om Ll v. 240 πολλακις κ. S πολλάκις κ. M (m. I.: πολλάκι κ.

C. C. v. 225—237 *quartam* efficiunt *Lehrsi* sententiam, in qua v. 232—237 „altera est recensio versuum 227—231“ v. 231. μεμηλότες conj *Guiet* v. 238 sq. *quinta*, v. 240 sq. *sexta* est *Lehrsio* sententia, v. 242—247 „altera recensio pro v. 239“ v. 238 et 239 ≻÷ praef *Spohn* v. 240—247 del *Steitz*

ὅς τις ἀλιτραίνει καὶ ἀτάςθαλα μηχανάαται.

·) τοῖςιν δ᾽ οὐρανόθεν μέγ᾽ ἐπήγαγε πῆμα Κρονίων,
·) λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν· ἀποφθινύθουςι δὲ λαοί·
·) — οὐδὲ γυναῖκες τίκτουςιν· μινύθουςι δὲ οἶκοι
— *Ζηνὸς φραδμοσύνῃσιν Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ᾽ αὖτε*
(· ἢ τῶν γε στρατὸν εὐρὺν ἀπώλεςεν ἢ ὅ γε τεῖχος,
(· ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδης ἀποτίνυται αὐτῶν.

ὦ βαςιλεῖς, ὑμεῖς δὲ καταφράζεςθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε δίκην· ἐγγὺς γὰρ ἐν ἀνθρώποιςιν ἐόντες

R. D. v. 241. ὅς κεν ἀλιτραίνῃ μητιάαται v. 247. πόντῳ ἀποτίνυται εὐρύοπα Ζεύς

---

m. II) *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 3. πολλάκι καὶ reliqui πολλάκι δὴ *Aeschin.* in Ctes. 135. καὶ firmant *Schol.* min. ad Il. A 42. *Schol.* ap. *Matr.* an. Gr. 391, 8. *Eustath.* ad Il. p. 127, 1. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. κακοῦ ἑνὸς ἀνδρὸς *Schol.* ap. *Matr.* l. l. ἀπήυρα ex ἀπηῦρα corr (m. II) M ἀπηῦρα OT ἐπαυρεῖ β (m. post.) Sap ἀπαυρεῖ p ἀπηύρα firmant cum BL (ἀπήυρα L) β (m. I.) Q rell. *Aeschin.* l. l. *Schol.* ad Il. l. l. *Eustath.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. *Schol.* ap. *Matr.* l. l. (qui cum *Gramm.* ἀπηῦρα habet) *Schol.* ad Pind. Pyth. III 64.

L. V. v. 241. ὅς κεν *Aeschin.* l. l. ἀλιτραίνῃ S *Aeschin.* l. l. ἀλιτραίνει p ἀλιτραίνει uno excepto reliqui (in β supra ι alt. aliquid erasum) μητιάαται codd. quidam *Aeschinis* l. l. v. 242. τοῖςι δὲ M τοῖςι δ᾽ O (sed ν postea add m. I.) βSTap τοῖςι^{ν} B τοῖςιν reliqui μέγ᾽ ἐπήλαςε π. *Plut.* moral. p. 1040 C. μέγα πῆμα δῶκε codd. fere omnes *Aeschinis* vv. 243—246. Δεῖ δὲ ςυνάπτειν τὸ «λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμόν, ἀποφθινύθουςι δὲ λαοί» τοὺς ἐν πολλοῖς (οὐ add *Koechly*) φερομένους ὑπερβάντα δύο ςτίχους καὶ «ἢ τῶν γε ςτρατὸν ἀπώλεςεν,» καὶ τὰ ἑξῆς. Οὕτω Πλούταρχος. *Proc.* Utrumque versum om *Aeschin.* l. l. v. 244. οὐ δὲ M τίκτουςι MOβQTp οἶκοι M (cf. ad v. 150) v. 245. φραδμοςύνηςι Sa v. 246. τόν γε Vlp τῶν τε S τῶν δὲ p τῶν γε — ὅ γε *Aeschin.* l. l. ςτρατὸν M, sed ςτρατο in ras. (m. recent.) ὅγε ex ὅγε corr (m. II) M v. 247. νῆας O ἐν τῷ πόντῳ T Κρ. ὑποτίνυται αὐτῶν M (m. I.). Κρ. τε ὑποτίννυται αὐτοῖς M (m. II. et post.) ἀποτίνυται p (codd. deteriores) ἀποτίννυται reliqui π. Κρονίδης ἀπ. αὐτῶν c (M excepto) π. ἀποτίννυται εὐρύοπα Ζεὺς *Aeschin.* l. l. v. 248. Pro eraso hoc versu in M manus III. reposuit: βη δ᾽ ἰέναι μάλα δ᾽ ἐώκει γλαυκῶπις Ἀθήνη. ὑμεῖς δὲ βαςιλεῖς κατ. Vit. καταφράζεςθαι μLp Vit. v. 249. τὴνδε ex τὴν δὲ (m. II) corr M τήν^{δε} δίκην ex τὴν δίκην (m. post.) corr L τὴν δὲ T δὶκην B ἐν om Oβ ἀνθρώποιςι β

C. C. v. 244 et 245 — praef *Spohn* v. 248—264 septimam efficiunt *Lehrsi* sententiam, in qua, quoniam „reges admonentur et deterrentur, inepti sunt" v. 261 et 262 v. 248—262 et v. 267—269 ut „admonitionem judicum" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz* v. 248. ὑμεῖς δ᾽, ὦ βαςιλῆες, ἐπιφράζεςθε e scriptura cod. Viteb. conj *Hermann* ad hymn. Hom. Cer. v. 137

ἀθάνατοι φράζονται, ὅςοι cκολιῇcι δίκῃcιν
ἀλλήλουc τρίβουcι θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντεc.

τρὶc γὰρ μυρίοι εἰcὶν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
ἀθάνατοι Ζηνὸc φύλακεc θνητῶν ἀνθρώπων,
οἵ ῥα φυλάccουcίν τε δίκαc καὶ cχέτλια ἔργα,
ἠέρα ἑccάμενοι πάντῃ φοιτῶντεc ἐπ' αἶαν.

Ἡ δέ τε παρθένοc ἐcτὶ Δίκη, Διὸc ἐκγεγαυῖα,
κυδρή τ' αἰδοίη τε θεοῖc, οἳ Ὄλυμπον ἔχουcι·
καί ῥ' ὁπότ' ἄν τίc μιν βλάπτῃ cκολιῶc ὀνοτάζων,
αὐτίκα πὰρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίωνι
γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδικον νόον, ὄφρ' ἀποτίcῃ

δῆμοc ἀταcθαλίαc † βαcιλήων, οἳ λυγρὰ νοεῦντεc

R. D. v. 250. ἀθάνατοι λεύccουcιν v. 253. δαίμονεc ἀθάνατοι φύλακεc μερόπων ἀνθρώπων

L. V. v. 250. Pro φράζονται, quod exhibent MμBLOlQNTp, λεύccουcιν μ marg. V(?)Sam λεύcουcι T marg. λεύcουcι vel λεύcουcιν reliqui δίκηcιν vel δίκῃcιν MBLOQTp δίκηcι S δίκῃcι reliqui v. 251. ἀλλήλουc ex ἀλλήλοιc (m. II) corr M v. 252. τρῖc a μύριοι εἰcὶν BO μυρίοι β (εἰcὶν) lTp πολυβοτείρῃ M πουλυβοτείρῃ ex πολυβοτείρῃ (m. I) corr β *Euseb.* Praep. Ev. IV 17 p. 165 C citat: Καὶ οἱ τριcμύριοι φύλακεc μερόπων ἀνθρώπων. (Cf. *Oenom.* ap. *Euseb.* Praep. Ev. V 36 p. 233 D) v. 253. δαίμονεc ἀθάνατοι, φύλακεc μερόπων ἀνθρώπων *Clem. Al.* Protr. c. II p. 35. ἀθάνατοι Ζ. φ. μερόπων ἀ. *Sextus Emp.* adv. Math. IX 86. ἀθάνατοι, Ζηνὸc πρόπολοι *Maximus Tyr.* XIV 8. v. 254. οἵ ῥὰ MLOβQST οἵ ῥα lp φυλάccουcί MB (in B ν supra lin. postea add) LOβQp v. 255. ἠέρα M ἑcάμενοι M ἑccαμένοι ex ἑcc. corr (m. I) β ἑccάμενοι p πάντη QS Cf. ad v. 125. v. 256. ἡ S ἡ δέ γε *Plut.* moral. p. 781 B. ἐcτὶ ex τὶ ut videtur (m. I) M ἐcτὶ Δικὴ Διὸc (Δικὴ a m. post.) T v. 257. κυδρή (ν a m. recentissima) β κυδνή cum lemmate *Proculi* p (fortasse etiam V) κυδρή reliqui κυδνὴ a κεδνή *Stob.* Floril. IX p. 100. αἰδόιη L τὲ L ἔχουcι MLOQTp ἔχουcιν reliqui v. 258. ὁπόταν M (m. IV.; ὁπ. m. I) p ὁπότάν (τιc) β ὁπότ' ἂν (vel ἄν) reliqui τιc S μιν ex μὲν (ut videtur) m. II. M μϊν ex μεν T βλάπτοι BO βλάπτη ex βλάπτει corr β βλάπτη T, sed τη ex corr. βλάπτει p v. 259. παρ' (?) L παρ O χρονίωνι p v. 260. ἀδίκων omisso νόον M m. I.; sed ἄδικον νόον m. II. ἀδίκων etiam μL ἀδικῶν (ον supra) V ἄδικον tuetur etiam *Proculus* ὄφρ' ex ὄφρ' (m. II) corr M ἀπότιcκε cod. Med. 39 Dorvillii v. 261. ἀταcθαλίηc p ἀταcθαλίων „MS. incert." ap. *Goettl.* βαcιλήων MB (sic olim script., ut videtur) OINSTam *Stob.* l. l. βαcιλέων cum B (post.) reliqui νοοῦντεc ex νοεῦντεc (m. IV) corr M νοεῦντεc L, sed ν alt. postea suppl.

C. C. v. 252—255 a carmine sejungit *Hetzel* v. 254 et 255 ※ praef *Spohn* v. 261 et v. 263 ⋋ *Spohn*

ἄλλῃ παρκλίνωϲι δίκαϲ ϲκολιῶϲ ἐνέποντεϲ.

ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλῆες, † ἰθύνετε † δίκας,
δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάγχυ λάθεσθε.

Οἷ τ᾽ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τῷ βουλεύϲαντι κακίϲτη.

— πάντα ἰδὼν Διὸϲ ὀφθαλμὸϲ καὶ πάντα νοήϲαϲ
— καί νυ τάδ᾽, αἴ κ᾽ ἐθέληϲ᾽, ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,
— οἵην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλιϲ ἐντὸϲ ἐέργει.

— νῦν δὴ ἐγὼ μήτ᾽ αὐτὸϲ ἐν ἀνθρώποιϲι δίκαιοϲ

L. V. v. 262. παρκλίνωϲι Bβp παρακλίνωϲι MLOlQNT παρακλίνουϲι p παρκλίνουϲι uno excepto reliqui *Stob.* l. l. ἐννέποντεϲ Oβp v. 263. βαϲιλεῖϲ BO βαϲιλῆεϲ reliqui (in T ante βαϲιλῆεϲ ὦ eras) δίκαϲ MLQNp μύθουϲ pro δίκαϲ reliqui (ἢ δίκαϲ T marg.) v. 264. ϲκολιῶν τε δ. T ἐπὶ πάγχυ M (m. IV) Par. P. Aug. ἐπι πάγχυ S ἐπιπαγχυλάθεϲθε a ἐπιπάγχυ λ., ut videtur, reliqui (cum M [m. I.] BL) v. 265 sq. inverso ordine et v. 265 „majoris antiquitatis specie“ formatum habuisse videtur *Plut.* moral. p. 554 A: τὰ λοιπὰ δὲ Ἡϲιόδου χρὴ νομίζειν ἀκροᾶϲθαι —· «ἡ γὰρ κακή», φηϲί, «βουλὴ τῷ βουλεύϲαντι κακίϲτη» καὶ «ὃϲ δ᾽ ἄλλῳ κακὰ τεύχει, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.» v. 265. οἷ τ᾽ αὐτῷ M (m. II ex οἵ τ᾽) BL (ex οἵ τ᾽ αὐ. corr m. I) Op *Aristot.* Rhet. III 9 (p. 1409b 28). *Eustath.* ad Il. p. 522, 14. οἷ αὑτῷ ex οἷ θ᾽ αὑτῷ corr m. post. β οἱ (vel οἷ) θ᾽ αὑτῷ μ(οἷ) Qp οἵ θ᾽ αὑτῶ T οἷ αὑτῷ uno excepto reliqui τεύχει κακὰ „MS. incert.“ ap. Goettl. v. 266. καὶ δὲ κακὴ β. T τω M De versibus 267—273 *Proculus* ad v. 270: Τὸ μὲν λεγόμενον φανερόν· εἰ μὴ ἔϲτι δίκη καὶ τιμωρία κατὰ τῶν ἀδίκων, μὴ δ᾽ ἕξουϲί τι πλέον οἱ δίκαιοι τῶν ἀδίκων ἐν τῷδε τῷ παρόντι, ὃ ἐφορᾷ ὁ Ζεύϲ, μήτ᾽ αὐτὸϲ εἴην δίκαιοϲ, μήτε παῖϲ ἐμόϲ· δίκηϲ γὰρ οὐκ οὔϲηϲ ὄνομα μόνον ἔϲται τὸ δίκαιον. Εἰ δὲ δὴ τὸ δίκαιον καὶ αἱρετὸν κἂν μὴ ᾖ πρόνοια καὶ φευκτὸν τὸ ἄδικον, δῆλον ὅτι πᾶϲ οὗτοϲ ὁ λόγοϲ περιττόϲ. Διόπερ ὁ Πλούταρχοϲ τοὺϲ ἑπτὰ τούτουϲ ϲτίχουϲ ἐκβάλλει, ἀπὸ τοῦ «πάντα ἰδὼν Διὸϲ ὀφθαλμὸϲ» ἕωϲ τοῦ «ἀλλὰ τάγ᾽ οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία μητιόεντα», ὡϲ ἀναξίουϲ τῆϲ Ἡϲιόδου περὶ δικαίων καὶ ἀδίκων κρίϲεωϲ. v. 267. εἰδὼν corrupte cod. Mosq. *Schol.* ad Arat. 1. v. 268. και sine acc. μ καὶ νὺ S τάδε Mμ αἴ κεθέληϲι M (cf. praefat.) ἐπιδέρκεαι ex ἐπιδέρκεται (m. post.) M οὐδέ ἑ ex ουδέ ε (m. IV) M οὐδὲ ἑ μT οὐδὲ ἑ O οὐδὲ ἓ S v. 269. δὴ suppl m. post. (om m. I) in M δὲ καὶ β (δε) p ἐντόϲ᾽ μ vv. 269, 270. ἐντὸϲ | ἐέργει νῦν δὴ etc. M m. I.; corr m. recentissima. v. 270. νῦν δὴ ἐγὼ MB Qp *Stob.* Floril. II p. 30. νῦν δὲεγὼ ex νῦν δ᾽ ἐγὼ (m. post.) β νῦν δ᾽ ἐγὼ Sap νῦν δὲ ἐγὼ cum lemmate *Proculi* reliqui μή τ᾽ M μὴ τ᾽ O μήτ᾽ αὐτὸϲ ex μηταυτὸϲ corr β μήτ᾽ αὐτὸϲ reliqui

C. C. v. 263–266 del *Steitz*, v. 265 sq. *Hetzel* v. 265 sq. octava *Lehrsi* sententia, v. 267—269 nona, v. 270—272 decima; de v. 273 vid. ad v. 179. Consentit cum *Lehrsio Goettling* v. 265 ⩾ *Spohn* v. 265. οἷ αὐτῷ omissa copula fere omnes editores v. 265 sq. ejicit *Hetzel* v. 267—273 ἀθ *Bentlei* del *Brunck* praef — *Spohn* v. 269. οἵην δὴ καὶ ἥδε δίκην conj *Bentlei* v. 270—273 „non videntur ab Hesiodo profecti“ *Goettlingio*, del *Steitz* v. 270. νῦν δ᾽ ἄρ᾽ ἐγὼ corr *Bentlei*

— εἴην μήτ᾽ ἐμὸς υἱός, ἐπεὶ κακὸν ἄνδρα δίκαιον
— ἔμμεναι, εἰ μείζω γε δίκην ἀδικώτερος ἕξει.

— ἀλλὰ τά γ᾽ οὔπω ἔολπα τελεῖν Δία τερπικέραυνον.

ὦ Πέρση, cὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεcὶ βάλλεο cῇcι,
καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ᾽ ἐπιλήθεο πάμπαν·
τόνδε γὰρ ἀνθρώποιcι νόμον διέταξε Κρονίων,
ἰχθύcι μὲν καὶ θηρcὶ καὶ οἰωνοῖc πετεηνοῖc
ἔcθειν ἀλλήλουc, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐcτὶν ἐν αὐτοῖc·
ἀνθρώποιcι δ᾽ ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίcτη

γίγνεται. εἰ γάρ τίc κ᾽ ἐθέλῃ τὰ δίκαι᾽ ἀγορεῦcαι
γιγνώcκων, τῷ μέν τ᾽ ὄλβον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύc·
ὃc δέ κε μαρτυρίῃcιν ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόccαc

R. D. v. 273. Δία μητιόεντα v. 280. ἀγορεύειν

L. V. v. 271. μή τ᾽ M ἐπὶ a v. 272. μείζω δ. ἀτιμότεροc ἕξει cod. A *Stob.* l. l. v. 273. τά γ᾽ μS τά γε T οὔπω ex οὖπω (m. I) corr β ἔολπα ex ἐόλπα (m. II) M Δῖα M Δία μητιόεντα cum *Proculo* ad v. 270 μBLβIQNVT (ex corr; ἢ τερπικέραυνον in mg.) p Δία μητιόωντα T pr. Par. P Δία τερπικέραυνον cum M reliqui v. 274. cὺ ex cυ (m. II) M βάλεο ML cῇcι M (cῇcῑ M) BLOTp cῇcιν ex cῇcι (m. post.) β cῇcιν reliqui v. 275. βίαc (ηc) T ἐπιλάθεο ex ἐπιλάθιο (m. II vel IV) M v. 276. ἀνθρώποιcιν M lemma *Proculi* νόμον ἔταξε M v. 277. ἰχθῦcι M *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 459. μὲν γὰρ καὶ OI ἰχθ. γὰρ καὶ *Clem. Al.* Strom. I p. 427. μὲν om *Sextus Emp.* adv. Math. II 32 p. 681 Bekk. ἰωνοῖcι μ οἰωνοῖcι βp πετεινοῖc M πετεηνοιc sine acc. μ πετεεινοῖc Sap *Stob.* Ecl. Phys. I p. 8 (p. 41 Gaisf.) οἰωνοῖcι πετεινοῖc citat *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. et sic b ap. *Lenn.* Vulgatam firmant *Clem. Al.* l. l. *Sext. Emp.* l. l. v. 278. ἐcθέμεν *Clem. Al.* l. l. Vulgatam firmant *Sext. Emp.* l. l. *Stob.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἐπὶ οὐ a δίκη ex δίκ᾽ (m. I ut videtur) M ἐcτὶν ἐν αὐτοῖc MBLQp *Stob.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἐ. ἐπ᾽ α. reliqui (ἐπαυτοῖc T) ἐcτὶ μετ᾽ αὐτοῖc *Plut.* moral. p. 964 B. *Sext. Emp.* l. l. *Aelian.* de nat. anim. VI 50 et sic edidit *Hercher.* ap. citantem h. v. *Porphyr.* de abstin. I 5. ἐcτὶ μετ᾽ αὐτῶν *Clem. Al.* l. l. v. 279. ἀνθρώποιcι δέδωκε L ἀνθρώποιcι δὲ δέδωκε *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 280. γίγνεται B Par. H γίνεται reliqui γάρ τίc B τιc MSa κ᾽ ἐθέλοι cum lemmate *Proculi* μLIQNV κ᾽ ἐθέλει MBβp κ᾽ ἐθέλῃ ex κ᾽ ἐθέλει corr O ἐθέλῃ sine κ᾽ S κ᾽ ἐθέλῃ reliqui ἀγορεῦcαι M (cod. Med. 39 Dorvillii) ἀγορεύειν reliqui (in β ν add postea) v. 281. γιγνώcκων B et fortasse Par. B. γινώcκων reliqui v. 282. ἑκὼν ex ἐκὼν corr L ἐπὶ ὅρκον B (ἐπίορκον corr m. post.) βlp ὀμόcαc M ὀμόcαc βp ὀμόξαc (c) L ὀμόccαc T ὀμώcαc p ὀμόccαc reliqui

C. C. v. 274—285 ut „praecepta ad Persen fratrem" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz*, undecimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 278 praef ⋟ *Spohn*

ψεύcεται, ἐν δὲ δίκην βλάψας νήκεcτον ÷ ἀάcθη,
τοῦ δέ τ' ἀμαυροτέρη γενεὴ μετόπιcθε λέλειπται·
ἀνδρὸc δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπιcθεν ἀμείνων.

cοὶ δ' ἐγὼ ἐcθλὰ νοέων ἐρέω, μέγα νήπιε Πέρcη·
τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔcτιν ἑλέcθαι
ῥηιδίωc· ὀλίγη μὲν ὁδόc, μάλα δ' ἐγγύθι ναίει·
τῆc δ' ἀρετῆc ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν
ἀθάνατοι· μακρὸc δὲ καὶ ὄρθιοc οἶμοc ἐc αὐτὴν
καὶ τρηχὺc τὸ πρῶτον· ἐπὴν δ' εἰc ἄκρον ἵκηται,
ῥηιδίη δὴ ἔπειτα πέλει χαλεπή περ ἐοῦcα.

R. D. v. 283. βλάψη νήκεcτον ἀαcθείc v. 288. λείη μὲν ὁδόc v. 290. ἐπ' αὐτὴν v. 291. ἵκηαι

L. V. v. 283. ψεύδεται Tp δίκη ex δίκην (m. II vel III) corr M δίκη L νήκεcθον Mμ ἀαcθὼc (sic) M ἀάcθην l ἀάcθη reliqui (in T η ex corr) v. 284. μετ' ὄπιcθε T, sed οπι ex corr. λειπ$\overset{\epsilon}{\eta}$ταί l v. 285. ἀνδρόc δ' B μετὄπιcθεν T ἀμείνον T v. 286. ἐγὼν p μέγα om M μεγανήπιε O v. 287. τὴν μὲν γὰρ *Xen.* Mem. II 1, 20. *Plut.* moral. p. 24 F. *Maximus Tyr.* XXI 7. *Stob.* Floril. I p. 28. *Schol.* ad Eur. Hipp. 380. τὴν μὲν κακότητα *Plato* Republ. p. 364 C. τὴν μέντοι κ. *Clem. Al.* Strom. V p. 654. κακότητα ex κακόκητα (m. I) corr β ἰλαδὸν p lemma *Proc.* ἐcτὶν MOS ἐcτιν L ἑλέcθαι ex ἐλ. (m. IV) M v. 288. ῥηιδίοc (sic) T ὀλίγη c (T excepto) *Proc.* ὀλίγη Ta λείη pro ὀλίγη *Xen.* l. l. *Plato* l. l. *Plutarch.* moral. p. 77 D. *Stob.* l. l. μάλ' $^{\delta'}$ ἐγγύθι (δ' postea suppl m. I.) β v. 289. δ' om *Contoleon* ap. *Matrang.* an. Gr. p. 503, 27. v. 290. ὁ ὄρθιοc *Schol.* Aphthonii ap. *Bast.* ad *Greg.* Cor. p. 105 Schaef. ὄρθιοc in ras T οἶμοc MQ (etiam lp, ut videtur) οἶμοc ex οἶμοc corr β ἐc αὐτὴν Mμ (ἐπ' αὐτὴν ἢ εἰc αὐτήν supra lin. script. in μ) BLO (αὐτήν O) lQp *Plato* de Legg. IV p. 718 E. *Lucian.* Parasit. 14 (tom. II p. 852) *Clem. Al.* Strom. IV p. 565. *Stob.* l. l. (ἐπ' αὐτὴν al.) *Schol.* Aphthonii l. l. ἐπ' αὐτὴν cum *Proculo* reliqui *Xen.* l. l. *Lucian.* Hermotim. 2. 25 (tom. I p. 742, 764). *Stob.* Floril. I p. 2. v. 291. τοπρῶτον BLβa ἐπὰν δ' β ἵκηαι cod. Vat. 121 ap. *Lanz.*, necnon codd. undecim *Platonis* de Legg. p. 719 A. cod. A *Stobaei* Floril. I p. 28 (v. annotat. Gaisfordi) ἵκηται firmant *Plato* Protag. p. 340 D. *Stob.* Floril. I p. 2. v. 292. δὲ ἔπειτα M (m. I.: δήπειτα m. II.) δή-πειτα S *Plat.* δὴ ἔπειτα *Clem. Al.* l. l. τ' ἔπειτα β δ' ἔπειτα T *Schol.* Aphthonii l. l. δ' ἤπειτα reliqui cum *Stob.* ll. ll. Pro πέλει, φέρειν codd. undecim *Platonis* de Legg. l. l.

C. C. v. 283. ἠδὲ δίκην conj *Guiet* ἀαcθῇ e conj *Schaeferi* ed *Dindorf Schaefer.* Ex lectione cod. *M* patet et aliam fuisse scripturam ἐν δὲ δίκην βλάψη νήκεcτον ἀαcθείc v. 286—292 duodecimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 286—307, v. 312 sq., v. 320—326 ut „praecepta de labore" Hesiodeo carmini vindicat *Steitz* v. 288 ÷ *Spohn*

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ
φρασσάμενος, τά κ᾿ ἔπειτα καὶ ἐς τέλος ᾖσιν ἀμείνω·
ἐσθλὸς δ᾿ αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
ὃς δέ κε μήτ᾿ αὐτῷ νοέῃ μήτ᾿ ἄλλου ἀκούων
ἐν θυμῷ βάλληται, ὃ δ᾿ αὖτ᾿ ἀχρήιος ἀνήρ.

ἀλλὰ σύ γ᾿ ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς
ἐργάζευ, Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς
ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ᾿ ἐυστέφανος Δημήτηρ

R. D. v. 293. αὐτὸς πάντα v. 296. αὐτὸς νοέῃ

L. V. v. 293. οὕτως l μὲν L κεῖνος μὲν π. *Zeno* ap. *Diog. Laert.* VII 25. (*Themist.* VIII p. 108 C.) *Aristid.* II p. 26 Jebb. *Clem. Al.* Paed. III 8 p. 279. *Stob.* Floril. IV p. 53. Vulgatam οὗτος firmant *Aristot.* Eth. Nicom. I 2 (p. 1095^{b} 10). *Ammon.* v. οὗτος. *Andronicus Rhod.* I 6. *Schol.* Ven. ad Il. B 360. *Schol.* ad Soph. Ant. 720. αὐτῷ π. M (m. I) μ (cum gl. ἀφ᾿ ἑαυτοῦ) L (ἀυτῶ) STap *Schol.* ad Il. l. l. *Schol.* ad Soph. l. l. αὐτῷ cum *Proculo* reliqui (O excepto) cum M (m. II) *Zeno* ap. Diog. l. l. *Aristid.* l. l. *Ammon.* v. οὗτος, *Stob.* l. l., et sic legit *Eustath.* ad Il. p. 238, 13. αὐτὸς O *Aristot.* l. l. *Zeno* ap. Themist. l. l. *Andronicus Rhod.* l. l. *Clem. Al.* l. l. (ubi vid. Potter) νοήσει c (ut videtur: certe nostri omnes) a *Zeno* ap. Themist. l. l. et *Proc.* ad h. l. *Ammon.* l. l. *Schol.* ad Il. l. l. *Schol.* ad Soph. l. l. νοήσῃ *Zeno* ap. Diog. l. l. *Aristot.* l. l. *Aristid.* l. l. (νοήσει tres codd.) *Andron. Rhod.* l. l. *Clem. Al.* l. l. Variant *Stobaei* codd. Ζήνων μὲν ὁ Στωϊκὸς ἐνήλλαττε τοὺς στίχους, λέγων· «οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται, | ἐσθλὸς δ᾿ αὖ κἀκεῖνος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει». *Proculus.* Τοὺς δὲ τοῦ Πρόκλου Ζήνωνας καὶ Ἀριστάρχους παρεατέον ὡς περιττούς. *Tzetza.* v. 294. Hunc versum in citat. omittunt *Aristot.* l. l. *Aristid.* l. l. *Clem. Al.* l. l. cod. A *Stobaei* l. l. (agnoscunt reliqui cum *Andron. Rhod.* l. l. et cod. Marc. 213 *Aristotelis* l. l.), praeterit *Eustath.* l. l. φρασάμενος Mβ τὰ κ᾿ μ εἰς τ. Mp ἧσι ex ἧσιν corr M εἶσιν Bp ἧσιν β, sed ἧ (in ras) a m. post. ἧσιν ex εἶσιν (m. I) corr O ἧσιν T, sed in ras. εἰσὶν μl ἀμείνων M v. 295. ἐσθλός δ᾿ B δ᾿ om M γὰρ pro δ᾿ αὖ *Schol.* Ven. ad Il. N 733. κακεῖνος BL πίθηται ex πείθηται corr β πείθεται *Schol.* ad Il. l. l. Vulgatam (et δ᾿ αὖ et πίθηται) firmat *idem* ad Il. O 203. v. 296. ὃς δέ γε *Aristid.* l. l. ὃς δέ τε *Clem. Al.* l. l. et unus cod. *Stobaei* l. l. μήτ᾿ (vel μή τ᾿) αὐτὸς M (m. II. ex αὐτὸς corr.) p *Aristot.* l. l. codex L *Aristidis* l. l. (Variant codd. reliqui inter μήτ᾿ αὐτὸ et μήτ᾿ αὐτοῦ) *Andron. Rhod.* l. l. *Clem. Al.* l. l. *Stob.* l. l. μήτ᾿ αὐτῷ p μήτ᾿ αὐτῷ B μήθ᾿ αὐτῷ reliqui (cum T) νοέει MB (m. I.: νοέῃ m. post.) LβQ μή τ᾿ M v. 297. βάληται M cod. N *Aristidis* l. l. ὁ δ᾿ ex ὁ δὲ (m. II.) M ὃ δ᾿ L ὅ δ᾿ β ὅδ᾿ reliqui *Stob.* l. l. αὖ M αὖτε O αὖ τ᾿ T ἀχρήιος ex ἀχρήος corr m. post. β ἀνὴρ M v. 298. ἡμ. ex ἡμ. corr β αἰὲν om S v. 299 om cod. Vind. IV. A 16 ap. Goettl. ἐργάζευ ex ἐργαζεῦ (m. post.) corr M ευργάζευ T δίον T ὄφρά σε ex ὄφρά σε (m. II) M ὄφρασε p σὲ S v. 300. ἐχθαίρει M (m. I; ἐχθαίρῃ vel simile quid m. II) ἐχθαίρῃ (ει superscr.) (sic, m. ead.) L φιλέει M

C. C. v. 293—297 tertiam decimam efficiunt *Lehrsi* sententiam, v. 298—302 quartam decimam v. 295. καὶ κεῖνος corr *Schaefer* v. 299. Δίου conj *Sevinus* hist. Acad. Inscript. tom. III, p. 122

αἰδοίῃ, βιότου δὲ τεὴν † πίμπληςι καλιήν·
λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ cύμφορος ἀνδρί.

Τῷ δὲ θεοὶ νεμεςῶςι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργὸς
Ζώῃ, κηφήνεςςι κοθούροις εἴκελος ὁρμήν,
οἵ τε μελιςςάων κάματον τρύχουςιν ἀεργοὶ
ἔcθοντες· cοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔςτω μέτρια κοςμεῖν,
ὥc κέ τοι ὡραίου βιότου πλήθωςι καλιαί.

Ἐξ ἔργων ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε,
καί τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοιςιν.

311 Ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος.

---

310 *ἔσσεαι ἠδὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργόν.*

R. D. v. 304. κοτούροις ὀργήν

(m. I; φιλέῃ vel simile quid m. II) L φιλεη sine accent. μ δέ c' ἐϋςτέφανος MBLIQNTam δέ cε ἐϋcτ. Q δέ c' εὐςτέφανος (?) p δὲ ἐϋςτέφανος reliqui φ. δέ c' ἐϋπλόκαμος Δ. *Cornutus* p. 211.

L. V. v. 301 om cod. Vind. supra memoratus αἰδοίη L πίμπληςι c καλειὴν T v. 302. τοι om *Schol.* Vict. ad Il. Λ 736. v. 303. τῷδε lSap *Stob.* Floril. XXX p. 210. ὅςτις ἀεργὸς *Stob.* l. l. Cf. ad v. 241. ἀεγὸς (ρ m. post. suppl) M ἀεργῶς μ v. 304. Ζώῃ ex Ζωῇ corr (ut videtur) m. I M (in O ex Ζώει corr) Ζώει Bl κηφήνεςι M *Zonar.* p. 1227. Δίδυμος δὲ ΚΟΤΟΥΡΟΙϹ, ὅτι κότον ἔχουςιν ἐν τῇ οὐρᾷ *Proc.* εἴκελος M (m. II) B (ex ἴκελος vel ἴκελος corr) LQp *Plato* de Legg. X p. 901 A. (*Plato* ap.) *Euseb.* Praep. Ev. XII 52 p. 631 D. *Stob.* l. l. *Schol.* ad Plat. p. 237. *Etym. M.* p. 524, 42. ἴκελος μ εἴκελος M (m. I) T (ex εἴκ. corr) Par. X ἴκελος reliqui *Zonar.* l. l. *Schol.* ad Aristoph. Vesp. 1114. *Schol.* ad Theocr. I. 145. ὁρμήν MμBLOVST (in T ad marg. ἢ ἀλκὴν) ap (nisi quod STa ὁρμὴν) *Schol.* ad Aristoph. l. l. *Schol.* ad Theocr. l. l. apogr. K *Zonarae* l. l. ὀργήν (μ supra) Q ὀργήν cum auctoribus ceteris (Platone excepto, qui de ὀργήν nihil) reliqui v. 305. τρύχωςιν LQ ἀεργόι (ut saepius) L κάματον νήποινον ἔδουςι *Stob.* l. l. v. 307. καὶ pro κέ M (ὡς καί τοι M) p κεν τοι B κέ τοι T (sed post ε ν eras) πλήθουςι p καλιαί M, sed λι in ras. v. 308. ἔργων δ' omnes edd. et, ut videtur, codd. praeter M, in quo om δ' v. 309. ἐργαζόμενος ex ἐργαζόμενοι corr (m. I) L ἐργαζόμενοι Q φίλτερος ex φίλτεροι corr (m. I) L φέρτερος ex φίλτερος corr T ἀθανάτοιςι T v. 310 om M *Stob.* Floril. XXIX p. 198, ignorat *Proculus* βροτοῖςιν O βροτοῖςι Q ἀεργόν QTm ἀεργούς uno excepto ut videtur reliqui v. 311. δ' (priore loco) ex δὲ (m. II) M δ' om *Excerpt.* ap. *Boiss.* an. Gr. I p. 115. δέ τ' (τ' supra) O

C. C. v. 301 ejicit *Hetzel* v. 301. πιμπλῇςι e corr *Spohni* ed *Goettling* *Lennep* v. 303—307 quintam decimam efficiunt *Lehrsi* sententiam, v. 308—310 sextam decimam v. 308—311 del *Steitz* [v. 310] *Goettling*

v. 311 septimam decimam continet *Lehrsi* sententiam, v. 312 sq. octavam decimam

εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα cε ζηλώcει ἀεργὸc
πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδοc ὀπηδεῖ.

δαίμονι † δ' οἷοc ἔηcθα, τὸ ἐργάζεcθαι ἄμεινον,
εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων κτεάνων ἀεcίφρονα θυμὸν
εἰc ἔργον τρέψαc μελετᾷc βίου, ὥc cε κελεύω.

319 Αἰδώc τοι πρὸc ἀνολβίῃ, θάρcοc δὲ πρὸc ὄλβῳ.

Χρήματα δ' οὐχ ἁρπακτά, θεόcδοτα πολλὸν ἀμείνω·
εἰ γάρ τιc καὶ χερcὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἕληται
ἢ ὅ γ' ἀπὸ γλώccηc ληίccεται, οἷά τε πολλὰ

---

317 *— Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,*
— αἰδώς, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησιν.

L. V. v. 312. τάχά cε O ζηλώcει ex ζηλώcι (m. II) M ζηλώcῃ (ει superscr.) m. ead. L κἀεργὸc Sa v. 313. ἀρετὴ ex ἀρετῇ (m. II) corr M κῆδοc p *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 473. κῦδοc firmat *Plut.* moral. p. 24 E ὀπιδεῖ N v. 314. Hic versus ad imam pag. suppletus est (m. post.) in L οἷοc ex ὅίοc corr (m. I) L οἷοc T, sed c in ras. v. 315. ἀπ' ex ἐπ' corr (m. post.) L κτεάνων om M κτεάτων O ἀεccίφρονα ap θῦμόν L v. 316. βίον p ὧc O v. 317. δ' ex δὲ (m. II) M κομίζειν cod. A (m. pr.) *Stobaei* l. l. Καὶ τοῦτον καὶ τὸν ἑξῆc cτίχον παρεμβεβλῆcθαι ληφθένταc ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου (ρ 347. Ω 45) καὶ Πλούταρχοc εἶπε *Proc.* v. 318 in marg. adscr. habet M (m. III) ὀνίνηcιν MBLQ ὀνίνηcι reliqui v. 319. αἰδωc τοι μ τοι om *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. ἀνολβίῃ cum lemmate *Proculi* MLQSa et fortasse m *Eustath.* ad Od. p. 1455, 5. ἀνολβίην reliqui θάρ|||coc (rubr.) ex θοα|||coc (?) corr (m. recent.) B θάρcοc T, sed άρc in ras. ὄλβῳ MLQam ὀλβῷ S ὄλβων p ὄλβον cum μBONT reliqui ἀνολβίην — ὄλβον *Stob.* l. l. (Vulgatam tenet cod. A) *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. *Tzetz.* in epist. ined. 9 ap. Lenn. vv. 320—336 om Q v. 320. δ' ex δὲ (m. II) M ἀρπακτὰ T, sed ρ postea add θεόcδοτοc πολλῶν ἀμείνων *Gramm.* ap. *Cram.* an Ox. I p. 118. ἀρείω μ v. 321. ὄλβον L ὅρκον pro ὄλβον N v. 322. ἀπὸ γλ. ex ἀπογλ. corr. (m. post.) M ληῖcεται Mμ

C. C. v. 314 del *Hetzel*, v. 314—319 *Steitz* v. 314 δαίμονι δ' ἶcoc ἔηcθα, τῷ ἐργάζεcθαι e conj *Schaeferi* ed *Spohn* & *Dindorf*; δαίμων δ', οἷοc ἔηc· τῷ ἐργάζεcθαι conj *Hermann*; δαίμονι δ', οἷοc ἔηcθα, τὸ ἐργάζεcθαι ἄμεινον distinguens *Goettling* interpretatur: „satius est homini prudenti, qualis olim tu fuisti, antequam alienarum rerum cupidus eras, laborare atque ita divitias justas tibi parare"; δαίμονι δ' οἷοc ἔηcθα! τὸ ἐργάζεcθαι ἄμ. distinguens *Lehrs* ut novam sententiam interpretatur: „fortuna autem qualis eras! (h. e. quam felix eras! antequam te desidiae dederas). Melius id, quod olim faciebas, laborare"; sed „si δ' abesset, scriberet: δαιμόνι' οἷοc ἔηcθα!" Quod ut suum protulit *Kappotas* p. 27 v. 315 sq., ante quos lacunam indicat, ut vigesimam, v. 317 sq. ut vigesimam primam, v. 319 ut vigesimam secundam sententiam notavit *Lehrs* v. 317—382 ejicit *Hetzel* v. 317 sq. ἀθ *Guiet*, del *Brunck*, v. 317—319 ⋟ *Spohn* v. 317. κομίζειν conj *Hermann* v. 319. ἀνολβίην — ὄλβον scribebat *Guiet* v. 320—326 vigesimam tertiam continent *Lehrsi* sententiam v. 321. τίc κεν conj *Heyne* in excursu II. ad Hom. Ε p. 177

γίγνεται, εὖτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείη κατοπάζῃ,
ῥεῖα δέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἶκοι
ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.

Ἶσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξεῖνον κακὸν †ἔρξει,
ὅς τε κασιγνήτοιο ἑοῦ ἀνὰ δέμνια †βαίνοι,
κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια ῥέζων,
ὅς τέ τευ ἀφραδίῃς ἀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
νεικείει χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
τῷ δή τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς δὲ τελευτὴν
ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμόν·

L. V. v. 323. γίγνεται BST γίνεται reliqui εὔτᾶν ex εὐτᾶν (sic) corr (m. IV) M εὖ τ' ἄν T ἐξαπατήσει p v. 324. αἰδῶ T (ex αἰδὼς corr postea) Par. FGHPX αἰδὼ p αἰδώ a αἰδὼς reliqui δὲ τ' L δ' ἔτ' p δέ γ' p ἀναιδείην Blp ἀναιδείη (iota subscr. postea add, ut videtur) L ἀναιδίῃ p ἀναιδείη reliqui (in T ex ἀναιδείην corr post.) κατοπάζει MLp κατοπάζῃ reliqui v. 325. ῥεῖα δέ Mlp *Schol.* ad Pind. Isthm. III 81 p. 535 Boeckh. ῥεῖα τέ BLO ῥεῖά τε reliqui μεν p ἀμαυροῦσι p οἶκοι M v. 326. ἀνέριος τῷ· παῦρον δ' ἐπὶ l τῶι M (ι add postea) δ' ἐπὶ etiam B (m. I.; δέ τ' ἐπὶ corr m. post. rubro) vv. 327. 328 suppleti in marg. l ἴσσον p ὅς θ' ex ὥς θ' corr (m. post.) L ὅς τε ξ. (sed σ add postea) T ξένον M ἐέρξει M ἔρξει cum BOT reliqui (ῥέξει, superscr. η, m. ead. L) v. 328. ὃς τε O ἀναδέμνια MLTp βαίνει LTFlor. XXXI, 5 p βαίνοι uno excepto reliqui v. 329 εὐνῆς primo omiss., postea add (ante κρυπταδίης) O εὐνῆς κρυπταδίης b ap. *Lenn.* κρυπταδίης T, sed η ex α corr, ut videtur εὐνῆς T, sed η ex corr v. 330. ὃς τε τευ ex ὅς τέ τευ (m. II) corr M ἀφραδίᾳ *Etym. M.* p. 65, 7. ἀλιταίνεται (superscr. ρ; ρ postea add) O ἀλιτραίνεται lp ἀλιταίνεται (ex ἀλιτένεται corr) S v. 331. ὃς τέ τε γ. M γόνῆα (superscr. ε) L κακῷ om M γήραος ex γῆρας (m. II) corr M v. 332. νεικείει BO νεικείῃ reliqui χαλεποῖς T Flor. XXXI, 5 καθαπτόμενος τ' ἐπ. LVp ἐπέεσι M ἐπέεσσι BLp ἐπέεσσιν reliqui v. 333. δὲ ἤτοι M δ' ἤτοι T cod. Vit. Hermanni cum *Etym. M.* p. 5, 15. δή τοι reliqui αὐτὸς ex αὐτοὶ corr O ἀγένεται (?) ex ἀγαίεται corr. (m. I.?) M ἀγέεται p τελευτὴν M, sed υ postea suppl. v. 334. ἐπέθηκεν ex ἐπέθημεν (m. II) corr M v. 335. μὲν B ἀεσίφρονα ex ἀεσσιφρονα (ut videtur) corr T

C. C. v. 327—382 pro singulari carmine habet *Twesten* v. 327—335 vigesimam quartam continent *Lehrsi* sententiam v. 327. ἔρξῃ e conj *Schaeferi* ed *Spohn Dindorf Goettling*; „num fuit κακὰ Ϝέρξει vel κακὰ ῥέζει aut ῥέξει?" *Lennep* v. 328. βαίνῃ e conj *Schaeferi* ed *Spohn Dindorf Goettling* v. 329. „*A. Straubelius* probabiliter pro interpretatione habet v. antecedentis" *Goettling* v. 330. ὅς τε καὶ conj *Guiet* v. 333. δ' ἤτοι ex sententia *Hermanni* ed *Dindorf Goettling*

κὰδ δύναμιν δ' ἔρδειν ἱέρ' ἀθανάτοιcι θεοῖcιν
ἁγνῶc καὶ καθαρῶc, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία καίειν·
ἄλλοτε δὲ cπονδῇc θυέεccί τε ἱλάcκεcθαι,
ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ καὶ ὅτ' ἂν φάοc ἱερὸν ἔλθῃ,
(· ὥc κέ τοι ἵλαον κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωcιν,
·) ὄφρ' ἄλλων ὠνῇ κλῆρον, μὴ τὸν τεὸν ἄλλοc.

Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶcαι,
τὸν δὲ μάλιcτα καλεῖν, ὅc τιc cέθεν ἐγγύθι ναίει·
εἰ γάρ τοι καὶ χρῆμ' ἐγκώμιον ἄλλο γένηται,
γείτονεc ἄζωcτοι ἔκιον, ζώcαντο δὲ πηοί.

Πῆμα κακὸc γείτων, ὅccον τ' ἀγαθὸc μέγ' ὄνειαρ.

Ἔμμορέ τοι τιμῆc, ὅc τ' ἔμμορε γείτονοc ἐcθλοῦ.

R. D. v. 344. ἐγχώριον

L. V. v. 336. καδ S καδδύναμιν MOT lemma *Proculi* κάδδύναμιν L θεοῖcι M (m. I; ι postea eras) B (θεοῖcῖ) v. 337. μηρία e μυρία (ut videtur) corr T καίεῖν L v. 338. δὴ BLOT cπονδῇ θυέεcι M cπονδῇcι θύεccι μLONT (θυέccι T) et fortasse m cπονδῇ θύεccι B cπονδῇ θυέεccι Vat. 1384. cπονδῇc θυέεccι p cπονδῇcι θυέεccι reliqui τὲ S ἱλαcκέαcθαι S v. 339. ἠμὲν QST (sed acc. eras) p ἠ μέν a ἧ μέν ut videtur reliqui εὐνάζει T ὅτ' ἂν LOQp ὅταν reliqui ἔλθοι O ἔλθη T v. 340. ὥc (ex ὧc corr) καί τοι MT ὧc κέ τοι O (ut saepius) ὡc καίτοι p ἵλαον ex ἴλαον (m. IV) corr M Verbo καὶ litt. ἐγγ- subjectae sunt in M v. 341. ὄφρ' ex ὅφρ' (m. II) corr M ὀφ' S ὠνῆ S τὸν om Q v. 342. ἐάccαι B (m. I.; ἐᾶcαι m. post. rubro) L ἐάcαι p Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 530 D. *Schol.* Vict. ad Il. O 87. v. 343. τόνδε M (τὸν δὲ corr post.) BLOSap ὅc τι cέθεν M v. 344. τι MOl „MS. incert." ap. Goettl. χρῆμα a ἐγκώμιον cum *Proculo* codd. R et Ambr. 6 ap. *Lanz. Steph. Byz.* v. κώμη. ἐγχώριον reliqui ἄλλο T, sed τι post o eras. γένηται c a γένοιτο *Steph.* l. l. v. 345. γείτωνεc S ἄζωτοι L ἄζωcτοι κίον *Eustath.* ad Od. p. 1490, 28. p. 1751, 20. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. III p. 195. Vulgatam firmat *Schol.* Ven. ad Il. C 392. δ' ἐπηοί p δὲ πηοί ex δ' ἐπηοί corr (ut videtur) T v. 346. ὅcον M ὅccον ex ὅcον corr (fortasse m. I) O v. 347. τί[οι] L (οι m. post.) ὅc κ' ἔμμορε *Stob.* Floril. II p. 30. γεἰτονοc L

C. C. v. 336—341 vigesimam quintam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 338 sq. „ex seriore interpolatione illatos" putabat *Heyne* ad Hom. A 583 v. 341 „vereor ne trajiciendus sit post v. 301: ineptissimus enim hic esse videtur." *Goettling* probante *Hermanno* v. 342—345 vigesimam sextam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 344 ⩥ *Spohn* v. 344. γένοιτο e sententia *Brunckii* ed *Goettling Lehrs* v. 346. 347 et 348 singula sunt praecepta *Lehrsio*, Hesiodi carmini eximuntur a *Steitzio*, qui eidem v. 327—341 ut „de pietate", v. 342—345. 349—351. 353 sq. 357—364. 366—379 ut „de aequitate, parsimonia, prudentia praecepta" vindicat.

Οὐδ᾽ ἂν βοῦϲ ἀπόλοιτ᾽, εἰ μὴ γείτων κακὸϲ εἴη.

Εὖ μὲν μετρεῖϲθαι παρὰ γείτονοϲ, εὖ δ᾽ ἀποδοῦναι
αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώιον, αἴ κε δύνηαι,
ὡϲ ἂν χρηίζων καὶ ἐϲ ὕϲτερον ἄρκιον εὕρηϲ.

Μὴ κακὰ κερδαίνειν· κακὰ κέρδεα ἶϲ᾽ ἄτηϲι.

— *Τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι,*
— *καὶ δόμεν, ὅς κεν δῷ, καὶ μὴ δόμεν, ὅς κεν μὴ δῷ.*
— *Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ᾽ οὔ τις ἔδωκε.*

Δὼϲ ἀγαθή, ἅρπαξ δὲ κακή, θανάτοιο δότειρα.

Ὃϲ μὲν γάρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὅ γε καὶ μέγα δώῃ,

R. D. v. 357. κἂν μέγα

L. V. v. 348. οὐ δ᾽ ἂν (ex οὐ δὲ ἂν corr m. II) M οὐκ ἂν *Heraclides* Ponticus ap. *Mueller*. Histt. Grr. Fragmm. II p. 216. Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 34 B. *Aelian.* Varr. Histt. IX 28. ἀπόλοιτο M ἀπολεῖτ᾽ l v. 349. π^ε pro παρὰ M v. 351. ἂν B ἐϲύϲτερον L l εὕρηϲ corr ex εὕρειϲ S v. 352. ἶϲα ἄτ. MLOlQp cod. V *Artemidori* Oneirocr. IV 59 p. 237. (ἴϲατηϲιν cod. L) ἶϲα αἴτηϲι μ ἶϲ᾽ ex ἶϲ^α corr (m. post.) B ἴϲ᾽ ἄτ. *Stob.* Floril. X p. 127. ἶϲον ἄτ. N ἄτηϲι MBLNQT *Stob.* l. l. ἄτηϲιν reliqui v. 353. τὸν φιλέοντα φιλεῖν] Τούτουϲ ὁ Πλούταρχοϲ ἐκβάλλει τοὺϲ ϲτίχουϲ *Proc.*, quam athetesin pertinere ad v. 353—355 ex argumentatione apparet a Proculo adscripta φιλεῖ ex φιλεῖν corr M v. 354. δῶμεν (loco priore) μ δῶμεν ὅϲ κε δῶ καὶ μὴ δόμεν ὅϲ κε μὴ δῶ codex *Draconis Stratonic.* p. 156, 18. κε — κε etiam p ὅϲ pr. ex ὡϲ corr L v. 355. δωτῆ^ο μ δώτη QS μέν τιϲ ex μὲν τίϲ corr (m. II) M ἀδότῃ L δ᾽ ex δὲ corr (m. II) M ἔδωκε (loco poster.) M (1) ἔδωκε̄ 2) ἔδωκε M) LQ ἔδωκεν uno excepto reliqui v. 356. ἅρπαξ δὲ, κακὴ θ. δ. LlQ δοτεῖρα codex *Choerob.* in Theodos. p. 360 Gaisf. (δότειρα p. 86. 238. 361) v. 357. ὅτ ex ὅϲ M ὅϲμεν S ὅγε c ὅδε *Stob.* Floril. X p. 127 (ὅγε codd. B [m. pr.] Vind.) ὅτε *Trinc.*, fortasse ex codice καὶ MμBQVp codd. A Vind. *Stobaei* l. l. κἂν ut videtur cum O reliqui (κἂν m. post. ex καὶ corr [ut videtur] L; κἂν STa cum cod. B *Stobaei* l. l.) ὅγε μέγα p δώῃ MBLlQm *Stob.* l. l. δοίη cum *Proculo* ad v. 356 („καὶ εἰ μέγα τι δοίη“) reliqui

---

C. C. v. 349—351 tricesimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 352. 353 sq. 355. 356. 357 (hic quidem scriptus ὅ γε κἂν μέγα δοίη) singula sunt praecepta *Lehrsio* v. 352 ejicit *Steitz* v. 353—355 delevit *Brunck* „justo celerius“ *Spohnio* judice, qui ≻÷ — praescripsit v. 354 nec ab Hesiodo nec ab „alio poëta“ scriptum esse pronuntiat *Gerhard.* lectt. Apoll. p. 145 v. 355 sq. ἀθ *Steitz* v. 357. ὅτε καὶ μέγα δώῃ et v. 359 τὸ δ᾽ ἐπάχνωϲεν conj *Hermann*; ὅ γε κἂν μέγα δοίη colo posito scripsit, sed tamen „fortasse legendum“ putavit — δοίη καὶ χαίρει δώρῳ *Goettling*

χαίρει τῷ δώρῳ καὶ τέρπεται ὃν κατὰ θυμόν·
ὃς δέ κεν αὐτὸς ἕληται ἀναιδείηφι πιθήσας
καί τε σμικρὸν ἐόν, τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.

Εἰ γάρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρῷ καταθεῖο
καὶ θαμὰ τοῦτ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.

Ὃς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὃ δ' ἀλύξεται αἴθοπα λιμόν.

Οὐ δὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.

Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν.

L. V. v. 358. χαίρῃ p τῶι M (ι add postea; m. I.?) δῶρω T τερπεθ' ἐὸν μ v. 359. δὲ κεν BL αὐτὸς om M πεϊθήσας M πειθήσας T v. 360. καί τοι L (in L τοι ex τε corr ut videtur) ST (in T ex τε corr) σμικρὸν ex μικρὸν corr M (ras post ob.) tres litt. eras.) τό γ' ἐπ. MBLQ *Stob.* l. l. *Suid.* v. ἐπάχνωσεν (quam glossam delevit Bernhardyus) *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 135. τότ' Par. H Lanzianorum unus *Zonar.* p. 822 (τόγ' cod. D) τότ S τό τ' a τόγ' reliqui ἐπάχνωσε MBL (ἐπὰχν. L) OSTa *Etym. M.* p. 657, 1. apogr. K *Zonarae* l. l. *Eustath.* ad Il. p. 1097, 57. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. φίλον κῆρ S, sed in marg. ead. m. ἦτορ (ϑε') ἦτορ firmant *Etym. M.* l. l. *Zonar.* l. l. *Eustath.* l. l. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 1148, 59: χαίρει γάρ τις καὶ μέγα διδοὺς κατὰ τὸν Ἡσίοδον, ὥς περ ἀφῃρημένος καί τι σμικρὸν παχνοῦται τὸ κῆρ. Cf. *Varin.* p. 345. v. 361. εἰ γάρ κε p (In M κεν ex corr; κεν μικρὸν, sed ex corr) καὶ om LQVT ἐπὶ σμικρὸν Sap Vulgatam firmant *Plato* Cratyl. p. 428 A. *Plut.* moral. p. 9 E. 76 C. v. 362. τοῦ δ' M τοῦθ' BLSTp ἔρδοις BT ἔρδεις Lp *Thom. Mag.* v. θαμά. ἔρδεις (οι) S τάχά κεν L τάχα μεῖζον καὶ B καὶ τοῦτο γένοιτο M (τοῦτο etiam ex cod. Med. 39 Dorvillii affertur) τὸ̈ γ. L v. 363. δ' post ὃς ex δὲ corr (m. II) M ὅ δ' ex ὃ δὲ (m. II) corr M ὅ δ' BO ὅδ' LST ἀλέξεται MμLOlQNVp Vulgatam ἀλύξεται firmat *Gramm.* ap. *Bachm.* an. Gr. II p. 281. v. 364. οὐ δὲ M ἦν (ει) (ει suppl m. recent.) M ἐν οἴκῳ Flor. E Aug. κήδει ex κύδει ut videtur (m. III) M v. 365. οἶκοι MBLNSap οἴκοι reliqui omnes (?) φέρτερον T, sed φερ in ras. (ex βέλ corr?) βέλτιον cod. Gal. θύρηφι MBLT θύρηφιν reliqui

---

C. C. „Ante v. 358 versus excidisse ejusmodi: ὃς μὲν γάρ ῥ' ἔπεσιν θέλξας φρένα δῶρον ἀείρῃ" videtur *Lehrsio*, ita ut jam v. 358—360 tricesimam sextam efficiant sententiam v. 358—362 hoc modo „forte legendos" putat *Heyne* ad Hom. P 112: „ᾧ μὲν — ἀνὴρ ἐθέλων, κἂν οὐ μέγα, δοίη, | χαίρει — θυμόν. | ᾧ δέ κεν ἄλλος ἕληται — ἐόν, τό τ' ἐπάχνωσε φ. ἦτορ." v. 360. καί τοι conj *Guiet* v. 361 sq. tricesimam septimam efficiunt *Lehrsi* sententiam v. 361. κατάθηαι et v. 362 ἔρδῃς conj *Hermann* v. 363. 364 et 365 „singula sunt proverbia per se spectanda" et *Goettlingio* et *Lehrsio*, quorum v. 363 „laus est parsimoniae", cui „alius subjecisse illum quodammodo illudens" videtur *Lehrsio* v. 364 scilicet hoc sensu: „melius est domi conditum habere, ut perpetuo labori parcamus." V. 365 „prorsus ab ceteris dirimendum ad feminas spectare" *Goettling*, „circumforaneis dictum" putat *Lehrs*, ejecit *Steitz*

Ἐcθλὸν μὲν παρεόντος ἑλέcθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
χρηίζειν ἀπεόντος· ἅ cε φράζεcθαι ἄνωγα.

Ἀρχομένου δὲ πίθου καὶ λήγοντος κορέcαcθαι,
369 μεccόθι φείδεcθαι· δεινὴ δ' ἐν πυθμένι φειδώ.

373 Μὴ δὲ γυνή cε νόον πυγοcτόλος ἐξαπατάτω,
αἱμύλα κωτίλλουcα, τεὴν διφῶcα καλιήν.

375 — Ὃc δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅ γε φηλήτῃcιν.

---

370 — *Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω.*
— *Καί τε κασιγνήτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέσθαι.*
— *Πίστεις δ' ἄρα† ὁμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν ἄνδρας.*

R. D. v. 369. δειλὴ v. 375. φιλήτῃcι

L. V. v. 366. παρ' ἐόντοc ex παρεόντοc (m. post.) corr M παρ' ἐόντοc etiam OT μὲν γὰρ ἐόντοc „MS. incert." ap. *Goettl.* v. 367. χρήζειν M ἀπ' ἐόντοc O In B post h. versum sequuntur vv. 370—372 (vid. ad vv. 370—372). v. 368. ἀρχομένου πίθοιο l ἀρχομένου τε πίθου *Plut.* Galba 16. ἀρχομένοιο πίθοιο *Excerpt.* ap. *Boiss.* an. Gr. I p. 115. Vulgatam firm. *Geopon.* VII 6. v. 369. μεcόθι Mp φείδεcθαι T (φει in ras.?) δεινὴ Sa et fortasse m δειλη (ν superscr.) Q δειλὴ cum *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. reliqui ἐν πυθμένι MLQ ἐνὶ π. reliqui *Excerpt.* ap. *Boiss.* l. l. φειδῶ T vv. 370—372 om MμLlQ (in BQ Ambr. 5 omissos in contextu m. recentior [in B (rubro) Q ad imam pag.] adscripsit) Vp *Proculus* ad v. 356, postquam laudavit «μιcθὸc δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένοc», sic pergit: «τούτουc δέ τινεc τοὺc cτίχουc ἐξέβαλον· ὁ δὲ Πλούταρχοc ἐγκρίνει», quam notationem ad hos ipsos tres versus pertinere ex Plutarchi (quem cf. Thes. 3) argumentatione patet a Proculo excerpta v. 370. μιcθὸc ἀνδρὶ p μιcθόc γ' ἀνδρὶ B ἔcτο T v. 371. ἐπιμάρτυρα p v. 372. πίcτειc δ' ἄρ ὁμῶc καὶ B π. δ' ἄρα ὁ. T π. δ' ἄρα ὁ., ut videtur, reliqui ὤλεcαν ex ὄλεcαν corr B ἄνδρα(?) B v. 373. μὴ δὲ MBOSap μηδὲ reliqui (omnes?) μὴ δέ cε γυνὴ πυγοcτόλοc νόον ἐξ. l v. 374. αἱμῦλα l αἱμυλὰ (sed ex αἱμύλα ut videtur corr) T κωτίλουcα M κωτίλλουcα ex κοτίλλουcα corr T καλιὴν ex καλειὴν corr M v. 375. Τοῦτον Πλούταρχοc χαράττει τὸν cτίχον *Proc.* γυνῇ M γυναιξὶ *Schol.* ad Eur. Med. 426. πέποιθε (pr.) ex πέποιθεν corr M φηλήτῃcι cum *Proculo* B (ex φιλίτῃcι corr m. post.) Q (ex corr) p φῆλήτῃcι S φηλήτῃcιν Mp φιλή-

---

C. C. v. 369 ⟩⁝— et v. 370—372 ⟩⁝— — *Spohn* v. 372. δ' ἄρ τοι ὁμῶc e conj *Guieti* ed *Dindorf Goettling*, δή ῥα ὁμῶc conj *Reiz*, γάρ τοι ὁμῶc *Steitz* v. 366 sq., v. 368 sq., v. 370, v. 371, v. 372, v. 373—375, v. 376 sq., v. 378, v. 379, v. 380, v. 381 sq. singula praecepta eaque et „quadam sententiae cognatione" conjuncta et „in eodem vocabulo versantia" (πίcτιc — παῖc — πλέονεc) et „ex ordine litterarum" (Π etiam in Πλοῦτοc et Μ in Μεccόθι Μιcθόc et Μάρτυρα initiali) sociata esse *Lehrs* p. 181—184 demonstravit v. 375—378 ⟩⁝— et v. 379 sq. — *Spohn*, cui olim post v. 377 statim positi fuisse v. 381 sq. „reliqua a serioribus inserta esse, primum v. 378, postea v. 379 sq." videntur

Μουνογενὴς δὲ πάις εἴη πατρώιον οἶκον
φερβέμεν· ὣς γὰρ πλοῦτος ἀέξεται ἐν μεγάροισι.

379 ῥεῖα δέ κε πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.

380 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ᾽ ἐπιθήκη.

Σοὶ δ᾽ εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ᾗσιν,
ὧδ᾽ ἔρδειν, καὶ ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

---

378 — *γηραιὸς δὲ θάνοις ἕτερον παῖδ᾽ ἐγκαταλείπων.*

R. D. v. 376 (omisso v. 377.) μουνογενὴς δὲ πάις σώζοι πατρώιον οἶκον v. 381. φρεσὶ σῇσιν v. 382. ἔργον δέ τ᾽ ἐπ᾽ ἔργῳ

τῃσι cum a reliqui φιλήτῃσι aeque atque φηλήτῃσι agnoscit *Eustath.* ad Il. p. 781, 12. Cf. eundem ad Il. p. 194, 31 sqq. Formam φιλήτης praeterea agnoscit idem ad Od. p. 1889, 1 sqq. *Philemon* p. 184.

L. V. v. 376. μουνογενής δε O εἴη π. MμBlQNp *Eustath.* ad Il p. 649, 32. εἴη, sed suprascr. σώζοι V σώζει p σώζοι cum *Proculo* reliqui (in T ς ex corr in ras; voluit εἴη) πατρῶον M πρατρώιον T οἶκον ex οἴκον corr (m. II) M v. 377. γαρ M ἀέξηται l μεγάροισῖ M μεγάροισιν p v. 378. γεραιὸς Q θάνῃς V Venet. 1 ἐγκαλείπων T τὸ δέ γε «γηραιὸς δὲ θάνοις» παρέγγραπτον ὡς ἀδιανόητον *Proc.* Et *Tzetza:* γηραιὸς δὲ θάνοις] Οἱ περὶ Πρόκλον καὶ Ἀρίσταρχον ἢ (καὶ *Usener* Mus. Rhenan. XXII p. 589) Πλούταρχον, ἀδιανόητον τοῦτό φασιν εἶναι καὶ περισσόν. Cfr. *Plut.* mor. p. 480 F «ὁ δὲ Ἡσίοδος οὐκ εὖ παραινεῖ μουνογενῆ παῖδα τῶν πατρώων ἐπίκληρον εἶναι», unde etiam patet eum v. 378 aut plane non legisse aut abjecisse v. 379. δὲ καὶ B (sed m. al. supra lin. add. δέ κεν) δέ κε p πλεόνεσι M ἄσπετον πλοῦτον l v. 380. πλείων T, sed πλ ex corr. δ᾽ ex δὲ (m. II) corr M πλειόνων T μελέτη ex μελετή corr B v. 381. δ᾽ ex δὲ (m. II) corr M πλούτων ex πλοῦτον (m. II) corr M ἧσι M (ἧσῖ M) Sap σῇσι lp σῇσιν QVTp ἧσιν reliqui v. 382. ὧδε ex ὦ δὲ (m. II) M ὧδ᾽ p ἔρδειν B(?)Q (et fortasse p) καὶ ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ M (ex ἐπὶ ἔργον m. II corr) μBOlQNp ἔργον δέ τ᾽ ἐπ᾽ ἔργῳ paucis exceptis cum Ta reliqui

---

C. C. v. 376 sq. post οἶκον puncto posito φερβέμεν per se de pascendo intellexit *Guiet* v. 377 ex *Heinsi* conj post v. 378 transposuit *Brunck* v. 378—380 „serius adjecta esse, cum Philolai vetus lex, ex qua v. 376 sq. huc adjecti esse viderentur, pridem abolita esset, aut ab eo, qui istam legem non probaret," olim putabat *Goettling* v. 378. pro ἕτερον in MS. se invenisse ἀταλόν notat *Guiet*, σφέτερον legisse videtur *Scaliger*, „ab initio aliud quid, θαλερὸν fortasse vel μεγάροις" scriptum fuisse suspicatur *Lehrs* p. 182; potius καὶ παῖδ᾽ ἕτερον καταλείπων exspectaturus erat *Goettling* v. 380—382 Hesiodeo carmini eximit *Steitz* [v. 381 sq.] *Goettling* his verbis additis: „hi versus additi postea sunt, ut finis prioribus imponeretur et ut facile ad novum transires argumentum; vid. *Twesten* p. 49." v. 382. Ϝέργον δ᾽ ἐπὶ Ϝέργῳ Ϝεργάζεσθαι ex more corr *Lennep.*

Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχεσθ᾽ ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων·
αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
κεκρύφαται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
οὗτός τοι πεδίων πελέται νόμος, οἵ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ᾽, οἵ τ᾽ ἄγκεα βησσήεντα,
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι, πίονα χῶρον
ναίουσιν. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,

R. D. v. 384. ἀμητοῦ

L. V. v. 383. „In S versibus 381. 382 incipit nova pagina, cuius reliqua maior pars vacua relinquitur. Sequens pagina incipit ληϊάδων ita, ut appareat voluisse librarium Π majore arte postea praescribere." *Koechly.* In T B τοῦ ἡσιόδου suprascript. Ἀτλαγενάων Mμ (sine accent.) lQ *Schol.* ad Aesch. Prom. 428 Schütz. *Probus* ad Verg. Bucol. III 40. Ἀτλαγεννάων Tp *Greg. Cor.* de dial. aeol. 2 p. 578 *Schaef. Schol.* ad Arat. 137. Ἀττλαγενῶν p Ἀτλαγενέων uno excepto reliqui lemma *Proc. Dio Chrysost.* II p. 75 R. *Maximus Tyr.* XXX 6. *Athen.* XI p. 489 F (Schweigh. Ἀτλαιγενέων e cod. A) *Geminus* El. Astr. 14. *Schol.* Mosq. ad Arat. 137. *Eustath.* ad Il. p. 1155, 49. Ἀτληγενέων *Schol.* Ven. ad Il. Σ 486. Ἀτλαγγενέων *Cert.* Hes. c. Hom. p. 321 Goettl. ἐπιτελομενάων M *Schol.* Mosq. ad Arat. l. l. ἐπιτελλομένων *Probus* l. l. περιτελλομενάων *Maxim. Tyr.* l. l. v. 384. ἀμήτου B (ἀμητοῦ m. post.) Tlp ἀμητοῦ ex ἀμήτου (m. post.) corr O ἀμητοῦ cum codd. plurr. *Athen.* l. l. *Cert.* l. l. reliqui ἀμήτοιο *Schol.* Ven. ad Il. Σ 486. T 222 («ἄμητος δὲ ὁ καιρὸς τοῦ ἀμᾶν προπαροξυτόνως, ὡς καὶ παρ᾽ Ἡσιόδῳ „ἄρχεσθ᾽ ἀμήτοιο". ὀξύνεται δὲ αὐτὸς ὁ καρπός») et sic codd. nonnulli *Athenaei* l. l. ἀρότοιό τε *Cert.* l. l. δυσομενάων MBQp cod. B *Dionis Chrys.* l. l. *Athen.* l. l. *Cert.* l. l. *Schol.* Ven. ad Il. Σ 486. δυσσομενάων cum lemmate *Proculi* (uno excepto) reliqui *Max. Tyr.* l. l. codd. plures *Dionis* l. l. *Geminus* l. l. v. 385. τοι om M (αἳ δὴ M) p αἳ δ᾽ ἤτοι S αἳ δή τοι reliqui *Cert.* l. l. *Schol.* Ven. ad Il. Σ 486. τὲ O ἤματα MT v. 386. αὖθις MBTAug. αὖτις reliqui δὲ om Q ^ε^πιπλομένου M v. 387. ταπρῶτα M (τὰ πρ. post. corr.) B (?) Sa *Cert.* l. l. v. 389. ναιετάουσι M (m. II) p ναιετάωσ᾽ Qp ναιετάουσιν l ναιετάωσιν T ναιετάουσ᾽ M (m. I) reliqui *Cert.* l. l. οἵ τ᾽ ex ὅ τ᾽ corr T βησσηέντα M βησήεντα l vv. 389, 390. ναιετάουσ᾽, οἵ τ᾽ ἀποπρόθι πίονα χ. sic in textu (corr in marg.) O v. 390. πίωνα l v. 391. ναίωσιν QNp ναίωσι Tp ναιωσ᾽ μ ναίουσι MOSap ναίουσιν reliqui *Cert.* l. l. γυμνὸν δὲ σπ. cum lemmate *Proculi* μQN Gal.

C. C. v. 383—694 pro singulari carmine de vitae subsidiis agricultura et navigatione habet *Twesten* v. 383—387 „character ab oratione subsequentis Hesiodei carminis abhorrere videtur" *Lehrsio* p. 189, cui „sententiae adhaeserint deinde in Attica" v. 388 et 389 v. 383. Ἀτλαγγενέων ed *Goettling* v. 384. ἀμήτου primus corr *Spohn* v. 385. αἱ δ᾽ ἤτοι e corr *Hermanni* ad hymn. Ven. v. 226 ed *Dindorf Goettling* v. 385—387 pro spuriis habent *Schaubach Steitz Heitzel* v. 389 ⨪ *Spohn* v. 390 e sententia superesse, quae „de agro procul a mari eligendo fuerit," putat *Lehrs* p. 190. v. 391 sq. ⨪ *Spohn*

γυμνὸν δ᾽ ἀμάειν, εἴ χ᾽ ὥρια πάντ᾽ ἐθέληcθα
ἔργα κομίζεcθαι Δημήτεροc, ὥc τοι ἕκαcτα
ὥρι᾽ ἀέξηται, μή πωc τὰ μέταζε χατίζων
πτώccῃc ἀλλοτρίουc οἴκουc καὶ μηδὲν ἀνύccῃc.
ὡc καὶ νῦν ἐπ᾽ ἔμ᾽ ἦλθεc· ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώcω,
οὐδ᾽ ἐπιμετρήcω· ἐργάζευ, νήπιε Πέρcη,
ἔργα, τά τ᾽ ἀνθρώποιcι θεοὶ διετεκμήραντο,
μή ποτε cὺν παίδεccι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων
ζητεύῃc βίοτον κατὰ γείτοναc, οἳ δ᾽ ἀμελῶcι.
δὶc μὲν γὰρ καὶ τρὶc τάχα τεύξεαι· ἢν δ᾽ ἔτι λυπῇc,
χρῆμα μὲν οὐ πρήξειc, cὺ δ᾽ ἐτώcια πόλλ᾽ ἀγορεύcειc,
ἀχρεῖοc δ᾽ ἔcται ἐπέων νομόc. ἀλλά c᾽ ἄνωγα
φράζεcθαι χρειῶν τε λύcιν λιμοῦ τ᾽ ἀλεωρήν.

R. D. v. 392. ἀμᾶcθαι v. 394. μεταξὺ

L. V. v. 392. ἀμάειν cum lemmate *Proculi* MBOlQTp ἀμάαν *Cert.* l. l., ubi sic legitur: γυμνόν τ᾽ ἀμάαν, ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται. ἀμᾶcθαι reliqui εἴ χ᾽ ex ἐχ᾽ ut videtur M πάντα θέλ. MQV v. 394. ὥρια ἔξηται (ἔξεται m. post.) M ταμεταξὺ BVSp τὰ μεταζύ (sic) a τὰ μεταξὺ cum MOT *Proculo* reliqui (ut videtur), sed μέταζε diserte citant *Stephanus* in *Bekk.* an. Gr. p. 945 (cεcημείωται τὸ μέταζε χρονικὸν ὄν· Ἡcίοδοc «μή πωc τὰ μέταζε χατίζων») et *Herodian.* περὶ μον. λέξ. p. 46 (p. 157 Lehrs): οὐδὲν ἐπίρρημα διὰ τοῦ αζε ἐκφερόμενον ἐπὶ χρόνου τέθειται, ἀλλὰ μόνον τὸ «μέταζε χατίζων» (χατίζον cod.) v. 395. πτώcῃc M (πτώccῃc m. post.; πτώcῃc restitut. postea) p πτώccῃc T, sed τ ex corr (fortasse ex λ corr) μηδὲ (ν m. post. suppl) M ἀνύcῃc MB OTp v. 396. ἐπ᾽ ἐμὲ ex ἐπεμὲ corr M v. 397. οὐ δὲ M v. 398. ἀνθρώποιcοι μ θεοὶ τεκμήραντο Q lemma *Proc.* v. 399. παίδεcι M Post παίδεccι καὶ deletum est in O v. 400. ζητεύῃc ex ζητεύειc corr O ζητεύειc STp ζητεύcῃc lV ζητεύει *Eustath.* ad Il. p. 96, 10. βίοτον ex βιότον ut videtur (m. II) M ἀμελῶcι M (ἀμελῶcῑ) BOQTp ἀμελῶcιν reliqui v. 401. δέ τι M (m. I.; δ᾽ ἔτι postea corr m. II) BS δ᾽ ἐπὶ p v. 402. πράξειc p *Theodor. Gaz.* ap. *Boiss.* an Gr. V p. 405. cὺ in ras script. (a m. II) in M πολλ᾽ S ἀγορεύcῃc ex ἀγορεύcειc corr O ἀγορεύειc QV οἳ δὲ M οἵ δ᾽ O v. 403. ἀχρηιοc O δ᾽ ἔccεται μ δ᾽ ἔπεcται p νόμοc M ἀλλ᾽ ἀc᾽ ἄν. S ἀλλ᾽ ἅ c᾽ ἄν. p v. 404. χρειῶν ex χρείων corr (m. II) M λύcιν ex λῦcιν corr (m. II) M λυμοῦ S

C. C. Post v. 392 lacunam esse, nisi „antiqua fuerit lectio in Hesiodi et Homeri certamine ὅταν ὥρια πάντα πέλωνται,“ suspicatur *Lehrs*, qui tum et ante v. 393 versum hujuscemodi ὦ Πέρcη, cὺ δ᾽ ἐμῆc μεμνημένοc αἰὲν ἐφετμῆc excidisse putat „nec quidquam clarius quam duplicem huius initii recensionem coaluisse“ in v. 393—404, ita ut prior a v. 393—397 ἔργα — ἐπιμετρήcω, posterior a v. 397—404 ἐργάζευ — ἀλεωρήν pertineat. v. 393. ὥc τε ἕκαcτα conj *Bentlei*, ὥc τὰ Ϝέκαcτα ex Hom. μ 16 *Lennep* v. 394. μέταζε primus restituit *Spohn*, qui versui ⤚ praefixit v. 396—404 pro spuriis habet *Steitz*, v. 399—406 *Hetzel* v. 396. οὐκ ἔτι δώcω conj *Goettling*, οὐκ ἐπινεύcω *Kappotas* p. 30.

405 οἶκον μὲν πρώτιστα γυναῖκά τε βοῦν τ' ἀροτῆρα,
407 χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἄρμενα ποιήcαcθαι,
μὴ cὺ μὲν αἰτῇc ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, cὺ δὲ τητᾷ,
ἡ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
410 μηδ' ἀναβάλλεcθαι ἔc τ' αὔριον ἔc τ' ἔννηφιν·

---

406 — *κτητήν, οὐ γαμετήν, ἥ τις καὶ βουσὶν ἕποιτο,*

L. V. v. 405. οἶκον ex οἶκον (ut videtur) corr M γυναῖκα τὲ MO βοῦν ἀροτ. MB v. 406. Hunc versum manifesto non legit *Aristoteles* Polit. I 1, 6 (p. 1252^{b} 9 sqq.) ἐκ μὲν οὖν τούτων τῶν δύο κοινωνιῶν (τοῦ θήλεωc καὶ δούλου) οἰκία πρώτη καὶ ὀρθῶc Ἡcίοδοc εἶπε ποιήcαc, «οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα»· ὁ γὰρ βοῦc ἀντ' οἰκέτου τοῖc πένηcίν ἐcτιν. Oecon. I, 2, 1 (p. 1343^{a} 18 sqq.) μέρη δὲ οἰκίαc ἄνθρωπόc τε καὶ κτῆcίc ἐcτιν. ἐπεὶ δὲ πρῶτον ἐν τοῖc ἐλαχίcτοιc ἡ φύcιc ἑκάcτου θεωρεῖται, καὶ περὶ οἰκίαc ἂν ὁμοίωc ἔχοι· ὥcτε καθ' Ἡcίοδον δέοι ἂν ὑπάρχειν «οἶκον — βοῦν τ' ἀροτῆρα·» τὸ μὲν γὰρ τῆc τροφῆc πρῶτον, τὸ δὲ τῶν ἐλευθέρων, ὥcτε δέοι ἂν τὰ περὶ τὴν τῆc γυναικὸc ὁμιλίαν οἰκονομήcαcθαι καλῶc „ab exemplaribus quibusdam antiquis abfuisse perspici" ex *Philodemo* de vit. et virt. col. VIII, p. 46 ed *Goettling* καὶ πῶc δέχεται γαμετὴν ὑφ' Ἡcιόδου λέγεcθαι τὴν γυναῖκα πολλῶν καὶ φαcκόντων αὐτὸν γεγραφέναι «κτητὴν οὐ γαμετήν"» recte monuit *Goettling.* Cui rei non obstat, quod eum „Timaei iam aetate lectum esse et pro antiquo habitum" ex Proculi verbis «οὐ λέγει οὖν παλλακήν, ἀλλὰ φύλακα τοῦ οἴκου καὶ τῶν βοῶν. Μάτην οὖν λέγουcιν οἱ περὶ Τίμαιον Ἡcιόδῳ τὸν Ἀριcτοτέλην πειθόμενον μετὰ τὴν τῆc γυναικὸc τελευτὴν Ἑρπυλλίδι cυνεῖναι τῇ θεραπαίνῃ, ἐξ ἧc αὐτὸν cχεῖν υἱόν» recte sane conclusit *Ranke* de Hesiodi operr. et dieb. p. 9. ἕποιτο m. post. ex ἕποιτο corr B ἕποιτο T v. 407. δ' ex δὲ (m. II) M ἐν p v. 408. αἰτεῖc p ὅ OTa ὁ μὲν (sic) ἀρν. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. I p. 123. ἀρνεῖται MB (m. I) lQp *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἀρν$^{\eta}$εῖται S ἀρνῆται ex ἀρνεῖται m. al. (rubro) B ἀρνῆται reliqui cυδὲ M cύ δε O v. 409. ἧ δ' O παραμείβεται MBlTp μινύθει M (μινύθῃ corr. m. II) B (m. I.; μινύθῃ m. post. [rubro]) Olp v. 410. μὴ δὲ (ut saepius) M μὴ δ' B μήδ' *Etym. Gud.* p. 295, 6. ἀναβάλεcθαι *Anonym.* de soloec. p. 197 Valck. εἰc αὔριον ἔc τ' *Zonar.* p. 1155. ἐc τ' αὔ. ἐc τ' ἔ. *Etym. Gud.* l. l. ἔc τε ἔνν. M ἔννηφι MBO Tp *Athen.* III p 100 B. XIV p. 653 D. *Anonym.* l. l. *Zonar.* l. l. ἔννηφι μ ἔνηφι *Pollux* I. 66. (ἐcτε) ἔνηφι Q (εἰc τε ἔνηφι ap. *Gaisf.*) ἔννηφιν

C. C. Inter v. 405 et 407 nunc interponit *Steitz* v. 602—605, cum olim in priore dissertatione p. 20 haec sic ordinasset: v. 405. 407—409. 453 sq. 602—605. 410—413. v. 405. βοῦc τ' ἀροτῆραc conj *Steitz* v. 406 non esse Hesiodi ex Aristotelis locis primum intellexit *Muretus*; eum secuti sunt *Spohn*, qui ≻— praefixit, et *Goettling*, qui adjectum esse versum monuit ab eo, qui haec non congruere putaret cum inferiore poematis parte, ubi de uxore ducenda Hesiodus praecipiat, *Lehrs* postremo „non quidem originem suam" — quippe qui ab initio nihil significaverit quam „servam non nuptam" coll. v. 602 sq. — „sed hunc quem occupet locum ipsis philosophis de familia condenda dissidentibus et diversas sententias Hesiodi auctoritate defendentibus" debere suspicatus est p. 191 sq. Ejecit *Steitz*, rejecit *Kappotas* p. 30 sq.
v. 405 secundum *Lehrsium* est primum, v. 407—409 alterum, v. 410—413 tertium „continui carminis" praeceptum v. 408 sq. ≻— *Spohn*

οὐ γὰρ ἐτωcιοεργὸc ἀνὴρ πίμπληcι καλιήν,
οὐδ᾽ ἀναβαλλόμενοc· μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει·
αἰεὶ δ᾽ ἀμβολιεργὸc ἀνὴρ ἄτῃcι παλαίει.

ἦμοc δὴ λήγει μένοc ὀξέοc ἠελίοιο
καύματοc ἰδαλίμου, μετοπωρινὸν ὀμβρήcαντοc
Ζηνὸc ἐριcθενέοc, μετὰ δὲ τρέπεται βρότεοc χρὼc
πολλὸν ἐλαφρότεροc· — δὴ γὰρ τότε Cείριοc ἀcτὴρ
βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆc κηριτρεφέων ἀνθρώπων
ἔρχεται ἠμάτιοc, πλεῖον δέ τε νυκτὸc ἐπαυρεῖ· —
τῆμοc ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖcα cιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ᾽ ἔραζε χέει πτόρθοιό τε λήγει·
τῆμοc ἄρ᾽ ὑλοτομεῖν μεμνημένοc ὥριον ἔργον.
ὅλμον μὲν τριπόδην τάμνειν, ὕπερον δὲ τρίπηχυν,

---

reliqui Versum, ut nunc legitur, totum exprimit praeter auctores reliquos (et *Schol.* ad Aristoph. Acharn. 171) *Gramm.* ined. (Cod. imper. Paris. 2562) ap. *Osann.* ad Philem. p. 240 sq.

L. V. v. 411. ἐτωcιεργὸc μ ἐτωcιεργὸc (o supra lin. suppl m. post. rubro) B ἐτωcιεργὸc OQTp ἐτωcιοργὸc p ἐτωcιοεργὸc firmant *Etym. M.* p. 485, 53. *Etym. Gud.* l. l. πιμπλήcι T καλίην *Etym. Gud.* l. l. v. 412 om p μελέτη τοι ἔ. *Schol.* ad Pind. Isthm. V (VI) 97 p. 549 Boeckh.; sed μελέτη δέ τοι ἔ. idem ad Nem. VI 91. ὀφέλει M v. 413. ἀεὶ *Zonar.* p. 142, 1 ἄταιcι Sa Aug. *Columella* XI 1 (tom. II p. 245 Gesn.) *Mazar.* ap. *Boiss.* an. Gr. III p. 171. Vulgatam firmant *Arrian.* Epict. Diss. II 18 p. 227 ed. 1655. *Simplicius* ad Epict. 75. *Ammon.* in Aristot. Categ. p. 67 Ald. (locum inspicere haud licuit) *Dionys.* ap. *Euseb.* Praep. Ev. XIV 27 p. 781 C. *Zonar.* l. l. *Etym. M.* p. 80, 25. Quid *Eustath.* ad Il. p. 250, 43 legerit, incertum est. προcπαλαίει *Zonar.* l. l. v. 414. In T ἤ (ἦμοc) paullo extra lin. rubro script. ἠελίοιο M v. 415. μετοπωρινὸν ex μετοπώρινον (m. II) M μετ᾽ ὀπωρινὸν T ὀμβρίcαντοc p v. 416. ἐριcτενέωc T βρότειοc lTp v. 417. ἐλαφρ. ex ἐλαφρ. (m. II) corr M Cείριοc corr ex cιδήρειοc M Cείριc S v. 418. βαιὸc N ὑπὲρ κ. ex ὑπερκ. (m. post.) M v. 419. ἡματιοc M πλεῖον T v. 420. τῆμοc MμBL lQNV (Med. Dorvill.) m *Proc.* ad Opp. 806. *Zonar.* p. 45. ἦμοc reliqui cιδήρω T vv. 421, 422 bis scripti a m. I in M (versus supervacanei postea deleti) v. 421. φύλα M ἐραζε M ἔρραζε l πτόρθοιο τε B v. 422. ἂρ BL ὥρια ἔργα μ Vit. Voss. 1 Gal. ὥριον ἔργον reliqui v. 423. ὄλμον BLQTp ὅλμον ex ὄλμον corr (m. I) O τριπόδ (δ add m. post.) M κόπτειν pro τάμνειν T Voss. 2. Vulgatam firmant *Schol.* ad Aristoph. Vesp. 238. *Serv.* ad Verg. Georg. I 175. τρίπηχυ MB

C. C. v. 412. δέ τε ἔργον conj *Bentlei* v. 414—422 quartum „vel primum praeceptum speciale“ continere videtur *Lehrsio*, qui p. 193 sq. inter v. 416 et 417 versum hoc fere modo supplendum «αὐαλέοc τὸ πρόcθεν, ἀνὴρ δέ τε γούνατα cείει» excidisse demonstratum ivit v. 419. ἀπαίρει conj *Guiet* v. 420 ⋟ *Spohn* v. 420. ἀδηκτοτάτη τε πέλει conj *Bentlei* v. 422. ⋟ *Spohn* v. 423—440 quintum exhibent *Lehrsi* praeceptum

ἄξονα δ' ἑπταπόδην· μάλα γάρ νύ τοι ἄρμενον οὕτω·
εἰ δέ κεν ὀκταπόδην, ἀπὸ καὶ cφῦράν κε τάμοιο.
τριcπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρῳ ἀμάξῃ.
πόλλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα· φέρειν δὲ γύην, ὅτ' ἂν εὕρῃc,
εἰc οἶκον κατ' ὄροc διζήμενοc ἢ κατ' ἄρουραν,
πρίνινον· ὃc γὰρ βουcὶν ἀροῦν ὀχυρώτατόc ἐcτιν,
εὖτ' ἂν Ἀθηναίηc δμῶοc ἐν ἐλύματι πήξαc
γόμφοιcιν πελάcαc προcαρήρεται ἱcτοβοῆι.
δοιὰ δὲ θέcθαι ἄροτρα πονηcάμενοc κατὰ οἶκον,
αὐτόγυον καὶ πηκτόν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτω·
εἴ χ' ἕτερόν γ' ἄξαιc, ἕτερόν κ' ἐπὶ βουcὶ βάλοιο.
δάφνηc ἢ πτελέηc ἀκιώτατοι ἱcτοβοῆεc,

R. D. v. 426. ἅψιν v. 435. ἀκιρώτατοι

L. V. v. 424, 425 primo omissi a m. I. in O, ad imam pag. suppleti sunt v. 424. ἄξονα δ' ἑ. LQ *Serv.* l. l. ἄξονα (vel -νά) θ' ἑπτ. ut videtur reliqui μέγα pro μάλα LV νυ om p ἄρμενον Q ἄρμενοc a οὕτω ca v. 425. κέν, ὀκτ. B ἀπό κεν cφ. BNT (in T ex αι corr, ut videtur) ἀπὸ κεν cφ. μ ἀπό κε cφ. M (ἀπὸ κέ M) LOQVp ἀπὸ καὶ cφ. reliqui cφύραν MμBOTa κε post cφῦραν om LVp τε pro κε μ ταμοίο T v. 426. δ' om M (m. I.; suppl m. II) ἅψιν MBQp *Choerob.* ap. *Bekk.* an. Gr. p. 1207. (p. 353 Gaisf.) *Eustath.* ad Il. p. 574, 22. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 295. ἄψιν ex ἅψιν corr O ἄψιν ut videtur reliqui (cum LTa) *Proc. Schol.* Lips. ad Il. Є 486. *Etym. M.* p. 183, 37. 184, 2. δεκα||δ. M δωδεκαδώρῳ *Etym. M.* p. 183, 37. ἀμάξῃ MBSap ἁμάξῃ reliqui v. 427. «πολλ' (scr. πόλλ') ἐπὶ καμπύλα κᾶλα plerique SS. et Edd.“ *Lennep.* ἐπὶ καμπύλα BLOSa *Proculi* lemma ἐπικαμπύλα MT *Proc.* (qui explicat: ξύλα ἐπικαμπῆ ὄντα τὰ ἀμφιδέα) καλὰ M κάλα BLOT δὲ in T post. add? γυειν μ ὅταν MBLp ὅτ' sine ἄν T ὅτ' ἄν ut videtur reliqui v. 428. ἐc p εἰc reliqui ὁροc M διζ. L, sed ενο in ras. v. 429. πρίινον μN ὀχυρώτεροc l ὀχυρώτατοc ἔcτι M ὀχυρώτατοc ἐcτὶν O ὀχερώτατόc ἐcτιν T v. 430. ἅν B δμωὸc Par. CEO Gal. Rehd. δμῶοc uno excepto cum M reliqui ἐν om p ἐλύματι Ba v. 431. γόμφοιcι MLOT (sed ν eras) p προcαρήρηται l προcαρήcεται VT (ex προcαρήρεται corr) p Vulgatam firmat *Eustath.* ad Od. p. 1869, 34. ἱcτοβοίει Tμ v. 432. δὲ non legisse videtur *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 12. κατ' οἶκον Tp v. 433. ἐπὶ T οὕτω ca v. 434. εἴ χ' ex εἶχ' (m. II) corr M ἕτερον ἄξαιc lPar.C ἕτερον γ' ἄξαιc reliqui (ἑτέρον M) κ' ἐπὶ B (ex γ' ἐπὶ m. I corr) OQp γ' ἐπὶ reliqui (ἕτερον M) βάλλοιο M vv. 435—451 om Q (cf. ad v. 320) v. 435. δ', quod vulgo post δάφνηc add, om M (postea suppl, ut videtur) LVT *Etym. M.* p. 48, 47. *Zonar.* p. 112. πτελέαc *Zonar.* l. l. Ἡcίοδοc «δάφνηc ἢ πτελέηc ἀκιώτατοι ἱcτοβοῆεc», ἄcηπτοι, ἄβρωτοι. κὶc γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖc ξύλοιc cκώληξ. ἄλλοι γράφουcιν ἈΚΙΡΩΤΑΤΟΙ, ἵν' ᾖ κάλλιcτοι. *Etym. M.* l. l. ἀκιότατοι *Choerob.* I p. 181 Gaisf.)

C. C. v. 424. ut v. 433. οὕτωc e corr *Spohni* ed *Dindorf Goettling* al. v. 425. cφῦράν γε conj *Guiet* deceptus lectione ἀπό κε Inter v. 426 et 427 inseruit *Steitz* v. 455—457 v. 426 sq. sublata distinctione ἄψιν τάμνειν — ἀμάξῃ πόλλ' ἐπικάμπυλα κᾶλα „appositivo“ intellegebat *Guiet* v. 427. πόλλ' ἔπι ed *Goettling* v. 431. προcαρήρηθ' conj *Guiet*, πρὸc ἄρ' ἄρcεται *Buttmann* gr. Gr. ampl. II, p. 119*) (non p. 82!) v. 433 pro spurio habet *Hetzel* v. 434. ἕτερον Ϝάξαιc corr *Bentlei*

δρυὸς ἔλυμα, † πρίνου δὲ γύην· βόε δ' ἐνναετῆρε
(· ἄρσενε κεκτῆσθαι· τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
·) ἥβης μέτρον ἔχοντε· τὼ ἐργάζεσθαι ἀρίστω·
οὐκ ἂν τώ γ' ἐρίσαντες ἐν αὔλακι κὰμ μὲν ἄροτρον
ἄξειαν, τὸ δὲ ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν.
τοῖς δ' ἅμα τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο,
ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον,
ὅς κ' ἔργου μελετῶν ἰθεῖαν αὔλακ' ἐλαύνοι,
μηκέτι παπταίνων μεθ' ὁμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
θυμὸν ἔχων· τοῦ δ' οὔ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι·

R. D. v. 436. ἐνναετήρω

L. V. v. 436. δρ. ἔλ., πρίνου δὲ γύην M μ (γύης μ) BLOQVp *Schol.* ad Aristoph. Acharn. 180. *Etym. M.* p. 242, 25. *Suid.* v. πρίνινοι. *Zonar.* p. 457. δρυὸς ἔλυμα, π. δὲ γ. l δρυὸς ἔλυμα, πρ. γύην reliqui paucis exceptis, qui γύης, ut T (δὲ postea add) ἐνναετῆρε M (ut videtur m. pr.; ἐννεατήρω corr m. recent.) *Etym. Gud.* p. 232, 45. ἐνναετῆρες (sic!) habere dicitur cod. senat. Lips. ἐνναετήρω ceteri codd. et edd. οὐκ (apostr. a m. recent. add) M v. 437. γὰρ post γὰρ del L v. 438. ἔχοντ' M ἔχοντες S *Schol.* Ven. ad Il. N 484. τὼ ex τῶ (m. II) corr M τὼ (eraso circumflexo supra ω) S τὼ γὰρ ἐργ. p τῷ Rehd. et *Tzetz.* «τῷ καὶ οὗτοι ἐργάζεσθαι ἀρίστω» ἐργάζισθαι a Versum praeterit *Suid.* v. ζυγομαχεῖν. v. 439. ἂν B τῶ m. I M; sed post hoc verbum aliquid in ras; τώ γ' corr m. II τώ γ' ex τῶ γ' corr T τώγε p τώγ' ἐρίσαντ' Lb et Flor. N ap. Lenn. Vat. 44 ap. Lanz. ἐρίσαντε Mμlm (τώγ') ἐρίσαντε (quae verba claudunt citationem) *Suid.* l. l. (τώγ') ἐρίσαντες reliqui *Proc. Etym. Gud.* l. l. αὔλακι ex αὐλακι corr (m. IV) M ἐνάυλακι L αὔλα· καὶ κ. ex αὔλα· κικ. corr T καμὲν MS καμμὲν LO *Etym. Gud.* l. l. v. 440. αὔξειαν ex ἄξειαν (m. I) corr, ut videtur, in M τὸ δ' O τόδ' Sa λείποιεν T v. 441. δ' om *Schol.* Ven. ad Il. N 484. τεσσερακονταετὴς ex τεσσερακονταέτης (m. II) corr M τεσσερακονταέτης L v. 442. Versum om μ ἄρτρον M v. 443. ὅσκ' ἔργου et in marg. γρ. ὡς p Post μελετῶν in T olim sequebatur μεθ' ὁμήλικας ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ, corr postea. ἰθείαν M ἰθεῖαν κ' αὔλακ' B ἐλαυνεῖ (οι supra) L (m. ead.) S v. 444. μὴ κέτι MT v. 445. οὔ τι (c m. post. suppl) M v. 446. δάσασθαι MBLTap δάζασθαι (c supra lin. ab al. m.) O ἐπὶ σπορίην OT *Zonar.* p. 473 sic citat: σπέρματα δάσασθαι, φυτὰ δ' ἐνθρέψασθαι ἄριστα.

C. C. v. 436. δρυὸς ἔλυμα, γύην πρίνου ex em *Dorvilii* ad Charit. p. 427 post *Brunckium* omnes editores, nisi quod *Spohn*, qui versui ⋟ praefixit, et *Lennep* etiam γύης praetulit [v. 438] *Goettling*, pro spurio habet *Steitz*, defendit *Hermann* scribens τὸ ἐργάζεσθαι ἄριστον („nisi ἀρίστω voluit" *Goettling*) v. 438—447 pro spuriis habet *Hetzel* v. 439. ἐρίσαντ' ἐν αὔλακι auctore *Hermanno* ed *Lennep* v. 440. ἄξειαν, Fέργον δὲ Fετώσιον conj *Bentlei*, τὰ δὲ Fέργα Fετώσια *Lennep* v. 441—447 sextum continent *Lehrsi* praeceptum v. 443 ⋟ *Spohn* v. 443. ὃς Fέργου et ἰθείην (!) conj *Bentlei* v. 444. μηδέ τι conj *Wakefield* silv. crit. IV, p. 58

κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται.

φράζεσθαι δ᾽, εὖτ᾽ ἂν γεράνου φωνὴν ἐπακούσῃς
ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἐνιαύσια κεκληγυίης,
ἥ τ᾽ ἀρότοιό τε σῆμα φέρει καὶ χείματος ὥρην
δεικνύει ὀμβρηροῦ, κραδίην δ᾽ ἔδακ᾽ ἀνδρὸς ἀβούτεω·
δὴ τότε χορτάζειν ἕλικας βοῦς ἔνδον ἐόντας.

ῥηίδιον γὰρ ἔπος εἰπεῖν· «βόε δὸς καὶ ἅμαξαν·»
ῥηίδιον δ᾽ ἀπανήσασθαι· «πάρα δ᾽ ἔργα βόεσσιν.»

φησὶ δ᾽ ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς πήξασθαι ἅμαξαν,
νήπιος· οὐδὲ τό γ᾽ οἶδ᾽· ἑκατὸν δέ τε δούρατ᾽ ἁμάξης,
τῶν πρόσθεν μελέτην ἐχέμεν οἰκήια θέσθαι.

εὖτ᾽ ἂν δὴ πρώτιστ᾽ ἄροτος θνητοῖσι φανείη,

L. V. v. 447. κουρότερος ex κουφότερος corr T ὁμίληκας p ἐπτόηται μLlp v. 448. Hunc versum et sequentem om μ δ᾽ ex δὲ (m. II) M εὔτἂν, sed τα a m. II in ras script. M εὖτ᾽ ἄν B εὖ τ᾽ ἂν T φωνὴν γεράνου cum lemmate *Proculi* ap φράζεο δ᾽ αὖ τε ἐὰν γεράνων φωνῆς ἐπακούσῃς citat *Schol.* ad Arat. 1010 {(αὖτε cod. Mosq.) γεράνου et ordinem vulgatum firmat *Schol.* ad Aristoph. Av. 709. ἐσακούσῃς L v. 449. ἐνιαίσια N κεκληγύης M v. 450. ἥτ᾽ *Schol.* ad Arat. l. l. ἀρότοιό τε lp *Schol.* ad Aristoph. l. l. ἀροτοῖο reliqui cum *Schol.* ad Arat. l. l. (ἀροτοῖό *Schol.*) ὥρ ην M v. 451. ὀμβρηνοῦ L (ρ add postea) a ὀμβρηροῦ ex ὀμβρηνοῦ O (m. post.) ὀμβρινοῦ p *Schol.* ad Arat. l. l. κραδίη (v a m. II suppl) M δ᾽ ex δὲ (m. II) M δέ δακ᾽ L v. 452. βόας Ta ἐόντας ex ἐούσας (m. post.) corr μ v. 453. ῥηιδ. ex ῥειδ. ut videtur corr (m. post.) M ἀμάξαν ex ἀμάξαν (m. II) corr MT ἅμαξαν BSap ἄμαξαν reliqui v. 454. πάρα MBLOSap παρὰ reliqui βόεσσι LOQp βόεσσιν reliqui (βόεσσῖν M) v. 455. ἅμαξαν Sa ἄμαξαν reliqui v. 456. τὸ LQ τόδ᾽ lVp τὸ δ᾽ T τόγ᾽ vel τό γ᾽ reliqui (ut Sa) οἶδ᾽ ex οἴδ᾽ (m. post.) corr M τε om LQ γε pro τε V δ op ατ᾽ (sic!) Q δούρατ᾽ ἀμάξη vel δούρατ᾽ ἀμάξῃ a m. I scr. in M (δ. ἀμάξηι m. II) δούρατ᾽ ἀμάξης BSap *Schol.* Ven. ad Il. B 649. δούραθ᾽ ἀμάξης reliqui (δούραθ᾽, sed τ a m. recentiss. L) v. 457. τ᾽ post μελέτην add μ δεῖ ἔχειν pro ἐχέμεν Sp v. 458. εὔτἂν M ἄν a ἄν δε B δὲ ex δὴ corr (m. post.) M δὴ cum *Proculi* lemmate μlap δὲ reliqui (δέ L) πρώτιστα lemma *Proculi* ἀροτὸς BSp φανείη c lemma *Proculi*

C. C. v. 448—452 septimum continent *Lehrsi* praeceptum v. 448 ≻— *Spohn* v. 452 post v. 454 transponit *Steitz* v. 452. ἀβούλεω conj *Kappotas* p. 32 v. 453—457, quibus „res tractetur huc minime pertinens“, interpolati videntur *Lehrsio*, certe v. 455—457 ejiciuntur ab *Hetzelio* & *Steitzio* v. 453. ῥηίδιον τὸ ἔπος conj *Lennep* v. 454. πάρα Ϝέργα conj *Lennep* v. 455. φησί θ᾽ ἀνὴρ „inconsultus ille vir“ vitiose conj *Kappotas* l. c. v. 456. οὐδὲ τὸ οἶδ᾽ auctore *Hermanno* ed *Lennep* v. 458—461 cum v. 463 praeceptum octavum continent *Lehrsi*, cui ut *Hetzelio* v. 462 et 464 ejiciendi videntur; v. 458 ≻— *Spohn* v. 458. φανείῃ auctoribus *Spohnio* & *Hermanno* ed *Goettling Lennep*; φανήῃ conj *Heyne* in excursu II ad M 41 (tom. VI p. 364)

δὴ τότ' ἐφορμηθῆναι δμῶς δμῶές τε καὶ αὐτὸς
αὔην καὶ διερὴν ἀρόων ἀρότοιο καθ' ὥρην,
πρωὶ μάλα σπεύδων, ἵνα τοι πλήθωσιν ἄρουραι.

ἔαρι πολεῖν· θέρεος δὲ νεωμένη οὔ σ' ἀπατήσει.

νειὸν δὲ σπείρειν ἔτι κουφίζουσαν ἄρουραν.

νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων εὐκηλήτειρα.

εὔχεσθαι δὲ Διὶ χθονίῳ Δημήτερί θ' ἁγνῇ,
ἐκτελέα βρίθειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν,
ἀρχόμενος τὰ πρῶτ' ἀρότου, ὅτ' ἂν ἄκρον ἐχέτλης
χειρὶ λαβὼν ὅρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
ἔνδρυον ἑλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθε
δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη
σπέρμα κατακρύπτων· εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη
θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη.
ὧδέ κεν ἁδροσύνῃ στάχυες νεύοιεν ἔραζε,

R. D. v. 469. μεσάβῳ

L. V. v. 459. δεῖ pro δὴ p δὴ ex δεῖ corr T δμῶες τε ML δμῶες τὲ BO δμῶες ex δμμῶες corr (ut videtur) T v. 460. ἀρόων T, sed όω in ras. ἀροτοῖο Sp ὥρην M v. 461. ἰνά τοι Bl ἵνά τοι L πλήθουσιν M v. 462. ἦρι O εἴρι ex εἴαρι corr T εἴαρι cum a et *Proculi* lemmate reliqui ἔαρι *Pollux* I 223. πολεῖν L, sed ὁ ex ει corr πωλεῖν p νεουμένη L οὖς ἀπ. S ἀπατ-|-σει B v. 463. νείονδε O κουφιζουσαν M v. 464. νειὸς, sed ει ex ε corr L v. 465. δὲ om T δημητέρι θ' ἀγν. M v. 466. εὐτελέα B v. 467. ταπρῶτ' B ἀρότρου μVSa *Plut.* moral. p. 169 B. ὅτ' ἂν lOQ (cf. ad v. 427) ὅταν reliqui v. 468. ὄρπηκα M (m. I) μp ὅρπηκα cum M (m. post.) reliqui ἐπὶ νῶτον ex ἐπινῶτον corr (m. II) M v. 469. μεσάβων M (m. I) BLOlQS et fortasse m *Proc.* μεσσάβων VT μεσάβῳ cum M (m. post.) reliqui ὄπισθε B ὄπισθεν reliqui v. 470. δμῶος BLNSTa *Choerob.* ap. *Bekk.* an. Gr. p. 1181 (I p. 15. [92] Gaisf.). δμωὸς ut videtur reliqui (cum M?) μάκελλαν μ μακέλλην *Choerob.* ap. *Bekk.* l. l. (p. 15 Gaisf.) μάκέλλαν (ην supra) *idem* I p. 92 G. ὀρνίθεσι ML ὀρνίθεσσι T, sed σι in ras. v. 471. σπέρματα κακκρύπτων cum *Proc.* (?) Sa σπέρματα κατακρύπτων BlQNp σπέρματα κρύπτων O σπέρματα τακρύπτων Q σπέρμα κατακρύπτων cum MμLT reliqui ἐθημοσύνη (υ supra) M (υ suppl m. post.) εὐθυμοσύνη O (υ post θ in ras ab al. m.) STap Vulgatam firmant *Plut.* moral. p. 701 B. *Pollux* IX 161. v. 472. ἀνθρώποισι M κακοθυμοσύνη Tap δὲ om M v. 473. ὧ δὲ M ἀδροσύνῃ M(?)LSTa

---

C. C. v. 462—464 delet *Steitz* v. 462. ἦρι corr *Bentlei*, ἔαρι *Guiet*, quod recepit *Spohn*, qui ≻÷ praefixit v. 463. ἐπικουφίζουσαν activo sensu conj *Hermann* v. 465—478 nonum continent *Lehrsi* praeceptum v. 468. ὅρπηκι e conj *Bruncki* ed *Spohn*, qui ≻÷ praefixit, *Gaisford* *Dindorf* v. 469. τυτθὸν e conj *Schaeferi* ad Dion. Hal. de compos. verb. p. 62 ed *Spohn*, qui ≻÷ praefixit, *Dindorf* v. 471 sq. ≻÷ *Spohn*, ἀθ *Hetzel*

εἰ τέλος αὐτὸς ὄπισθεν Ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάζοι,
ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνια· καί σε ἔολπα
γηθήσειν βιότου αἱρεύμενον ἔνδον ἐόντος·
εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους
αὐγάσεαι· σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
εἰ δέ κεν ἠελίοιο τροπῇς ἀρόῳς χθόνα δῖαν,
ἥμενος ἀμήσεις ὀλίγον περὶ χειρὸς ἐέργων,
ἀντία δεσμεύων κεκονιμένος, οὐ μάλα χαίρων,
οἴσεις δ' ἐν φορμῷ· παῦροι δέ σε θηήσονται.

ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος Ζηνὸς νόος αἰγιόχοιο,
ἀργαλέος δ' ἄνδρεσσι καταθνητοῖσι νοῆσαι.

εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κέν τοι φάρμακον εἴη·
ἦμος κόκκυξ κοκκύζει δρυὸς ἐν πετάλοισι

L. V. v. 474. εἰ ex εἰς corr MB Ὀλύμπιοι Q ὀπάζει LTp v. 475. ἀγκέων L καί σ' ἔ. ST (ἐόλπα T) a v. 476. βιότου αἱρ. ML1 marg. Qp βιότου αἱρεύμενον *Etym. M.* p. 38, 16. βίοτου[οιο] (sed ι ex corr) T βιότοιο ἐρεύμενον ut videtur reliqui (cum BO) *Varin.* p. 200 Dind. *Tzetza* Monac. ap. *Herm.* ἐόντα ex ἐόντος (m. II) corr M v. 477. εὐοχέων BNSap εὐωχέων T Vulgatam εὐοχθέων (quam agn. *Proc.*) firmant *Etym. M.* p. 401, 15. *Eustath.* ad Il. p. 143, 16. 156, 40. 424, 8. ad Od. p. 1385, 34. ἵξηαι MV Venet. 1 *Etym. M.* l. l. ἵκηαι B1 ἵκεαι O ἵξειε Q ἥξεις μLNT ἵξεαι reliqui «εὐοχέων (εὐοχθέων cod. Paris. 1310) μὴ γράψῃς, μηδ' ἵξεαι (ἵξηαι cod. Paris. 1310)· ἐσφαλμένον γὰρ οὕτως τὸ ἔπος εὑρίσκεται.» *Tzetza.* οὐ δὲ M οὐδὲ προς T v. 479. ἠελ. M ἠελέ̂ου B, sed ου in ras. τροπαῖς p lemma *Proculi* τροπῆς reliqui ἀρόῳς Venet. 1 Gal. ἀρόως MBL (ἀρόῳς m. post.) QN(?)Vp ἀρώῃς T ἀρόῳς[η] Vit. ἀρόῃς reliqui (nisi quod ἀρόης Sa) δίαν M (ex δῖαν corr m. II.) LT v. 480. πέρι MT χερὸς L ἐέργων, sed spir. suppl postea M (in T ε pr. ex corr) v. 481. δεσμεύων· κεκονίμενος οὐ Q κεκονιμένος ex κεκονημένος corr (ut videtur) M (m. I.?) v. 482. φορμῶ M, sed μ in ras, pro ν ut videtur (m. post.) θηήσονται ex θνήσονται (m. II) corr M θήσονται μ v. 483. ἀλλότε p ἀλλοῖος M, sed alt. λ postea add (ut videtur) M νόος Ζηνὸς inverso ordine L v. 484. ἄνδρεσι LT ἄνδρεσι[c] (c supra lin. ab al. m.) O κατὰ θνητοῖσι cum lemmate *Proculi* S κατα(θνητοῖσιν) (sic) T καταθνητοῖσι cum M reliqui v. 485. εἰ M ὄψ a ἀρόσεις BLp κέ τοι O v. 486. ἦμος ex ἥμος (m. II) corr M κόκυξ M κοκύζει M κοκκύζῃ B κοκκύσῃ *Schol.* ad Aristoph. Av. 505. πετάλοισιν p

---

C. C. v. 474 ἀθ *Ruhnken* v. 476 et 477 ≻— *Spohn* v. 476. βιότοιο „ἐρεμμένον vel ἐρέμμενον — ab ἐρέω (?) vescor unde ἐρέπτω“ conj *Guiet*, βιότοιο ἐρεύγμενον *Clericus*, βιότου ἠρευγμένον *Hermann* v. 485—490 et v. 483 sq. ante v. 479 positi decimum, tum v. 479—482 undecimum efficiunt praeceptum *Lehrsio*, cui v. 491 sq. „de observandis tempestatibus huc adscripti propter Imbrem“ videntur v. 480. περὶ χεῖρας conj *Guiet*, πέρι χειρὶ vel χερσὶν ἐέργων conj *Hermann* v. 483—492 ἀθ *Hetzel*, v. 491 sq. ejicit *Steitz*

τὸ πρῶτον τέρπει τε βροτοὺϲ ἐπ᾽ ἀπείρονα γαῖαν,
τῆμοϲ Ζεὺϲ ὕοι τρίτῳ ἤματι μηδ᾽ ἀπολήγοι,
μήτ᾽ ἄρ᾽ ὑπερβάλλων βοὸϲ ὁπλὴν μήτ᾽ ἀπολείπων·
οὕτω κ᾽ ὀψαρότηϲ πρωτηρότῃ ἰϲοφαρίζοι.

ἐν θυμῷ δ᾽ εὖ πάντα φυλάϲϲεο· μηδέ ϲε λήθοι
μήτ᾽ ἔαρ γιγνόμενον πολιὸν μήθ᾽ ὥριοϲ ὄμβροϲ.

πὰρ δ᾽ ἴθι χάλκειον θῶκον καὶ ἐπαλέα λέϲχην
ὥρῃ χειμερίῃ, ὁπότε κρύοϲ ἀνέραϲ ἔργων
ἰϲχάνει, ἔνθα κ᾽ ἄοκνοϲ ἀνὴρ μέγα οἶκον † ὀφέλλει,

R. D. v. 491. λήθῃ v. 493. ἐπ᾽ ἀλέα et ἐπ᾽ ἀλέᾳ

L. V. v. 487. τοπρῶτόν M (m. I.; τὸ πρ. post.) Ba τοπρῶτον ex τὸ πρ. corr (m. post., ut videtur) O τέρπει δὲ lQTm (?) τέρπει τε reliqui (nisi quod S suo more τὲ) βροτοὺϲ ex βροτὺϲ (m. II) corr M ἐπ᾽ ἀπείρονα ex ἐπαπείρονα (m. II) corr M v. 488. ὕει lVap τρίτῳ ἐπ᾽ ἤματι N ἥματι MB μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BO μὴδ᾽ S μήτ᾽ T ἀπολήγοι (ληγοι in ras m. II. — fortasse ex ἀπολείπων corr) M ἀπολήγει l v. 489. Hic versus in contextu omissus, ad marginem suppletus est (m. I) in M ἂρ MBLO ἄρ T ὑπερβάλων M ὀπλὴν O μη δὲ ἀπολ. M v. 490. προηρότῃ M, sed prius η in ras. προαρηρότῃ μ πρωταρότῃ LT (in T ex προτηρ. corr) προηρότητ᾽ Q προαρηρότι N πρωτ᾽ ἀρότῃ p Vulgatam firmat *Ammon.* v. ὀψαρότηϲ. ἰϲοφαρίζει Sap *Ammon.* l. l. ἰϲοφαρίζει (οι suprascr.) T ἰϲοφαρίζῃ p v. 491. εὖ πάντα ex εὐπάντα corr (post.) M φυλάϲϲαιο O μὴ δέ ϲε MQap λήθοι (οι suprascr.; litt. tres priores m. I., litt. ultima m. II) M λήθῃ BOlp *Etym. M.* MS. Leid. ap. *Gaisf.* Poett. Minn. Grr. III p. 251 (II p. 303 Lips.) λήθοι (η suprascr.) T λήθοι reliqui v. 492. γιγνόμενον M (?) L γινόμενον reliqui λευκὸν pro πολιὸν l μὴθ᾽ S v. 493. παρ᾽ ML (πάρ᾽ L) παρ T *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 505. — Apud citantem h. l. *Schol.* ad Od. C 328 MSS. variant inter πὰρ δ᾽ ἴθι χάλκειον et παρὰ δ᾽ ἴθι χάλκεον. χάλκεόν τε θῶκον *Eustath.* ad Od. p. 1849, 3. χάλκειον firmat *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. χάλκεον οὐδόν ex θεογ. 749 *Schol.* cod. Ambr. B ad Od. l. l. ἐπ᾽ ἀλέα λ. B (corr m. recentissima ex ἐπαλέα) LlTam *Aristid.* II p. 134 Jebb. (ἐπαλέα cod. Θ) ἐπαλέα ut videtur reliqui cum M (apostropho supra π postea add, ut videtur) B (m. I) QS *Etym. M.* l. l. ἐπ᾽ ἀλέᾳ *Eustath.* l. l. v. 494. κρύοϲ ex κρῦοϲ corr (m. post.) M ἀνέρα *Etym. M.* l. l. ἔργων M (m. I.; sed ἐργῶν (ο suprascr.) m. post.) ἔργων BlQV (sed corr γρ εἶργον) *Etym. M.* l. l. *Eustath.* ad Il. p. 1117, 55. ἐέργον ex ἐέργων (m. post.) O (εἵργων suprascr.) «ἔργον Vind. 4, olim ων» *Lanz.* ἐέργον p ἔργον p εἶργον cum STa ut videtur reliqui v. 495. ἰϲχάνῃ p ἰϲχάνοι p ἐνθά κ᾽ ἄ. M κ sine apostr. O ἐνθ᾽ ἄοκνοϲ *Etym. M.* l. l. μέγαν a ὀφε (λλ suprascr.) L ὀφέλλῃ p ὀφέλλει reliqui (λ alt. in M postea add)

C. C. v. 493—499 duodecimum est praeceptum *Lehrsi* v. 493—495 ≻⁒ *Spohn* v. 496 sq. ἀθ *Hetzel* v. 493. ἔπ᾽, quod „praeterea“ denotaret, ed olim *Goettling*; παρὰ δ᾽ ἀλέα dubitanter conj *Hermann* v. 494. ἀνέρα εἶργον olim commendabat *Hermann*, ἀνέρ᾽ ἀεργόν conj *Lennep* ad Colluth. p. 137 v. 495. ὀφέλλοι ed *Brunck Gaisford*

8*

μή cε κακοῦ χειμῶνος ἀμηχανίη καταμάρψῃ
cὺν πενίῃ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πιέζῃc.
πολλὰ δ' ἀεργὸc ἀνήρ, κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων,
χρηίζων βιότοιο κακὰ προcελέξατο θυμῷ.
ἐλπὶc δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει
ἥμενον ἐν λέcχῃ, τῷ μὴ βίοc ἄρκιοc εἴη.

δείκνυε δὲ δμώεccι θέρευc ἔτι μέccου ἐόντοc·
«οὐκ αἰεὶ θέροc ἐccεῖται, ποιεῖcθε καλιάc.»

Μῆνα δὲ Ληναιῶνα, κάκ' ἤματα, βούδορα πάντα,
τοῦτον ἀλεύαcθαι καὶ πηγάδαc, αἵ τ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύcαντοc Βορέαο δυcηλεγέεc τελέθουcιν,
ὅc τε διὰ Θρῄκηc ἱπποτρόφου εὐρέι πόντῳ
ἐμπνεύcαc ὤρινε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη·
πολλὰc δὲ δρῦc ὑψικόμουc ἐλάταc τε παχείαc
οὔρεοc ἐν βήccῃc πιλνᾷ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

R. D. v. 504. βουδόρα

L. V. v. 496 sq. in Q m. rec. suppleti μὴ δὲ S v. 497. λεπτῇ δὲ. χειρὶ παχὺν πόδα π. Q πιέζοιc MμBLOQVSap πιέζῃc (οιc suprascr.) (ante π. πίec.. eras) T πιέζῃc reliqui v. 498. κενεὴν — βιότοιο om *Etym. M.* l. l. v. 500. ἐλπìc ex ἐλπìc corr M κομίζει ex κομίζειν (m. III) corr in M κομείζει a g¹; v. 501. βίοτοc pro βίοc V v. 502. δεικνύει p δμώεcι M θέροιc μ θέρουc Bp θέρευc reliqui μέcου M (sine acc.) LTp v. 503. ἐcεῖται M ποιεῖcθαι M (m. I. ut videtur; ποιεῖcθε corr m. recent.) Qp v. 504. ληναιῶνα M, sed ν pr. ex corr (ex νν?) κὰκ' ἦμ. l ἤματα MT (ex ἦμ. corr) βούδορα cum *Proc.* c (uno excepto) a *Schol.* Vict. ad Il. P 550. *Etym. M.* p. 564, 7. Cf. *Eustath.* ad Il. p. 1117, 53 sqq. «βούδορα ἤματα προπαροξυτόνωc κατὰ παθητικὴν cημαcίαν, ἐν οἷc βόεc ἀποδέρονται, ἢ κατὰ ἐνέργειαν παροξυτόνωc τὰ τοὺc βοῦc ἐκδέροντα» v. 505. πηγάδα M v. 506. δυcηλεχέεc T δυcηλεγέοc cod. Reg. Soc. τελέθουcι M (τελέθουcῑ) ST (ν postea add) τελέθωcι a v. 507. ὥc τε M (*ut videtur*, m. I.; ἅc τε legerunt collatores veteres: ὅc τε m. post.) ἅc τε (ex ὅc τε corr m. post.) LQ (ap. *Lenn.*) αἵτε Q (ap. *Gaisf.*) ευρέϊ (sic) O v. 508. μέμυκε καὶ γ. *Etym. M.* p. 579, 9. Vulgatam firmant *Schol.* ad Nicand. Ther. 626. *Etym. Gud.* p. 387, 19. *Zonar.* p. 1352. v. 509. δρῦc ex δρὺc (m. post.) corr M ὑψοκόμουc μ v. 510. βήcῃcι M βίccῃc μ βύccῃcι l πιλνῇ (ᾷ suprascr.) M πολυβοτείρῃ Mp

---

C. C. v. 500 sq. ejicit *Steitz* v. 500 sq. et v. 502 sq. *Lehrsio* duae sunt sententiae ab interpolatore illatae v. 500—563 ἀθ *Hetzel* v. 504—560 alius poetae, v. 561—563 postea additos esse, „ut transitio fieret ad novum Hesiodii carminis argumentum“, putavit *Goettling*; v. 504—535 tantum Hesiodo abjudicat *Lehrs*, cui v. 536—553 **tertium decimum** efficiunt praeceptum; v. 507—535 ἀθ *Twesten* v. 500. κομίζειν conj *Hermann* v. 504. μῆνα δὲ Βουκάτιον κακά τ' ἤματα conj *Steitz* p. 27 βουδόρα ed *Goettling Lennep*

ἐμπίπτων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτος ὕλη·
θῆρες δὲ φρίσσους', οὐρὰς δ' ὑπὸ μέζε' ἔθεντο,
τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατάσκιον· ἀλλά νυ καὶ τῶν
ψυχρὸς ἐὼν διάησι δασυστέρνων περ ἐόντων·
καί τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει·
καί τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πώεα δ' οὔ τι,
οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἲς ἀνέμου Βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι·
καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν,
ἥ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει
οὔ πω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,
εὖτε λοεσσαμένη τέρενα χρόα καὶ λίπ' ἐλαίῳ
χρισαμένη μυχίη καταλέξεται ἔνδοθεν οἴκου
ἤματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει

R. D. v. 523. νυχίη

L. V. v. 511. τότε βοᾷ M (βοᾶ ex βόα m. post.) v. 512. δὲ post θῆρας om μ οὐρὴν cod. Havn. 1971 ap. *Bloch.* in append. ad Etym. Gud. p. 966 Sturz. δ' post οὐρ. postea add in T μάζε' M μάζε (sic) S μάζεα cod. August. *Greg. Cor.* p. 535 Schaef. (μέζε' reliqui) vv. 512. 513 transponit a v. 513. καὶ λάχνη καὶ δέρμα V Venet. 1 v. 514. διάσησι μ διάησι Q v. 515. διαῤῥινοῦ p διὰ ῥινὸς (?) p οὐ δέ μιν M v. 516. δι' αἰγαὸς l αἶγα ex αἴγα (m. IV) corr M αἶγ' T ἄησι Q δὲ οὐ τί M v. 517. οὔνεκ' M (ex οὕνεκ' corr m. IV) p οὔνεκ' T ἐπήεταναὶ T διάησιν MBLOS διάησιν Q διάησι reliqui v. 518 sq. om S v. 518. ἴς (ex ἶς corr) T βορέαο a τροχαλόν τε γ. T τίθησιν LOp *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. IV 18 p. 131 (197 Herch.) τίθησι reliqui (τίθησῖ M) v. 519. διάησιν Q διάησι *Eustath.* l. l. v. 520. ἐντόσθε a ἔντοσθεν M (ν postea add) p ἔντοσθι OSp ἔ. φίλῃ παρὰ μητέρι κεδνῇ Par. G ἔ. (ἔντοσθεν μ) μίμνει παρὰ μ. κεδνῇ μNp μίμνῃ παρὰ μ. κεδνῇ L φίλῃ παρὰ μητέρι μίμνει ut videtur reliqui (ut MBOST [in T φίλῃ cum ῇ κεδνῇ subscr.] a)

v. 521. οὔπω ex οὕπω corr B πολυχρύσου M (λ supra lin. postea suppl)

v. 522. εὖτ' ἂν Aug. εὖτε reliqui λοεξαμένη M (σ supra lin. postea suppl) v. 523. μυχίη N Voss. 1 Gal. (cfr. *Proculi* explic.: εἴσω μυχῶν τοῦ οἴκου παρθενευομένην) νυχίη reliqui (cf. ad Theog. 991) ἔνδοθι μNSp ἔνδοθεν reliqui v. 524. ἤματι ex ἥματι (m. IV) corr M ἤματι BOT τέμνει *Antigon. Caryst.* 25 (21) τένθει *Suid.* v. τένθαις. *Schol.* Ven. alt. ad Aristoph. Pac. 1009. Vulgatam firmant *Schol.* Rav. Ven. ad Aristoph. l. l. *Etym. M.* p. 111, 6. 327, 24. *Eustath.* ad Il. p. 773, 39. *Suid.* v. ἐλεδώνη. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 132 (cf. *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. p. 199, qui nostrum locum respicere videtur).

C. C. v. 513—535 ejicit *Steitz* v. 516. καί τε διάης' αἶγα τανύτριχα conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 178, καί τε δι' αἰγὸς ἄησι τανύτριχος· οὔτι δὲ πώεα *Schaefer* v. 520. Aut μίμνῃ aut φίλῃ παρὰ μητέρι κεδνῇ omisso verbo scribendum conj *Hermann*, quod posterius ed *Lennep* v. 522. εὖ τε „beneque“ cum *Spohnio* et *Dindorfio* ed *Lennep*

ἔν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἤθεσι λευγαλέοισιν·
οὐ † γάρ οἱ ἠέλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι,
ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
στρωφᾶται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φαείνει.
καὶ τότε δὴ κεραοὶ καὶ νήκεροι ὑληκοῖται
λυγρὸν μυλιόωντες ἀνὰ δρία βησσήεντα
φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο μέμηλεν,
οἳ σκέπα μαιόμενοι πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχουσι
καὶ γλάφυ πετρῆεν· τότε δὴ τρίποδι †βροτῷ ἶσοι,
οὗ τ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, κάρη δ' εἰς οὖδας ὁρᾶται,
τῷ ἴκελοι φοιτῶσιν ἀλευόμενοι νίφα λευκήν.

καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός, ὥς σε κελεύω,

R. D. v. 528. παρ' Ἑλλήνεσσι v. 530. μαλκιόωντες

L. V. v. 525. ἀπύρῳ L, sed υ ex corr καὶ ἤθεσι M (ex ἢθ. corr m. post.) Q Vatic. 51 Vind. 3 Lanz. καὶ ἐν ἤθεσι reliqui lemma *Proc. Plut.* moral. p. 965 F. λευγαλέοισῑν (ν postea add, ut videtur) M v. 526. ἠέλιος M δείκνυ ex δεικνύει corr (ut videtur) L v. 528. στροφᾶται M ἐπανελήνεσι ex ἐπανεληνέσι corr (m. post.) M πανέλλησι (νεσ supra) L πανέλλησι μlTp παρ' Ἕλλησι *Phrynichi* cod. ap. *Bachm.* an. Gr. II p. 385, 18 (cf. *Proculi* explic.: βράδιον δὲ φαείνει παρ' ἡμῖν). φαείνει ex φανείη (m. III) corr (ut videtur) M v. 529. κεραοί τε καὶ p ὑλικοῖται T v. 530. λυγρὸν L, sed ον ex corr. λυγρῶς p μυλλιόωντες Q μυλιόωντες] Κράτης δὲ γράφει ΜΑΛΚΙΟΩΝΤΕΣ *Proc.* (etiam *Etym. M.* p. 594, 46—48). δρία ex δρῖα (m. post.) corr M δρύα Tap βησήεντα Ml βησσήεντα ex βυσσήεντα corr B (m. I) v. 531. φεύγουσι MTp φεῦγε *Etym. M.* p. 287, 44. μέμηλε M v. 532. ἔχουσιν p ἔχουσι / κεύθουσι b ap. Lenn. v. 533. γλάφη T πετρῶεν *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 188. τὸ δὲ δὴ T δὴ om μ ἴσοι M ἶσοι T, sed ι pr. ex corr. (ex εἶ?) v. 534. οὗτ' ex οὖτ' corr m. post. (rubro) B ὧ τ' ἐπὶ O οὖτ' ἔπι p νῶτ' p ἐάγη l ὁρᾶτε T ὁρᾶτε a v. 535. ἴκελοι OlTp ἀλευάμενοι ex ἀλευόμενοι corr L ἀλευάμενοι Q *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. I p. 174. λευκὰ T ἀνευώμενον νιφάδα λευκήν citat corrupte *Joann. Alex.* p. 12, 20 Dind. ἀλευάμενος νίφα λευκὸν *Choerobosc.* p. 118 Gaisf. Vulgatam firmat *Choerobosc.* ipse ap. *Bekk.* an. Gr. p. 1229. (p. 419 Gaisf.) Hunc versum respicere videtur *Etym. M.* p. 63, 30, sic citans: ἀλεύατο νίφα πολλήν. v. 536. ἕσασθαι (σ supra) vel ἕσασθαι (σ supra lin. postea suppl) M ἕσασθαι ex ἕσσασθαι O ἕσασθαι (σ supra) T ἕσασθαι p ἕσσασθαι p

---

C. C. v. 525 ⩴ v. 526—528 ⤚ *Spohn* v. 526. οὐδέ οἱ conj *Hermann* Orph. p. 780, ita ut membrum antecedentibus junctum et ipsum pendeat a conjunctione ὅτε v. 532. οἳ — κευθμῶνας ἕλωσι conj *Brunck*, quorum illud solum probavit *Hermann* v. 533. τοὶ δὲ τρίποδι βροτοὶ ἶσοι em *Hermann*, postquam βροτοί jam invenerat in vernacula interpretatione *Voss*, τρίποδ' ἀνέρι Ϝίσοι (sic) *Lennep* v. 534. νῶτ' ἐάγη conj *Bentlei* altera versus parte neglecta, νῶτον ἔαγε *Gerhard.* lectt. Apoll. p. 178; totum versum ab interpolatore profectum arbitrabatur *Heyne* ad Il. Γ 367.

χλαῖνάν τε μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα,
cτήμονι δ᾽ ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύcαcθαι·
τὴν περιέccαcθαι, ἵνα τοι τρίχεc ἀτρεμέωcι,
μηδ᾽ ὀρθαὶ φρίccωcιν ἀειρόμεναι κατὰ cῶμα·
ἀμφὶ δὲ ποccὶ πέδιλα βοὸc ἶφι κταμένοιο
ἄρμενα δήcαcθαι, πίλοιc ἔντοcθε πυκάccαc.
πρωτογόνων δ᾽ ἐρίφων, ὁπότ᾽ ἂν κρύοc ὥριον ἔλθῃ,
δέρματα cυρράπτειν νεύρῳ βοόc, ὄφρ᾽ ἐπὶ νώτῳ
ὑετοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῆφι δ᾽ ὕπερθε
πῖλον ἔχειν ἀcκητόν, ἵν᾽ οὔατα μὴ καταδεύῃ.
ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼc πέλεται Βορέαο πεcόντοc·
ἠῷοc δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανοῦ ἀcτερόεντοc
ἀὴρ πυροφόροc τέταται μακάρων ἐπὶ ἔργοιc,
ὅc τε ἀρυccάμενοc ποταμῶν ἄπο αἰεναόντων

R. D. v. 549. ὀμβροφόροc

L. V. v. 537. χλαῖνάν τε μαλακὴν MμBLlQNVSap χλαῖναν τὲ μ. O χλαῖναν μὲν μ. duobus exceptis reliqui v. 538. παυρῳ M μηρυcαcθαι sine acc. M μηρύccαcθαι p v. 539. περιέcαcθαι MBOTp ἀτρεμέωcῑ M ἀτρομέωcι O ἀτρεμέωcιν Tp ἀτρεμέωcι reliqui v. 540. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BO μὴδ᾽ S cφρίcωcιν (prius c in tabo) φρίccωcιν T, sed ρ postea add v. 541. δὲ postea add in L ποcὶ M πέδηλα T πέδηλα p βοὸc τ᾽ ἶφι l κταμενοῖο L v. 542. ἔντοcθεν Sa *Etym. M.* p. 672, 5. πυκάccαc BLQp πυκάcαc cum *Etym.* l. l. reliqui v. 543. ὁπόταν L (m. post.) Sap ὁπότ᾽ ἂν M ὁπότε reliqui (cum L m. I) κρῦοc M ὥριον ex ὥριον ut videtur (m. post.) corr M ἔλθοι μONSp ἔλθῃ[οι] m. ead. LT v. 544. δέρμα[τα] (sed τα postea add rubro) B νεύβρω μ ὄφρ᾽ T, sed ρ postea add. νῶτω T νώτων legisse videtur *Proculus*: «τὸ — δέρμα περίβλημα εἶναι τῶν νώτων»; ἐπὶ τῶ ὤμω *Moschopulus* v. 545. ὑιετοῦ M ἀμφιβάλλῃ l ἀμφὶ βάλῃ T ἀλέην ex ἀλεήν corr L ἀλεὴν B(λ ex corr [ex ρ?] m. post.) ἀλεήν O κεφαληφι ex κεφαλῆ (ut videtur) corr (m. post.) M κεφαλῆ δ᾽ ἐφ᾽ ὕπερθεν T ὕπερθε Flor. E ὕπερθεν reliqui (in M ν postea add, ut videtur) v. 546. πίλον lT *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. IV 9 p. 114. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 214. πῖλον firmant *Etym. M.* p. 258, 34. *Eustath.* ad Il. p. 613, 44. 803, 5. (cf. ad Od. p. 1399, 3.) ἵν M v. 548. ἠῶιοc (ι postea add) M ἀπ᾽ ex ἀπ corr (postea) M v. 549. πυρροφόροc ex πυροφόροc (m. post.) O πυρφόροc p Cέλευκοc δὲ γράφει ᾿ΑΗΡ ᾿ΟΜΒΡΟΦΟΡΟC *Proc.* ἐντέταται μNp ἐπ᾽ ἔγοιc (sic) T v. 550. ὃc τ᾽ T ἀρυcάμενοc MμOlap αἰὲν εόντων (ut videtur) M m. I.; αἰὲν αόντων m. post. αἰὲν ἐόντων etiam L αἰὲν ἀόντων μlp αἰὲν ναόντων OQ (ap. *Gaisf.*) Sap lemma *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591.

C. C. v. 548—553 ἀθ *Bentlei Ruhnken*, delevit *Brunck* v. 547—552 sic constituit *Hermann*: v. 547 (— πέλεται· Βορέω δὲ πεcόντοc), 549 (ἀὴρ πυροφόροιc —) 550, 551, 552 (— ἄλλοτε δ᾽ εἶcιν), 548 (ἠῷόc γ᾽ ἐπὶ γαῖαν — ἀcτερόεντοc); v. 553 pro variatione habet v. 547 sic amplificati: ψυχρὴ γάρ τ᾽ ἠὼc πέλεται δειλοῖcι βροτοῖcι | πυκνὰ — κλονέοντοc v. 550. ἀεναόντων auctore *Stephano* fore editores

ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρθεὶς ἀνέμοιο θυέλλῃ
ἄλλοτε μέν θ' ὕει ποτὶ ἕςπερον, ἄλλοτ' ἄηςι
πυκνὰ Θρηικίου Βορέου νέφεα κλονέοντος.
τὸν φθάμενος ἔργον τελέςας οἶκόνδε νέεςθαι,
μή ποτέ ς' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
χρῶτα δὲ μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἵματα δεύῃ,
ἀλλ' ὑπαλεύαςθαι· μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος
χειμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
τῆμος τὤμιςυ βουςίν, ἐπ' ἀνέρι δὲ πλέον εἴη
ἁρμαλιῆς· μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰςί.
— *ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν*
— *ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἤματα, εἰς ὅ κεν αὖτις*
— *γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.*

εὖτ' ἂν δ' ἑξήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο

αἰενναόντων p αἰὲν ἑόντων Lp αἰὲν ναέντων ex αἰὲν ἀέντων Q (ap. *Lenn.*) (de N nil constat) αἰεναόντων ex αἰὲν v. corr T αἰεναόντων cum BV reliqui L. V. v. 551. γῆς L γαῖης T ἀνεμοιο μ θυέλῃ M θυέλλη μ v. 552. ποτιέςπερον B ἄηςιν p ἀήςι ex ἀήςει M ἄηςι reliqui v. 553. πυκνὰ T, sed ν ex corr. Βορέαο Bp κλονόεντος S v. 554. φθάμενος τ' l τελέςςας LO ἔργα Sa ὄῖκον δὲ M οἶκονδε BO v. 555. μή ποτε ς' ex μή ποτ' ἐς corr M μὴ ποτε ex μὴ ποτ' ἐς corr T μήποτε οὐρ. Q σκοτό|||ἑν ex σκοτί|||ἑν corr M ᵛέφος (ν postea add) M ἀμφὶ καλύψῃ T v. 556. χρῶτα δὲ MμlQTp χρῶτα τὲ BOS χρῶτα τε L χρῶτά τε reliqui θήῃ L καθ' εἵματα O κατὰ δὲ ἥματα M κατὰ δ' εἵμ. Vat. 915. κατά θ' εἵμ. reliqui δεύῃl (l postea add, η ex corr) M δεύςῃ reliqui v. 557. μεῖς M μεὶς ex μεῖς corr L v. 558. χειμερίος M χειμέριος T, sed ι alt. in ras. προβάτοις ex προβάτοιο corr (m. post.) M ἀνθρώποιςι l v. 559. τὤμιςυ B (ι ex al. lit. corr) Q (τώμιςυ ap. *Gaisf.*.) V (in V corr θὤμιςυ) p *Eustath.* ad Il. p. 245, 37. τόμιςυ M τὼ μιςυ μ τ' ὤμιςυ Ll θ' ὤμιςυ OST (in T in ras) a θ' ὤμιςυ p θώμιςυ p θὤμιςυ cum *Proc.* reliqui βουςὶ Tp βους' p ἐπ' ἀνέρι δὲ πλ. cum S fortasse m ἐπὶ δ' ἀνέρι πλ. M (δὲ M) μBL OTVap ἐπ' ἀνέρι τὸ πλ. reliqui ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλέον εἴη *Etym. M.* p. 145, 7. v. 560. ἁρμαλιῆς M ἐπίρροθοι ex ἐπίρρηθοι corr (m. I) M εὐφρ. ex οἰφρ. corr (ut videtur) M εἰςίν BLO εἰςί vel εἰςὶ reliqui v. 561. Τοῦτον καὶ τοὺς ἑξῆς δύο διαγράφει Πλούταρχος *Proc.* ταῦτα B, sed τ pr. extra lin. script. τετελεςμενον sine acc. μ ἐνὶ αὐτὸν M v. 562. ἤματα MLOT εἰςόκεν ex εἰ δέ κεν (m. II) corr M εἰςόκε L εἰς ὅ κεν O αὖτις MBLOQSp αὖθις reliqui v. 563. μητὴρ T ἐνείκῃ M, sed η ex al. lit. corr, ut videtur (m. II) v. 564. ευτἂν M δὴ M μετατροπὰς O τροπὰς ex τρόπας M ἠέλίοιο (sic) M

C. C. v. 554—558 quartum decimum v. 559 sq. quintum decimum continent *Lehrsi* praeceptum v. 556. θείῃ ed *Dindorf Goettling* [v. 561—563] *Goettling*, — praefixit *Spohn*, deleverunt *Brunck* et *Steitz*, „Hesiodeos non putat“ *Lehrs*, ἀθ *Kappotas*, defendit *Hermann*, qui v. 560 cum sequente olim sic conjunctum fuisse putat: — εὐφρόναι εἰςὶ | ταῦτα φυλαςςομένοις v. 564—570 sextum decimum, v. 571—581 septimum decimum efficiunt *Lehrsi* praeceptum

χειμέρι' ἐκτελέcῃ Ζεὺc ἤματα, δή ῥα τότ' ἀcτὴρ
Ἀρκτοῦροc προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο
πρῶτον παμφαίνων ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιοc·
τὸν δὲ μέτ' ὀρθογόη Πανδιονὶc ὦρτο χελιδὼν
ἐc φάοc ἀνθρώποιc ἔαροc νέον ἱcταμένοιο·
τὴν φθάμενοc οἴναc περιτεμνέμεν· ὣc γὰρ ἄμεινον.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερέοικοc ἀπὸ χθονὸc ἂμ φυτὰ βαίνῃ
Πληιάδαc φεύγων, τότε δὴ cκάφοc οὐκ ἔτι οἰνέων·
ἀλλ' ἅρπαc τε χαραccέμεναι καὶ δμῶαc ἐγείρειν,
φεύγειν δὲ cκιεροὺc θώκουc καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτον
ὥρῃ ἐν ἀμήτου, ὅτε τ' ἠέλιοc χρόα κάρφει·
τημοῦτοc cπεύδειν καὶ οἴκαδε καρπὸν ἀγείρειν
ὄρθρου ἀνιcτάμενοc, ἵνα τοι βίοc ἄρκιοc εἴη.

R. D. v. 568. ὀρθρογόη et ὀρθοβόη v. 576. καρπὸν ἀγινεῖν

L. V. v. 565. ἥματα MT δὴ OT ῥὰ MOT v. 566. ἀρκτοῦροc ex ἀρκτοῦρον (m. I) O προλιπὼν ex προλιπῶν (m. II) corr M ἱερὸν om M ῥοὸν ἱερὸν inverso ordine L v. 567. πρῶτα M ἀκροκνέφαιοc ex ἀκροκνέφεοc m. recentiss. M ἀκροκνέφαοc S ἀκροκνέφεοc p v. 568. τόνδε LSap τήνδε μ τὸν δε T μετ μ μετ' S ὀρθογόη MμLlSp *Proc.* ὀρθρογόη reliqui (in T ex ὀρθογ. corr) Apud *Suidam* ὀρθρογόη dicitur χελιδών: cf. *Etym. M.* p. 631, 4: ὀρθογόη, ἡ μεγάλωc θρηνοῦcα· ἢ ὑπὸ τὸν ὄρθρον ἠχοῦcα. Ἡcίοδοc. Cf. *Hesych.* et *Phot.* v. ὀ ρ θ ο γ ό η. *Etym. Gud.* p. 433, 38: ὀρθογόη, ἡ χελιδών, ἡ ὑπὸ τὸν ὄρθρον γεννῶcα (γοῶcα?) καὶ οὐκ ὀρθοβόην ὥc τινέc. Quibus adde *Proculum*: ὀρθογόη δὲ ἡ χελιδὼν διὰ τὸν μῦθον, ὅc φηcιν αὐτὴν διὰ τὴν λύπην ᾄδειν τὴν Φιλομήλαν οὖcαν Ἀττικήν. Πλάτων δὲ οὐδὲν ζῶον λυπούμενον ᾄδειν φηcίν, οὐδὲ αὐτὴν τὴν χελιδόνα καὶ τὴν ἀηδόνα καὶ τὸν ἔποπα. Τί οὖν ἔδει καλεῖν αὐτὴν ὀρθογόην; εἰ μὴ ἄρα ΟΡΘΟΒΟΗΝ γραπτέον, ὥc τινεc.
πανδιῳνὶc T ὦρθο T, sed ρ in ras. v. 569. ἀνθρώποιcῖν (sed ν postea add) M ἔαροc M, sed litterae ἔ, α, ρ, c in ras. additaeque postea νέον M, sed litt. ν, έ, ν in ras. additaeque postea. νέον pr. om., add postea L v. 570. τὴν ex τὸν (m. II) corr M τ$^{η'}$ον μ περιτεμνέμεν M (m. I) μp περιταμνέμεν reliqui (cum M m. II) περιτέμεν οἴναc citat *Lex. Vind.* p. 161 Nauck. ὥc ex ὣ (m. post.) M v. 571. ὁπόταν MBLlSTam ὁπότ' ἂν reliqui ἄμφυτα Lp ἀμμφυτὰ O ἂν φυτὰ p ἂμ φυτὰ Mp ἄμ φυτὰ T ἀμφυτὰ reliqui βαίνῃ ex βαίνειν (m. post.) corr M βαίνει T βαίῃ p (in uno cod. add γρ. βαίνῃ) v. 572. οὐκ ἔτι T οὐκέτι reliqui v. 573. τὲ MLT χαραccέμεναι T, sed ε pr. ex corr (ex α?) χαράccεμεν p δμῶαc ex δμῶα (m. post.) M δμῴαc Q v. 574. κοίτην LNp v. 575. ἀμήτου lQp ἀμητοῦ reliqui ὅτέ τ' B ἠέλιοc M κάρφῃ μap v. 576. ἀγινεῖν QVenet. 1, 2 Gal. ἀγείρειν reliqui v. 577. ὄρθου Mp

---

C. C. v. 574. ἐπ' ἠόα conj *Gerhard* lectt. Apoll. p. 145, κοῖτον ἐπ' ἠῶ *Goettling* v. 575 sq. ὥρῃ ἐν ἀμήτου· ὅτε δ' ἠέλιοc χρόα κάρφει, | τημοῦτοc cπεύδειν distinguit *Guiet* v. 576. >÷ *Spohn* v. 577. εἴῃ e conj *Hermanni* ed *Goettling*

ἠὼς γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶςαν.

Ἠώς τοι προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου·
ἠώς, ἥ τε φανεῖςα πολέας ἐπέβηςε κελεύθου
ἀνθρώπους, πολλοῖςι δ' ἐπὶ ζυγὰ βουςὶ τίθηςιν.

ἦμος δὲ ςκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέττιξ
δενδρέῳ ἐφεζόμενος λιγυρὴν καταχεύετ' ἀοιδὴν
πυκνὸν ὑπὸ πτερύγων, θέρεος καματώδεος ὥρῃ,
τῆμος πιόταταί τ' αἶγες καὶ οἶνος ἄριςτος,
μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφαυρότατοι δέ † τοι ἄνδρες
εἰςίν, ἐπεὶ κεφαλὴν καὶ γούνατα Cείριος ἄζει,
αὐαλέος δέ τε χρὼς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότ' ἤδη
εἴη πετραίη τε ςκιὴ καὶ βίβλινος οἶνος,
μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα τ' αἰγῶν ςβεννυμενάων,

R. D. v. 578. ἀπαμείρεται v. 589. Βύβλινος

L. V. v. 578. ἀπομείρεται M, sed omnes litt. praeter primam in ras. script. a m. recentiore ἀπομοίρεται p ἀπαμείρεται *Eustath.* ad Il. p. 1243, 23. ad Od. p. 1766, 53. Cf. ad Θεογ. v. 801. v. 579. ἰνά τοι M v. 580. ηὼς MO ἠὼς εἴτε φανεῖςα πολῆς *Etym. M.* p. 384, 5. πολλέας O v. 581. πολλοῖς lS πολλοῖςι τ' ἐπὶ MμLQ Flor. E βουςὶ ζυγὰ B m. I.; ζ. β. corr m. post. (rubro) τίθηςιν (ν postea add) M v. 582. ἦμος M ςκόλιμός τ' BLp ςκ. τε M ςκ. τε' (sic) S ἄνθει M ἀνθεῖ T, sed θ ex corr. ἠχέτα ex ἠχετά (m. post.) corr M ἀχέτα legisse videtur *Eustath.* ad Il. p. 395, 41. 396, 1. Vulgatam firmant *Schol.* ad Aristoph. Pac. 1159. *Suid.* v. τέφρα (quam glossam expulit *Bernhardyus*) v. 583. καταχεύετ' Sap καταχεύτ' M κατεχεύατ' L καταχεύεται N Ambr. 4 ἐπεχεύατ' B ἐπιχεύεται p ἐπιχεύετ' reliqui cum cod. Paris. (2678) *Greg. Cor.* p. 62 Schaef. v. 584. πυκνῶν ST (in T ex πυκνὸν corr) καυματώδεος Op καματ. T, sed κα ex corr. ὥρης p v. 585. πιόταῖ τατ' αἶγες (ται m. post. rubro) B πιότατ' αἶγες OSTp v. 586. ἀφαυρότεροι p καφαυρότατοι N δέ τοι ἄ. MBLQNSp δὲ ἄ. O δέ τ' ἄ. p δέ τε ἄ. uno excepto reliqui v. 588. ὑπὸ καύματος ex ὑποκαύματος corr (post.) M v. 589. εἴη (η ex lit. al. corr) M πετρέη L τε om B πετραίη τε T, sed η τε ex corr ςκιή ex ςκιά corr L βίβλινος cum *Proculo* MlQSTam βύβλινος BLONV cum reliquis et *Eustath.* ad Il. p. 871, 48. v. 590. μάζα MB (in B ante ζ aliquid eras) lQTap *Etym. M.* p. 573, 24. *Eustath.* ad Il. p. 838, 52. 1018, 15. μᾶζα firmant *Athen.* III p. 115 A. *Schol.* ad Aristoph. Eq. 959. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. I p. 82. μάζ' ἀταμολγαίη O ςβενυμενάων M ςβεννομεναων μ ζβεννυμενάων secundum legem orthographicam quandam scriptum esse testatur *Eustath.* ad Il. p. 217, 28. ςβενν. agn. cum *Athen.* l. l. *Eustath.* ipse ad Il. p. 1260, 7.

C. C. v. 579—581 ejecit *Steitz* v. 579. δέ τε Ϝέργου conj *Bentlei* v. 582—596 ἀθ *Hetzel*, pro octavo decimo praecepto habet *Lehrs* v. 588. τε delendum censuit *Hermann* Orph. p. 757 v. 589. „an legendum: εἴη πέτρη τε ςκιερή —?“ *Schaefer*

καὶ βοὸϲ ὑλοφάγοιο κρέαϲ μή πω τετοκυίηϲ
πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθοπα πινέμεν οἶνον,
ἐν ϲκιῇ ἑζόμενον, κεκορημένον ἦτορ ἐδωδῆϲ,
ἀντίον ἀκραέοϲ Ζεφύρου τρέψαντα πρόϲωπον
κρήνηϲ τ' ἀενάου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀθόλωτοϲ.

Τρὶϲ ὕδατοϲ προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου.

δμωϲὶ δ' ἐποτρύνειν Δημήτεροϲ ἱερὸν ἀκτὴν
δινέμεν, εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ ϲθένοϲ Ὠρίωνοϲ,
χώρῳ ἐν εὐαέι καὶ ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ·

R. D. v. 594. εὐκραέοϲ

L. V. v. 591. ὑλοφάχοιο L τετοκύηϲ M τετοκυίαϲ BLOp μήπο τετ. ex μήποτε τετοκ. corr T v. 592. ⁂ ad marg. adscriptum habet S πρωτογόνων δὲ ἐρ. (sic m. I.; τὲ pro δὲ posuit m. post.) M v. 593. ϲκιῇ δ' ἑζ. (δ suppl postea) M ἑζ. ex ἐζ. corr m. post. M (ἑζ. restituit m. recentior) ἐζόμενον T ἐδ. ex ἑδ. (m. II) M v. 594. εὐκραέοϲ LINTap εὐκραέοϲ corr ex ἀκραέοϲ B (in B m. post. rubro) Q εὐκρατέοϲ p ἀκρέεοϲ p ἀκραέοϲ cum MB (m. I) O reliqui *Proc.* ἀνέμου pro Ζεφύρου ISa ζεφύρου T, sed ου ex corr τέρψαντα O πρόϲω͞π M πρόϲωπα μ (sine accent.) QV et fortasse **m** v. 595. κρήνη p τ' post κρήνηϲ om *Plut.* moral. p. 725 D. Vulgatam firmat *Athen.* II p. 41 E. XI p. 782 A. ἀεννάου MQOTp (fortasse **m**) codd. plerique *Athenaei* II p. 41 E. αἰενάου Bp ἀενάου reliqui *Plut.* l. l. cod. L *Athenaei* l. l. codd. fere omnes eiusdem XI p. 782 A. ἀθάλωτοϲ L Hunc versum cum sequente coniungunt a *Athen.* XI p. 782 A. v. 596. τρὶϲ δ' fortasse Np (cf. *Lenn.* in comment.) δ' ignorant MμBL *Proc. Athen.* l. l. *Phot.* lex. p. 440. *Eustath.* ad Od. p. 1624, 44. ὕδωρ *Phot.* l. l. τέταρτον MμB (m. I.; τέτρατον corr m. post.) OIQSTap *Phot.* l. l. ἱέμεν MQTp *Phot.* l. l. (sed sine accentu) ἱέμεν ex ἰέμεν corr L ἱέμεν reliqui οἶνοϲ IS οἶνον *Phot.* l. l. v. 597. ἐπωτρύνειν p ἱερὴν Q ap. *Lenn.* ἱερὰν Q ap. *Gaisf.* v. 598. πρῶτον OISp Ὡρίωνοϲ Mp ὠρίωννοϲ B v. 599. εὐαέϊ fere omnes (in B εὐαέϊ ex εὐρέϊ corr m. post. rubro) *Etym. M.* p. 388, 28. ἐϋτροχάλῳ cod. Vat. 915. *Etym. M.* l. l. εὐτροχ. reliqui ἀλωῇ B (ut semper) T

C. C. v. 591—595 „ab alio rhapsodo additi esse videntur“ *Goettlingio*; *Hermann* vero tantum duo hemistichia v. 592 sq. ἐπὶ — ἑζόμενον abfuisse, tum vero v. 593 κεκορημένῳ et v. 594 τρέψαντι scriptum fuisse ab initio, rhapsodum vero verbis πετραίη τε ϲκιή offensum omisso versu 589 et v. 588 ἀλλὰ τότ' εἴη scripsisse et hemistichia illa inseruisse et sequentes dativos in accusativos mutavisse arbitratur v. 592—596 delevit *Steitz* v. 594 ⋟ *Spohn* v. 596. τρὶϲ δ' ὕδατοϲ post *Graefium* fere omnes editores; τρεῖϲ ὕδατοϲ conj *Hermann* auctore *Casaubono* ad Athen. XI p. 782 A, ita ut hic versus cum antecedente connectendus sit 597—600 (— ἐν ἄγγεϲιν.) undevigesimum, v. 600 (αὐτὰρ ἐπὴν δή), 601, 604 sq. vigesimum continent *Lehrsi* praeceptum, qui v. 602 sq. „faciles ad intelligendum, si soli spectentur,“ huc immigrasse „ob similem vocem“ οἴκου — ἄοικον putat v. 599. εὐαεῖ ed *Goettling Lennep* auctore *Friedemanno* de pentam. p. 364

μέτρῳ δ' εὖ κομίcαcθαι ἐν ἄγγεcιν. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ
πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθεν οἴκου,

θῆτά τ' ἄοικον ποιεῖcθαι, καὶ ἄτεκνον ἔριθον
δίζεcθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτιc ἔριθοc·

καὶ κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν — μὴ φείδεο cίτου —,
μή ποτέ c' ἡμερόκοιτοc ἀνὴρ ἀπὸ χρήμαθ' ἕληται·
χόρτον τ' ἐcκομίcαι καὶ cυρφετόν, ὄφρα τοι εἴη
βουcὶ καὶ ἡμιόνοιcιν ἐπηετανόν. αὐτὰρ ἔπειτα
δμῶαc ἀναψῦξαι φίλα γούνατα καὶ βόε λῦcαι.
  εὖτ' ἂν δ' Ὠρίων καὶ Cείριοc ἐc μέcον ἔλθῃ
οὐρανόν, Ἀρκτοῦρον δ' ἐcίδῃ ῥοδοδάκτυλοc Ἠώc,
ὦ Πέρcη, τότε πάνταc ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυc·
δεῖξαι δ' ἠελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκταc,
πέντε δὲ cυcκιάcαι, ἕκτῳ δ' εἰc ἄγγε' ἀφύccαι
δῶρα Διωνύcου πολυγηθέοc. αὐτὰρ ἐπὴν δὴ

L. V. v. 600. δ' εὐκομίcαcθαι a ἄγγεcῖ M v. 601. κατάθηαι ex κατάθηε corr L κατάθῃαι O κατάθηε l ἔνδοθι μL Gal. ἔνδοθεν reliqui v. 602. θῆτα τ' vel θητά τ' ἄοικον MBL (post θῆτα interpungit L) OQm θῆτα δ' ἄ. Vind. 4 θῆτ' ἄοικον cum *Proculi* lemmate et lemmate *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591 reliqui v. 603. κέλλομαι O δ' om *Schol.* Ven. ad Il. Π 7. ὑπόπορθιc T v. 604. καρχαράδοντα T v. 605. ποτ' ἑ M m. I.; c suppl m post. ἀπὸ ex ἀπο (post.) M ἀποχρὴμαθ' O ἕλοιτο B ἕμηται l v. 606. χορτόν τ' ἐcκ. M χόρτον τ' ἐcκ. μBLQm lemma *Proc.* χ. δ' ἐcκομίcαι reliqui (nisi quod a ἐc κομίcαι) cυφερτὸν Sa lemma *Schol.* Monac. ap. *Usener.* l. l. ὄφρα M ὀφρά τοι BL τοι om lS v. 607. ἡμιόνοιcῖ M ἐπ' ἠετανὸν ex ἐπηετανὸν (postea corr) M ἐπιετανόν μ v. 608. ἀναψύξαι ea (in M ex ἀναψύξαc corr) *Schol.* ad Aristoph. Pac. 1170. λύcαι p v. 609. εὑτ' ἄν M ἀν δ' O Ὡρίων MT εἰc Lp μέcον ex βέcον (m. II) corr M ἔλθῃ M (ἔλθοι m. II) ἔλθοι LOlNp v. 610. δ' ex δὲ (m. II) M 'Αρκ. τ' L ἐcίδοι OTp ῥοδοδ. ex ῥεοδοδ. corr (m. post.) M ηώc M v. 611. πάνταc M (c postea add?) ἀποδρέπειν MμL (sed δρέπειν in ras) Q (ap. *Gaisf.*) V ἀπότρεπε T οἴκαδε ex οἴκα δὲ m. al. corr M βότρυc M, sed ρυc m. al. in ras. v. 612. δείξαι M δεῖξαι τ' L δὲ (acc. postea add) M ἠελίω M ἡλίω S τ' om Sa ἤματα T (ex ἦμ. corr) v. 613. cυcκιᾶcαι M (cυcκιᾶcθαι m. post.) la cκιάcαι L εἰc ex ἐc B ἄγγε' ἀφῦcαι ex ἄγγεα φῦcαι corr (m. post.) M ἀφῦccαι a ἀφῦcαι OS v. 614. Διονύcου MO T Διωνύcου ex Διονύcου corr (ut videtur) L Διωνύccου p επὴν M

C. C. v. 602—605 ἀθ *Hetzel*, ejecit *Steitz* v. 606—608 *Lehrsio* praeceptum vigesimum primum, v. 609—617 vigesimum secundum efficiunt v. 606. εἴῃ auctore *Hermanno* ed *Goettling* v. 607. ἐπηετάν' dubitanter conj *Hermann* v. 611. Ad lectionis varietatem ἀποδρέπειν adnotat *Goettling*: „fortasse ἀποδρέπεν voluit Dorico infinitivo"

Πληιάδες θ᾽ Ὑάδες τε τό τε cθένος Ὠρίωνος
δύνωcιν, τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἀρότου μεμνημένος εἶναι
ὡραίου· πλειὼν δὲ κατὰ χθονὸς ἄρμενος εἴη.

Εἰ δέ cε ναυτιλίης δυcπεμφέλου ἵμερος αἱρεῖ,
εὖτ᾽ ἂν Πληιάδες cθένος ὄμβριμον Ὠρίωνος
φεύγουcαι πίπτωcιν ἐς ἠεροειδέα πόντον,
δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουcιν ἀῆται·
καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
γῆν δ᾽ ἐργάζεcθαι μεμνημένος, ὥς cε κελεύω·
νῆα δ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου ἐρύcαι πυκάcαι τε λίθοιcι
πάντοθεν, ὄφρ᾽ ἴcχωc᾽ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων,
χείμαρον ἐξερύcας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος·
ὅπλα δ᾽ ἐπάρμενα πάντα τεῷ ἐγκάτθεο οἴκῳ,

L. V. v. 615. θε pro τε M τό τ᾽ M Ὡρίωνος ex Ὡρίωνον (m. post.) M Ὡρίωνος etiam BT v. 616. δύνωcι M δύνωcι p ἀρότρου Vap μεμνημένον p v. 617. ὡραί·ο·υ M πλείων p κατὰ χθονὸς ex καταχθονὸς (post.) M Punctum post εἴη om S, neque exstat intervallum inter vv. 617 et 618. v. 618. ναυτιλιλίης T δυcπεμφέλου T, sed δυς supra lin. postea add. δυcπεφέλου *Zonar.* p. 579. αἱρεῖ MBL QT (ex αἱρεῖ corr) m *Zonar.* l. l. αἱρῇ S αἱρῇ (ει) reliqui (de l nil constat) *Etym. M.* p. 292, 36. v. 619. εὔτ᾽ ἄν M ἄ̈ν B ὄμβριμον MμVSTa ὄβριμος L ὄβριμον reliqui Ὡρίωνος MT v. 620. φεύγουcι lemma alt. *Proculi* πίπτωcῖ M πίπτωcιν corr ex πίπτοcιν S πίπτουcιν LOp εἰς M v. 621. θύουcῖ M θύνουcιν Bp (in Gal. pro varia lect.) ἀήται O v. 622. τότε μὴ νῆας QV Venet. 1 μὴ κέτι ML ἐπὶ pro ἐνὶ lp ἐνὶ (π) T όίνοπι M v. 623. γῆν ex γὴν corr m. post. M v. 624. δὲ M ἐπ᾽ἠπείρου ex ἐπηπείρου corr (m. IV) M ἔρυcαι ex ἐρύcαι (m. IV) M ἐρῦcαι O πύκαcαι ex πυκᾶcαι (m. IV) M πυκάccαι L τὲ L λίθοιcῖ M (lin. supra ι postea add?) λίθοιcιν p λίθοιcι reliqui v. 625. παντόθεν B ὄφρ᾽ ex οἴφρ᾽ (ut videtur) corr in M ἴcχωc᾽ T, sed c ex corr. ἀόντων μNSp v. 626. ἐξ ἐρύcας ex ἐξερύcας corr (m. post.) M ἐξερύcκων *Philemon* p. 198 Osann. μή τοι πύθῃ L ὄμβρος ex ὄμβρον corr O ὄμβρῳ p v. 627. δ᾽ἐπάρμενα ex δ᾽ ἐπ᾽ ἄρμενα corr L τ᾽ ἐπαρμένα p (fortasse m) δ᾽ ἐπαρμένα reliqui (δὲ ἐπ. M) ἐνικάτθεο Lm ἐνὶ κάτθεο BOap ἐγκατάθεο μT (γρ. ἐνικάτθεο in mg. ab

C. C. v. 617. ὄρμενος temptabat *Guiet*, tum „addititium" putabat, postremo defendit versum, qui *Goettlingio* „temere adjectus esse videtur ab eo rhapsodo, qui non sine fine hanc Hesiodii carminis partem esse volebat," defendit praeter alios *Kappotas* p. 37 „fortasse sic scribendum: πλειὼν δ᾽ εἶτα χθονὸς ἄρμενος αἰεί", pro genuini carminis fine habet *Hetzel*, cui p. 3 „cetera omnia post adjecta videntur" Inde a v. 618 „quae sequuntur de navigatione" usque ad v. 694, *Lehrs* p. 207—212 ita dijudicat, ut v. 618—645 et v. 663—694 „quibusdam exclusis", de quibus infra singulatim monetur, „se recte excipere et in unam cantiunculam coire", v. 646—662 „prioris particulae aliam alius poëtae habere recensionem" putet; *Kappotas* p. 37 sqq. ejectis v. 650—662 sic ordinat: v. 618, 648 sq., 619—642, 646 sq., 643—645, 663—694

εὐκόcμωc cτολίcαc νηὸc πτερὰ ποντοπόροιο·
πηδάλιον δ᾽ εὐεργὲc ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάcαcθαι·
αὐτὸc δ᾽ ὡραῖον μίμνειν πλόον, εἰc ὅ κεν ἔλθῃ.
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ᾽ ἑλκέμεν, ἐν δέ τε φόρτον
ἄρμενον ἐντύναcθαι, ἵν᾽ οἴκαδε κέρδοc ἄρηαι,
ὥc περ ἐμόc τε πατὴρ καὶ cόc, μέγα νήπιε Πέρcη,
πλωίζεcκ᾽ ἐν νηυcὶ βίου κεχρημένοc ἐcθλοῦ·
ὅc ποτε καὶ τῇδ᾽ ἦλθε πολὺν διὰ πόντον ἀνύccαc,
Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οὐκ ἄφενοc φεύγων οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβον,
ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺc ἄνδρεccι δίδωcι·
νάccατο δ᾽ ἄγχ᾽ Ἑλικῶνοc ὀιζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,
Ἄcκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ᾽ ἐcθλῇ.
τύνη δ᾽, ὦ Πέρcη, ἔργων μεμνημένοc εἶναι
ὡραίων πάντων, περὶ ναυτιλίηc δὲ μάλιcτα.

---

al. m.) ἐγκάθεο S ἐγκάτθεο cum MV ut videtur reliqui (de multis codd. nil constat)

L. V. v. 628. cτολήcαc L νηὸc B, sed c in ras. v. 629. κναπνοῦ L κρεμάcαcθαι B, sed θ in ras. v. 630. ἔλθοι OQV Venet. 1 v. 631. ἄλα δέ M ἑλκέμεν (sic) a v. 632. ἄρμενον ex ἄρμενον (ut videtur m. I) M ἅρμενον T v. 634. πλωίζεcκ᾽ ἐν νηυcὶ MQT (νηύcι T) p πλωίζοcκ᾽ ἐν νηυcι μ πλωίζεcκε v. Sa πλωίζεcκεν v. reliqui νηυcὶν M (sed ν alt. postea add) v. 635. ὃc ποτὲ BO ἦλθε T, sed η ex ε corr. βαθὺν pro πολὺν cum *Proculo* L et b ap. *Lenn.*; in Gal. pro varia lect. ἀνύcαc μLQ (in Q m. I. alterum c suprascripsit) STp ἀνύcαc ex ἀνῦcαc (m. post.) in M v. 636. αἰολί[δα] (δα postea suppl) L μελάινη ex μελαινῆ (m. II) corr L v. 637. ἄφενον p οὔ δὲ M πλοῦτον τὲ MOT πλοῦτον τε μ v. 638. ἄνδρεcι M ἀνδράcι LT διδώcῖ M διδῶ L διδωcιν p v. 639. εἵcατο δ᾽ *Cert.* Hes. c. Hom. init. δ᾽ ex δὲ (m. post.) corr M Ἐλικῶνοc M Ἑλικῶνοc ex Ἐλικῶνοc corr (m. post.) L v. 640. χεῖμα ex χείμα corr (m. post. ut videtur) M χεῖμα μὲν κακῇ p κακὴ T θέρι τ᾽ L θέρει τ᾽ p θέρει δ᾽ Oap cum *Gramm.* ap. *Cram.* (vid. infra) θέροc Par. P. Aug. *Eustath.* ad Il. p. 270, 38. Vulgatam firmant *Strabo* IX p. 409. *Cert.* l. l. *Lucian.* Pseudolog. 19 tom. III p. 177. *Maxim. Tyr.* XXIX 7. *Schol.* Ven. ad Il. B 507. *Schol.* ad Nicand. Ther. 11. *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 193, qui citat: Ἄcκρη, χεῖμα κακή, θέρει δ᾽ ἀργαλέη, οὔδεποτ᾽ ἐcθλή. ἀργαλέη ex ἀργαλέει (m. II) corr M οὔποτ᾽ ἐ. M (οὔ ποτ᾽) μlQ ἐcθλη μ v. 641. τύνη B, sed τ praegrand. extra lin. v. 642. περὶ δὲ ναυτιλίηc inverso ordine T

C. C. v. 631—662 ἀθ *Steitz* praeter v. 643, quem ante v. 689 ejectis v. 687 sq. transponit v. 632. ἐντύναcθ᾽ ἵνα Ϝοίκαδε post *Heinrichium* conj *Lennep* v. 633—642 et v. 646—662 „serius adjecti" videntur *Goettlingio* „ab iis, qui non Cumanum, sed Boeotum fuisse Hesiodum ex ipsis ejus versiculis demonstrare vellent" v. 635 ⩥ *Spohn* v. 637 sq. ἀθ *Clericus*, ejecit *Brunck*

Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐν φορτία θέςθαι·
μείζων μὲν φόρτος, μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος
ἔςςεται, εἴ κ' ἄνεμοί γε κακὰς ἀπέχωςιν ἀήτας.

εὖτ' ἂν ἐπ' ἐμπορίην τρέψας ἀεςίφρονα θυμόν,
βούλεαι † δὲ χρέα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ,
δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίςβοιο θαλάςςης
οὔτε τι ναυτιλίης ςεςοφιςμένος οὔτε τι νηῶν.
— οὐ γάρ πώ ποτε νηί γ' ἐπέπλων εὐρέα πόντον,
— εἰ μὴ ἐς Εὔβοιαν ἐξ Αὐλίδος, ᾗ ποτ' Ἀχαιοὶ
— μείναντες χειμῶνα πολὺν ςὺν λαὸν ἄγειραν
— Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.

R. D. v. 646 sq. τρέψης — βούληαι δὲ χρέα τε φυγεῖν v. 647. ἀτερπέα λιμόν v. 649. ςεςοφιμένος

L. V. v. 643. νῆα δ' ὀλ. *Etym. M.* p. 36, 24. μ. δὲ M ἐν Mp ἐνὶ reliqui, quod etiam habent *Plut.* moral. p. 22 F. *Schol.* ad Arat. 152. v. 644. μεῖζον M κέρδει LT v. 645. ἔςςεται ex ἕπεται m. II. corr (rubro) B ἀπέχωςῖ M ἀπέχουςιν l v. 646. ἐῦτ' ἂν (spir. supra υ ab al. m.) M εὖτ' ἄν B εὖτ' ἂν L cum reliquis ἐπ'ἐμπορίην ex ἐπεμπορίην (m. post.) corr M ἐπεμπορίην L τρέψας cum *Proculo* MBQSap τέρψης O τρέψης reliqui ἀεςςίφρονα OT αἰεςίφρονα p v. 647. βούλεαι MμBLOlQSTp βούλει V βούληαι uno excepto reliqui δὲ post β. add ac, LT exceptis, qui δὴ χρεα μ δὲ χρέα om p τὲ πρ. BO τε φυγεῖν p var. lect. ap. *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. λιμὸν ἀτερπῆν M λιμὸν ἀτερπῆ μLlQVSap λ. ἀτέρπῆ^εα^ T (in mg. γρ. ἀτερπέα λοιμὸν ab al. m.) ἀτερπέα λιμόν cum O reliqui v. 648. λέξω pro δείξω *Eustath.* ad Dionys. Perieg. 707. δὲ Sa lemma *Schol.* Monac. l. l. v. 649. οὐ τέ τι M οὔτέ τι O οὔτέ τι — οὐδέ τι *Eustath.* l. l. Prius τι om p ναυτιλιης μ ςεςοφημένος Q δεδιδαγμένος cum ςεςοφιςμένος in marg. cod. Dorvill. 1 ςεςοφιςμένος M (sed ςο in tabo) reliqui ςεςοφιμένος, et legerat *Tzetza* «οὐ ςεςοφιμένος τῆς ναυτικῆς, Αἰολικῇ ἐκθλίψει τοῦ ς» ςεςοφιςμένος firmant *Clem. Al.* Strom. p. 330. *Eustath.* l. l. οὔ τέ τι v. B οὔτέ τι O v. 650. Ad h. v. *Proculus:* ταῦτα πάντα περὶ τῆς Χαλκίδος (adde καὶ) τοῦ Ἀμφιδάμαντος καὶ τοῦ ἄθλου καὶ τοῦ τρίποδος ἐμβεβλῆςθαί φηςιν ὁ Πλούταρχος οὐδὲν ἔχοντα χρηςτόν. πόπωτε L In T post πώποτε aliquid eras, fort. κ' νηί (m. II ex νηὶ) γ' (γ' in ras) M νηὶ ἐπ. (sine γ') O πώποτ' ἐνηί μ ἐπελά (sic) μ πόντον ex πόντων (m. post.) M v. 651. εἰς μOSap lemma *Proc.* ἐπ' Εὔ. p Ευβοιαν μ Εὔ. ἀπ. Αὐλ. Bp Εὔ. ἀπ' Αἰολίδος L αὐλιδος μ πότ' μ v. 652. πολυν μ ξυν̄ O ςὺν λαον ἀγειραν μ ςυνλαὸν ἀγείραν M v. 653. ἐλάδος M ἑλλαδος μ ιερης μ τροιην μ καλιγύναικα M

C. C. v. 643—645 ἀθ *Lehrs* v. 646 sq. ⟩⸓ *Spohn* v. 647. „τε versum impedit et est inutile“ *Guiet* v. 649 sq. ⟩⸓ et v. 651—662 praef — *Spohn* v. 646. „εὖτ' ἄν falso dictum pro εἰ vel εἴ κε offendebat“ *Lehrsium* p. 210. τρέψας jam conj *Guiet* v. 647. „τε versum impedit et est inutile“ *Guiet*, delendum putabat etiam *Hermann*; potius deleto δέ restituendum βούληαι videtur v. 649—662 delevit *Brunck*

— ἔνθα δ' ἐγὼν ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος
— Χαλκίδα τ' εἰcεπέρηcα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
— ἆθλ' ἔθεcαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
— ὕμνῳ νικήcαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα·
— τὸν μὲν ἐγὼ Μούcαις Ἑλικωνιάδεcc' ἀνέθηκα,
— ἔνθα με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβηcαν ἀοιδῆς.
— τόccον τοι νηῶν γε πεπείρημαι πολυγόμφων·
— ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο·
— Μοῦcαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέcφατον ὕμνον ἀείδειν.

ἤματα πεντήκοντα μετὰ τροπὰς ἠελίοιο
ἐς τέλος ἐλθόντος θέρεος, καματώδεος ὥρης,
ὡραῖος πέλεται θνητοῖς πλόος· οὔτε κε νῆα

L. V. v. 654. ἐνθάδε ex ἐνθὰ δὲ corr M ἐνθαδ' μ ἐνθά δ' LO ἔνθα δ' Aug. ἐνθάδ' reliqui ἔγων (ε supra) μ ἐπ' ἄεθλα ex ἐπάεθλα (m. IV) corr M δαιφρονος ἀμιδαμαντος μ v. 655. εἰcεπερηcα μ προcφραδμενα (?) μ προπεφραδμένα T, sed οπε et δ in ras. προπεφαcμένα Vit. v. 656. ἀθλ' μ ἔθηcαν μ μεγαλήτορος Mμ (in μ sine accent.) LT Gal. ἐνθὰ με φημὶ M ἔνθά με φημὶ B ἔνθρα με φημι μ ἐνδά με φ. T ἔνθα με φ. p v. 657. ὑμνών μ ὕμνων T, sed ν pr. ex corr. νικῆcαντα BO τρίποδε M τριποδ' μ ὠτόεντα T Ἄλλοι γράφουcιν ῾ΥΜΝΩι ΝΙΚΗCΑΝΤ' ἘΝ ΧΑΛΚΙΔΙ ΘΕΙΟΝ ῾ΟΜΗΡΟΝ *Proc.* Cf. *Proc.* Vit Hom. p. I Bekk.: ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἴνιγμα πλάcαντες τοῦτο «Ἡcίοδος Μούcαις Ἑλικωνίcι τόνδ' ἀνέθηκεν, ὕμνῳ νικήcας ἐν Χαλκίδι δῖον (θεῖον Bekk.) Ὅμηρον». ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθηcαν ἐκ τῶν Ἡcιοδείων ἡμερῶν· ἕτερον γάρ τι cημαίνει. Innuere videtur auctorem *Certam.* 322, 15 sqq. ed. Goettl.: «τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φαcὶ τυχεῖν τὸν Ἡcίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούcαις ἐπιγράψαντα· ,,Ἡcίοδος — θεῖον (sic!) Ὅμηρον‘‘» v. 658. ἐγω μ Μούcηc' μLIQNSap Μούcηc B Vind. 5 μούcηc (αιc supra) T Μούcαιc cum MO reliqui Ἑλικωνιαδεcc' sine accent. μ Ἑλικωνιαδεc' S ἀνεθηκα μ v. 659. ἐνθά με M ἐνθά με μO ἔνθα τὸ μὲν πρ. T ἔνθα με p τοπρῶτον Ba v. 660. τόccόν τοι (accent. supra pr. o in M postea adiectus) MBOQ τοccον τοι μ νηῶν ex νήων m. post. M τε pro γε μ γε om p πεπείραμαι μSap πεπείραμαι (η supra) T πεπείρημαι (α supra) p πεπίρημαι p v. 661. ἐρεω μ αἰγιοχοιο μ v. 662 in M fere erasus γάρ με δίδ. μ ἀοίδειν (?) O ἀοιδεῖν p v. 663. ἥματα M Ημματα μ μετατροπὰc M (m. I.; μετὰ τροπὰc m. post.) ἠελίοιο M v. 664. καματώδεος M, sed ω (partim) et accent. a m. recentiss. καυματώδεος OITp; cf. ad v. 584. v. 665. πελεται M πέλεται T, sed έλε ex corr. θνητοῖcι MQT οὐ τέ κε M οὐδέ κε B οὔτε κε p

auctore *Guieto*, cui ,,hi versus a 648 usque ad 662 videntur supposititii‘‘: quippe quae iis continentur ,,e Theogonia sumpta et interpolata‘‘ videntur C. C. v. 655. προπεφαcμένα probabat *Hermann* Orph. p. 757 v. 656. Hesiodum μεγαλήτορος Ἀμφιδάμαντος scripsisse, recentiorem poëtam victoriae reportatae fabulam additurum hoc immutasse putabat *Hermann* v. 657. Dicendum fuisse Proculo ,,addere quosdam post v. 657 alterum versum: ὕμνῳ νικήcαντ' ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον repetitis per epanaphoram ὕμνῳ νικήcαντα‘‘ notavit *Goettling*

καυάξαις οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
εἰ δὴ μὴ πρόφρων γε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιν ὀλέσσαι·
ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε·
τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων.
εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας
ἑλκέμεν ἐς πόντον φόρτον τ' ἐς πάντα τίθεσθαι.
σπεύδειν δ' ὅττι τάχιστα πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
μηδὲ μένειν οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον
καὶ χειμῶν' ἐπιόντα Νότοιό τε δεινὰς ἀήτας,
ὅς τ' ὤρινε θάλασσαν ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ,
πολλῷ ὀπωρινῷ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἔθηκεν.
ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
ἦμος δὴ τὸ πρῶτον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
ἴχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
ἐν κράδῃ ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβατός ἐστι θάλασσα·
εἰαρινὸς δ' οὗτος πέλεται πλόος. οὔ μιν ἔγωγε
αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,

L. V. v. 666. οὔ τ' M ἀποφθείσειε M m. I. (ἀποφθήσειε corr m. post. ἀποφθίσειε, quod nunc exstat, corr m. II) v. 667. εἰ δὴ μὴ cum *Proculi* lemmate MBOIQT Med. d'Orvill. p εἰ μὴ δὴ *ut videtur* reliqui ἐνοσείχθων p v. 668. ἐθέλῃσιν M, sed ε alt. ab al. m. (?) corr. in T ἐθέλῃσιν ex ἐθέλεσεν corr ὀλέσαι M Post v. 669 in O erasum est: τῆμος δ' εὐκρϊνεῖς· εὐδϊανοὶ εὐδϊάγνωστοι· v. 670. εὐκρινέες B, sed ιν ex corr. αὖραι ex αὔρα corr T v. 671. εὔκηλος T, sed η ex corr. τὸ τε M ἀνέμοισι M v. 672. ἑλκέμεν ex ἐλκέμεν (m. post.) corr M εἰς πόντον MQS φ. τ' εὖ π. μBp φ. τ' ἐς π. M φ. δ' ἐς π. Q ap. *Lenn.* (φ. τ' εὖ π. ap. *Gaisf.*) φ. δὲ π. p φ. δ' εὖ π. reliqui v. 673. σπεύδειν ὅτι M (δ' supra lin. postea add) ὅτι etiam T (sed ex corr) οἶκον δὲ M (m. I) Q οἶκονδε M (m. post.) OTp v. 674. μὴ δὲ MBOQTap οἶνον τε OT ὀπωρ. M (m. I; ὀπωρ. m. post.) v. 675. ἐπεόντα S τε om *Eustath.* ad Il. p. 982, 18; habet *idem* ad Od. p. 1509, 49. v. 676. ὁμαρτήσας S v. 678. ἀνθρώποισιν (ν ephelcyst. postea add) M T in marg. γρ. δειλοῖσι βροτοῖσι v. 679. ἥμος M (m. II ex ἦμος corr) a τοπρῶτον O ἐπιβάσα p κορώνη ex κορῶνη (m. I?) M

v. 680. ἐποιήσε M ἐποίησε OTp τόσον M (σ supra lin. postea add) πέτηλ' T v. 681. κραδίῃ S δ' ex δὲ (m. II) corr M ἀμβατὸς ἐστὶ Mp ἄμβατὸς ἐστι T v. 682. εἰαρινὸς M, sed ει m. post. (ει ante ει a m. I. scr., postea eras) M δ' ex δὲ M (m. II) οὗτός ex οὗτος (m. post.) M (accentus ´ a m. recent.) πελεται M v. 683. αἴνημι T

C. C. v. 674 sq. verba οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον | καὶ χειμῶν' ἐπιόντα ab uno, v. 676 sq. ab altero poëta omissa esse conj *Hermann* v. 680. φανείῃ auctore *Spohnio* ed *Goettling* v. 682 sq. variationem esse v. 678 et utraque recensione conjuncta contaminatorem v. 682 pro ἄλλος hic quoque primitus posito substituisse οὗτος putat *Hermann*

ἁρπακτόc· χαλεπῶc κε φύγοιc κακόν· ἀλλά νυ καὶ τὰ
ἄνθρωποι ῥέζουcιν ἀιδρείῃcι νόοιο·
χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖcι βροτοῖcι.
δεινὸν δ᾽ ἐcτὶ θανεῖν μετὰ κύμαcιν. ἀλλά c᾽ ἄνωγα
φράζεcθαι τάδε πάντα μετὰ φρεcίν, ὡc ἀγορεύω.

Μηδ᾽ ἐνὶ νηυcὶν ἅπαντα βίον κοίλῃcι τίθεcθαι·
ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μείονα φορτίζεcθαι.

Δεινὸν γὰρ πόντου μετὰ κύμαcι πήματι κῦρcαι.

Δεινὸν δ᾽, εἴ κ᾽ ἐφ᾽ ἅμαξαν ὑπέρβιον ἄχθοc ἀείραc
ἄξονα καυάξαιc καὶ φορτί᾽ ἀμαυρωθείη.

Μέτρα φυλάccεcθαι· καιρὸc δ᾽ ἐπὶ πᾶcιν ἄριcτοc.

Ὡραῖοc δὲ γυναῖκα τεὸν ποτὶ οἶκον ἄγεcθαι,

R. D. v. 692. ἐπ᾽ ἅμαξαν

L. V. v. 684. ἁρπακτὸc M (ο ex al. lit. corr?) Ἅρπακτόc S κε φυγῆc p γε φύγοιc M γε φύγηc μ κεν ἐκφύγηc O κε φύγηc[οι] Q δὲ φύγοιc T κε φύγοιc reliqui ἀλλανύ O καὶ τὸν p v. 685. ῥέζουcῖν ex ῥέζουcῖ corr (m. I) M ἀϊδρίῃcι Mp νόοιο ex νόιοιο corr (fortasse m. I.) M v. 686. χρήματα δὲ ψ. *Schol.* ad Arat. 298. γὰρ firmat *Stob.* Floril. XCI (LXXXIX) p. 503. ψυχὴ supra lin. B ψυχῆ O δειλοῖcι M, sed οι in ras m. post. βροτοῖcιν Tp v. 687. ἔcτι Q κατὰ κύμαcιν M (in M κύμαcῖ ex κύμαcῖν corr) Qp ἀλλ᾽ ἄνωγα T v. 688. ὡc ἀγορεύω M (ex ὡc ἀγόρευον corr m. II) BlQNp ὡc᾽ ἀγορεύω μ ὅcc᾽ ἀγ. p ὡc c᾽ ἀγορεύω reliqui (uno e Palatinis excepto, qui ὥc cε κελεύω) v. 689. μὴ δ᾽ ἐνὶ ν. Bap μὴ δὲ ἐν ν. M μὴ ἐν ν. Q μηδ᾽ ἐνὶ ν. reliqui (μὴ δ᾽ O) v. 690. πλείω p λειπεῖν T v. 691. πήματι M, sed ματι ab al. m. aliis litteris suprascript. πήμαcι R (ap. *Lanz.*) Voss. 1 Vind. 5 πύματι p πήματα p κύρcαι ea v. 692. δεινὸν δ᾽ εἴ κ᾽ cum *Proculo* M (ex δὲ corr m. III) B (δεινόν B) ap δεινόν γ᾽ εἴ κ᾽ uno excepto reliqui ἐπ᾽ ἅμαξαν BSa et fortasse m ἐπ᾽ ἅμ. OQ ἐφ᾽ ἅμ. M ἐφ᾽ ἅμαξαν reliqui v. 693. καυάξαιc M, sed υ ex al. lit., ut videtur, corr. κανάξαιc O καὶ pro vulgato τὰ δὲ MμQN Gal. τὰ om T φόρτι᾽ (apostr. postea add, ut videtur) M φορτὶ (sic) S ἀμαυρωθείη M φόρτια μαυρωθείη O v. 694. φυλάcεcθαι M καίροc T πᾶcαν M (sed π ex corr m. post.) v. 695. ὡραίαν *Schol.* ad Theocr. I 107 (ὡραῖοc cod. Ambr. 222 ap. *Ziegl.* p. 16). τ. ἐπὶ οἶκον MQNS et b ap. *Lenn.*

C. C. v. 684. ἁρπακτὸν χαλεπῶc κε φύγοιc κακόν conj *Hermann*, ἁρπακτήρ· χαλεπῶc *Vollbehr* p. 77, «— ἐcτίν· ἁρπακτόc!» distinguit *Lehrs* p. 211 v. 687 verba δεινὸν — κύμαcι variationem esse v. 691 δεινὸν — κῦρcαι et v. 687 sq. fortasse statim post v. 677 lectos esse conj *Hermann* v. 687 sq. praefixit ⤙ *Spohn*, ἀθ *Steitz* v. 691. κῦρcαι auctore *Spohnio* fere editores v. 692 sq. ⤙ *Spohn* v. 693. καυάξῃc et ἀμαυρωθείῃ conj *Hermann* v. 695—764 pro singulari carmine habet *Twesten* v. 695—705 „praeceptum de ducenda uxore adscriptum huc, quod ad rem domesticam facint,“ arbitratur *Lehrs*

μήτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ᾽ ἀπολείπων
μήτ᾽ ἐπιθεὶς μάλα πολλά· γάμος δέ τοι ὥριος οὗτος·
ἡ δὲ γυνὴ τέτορ᾽ ἡβώοι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ὥς κ᾽ ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς·
τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἥ τις σέθεν ἐγγύθι ναίει,
πάντα μάλ᾽ ἀμφὶς ἰδών, μὴ γείτοσι χάρματα γήμῃς.
οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληίζετ᾽ ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς· τῆς δ᾽ αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο,
δειπνολόχης, ἥ τ᾽ ἄνδρα καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα
εὕει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν.

Εὖ δ᾽ ὄπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.

Μηδὲ κασιγνήτῳ ἶσον ποιεῖσθαι ἑταῖρον·

R. D. v. 699. ἵνα ἤθεα v. 705. καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν

L. V. v. 696. τριήκοντα cum *Tzetza* p τριάκοντα μlT (sed in T ex corr, ex ων, ut videtur) τριήκοντ᾽ O Vat. 915. τριηκόντων cum *Proculo* reliqui *Stob.* Floril. LXXI (LXIX) p. 429. *Eustath.* ad Il. p. 97, 11. τριήκοντ᾽ ὧν *Plut.* moral. p. 753 A. μή τε τριηκόντων ἐτέων μάλ᾽ ἀπολ. citat *Eustath.* l. l. v. 698. γυνη sine acc. M τέττορ᾽ l τέταρ᾽ S τέτορ᾽ T, sed το in ras τέττορε p ἡ δὲ γυνὴ τετάρτῳ ἔτει ἡ. *Schol.* Ven. ad Il. K 252. τέτορ᾽ (sed acc. postea add) M ἡβώοι cum *Proculo* MlQ (ἡβωοι Q ap. *Gaisf.*) NTp *Schol.* ad Il. l. l. codd. A Vind. *Stobaei* l. l. *Etym. M.* p. 754, 10. ἡβῷοι μ ἡβώῃ reliqui (nisi quod ἡβῴη B, ἡβώη S) *Plut.* l. l. *Pollux* I 58. cod. B *Stobaei* l. l. γαμείτο μ γαμεῖτο Np

v. 699. ὥς τ᾽ (κ᾽ superscr.) ἤθεα (m. ead., ut videtur) B ὥς κ᾽ ἤθεα O ὥς τ᾽ ἤθεα l ὥς κ᾽ ἤθεα reliqui (nisi quod ὥς κ᾽ S) ἵνα ἤθεα *Aristot.* Oecon. I 4 (p. 1344ᵃ 17). *Aristid.* II p. 33 Jebb. ὥσκ᾽ ἤθεα *Stob.* Flor. LXX (LXVIII) p. 425. διδάξαις Bp v. 700. τήνδε BOSap ἐγγύθι ex ἐγγύθεν (m. II) corr M v. 701. μᾶλ᾽ ex μάλ᾽ (m. II., ut videtur) M χάρμα Ml χάρματα νείμῃς codd. AB *Stobaei* l. l. v. 702. οὐδὲν γὰρ p τοι Sap ληίζεται O λογίζετ᾽ *Zonar.* p. 479. (ληγίζετ᾽ apogr. K; λογίζηται cod. Bern.) v. 703. τῆς δ᾽ αὖτε M, sed c postea add. ῥίγιον ex ῥήγιον corr M v. 704. δειπνολόχου *Stob.* Floril. LXIX (LXVII) p. 423. *Zonar.* l. l. Vulgatam firmant *Etym. M.* p. 262, 49. *Eustath.* ad Od. p. 1508, 1. 1784, 25.

v. 705. εὕει BlTa Par. F *Plut.* moral. p. 527 A. *Eustath.* ad Il. p. 864, 55. ad Od. p. 1784, 26. *Pachym.* decl. 10 p. 201 Boiss. αὔει *Stob.* l. l. εὕει, quod habent reliqui, firmant *Plut.* moral. p. 100 E. *Eustath.* ad Il. p. 934, 31. ἄτερ T καὶ ὠμῷ c (uno excepto) a *Plut.* moral. p. 100 E. *Stob.* l. l. καὶ ἐν ὠμῷ Voss. 1 marg. *Plut.* moral. p. 527 A. γῆραι T, sed αι ex corr. δῶκεν cum *Plut.* moral. p. 100 E (δῶκε) *Eustath.* l. l. ac Pariss. FHMTX exceptis, qui θῆκεν, ut *Proc.*, *Plut.* moral. p. 527 A. (Idem legisse videtur *Georg. Pachym.* Epist. ined. X) θῆκε *Stob.* l. l. v. 706. εὖ ex εὐ corr (post.) M πεφύλαγμενος M, sed acc. add postea v. 707. μὴ δὲ MBOTap *Etym. Gud.* p. 302, 5. κασιγνηθῳ *Etym. Gud.* l. l.

C. C. v. 696. τριήκοντα Ϝετέων corr *Bentlei* v. 704 sq. „suspecti" erant *Guieto* v. 705 ⤚ *Spohn* v. 706 inter v. 723 et 724 transponit *Steitz* v. 706 hic „plane incommodum" esse, v. 707—714 „nulla sententiae affinitate doceri, quomodo te geras in socium" vidit *Lehrs*

εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότερος κακὸν ἔρξῃς,
μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ σέ γ᾽ ἄρχει
ἤ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον ἠὲ καὶ ἔρξας,
δὶς τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δέ σέ γ᾽ αὖτις
ἡγεῖτ᾽ ἐς φιλότητα, δίκην δ᾽ ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
δέξασθαι. δειλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
ποιεῖται· σὲ δὲ μή τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.

Μηδὲ πολύξεινον μηδ᾽ ἄξεινον καλέεσθαι,
μηδὲ κακῶν ἕταρον μηδ᾽ ἐσθλῶν νεικητῆρα.

Μηδέ ποτ᾽ οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ

R. D. v. 709. εἰ δέ κεν ἄρχῃ v. 711 sq. εἰ δέ κεν αὖθις | ἡγῆτ᾽ ἐθέλῃσι v. 716. νεικεστῆρα

L. V. v. 708. δέ κεν p ποιήσῃς (ει supra ῃ) (m. ead.) B ποιήσοις l ποιήσεις M (m. II. ex ποιήσῃς corr) μ (ex corr, ut videtur) Op ποιήσας T πρότερον Mμ (ex corr) lSTp ἔρξῃς Ba ῥέξῃς O Flor. E ῥέξεις b ap. *Lenn.* ἔρξεις T ἔρξῃς reliqui v. 709. μὴ δὲ MBOTa μὴ ψ. p δέ σε γ᾽ ἄρχῃ cum *Proculi* lemmate var. lect. ap. *Schol.* Monac. ap. *Usener*. Mus. Rhenan. XXII p. 591 (ἄρχει M et *Schol.* Monac.) MμB (in B ἄρχει ex ἄρχῃ corr) O (δὲ σέ γ᾽ ἄρχει) lQ (δέ σεν᾽ ap. *Gaisf.*) Tp δέ κε γ᾽ ἄ. S δέ κεν ἄ. reliqui *Etym. Gud.* l. l. v. 710. ἤ τί ex ἤ τί (m. post.) M ἤ τὶ T ἤ τε *Etym. Gud.* l. l. τ᾽ εἰπὼν μp ἔρξας B v. 711. τόσῳ μ τόσσα OQT (fuit τὸσσα) τίννεσθαι μ τίννυσθαι BOSTa *Etym. Gud.* l. l. εἰ δὲ σέ γ᾽ αὖτις M εἰ δέ σε γ᾽ αὖθις Med. 39 Dorvillii εἰ δέ κεν reliqui αὖθις etiam OSTa *Etym. Gud.* l. l. αὖτις reliqui v. 712. ἡγεῖτ᾽ MB (m. I.; ἡγῆτ᾽ m. post.) OlQNSTp ἡγῆτ᾽ reliqui ἡγεῖται φιλότ. *Etym. Gud.* l. l. δ᾽ m. recentissima add in M ἐθελήσει M ἐθέλῃσι c vulgo v. 713. τι Sa ἄλλοτε τ᾽ ἄλλον vel ἄλλοτε τἄλλον M ἄλλοτε τ᾽ ἄλλον μ ἀλλοτ᾽ ἐς ἄλλον *Etym. Gud.* l. l. v. 714. ποιῆσαι *Etym. Gud.* l. l. νόος M *Etym. Gud.* l. l. κατελέγχετω M καταλεγχέτω μ v. 715. μὴ δὲ πολ. MOTap μή τε π. B μὴ δὲ ἄξ. M μηδ᾽ (τ᾽ supra) (m. ead.) ἄξ. B μὴ τ᾽ ἄξ O μὴ δ᾽ ἄξ. QT μηδ᾽ ἄξ. reliqui μήδ᾽ ἄξ. *Etym. Gud.* l. l. καλέεσθαι ex καλέασθαι (m. post.) corr M καλέσασθαι T, sed έσασθ ex corr. v. 716. μὴ δὲ κ. MBOap κακῶν ex κακὸν (m. II) corr M ἑταῖρον M ἑτάρον Olp ἑτάρον S ἑτάρων (ρον supra) (sic) T μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BO μή δ᾽ ἐ. p μήδ᾽ ἐ. *Etym. Gud.* l. l. ἐσθλοῦ l νεικητῆρα MBOlNTp *Schol.* ad Pind. Pyth. IV 507. νεικετῆρα p νικητῆρα p νειητῆρα *Etym. Gud.* l. l. νεικεστῆρα reliqui, quod habuit etiam *Eustath.* ad Il. p. 793, 11: ἐκ τοῦ νεικῶ νεικέσω καὶ ὁ παρ᾽ Ἡσιόδῳ νεικεστήρ. v. 717. μὴ δέ ποτ᾽ MQp *Stob.* Floril. CXII (CXI) p. 582. (ubi cf. Gaisfordii annot.) μὴ δὲ ποτ᾽ T μηδέποτ᾽ a *Plut.* moral. p. 23 F. *Stob.* Flor. XCVI (XCIV) p. 518. πενίην om S vv. 717, 718. θυμοφθόρον | τέτλαθ᾽ ὀνειδίζειν ἀνδρὶ μακάρων δ. αἰ. ἐ. M

C. C. v. 709 ≻÷ *Spohn* v. 709. Aut εἰ δέ σ᾽ ὅγ᾽ ἄρχῃ aut εἰ δέ κέ σ᾽ ἄρχῃ scribendum conj *Hermann* v. 715—759 „cantiunculam uno tenore vetita multa et varia complectentem" dicit *Lehrs* v. 716 ≻÷ *Spohn*

τέτλαθ᾽ ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.

Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ᾽ αὐτὸς μεῖζον ἀκούσαις.

Μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι
ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ᾽ ὀλιγίστη.

Μηδέ ποτ᾽ ἐξ ἠοῦς Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
χερσὶν ἀνίπτοισιν μηδ᾽ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπτύουσι δέ τ᾽ ἀράς.

Μηδ᾽ ἀντ᾽ ἠελίοιο τετραμμένος ὀρθὸς ὀμιχεῖν,
αὐτὰρ ἐπεί κε δύῃ, μεμνημένος, ἔς τ᾽ ἀνιόντα·
μήτ᾽ ἐν ὁδῷ μήτ᾽ ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς

R. D. v. 721. κακόν κ᾽ εἴπῃς

L. V. v. 718. τέτλα *Plut.* l. l. αἰὲν ἐόντων ex αἰενεόντων corr M v. 719. ἐν M (ἐν corr m. II) ἀνθρώποισῑ M (ν ephelcyst. eras, linea supra ι a m. post.) ἀνθρώποισι ἄρ. T ἀνθρώποισιν ἄριστον *Gnomol.* ap. *Boiss.* an. Gr. I p. 115. ἀνθρώποισι μέγιστος *Tzetz.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 122. Vulgatam firmant *Gellius* I 15. *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. I 12 p. 29. (168 Herch.) φειδωλῆς post τοι (v. 719) ponit *Eustath.* l. l. δέ τε *Eustath.* l. l. v. 721. κακὸν εἴπ. BlSp *Schol.* Vict. ad Il. Υ 248. κακὸν γ᾽ εἴπ. Op κακον γ᾽ εἴπ. ex κακὸν εἴπ. corr T κακόν κ᾽ εἴπ. reliqui

η
εἴποις MQSap *Schol.* ad Il. l. l. εἴποις T εἴπῃς duobus exceptis reliqui τάχά κ᾽ B τάχα κ᾽ T, sed τάχα ex corr ἀκούσεις μp v. 722. μὴ δὲ MBOQTap πολυξείνοιο *Eustath.* ad Il. p. 1084, 41. πολυξείνου firmant *Athen.* VIII p. 364 D. *Schol.* Ven. ad Il. Π 748. δυσπέμφελον *Athen.* l. l. δυσπέμφαλος p v. 723. ἐκ κοινοῦ πλείστη sine distinct. p πλήστη μ τε pro δὲ *Athen.* l. l. χάρις T, sed α ex corr, ut videtur δ᾽ ὀλιγίστη p ὀλιγίστη ex ὀλίγη corr M v. 724. μὴ δέ ποτ᾽ MQa (μη a) p μήποτ᾽ l v. 725. ἀνίπτοισι M (ν ephelcyst. postea add) Bp ἀνίπτοις a lemma *Schol.* Monac. ap. *Usener.* Mus. Rhenan. XXII p. 591. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOQTap ἀθανάτοισῑ ex ἀθανάτοισιν (m. II) corr M ἀθανάτοισι T v. 726. οὐ γάρ θ᾽ οἵγε μp οὐ γάρ τοι γε p κλύουσῑ ex κλύουσιν (m. II) corr M δέ τας M (m. I., δέ τ᾽ M m. post. — τὰς ἀράς ex cod. Med. 39 Dorvill. affertur) δ᾽ ἔτ᾽ ἀρὰς O v. 727. μὴ δὲ M μὴ δ᾽ BOTap ἄντ᾽ M μὴ δ᾽ ἄν τις citat *Gramm.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 167. ἠελίου μQ Par. Gal. ἠελίοιο M *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. ἠελίοιο reliqui ὀρθὸς M ὀρθὸς cum γρ. ῶς suprascr. T ὀρθῶς *Gramm.* ap. *Cram.* l. l. v. 728. ἐπεί κε MlQSa ἐπήν κε uno excepto reliqui εἴς τ᾽ M ἔστ᾽ Oa ἀνιόντα MLQNa et fortasse m ἀνίοντος (sic) T, sed ος ex corr. ἀνιόντος cum O reliqui v. 729. Hic versus, in contextu omissus, ad mg. suppletus est in M μὴ τ᾽ — μή τ᾽ T προβάδιν l οὐρήσεις p

C. C. v. 721 ⨯ *Spohn* v. 722 sq. sic distinguit *Heinsius*: — δυσπέμφελος εἶναι· | ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις — v. 727. ἠελίου auctore *Hermanno* Orph. p. 757 fere editores v. 728. In una recensione εἰς ἀνιόντα in altera ἀντ᾽ ἀνιόντος olim scriptum fuisse conj *Hermann*

μήτ' ἀπογυμνωθείϲ· μακάρων τοι νύκτεϲ ἔαϲιν·
ἑζόμενοϲ δ' ὅ γε θεῖοϲ ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώϲ,
ἢ ὅ γε πρὸϲ τοῖχον πελάϲαϲ εὐερκέοϲ αὐλῆϲ.

Μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμένοϲ ἔνδοθεν οἴκου
ἱϲτίῃ ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέαϲθαι·
μηδ' ἀπὸ δυϲφήμοιο τάφου ἀπονοϲτήϲαντα
ϲπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτόϲ.

Μηδέ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλίρροον ὕδωρ
ποϲϲὶ περᾶν, πρίν γ' εὔξῃ ἰδὼν ἐϲ καλὰ ῥέεθρα
χεῖραϲ νιψάμενοϲ πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ.
— Ὃϲ ποταμὸν διαβῇ, κακότητ' ἴδε χεῖραϲ ἄνιπτοϲ·
— τῷ δὲ θεοὶ νεμεϲῶϲι καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίϲϲω.

Μηδ' ἀπὸ πεντόζοιο θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ
αὖον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἴθωνι ϲιδήρῳ.

736b = 758. *μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέασθαι·*

R. D. 730. μηδ' ἀπογυμνωθῇϲ 740. κακότητι δὲ et κακότητ' ἔπι

L. V. v. 730. μὴ δ' a μή τ' MOT μητ' μp μηδ' reliqui ἀπογυμνωθῇϲ μO ἀπογυμνώθηϲ lNp ἀπογυμνωθεὶϲ reliqui ἔαϲι M (ν postea add) p *Schol.* Vict. ad Il. Λ 194. (ἔαϲιν *idem* l. l. ad v. 84) οι v. 732. ἢ ex ἡ corr (m. post.) M ἡέγε (sic) B ἤ ὅδε p τεῖχον p τεῖχον T εὐεργέοϲ T v. 733. μὴ δὲ M μὴ δ' BOTap γονῇ πεπλάγμενοϲ T, sed γονῇ πεπλάγμε ex corr. πεπαλαγμένοϲ (αλ in ras m. al.) M πεπαλαγμένον μ πεπαλαγμένα l ἔνδοθι μ (sine accent.) Gal. ἔνδοθεν ut videtur reliqui v. 734. ἱϲτίῃ MQ Venet. 1 ἑϲτίῃ reliqui ἑϲτίᾳ *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. IV 18 p. 130 (197 Herch.) παραφαινεμεν ex παραφενέμεν (m. recent.) M v. 735. μὴ δ' ἀπὸ M (δὲ M) BOQTap ἀποδυϲφήμοιο MOl ἀπὸ δυϲτήνοιο *Plut.* moral. p. 562 A. v. 736. ϲπερμαίνειν ex ϲπερμαίνει corr T ἀποδαιτὸϲ T Post hunc versum in μBOlQNSTp legitur v. 758. (in Venet. 1 post v. 737) v. 737. μὴ δέ ποτ' MB (ex μή) OTp ἀεννάων MTp αἰενάων B αἰεννάων p καλλίροον M καλλίροον ex καλλίρουν corr O ὕδων T v. 738. ποϲὶ M εὔξῃ T, sed ex corr. ἐϲ om O εἰϲ T v. 739. πολυκράτῳ T v. 740. κακότητ' ἰδὲ Par. C MP Aug. ap. *Lenn.* κακότητι ἰδὲ Par. D ap. *Lenn.* κακότητ' ἰδὲ S κακότητι δὲ reliqui Ἄλλοι γράφουϲι ΚΑΚΟΤΗΤΑ · ἐπὶ (scripsit ΚΑΚΟΤΗΤΑ ἼΔΕ) οἱονεὶ κακότητα εἶδεν, ἀντὶ τοῦ ἐκακώθη. Ἀρίϲταρχοϲ δὲ ἀθετεῖ τὸν ϲτίχον τοῦτον. Ἄλλοι ΚΑΚΟΤΗΤΑ ἜΠΙ, οἱονεὶ ἐπὶ κακῷ ἑαυτόν (scripsit ἐπὶ κακὸν ἑαυτῷ) *Proculus* v. 741. θῆκαν pro δῶκαν Flor. E Vat. 915 (cf. ad v. 705) ὀπίϲω Mp v. 742. μὴ δὲ M μὴ δ' BOTap ἀπὸ πεντόζοιο ex ἀποπεντόζοιο corr (m. post.) M ἀποπεντόζοιο O ἐν δ. MBOTm *Plut.* moral. p. 352 E. *Etym. M.* p. 127, 39. ἐνὶ δ. reliqui θαλίῃ μ v. 743. αὔειν l αἴθονι M αἴθωπι T

C. C. v. 730 ⟩⟞ *Spohn* v. 731 sq. ἀθ *Steitz* v. 731. ἑζόμενοϲ δ' ὄνθειοϲ ἀνὴρ conj *Hermann* v. 736b obelo notatum imo margini subscripsit *Spohn* v. 740. κακότητί γε conj *Guiet*, κακότητ' ἔτι *Goettling*, cui tamen „omnino commode abesse posse hic versus videtur“ v. 740 sq. ἀθ *Steitz*

Μηδέ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθε
πινόντων· ὀλοὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.

Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
μή τοι ἐφεζομένη κρώζῃ λακέρυζα κορώνη.

Μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιρρέκτων ἀνελόντα
ἔσθειν μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἔνι ποινή.

Μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίζειν — οὐ γὰρ ἄμεινον —
παῖδα δυωδεκαταῖον, ὅ τ' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ,
μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.
μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χρόα φαιδρύνεσθαι
ἀνέρα· λευγαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
ποινή. μηδ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι κυρήσας
μωμεύειν ἀίδηλα· θεός νύ τι καὶ τὰ νεμεσσᾷ.

— Μηδέ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἅλαδε προρεόντων

R. D. v. 746. ἀνεπίρρεκτον v. 756. θεός τοι

L. V. v. 744. μὴ δέ ποτ' MOQp μή ποτ' (δε supra lin. postea add) T κρατῆρος Tp ὕπερθε O ὕπερθεν reliqui v. 745. ἐπαυτῶ T v. 746. μὴ δὲ MBOTa Ἔνιοι δὲ ἈΝΕΠΙΡΡΕΚΤΟΝ γράφουσι, τουτέστιν ἀθυμίατον. *Proc.* ἀνεπίρρεκτον exhibet Flor. O [Med. XXXII 41] marg. ap. *Lenn.* ἀνεπίξεστον, quod exhibent rell., agn. *Themist.* Or. XXVI p. 322 B. *Eustath.* de Hysmeniae et Hysmenes amorr. V 16 p. 182 (212 Herch.) v. 747. τι μSap κρώξῃ Qp κορώνη ex κορῶνη (m. post.) M κορωνή *Tzetz.* ap. *Cram.* an. Ox. IV p. 126. ἐφεζ. κορώνη λ. κορώζει O v. 748. μὴ δὲ M μὴ δ' BOQTap ἀποχυτρ. MT ἀνεπιρέκτων (ρ supra) MT ἀνεπιρέκτων O v. 749. εὕειν pro ἔσθειν Vit. μὴ δὲ MBTap λούεσθαι M ἐπὶ T v. 750. μὴ δ' ἐπ' MBOQTp μή δ' ἐπ' a Vulgatam firmat *Etym. M.* p. 48, 35. v. 751. ἀννέρ' T ἀνήρορα p v. 752. μὴ δὲ MBOTa δυωδεκάμενον T ἶσον MBOT v. 753. μὴ δὲ BOTap φαιδραύεσθαι T v. 754. ἐπὶ ex ἔπι (m. I) corr B v. 755. Hic versus in O primo omissus, postea ad marg. suppletus est. ποινὴ T μὴ δὲ M μὴ δ' BOQTp μή δ' a ἱεροῖσι M ἐπ' αἰθομμέννοις ex ἐπαιθομμένοις corr M ἐπαιθομένοισι BT κιρήσας T (c pr. in ras) v. 756. θεὸς νύ τοι MB (τι, οι supra m. ead. B) lQST (in T θ ex corr) Venet. 1 p *Proc.* θεός (vel θεὸς) νύ τι p θεός τοι reliqui νεμεσᾶ ex νεμέσα (m. II) corr M νεμεσᾶ etiam O v. 757. μηδέποτ' ἐν προχοαῖς] Ταῦτα διαγράφει Πλούταρχος, ὡς εὐτελῆ καὶ ἀνάξια παιδευτικῆς Μούσης, μὴ οὐρεῖν ἐν προχοαῖς ποταμῶν ἢ κρηνῶν, μηδ' ἀποπατεῖν. τοῦτο γὰρ τὸ ἀποψύχειν. *Proculus.* μὴ δέ ποτ' MT (δὲ T) p μηδέποτ' lemma *Proc.* προχωῇ T προχοαῖς *Proculus* ἄλα δὲ M (ex ἅλαδε corr) T προρρεόντων OT προῤῥεόντων Q ap. *Lenn.* p

---

C. C. v. 752. δυωδεκάμην' ἶσον conj *Goettling*; totus versus *Spohnio* suspectus v. 753 ante v. 751 sq. transposito *Heinsius* jungebat v. 752 cum 754 sic: ἶσον καὶ τοῦτο τέτυκται | ἀνέρι v. 756 ⤙ *Spohn* v. 757—759 — *Spohn*

— μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλέαcθαι·
— μηδ' ἐναποψύχειν· τὸ γὰρ οὔ τοι λώϊόν ἐcτιν.

Ὧδ' ἔρδειν, δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλεύεο φήμην·
φήμη γάρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν ἀεῖραι
ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποθέcθαι.

Φήμη δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλλυται, ἥν τινα πολλοὶ
λαοὶ φημίζουcι· θεόc νύ τιc ἐcτὶ καὶ αὐτή.

Ἤματα δ' ἐκ Διόθεν πεφυλαγμένοc εὖ κατὰ μοῖραν

R. D. v. 764 sq. λαοὶ | πολλοὶ φημίξωcι

L. V. v. 758. μὴ δὲ M μὴ δ' BOQTap ἐνι M μᾶλλον δ' N ἐξαλεύαcθαι Q v. 759. μὴ δ' M (δ' ex δὲ corr m. I) BOlQTap ἐν ἀποψύχειν QT οὔτι OTb ap. *Lenn.* p λώιον ἐcτὶ M λώιον ἐcτίν B λώιον ἐcτὶν OT ἐcτίν etiam p In S ἐcτ.... incerte scriptum, ut nescias, utrum ἔcτιν an ἔcταν voluerit v. 760. ὧδε M ἔρδειν B δεινὴν T, sed ην ex corr. ὑπαλεύαο p v. 761. κακὴ S γὰρ κακὴ sine τε T v. 762. in M in contextu omissus, ad marg. m. post. suppletus est v. 763. Hic versus in M m. III suppletus est οὔ τἰc ex οὐ τὶc (m. I) corr B οὔ τι O οὔτι p φ. δ' οὔ τί γε *Aristot.* Eth. Nicom. VII 14 (p. 1153 b 27) δ' οὔ τιc *Schol.* ad Aesch. Ag. 938 Schütz. (qui ἥν τινα exhibet) *Demosth.* de falsa leg. p. 417 Rsk. ἀπόλλυται ex ἀπόλυται corr (m. post.) M ἥν τινα λαοὶ | πολλοὶ *Aristot.* l. l. *Demosth.* l. l. codd. plerique *Aeschinis* contra Timarch. p. 141 Rsk. *Dio Chrysost.* Or. XXXVII p. 128 R. (ἥντινα *Dio Demosth.*) Ordinem vulgatum firmant *Aristid.* II p. 150 Jebb. (qui etiam ἥντινα exhibet) *Schol.* ad Aesch. l. l. v. 764. φημίξωcι Q (ap. *Gaisf.*) *Proc. Demosth.* l. l. φημίξουcι B Op φημίζωcι Q (ap. *Lenn.*) φημίζουcιν M φημίζουcι reliqui cum libris paene omnibus *Dionis Chrysost.* l. l. *Schol.* ad Aesch. l. l. *Excerpt.* ex Hesiodi Opp. ap. *Bandini.* Bibl. Laur. III p. 391. Cf. citantem h. l. *Aristid.* l. l., ubi MSS. variant. (Similiter *Aeschinis* codices variant inter φημίξωcι, φημίζουcι, φημίζωcι et φημίζουcι) θεὸc νύ τοι BOSp θεόc νύ τίc ἔcτι *Excerpt.* ap. *Bandini* l. l. ἐcτὶ MBT v. 765. In MBTa prima littera vocabuli Ἤματα maior est aliis. In S suprascr. rubro ἡcιόδου ἡμέραι — deinde H (v. 765) rubro adscr. — ʽΗCΙΌΔΟΥ ʽΗΜÉΡΑΙ suprascr. in a. „in Par. C. supra scriptum Ἡcιόδου ἡμέραι. In margine Flor. A. scriptum rubrica τέλοc τῶν ἔργων· ἀρχὴ τῶν ἡμέρων“ (sic?). „In Flor. D. a manu antiqua ἀρχὴ τῶν ἡμέρων“ (sic?). *Lennep.* ἤματα ex ἥματα corr M α ἐκδιόθεν *Serv.* ad Verg. Georg. I 276. εὖ ex ἐὺ (m. III) M κατὰ (α suprascr. m. post.) M

C. C. v. 760—764 „post additi esse videntur“ *Goettlingio* v. 760 „transitum“ esse ad praeceptum „de cavenda mala fama“ v. 761—764 contentum vidit *Lehrs* v. 764 ≻— *Spohn* v. 765—828 pro singulari de bonis et malis diebus carmine habet *Twesten* Ad v. 765—767 pristinus editionis *Hertelianae* (Basil. 1564), quae nunc mea est, possessor haec allevit: „sed hi tres sunt spurii ab alio nescio quo interpositi.“ Hic igitur haud inficete v. 768 cum 764 jungebat v. 765 sq. carminis non Hesiodei initium „mutatum esse a nescio quo, qui hoc carmen illi de agricultura annecteret“, demonstratum ivit *Lehrs* p. 251 v. 765.

πεφραδέμεν δμώεςςι· τριηκάδα μηνὸς ἀρίςτην
ἔργα τ' ἐποπτεύειν ἠδ' ἁρμαλιὴν δατέαςθαι,
εὖτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωςιν.

Αἵδε γὰρ ἡμέραι εἰςὶ Διὸς παρὰ μητιόεντος.
πρῶτον ἔνη τετράς τε καὶ ἑβδόμη ἱερὸν ἦμαρ,
— τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυςάορα γείνατο Λητώ —
ὀγδοάτη τ' ἐνάτη τε· δύω γε μὲν ἤματα μηνὸς
ἔξοχ' ἀεξομένοιο βροτήςια ἔργα πένεςθαι·

R. D. v. 768. ἀληθείῃ

L. V. v. 766. δμώεςι (δμ in ras m. post.) M ἀρίςτη T v. 767. ἐργά (accent. supra α m. post.) M ἠδὲ M ἢ δ' ἁρμαλιὴν *Serv.* l. l. ἀμαλέην l δατέεςθαι b ap. *Lenn.* δατεαςθαι μ δατέαςθαι reliqui v. 768. εὖτ' m. III ex εὐτ' corr M ἆν B ἀληθείην λαοὶ κρ. MBOT ἀληθείῃ legisse Schol. anon. ex ejus interpretatione «ὅταν μετὰ ἀληθείας κρίνωςιν οἱ ἄνθρωποι τὰς ἡμέρας» recte conclusit *Hermann*, δή μιν ἀλ. κρ. reliqui, εὖτ' ἂν δή μιν λαοὶ citat *Procul.* ad v. 765, unde comparata *Moschopuli* interpretatione «ὁπηνίκα ἂν ἄγωςιν αὐτὴν τὴν τριακάδα δηλονότι οἱ λαοὶ ἀλήθειαν κρίνοντες» conclusit *Ranke* p. 19 antiquam utriusque fuisse scripturam «εὖτ' ἂν δή μιν ἀληθείην κρίνοντες ἄγωςιν». Sed Proculum quidem habuisse λαοί ex ejus interpretatione «ὁπόταν τὴν ἀληθῆ cύνοδον οἱ λαοὶ διακρίνοντες ἄγωςι» apparet et apud Moschopulum potius αὐτὴν δηλονότι τὴν τριακάδα οἱ λαοὶ mutato ordine scribendum esse ex mira vulgatae lectionis conjunctione «αὐτὴν τὴν τριακάδα» apparet ἄγωςι M
v. 769. αἵδε ex αἱ δὲ (m. IV) corr M αἵ δὲ T παρὰ OS πάρα μη^{τι}όεντος ex παραμηόεντος (m. IV) corr M παραμητιόεντος T v. 770. ἔνι M m. I. ἔνη M. m. post. Venet. 1 Vat. 915 *Clem. Al.* Strom. V p. 713. ἔννη Tp ἔνη cum BO reliqui *Aristobul.* ap. *Euseb.* Praep. Ev. XIII 12 p. 667 D. (ἔνι codd. BC Eusebii) ἑβδόμη ex ἑβδομ (m. post.) corr M ἑβδόμην T ἕβδομον p *Clem. Al.* l. l. εὑδόμη l εὐδόμη p ἦμαρ M v. 771. χρυςάορον M γείνατο M, sed νατο in ras m. post. Λητῶ T v. 772. γέ μεν M (μεν ex μαν corr?) BO γέμεν *Zonar.* p. 433, inepte, qui τε cum δ. coniungit et γέμεν per «ἐγένοντο» interpretatur γε μὴν p ὀγδοάτη δ' ἐνάτη τέ, δύο γέμεν ἤ. μ. citat *Phavorinus* (v. γέμεν) p. 409, 21. (ὀγδοάτη δ' et δύο etiam *Zonar.* l. l.) τἐνάτη ex τὲ νάτη corr O ἐννάτη T τε in T ex corr γέμεν T ἤματα MT μηννὸς M v. 773. ἀεζομένοιο MSa Aug. ἐργα M

„Post hunc v. excidisse versiculum, qualem hunc: αὐτός τ' ἠδ' ἄλοχον μελέτην ἐχέμεν, καὶ ἕκαςτα, suspicatur Hermannus" *Goettling*

C. C. v. 766—768 ἀθ *Steitz* v. 766. „melius fortasse post πεφραδέμεν interpungas, ut δμώεςςι cum sequentibus jungatur." *Goettling* v. 767. δατέεςθαι, quod „glossator videatur legisse" probat *Schaefer*
v. 768. Fuitne in alia recensione: ἤν μιν ἀληθείην? ἀληθείῃ e Scholiasta anonymo *Hermann* v. 769. Αἵδε γὰρ ἡμέραι] „Superiores quatuor versus spurii videntur. Hic autem incipit Hesiodus. Sic liber ἔργων et abrupte incipit οὐκ ἄρα μοῦνον etc. 'Theogonia autem ἤτοι μὲν πρώτιςτα etc." *Guiet* v. 772. Necessariam post ἐνάτη τε posituram *Hermanno* auctore primus fixit *Goettling*

ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τ'· ἄμφω γε μὲν ἐcθλαί,
ἢ μὲν ὄϊc πείκειν, ἣ δ' εὔφρονα καρπὸν ἀμᾶcθαι·
ἡ δὲ δυωδεκάτη τῆc ἑνδεκάτηc μέγ' ἀμείνων·
τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερcιπότητοc ἀράχνηc
ἤματοc ἐκ πλείου, ὅτε τ' ἴδριc cωρὸν ἀμᾶται·
τῇ δ' ἱcτὸν cτήcαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον.
μηνὸc δ' ἱcταμένου τριcκαιδεκάτην ἀλέαcθαι
cπέρματοc ἄρξαcθαι· φυτὰ δ' ἐνθρέψαcθαι ἀρίcτη.
ἕκτη δ' ἡ μέccη μάλ' ἀcύμφορόc ἐcτι φυτοῖcιν,
ἀνδρογόνοc δ' ἀγαθή· κούρῃ δ' οὐ cύμφορόc ἐcτιν,
οὔτε γενέcθαι πρῶτ' οὔτ' ἄρ γάμου ἀντιβολῆcαι.
οὐδὲ μὲν ἡ πρώτη ἕκτη κούρῃ † τε γενέcθαι

R. D. v. 777. νῇ 781. cπέρματα δάccαcθαι 782. μάλα cύμφορόc

L. V. v. 774. ἐν δὲ κατη (m. I., τε sed acc. supra ε delet. m. post.) M ἑνδεκάτη T ἑ. δὲ μQ (ap. *Gaisf.*) ἑ. δέ Q (ap. *Lenn.*) ἑ. τε S ἑ. δὲ a ἑ. δε τε p ἑ. τε reliqui δυωδ. τε M τ' om B γέμεν MTp γέ μεν BO v. 775. ἡμέν — ἡδ' cum Proculo OSp ἡμὲν ὄ. πεικειν. ἥδ' Q ἡ μὲν — ἡ δ' reliqui (nisi quod M ἣ δὲ B ἡδ' T ἡ δ' et a ἡδ') εὔφρονα ex ἄφρ. (m. II) corr (ut videtur) M ἀμάcθαι S v. 776. ἐνδεκάτηc ST ἄμεινον T v. 777. νεῖ ex νῇ (fortasse m. I) corr B: cf. *Suidas* v. ἀράχνη — τινὲc δὲ τὸ «νεῖ νήματα» διὰ τοῦ η ἔγραψαν, ὡc ἀποκοπὲν ἐκ τοῦ νήθει νήματα B lemma *Proc. Etym. M.* p. 603, 35. ἀερcιπότηc l ἀχάρνηc T ἀράχνη *Grumm.* ap. *Cram.* an. Par. III p. 377. v. 778. ἤματοc MT τ' ἴδροc p ἀμᾶται M v. 779. cτῆcαιτο T προβάλλοιτό τε ἕ. T προβάλλοιτο τ' ἕ. p v. 780. δὲ pro δ' M (vocabulum postea suppl)
v. 781. cπέρματα OQT (in T ex cπέρματοc corr) Venet. 1 p cπέρματι N δάccαcθαι pro ἄρξ. Q (ap. *Lenn.*) Venet. 1 δάcαcθαι OQ (ap. *Gaisf.*) NTp ἐκθρέψαcθαι lST (sed in T θρεψ ex corr) p ἐκτρέψαcθαι p v. 782. μέcη Mp μάλα cύμφοροc Q Par. R, quod etiam legisse *Proculum* ex ejus interpretatione «ὠφέλιμον εἶναι τοῖc φυτοῖc φηcιν, δι' ἣν εἴπομεν αἰτίαν» etc. solitis Tzetzae conviciis vituperata apparet; sed μάλ' ἀcύμφοροc, quod reliqui omnes habere videntur, etiam Schol. anon. legit «οὐκ ἐπιτηδεία τοῖc φυτοῖc» interpretatus ἀcύμφοροc ἔcτι M φυτοῖcι MSa φοιτοῖcιν T v. 783. ἀνδρ. τ' ἀγ. Sp κούρη lp
cύμφορόc ἔcτιν ut videtur M ἀcύμφοροc ex ἄμφοροc (m. post.) corr B δ' ἀcύμφοροc OQNTp ἐcτὶν B v. 784. οὔτε γ. μ ἆρ vel ἄρ T, sed ρ ex corr. v. 785. οὐ δὲ μ. M οὐδέμεν lTp οὐδέ μεν STa
ἕκτη M κούρη τε γεν. MμBla et fortasse m κούρη τὲ γ. S κούρῃ δὲ γ. p κούρηcι τὲ γενέcθαι O κούρηcί τε γεν. T (κούρηcι T) p κούρῃcι γεν. duobus exceptis reliqui. Singularem etiam habuit *Proculus* scribens: «τὴν πρώτην ἕκτην ἀνεπιτηδείαν πρὸc κόρηc γέννηcιν εἶναι βούλεται καίτοι τῆc Ἀρτέμιδοc οὖcαν ἱεράν, ὡc γενέθλιον τῆc θεοῦ», quae sequentibus uberius prosecutus satis demonstrat se post hunc versum alium insuper legisse de Dianae natalitiis huic diei adscriptis

C. C. v. 777—779 sic attrectat *Kappotas*: τῷ γάρ τοι νεῖ τ' ἦματ' ἀερc. ἀράχνηc | νήματοc ἔμπλειοc v. 778. „ἐκπλείου una voce, hoc est, die pleno, aestivo scilicet. Nam hiberni dies sunt dimidii tantum." *Guiet.*
v. 781 ⋟⋅ *Spohn* v. 781. ἐκθρέψαcθαι volebat etiam *Guiet* v. 785. κούρῃcι fere *editores*

ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πώεα μήλων,
cηκόν τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήιον ἤπιον ἦμαρ·
ἐcθλὴ δ' ἀνδρογόνος· φιλέοι δέ κε κέρτομα βάζειν
ψεύδεά θ' αἱμυλίους τε λόγους κρυφίους τ' ὀαριcμούς.
μηνὸc δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμυκον
ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέῳ ἤματι, ἵcτορα φῶτα
γείναcθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπυκαcμένος ἐcτίν.
— ἐcθλὴ δ' ἀνδρογόνος δεκάτη· κούρῃ δέ τε τετρὰς
— μέccη· τῇ δέ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
— καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς
— πρηΰνειν, ἐπὶ χεῖρα τιθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
τετράδ' ἀλεύαcθαι φθίνοντός θ' ἱcταμένου τε
ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεcμένον ἦμαρ.
ἐν δὲ τετάρτῃ μηνὸc ἄγεcθ' εἰc οἶκον ἄκοιτιν,
οἰωνοὺc κρίναc, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριcτοι.
πέμπταc δ' ἐξαλέαcθαι, ἐπεὶ χαλεπαί τε καὶ αἰναί·
ἐν πέμπτῃ γάρ φαcιν Ἐρινύαc ἀμφιπολεύειν

R. D. v. 788. φιλέει δέ τε

L. V. v. 786. ἄρμενοc ex ἄρμενον (m. I., ut videtur) corr M ἄρμενοc T πώεα καμήλων l v. 787. ἀμφιβάλλειν T ἤπιον B'Tp ἤπιον ex ἤπιον (m. post.) corr M ἦμαρ MT v. 788. ἀνδογόνοc M φιλέοι lQ φιλέει reliqui δέ κε MBT δὲ sine τε Qp δέ τε uno excepto reliqui κέρδεα β. Venet. 1 p κέρ^τομα_δεα Q v. 789. ὀραιcμοὺc M v. 790. ὀγδοάτη T, sed γ ex corr καρπρον M (m. I); ρ prius eras postea, acc. suppl m. IV v. 792. πλέω ex πλέων corr (postea) M ἤματι MT ἵcτορα B (ι ex al. lit. corr) T v. 793. γίναcθαι M γίνεcθαι Q Venet. 1 γείνεcθαι p πεπυκραcμένοc ἐcτὶν T πεπνυμένοc ἐ. O Venet. 1, 2, p v. 794. ἀνδρόγονοc ex ἀνδρογόνοc (m. II) M κούρη ex κουρὴ (m. II) M κούρῃcι δὲ fortasse p τε om B, postea add in M v. 795. μέcη M μέ^cη T μέccῃ Q τῆδε τε S εἰλίποδαc lTa v. 796. κῦνα Ml καχαρόδοντα M οὐρήαc T v. 797. πρη^αΰνειν T πεφύλαξε T θυμὸν cod. Viteb. De vv. 794—797 *Proculus* ad v. 797: Πεφύλαξο δὲ θυμῷ] Τοὺc πρὸ τούτων δ' cτίχουc οὐδὲ μνήμηc ὁ Πλούταρχοc ἠξίωcεν, ὡc ἂν μὴ φερομένουc. v. 798. τετράδ' M, sed δ ex al. lit. corr. v. 799. μάλά τοι B τε τελεcμένον a ἤμαρ M v. 800. ἄγεcθ' εἰc οἶκ. MBlQp ἄγεcθαι δ' ἐc οἶκ. a ἄγεcθαι δὲ οἶκ. S ἄγεcθαι ἐc οἶκ. uno excepto cum T reliqui v. 801. οἰωνοὺc in T in ras. ἐπ' ἔργματι ex ἐπέργματι corr (postea) M ἐφ' ἔρματι B ἐπ' ἔρματι μp v. 803. γὰρ φηcὶν B φηcιν p Ἐρινύαc M Venet. 1 Ἐριννύαc reliqui ἀμπολεύειν T περιπολεύειν p

C. C. v. 788 sq. ἀθ *Steitz* v. 794. κούρῃ δέ τε τετράc aut κούρῃ δὲ τετάρτῃ *Guiet* v. 797. θυμόν e cod. Viteb. commendabat *Hermann* de ira bestiarum, dum domentur, intelligendum v. 799 et v. 801 ἀθ *Steitz* v. 799. θυμοβορῆ «pro θυμοβόρα» conj *Guiet*

῞Ορκον γεινόμενον, τὸν ῎Ερις τέκε πῆμ᾿ ἐπιόρκοις.
μέσσῃ δ᾿ ἑβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
εὖ μάλ᾿ ὀπιπεύοντας ἐυτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ
βάλλειν, ὑλοτόμον τε ταμεῖν θαλαμήια δοῦρα
νήιά τε ξύλα πολλά, τά τ᾿ ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
τετράδι δ᾿ ἄρχεσθαι νῆας πήγνυσθαι ἀραιάς.
εἰνὰς δ᾿ ἡ μέσση ἐπὶ δείελα λώιον ἦμαρ,
πρωτίστη δ᾿ εἰνὰς παναπήμων ἀνθρώποισιν·
ἐσθλὴ μὲν γάρ θ᾿ ἥδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι
ἀνέρι τ᾿ ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔ ποτε πάγκακον ἦμαρ.
παῦροι δ᾿ αὖτε ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην
ἄρξασθαί τε πίθου καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι
βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι,
νῆα πολυκλήιδα θοὴν εἰς οἴνοπα πόντον
εἰρύμεναι· παῦροι δέ τ᾿ ἀληθέα κικλήσκουσι·

808 b = 420 *τῆμος ἀδηκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδήρῳ.*

R. D. v. 804. ῞Ορκον τιννυμένας

L. V. v. 804. ὅρκον T γεινόμενον Mp Vergil. Georg. I 277, ubi τιννυμένας cf. *Serv.* γεινομένον Q τιννυμένας OSTam τινύμενον p γινόμενον cum B reliqui τέκε ex τέκ᾿ (m. II) M ἔρις τέκε T, sed ρις τ ex corr v. 805. μέση M ἑβδομάτη M v. 806. μάλα M ὀπιπεύοντος M (ex ὀπιπεύοντ᾿ corr? cf. ad v. 29) ὀπιπτευοντάς μ ὀπιπτεύοντας BlQN Venet. 1 ὀπιπτεύοντ᾿ O ὀπιπτεύονταϛ T ὀπιπτεύοντα uno excepto reliqui, lemma *Proc.* εὐτροχάλῳ OTp εὐοχάλῳ a ἀλωῆ Bp v. 807. τάμνειν Ml ἔργα pro δοῦρα μ v. 808. νηιά τε M τά θ᾿ ἄρμενα l τά τ᾿ ἄρματα M vv. 808 et 809 in cod. Viteb. inverso ordine leguntur Post v. 808 in V legitur v. 420 v. 809. τετράδ᾿ ἄρχ. M ἀραιὰς T v. 810. εἰννάς δ᾿ O δὲ μ. δ᾿ ἡ T μέση Mp ἐπὶ δείελα BlTp ἐπιδείελα cum M reliqui ἦμαρ M v. 811. εἰννὰς Op ἀνθρώποισι M, sed ν ephelcyst. postea suppl m. I. v. 812. γάρ θ᾿ ἠδὲ M (acc. supra ε postea addito) μ γὰρ τῆδε B γὰρ ἥδε Q Venet. 1 γὰρ τ᾿ ἥδε T γὰρ θ᾿ ἥδε Voss. 1 γάρ τ᾿ ἠδὲ paucis exceptis reliqui φυτεύειν μp v. 813. ἦμαρ M v. 814. αὖτε ἴσασι p αὖτ᾿ ἴ. uno excepto reliqui, lemma *Proc.* τρισειμαδα (sic) μ τρισειννάδα O v. 815. Post θεῖναι interpungit S v. 816. ἡμιόνοισι ex ἡμηόνοισι (m. I) corr B ὠκυπόδεσσιν Tp ὠκυπόδεσιν M (ν postea add) v. 817. πολυκληῖδα B πολυκληίδα O πολυκλῆιδα S θοὴν τ᾿ εἰς BO (θοήν BO) lp v. 818. κικλήσκουσῑ M κικλήσκωσι O κικλήσκουσιν ap

C. C. v. 804 ⟩⁝— *Spohn* v. 809. πήγνυσθ᾿ ἀραρυίας (errore expressum est ἀραρήας) volebat *Guiet* [v. 815 sq.] *Goettling* „hos versus alius esse recensionis“ arbitratus pro v. 817 sq., quod probans *Hermannus* ejecto v. 819 v. 818 cum v. 820 hoc modo jungit: παῦροι δέ τ᾿ ἀληθέα κικλήσκουσιν | μέσσην· παῦροι δ᾿ αὖτε μετ᾿ εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην — v. 815 sq. ἀθ *Steitz* v. 815. αὐχένι conj *Hermann* v. 817. νέα τε πολυκλήιδα conj *Schaefer* v. 818. „interpres γινώσκουσι. sic scribendum videtur.“ *Guiet*

τετράδι δ' οἴγε πίθον· περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ
μέςςη· παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίςτην
ἠοῦς γιγνομένης· ἐπὶ δείελα δ' ἐςτὶ χερείων.
αἵδε μὲν ἡμέραι εἰςὶν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ,
αἱ δ' ἄλλαι μετάδουποι, ἀκήριοι, οὔ τι φέρουςαι.

Ἄλλος δ' ἀλλοίην αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴςαςιν.
Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὃς τάδε πάντα
εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοιςιν,
ὄρνιθας κρίνων καὶ ὑπερβαςίας ἀλεείνων.

L. V. v. 819. οἶγε ex οἴγε m. post. M οἶ γε a πίθου T πέρι BOS Pro v. 819 seorsim posito in cod. Viteb. tantum verba τετράδι δ' οἶγε πίθον cum suprascriptis περιςςῶς ἐςτίν antecedenti versui adnexa sunt v. 820. μέςη Mp (cf. ad v. 810) μεςςήη Tp μεςςήην Q μέςςῃ legisse et per parenthesin interjectis περὶ πάντων ἱερὸν ἦμαρ cum τετράδι junxisse *Moschopulum* ex ejus notatione apparet: «κατὰ τὴν τετράδα δὲ τὴν μέςην ἄνοιγε πίθον. Πέρι πάντων, ἤγουν περιςςῶς πάντων, ἱερὸν ἦμαρ» π. δέ τε μετεικάδα M δέ τε μετ' εἰ. p δὲ μετ' εἰ. Q ap. *Gaisf.* T δέ τε μετ' αὖτε p δ' αὖτε μετ' εἰκάδα reliqui (B excepto, qui μετεικάδα, cum *Ioann. Protospath.* p. 458, 29 sq. Lips.) ἀρίςτη T v. 821. ἠοῦς ex ἠοὺς corr (m. post.) M γεινομένης Q γὲινομένης T γινομένης uno excepto reliqui ἐπιδείελα M ἐπὶ δείελα reliqui (omnes? in T ἐπὶ δ., sed ἐπὶ ex ἐπεὶ corr) δ' om l v. 822. αἱ δὲ M εἰςὶν om Tp ἐπὶ (acc. del. postea) χθονίοις (θονι m. post. in ras) M ἐπὶ χθονίοις O v. 823. αἵ δ' T αἴδ' a μετὰ δοῦποι ex μετάδουποι m. post., μετάδουποι rursus m. II. circumflexo relicto M οἴ τι φ. T v. 824. ἴςαςι M v. 825. μητρυὴ M μητρύη Q μητρῦιὴ T πέλει M sed ει (m. post.) ex η (?) corr. ἡμέρα BT (in T ex ἡμέρη corr) vv. 826 sq. In T T. εὐ. τε καὶ ὄλβιος ἀθανάτοιςιν (reliqua in marg. suppl) v. 827. ἐργάζεται Mp ἀθανάτοιςῖ M v. 828. κρίν(ω)ν ex κρίνειν m. recentissima M ὑπερβαςίην (ας) ex ὑπερβαςίας (m. post.) M In M poëma explicit: τέλος cὺν θεῷ τοῦ ἡςιόδου: in B τέλος τῶν ἡςιόδου ἔργων καὶ ἡμερῶν. Post ἀλεείνων S om punctum, nec quidquam subscriptum est quo finis indicetur. In T subscriptum est τέλος ἡςιόδου. Τούτοις δὲ ἐπάγουςί τινες τὴν ὀρνιθομαντείαν, ἅ τινα Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος ἀθετεῖ. *Proculus.*

C. C. v. 819 sq. ≻— *Spohn* v. 825—828 ἀθ *Steitz* v. 828 *Goettlingio* „aliunde huc rejectus esse videtur.“

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Codices Hesiodi Scutum

continentes, quorum collationes ad nos pervenerunt.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiod. Scutum	Contulit
Codices FLORENTINI.	Bibl. Laur. XXXII 16, olim Francisci Philelphi, emptus Constantinopoli a. 1423	M		M 3		Flor. B	XIII	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) Apollon. Rhodium 4) Theocriti Idyllia XIX 5) Nonni Dionysiaca 6) Oppiani de venat. et de piscat. libros 7) multa alia	1) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsii (a. 1603) Lennepii in usum. 2) *Goettlingius* a. 1840 ad editionem Gaisfordii suum in usum. 3) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 32	F		M 2′		Flor. F.	XV	membran. in 4to	1) Theogoniam 2) Homeri Hymnos XII 3) Arati Phaenomena	
	Bibl. Laur. XXXI 20, mutilus			M 1		Flor. C	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Fragmentum de speciebus tragicae poëseos 3) Phocylidis carmina 4) Theognidis carmen 5) Homeri Batrachomyomachiam 6) Pythagorae carmin. aurea	3) *G. Kinkelius* (usque ad v. 329) a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXI 24					Flor. A	XVI	chartac. in 8vo	1) Opera 2) Theogoniam 3) Juliani et Phalaridis epistolas nonnullas etc.	2) *G. Kinkelius* (partim) a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. XXXII 33, continens Scuti versus LXXXII						XV	chartac. in 4to	1) Pindari Olympia et Pythia 2) Euripidis Tragg. III 3) multa alia	*G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. n. 2823, 1 (olim Badiae n. 15 [90])	s				Flor. D			1) Opera 2) Theogoniam 3) Theocriti et Bionis carmm. XX	1) *Fr. de Furia* ad editionem Heinsii (a. 1603) Lennepii in usum. 2) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.
	Bibl. Laur. n. 2823, 2 (olim Badiae n. 158)	S				Schell.	XIV		1) Opera 2) Theogoniam 3) Fragmentum de speciebus tragicae poëseos 4) Theocritum 5) Dionysium Periegetem 6) Excerpta ex Sacra Scriptura c. comment. 7) Anonymi tractatus grammaticalis	1) *Rinckius* iunior. 2) *G. Kinkelius* a. 1867 ad editionem Tauchnitzianam (a. 1829) editorum in usum.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codices FLORENTINI.	Bibl. Laur. „Mediceus“, cuius accuratior signatio non exstat: v. ad Theog.	μ	Med.	Med.	M	Med. d'Orv.			Theogoniam	*Dorvillius* ad edit. Junt. (a. 1540), unde collationem recepit *Gaisfordius* Poët. Minn. Grr. I p. 147—149 Lips.
Codices Neapolitani.	Bibl. National. n. 1 E 2					Neap. 1				*Salvator Cyrillus* Lennepii in usum.
	Bibl. National.					Neap. 2			1) Opera 2) Theogoniam	(*Salvator Cyrillus* Lennepii in usum.)
Codices VENETI.	Bibl. Marc. Cl. IX. Cod. 6 (olim Bibl. SS. Iohannis et Pauli	V		V 1		Ven. 1	XIV	membran. in fol.	1) Opera 2) Theogoniam	*Goettlingius* a. 1840 ad edit. Gaisfordianam suum in usum.
	Bibl. Marc. n. 464, scriptus manu Demetrii Triclinii annis 1316 - 1320.	v		V 2	T	Ven. 2	XIV meunt.	chartac. et bombyc. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) Jo. Pediasimi et Pselli alleg. in Homerum etc. 4) Fragmenta mythologica	1) *Goettlingius* a. 1828 ad edit. Dindorfianam suum in usum. 2) *G. Kinkelius* a. 1869 ad edit. Tauchnitz. (a. 1829) edito um in usum.
Codex Palatinus.	Bibl. Palatino-Vaticanae, olim Bibl. Palatinae Heidelbergensis n. 18				P	Pal.		in 4to	1) Opera 2) Lycophronis Cassandram 3) Aeschyli Tragg. III 4) Euripidis Hecubam 5) Cleomedis κυκλικὴν θεωρίαν 6) Basilacae monodiam in fratrem	*Commelinus* suum in usum.
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2551				D	Par. A	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) alia, quae v. ad Theog.	Omnes codices Parisinos contulit 1) vir doctus ad edit. Loesnerianam Lennepii in usum. 2) *G. Koësius* ad. edit. Loesner. Heinrichii in usum; collationem ex libris Heinrichianis depromptam usurpavit Rankius.
	Bibl. imper. 2678					Par. B	XVI	chartac. in fol.	1) Theogoniam 2) alia, quae v. ad Theog.	
	Bibl. imper. n. 2708	C		Par. vel P 1	A	Par. C	XV	chartac. in fol.	1) Opera 2) Theogoniam 2) Dionysium Periegetem	2) *Jo. Bern. Koehlerus* a. 1765 ad edit. Heinsii (1603) suum in usum; unde hausit Rankius. 3) *Fr. Thierschius* (a. 1813. 1815) ad edit. Schrevel. (1664) suum in usum: collat. usurpavit Rankius.

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codices PARISINI.	Bibl. imper. n. 2708	C		Par. vel P 1	A	Par. C	XV	chartac. in fol.	1) Opera 2) Theogoniam 3) Dionysium Periegetem	Omnes codices Parisinos contulit 1) vir doctus ad edit. Loesnerianam Lennepii in usum. 4) *G. G. Zalycus* (a. 1814) Gaisfordii in usum. 5) *Koësius* ad edit. Loesner. Heinrichii in usum, v. supra. 6) Vir doctus (c. a. 1855) ad edit. Didotianam (1840) Muetzelii in usum; collatio Berolini servata nobis concessa fuit.
	Bibl. imper. n. 2763				O	Par. D	XV	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) alia, quae v. ad Theog.	2) *Ruhnkenius* partim; cf. quae dixi ad Theog. 3) *Theodorus Muellerus* (c. a. 1838) partim, Rankii in usum.
	Bibl. imper. n. 2772, olim Guarini Veronensis				F	Par. E	XIV	bombyc. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) Dionysium Periegetem	*Jo. Bern. Koehlerus* a. 1765 ad edit. Heinsii (1603) suum in usum. 3) *Thierschius* (a. 1813. 1815) ad edit. Schrevel. (a. 1684) suum in usum: v. supra.
	Bibl. imper. n. 2773, mutilus, desinens in v. 307				E	Par. K	XIV	membran. in 4to	1) Opera 2) Versus iambicos ad pietatem adhortatorios	
	Bibl. imper. n. 2838, olim Mediceus				G	Par. G	XV exeunt.	membran. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) alia, quae v. ad Theog.	3) *Thierschius* (a. 1813. 1815) ad edit. Schrevel. (1684) suum in usum v. supra. 4) *Ric. Brunckius*. 5) *Koësius* ad edit. Loesn. Heinrichii in usum. v. supra.
	Bibl. imper. n. 2776					Par. F	XVI	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam	
	Bibl. imper. n. 2834				m	Par. H (vel Par. *m*)	XV exeunt.	chartac. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam 3) alia, quae v. ad Theog.	*Thierschius* (a. 1813. 1815) ad edit. Schrevel. (1684) suum in usum; v. supra.
	Bibl. imper. n. 2877, olim Boistallerianus				N	Par. I (vel Par. N)	XVI	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) alia, quae v. ad Theog.	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum. nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.	Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
Codices GERMANI.	Bibl. reg. Vratislav. Rep. II. Fol n 63, olim Thomae Rehdigeri		Rehd.	Rehd.	V	Rehd.	XV excunt.	membran. in fol. min.	1) Theogoniam 2) Orphei Argonautica 3) Apollonium Rhodium 4) Dionysium Periegetem 5) Herculis ἄθλους 6) Arati Phaenomena	1) *Heinrichius* suum in usum. 2) *G. Marckscheffelius* ad edit. Dindorfii Rankii in usum.
	Bibl. Vitebergensis			Vit.	C	Vit.		bombyc.	1) Opera 2) Lycophronis Cassandram 3) Aeschyli Tragg. III 4) initium Hecubae 5) Cleomedis κυκλικὴν θεωρίαν	*God. Hermannus* ad edit Trinc. suum in usum.
	Bibl. reg. Bavariae Monacensis n. 283, olim Jo. Alberti Widmestadii				B	Bav.	XV	chartac. in 4to	1) Theogoniam 2) Dionysium Periegetem	*Jo. Bern. Koechlerus* a. 1765 suum in usum.
Codices ANGLI.	Bibl. Harl. n. 5724, olim Coll. Agen. Soc. Jesu, deinde Comitis Oxoniensis	H	Harl.	Harl.	H	Harl.	XIV	chartac. in 4to min.	1) Euripidis Hecubam 2) Dem. Moschi λόγον προτρεπτικόν 3) Xenophontis Socratis apol., Hieronem atque Agesilaum 4) Libanii Proll. in Demosth. 5) Demosthenis oratt. varr. 6) Luciani diall. varr.	1) *Hutchinsonus* (partim) c. a. 1735 Robinsoni in usum. 2) *F. A. Paleius* suum in usum. 3) *G. Kinkelius* a. 1866 ad edit. Tauchnitz. (Lips. 1829) editorum in usum (cf. eius libr.: „de codicibus Hesiodeis nonnullis in Anglia asservatis" [Heidelb. 1866]).
	Bibl. Burn. n. 109, olim Jo. Car. de Salviatis, deinde Thomae Burneii, mutilus, desinens in v. 134						XV	chartac. in fol. min.	1) Theocriti Idyllia XV 2) Pindari Olympia 3) Pythagorae carmina aurea 4) Arati Phaenomena	*G. Kinkelius* a. 1866 ad edit. Tauchnitz. (Lips. 1829) editorum in usum (v. supra).
	Bibl. Collegii Emmanuelis Cantabrigiensis	E	Emm.	Em.	L	Emm.	XVI		Theogoniam	1) *J. C. Blomfieldius* Gaisfordii in usum. 2) *F. A. Paleius* suum in usum.
Codices Mosquenses.	Bibl. Synod. n. 281, olim monasterii Iberorum				I	Mosq. 1	XV vel XVI	membran. in 4to	1) Opera 2) Theogoniam	*Chr. Frid. de Matthaei* a. 1774 suum (?) in usum; Matthaeii apparatum usurpavit Rankius.
	Bibl. Synod. n. 374, olim Rasarii, deinde Metrophanis, postremo monasterii Iberorum				K	Mosq. 2	XIV vel XV	membran. in 8vo.	1) Opera 2) Theogoniam 3) Herculis ἄθλους	

Codex	Codicis descriptio.	Sigla criticorum.					Saeculum.	Materia et forma.	Continet praeter Hesiodi Scutum	Contulit
		nobis	Gaisf.	Goettl.	Rank.	Lennep.				
Codex Leidensis.	* Codex bibliothecae academiae Leidensis, olim Isaaci Vossii			Voss.	Voss.	Voss.	XV			1) *Ruhnkenius* partim (cf. eius epist. crit. I p. 155—157) suum in usum. 2) *Lennepius* suum in usum (?).

SCUTUM.

SIGLA.

M = Cod. Laur. XXXII 16 = M 3 Goettl. = Flor. B Lenn.
F = Cod. Laur. XXXI 32 = M 2 Goettl. = Flor. F Lenn.
S = Cod. Laur. (Bad.) n. 2823, 2 = Schell. apud Lenn.
s = Excerpta ex Cod. Laur. (Bad.) n. 2823, 1 = Flor. D Lenn.
μ = Cod. Mediceus a Dorvillio collatus.
V = Cod. Ven. IX 6 = V 1 Goettl.
v = Cod. Ven. 464 = V 2 Goettl. = T Rank.
C = Cod. Par. 2708 = Par. C Lenn. = A Rank.
H, B = Excerpta ex codd. {Harl. 5724, Burn. 109} apud Kinkel.
E = Cod. Coll. Emmanuel. Cant. apud Gaisf. et Pal.
a = Aldina.
c = codicum omnium consensus
m = codicum reliquorum maior pars
p = codicum reliquorum pars (duorum vel plurium codicum consensus)

Ἢ οἵη προλιποῦςα δόμους καὶ πατρίδα γαῖαν
ἤλυθεν ἐς Θήβας μετ' ἀρήιον Ἀμφιτρύωνα
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοςςόου Ἠλεκτρύωνος,
ἥ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνυτο θηλυτεράων

Lectionis varietas: De Scuti auctore et habitu externo Argum. Γ (p. 108 Goettl. ed. II). Τῆς Ἀςπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ´ Καταλόγῳ φέρεται μέχρι ςτιχῶν ν´ καὶ ϛ´ (sic *Petitus*; ς´ codd.). ὑπώπτευκε δὲ Ἀριςτοφάνης, οὐχ ὁ κωμικός, ἀλλά τις ἕτερος, γραμματικός, ὡς οὐκ οὖςαν αὐτὴν (τὴν ὁπλοποιίαν ταύτην V) Ἡςιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν Ὁμηρικὴν ἀςπίδα μιμήςαςθαι προαιρουμένου. Μεγακλῆς δὲ ὁ Ἀθηναῖος γνήςιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτιμᾷ τῷ Ἡςιόδῳ. ἄλογον γάρ φηςι ποιεῖν Ἥφαιςτον τοῖς τῆς μητέρος ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ γ´ φηςὶν αὐτοῦ εἶναι, ἔκ τε τοῦ χαρακτῆρος καὶ ἐκ τοῦ τὸν Ἰόλαον ἐν τῷ Καταλόγῳ εὑρίςκειν ἡνιοχοῦντα τῷ Ἡρακλεῖ. ὡςαύτως δὲ καὶ Στηςίχορός φηςιν Ἡςιόδου εἶναι τὸ ποίημα. *Longin.* de sublim. IX 4 sq., Scuti v. 267 respiciens, haec adicit: εἴγε Ἡςιόδου καὶ τὴν Ἀςπίδα θετέον. (A recensione carminum Hesiodeorum a *Pausania* IX 31 § 4 facta Scutum abest.) *Theodos.* Gramm. p. 54 Goettl. (quocum consentiunt *Gramm.* ap. *Villois.* an. Gr. II p. 174. *Bekk.* an. Gr. p. 672. 1165.) Ἀναγκαῖον δὲ πρὸ τῆς καθόλου πάςης βίβλου εἰςβολῆς τὰ ἓξ κεφάλαια ταῦτα ζητεῖν, ὄντα καὶ αὐτὰ ἀναγκαῖα· ἐπιγραφήν, ςυγγράφειαν (l. ςυγγραφέα), ςκοπόν, χρήςιμον, τάξιν καὶ τέλος .... ςυγγραφέα δέ, ἵνα καταλάβωμεν τὸ ἀξιόπιςτον τοῦ ςυγγραψαμένου καὶ τὸ γνήςιον τῆς ςυγγραφῆς αὐτοῦ. εἰςὶ γὰρ πολλὰ ψευδεπίγραφα τῶν βιβλίων, ὡς ἡ Ἀςπὶς Ἡςιόδου, ἥτις οὐκ ἔςτιν Ἡςιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινός, ὃς ἐχρήςατο ἐπιγραφῇ καὶ ὀνομαςίᾳ Ἡςιόδου, ἵνα τὸ ποίημα κριθῇ ἄξιον ἀναγνώςεως διὰ τῆς ἀξιοπιςτείας (l. ἀξιοπιςτίας) τοῦ ποιητοῦ Ἡςιόδου. *Gramm.* apud *Cram.* an. Oxon. IV 315 de generibus artis criticae disserens: Ἕκτον κρίςις ποιημάτων· πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐςτιν, ὡς ἡ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη. λέγεται γὰρ εἶναι Ἀντιφῶντος (l. Ἰοφῶντος) τοῦ Σοφοκλέους υἱοῦ. ὁμοίως τὰ Κυπριακά, καὶ ὁ Μαργίτης, Ἀράτου τὰ Θυτικά, καὶ τὰ περὶ Ὀρνέων, Ἡςιόδου Ἀςπίς. Inscriptio in v: Ἡςιόδου ἀςπὶς ἡρακλέους. In B: ἀςπὶς ἡςιόδου. In Monac.: Ἡςιόδου πόνημα περὶ τῆς ἀςπίδος τοῦ Ἡρακλέους. In reliquis ἡςιόδου ἀςπίς. (Inscriptione caret F) v. 1. Ἠ οἵη MS (Ἡ with α above S) v Η οἵη F Ηοίη s ἡ οἵη CHp οἵη sine ἢ B η οἵη ap τοίη p (De multis codd. nil constat) ἠοίη *Schol.* Ven. ad Il. Τ 342. δόμον E v. 2. εἰς FsE Ἀμφ||τρύωνα F Ἀμφιτρύονα SH v. 3. Ἠλεκτρυῶνος Mv v. 4. ἣν (sed ἣν in ras) ῥα F ἣν ῥὰ μp ἢ ῥὰ SvHp ἢ ῥα B ἐκαίνυτο M ἐκαίννυτο Sp θηλυτερά ων (with ων above) F

Criticorum conjecturae: v. 1. ἠοίη *Guiet*, ἢ οἵη *Robinson* Eoearum initiorum ignari

εἴδεΐ τε μεγέθει τε· νόον γε μὲν οὔ τις ἔριζε
τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνηθεῖσαι·
τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανεάων
τοῖον ἄηθ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἣ δὲ καὶ ὣς κατὰ θυμὸν ἑὸν τίεσκεν ἀκοίτην,
ὡς οὔ πώ τις ἔτισε γυναικῶν θηλυτεράων·
ἦ μήν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν ἶφι δαμάσσας,
χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὅ γε πατρίδα γαῖαν
ἐς Θήβας ἱκέτευσε φερεσσακέας Καδμείους.
ἔνθ' ὅ γε δώματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι
νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐφιμέρου· οὐ γάρ †οἱ ἦεν
πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυσφύρου Ἠλεκτρυώνης,
πρίν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἧς ἀλόχου, μαλερῷ δὲ καταφλέξαι πυρὶ κώμας
ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
ὣς γάρ οἱ διέκειτο, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν.

L. V. v. 5. εἴδει τε μH (εἴδ. ex εἶδ. corr) p εἴδεΐ τ' ἐν p μεγέθει[μ] M γέμεν MFB γέ μιν[εν] S γέμεν Cp γέ μιν Ep γὲ μὲν a γε μὲν reliqui (in v γε ex γὲ corr) ἔριζεν Mv v. 6. θνητὰς B θνητοῖσιν M v. 7. ἀποκρῆθεν FBVit. *Etym. M.* p. 495, 30. *Eustath.* ad Il. p. 1257, 55. *Gramm.* apud *Cram.* an. Par. IV p. 67. ἀπὸ κρῆθεν firmant *Schol.* Ven. et Vict. ad Il. Π 548. *Etym. Gud.* p. 304, 54. βλέφαρον *Gramm.* ap. *Cram.* an. Par. IV p. 55. τ' om *Schol.* Ven. et Vict. ad Il. Τ 1. *Eustath.* ad Il. p. 1363, 55. (cf. *eund.* p. 1257, 55) ἄπο κυ. H Vit. ἀποκυ. p ἀπὸ κ. reliqui *Eustath.* ad Il. p. 1363, 55. ἄπο *Schol.* ad Il. Τ 1. κυανεάων V *Schol.* ad Il. l. l. *Eustath.* l. l. et sic voluit *Apollon.* lex. Homer. v. ἑὰ p. 61, 23 Bekk. (ubi contra mentem haec respicientis scriptum est κυανῶν) κυανυέων H κυανεώντων M κυανεόντων p (ἀποκυανεόντων S) κυανέων cum a reliqui v. 8. οἶον τε F οἷόν ποτε Sp v. 9. ὥς c (E excepto, qui ὅς) a καταθυμόν H ἐὸν F τίεσκ' Fp τῖεσκ' B ἄκοιτιν s v. 10. οὔπω τι μa τὶς F τίς S ἔτισαι F Versum om V; in C vs. in margine scriptus est. v. 11. ἤ μέν οἱ MCm ἤ μεν οἱ F ἣ μὲν οἱ μHB ἣ μὴν omisso οἱ a Par. A ὁ μέν οἱ S (in marg. γρ. ἣ μέν) p ἣ μήν οἱ paucis exceptis ut videtur reliqui (cum V) ἀπέκτεινεν FSμHEp ἀπέκτεινε B ἀπέκτειν' v ἴφι v δαμάσας FSsCHBp v. 12. βουσίν p δ' ὅτε p δ' ὅ τε a v. 13. εἰς s φερεσσακέας H Mosq. 2 φερεσακέας FB Mosq. 1 φερεσσακέους v φερεσσάκεας reliqui v. 14. ἔναιεν p παρακοίτι ex παρακοίτῃ corr (m. post.) F παρ' ἀκοίτῃ s παρακοῖτι va v. 15. ἐφ' ἡμέρου p γρ[αι] ἐφημερίου S marg. οὐ γάρ οἱ ἦεν c (γὰρ F, εἶεν E) a (γάρ a) v. 17. πρίν γε F μεγαθὺμων M v. 18. πυρὶ καταφλέξαι M (ordine recto m. I indicato) SV CEp (fortasse m) v. 19. ἡρώων M ἰδὲ ex ἠδὲ corr M ἠδὲ FSsμBEp Τηλεβοάῶν M v. 20. γὰρ Fa διέκοιτο B θεοί δ' M δ' om H ἐπὶ μάρτυροι MsvHp ἔσσαν MSEp

---

C. C. v. 7 sq. „horum duorum panno supersedere debuisse" videbatur *Wolfio* v. 7. ἀπὸ κρῆθέν τ' ὀφρύων τ' ἀπὸ vel βλεφάρων ἄπο κυανέων τε conj *Paley* v. 12. πέρι ed *Goettling* v. 15. οὐδέ οἱ ἦεν e corr *Hermanni* Orph. p. 780 ed *Dindorf Goettling Paley*

τῶν ὅ γ' ὀπίζετο μῆνιν, ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα
ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὅ οἱ Διόθεν θέμις ἦεν.
τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
Βοιωτοὶ πλήξιπποι, ὑπὲρ σακέων πνείοντες,
Λοκροί τ' ἀγχέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
ἕσποντ'· ἦρχε δὲ τοῖσιν ἐὺς πάις Ἀλκαίοιο,
κυδιόων λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
ἄλλην μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσίν, ὥς ῥα θεοῖσιν
ἀνδράσι τ' ἀλφηστῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
ὦρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων,
ἱμείρων φιλότητος ἐυζώνοιο γυναικός,
ἐννύχιος· τάχα δ' ἷξε Τυφαόνιον, τόθεν αὖτις
Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς·
ἔνθα καθεζόμενος φρεσὶ μήδετο θέσκελα ἔργα.
αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρου Ἠλεκτρυώνης
εὐνῇ καὶ φιλότητι μίγη, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ·
αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἥρως,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον ἀφίκετο ὅνδε δόμονδε,

R. D. v. 28 sq. ὄφρα — φυτεύσῃ

L. V. v. 21. τῶν γ' (vel τῶνγ') ὀπίζ. VC ὅγ' ex ὅγε (ut videtur) corr F v. 22. ἐκτέλεσσεν s ὃ F v. 23. ἅμ' s ἱέμενοι FSsp πολέμοιο M, τε post ἱέμ. extruso φιλόπιδός τε sμCap v. 24. Βῖωτοὶ F πλάξιπποι Sp πληξίππου E ἐπὶ σακ. Sp πνέοντες p v. 25. Λοκρ. ex Λωκρ. corr (m. I) M ἀγχίμαχοι M ἀγχίμαχοι Sp ἐγχέμαχοι sv ἀγχέμαχοι cum a reliqui Φυκῆες HB v. 26. ἕσποντο Fp ἕσποντο H ἕποντο B ἕσποντ' p τοῖσι E πάϊς c (uno excepto) a Ἀλκέοιο s Ἀλλκαίοιο B v. 27. πατήρ δ' (ut saepius) Fva v. 28. ὕφηνε VC Monac. m. II (supra η velut interpretamentum adiectum αι) κατα pro μετὰ μ ὥς ῥα MC (ὄφρα in marg.) p ὡς ῥά Fμ ὥς ῥά H ὣς ῥα B ὄφρα cum a reliqui v. 29. ἀνδράσιν ἀλφ. Bap ἀλφιστῇσιν FsHBEp (v. ad Opp. 375) φυτεύσαι Sμa Par. D Rehd. φυτεύσῃ vEp φυτεῦσ^{αι}_{ῃ} C apud *Lenn.* (φυτεῦσ^{ῃ}_{αι} apud *Gaisf.* et *Rank.*) φυτεῦσαι MF reliqui cum *Schol. paraphr.* «ὥστε γεννῆσαι» v. 30. ἀπὸ λύμποιο S Οὐλὺμποιο M Ὀλύμποιο F p Οὐλύμπιο s Οὐλύμπου H v. 32. ἕζε F ἕξε B Par. E ἵξε SHap ἷξε E ἶξε reliqui τόθεν αὖθις μC (apud collatorem Muetzellianum) τότε αὖθις ap τότε δ' αὖτις H Voss. πόθεν αὖθις E τόθεν αὖτις MF (τόθ' in F?) svC (ap. *Lenn.* et *Rank.*) B reliqui v. 33. Φύκιον H Φοίκιον E μητιέτα ap v. 35. τανυσφύρον E τανυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ FμHBp v. 36. εὐνῇ ἐν φ. vE αὐτῇ ἐν φιλ. Vit. τέλεσε Sp τέλεσσε s δ' ἔθ' ἔλδωρ E ἄρ MSvCap ἐ^{έ}λδωρ F v. 37. Ἀμφιτρύων v, sed μ in ras. v. 38. δ' om B ὄνδε M, sed ο ex ε corr ὄντε B δόμοντε M (sed δόμονδε postea corr) FμBp δόμοισιν E apud *Gaisf.*

C. C. v. 26. παῖς ed *Dindorf Goettling*

οὐδ' ὅ γ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιώτας
ὦρτ' ἰέναι, πρίν γ' ἧς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς·
τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπαστὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα
νούσου ὑπ' ἀργαλέης ἢ καὶ κρατεροῦ ὑπὸ δεσμοῦ,
ὥς ῥα τότ' Ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας
ἀσπασίως τε φίλως τε ἑὸν δόμον εἰσαφίκανε.
παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι,
τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
ἡ δὲ θεῷ δμηθεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστῳ
Θήβῃ ἐν ἑπταπύλῳ διδυμάονε γείνατο παῖδε,
οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε· κασιγνήτω γε μὲν ἤστην·
τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
δεινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακληείην·
τὸν μὲν ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέι Κρονίωνι,
αὐτὰρ Ἰφικλῆα δορυσσόῳ Ἀμφιτρύωνι,

R. D. v. 54. Ἰφικλῆ λαοσσόῳ

L. V. v. 39. ὅγε sp ἀγριώτας F v. 40. ὦρτ' s γ' ἑῆς C ἀλόχοιο s εὐνὰν FμB v. 41. πὸθος M αἴννυτο S v. 42. δ' om B ὑπεκπροφύγῃ MFμνCHB ὑπερπροφύγῃ E ὑπεκπροφύγοι paucis exceptis reliqui (cum a) v. 43. νόσου SCp δυσμοῦ S v. 44. ὡς ῥὰ τότ' FH ὤς ῥα τοτ' μ ὡς ἄρα τ. VEp ὥς ῥὰ τ. a ὥς ῥα τ. reliqui ἐκτολμήσας μap ἐκτολυπεύσας addito γρ. ἐκτολμήσας C ἐκτολμῶν Sp ὑπολυπεύσας s v. 45. φίλως MFνHB Vit. Mosq. 1 φίλους p φιλίως SμVC (ι alt. ab al. [?] m. insertum) a reliqui δὸμον M εἰσαφίκανεν MνC v. 46. πανύχιος ap ἆρ MFSCHBa παρακοίτι p (ut Par. DH) παρακοῖτι ν παρακοίτῃ Hp παρακοίτῃ ex παρακοίκει (ut videtur) corr S παράκοιτι ut videtur reliqui (cum a) v. 47. Ἀφροδίτης ex Ἀφροδήτης corr B Ἀμφροδίτης a v. 49. ἐν om FBp ἐφ' pro ἐν H διδυμάον' ἐγείνατο FμH Bp διδυμάονε γείνατο reliqui παῖδες s v. 50. οὐκέθ' ὁμὰ M (ὁμᾶ M) sνC οὐκ ἐθ' ὁμὰ F οὐκ ἔθ' ὁμὰ a Monac. m. I (οὐκ Monac.) οὐκ ἔθ' ὁμὰ uno excepto reliqui γέ μεν CBa v. 51. χειρὸτερον M τόν δ' MF δὲ, μέγ' sν v. 52. κάρτερόν τε p κράτερόν ex κάρτερόν (m. II) corr S Ἡρακληείηνν S Ἡρακλείην FHBp Versum om Par. E v. 53. τον S ὑποδμιθεῖσα a Par. A v. 54. Ἰφικλῆα δορυσσόῳ MFsVCHBm
α
Ἰ. δοριccόῳ μ Ἰφικλῆ τε (τε postea add) δορυσσόῳ ν Ἰ. γε δοριccόῳ ap Ἰφικλῆα λαοσσόῳ SE reliqui

---

C. C. v. 42—45 ante v. 39 ponendos esse vidit *Kinkel* Post v. 49 in una recensione v. 50—52, in altera v. 55 sq. et tum v. 52 positos fuisse, v. 53 sq. autem ab imperito homine intrusos putat *Lehrs* p. 242 v. 52. οὐ καθ' ὁμὰ olim conjectabat *Lennep* [v. 53 sq.] *Paley* v. 54. Ἰφικλῆ λαοσσόῳ e conj *Hermanni* ed *Dindorf*, Ἰφικλέα λαοσσόῳ ed *Goettling*, Ἰφικλῆα δουρυσσόῳ conj *Gerhard.* lectt. Apoll. p. 108, Ἴφικλον λαοσσόῳ in una, Ἰφικλῆα δορυσσόῳ in altera recensione fuisse putabat *Thiersch* gramm. Gr. § 148, 4.

κεκριμένην γενεήν· τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μιγεῖςα,
τὸν δὲ Διὶ Κρονίωνι, θεῶν cημάντορι πάντων.

Ὃc καὶ Κύκνον ἔπεφνεν Ἀρητιάδην μεγάθυμον.
εὗρε γὰρ ἐν τεμένει ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος
αὐτὸν καὶ πατέρα ὃν Ἄρην, ἆτον πολέμοιο,
τεύχεϲι λαμπομένους cέλας ὥc πυρὸc αἰθομένοιο,
ἑcταότ' ἐν δίφρῳ· χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι
νύccοντες χηλῇcι, κόνις δέ cφ' ἀμφιδεδήει,
κοπτομένη πλεκτοῖcιν ὑφ' ἅρμαcι καὶ ποcὶν ἵππων.
ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
ἵππων ἱεμένων· κεχάρητο δὲ Κύκνος ἀμύμων,
ἐλπόμενος Διὸc υἱὸν ἀρήιον ἡνίοχόν τε
χαλκῷ δῃώcειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύcειν.
ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
αὐτὸc γάρ οἱ ἐπῶρcε βίην Ἡρακληείην.
πᾶν δ' ἄλcος καὶ βωμὸc Ἀπόλλωνος Παγαcαίου
λάμπεν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
πῦρ δ' ὥc ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίc κεν ἐκείνῳ

L. V. v. 55. κεκριμμένην Hp v. 56. τόν δε F θεῶν om FμH Bp cιμάντορι a v. 57. Εὐρητιάδην s μεγάθυμον M v. 58. εὗρε M εὖρε Fa δέ pro γὰρ E apud *Gaisf.* v. 59. Hic versus in C in ima pagina scriptus est πατέρ' Cap ἆτον Ἄρ. inverso ordine sC Ἄρη' MFSp Ἀρή H Ἀρη' B Ἄρη p Ἄρην a reliqui πελέμοιο H v. 60. In v postea additus cέλας primo omiss., postea additum est in M, ὥc π deleto ὡc Cp ὡcεὶ pro cέλας ὥc Voss. v. 61. ἑcταότ' ἐνὶ M ἑcταῶτ' ἐνὶ Fμp ἑcταῶδ' ἐνὶ H ἑcταῶτ' ἐνὶ B ἑcταότ'· Ἀρίcταρχος ʽЄCΤЄΩΤ'. *Schol. Ven.* εὔκτυπον E ἐνὶ etiam M v. 62. χηλῇcιν *Schol.* ad Aristoph. Acharn. 740. *Suid.* v. ὁπλή. v. 63. ὑφ' a ἅρμαcιν F v. 64. εὐποίητα S ἄντυγες S v. 65. ἱεμένων MVvCHp et sine acc. B ἱεμένων uno excepto reliqui v. 66. ἡνίοχον τε F v. 67. δηϊώcειν vel δηιώcειν sHBEp (fortasse m) δηϊάcειν μp δή||ώcειν C δαιώcειν p δαϊώcειν a δῃώcειν reliqui ἀποκλυτὰ FvCB ἀπο,κλυτὰ Sp et sine interp. H δώcειν E v. 68. εὐχολέων MSsCp εὐχολέων (ῶν suprascr. a m. recentiss.) F εὐχωλέων v, sed χωλ in ras. ἔκλυcε μVit. v. 69. γὰρ a Ἡρακλείην FHBp Versum omE v. 70 om cod. Dorvill. apud *Gaisf.* πὰρ pro πᾶν V v. 71. λάμπεν M λάμπε[v] S ὑποδ. F τὲ M καὶ om μ v. 72. πὰρ δ' ὥc Sp ὡc C ὥc, a ἐκείνων MFHBp ἐκείνῳ cum a reliqui

---

C. C. v. 55 sq. ἀθ *Koeppen*, dubitanter defendebat *Heinrich*; „mirum, ni alius poetae fuerint hi versus pro 50—54. Certe vv. 55. 56 pro spuriis habere non licet propter ὅc insequens v. 57.“ *Goettling* v. 57. „Incipit inde ab hoc versu antiqui rhapsodi continuatio.“ *Heinrich.* Pro ὃc καὶ intruso ab eo, qui sequentia cum introductione conjuncturus esset, olim scriptum fuisse ἔνθ' ὅ γε conj *Paley*

ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,
πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολάου;
κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη, καὶ χεῖρες ἄαπτοι
ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.
ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη κρατερὸν Ἰόλαον·
«ἥρως ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
ἦ τι †μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
ἤλιτεν Ἀμφιτρύων, ὅτ' ἐυστέφανον ποτὶ Θήβην
ἦλθε λιπὼν Τίρυνθον, ἐυκτίμενον πτολίεθρον,
κτείνας Ἠλεκτρύωνα βοῶν ἕνεκ' εὐρυμετώπων,
ἵκετο δ' ἐς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην τανύπεπλον,
οἵ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον,
ἣ δίκη ἔσθ' ἱκέτῃσι, τίον δ' ἄρα κηρόθι μᾶλλον.
ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν ἐυσφύρῳ Ἠλεκτρυώνῃ,

L. V. v. 73. κατ' ἐναντίον FB v. 74. πλὴν MSCm πλήν γ' svp πρίν γ' vel πρὶν γ' cum μFHB reliqui Ἡρακλέος Sp κα. om M Ἡρακλ. κυδαλίμου καὶ Ἰολ. C Ἰολάου S Ἰοαλάου (α alt. ex corr) B Ἰοάλου a v. 75. κείνω Vit. v. 76. στιβαροῖσιν F σταβαροῖσι p μέλεσσι S μέλεσιν FHB μελέεσσιν E apud *Gaisf.* (μελέεσσι apud *Pal.*) μέλεσι p v. 77. ὃς ῥα τὸθ' M ὃς ῥὰ τόθ' F (τοθ' F) Ssv ὃς ῥὰ τ. a v. 78. ἥρως ex ἔρως corr m. post. S φίλτατ^{ε} ἐκείνων F v. 79. ἢ τί FSvC ἠτί p ἤτοι E ἦτοι p (in uno cod. ἦτι in marg.) ἢ τι a μέγ' V exhibere affirmat *Goettl.* μεγ' ex μέγ' corr B μεθ' μ μετ' reliqui cum a et *Scholiis* per «εἰς» interpretantibus ἀθανὰτους M μάκρας E τοὶ, a Monac. ἔχουσι M v. 80. ἠλίτεν F ἤλιτεν S, sed ι ex corr. ὅτ' M ἐυ^{στέ}φανον S εὐστέφανον p v. 81. ἦλθεν FH ἤλθεν B Τίρυνθ' FμHBp Τίρυνθ^{α} ex Τίρυνθ^{α}ον corr (m. post.) S Τίρυνθα p Τίρυνθον cum a reliqui εὐκτῖμενον B v. 82. Ἠλεκτρυῶνα v v. 83. ἥκετο FμBp δ' om B ἐς FsvCH εἰς, quod cum a habent reliqui, firmat *Schol.* Laur. ad Soph. Ant. 1180. Κρέοντα *Schol.* Laur. ad Soph. l. l. v. 84. οἳ ῥα μιν F οἳ ῥά μιν v ῥά ex ῥα corr m. post. S ἄρμενα FsμvCBap ἅρματα SE apud *Pal.* ἄρματα p et sic E apud *Gaisf.* v. 85. ᾗ (vel ἧ) δίκη MFSvHBp ἡ δίκη C ἡ δίκῃ Par. D ῇ δίκη a Par. A De reliquis nil constat ἱκέτῃσι, τίον δὲ MF (δε F) ἱκέτῃσι· τῖον C ἱκέτηι· τοῖον E apud *Gaisf.*; de τοῖον *Pal.* nihil) τ. δ' ἄρα C (et fortasse v) et sic scribi iubet *Schol.* Monac. τ. δ' ἄρ Monac. τ. δ' ἆρ a τ. δέ γε HB τ. δένε μ τ. δέ σε Mosq. 1 De reliquis nil constat τήλοθι pro κήροθι Monac. m. pr. Mosq. 2 marg. a

---

C. C. v. 75. κείνῳ conj *Hermann* [v. 75 sq.] *Paley*, ἀθ jam *Koeppen*, ut „loquendi formulam sollennem et fere perpetuam" defendit *Heinrich* v. 79. μέγ' ἀθανάτους ex em *Dorvilli* ed *Heinrich Dindorf Ranke Goettling*, ἦ μέγα δή τι θεοὺς μάκαρας conj *Hermann* v. 79—94 alius esse auctoris suspicabatur *Thiersch* de Hes. p. 28 impugnatus ab *Hermanno*, nuper repetivit *Paley* v. 81. Τίρυνθος e conj *Wintertoni* et *Ruhnkeni* ep. crit. I p. 242 ed *Dindorf* v. 85. τίον δέ ἑ conj *Ranke*

ἧ ἀλόχῳ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν
γεινόμεθ', οὔτε φυὴν ἐναλίγκιοι οὔτε νόημα,
cóc τε πατὴρ καὶ ἐγώ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
ὃς προλιπὼν cφέτερόν τε δόμον cφετέρους τε τοκῆας
ᾤχετο τιμήcων ἀλιτήμενον Εὐρυcθῆα,
cχέτλιος· ἦ που πολλὰ μετεcτοναχίζετ' ὀπίccω,
ἣν ἄτην ἀχέων· ἣ δ' οὐ παλινάγρετός ἐcτιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
ὦ φίλος, ἀλλὰ cὺ θᾶccον ἔχ' ἡνία φοινικόεντα
ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεcὶ θάρcoc ἀέξων
ἰθὺς ἔχειν θοὸν ἅρμα καὶ ὠκυπόδων cθένος ἵππων,
μηδὲν ὑποδδείcαc κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
ὃς νῦν κεκληγὼς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλcoc
Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος.
ἦ μὴν καὶ κρατερός περ ἐὼν ἄαται πολέμοιο.»
τὸν δ' αὖτε προcέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·

L. V. v. 87. περιπλομένων p ἐπιπλομένω ἐνιαυτῶ s ἐπιπλομένῳ ἐνιαυτῷ v v. 88. γινόμεcθ' C ap. *Rank.* οὔτε φρένας a Par. A τοῦ μὲν φρένας· γρ. οὔτε φυὴν *Schol.* Monac. [cod. 91] ἐναλίγκιον sH (m. I) Monac. (m. I) Par. D a ἀλίγκιον E apud *Pal.* (ἀλίγκιοι E apud *Gaisf.*) v. 89. còc τὲ MS τῷ *Schol.* Cant. ἐξείλετο S v. 90. cφετέρων H δόμον ex δῶμα corr M δῶμα SE apud *Pal.* ap τοκήας S v. 91. ᾤχετο τομήcων a ᾤχετο δ' ἀτιμήcων p ἀλιτήμηνον Fμ (sine acc.) Hp ἀλιτήμενον MBS (in S ι ex corr) sv ἀλιτίμενον E ἀλιτημένον a ἀλιτήμερον duobus exceptis reliqui Εὐρυcθέα Fμ (in μ sine acc.) H Par. H Εὐρυcθῆα ex Εὐρυαθῆα corr (m. II) S Εὐρυθέα B v. 92. ἤ που a *Stob.* Flor. IV 36 p. 54. μάλα pro πολλὰ ap μετεcτοναχίζετ' M μεταcτοναχίζετ' (sed μετεcτοναχίζετ' cod. B) *Stob.* l. l. ὀπίcω FSHp v. 93. ἄταν Ep ἧ δ' svCp ἧ δ' οὐ ap παλινάγρετος ἐcτὶν MF παλινἀγρετος ἐcτὶν S v. 94. ἐπετείλατ' s ἐπέτειλεν v v. 96. ὠκυπέδων VC δε a ἀέξω M Vit. ἀέξων (ο superscr.) F v. 97. ἔχων H (sine acc.) B Voss. v. 98. ὑποδδείcηc Voss. ὑποδδεῖc FBp ὑποδδεῖε H Ἄρηος H Ἄρεως E ἀνδροφόνοιο M ἀνδροφόνοιc H v. 99. ὃc καὶ νῦν MVC κεκλογὼς Fp v. 100. ἑκατηβολέταο sp v. 101. ἦ μὴν κάρτερός περ p μὴν etiam MSsvH ἄεται M ἀᾶται V v. 102. τόν δ' MSa τόνδ' s ἀμώμυτος ap

---

C. C. v. 87. ἄμμε περιπλομένων conj *Guiet* v. 91. ᾤχετο δουλεύcων ἀλιτημένῳ Εὐρυcθῆι dubitanter conj *Paley*, ἀλιτήμερον e conj *Guieti* ed *Dindorf*, Εὐρυcθῆ' ἠλιτόμηνον ex Homero T 118 conj *Bentlei* v. 93. ὀχέων e conj *Graefi* ed *Dindorf* v. 95 sq. ἄθ *Thiersch* l. c. v. 97 aut omittendum, ita ut post v. 96 statim sequatur v. 98 μηδὲν ὑποδδείcηc scriptus, quam conjecturam praeiverat *Kinkel* p. 19, aut omissis v. 79—96 statim cum v. 78 jungendum esse putavit *Paley* v. 95—101 alius esse recensionis, in qua tantum certamen narratum, Herculis armatura non descripta fuerit, ita ut transpositos post v. 77 statim exceperint v. 338—40 ita fere exarati: ὣc εἰπὼν ἐc δίφρον ἔβη Διὸc ἄλκιμοc υἱὸc | ἐccυμένωc· τότε δή ῥα διόγνητοc Ἰόλαοc | cμερδαλέωc ἵπποιcιν ἐκέκλετο — suspicabatur *Hermann* p. 194 sq. v. 101. κρατερόc περ ἀαccεῖται πολέμοιο conj *Guiet* ἆται malit *Buttmann* lexil. I p. 300.

«ἠθεῖ', ἦ μάλα δή τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
τιμᾷ σὴν κεφαλὴν καὶ ταύρεος Ἐννοσίγαιος,
ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει ῥύεταί τε πόληα·
οἷον δὴ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηαι.
ἀλλ' ἄγε, δύσεο τεύχε' ἀρήια, ὄφρα τάχιστα
δίφρους ἐμπελάσαντες Ἄρηός θ' ἡμέτερόν τε
μαρνώμεσθ', ἐπεὶ οὔ τοι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν
οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλά μιν οἴω
φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
οἳ δή σφι σχεδόν εἰσι λιλαιόμενοι πολέμοιο
φυλόπιδα στήσειν, τά σφιν πολὺ φέρτερα θοίνης.»
ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίη Ἡρακληείη,
θυμῷ γηθήσας· μάλα γάρ νύ οἱ ἄρμενα εἶπε·
καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«ἥρως ὦ Ἰόλαε, Διοτρεφές, οὐκέτι τηλοῦ
ὑσμίνη τρηχεῖα· σὺ δ', ὡς πάρος ἦσθα δαΐφρων,
ὣς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην
πάντῃ ἀναστρωφᾶν καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.»
ὣς εἰπὼν κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,

L. V. v. 103. ἠθεῖε· ἦ SCHEp ὦ ἠθεῖε· ἦ FμBp (in μB ἤ) ὦ θεῖ' ἦ v μάλα om H δὴ M δήτοι F v. 104. Ἐνοσίγαιος C Ἐνοσιγαῖος p v. 105. Θήβας v πόληας Mp πόληα ex πόληας corr S πολῆας p οἱ Θήβης κρήδεμνον ῥύεταί τε πόληας citat cod. Havn 1971 ap. *Bloch.* in append. ad *Etym. Gud.* ed. Sturz. p. 933 (κρήδεμνον Θήβης ῥύεται πόλιν cod. Voss. *Etym. M.* apud Gaisf.) Vulgatam firmat *Etym. Gud.* p. 345, 35 sq. Sturz. v. 106. τόν τε B κρατερὸν μέγαν τε FμHp κρατερόν τε μ. a v. 108. ἀλλά γε FS (vel ἀλλάγε) ap ἀλλ' ἄγε reliqui δύσεο MSvCp δύσαιο FHB δύσσαιο p δύσσεο cum Ea reliqui ἐυρήια s ὄφρα F v. 109. ἀμπελάσαντες VC Ἄρεος Fp v. 110. μαρνώμεσθ' S μαρνώμεθ' FHBp οὔ τοι F οὔτοι CBam οὔ τι vel οὔτι reliqui ἀταρβητὸν F v. 111. δ' εἰδίξεται a δῖω MSvCp v. 112. φεύξασθαι MEp ἀμὺμονος M ἀμύμονας E Ἀλκίδαο svCp v. 113. οἵ δὴ H σφι om H σφιν svCEp σχεδόν εἰσι FCp σχεδὸν εἶσι S σχεδὸν εἰσι v σχεδόν εἴσι H σχεδὸν εἶσι reliqui πτολέμοιο M (m. recent. ex πολέμοιο corr) v. 114. φιλόπυδα F τά σφι Mp φέρτερα cum a c, svE Monac. m. II exceptis, qui φίλτερα (idem legit *Diaconus*) v. 115. μείδησε SsCp Ἡρακλείη FHBp v. 116. μύθῳ pro θυμῷ sv μάγλα E νυ om MsvHEp οἱ om FμCp ἅρμενα FB εἶπε MFSsHBp εἶπεν cum a reliqui v. 117. προσήυδα a v. 118. ἥρως M Ἰόλας E διοτροφὲς S οὐκ ἔτι F v. 119. ὑσμήνη Fv τραχεῖα SHEap σύ δ' Mv v. 120. ἀρειόνα (acc. supra o postea add) M ἀρίονα Monac. ἀρείονα reliqui vv. 120. 121 in H in unum contracti sunt: ὣς καὶ νῦν μ. ἵ. ἀρήγεμεν etc. v. 121. ἀναστρωφᾶν ex ἀναστροφᾶν F ἀναστροφᾶν C ὥς κεν Fp ὥς γε Sp v. 122. κνημίδας FSCHBap ὀρειχάλκοιο ex ὀρειχάρκοιο corr M φαείνου *Gramm.* apud *Cram.* an. Oxon. I p. 417.

C. C. v. 111. οὐ Ϝιφικλείδην corr *Bentlei* v. 114 ἄθ *Paley*

Ἡφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμηϲιν ἔθηκε.
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
καλόν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅν οἱ ἔδωκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός, ὁππότ' ἔμελλε
τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.
θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον
δεινὸς ἀνήρ· κοίλην δὲ περὶ στήθεσσι φαρέτρην
καββάλετ' ἐξόπιθεν· πολλοὶ δ' ἔντοσθεν ὀιστοὶ
ῥιγηλοί, θανάτοιο λαθιφθόγγοιο δοτῆρες·
πρόσθεν μὲν θάνατόν τ' εἶχον καὶ δάκρυσι μῦρον,
μέσσοι δὲ ξεστοὶ περιμήκεες, αὐτὰρ ὄπισθε
μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
†ἦσαν· ὃ δ' ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ,
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε,

R. D. v. 134. μόρφνοιο v. 135. εἵλετο χαλκῷ

L. V. v. 123. κνημ. ex κλημ. corr M κνημῖϲιν V κνήμιϲιν B ἔθηκεν
MFvp v. 124. αὐ a ἔδυναι F ἔδυνεν v v. 125. καλὸν χρήϲειον a
πολυδαιδάλεον SCE apud *Gaisf.* p ὅν οἱ MVvp δν ῥάοι μ ὅν ῥά οἱ E
apud *Pal.* (ὅν ῥα apud *Gaisf.*) ὅν ῥά οἱ p ὅν ῥ οἱ a ὅν ῥ' οἱ reliqui (nisi
quod FH ὄν) ἔδωκεν v v. 126. Ἀθυναίη F ὀππὸτ' M ἔμελλεν
v Par. H v. 127. τοπρῶτον Sa τοπρῶτον sv τὸ πρῶτον ut videtur
δὲ
reliqui ἐφορμήϲεϲθαι FμHBp ἐφορμήϲαϲθα cum a reliqui v. 129. κοιλὴν
περὶ (δὲ add m. rec.) C περιϲτεφέεϲϲι E ϲτήθεϲϲι M, sed θ ex corr
ϲτήθεϲι p φαρέτραν p v. 130. κάββαλε δ' ἐξ. F κάββαλε τ' ἐξ. p
κάββαλατ' ἐξ. a κάββαλ' ἐξ. p κάββαλεν ἐξ. p καββάλετ' ἐξ. reliqui
ἐξὸπιθεν M ἐξόπιϲθεν FSμC (apud *Lenn.* et *Rank.*) Bp et sine acc. H
ἐξόπιθεν ex ἐξόπιϲθεν corr v πολλοί δ' M πολλόν δ' a π. δ' ἔϲαν
τοι τοι η
ὀ. s π. δέ ἔϲϲαν ὀ. (sed έ et ἐϲ in ras) v v. 131. ῥιγαλοὶ (η add m.
η
post.) S ῥιγαλοὶ p ῥιγηλοὶ θ. a λαθηφθόγγοιο MEap λαθαφθόγγοιο (η
add m. post.?) S v. 132. θάνατ' εἶχον V μύρον FHBp v. 133.
περιμήκέες F ὄπιϲθεν a v. 134. μορφνοῖϲ p μορνοῖο p μορφνοῖο cum
Etym. M. p. 796, 2 a reliqui [Pro μόρφνοιο faciunt *Apollon.* lex. Hom.
p. 113, 28 Bekk. *Arcad.* p. 62, 9. *Etym. M.* p. 591, 15 sqq.] v. 135. ἰδ'
(?) ὀμβρ. M ὃ δ' Sv ὅδ' a ὄμβριμον MEp ὄβριμον reliqui ἀκάχμιον
μp (sed μενον marg. μ) εἵλετο χαλκῷ μp Par. G Mosq. 2 εἵλετο θυμῷ
FHp αἴθοπι χαλπῷ E αἴθοπι χαλκῷ cum a reliqui v. 136. κρατί δ'
ὑπ' M ἐπιφθίμῳ Sp κυνέαν S εὔτυκτον MSvCap ἐύτυκτον F ἔν-
τυκτον E ἐΰτυκτον reliqui ἔθηκεν Mv

C. C. v. 131. num post δοτῆρες interpunctio figenda sit an uno tenore inde a πολλοὶ δ' ἔντοσθεν omnia cohaereant, dubitat *Hermann*

„v. 132—135. Quovis pignore contenderim, haec aliunde sublegisse poëtam.“ *Wolf* v. 134. μόρφνοιο corr *Goettling* v. 135. εἵλετο δ' ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον αἴθοπι χαλκῷ ed *Goettling Paley* ex em *Hermanni* ephem. Lips. I 1, p. 94 ex Ο 481.

δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
ἥ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.
χερσί γε μὲν σάκος εἷλε παναίολον· οὐδέ τις αὐτὸ
οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.

πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ λευκῷ τ' ἐλέφαντι
ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, χρυσῷ τε φαεινῷ
λαμπόμενον, κυάνου δὲ διὰ πτύχες ἠλήλαντο.
ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος ἔην φόβος οὔ τι φατειός,

R. D. v. 144. δ' ἀδάμαντος ἔην Φόβος

L. V. v. 137. δαιδαλίην Fp ἀδάμαντον p $\overset{\text{υῖ}}{\text{ἀραρ||αν}}$ ex ἀραρῆαν corr F v. 138. εἴρυτο F ἔρρυτο VC ἤρυτο Ssv εἴρυτο reliqui κάρην Fp κάρην' H κάρυ E v. 139. Huic versui in SCEa Monac. Par. D praefixa (in S in marg.) legitur nova inscriptio: Ἀρχὴ τῆς ἀσπίδος. In Palat. superscriptum est Ἀρχὴ τοῦ ἐπιγράμματος τῆς ἀσπίδος. γέμεν C δὲ pro γε FμHp γε om p μὴν FvHE apud *Gaisf.* p σάκος M εἶχε M $\overset{\text{ν}}{\text{παραίολον}}$ (m. ead.) F οὐδὲ τὶς a vv. 140—143 in S in ima pag. scripti sunt (rubro) v. 140. οὐδ' ἔθλ. F θᾶυμα a v. 141. λευκῇ vel λευκῆ FHp v. 142. $\overset{\text{θ'}}{\text{ἠλέκτρῳ}}$ (θ' add m. I) C ὑπερλαμπὲς MEp ὑπεκλαμπὲς p v. 143. λαμπόμενον M λαμπόμενον primo omiss., postea add in marg. S δὲ om S κυανοῦ F διὰ πτύχας M διαπτύχες FvCp διαπτύχεες ap ἠλήσαντο E v. 144. μέσῳ Sp ἐν μέσσῳ δὲ δράκοντος] γρ. ἐν μέσσῳ Δ' ἈΔΑΜΑΝΤΟΣ *Schol.* Monac. [cod. 91] quam lectionem etiam *Tzetzam* habuisse ex ejus *scholio* ad h. v. patet: ἐνταῦθα σωματοποιεῖ τὸν φόβον, ὡς ἂν ἐν τῷ μέσῳ ἐξ ἀδάμαντος ἦν οὐδαμῶς δυναμένου ῥηχθῆναι. Vulgatam contra etiam *Diacon.* et *Schol. paraphr.* tuentur ἔην, φόβος a φατεινὸς E

C. C. v. 141—317 clupei descriptionem continentes antiquius carmen esse, cui reliqua a rhapsodis postea addita fuerint, putavit *Thiersch*; potius ab Alexandrino aliquo poëta insertos, antiquiorem autem post v. 140 statim posuisse v. 318 — θαῦμα ἰδέσθαι, | θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνί — suspicabatur *Goettling* impugnatus ab *Hermanno*; „cum, qui primus Herculis cum Cycno pugnam narrasset, omnino scuti descriptionem nullam conscripsisse, sed simpliciter scutum inter cetera arma connumerasse“ versibus hoc modo ordinatis et scriptis: v. 128 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον, v. 319 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε· v. 136—138 κρατὶ — θείοιο· v. 135 εἵλετο δ' ὄμβριμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ et v. 320 ἀρσάμενος παλάμῃσι etc. demonstrare conatus est *Deiters* p. 57—60 v. 138 ἀθ *Paley* v. 141. κυάνῳ pro τιτάνῳ conj *Deiters* p. 61. v. 143 „haud dubie spurium“ putabat *Heyne* ad C 481, cui adstipulatus est *Deiters* l. c. λαμπόμενον propter antecedens ὑπολαμπές suspectum *Paleyo* v. 144—153 insulsam esse imitationem „egregiae imaginis“ v. 161—167 putabat *Lehrs* p. 245, contra draconis imaginem interpolationibus purgatam antiquiorem esse probare studuit *Deiters* p. 41 sqq. v. 144—167 tres contineri recensiones, quarum prima v. 144 (δ' ἀδάμαντος ἔην Φόβος) sq. 154 (non 149, ut errore excusum est) — 160 cum Terrore bellica numina juncta, altera v. 144 (δὲ δράκοντος ἔην φόβος) — 153 draconis solam imaginem, tertia

ἔμπαλιν ὄccοιcιν πυρὶ λαμπομένοιcι δεδορκώc·
τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν πλῆτο cτόμα λευκὰ θεόντων,
δεινῶν, ἀπλήτων, ἐπὶ δὲ βλοcυροῖο μετώπου
δεινὴ ἔριc πεπότητο κορύccουcα κλόνον ἀνδρῶν,
cχετλίη, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρέναc εἵλετο φωτῶν,
οἵ τινεc ἀντιβίην πόλεμον Διὸc υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ψυχαὶ μὲν χθόνα δύνουc' Ἄϊδοc εἴcω
αὐτῶν· ὀcτέα δέ cφι περὶ ῥινοῖο caπείcηc
Cειρίου ἀζαλέοιο κελαινῇ πύθεται αἴῃ.
ἐν δὲ προΐωξίc τε παλίωξίc τε τέτυκτο,
ἐν δ' ὅμαδόc τε φόνοc τ' ἀνδροκταcίη τε δεδήει,
ἐν δ' ἔριc, ἐν δὲ κυδοιμὸc ἐθύνεον, ἐν δ' ὀλοὴ κήρ,

R. D. v. 155. φόβοc τ'

L. V. v. 145. ἔμπαλι δ' ὂcc. Mp ἔμπαλιν δ' ὂcc. SE ὅccοιcιν F ὅccοιcι SH ὅccοιcι s ὅccοιο E λαμπομένοιcι M (supra α acc. grav. eras) v. 146. ὀδόντων F πλᾶτο ap θεώντων M v. 147. ἀτλήτων H βλοcυροῖο S μετώπου MSC marg. (m. II) ma προcώπου cum *Diacono* Fsμ (προcώπου μ, τ supra) vC (in textu) H reliqui v. 148. πεπότατο S κορύcca S (acc. postea add?) κωρύccουcα p κορύcουcα p v. 149. cχετλία S ἣ ῥὰ S ἐκ om FμHm εἶλε Fμp αἴνυτο pro εἵλετο sv E marg. βροτῶν pro φωτῶν F βρότων μp βρωτῶν H θνητῶν Voss. v. 151. δύνουc' (in ras) C δύνουcιν Ssvp δύμεναι F(?)μHp (nisi quod H δὺμεναι) δύμενοc V δύνουc' reliqui v. 152. ὀςτεα (voluit ὄcτεα) S cφιν M (ut videtur) E ex corr. a περὶῥινοῖο M (ρ supra) περ ῥινοῖο Fμp περὶῤῥινοῖο C v. 153. Cειρίου M Cειροίου p κελαινῇ Mvm κελαινὴ a μελαίνῃ paucis exceptis reliqui v. 154. προϊείωξίc H τέτυκται S v. 155. ἐκ δ' s ἐνθ' ὅμ. C apud *Rank.* ὅμαδὸc τε M ὅμαδόc τε s φόνοc cum *Diac.* MSsvEp φοβόc C φόβοc reliqui τε ἀνδροκταcίη FCp τ' ἀνδρῶν ἀνδροκτ. Ep τε ἀνδρῶν ἀνδρ. Sp τε ἀνδρῶν ἀνδροκταcιάων p τ' ἀνδροκτ. reliqui δεδήει om p τεδ εδάει C apud *Lenn.* (δεδήει apud *Rank.*) v. 156. ἔριc· ἐν δέ M κύδοιμοc F εὐθύνεον *Gramm.* apud *Cram.* an. Oxon. I p. 55. ὁμίλεον *Hom.* Σ 535 κήρ ex κῆρ corr (ut videtur) M κήρ FSCp κῆρ cum a reliqui

v. 144 (δὲ δράκοντοc ἔην φόβοc) sq. 161—167 draconem anguibus sociatum exhibuerit, probare studuit *Hermann* p. 207 sq.

C. C. Post v. 145 olim primum v. 149 scriptum cχέτλιοc, ὅc ῥα etc, et v. 150, tum demum v. 146—148 positos fuisse *Deiters* p. 45 conjecit v. 149 sq. „supervacaneum modo et ambitiosum ornamentum" videbatur *Wolfio* v. 151—153 ἀθ *Guiet*, „pro spuriis habendi rationem satis firmam desiderat" *Heinrich*, post *Lehrsium* damnavit et „eorum loco quae de dentibus dicta essent v. 146 sqq. substitutos esse a rhapsodo quodam ineptissimo" demonstrare studuit *Deiters* p. 46. v. 153. φαεινῇ πύθεται αὐγῇ vel αἴγλῃ conj *Paley* v. 154—159 ex Homero inepte illatos censuit *Lehrs*; unam esse imaginem ab eodem poeta, qui v. 168 sqq. aprorum leonumque pugnam descripserit, confectam suspicatur *Deiters* p. 43 sq. v. 156—159 = Σ 535—538 post *Schlichtegrollum*

ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν,
δεινὸν δερκομένη καναχῇσί τε βεβρυχυῖα.
ἐν δ' ὀφίων κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν οὔ τι φατειῶν
δώδεκα, ταὶ φοβέεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
οἵ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς υἷι φέροιεν·
τῶν καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο
Ἀμφιτρυωνιάδης, τὰ δὲ δαίετο θαυματὰ ἔργα·
στίγματα δ' ὣς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκουσι,
†κυάνεοι κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν ἠδὲ λεόντων
ἐς σφέας δερκομένων, κοτεόντων θ' ἱεμένων τε,

R. D. v. 166 sq. δράκουσι | κυάνεα

L. V. v. 157. ζῷον E ἀούτατον V ἄατον s v. 158. τεθνηῶτα FμEap τεθνειῶτα duobus exceptis cum a reliqui ^μ^μόθον M ποδόιϊν S v. 159. αἷμα δ' p ἔχε τ' ἀμφ' S ἔχετ' ἀμφ' Ep ὤμοισιν Fp δαφοινεὸν FVp δαφοίνεον M δαφοίνεον cum a reliqui v. 160. καναχῆσι τε S v καταχῆσι τε E βεβριθεῖα S βεβρυχυῖα C cum *Scholio* et *Schol.* Monac. «διὰ τῶν κραυγῶν βρυχομένη» βεβρυχυῖαι V βεβριθυῖαι E βεβριθυῖα paucis exceptis cum a reliqui v. 161. ἐνθ' ὀφίων C ἔσαν ex ἔσσαν corr (ut videtur) M ἦσαν FHp οὔ τι a φατεινῶν E v. 162. ταὶ βόσκονται M in textu (β ex φ corr m. post.; in marg. m. post.: γρ. τ^αὶ^ φοβέεσκον) ταὶ, ^φο^βέεσκον (φο postea add) S v. 163. οἱ τίνες F v. 164. τῶν ex τῷ corr S (καὶ postea add) μάχετο V v. 165. Ἀμφιτρυωνίδης p τὰ δέ γ' ἐδαίετο vel τὰ δέ τ' ἐδαίετο M m. pr. (τάδ' ἐδαίετο corr m. post.) τά δ' ἐδέετο F δ' ἐδαίετο (τὰ om) S τὰ δ' ἐδαίετο Hp τὰ δὲ δαίεσθαι μ τάδ' ἐδαίεσθαι p τάδε δαίετο v δὴ (pro τὰ δὲ) δαίετο E apud *Gaisf.* τὰ δὲ δαίετο cum a reliqui θα^υ^μαστὰ μ θαυματὰ vp *Schol.* ad Pind. Olymp. I 43. θαυμάσια M (m. post. ex θαυματὰ vel δαυματὰ corr) Neap. 1 θωϋτὰ C (sed ωϋτὰ in ras ex corr) ap θαυμαστὰ reliqui v. 166. ὡς C δράκουσιν Fv v. 167. κυάνεοι MSVC (apud *Rank.*) ap (fortasse m) κυάνεα reliqui γένειαν E v. 168. σύων F ἐσάν F ἦσαν Ssp v. 169. ἐσφέας H κοτιέντων Sa τ' ἱεμένων MvCp τ' ἱέμενών F θ' ἱεμένων Hp τιεμένων cum Sa reliqui

---

proscripserunt *Wolf O. Müller Voss Ranke Paley* adeoque *Lennep*; „similiores esse venae Hesiodeae quam Homericae“ censebat *Heyne*; „de industria additos esse a poeta nostro“ putabat *Goettling*

C. C. v. 160 „suspectum habet nec ab una manu confectum credit“ *Deiters* v. 160. βεβρυχυῖα jam conjiciebat *Guiet* (quamquam errore βεβρηχυῖα scripsit) et *Ruhnken* ep. crit. p. 102 probante *Hermanno* [v. 163] *Paley* v. 166 et 167. στιγμαὶ — κυάνεαι conjiciebat *Hermann* Orph. 702, postea „mutata constructione“ κυάνεοι commendabat, quod recepit *Goettling* sed posita post δράκουσι interpunctione

τῶν καὶ ὁμιληδὸν cτίχες ἤιcαν· οὐδέ νυ τῶν γε
οὐδέτεροι τρεέτην· φρῖccόν γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
ἤδη γάρ cφιν ἔκειτο μέγας λῖc, ἀμφὶ δὲ κάπροι
δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχάς, κατὰ δέ cφι κελαινὸν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· οἳ δ' αὐχένας ἐξεριπόντες
κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοcυροῖcι λέουcι.
τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐγειρέcθην κοτέοντε μάχεcθαι,
ἀμφότεροι, χλοῦναί τε cύες χαροποί τε λέοντες.
ἐν δ' ἦν ὑcμίνη Λαπιθάων αἰχμητάων
Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα Δρύαντά τε Πειρίθοόν τε,
Ὁπλέα τ' Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε Πρόλοχόν τε,
Μόψον τ' Ἀμπυκίδην Τιταρήcιον, ὄζον Ἄρηος,
Θηcέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοιcιν·
ἀργύρεοι, χρύcεια περὶ χροῒ τεύχε' ἔχοντες.
Κένταυροι δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἠγερέθοντο
ἀμφὶ μέγαν Πετραῖον ἰδ' Ἄcβολον οἰωνιcτήν,

L. V. v. 170. τῶν γε E καὶ om S ὁμιληδῶν μp ὁμιλαδὸν vp
ιἤcαν M (ex ἔcαν corr, ut videtur) ἰcαν S ἴcαν Cp ἦcαν Hἤcαν p τῶν
γε M (τοίγε m. post.?) FμHm τοίγε Cap τώγε uno excepto cum S reli-
qui v. 171. οὐδ ἕτεροι ex οὐδ ἕτεροι M οὐδ' ἕτεροι FSVCap τρεί-
την M (suprascr. m. post. εεί) φρίccον γέ μεν MCs φρίccοντε μὲν p
φρίccον γε μὲν paucis exceptis reliqui αὐχένος s φρένας pro αὐχένας
F v. 172. γὰρ cφὶν F ἐπέκειτο s λὶc F λίc sVv λῖc reliqui δε-
κάπροιω a v. 173. δυοὶ F δοιόι S δῦοὶ H ψυχᾶc F cφιν a v. 174.
ἀπελίβετ' F ἀπελείβατ' a ἔραζε sCp ἔραζεν SFHEp οἵ δ' MSv οἵδ'
C ἐξεριπόντε s v. 175. τεθνειῶτες MSsvCHEap ὑπαὶ M βλοc-
ά
cυροῖcι p λέουcιν v v. 176. τοί δ' MSva τοῖ δ' F τοίδ' v ἐγει-
ρέcθην M ἐγειρέθην FH ἐγειρέτην μp ἐγειρήθην E κοτέοντε ex κο-
τέοντες corr S κοτέωντε H κότεόν τε p v. 177. cῦες FSp χαροποὶ
τε M χαλεποί τε Vit. λέοντε H v. 178. ὑcμήνη v ὑcμίνη τε μάχη
τε M (sic olim script. a m. I, sed τε μάχη del m. I) ὑcμίνη μάχη Λαπ.
SVp (sed ὑcμίνῃ Sp) Λαπιθίων H Λαπίθων ap v. 179. Hic versus
in C in contextu omissus in ima pag. a m. I suppletus est καὶ νέα
VH ἀμφιάνακτα M (verbo pro nom. proprio accepto) Sap Δρίαντά
τε F (Δρίαντε τε) Hp Πειρίθον εἴτε H v. 180. Ὀπλέα p Φαλή-
ν
ρον τε F Φαληρόν τε p v. 181. Μόμψον Fp Τιταρήcιον (ν add m.
al.) F Ταρήcιον sH v. 182. ἐπι_είκελον v ἀθανάτοιcι MSp In E
(apud *Gaisf.*) vv. 181. 182 in unum contracti sunt: Μόμψον τ' Ἀργείδην,
ἐπιείκ. ἀθ. v. 183 om FH Voss. χρύcεα SVp v. 184. K. δ' ἐτ'
ω
ἑτέρ. S Κένταυροι θ' E apud *Gaisf.* Κένταυροί θ' a ἑτέρεθεν μ v. 185.
Πτεραῖον V ἠδ' FSCHEap Ἄcμολον F (cμ in ras) p

C. C. v. 170 sq. ἀθ *Deiters* p. 16 v. 173—175 ejectis verbis ἀπουράμενοι — κείατο in unum hunc δοιοὶ τεθνηῶτες ὑπὸ βλοcυροῖcι λέουcι contraxit *Lehrs* p. 246 probante *Deitersio* l. c. v. 176 sq. ἀθ *Deiters* l. c. v. 181 ἀθ *Deiters*

Ἄρκτον τ' Οὔρειόν τε, μελαγχαίτην τε Μίμαντα,
καὶ δύο Πευκείδας Περιμήδεά τε Δρύαλόν τε,
ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
καί τε συναΐγδην ὡσεὶ ζωοί περ ἐόντες
ἔγχεσιν ἠδ' ἐλάτῃς αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο.
ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδώκεες ἕστασαν ἵπποι
χρύσεοι, ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὔλιος Ἄρης,
αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελεύων,
αἵματι φοινικόεις, ὡσεὶ ζωοὺς ἐναρίζων,
δίφρῳ ἐπεμβεβαώς· παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε
ἕστασαν ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
τῇ ἰκέλη, ὡσεί τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν,
†ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσὶ χρυσέην τε τρυφάλειαν,

L. V. v. 186. Ἄρκτον θουρειόν τε M Ἄ. τ' Οὔριόν τε F (Ἄρκτόν F) Hp Ἄ. θ' Οὔριόν τε S Monac. m. I. Ἄ. θούριόν τε cum *Diacono* sv (in v θούρ ex corr m. post) Ἄ. θ' Οὔριόν τε Va Ἄρκτονθ' οὔριόν τε C Ἄρκτον τ' οὔριόν τε E De multis codd. nil constat μελαγχαίτην verbo pro nomine proprio accepto M μελεγχέτην F μελεγχαίτα ut videtur H μελαγχέτην S (in S supra ε alt. αι script. [m. post.?]) p μεγαγχήτην E μελαγχαίταν p μελεγχαίταν p τε om s Μίμαντα M v. 187. Πευκίδας Eap v. 188. ἀργυρέας H χρυσέας ex χρυσέους m. post. corr M δ' ἐλάτας μp ἐνὶ M ἐ pro ἐν H ἔχοντας H v. 189. συναΐγδην cum *Etym. M.* p. 41, 31. FμHp (συναΐκτην m. recent. superscripto in Mosq. 1 — ἵκτ in μ, qui συναιγδην sine accent. et punctis diaereseos exhibet; συναίγδην simpliciter H, sed α ex lit. al. corr) συναΐκτην uno excepto cum Sa reliqui ζώοι F v. 190. ἐλάτῃσιν FHp ἐλάτης' sC Par. K ὡριγνῶντο M ὠριγνῶνται s v. 191. βλοσσυροῖο p ἔστασαν MSs v. 192. ἐναρφόρος CHp ἐναρσφόρος MSsVvp ἐναρ[v]οφόρος F ἐναριφόρος E ἐναροφόρος paucis exceptis reliqui v. 193. ἔγχος τ' ἐν Fμp ἔγχος ἐν H χείρεσιν p ἔχών F ἔχοντες E πρυλέεσσιν C apud *Rank.* v. 195. δίφρῳ ἐμβεβαώς s δίφρον ἐμβεβαώς cum *Diacono* p δίφρον ἐμβεβαῶς H δίφρῳ ἐπεμβεβαώς (vel ·ῶς) paucis exceptis cum MFSa reliqui (δίφρως E) δὲ om Mp δὴ pro δὲ Fμp Δεῖμος τε Fv v. 196. ἔστασαν vp ἱέμενοι p κατὰ δ. s v. 197. θυγάτηρ F, sed τ ex corr in ras. ἀγελίη Fp Τριττογένεια vE apud *Gaisf.* *Diaconus* v. 198. ἰκέλη vp et sine acc. H ἰκέλῃ a ἰκελῇ p τὲ (acc. a m. post. add) F v. 199. ἐν χερσὶ sVvC am ἐνὶ χειρὶ Mp ἐν χειρὶ FμH reliqui χρυσέην MFSsVvCHEap χρυσείην reliqui τριφάλειαν SE

C. C. v. 186. Μελαγχαίτην τ' Ἔλατόν τε ex *Jahni* viri egregii his ipsis diebus — pro dolor! — funesta morte rapti conjectura proposuit *Deiters* p. 15 v. 192. καὶ ἦν ἐναρηφόρος dubitanter conj *Paley* v. 193 sq. ἀθ *Deiters* p. 17 sq. v. 195. δίφρου ex v. 324 ed *Dindorf* v. 199. χερσὶν ἰδὲ χρυσέην τρυφάλειαν e conj *Bentlei* probante *Hermanno* ed *Dindorf*, χερσὶ φαεινὴν τε τρυφάλειαν olim conjiciebat *Hermann* ex Hom. K 76, ἔχουσα χερὶ χρυσείην τε τρυφάλειαν vel ἔχουσ' ἐν χερσὶ καρήατί τε τρυφάλειαν conj *Goettling*, ἔχουσα χεροῖν χρυσείην *Paley*; totum versum ex duobus errore conflatum in haec initia ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσί .... et χρυσέην

αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν.
ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορός· ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
ἱμερόεν κιθάριζε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς
χρυσείῃ φόρμιγγι· θεῶν δ' ἕδος ἁγνὸς Ὄλυμπος·
ἐν δ' ἀγορή, περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς
Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺ μελπομέναις εἰκυῖαι.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἴκελος· πολλοί γε μὲν ἂμ μέσον αὐτοῦ

L. V. v. 200. αἰγί τ' ἀμφ' ὤμοισιν M ὤμοισιν etiam FSCHEp (fortasse m) ἐπι sine acc. S ἐπὶ δ' ἔρχετο ceteris omissis H Voss. (λείπει κἀνταῦθα in marg. adscriptum habent F Par. E [κἀνταῦθα Par. E]) φυλοπὴν F v. 201. ἐν δέ οἱ E μέσῳ p v. 202. ἡμερόεν E κιθάριζε MFSμHvap κυθάριζε C κυθόριζε E κιθάριζεν reliqui Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός Msμvp Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός cum FCHa reliqui v. 203. θεῶν θ' v (sed θ' in ras) p δ' om C In v ἕδος in ras ἑδος MHC p ἁγνὸς FHp ἁγνὸν sV ἁγνός vel ἁγνὸς cum MSa reliqui v. 204. ἀγορὴ S (acc. grav. postea add) ἀγορῇ Eap πέρι δ' Cp ἀπείρητος v v. 205. θεαί δ' Mv v. 206. Μοῦcα (ι add m. post., ut videtur) F Πιερίηδες Mp λιγὺ om M λὔγὺ a μελπόμέναις ex μελπόμεν' corr (m. post.) S μελπομένῃς svC εἰκυῖαι F, sed αι in ras. v. 208. πανεύθου Fμp καττιτέροιο Fμp κασιτέροιο (c supra lin. postea add) S κασιτέροιο H v. 209. κλυζομένου s ἴκελος M (ex εἴκ. corr, ut videtur m. I) vHap πολλοὶ γέ μεν FS (μεν ex μιν m. post.) C (γέ μεν apud *Gaisf.*) Hp πολλοί γέ μιν a π. γε μέν μp ἂν μέσον M ἀμμέσον uno excepto cum a reliqui

---

τε τρυφάλειαν . . . . dispescendum esse suspicabatur *Muetzell* de em. theog. p. 262 v. 199 et 200 „si abessent, etsi Palladi duo tantum vss. superessent, tamen nihil admodum ad descriptionem deesset.“ *Wolf*

C. C. v. 200 statim v. 236 sqq. sic scriptos δεινὸν δερκομένη· κεφαλῆς δ' ἀμφὶ στήθεσσι | Γοργείης ἐδονεῖτο μέγας φόβος· οἳ δ' ὑπὲρ αὐτῶν (sive αὐτῆς) | ἄνδρες ἐμαρνάσθην etc. olim excepisse conjecit *Hermann* p. 209 v. 200. ὤμοισιν ἐπῴχετο conj *Paley* v. 203 sq. ἀθ *Lehrs* p. 247 v. 203—205 ejectis verbis θεῶν — ἀγῶνι in unum hunc χρυσείῃ φόρμιγγι· θεαὶ δ' ἐξῆρχον ἀοιδῆς contraxit *Deiters* p. 20 *Bauermeistero* auctore, cujus invento probato ejecta verba hoc modo in ordinem redacta ἐν δ' ἀγορή· περὶ δ' ὄλβος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο | ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεῶν δ' ἕδος ἄγνυτ' Ὄλυμπος post v. 206 e conj inferebat *Ranke*, qui etiam „fortasse post v. 203 versus aliquos excidisse“ suspicabatur v. 203. ἄγνυτ' Ὄλυμπος e conj *Heinsi* praeter *Lennepium* receperunt omnes fere *editores*, ᾤγνυτ' Ὄλυμπος conj *Guiet* [v. 203 sq.] *Goettling*, qui simul, „si omnia haec sint ejusdem poetae“, in priore editione ἁγνὸς Ὄλυμπος | ἦν ἀγορή, in altera ἁγνὸν Ὀλύμπου | ἦν ἄγυρις conjiciebat [v. 204] auctore *Schlichtegrollo* ed *Heinrich* et *Dindorf*, non suo loco positum esse putabat et olim post v. 206 transponebat *Hermann* v. 204. περὶ δ' ὄχλος conj *Clericus* v. 205. ἀθανάτων· ἐν ἀγῶνι θεαὶ δ' ἐξῆρχον auctore *Graefio* interpungebat *Heinrich* v. 209—212 initio tantum duos versus fuisse, in quibus cum duplex lectio δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον et ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθύνεον

δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον ἰχθυάοντες,
νηχομένοις ἴκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες
ἀργύρεοι δελφῖνες † ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς·
τῶν ὕπο χάλκειοι τρέον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς
ἧστο ἀνὴρ ἁλιεὺς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον, ἀπορρίψοντι ἐοικώς.
ἐν δ' ἦν ἠυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσεύς,
οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσίν, οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ,
θαῦμα μέγα φράσσασθ', ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.
τῶς γάρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
χρύσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα·

L. V. v. 210. ἰχθυάωντες H v. 211. νηχομένοις F, sed o alt. partim in ras (ex α corr?) ἴκελοι Fvap δοιοί δ' M δοιοι cum ras in med. voce μ δοιώ sv ἀναφυσιόωντες ex ἀναφυσσιόωντες corr S ἀμφυσιόωντες FHp ἀμφυσιοῶντες μ v. 212. ἀργύφεοι Voss. δελφῖνες v, sed ες in ras. ἐθοίνων cum *Diacono* v ἐθινον E ἐφοίβων [οἱ] V ἐφόντων Vit. ἐφοίτων cum Ca reliqui ἔλλοπας F ἐλλόπας E ἰχθύς M v. 213. τῶν δ' ὑπὸ χάλκεοι M (χάλκεοι etiam a) τῶν ὑπὸ χ. FS (χάλκεοι S) τῶν ὑποχάλκεοι C τῶν ὕπο χάλκεοι H (ὕπο H) p τῶν δ' ὕπο χάλκειοι vE τῶν δ' ὑποχάλκειοι sp τῶν ὕπο χάλκειοι ut videtur reliqui θέον pro τρέον FμHp v. 214. ἧστο C ap. *Lenn.* ἀνὴρ M, sed ν ex μ ut videtur corr. ἁλιεὺς p ἁλιή vel simile quid H δεδοκεύμένος [η] [η add m. post.] S δεδοκευμένος p χεσὶν [ρ] F v. 215. ἰχθῦσιν SCp ἀποῤῥίψαντι E apud *Gaisf.* p v. 216. ἠυκόμοιο FE ἠϋκόμοιο Sap ἠϋκόμοιό H εὐκόμοιο p τέκος om Sap ἱππότα S v. 217. οὔτ' H ἄρ MFSH Cap ἐπιψαῦον E v. 218. μέγα om C φράσασθαι MCp φράσσασθαι FμVv φάσσασθαι H (sed α pr. et tert. et σ pr. ex corr) φράσασθ' Ssvp φράσσασθ' a reliqui οὐδαμη C ἐστήρικτοι F v. 219. τῶς Fp παλέμεν M ,τεῦξε | κλυτὸς M Ἀμφιγύειης H v. 220. ποσὶν FSHp ἔσχε VC (apud *Lenn.* et *Rank.*) πέδήλα C (πέδηλα legit collator Muetzellianus)

---

esset, imperite utraque conjuncta interpolationem majorem illatam esse putabat *Lehrs* p. 248, quem secutus *Deiters* p. 23 ejectis v. 210 sq. continuos v. 209 et 212 pro genuinis habet

C. C. v. 213—215 ἀθ *Deiters* l. c. et *Paley* ex Theocr. I 39 illatos esse ratus v. 216—235 peculiarem exhibere Persei Gorgonumque imaginem in una recensione medio clupeo destinatam itaque v. 216 primitus scriptum fuisse ἐν μέσσῳ μὲν ἔην Δανάης τέκος conjecit *Hermann* p. 209 et 213 v. 217—219 resectis tum v. 220 χρύσεος scribendum censet *Deiters* p. 24 sq., post quod verbum duplicem fuisse recensionem, quarum prior v. 220 ἀμφὶ δὲ ποσσὶν etc. usque ad v. 222 — ὃ δ' ὥστε νόημ' ἐποτᾶτο, posterior v. 224 ἀμφὶ δέ μιν κίβισις etc. usque ad v. 228 sic scriptum ἔπτατο δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικώς continuerit, quo versu Persei descriptio olim finita fuerit, totum v. 223 autem primumque v. 224 vocabulum Γοργοῦς et v. 229 initium Περσεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο a „consarcinatore" illata esse, qui conjunctae utrique recensioni ea, quae infra v. 229 ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν etc. usque ad v. 237 — μέγας φόβος leguntur, adjunxerit, demonstratum ivit *idem* p. 26—29

ὤμοιcιν δέ †μιν ἀμφὶ μελάνδετον ἄορ ἔκειτο
χάλκεον ἐκ τελαμῶνος· ὃ δ' ὥςτε νόημ' ἐποτᾶτο·
πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου
Γοργοῦς· ἀμφὶ δέ μιν κίβιcιc θέε, θαῦμα ἰδέcθαι,
ἀργυρέη, θύcανοι δὲ κατηωρεῦντο φαεινοί,
χρύcειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοιcιν ἄνακτος
κεῖτ' Ἄιδος κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουcα·
αὐτὸς δὲ cπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι ἐοικὼς
Περcεὺς Δαναΐδης ἐτιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
Γοργόνες ἄπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
ἱέμεναι μαπέειν· ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
βαινουcέων ἰάχεcκε cάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃcι δράκοντες
δοιὼ ἀπῃωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα·

L. V. v. 221. ὤμοιcι FSsHp ὤμοιcιν C ἄμφι p ἀμφιμελάνδετον FSCap ἄορ MFSsvCEap v. 222. χαλκέου Fμ (sine acc. μ) Hp ő δ' vel ὅ δ' S ὅδ' vel ő δ' va νόημ' ἐποτᾶτο M νόημα ποτᾶτο FsVvCp νόημα πότατο H νόημ' ἐποτᾶτο cum a reliqui v. 223. κάρη M κάρα v v. 224. κίβηcιc vH κίβυcιc p κύβιcιc Sap κίβιριc VC κίβιcιc cum *Apollodor.* (interpol.) II 4, 2 *Etym. M.* p. 513, 1. reliqui θαῦ^μα^ H vv. 225, 226 in S in ima pag. scripti sunt v. 225. ἀργυρέη M θύccανοι C δὲ om E κατηώρῶντο H κατηωροῦντο E v. 226. χρύcεοι SC Hp v. 227. κεῖτ' — κυνέη postea suppl in S (in ras) αἰὲν ἔχ. p v. 228. δε M ἐοικως M v. 229. Δαναΐδος vel Δαναίδος τ' Fμ H (sine τ' H) p Δανάης V τ' ἐτιταίνετο F τετειταίνετο H v. 230. ἄπλητοὶ M ἀπλητοί F ἄπλατοί H φατοὶ Sp ἐρρόωντο S ἐρρώωντο B ἐῤῥόωντο p v. 231. ἱέμεναι M ἱέμεναι p μ^ρ^απέειν F (ρ add m. post.) μαρπέειν Sp μαπαίειν H ματέειν p χλωροῖc E v. 232. ἰάχεcκε M ὀρυγμαδῷ FsμVvHm ὀρυμαδῷ p vv. 233. 234 in H in unum contracti sunt: ὀξέως ἀπηωρεῦντ' ἐπ. κ. v. 233. ὀξέως FμHEp κεκληγός pro καὶ λιγέως Par. DG δράκοντες MFSsμVCEam δράκοντε reliqui v. 234. ἀπηωρεῦντο p ἀπηορεῦντο p ἐπὶ κυρτώεντα M (ἐπὶ

C. C. v. 221. δέ οἱ ἀμφὶ conj *Goettling*, δ' ὃ μὲν ἀμφὶ *Hermann*, γε μὲν ἀμφὶ *Ranke* v. 222. ὃ δ' ἔπτατο ὥςτε νόημα ed *Dindorf* e conj *Hermanni* Orph. 694, qui postea ὃ δ' ὥςτε νόημ' ἐποτᾶτο commendavit a *Goettlingio* et *Lennepio* receptum Inde a v. 228 quaecunque usque ad v. 313 sequantur amplificandi gratia postea a variis poëtis addita esse genuinae clupei descriptioni, quae primitus tantum *Perseum* in medio positum et *sex* aprorum leonumque Centaurorum Lapitharumque Martis Minervae Deorum concilii portus *imaginibus* circumdatum cum *anguibus* senis et Perseum cingentibus et senas imaginum areas distinentibus atque *Oceano* omnia continente habuerit, sententia est *Lehrsi* p. 249 Post v. 229—231 ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν — μαπέειν primitus positos fuisse v. 236 sqq. ἐπὶ δὲ δεινοῖcι καρήνοιc etc., quorum loco „aliquis Persei imagine descriptionem terminaturus" v. 231 sq. ἐπὶ δὲ χλωροῦ — ὀρυμαγδῷ, alius v. 233 sq. ἐπὶ δὲ ζώνῃcι — κάρηνα substituerit, probare studuit *Deiters* p. 51 sq.

λίχμαζον δ' ἄρα τώ γε, μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
ἄγρια δερκομένω· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοις
Γοργείοις ἐδονεῖτο μέγας φόβος. οἳ δ' ὑπὲρ αὐτέων
ἄνδρες ἐμαρνάσθην πολεμήια τεύχε' ἔχοντες,
τοὶ μὲν ὑπὲρ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
λοιγὸν ἀμύνοντες, τοὶ δὲ πραθέειν μεμαῶτες·
πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι δῆριν ἔχοντες
μάρνανθ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐυδμήτων ἐπὶ πύργων
χάλκεον ὀξὺ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
ζωῇσιν ἴκελαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο·
ἄνδρες δ', οἳ πρεσβῆες ἔσαν γήρᾳ τε † μέμαρται,

R. D. v. 245. γῆράς τ' ἐμέμαρπεν γῆράς τε μέμαρπον

---

ex ἐστὶν corr) ἐπικυρτώωντε Fμa (ἐπικυρτώωτε a) p ἐπὶ κυρτόωντε S ἐπικυρτόωντε p ἐπικόρτόωντε p κάρηα E

L. V. v. 235. λίχμασον M (αἰ supra λ scripto) SsvEp λίκμασον F (ζ supra c scripto m. recentiss.) Hp λίχμασσον V λίχμάσον (c supra α, m. ead.) C λίχμασόν a τῶ̀γε F ὀδόντες F (α suprascr. m. II) v. 236. ἐπὶ δεινοῖσιν δὲ M ἐπὶ δεινοῖσι δὲ a σὲ pro δὲ H v. 237. Γοργείης ap Γοργίης Fp οἵ δ' M οἵδ' C ἡ δ' sv αὐτῶν MμHp v. 238. ἔχονες S v. 239. τοι M τὸν s ἀπὸ (?) M ὑπὲρ cum *Diacono* sCHm ὑπὸ cum Sva reliqui πόληος SC (m. pr. ut videtur) p v. 240. ἀμὺνοντ δι δὲ' M δὲ διαπραθέειν MSp δὲ διαπροθέειν p δὲ παραθέειν FμHp δὲ προθέειν a μεμαῶες S v. 241. πλεονες S v. 242. μάρνασθ' FH δὲ in S supra lin. (m. post.?) ἀπὸ π. sv v. 243. κάτε δ' ἐδρ. S κατὰ ἔδρυπτόν τε p v. 244. ζωοῖσιν S ζωῇσιν τ' C ap. *Rank.* (de τ' nihil collator Muetzellianus) ' ἴκελαι Fsvp ἴκέλαι H ἴκελα Sp ἴκελ'|||| C (duabus litteris post λ erasis) ἶκελ' a v. 245. δέ οἱ F πρέσβυες M ἦσαν Fp γῆρας τε μέμαρπτον M γῆράς τε μέμαρπτον p γῆρας τ' ἐμέμαρπτεν C in marg. (m. II) ap γῆρας τ' ἐμέμαρπτον a lemma *Schol.* Monac. [cod. 91] γῆράς τ' ἐμέμαρπτεν p γῆράς τε μέμαρπτο p γήρᾳ τε μέμαρται VC in textu (μέμαρται in ras) et sic scribi iubet *Schol.* Monac. «γῆρας τ' ἐμέμαρπτον· τὸ γῆρας κατέλαβον. γρ. γήρᾳ τε μέμαρται ἤγουν μεμάρανται ὑπὸ τοῦ γήρως» γῆράς τε (vel γῆρας τε) μέμαρπον ut videtur reliqui (cum FSsv [qui omnes γῆρας] μH [γήρας τὲ H])

C. C. Post v. 236 continuo olim conjunctum cum v. 200 (vid. ad eum ipsum versum) duplicem olim fuisse recensionem, quarum prior v. 237—257 et v. 261—263, altera v. 237—248 (scripto αἵ δὲ μεταῦτις) et v. 258—260 continuerit, sententia est *Hermanni* p. 209 sq. „Duarum urbium descriptionem ab initio tantum v. 239—242 et v. 270 (scripto δάκρυσι μυδάλεαι) — 280 omissis omnibus, quae etiam ab Homero absint, comprehensam fuisse" *Deiters* p. 35—40 ostendere conatus est
v. 243. χαλκέων conj *Hermann*, χάλκεαι *Paley* v. 245. γῆράς τε μεμάρπει ed *Dindorf* ex *Hermanni* conj, qui postea duplicem recensionem unam γῆράς τε μέμαρτο alteram γῆράς τ' ἐμέμαρπεν e librorum diversitate eruit; γήρᾳ τ' ἐμέμαρπτο per schema Pindaricum olim scripsit *Goettling*, qui postea γῆράς τε μέμαρπεν ed et ex Homero ω 390 καὶ γῆρας ἔμαρψεν conj

ἀθρόοι ἔντοcθεν πυλέων ἔcαν, ἂν δὲ θεοῖcι
χεῖραc ἔχον μακάρεccι, περὶ cφετέροιcι τέκεccι
δειδιότεc· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον. αἳ δὲ μετ' αὐτοὺc
Κῆρεc κυάνεαι, λευκοὺc ἀραβεῦcαι ὀδόνταc,
δεινωποὶ βλοcυροί τε δαφοινοί τ' ἄπλητοί τε
δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων· πᾶcαι δ' ἄρ' ἵεντο
αἷμα μέλαν πιέειν· ὃν δὲ πρῶτον †μεμάρποιεν
κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
†βάλλ' ὄνυχαc μεγάλουc· ψυχὴ δ' Ἄιδόcδε †κατεῖεν
Τάρταρον ἐc κρυόενθ'· αἳ δὲ φρέναc εὖτ' ἀρέcαντο
αἵματοc ἀνδρομέου, τὸν μὲν ῥίπταcκον ὀπίccω,
ἂψ δ' ὅμαδον καὶ μῶλον ἐθύνεον αὖτιc ἰοῦcαι.
Κλωθὼ καὶ Λάχεσίς σφιν ἐφέστασαν· ἣ μὲν ὑφήσσων

L. V. v. 246. ἀθρόον p ἔντοcθεν VC (v pr. ex corr) ἔκτοθεν H Vit. ἐκτοcθε p ἔκτοcθεν cum MFSsva reliqui πυλάων p ἦcαν FHp ἐν pro ἂν M ἀν a θεοῖcιν v v. 247. cφετέροιc τεκέεccι VC cφετέροιc τοκέεccι Voss. cφετέροιcι τέκεccι reliqui (τέκεccιν v) v. 248. τοί δ' Mv τόιδ' a v. 249. κυάνεοι FμHp v. 250. δεινωτοὶ Fμp δεινωταὶ H βλοcυραὶ [οι] τε F βλοcυραὶ τε H βλοccυροίαι τε p et sine acc. μ βλοccυροί τε p δαφοιναὶ H δαφοινοίαι τ' Fp et sine acc. μ δαφοινόι τ' a ἄπληcτοί τε p ἀπληcτόι τε a ἄπλατοί τε Voss. v. 251. ἔχοντεc V περὶ πιπτὸντων M περιπιπτόντων C (ap. *Rank.*) p περι π. v ἂρ MFSCHa ἵεντο FSap v. 252. αἶμα a ὅν δ' ἂν S μεμάρποιεν FSμVHp (fortasse m) μεμάρπτοιεν p μάρποιεν sv μάρπτοιεν p μεμάποιεν cum a reliqui v. 253. νεώτατον Sp αὐτῶν H v. 254. ψυχὴν FSμHm ψυχήν Ma ψυχὴ reliqui (ψυχή v) αἴιδόcδε M κατεῖεν cum ἔπεμψαν (pro explicat.) suprascr. F δεκακεῖεν a Mosq. 2 marg. v. 255. κρυόεντ' [π] M κρυόεντα Sp φρένεc Cp αὐτὰρ ἔccαντο Fμp εὖτ' ἀρεc[ω]-cαντο (sic) S εὖτ' ἂρ ἔcαντο sVC εὖτ' ἂρ ἔcαντο v εὖτ' ἂν ἔcαντο p εὖτ' ἂρ ἄcαντο Par. GK αὐτὰρ ἄcαντο H αὐτὰρ ἔρυcαν Voss. εὖτ' ἀρέcαντο cum Ma reliqui v. 256. ἀνδρομαίου Fp ἀνδρομέοιο p ῥίπαcκον p ὀπίcω Cp v. 257. ἄψ δ' ὅμαδον Msva (ὅμ. a) ἄψ δ' ὅμ. F ἂψ δ' ὁμαδὸν S ἄψ' ὅμαδον C (ἂψ legit collator Muetzellianus) ἐθὺνεον M ἐθύνιον H εὐθύνεον *Gramm.* ap. *Cram.* an. Oxon. I p. 55 (cf. ad v. 156) v. 258. Λάχεcίc M (c post ι add m. recentissima) F Λαχεcίcφιν V Λάχεcιc cφὶν v ὑφήccων ex ὑφάccων (m. II) corr (ut videtur) M

C. C. v. 250 dubitanter ἀθ *Paley* v. 251—257 ex duabus constare recensionibus, quarum prior post v. 251 sq. πᾶcαι δ' ἄρ' ἵεντο | αἷμα μέλαν πιέειν statim v. 255—257 αἳ δὲ φρέναc εὖτ' ἀρέcαντο — ἰοῦcαι habuerit, altera 'ab alio quodam Homerum imitaturo substituta' v. 251—254 πᾶcαι δ' ἄρ' ἵεντο — Ἄιδόcδε κατῆει (sic!) continuerit v. 252 scripto ὃν δὲ πρῶτόν γε μεμάρποι, verba autem Τάρταρον ἐc κρυόενθ' v. 255 a consarcinatore illata esse conjecit *Deiters* p. 36 sq. v. 251. πᾶcαι γὰρ conj *Paley* v. 254. κατῆεν cum *Matthiaeo* et *Buttmanno* corr *Wolf*, ψυχὴν δ' Ἄιδόcδε καθίει conj *Hermann* v. 255. εὖτ' ἀάcαντο vel εὖτ' ἄρ' ἄcαντο conj *Paley* v. 258—260 *Guieto* quodammodo duce — qui „an Κῆρεc illae", inquit, „differunt a Parcis Clotho

Ἄτροπος οὔ τι πέλεν μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα † ἥ γε
† τῶν γε μὲν ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε.
πᾶσαι δ' ἀμφ' ἑνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο,
δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
χλωρή, ἀυσταλέη, λιμῷ καταπεπτηυῖα,
γουνοπαχής· μακροὶ δ' ὄνυχες χείρεσσιν ὑπῆσαν.
τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
αἷμ' ἀπελείβετ' ἔραζ'· ἡ δ' ἄπλητον σεσαρυῖα
εἱστήκει, πολλὴ δὲ κόνις κατενήνοθεν ὤμους,
δάκρυσι μυδαλέη. παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν·
χρύσειαι δέ μιν εἶχον ὑπερθυρίοις ἀραρυῖαι

L. V. v. 259. πέλει VCap ἀλλ' ἄρα ὁ (ι) ἥδε F ἀλλ' ἄρα ἥδε μH (ἥδε ex ἤδη corr) p ἀλλ' ἄρ ἥγε p ἀλλὰ καὶ ἔμπης v cum satellitibus suis ἀλλ' ἄρα ἥγε cum a reliqui v. 260. τῶν γε μὲν m. I postea add in M τῶν γέ μεν F τῶν μὲν ἀλλ. C ἡ μὲν ἀλλ. Vit. προφερὴς M, sed φ ex corr (m. I) προφερής τε πρ. VC πρεσβυτὰτη M τε post πρεσβ. om S v. 261. παῖσαι C marg. (apud *Rank.*) a ἀμφὶ Sp αμφ' a ἐνὶ a v. 262. δεινά δ' Mva ἐς om p εἰς FμHp ὄμμασι F ὄμματι C θυμήνασθαι s v. 263. χεῖρας v ἰσσώσαντο v Post v. 263 repetunt v. 253 (scripto νεώτατον pro νεούτατον) Sp (In M Mosq. 2 versus primo repetitus postea deletus est) v. 264. πάρ δ' a ἐπὶ σμ. MHa τε om p v. 265. αὐαλέη FμHp (τε post αὐαλ. add FH) ἀϋσταλέη cum a Mosq. 2. Monac. m. I. αὐσταλέη uno excepto reliqui καταπτηυῖα signo affixo, quod in marg. repetitur, addito λείπει F v. 266. γουνοπαγὴς FμHp γουνοπαλῖς V γουνοπαχής uno excepto reliqui (in v ης ex corr) μακροί δ' v χείρεσιν p ἐπῆσαν sv v. 267. τῆς δ' ἐκ Cvp τῆς, ὢ μὲν H τῆς ἐκ μὲν sine δ' cum *Longin.* de subl. IX 5 reliqui (μὲν om VC) μῦξαι FCvHp μίξαι M μύξαι cum a *Longin.* l. l. reliqui v. 268. ἀπέλειβεν VC ἔραζε Cap ἔραζεν p ἔραζ' reliqui (in F post ζ aliquid eras) ἥ δ' SCv ἣ δ' a ἄπληστον M σεσηρυῖα Fμp σηρυῖα H v. 269. πολὴ p κατενήνοχεν FH κατενη(νο)χεν μ v. 270. δὰκρυσι S μηδαλέη à περὶ pro παρὰ Monac. m. pr. δέ οἱ πύργος H δέ οἱ πῦργος Fμ (οι in μ) p v. 271. χρύσιαι F χρύσειον s ὑπὲρ θυρίοις MS ὑπέρθουρίοις p ὑπὲρ θερίοις H

Clotho Lachesi et Atropo? an hac principes seu praesides illarum?"— ἀθ *Hermann Ranke Deiters*, qui quidem etiam Achlyis imaginem v. 264—269 et a Kerum et a Parcarum descriptione diversam alii poëtae adscribit p. 38—40, et *Paley*, qui praeterea aut post v. 259 versum hujuscemodi μικρὴ μὲν δέμας ἦεν, ἀφαυροτέρη δ' ἐτέτυκτο excidisse, aut v. 259 sq. ἀλλὰ καὶ ἔμπης | ἥ γε μὲν ἀλλάων scribendum putat

C. C. v. 260. τῶν μέν τ' ἀλλάων olim ed *Goettling* ex *Hermanni* conj, qui postea v. 259 sq. ἀλλ' ἄρα τῶν γε | ἥδε μὲν ἀλλάων scribendum censuit v. 264 sqq. Tristitiae imaginem utpote ad bellicas miserias pertinentem in una alterave recensione statim post v. 260 positam fuisse opinatus est *Hermann* p. 210

ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ᾽ ἄνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ ἐυςςώτρου ἐπ᾽ ἀπήνης
ἦγοντ᾽ ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ᾽ ὑμέναιος ὀρώρει·
τῆλε δ᾽ ἀπ᾽ αἰθομένων δαΐδων ςέλας εἰλύφαζε
χερςὶν ἔνι δμωῶν· ταὶ δ᾽ ἀγλαΐῃ τεθαλυῖαι
πρόςθ᾽ ἔκιον· τῇςιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἕποντο·
τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν ςυρίγγων ἵεςαν αὐδὴν
ἐξ ἁπαλῶν ςτομάτων, περὶ δέ ςφιςιν ἄγνυτο ἠχώ·
αἳ δ᾽ ὑπὸ φορμίγγων ἄναγον χορὸν ἱμερόεντα.
ἔνθεν δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ᾽ αὐλοῦ,
τοί γε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ᾽ ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
τοί γε μὲν αὖ γελόωντες ὑπ᾽ αὐλητῆρι ἕκαςτος

L. V. v. 272. ἑπτάπυλαι Sp τοί δ᾽ M ἀγλαιης M ἀγλαΐοις s ἀγλαΐαις λαοῖς τε S ἀγλαΐαις χόροις τε p v. 273. εἶχον ex ἔχον corr F εἶχον H τοι M γὰρ om Fp (in M supra lin. add m. post.) ἐϋςώπτρου M (π postea delet.) S (ἐϋ in ras) εὐςώτρου Fp ἐυςώτρον H ἐϋςώτρου va ἐϋςςώτρου reliqui ἀτήνης ap v. 274. ἤγοντ᾽ S ἠγοῦντ᾽ v πολύς δ᾽ MFv v. 275. δ᾽ ὑπαιθομένων M δ᾽ ἀπαιθομένων sC δ᾽ απ᾽ αἰθ. a δέ τ᾽ αἰθ. *Etym. M.* p. 300, 4. εἰλύφαζεν SV *Etym. M.* l. l. εἰλύφαζε Fa εἰλύφαζεν v εἰλύφα||ζε H εἰλύφαζε reliqui v. 276. ἐνὶ cum a c, H excepto, qui ἐνι (ἀνι Vit.) ἐ. δμωῶν S Par. DFG Mosq. 2 ἀνιδμωῶν Vit. ἐ. δμώων cum a reliqui ταί δ᾽ἀγλ. a ταί τ᾽ ἀγλ. S Rehd. p αἱ δ᾽ ἀγλ. p ἀγλαΐαις Fap ἀγλαίαις H Voss. m. II. ἀγλαΐαι M ἀγλαίαι Voss. m. I. ἀγλαΐῃ uno excepto reliqui τεθηλυῖαι M (ex τεθαλυίαι corr m. I.) μHp v. 277. τῇςι FSμ (m. II.) C (τῄςι C) Hp (fortasse m) τοῖςι Sa Voss. τοῖςιν reliqui v. 278. τοι M ὑπὸ MSμ VCa ὑπαὶ reliqui λιγυρῶν M (λ supra lin.) ἴεςαν FSp ἵεςςαν VC Monac. ἵεςαν reliqui αὐδήν M ἀοιδὴν sVvCp v. 279. ἀπαλῶν p ςτομάτων F, sed o in ras. ςφιν p ἄγνοιτο s v. 280. αἳ δ᾽ S αἵδ᾽ vel αἵ δ᾽ Ca ὑπο a v. 281. αὖ ἑτέρ. VCap ἑτέρωθεν SsCp ἑτέρωθι FHp ἑτέροθι μ (ω supra lin.) ὑπ᾽ om Sp αὐλῶ v v. 282. πέζοντες Fap v. 283 om FμH Par. HK Voss. Rehd. Mosq. 1. τοὶ δὲ μὲν v μὴν S αὖ om *Schol.* ad Aristoph. Av. 1426 (οὖν pro αὖ cod. Rav.) αὐλητῆρι

C. C. v. 272—291 tres continere recensiones, quarum prima v. 272—281, altera v. 272 cum 273 sic conjuncto: ἑπτὰ πύλαι· τοὶ δ᾽ ἔνδον ἐυςςώτρου ἐπ᾽ ἀπήνης, v. 274. 282 284—291, tertia v. 272—274. 283. 287 sic scripto: πέπληγον χθόνα δῖαν· ἐπιςτολάδην δὲ χιτῶνας v. 288—291 constiterit, conjecit *Hermann* p. 210 sq. v. 274. ἦγόν τ᾽ ἀνδρὶ γυναῖκα πολύς θ᾽ ὑμέναιος conj *Heyne* ad Hom. Σ 493 et nuper *Paley* v. 275 sqq. duplicem recensionem continere, quarum „prima eaque genuina nuptiae tantum descriptae fuerint usque ad v. 280", in altera omissis v. 277—280 post v. 276 continuo v. 284 sqq. secuti fuerint, in his recensionibus conjungendis autem v. 281 sq. insertos, v. 283 vero postea additum esse demonstrare studuit *Deiters* p. 34 sq. v. 277. τῇςιν δὲ probabat *Heinrich* v. 280. οἳ δ᾽ ὑπὸ e conj *Guieti* et *Hermanni* ed *Goettling* v. 282. τοὶ μὲν δὴ παίζοντες scribendum omisso v. 283 putat *Paley* v. 283 (cf. ad v. 299) variationem esse v. 282 monuit *Hermann* p. 210

πρόcθ᾿ ἔκιον. πᾶcαν δὲ πόλιν θαλίαι τε χοροί τε
ἀγλαΐαι τ᾿ εἶχον. τοὶ δ᾿ αὖ προπάροιθε πόληος
νῶθ᾿ ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ᾿ ἀροτῆρες
ἤρεικον χθόνα δῖαν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
ἐστάλατ᾿. αὐτὰρ ἔην βαθὺ λήιον· οἵ γε μὲν ἤμων
αἰχμῇς ὀξείῃσι κορωνιόωντα πέτηλα,
βριθόμενα σταχύων, ὡσεὶ Δημήτερος ἀκτήν·
οἳ δ᾿ ἄρ᾿ ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον καὶ ἔπιτνον ἀλωήν.
οἳ δ᾿ ἐτρύγων οἴνας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
οἳ δ᾿ αὖτ᾿ ἐς ταλάρους ἐφόρευν ὑπὸ τρυγητήρων

R. D. v. 289. κορωνιόεντα aut κορυνιόεντα

ἕκαστος MSCap *Schol.* Rav. ad Aristoph. l. l. (αὐλητῆρος ἕκ. *Schol.* rell.) αὐλητῆρι δ᾿ ἕκαστος reliqui

L. V. v. 284. πρόσθε p πρόθ᾿ FH ἕκιον F, sed o in ras m. post. θαλειαί τε s θαλεῖαι τε V θάλιαί τε ap χορόι τε a v. 285. τοί δ᾿ MS τοι δ᾿ Fa τοίδ᾿ p προπάροιθεν Hp v. 286. ἐπιβάντ᾿ FμHp ἐπι_βάντες (τες in ras) v οίδ᾿ C v. 287. δίαν FCp ἐπιστοχάδην F μHp χιτῶνα H v. 288. ἔσταλτ᾿ ap ἐστείλαντ᾿ FμH (in H λ ex corr) p λήιον p οἱ γέ μεν M ἥμων Ss v. 289. αἰχμαῖς VCp ὀξείῃσι ex ὀξύῃσι corr S κορυνιόεντα sV κορωνιόεντα FHp κορυνιόεντα aeque atque κορωνιόεντα agn. *Diaconus* κορωνόεντα μ κορωνιόωντα uno excepto cum MSa reliqui πέταλα p v. 290. βριθόμεν᾿ ἀσταχύων Fμp βρίθομεν ἀστ. H v. 291. οἵ δ᾿ Mv οἵδ᾿ Ca *Etym. M.* p. 366, 43. οἳ δ᾿ Sp οἱ δ᾿ reliqui ἄρ SvCa ἐν om sv ἐλεδανοῖσι Fp ελεδανοῖσι H ἐλλεδανοῖσι ex ἐλεδ. corr (postea) S ἐλεδανοῖσι (λ supra) C (m. ead.) ἐλλεδανοῖσι ap ἐλεδανοῖσι p δὲ pro δέον Fp ἔπιπλον a Monac m. I. (ἔπιμπλον m. II.) Par. AE marg. Mosq. 2. ἔπιπτον ex ἔπιπνον corr (postea) S ἔπιπνον μ ἔπιτνον paucis exceptis reliqui. Utramque lectionem (cum ἔπιπλον tum ἔπιτνον) novit cum *Diacono Etym. M.* l. l. ἄλωήν ex ἄλ. corr M ἀλώην S ἀλοὴν F ἀλωή v v. 292. οἵ δ᾿ MSva οἵδ᾿ C οἱ δ᾿ cum a reliqui ἐνὶ M ἔχονες S v. 293. οἵ δ᾿ MSv οἵδ᾿ Ca οἱ δ᾿ cum *Etym. M.* p. 634, 41 reliqui δ αὖτε ταλ. H αὔτ᾿ v (acc. postea add; cum gl.: αὐτὰ) ἐν ταλάροις sVv ἐς ταλάρους firmat *Etym. M.* l. l. (cf. p. 745, 3) ἔφερον *Etym. M.* p. 634, 41. (ubi legitur ἐς ταλάρους ἔφερον βότρυας μεγάλων κτλ.) ἐφόρευν firmat *idem* p. 745, 3. ἀπὸ s τρυγητόρων C

C. C. v. 286 omnibus intermediis omissis ab initio statim cum v. 301 sqq. sic conjunctum fuisse νῶθ᾿ ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον· οἳ δ᾿ ἐμάχοντο | πύξ τε καὶ ἑλκηδόν etc. „quorum loco alius Homericam illam agriculturae descriptionem recitaverit versu aut 295 aut 298 (seu 300) finitam", sententia est *Deitersi* p. 31 sq. v. 289. κορυνήεντα conj *Hermann*, κορυνώεντα *Goettling* v. 290 ἀθ *Deiters* p. 32 *Paley*

v. 292—300. „Sieht ganz aus, wie eine alte Variation, Doppelstelle, wenn sich so einer nicht selbst variierte." *Wolf.* [293—295] ut alterius recensionis *Paley* „Trium quorum versus hic conjuncti sunt poetarum unus versui 292 adjunxerat v. 293—295, alter eorum loco v. 296—298. Tertius servatis v. 296 sq. nonnisi versus 298 loco posuit v. 300. Nam hunc qui praecedit ex v. 283 temere repetitus est." *Dindorf* consentiente *Hermanno* p. 211 v. 293. ἐν ταλάροις probabat *Voss*

λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃς ἑλίκεσσιν·
οἳ δ᾽ αὖτ᾽ ἐς ταλάρους ἐφόρευν· παρὰ δέ σφισιν ὄρχος
χρύσεος ἦν, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο,
σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι.
βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἵδε.
οἵ γε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ᾽ ἤρυον. οἳ δ᾽ ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἑλκηδόν. τοὶ δ᾽ ὠκύποδας λαγὸς ᾕρευν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντε κύνε πρό,
ἱέμενοι μαπέειν, οἳ δ᾽ ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
πὰρ δ᾽ αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ᾽ ἀέθλῳ

---

299 *τοί γε μὲν οὖν παίζοντες ὑπ᾽ αὐλητῆρι ἕκαστος*

L. V. v. 294. ἢ pro καὶ FμHp βότρυας om V Monac.; in C supra lin. add m. II. ὀρχῶν *Etym. M.* p. 634, 42. v. 295. φύλοισι (λ supra, m. ead.) C φύλλοισιν p ἀργυρέοις FμHp ἑλίκεσσι Mp ἑλίκεσσιν C v. 296. οἵ δ᾽ MSv οἵδ᾽ Ca οἱ δ᾽ reliqui αὖτ᾽ v (acc. postea add; cum gl.: αὐτὰ) ἐς ταλάρους M ἐν ταλάροις Monac. ἐφόρευν om s ἐχόρευν (ω supra) S ἐόρευν p παρα a σφιν VC cod. Voss. *Etym. M.* p. 634, 43 apud *Gaisf.* (σφιν σι suprascripto Bodl.) ὀρχὸς *Etym. M.* l. l. v. 297. πολύφρονος Voss. v. 298. σειόμενος (accentu acuto super ι deleto) M σταφυλῇσι pro φύλλοισι *Zonar.* p. 1147. φύλλοισι firmat *Etym. M.* p. 487, 42. ἀργυρέῃσι v (ex ἀργυρέοισι corr m. I) p *Etym. M.* l. l. *Zonar.* l. l. ἀργυρέοισι cum a *Diaconi* lemmate *Etym. Gud.* p. 296, 59 reliqui κάμαξιν v v. 299. Hunc versum post 297 exhibent μH Par. H Monac. Mosq. 1 (in Mosq. 2 in marg. supr. add, in Par. F Rankii [cod. 2772] rubra linea iugulatus) om reliqui (cf. *Schol.* Monac. [cod. 91]: «τῷ γε μὲν οὖν· ἔν τισιν οὐ φέρεται ὁ στίχος».) H corrupte: τοί γε μὲν αυ π. ὑπ᾽ αὐλητῦρι ἑκ. τῷ γε a παίζονται a Par. D Monac. vv. 298. 300 in H in unum contracti sunt: σειόμενος σταφυλῇσι· μελ. δέ μεν αἴγε. v. 300. δὲ μεν MS δέ μιν F δέ μεν VCH δὲ μὲν am γε μὲν ut videtur reliqui αἴγε FμVCHp αἵδε cum Sa reliqui v. 301. οἵ γέ μεν S οἱ δὲ μὲν F οἵδε μὲν μHp οἵ γέ μὲν v τοί δ᾽ MF τόι δ᾽ a οἵ δ᾽ ἠρ. v οἵ δ᾽ ἐμ. Sva οἶον δ᾽ ἐμάχοντο *Etym. M.* p. 695, 56. v. 302. πὺξ τε Ma πὺξ τὲ S ἑλκηδήν *Etym. M.* l. l. τοί δ᾽ MFv τόι δ᾽ a λαγῶς MSap λαγῶς C λαγοὺς μp ἥρευν FsCp ᾕρευν v ἥρευν ex ἤρευν corr S v. 303. κύνες p προ F πρὸς Cap v. 304. ἱέμενοι μH (sine acc. H) p μαρπέειν Sp ῥ οἵ δ᾽ MSv οἱ δ᾽ cum a reliqui ἱέμενοι Hp ἀπαλύξαι M (?) ap ἀπαλύξαι S (α alt. ex ο corr, ὑ supra lin. add m. post.) v. 305. πάρ δ᾽ a αὐτοὺς VC ἀμφι δ᾽ p ἀέθλῳ vel ἀέθλω MF μVCHap ἀέθλω ex ἀέθλων corr S ἀέθλων p ἀέθλοις reliqui

---

C. C. [v. 299] *Paley;* „ex superiore loco (282) forte huc delatus est. Praecipue equidem a v. 296 usque v. 300 omnia uncis incluserim.“ *Wolf* v. 303. δύο τε κύνε καρχαρόδοντε „familiaris“ *Wolfi* conj v. 304. τοὺς ἱεμένους ὑπαλύξαι conj *Guiet* v. 305—313 duplicem recensionem continere, unam v. 305—309, alteram v. 310 (initio iisdem verbis ut v. 305 πὰρ δ᾽ αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον scripto) — 313 comprehensam, verba autem οἱ μὲν ἄρ᾽ ἀΐδιον ἔχον (sic!) πόνον v. 310 a consarcinatore inserta esse probatum ivit *Deiters* p. 34

δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐυπλεκέων δ᾽ ἐπὶ δίφρων
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεςαν ὠκέας ἵππους,
ῥυτὰ χαλαίνοντες· τὰ δ᾽ ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἅρματα κολλήεντ᾽, ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ᾽ ἀύτευν·
οἳ μὲν ἄρ᾽ ἀίδιον † ἔχον πόνον· οὐδέ ποτέ cφι
νίκη ἐπηνύcθη, ἀλλ᾽ ἄκριτον εἶχον ἄεθλον·
τοῖcι δὲ καὶ προὔκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,
χρύσειος, κλυτὰ ἔργα περίφρονος Ἡφαίστοιο.
  ἀμφὶ δ᾽ ἴτυν ῥέεν Ὠκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
πᾶν δὲ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον· οἳ δὲ κατ᾽ αὐτὸν
κύκνοι ἀερσιπόται μεγάλ᾽ ἤπυον, οἵ ῥά γε πολλοὶ
νῆχον ἐπ᾽ ἄκρον ὕδωρ· πὰρ δ᾽ ἰχθύες ἐκλονέοντο.

  θαῦμα ἰδεῖν καὶ Ζηνὶ βαρυκτύπῳ, οὗ διὰ βουλὰς
Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
ἀρσάμενος παλάμῃσι. τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
πάλλεν ἐπικρατέως· ἐπὶ δ᾽ ἱππείου θόρε δίφρου,

L. V. v. 306. μόθον MsVvp εὐπλεκέων M ἐϋπλοκέων p εὐπλοκέων Sp εὐπλεκτέων V ἀπλεκέων F ἐκ πλεκέων H v. 307. ἐφύεςαν F ἐφίcαν H v. 308. τά δ᾽ Mva ἐπικροτόεντα ex ἐπικροκόεντα corr M ἐπικροτέοντο Fμp ἐπὶ κροκόεντα S ἐπικροτόεντα (τ supra) VCp ἐπικροτέοντα reliqui πετόοντα FHp πετόοντο μ v. 309. κολλήεντα C μέγα C v. 310. οἱ μὲν γὰρ VC ἀρ᾽ F ἆρ Sa ἀΐδιον δὴ ἔχον πόνον M ἔχον etiam sFVvCHap (fortasse m) ἀΐδ. εἶχον reliqui οὐδέποτε C cφιν c (Monac. excepto) a v. 311. νίκα Sp ἐπηνύcθη M, sed ex corr. ἐπηνύθη (ς supra) F ἐπηνύcθη (ει supra) μ ἐπηνύcθην Sap ἐπηνήθη H Voss. ἄκλιτον a ἔcχον C ἔχον sVHap εἶχον reliqui v. 312. τοῖcιν δὲ M καὶ om MV Monac., in C supra lin. add προύκειτον v τρίπους p τρίποι H v. 313. κλυτὰ δῶρα π. s v. 314. ἀμφί δ᾽ a πέλεν pro ῥέεν sVC Monac. (Monac. marg. γρ. ῥέεν) ῥήεν ἐν Ὠκ. H v. 315. δαίδαλον Monac. m. I. αὐτοὺc Fμp αὐτὸν (o ex α corr) H αὐτόν a v. 316. ἤπυον F οἱ ῥά γε F οἱ ῥά τε s (οἳ s) Cp οἵ ῥά ἑ v v. 317. ἐπ᾽άκρον F ἐπάκρον H ὕδωρ om VC παρὰ δ᾽ FμsvHp περὶ δ᾽ Monac. πάρ δ᾽ a πὰρ δ᾽ reliqui ἰχθῦc v κλονέοντο FμsvHp δονέοντο cum MSC marg. (m. II.) Monac. marg. a reliqui (uno excepto) v. 319. πόιηcε a μεγά τε MS v. 320. ἄρcάμενος F ἀρcάμενος v παλάμηcι (o, έ, οι supra) M υἱος F v. 321. ἱππίου H

C. C. v. 310. οἳ μὲν ἄρ᾽ ἰδίοντες ἔχον πόνον conj *Paley* v. 318 sq. variationem esse v. 218 atque olim positos post v. 217 ad Perseum pendentem pertinuisse, quibus versibus supra illatis aliquem poëtam clupei descriptionem post v. 317 omisso v. 318 conclusisse solo v. 319 sic scripto: τῶc Ἥφαιστος ἔτευξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε conjecit *Hermann* p. 214

εἴκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
κοῦφα βιβάς. τῷ δ᾽ ἡνίοχος κρατερὸς Ἰόλαος
δίφρου ἐπεμβεβαὼς ἰθύνετο καμπύλον ἅρμα.
ἀγχίμολον δέ σφ᾽ ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
καί σφεας θαρσύνουσ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«χαίρετε, Λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο·
νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ὔμμι διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσσων,
Κύκνον τ᾽ ἐξεναρεῖν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
ἄλλο δέ σοί τι ἔπος ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν·
εὖτ᾽ ἂν δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσῃς,
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ αὐτοῦ λιπέειν καὶ τεύχεα τοῖο,
αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας,
ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, ἔνθ᾽ οὐτάμεν ὀξέι χαλκῷ·
ἂψ δ᾽ ἀναχάσσασθαι, ἐπεὶ οὔ νύ τοι αἴσιμόν ἐστιν
οὔθ᾽ ἵππους ἑλέειν οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.»

L. V. v. 322. ἴκελος Map ἵκελος FSsHp εἴκελος v εἰκελος cum *Etym. M.* p. 337, 25. *Gramm. Hamburg.* p. 269 Nauck. reliqui ἀστεροπή||| S ἀστερό[πη] H ἀστεροπῶν μp v. 323. δ᾽ om MSCap v. 324. ἅρμα ap v. 325. ἀγχίμολον M ἀγχήμωλον p ἀγχ. δέ οἱ ἦλθε *Schol.* paraphrastt. cod. Par. 2772 v. 326. καὶ σφέας a cum nonnullis de nostris θαρσὺνους᾽ M θρασύνους᾽ S θαρσύνας C (θαρσύνας᾽ marg.) p θαρσύνας᾽ p φωνήσας᾽ pro θαρσύνους᾽ F (ex φωνήσασα corr) μC (in C supra lin.) H ap θαρσύνους᾽ reliqui προσήυδα Ma v. 327. χαῖρτε H Λυγκῆος cum *Tzetz.* ad Lycophr. 1124 FμsCHp Λιγγῆος M Λιγκῆος p Λυγγῆος ut videtur reliqui (cum a) τηλεκλυτοῖο sC τηλεκλύτοιο p v. 328. δὴ κράτος ὔμμι Ζεύς F (ὑμμι sine acc. F, ex ἰμμυ corr?) Hp ὔμμι etiam sap v. 329. τ᾽ ἐξεναιρεῖν FH τ᾽ ἐξεν[αι]έρειν μ δ᾽ ἐξαναιρεῖν p δ᾽ ἐξεναρεῖν p ἀπόκλυτα F δύσαι FSap δύσειν sVC Monac. (in C Monac. suprascr. αι m. recent. [m. II in C]) v. 330. ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἐρέω MS ἄλλο δέ τοι τι ἔπος ἐρέω s ἄλλο δέ σοι[τι] ἔπος γ᾽ ἐρέω C (collatori Muetzelliano littera post ἔπος videtur esse digamma) ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐξερέω Vv ἄλλο δέ τοι ἔπος ἐρέω Monac. (σοι suprascr. m. al.) Par. G Mosq. 2 m. pr. (τι add m. II et in marg. γρ. σοί τι) Rehd. ἄλλο δὲ (vel δέ) σοί τι ἔπος ἐρέω paucis exceptis cum a reliqui (δέ σοι τὶ a; in F σοι sine acc.; ἕπος F) v. 331. δὴ in C m. I supra lin. add; om V τέκνον pro Κύκνον s v. 332. τὸν αὐτοῦ relicto lacunae spatio post τὸν V ἔπιτ᾽ F v. 333. αὐτός δε F ἐπιόντα vp ἐπὶ νῶτα cum a reliqui v. 334. ἔνθα καὶ FμHp κε om a σακέος C ἀπὸ s δαιδαλίοιο s v. 336. ἄψ δ᾽ Mva δ᾽ in C postea insertum ἀναχάσασθαι Msvp ἀναχάσσεσθαι S ἀναχάσεσθαι V ἀναχά[σ]ασθ᾽|||| C (σ supra lin. a m. II suppl; post θ duae litt. eras) ἀναχωρήσασθαι FμHap ἀναχάσσασθαι reliqui οὐ FSva αἴσιμον ἐστὶν MFSv v. 337. ἰπποὺς S ἐλέειν vp ἐλάειν M

C. C. v. 334. ἀπὸ hic et v. 460 conj *Gudet*

ὣς εἰποῦς᾽ ἐς δίφρον ἐβήσατο δῖα θεάων,
νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσα,
ἐσσυμένως. τότε δή ῥα διόγνητος Ἰόλαος
σμερδαλέον ἵπποισιν ἐκέκλετο· τοὶ δ᾽ ὑπ᾽ ὀμοκλῆς
ῥίμφ᾽ ἔφερον θοὸν ἅρμα κονίοντες πεδίοιο.
ἐν γάρ σφιν μένος ἧκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
αἰγίδ᾽ ἀνασσείσασα· περιστενάχιζε δὲ γαῖα.
τοὶ δ᾽ ἄμυδις προγένοντ᾽ ἴκελοι πυρὶ ἠὲ θυέλλῃ
Κύκνος θ᾽ ἱππόδαμος καὶ Ἄρης ἀκόρητος ἀυτῆς.
τῶν θ᾽ ἵπποι μὲν ἔπειθ᾽ ὑπεναντίον ἀλλήλοισιν
ὀξεῖα χρέμισαν, περὶ δέ σφισιν ἄγνυτο ἠχώ.
τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακληείη·

L. V. v. 338. ὡς εἰποῦσα διφρ. H ἐβήσετο S ἐπεβήσατο p ἐπεβήσετο ap δία ex διὰ corr F διὰ p v. 339. νικην M ἀθανάτησι Ssa ἀθανάταις FμHp ἀθανάτηισι^{ν} (ν supra lin. add m. I) C ἀθανάτησιν V ἀθανάτοις p ἀθανάτοισι p ἀθανάτης ut videtur reliqui (In M η ex c (?) corr) χερσὶ FSsCHp κύδος F v. 340. δὴ ῥὰ FS v. 341. σμερδαλέον ἵπποισιν MVCp σμερδαλέην θ᾽ ἵππ. Fp σμερδαλεην^{ως} θ᾽ ἵππ. μ σμερδαλέον θ᾽ οἵππ. H σμερδαλέων θ᾽ ἵππ. Voss. σμερδαλέον θ᾽ ἵππ. cum a reliqui τοί δ᾽ FSvap ὁμοκλῆς p ὁμομοκλῆς H v. 342. ῥιμφ᾽ F θὸνν ἅρμα H κονίοντος F πεδίοις^{ου} (ου add m. recent.) F πεδίοις μp v. 343. σφι FSv (σφιν postea corr) CHp θεὰ θεὰ κλαυκῶπις F v. 344. αἰγίδα σείσασα M m. I. (αἰγίδ᾽ ἀνασσείσασα corr m. II) αἴγιδ᾽ ἀν. Cap ἀνάσισα^{σα} (σα supra lin. add m. post.) F ἀνασείσασα Cap περιστενάχιζε Cp περιστονάχησε Voss. περιστενάχησα F περὶ δ᾽ ἐστοναχίζετο γαῖα M m. I (περιστονάχιζε δὲ γ. ex corr m. II) περὶ στενάχησε a περιστενάχησε cum SμVH reliqui v. 345. τοί δ᾽ MFSv τόι δ᾽ a προγένονθ᾽ ἴκελοι sVvCμp προγένοντο ἴκελοι Fp προγένοντο ἴκελος H προσέγενθ᾽ ἴκελοι M προσεγένοντ᾽ ἴκελοι p προγένονθ᾽ ἴκελοι a προγένοντ᾽ ἴκ. reliqui ἢ θυέλλη (ε supra lin. add m. post.) F ἢ θ. Sp v. 346. ἱππόδαμνος s ἀκήρατος V ἀϋτῆς M, sed ex corr. αὐτῆς p v. 347. τῶν δ᾽ ἵπποι FHp τῶν θ᾽ ἵπποι cum a reliqui ὑπεναντίοι FSsHa ἀλλήλοιιν M (ἀλλήλοισιν corr m. I) Sp v. 348. ὀξεία Svp ὀξεῖα ex ὀξέα corr v ὀξεῖα H ὀξέα s ὀξεῖα firmat *Etym. M.* p. 814, 45. χέρμισαν Fp δέ σφισιν MFμHp δέσφιν^{η} S δέ σφιν cum sva reliqui ἄχνυτο M v. 349. ὃν pro τὸν Fμp πρότερος MFμSVHap (fortasse m) πρώτερος p πρότερον reliqui Ἠρακλείη F Ἡρακλείη Hp

---

C. C. v. 338—341. Vid. ad v. 95—101 [v. 340] *Paley* v. 341 σμερδαλέον δ᾽ ἵπποισιν scribens v. 341. σμερδαλέως praefert *Hermann*, qui tamen v. 339 sq. a recentiore diasceuasta additos putat, ita ut primitus σμερδαλέον δ᾽ ἵπποισιν de Minerva dictum fuerit; σμερδαλέον γ᾽ ἵπποισιν conj *Heinrich* v. 345. τοῖς δ᾽ ἄμυδις προσέγεντ᾽ ἴκελος πυρὶ conj *Paley* v. 347. τῶν ἵπποι ed *Goettling* e conj *Guieti* et *Hermanni*, τῶν γ᾽ ἵπποι conj *Heinrich* v. 348. ὀξέα τ᾽ ἐχρέμισαν περί τε σφισὶν conj *Guiet*; „num ὀξέως ἐχρέμισαν?" *Wolf*; ὀξεῖαι χρέμισαν conj *Paley*

«Κύκνε πέπον, τί νυ νῶιν ἐπίcχετον ὠκέαc ἵππουc
ἀνδράcιν, οἵ τε πόνου καὶ ὀιζύοc ἴδριέc εἰμεν;
ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον ἠδὲ κελεύθου
εἶκε παρὲξ ἰέναι. Τρηχῖνα δέ τοι παρελαύνω
ἐc Κήυκα ἄνακτα· ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰδοῖ
Τρηχῖνοc προβέβηκε· cὺ δ' εὖ μάλα οἶcθα καὶ αὐτόc·
τοῦ γὰρ ὀπυίειc παῖδα Θεμιcτονόην κυανῶπιν.
ὦ πέπον, οὐ μὲν γάρ τοι Ἄρηc θανάτοιο τελευτὴν
ἀρκέcει, εἰ δὴ νῶι cυνοιcόμεθα πτολεμίζειν.
ἤδη μέν τέ ἕ φημι καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
ἔγχεοc ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἠμαθόεντοc
ἀντίοc ἔcτη ἐμεῖο μάχηc ἄμοτον μενεαίνων·
τρὶc μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶc ἠρείcατο γαίῃ
οὐταμένου cάκεοc· τὸ δὲ τέτρατον ἤλαcα μηρὸν
παντὶ μένει cπεύδων, διὰ δὲ μέγα cαρκὸc ἄραξα·
πρηνὴc δ' ἐν κονίῃcι χαμαὶ πέcεν ἔγχεοc αἰχμῇ.

R. D. v. 365. ἔγχεοc ὁρμῇ

L. V. v. 350. τὶ νυ M τί νῦν v (sic) ἐπ. F τοί νυν H τοίνυν p τοι νῦν p ἐπίcχεc Fμp ἐπίcχε s πίcχεc H ὡκέαc F v. 351. οἱ F δϊξύοc F ἴδρυεc Sp ἐcμὲν M εἱμὲν F v. 352. πάρεξ MFSvHap δίφρων H ἐὺξοον M ἐύξωον F v. 353. εἶκε F εἶ παρ' εξιέναι (sic) s πάρεξ ἰέναι SsvHap παρὲξ ἰέναι M παρεξιέναι p Τραχίνα FH Τράχινα p Τρηχῖνα δ' ἕτοιμοι παρελαύνομεν citat *Schol.* Laur. ad Soph. Trach. 40. v. 354. Κύηκα p ὃ MSCa v. 355. προcέββηκε H cύ δ' Mv cὺν δ' αὖ p cὺν δ' etiam p αὖ etiam a v. 356. ὀπύειc MF SsvCp Θεμιcτονοίην Fp Θεμιcτονέην Sp Μιcτονώην s κυανώπιν a v. 357. πέμπον pro ὦ πέπον Fp πέμπον pro πέπον H οὔ μεν F v. 358. ἄρκέcει F νῶιν S νῶϊν p νώ γε v cυνοιcόμεθά γε (γε et πτολ. coalescentibus) M πολεμίζειν FSsp πτολεμίζειν cum Mva reliqui v. 359. μέν τε ἓ F μὲν τε ἓ S μὲν τί ἕ v μὲν τέ ἑ a φημὶ Ca v. 360. ἡμετέρου ex ὑμετέρου corr (ut videtur m. II) M v. 361. ἔcτηc V ἐμοῖο FSsHp v. 362. δουρὶ a m. rec. suppl in C ἠρείcαο V ἠρείcαο (τ m. II) C v. 363. τέταρτον Fsp ἤλαcα M v. 364. μένει ex μὲν corr F διὰ δὴ C μέγα M cάκκοc M cάκοc cum a reliqui, V excepto, qui cαρκόc: cf. ad v. 461. v. 365. πρηνήc Mv πρυνὴc H δ' supra lin. suppl (m. II) C ἔγχ. αἰχμῇ M ἔγχ. ὁρμὴ S ἔγχεοc αἰχμῇ V ἔγχ. αἰχμὴ (ὁρμῇ velut interpretamentum al. m. suprascr.) Monac. ἔγχεοc ὁρμῇ· γρ. ἔγχεοc αἰχμή (sic!) *Schol.* ἔγχεοc ὁρμῇ reliqui

C. C. v. 351 dubitanter ἀθ *Paley* v. 363 sq. *Boissonade* conj οὐταμένου cάκεοc, διὰ δὲ μέγα ὅπλον ἄραξα | παντὶ μένει cπεύδων, τὸ δὲ τέτρατον ἤλαcα μηρόν [v. 364] ut [v. 461 sq διὰ — νωμήcαc] *Guiet Heinrich Dindorf* cάκοc retinentes; utrumque versum Byzantino adscribit *Lehrs*; 'versum a *Guieto* proscriptum nemo sane probabit" *Wolf* v. 364. cάκκοc scribi volebat *Thiersch* de Hes. p. 28, cάρκαc conj *Paley*

ἔνθα κε δὴ λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.»
ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐυμμελίης ἐμενοίνα
τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους.
δὴ τότ' ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἶψ' ἐπὶ γαῖαν
παῖς τε Διὸς μεγάλου καὶ Ἐνυαλίοιο ἄνακτος·
ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους·
τῶν δ' ὑπὸ σευομένων κανάχιζε †πόσ' εὐρεῖα χθών.
ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
πέτραι ἀποθρῴσκουσαι ἐπ' ἀλλήλῃσι πέσωσι,
πολλαὶ δὲ δρῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δέ τε πεῦκαι
αἴγειροί τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν
ῥίμφα κυλινδομένων, εἵως πεδίονδ' ἀφίκωνται·
ὣς οἳ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον μέγα κεκλήγοντες.
πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις κλειτή τ' Ἰαωλκός,

R. D. v. 375. ἀποθρῴσκωσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι

L. V. v. 366. ἔνθά κε MFSa ἔνθα καὶ μp v. 367. ὑφ' M ἐφ' FSHap ὕφ' reliqui ὑμετέρῃσι F (η ex οι in scribendo corr) ἡμετερῃσι S ἡμετέροισι H v. 368. ἄρα οἱ K. MVC (ἄρά οἱ C) ap ἄρ' ἅ οἱ K. S Κύκνος om Fμp ἐϋμελίης Fap et sic lemma *Schol.* εὐμελίης MFSC (ἐυμ. C) Hp v. 369. ἐχέμεν' C ἐρυσὰρματας M v. 370. τότε SCp εὐπλεκτέων V δίφρων ex δίφρον corr (m. post.) F αἶψ F ἆψ VCp γαίης s v. 371 om C teste *Thierschio* (agn. collator Muetzellianus) τέ S Ἐνυιάλοιο F Ἐνυαλίοιο μ Ἐνναλίου V Ἐνυαλίειο H v. 372. ἔπλην vp ἔλασαν F καλλἰτριχας M v. 373. ὑπὸ σευομένων M Par. B Voss. ὑποσευομένων cum FSva reliqui κανάκιζε (χ supra κ, m. ead.) F πᾶς' FμCp πᾶς' ex πός' (ut videtur) corr S πόδ' s ποῦς H v. 374. ἐφ' S Vit. v. 375. πέτρα s ἀποθρῴσκουσαι VC ἀποθρῴσκουσιν Sap ἀποθρῴσκουσι Fp ἀποθρῴσκωσιν reliqui ἐπ' ἀλλήλαισι πέσωσι VC (ἐπαλλήλαισι C) ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι cum a reliqui (ἀλλήλοισι Monac. ἀλλήλῃς δὲ Voss. ἀλλήλω δὲ s πέσωσιν v) v. 376. πολλοὶ V δὲ πεῦκαι S Rehd. v. 377. τε ταναινύριζοι μ τε τανύριζοι (ρ supra ρ) S τε ναινυρίζοι F τε ναινήριζοι H τε τανύρροιζοι a ῥήγνυνται (τ supra) (τ post ν in ras) F v. 378 om M (in textu: postea add in ima pag.) Vit. ἕως FμVCHp πεδίον ἀφ. VC πέδον δ' vel πέδονδ' ἀφ. FμHp πεδίονδ' ἀφ. reliqui ἀφίκονται Ssp v. 379. ὣς οἱ ἀπ' F ὣς οἳ ἐπ' MSp πεσόν S κεκληγῶτες M Vit. κεκληγότες Fsp v. 380. πᾶσαι H πόλις M Μυρμιδόνων πόλις τε κλ. Fμ Hp τε post Μυρμ. om v Ἰωλκὸς FμHp

---

C. C. v. 367. Post hunc v. „cum *Thierschio* de Hes. p. 28. excidisse versiculos quosdam, ut εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησεν ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεύς, | κρατὶ δ' ἔπ' ἀθανάτῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν putabat olim" *Goettling* v. 373. καναχὴν ἔχεν εὐρεῖα χθὼν conj *Hermann* ex Π 105. 794, κανάχιζεν πᾶσα περὶ χθὼν *Ranke*, κανάχει πᾶς' vel ποσὶν εὐρεῖα χθὼν *Goettling*; versum ipsum fortasse spurium censet *Paley*

Ἄρνη τ' ἠδ' Ἑλίκη Ἄνθειά τε ποιήεσσα
φωνῇ ὕπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἳ δ' ἀλαλητῷ
θεσπεσίῳ σύνισαν· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
κὰδ δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
οἷος δ' ἐν βήσσῃς ὄρεος χαλεπὸς προϊδέσθαι
κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
ἀνδράσι θηρευτῇς, θήγει δέ τε λευκὸν ὀδόντα
δοχμωθείς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχόωντι
λείβεται, ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην,
ὀρθὰς δ' ἐν λοφιῇ φρίσσει τρίχας ἀμφί τε δειρήν·
τῷ ἴκελος Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππείου θόρε δίφρου.
ἦμος δὲ χλοερῷ κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ
ὄζῳ ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν
ἄρχεται, ᾧ τε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρσῃ,
καί τε πανημέριός τε καὶ ἠῷος χέει αὐδὴν

L. V. v. 381. ἠδ' a ἠδελίκη (><) C Ἑλίκη F Ἀνθειά τε F v. 382. φωνῇ δ' ὑπ' FμHp μέγα ἴαχον Voss. μεγάλ' ἴαχον cum a reliqui (H excepto, qui ἴσχον) οἵ δ' vel οἵδ' Sva v. 383. σύνεσαν (ι) ex σύνεσαν (ex σύνησαν corr) corr S συνίεσαν p σύνεσαν ap μητιέτα ap Ξεὺς F v. 384. κὰδ δ' ἄρ' M καδδ' ἄρ' FSv κάδδ' ἄρ C (apud *Lenn.*) κὰδ δ' ἄρ C apud collatorem Muetzellianum καδδ' ἄρ a οὐρανὸθεν M v. 385. μεγαθάρσεϊ CHp μέγαθάρσεϊ v μέγα θάρσεϊ ap v. 386. βήσσαις Fμp ὀρέος F 'προιδέσθη μ Par. H προσιδέσθη FH προσιδέσθαι S (in S m. recentiss. ex προιδέσθαι corr) Par. E (cod. 2772) Mosq. 1. προϊδέσθαι reliqui v. 387. χαυλιόδους v χαλιόδων S In M post φρονέει aliquid eras (m. I) φρονέει δὲ θ. F (in F φρονέει (H), sed H partim delet.) VC ap φορέει θυμῷ v *Diac.* «φέρεται» interpretatus μάχεσθαι FμVHp μαχέσθαι (σα) p v. 388. θηρευταῖς v θηρευτῆσι vel θηρευτῆσι SC (θηρευτῇ,σι C) Hp θηρευτῆρσι μp θηρατῆρσι F θηρευτῆς cum M reliqui θηγει sine acc. F ὄδοντα ex ὀδόντα corr F v. 389. δογμωθεὶς FH δοχμοθεὶς a αὐχμὸς pro ἀφρὸς Voss. στ. μαστιχόωντι FS στ. μαστιχόωντε V στόμα στιχόωντι C (στιχόωντε apud collatorem Muetzellianum) στόμασιν χιόωντι v στόμα μαστιγόωντι reliqui v. 390. οἱ om p λαμπετοωντι sine acc. S ἐοίκτην F v. 391. ὀρθάς δ' Mv λοφνῇ vel λοφνῇ FμHp φθίσσει H ἀμφι τε M v. 392. ἴκελος FSvp ἀφιππίου S ἀμφ' ἱππ. vp v. 393. χλοερὸς H χλοερὰ Voss. ἠχέτα F v. 394. ἐφιζόμενος Sp v. 395. ἄρχεται F, sed ρχ ex corr: χ ex ε corr. ἐέρσῃ a v. 396. ἠῷος v αὐδήν M ἀϋδὴν μ ἀοιδὴν SVCam αὐδὴν reliqui

---

C. C. v. 387. Duplicem praeterea scripturum, unam φέρεται θυμῷ μαχέσασθαι, alteram φέρεται, φρονέει δὲ μάχεσθαι ex lectionis varietate eruit *Ranke*; primitus φρονέει θυμῷ δὲ μάχεσθαι scriptum fuisse conj *Paley* v. 389. μαστιγόωντι conj *Heinsius*, μαστιγόων τι *Heinrich*, μαστιόωντι vel μαστάζοντι ex Nicandro θηρ. 918 *Heyne* ad Hom. Λ 416. v. 390. ἔικτον c conj ed *Goettling* v. 393—401 „in meliore poeta id ut emblema insiticium amoveres" *Wolf*

ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χρόα Cείριος ἄζει,
τῆμος δὴ κέγχροισι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
τούς τε θέρει σπείρουσιν, ὅτ᾿ ὄμφακες αἰόλλονται,
οἷα Διώνυσος δῶκ᾿ ἀνδράσι χάρμα καὶ ἄχθος·
τὴν ὥρην μάρναντο, πολὺς δ᾿ ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
ὡς δὲ λέοντε δύω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
ἀλλήλοις κοτέοντες ἐπὶ σφέας ὁρμήσωσι,
δεινὴ δέ σφ᾿ ἰαχὴ ἄραβός θ᾿ ἅμα γίγνετ᾿ ὀδόντων·
ἠδ᾿ ὥστ᾿ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
πέτρῃ ἐφ᾿ ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται
αἰγὸς ὀρεσσινόμου ἢ ἀγροτέρης ἐλάφοιο,
πίονος, ἥν τ᾿ ἐδάμασσε βαλὼν αἰζήιος ἀνὴρ
ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, αὐτὸς δ᾿ ἀπαλήσεται ἄλλῃ,

R. D. v. 405. οἳ δ᾿ ὥστ᾿ v. 406. μάχεσθον

L. V. v. 397. ὅτε τε χρόα *Etym. M.* p. 465, 39. ὅτε περ χρόα M ὅτε χρόα FSμHCp (fortasse m) ὅτε καὶ (καὶ in ras) χρόα v ὁπότε cum a reliqui σείριος ex χείριος corr M σίηριος ex σίδηρος a m. recentiss. corr S v. 398. ἦμος Par. FG τῆμος cum MFSa reliqui δὲ p περιγλῶκες μ περὶ γλῶκες p περιγλῶχες VvCap περὶ γλῶχες reliqui (omnes?) τελέθωσι VCap τελέθουσιν v v. 399. σπείρωσιν Vvp ὀτ᾿ F αἰωλῶνται M αἰόλονται Sap αἰόλλοντο Fμp αἰώλοντο VC lemma *Schol.* αἰόλλονται reliqui v. 400. Διώνυσσος MFHap Διόνυσος SEp Διώνυσος firmat *Athen.* X p. 428 C. ἔχθος *Athen.* l. l. v. 401. τὴν, ὥρ. a ἐμάρναντο VC πολύς δ᾿ Mva ὀριμαγδὸς M ὀρυγμαδὸς FSVHap ὀρώρει a Par. A v. 402. λέοντες Sp δύο a ἀμφικταμένης Vv v. 403. ἀλλήλους MSCap κοτέοντες MSVμCHEm κοτέοντε cum a reliqui ὁρμήσουσι Fμp ὁρμήσουσιν v v. 404. δέ σφιν S δὲ σφὶν p τ᾿ ἀναγίνετ᾿ v γίνετ᾿ M γίνεται C apud *Rank.* γίνετ᾿ cum a reliqui v. 405. ἠδ᾿ p ἤδ᾿ VC Neap. 1. Monac. οἳ δ᾿ S οἱ (vel οἵ) δ᾿ cum Fva reliqui ὡς τ᾿ SHa ὥστ᾿ vel ὥς τ᾿ reliqui γαμψόνυχες v γαμψώνιχες a ἀγκολοχῆλαι p v. 406. κλάζοντες μvCp κλάζοντ᾿ (ex κράζοντ᾿ corr) ἐμαχ. M κράζοντε FH Voss. κράζοντες p κλάζοντε cum *Hom.* Π 429 reliqui μάχονται VCp (μάχωνται *Hom.* l. l.) μάχεσθον FμHv μαχέσθην cum a reliqui v. 407. ὀρεσινόμου (σ supra lin. add m. I) C ὀρεσινόμου p ἀγροτέρου E apud *Gaisf.* v. 408. ἣν ἐδ. C ἥντε δάμασσε p ἥντ᾿ (vel ἥν τ᾿) ἐδάμασε FSp (ἐδάμασε etiam H) ἥν τ᾿ ἐδάμασσε reliqui αἰζήϊ|||ος H αἰξήϊος a v. 409. ἀπὸ ν. M (ἀπὸ ν νευρῆς) SμVCHp (fortasse m) ἀπον. F ἀπαὶ ν. reliqui αὐτός δ᾿ Mva ἀπαλήσεται (ατο m. ead.) S ἀπαλ|||ήσεται μ ἀπαλλήσεται ap ἀπαλλήσετο E ἀπαλήσετο p ἀπα-

---

C. C. v. 397 „ineptus versus, qui omittendus est“ *Wolf* v. 400 ἀθ *Eichhorn Heinrich Paley*, quoniam ab Athenaeo «ἐν ταῖς Ἠοίαις» legebatur [v. 402—404] „alius recensionis esse videntur pro v. 405—411“ *Goettlingio* et *Lehrsio* p. 213 v. 405. ἠδ᾿ ὥστ᾿, quod olim jam *Graefius* conj, ed *Dindorf* v. 406. μάχησθον vel μάχωνται em *Hermann* v. 409. ἀπαλήσατο vel ἀπαλήσετο conj *Goettling*

χώρου ἄιδρις ἐών· οἳ δ᾽ ὀτραλέως ἐνόηcαν,
ἐccυμένως δέ οἱ ἀμφὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο·
ὣc οἳ κεκλήγοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοιcιν ὄρουcαν.
ἔνθ᾽ ἤτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Διὸς υἱὸν
κτεινέμεναι μεμαὼς cάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
οὐδ᾽ ἔρρηξεν χαλκόν· ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
Ἀμφιτρυωνιάδης δέ, βίη Ἡρακληείη,
μεccηγὺc κόρυθός τε καὶ ἀcπίδοc ἔγχεϊ μακρῷ
αὐχένα γυμνωθέντα θοῶc ὑπένερθε γενείου
ἤλαc᾽ ἐπικρατέως· ἀπὸ δ᾽ ἄμφω κέρcε τένοντε
ἀνδροφόνος μελίη· μέγα γὰρ cθένος ἔμπεcε φωτός·
ἤριπε δ᾽, ὡc ὅτε τιc δρῦc ἤριπεν, ἢ ὅτε πέτρη
ἠλίβατοc πληγεῖcα Διὸc ψολόεντι κεραυνῷ·
ὣc ἔριπ᾽· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
τὸν μὲν ἔπειτ᾽ εἴαcε Διὸc ταλακάρδιοc υἱόc,
αὐτὸc δὲ βροτολοιγὸν Ἄρην προcιόντα δοκεύcαc

R. D. v. 415. χαλκόc v. 425. ἐπιόντα

λήcετο p ἀπονίccεται H Voss. ἀπαλήcεται reliqui ἀποχήcεται *Etym. M.* p. 42, 32 (ἀπολήcεται codicis Voss. recens. prima apud *Gaisf.*)

L. V. v. 410. ἄϊδριc v, sed c in ras. ἄϊδροc p οἵ δ᾽ MSva οἱ δ᾽ reliqui v. 411. ἐccυμενοc (ω supra) μ v. 412. ὦc οἳ vH Par. HI ὦc οἱ MSC De reliquis nil constat (ὥc οἱ a) κεκληγότεc FSVCap κεκληγῶτεc M κεκλωγότεc H κεκλήγοντεc cum *Hom.* Π 430 reliqui v. 413. ὑπὲρ μενέοc H v. 414. cάκε᾽||| C cάκε᾽ a ἔλαcε VC (in C in marg. m. recent. γρ. ἔμβαλε) ἔβαλε F (vel ἔβαλε) p cάκεϊ χάλκεον ἔγχοc ἔλαccεν v v. 415. ἔρρηξε(ν) F ἐῤῥηξε p ἔρηξε p χαλκὸc E apud *Pal.* χαλκὸc (ὸν supra) F χαλκὸν (o supra) (explicat. adiecta: ἐπὶ τοῦ δόρατοc) S Cέλευκοc γράφει ΧΑΛΚΟC, ἵν᾽ ᾖ ἐπὶ τοῦ δόρατοc· ἡ γὰρ ἀcπὶc οὐκ ἐπεποίητο ἀπὸ χαλκοῦ. *Schol.* v. 416. βἱη M Ἡρακλείη FHp v. 417. κόρυθὸc τε M κόρυθοc καὶ v χαλκῷ pro μακρῷ C (in marg. m. recent. γρ. μακρῶι) χαλκέῳ Neap. 1. v. 418. αὐχένι Sp γένειον v v. 419. ἀπο F τέρcε E τένονταc C v. 420. μεγα a ἔπεcε Fp v. 421. ἤριπεν δ᾽ ὥc F ἤριπεν ὥc V ἤριπέ δ᾽ a τιc om FμHp τὶc S τίc v (acc. postea add) δρὺc p δρῦc ἤριπ᾽ S πεύκη (πετρ supra) M v. 422. ἠλίβατοc v πλαγεῖcα E v. 423. ὦc c ὥc a ἤριπ᾽ SC apud *Lenn.* p ἔριπ᾽ a βράχεν H λευκῷ pro χαλκῷ E v. 425. βροτο λοιγὸν v Ἄρηα MC (apud *Lenn.* et *Rank.*) ap Ἄρεα S προcιόντα MVCHEp προcιέντα Sap προϊόντα Fμp Pro ἐπιόντα, quod habent reliqui, facit *Diaconus*

C. C. v. 415 „si deesset, non desideraret" *Paley* v. 419. „ἐπικρατέωc τ᾽ ex Diac. «ταχέωc καὶ ἰcχυρῶc» legendum putat" *Ranke* v. 423 ἄθ dubitanter *Paley*

δεινὸν δρῶν ὄccοιcι, λέων ὣc cώματι κύρcαc,
ὅc τε μάλ᾽ ἐνδυκέωc ῥινὸν κρατεροῖc ὀνύχεccι
cχίccαc ὅττι τάχιcτα μελίφρονα θυμὸν ἀπηύρα·
†ἐμμενέωc δ᾽ ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἦτορ,
γλαυκιόων δ᾽ ὄccοιc δεινὸν πλευράc τε καὶ ὤμουc
οὐρῇ μαcτιόων ποccὶ γλάφει, οὐδέ τιc αὐτὸν
ἔτλη ἐc ἄντα ἰδὼν cχεδὸν ἐλθεῖν οὐδὲ μάχεcθαι·
τοῖοc ἄρ᾽ Ἀμφιτρυωνιάδηc ἀκόρητοc ἀυτῆc
ἀντίοc ἔcτη Ἄρηοc, ἐνὶ φρεcὶ θάρcοc ἀέξων,
ἐccυμένωc· ὃ δέ οἱ cχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενοc κῆρ·
ἀμφότεροι δ᾽ ἰάχοντεc ἐπ᾽ ἀλλήλοιcιν ὄρουcαν.
ὡc δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνοc ὀρούcῃ,
μακρὰ δ᾽ ἐπιθρώcκουcα κυλίνδεται, ἣ δέ τε ἠχῇ
ἔρχεται ἐμμεμαυῖα, πάγοc δέ οἱ ἀντεβόληcεν
ὑψηλόc, τῷ δὴ cυνενείκεται, ἔνθα μιν ἴcχει·
τόccῃ ὃ μὲν ἰαχῇ βριcάρματοc οὔλιοc Ἄρηc

L. V. v. 426. ὄccοιcι F ὅccεcι S ὅccοιcι a λεών S ώc, a cῶμα τι a v. 427. βάλ᾽ V ἐνδικέωc M ἐνδικαίωc HS ἐνδυκαίωc p ἐνδοκέωc p ὀνύχεccιν v v. 428. cχίcαc MFμVCHp τίcαc S Vit. ὅττι μάλιcτα FμHp ἀπήυρα Fva v. 429. ἐμμενέωc ca τοῖcι pro τοῦγε S πέμπληται μp πίμπλανται V πίμπληται p πίμπλατο p v. 430. γλαυκίων H δ᾽ om C ὅccοιcι MFVSCHEp δεινὸν om M Vit. κατα pro δεινὸν H v. 431. μαcτιόων MSμvCHm μάcτιγόων F μαcτιχόων ut videtur reliqui (cum a) ποccὶν VC ποcὶ p προccὶ H γράφει μp γλύφει E αὐτοῦ H v. 432. ἐc ἄντα cum a c, Monac. excepto, qui ἐξ ἐναντίαc (in marg. γρ. ἐc ἄντα) v. 433. ἄρ S ἆρ a ἀϋτῆc ex ἀϋδῆc corr M ἀυτήρ H v. 434. ἄντιοc M Ἄρεοc ἔcτη MSμvHm Ἄρηοc ἔcτη VEp ἔcτη Ἄρηοc uno excepto cum a reliqui (ἐcτη F) θράcοc Sa Par. D v. 435. ἠλυθεν v ἤλυθ᾽ C ἀχθόμενοc FμH (ἀχθ. H) p ἀχνύμενοc cum a reliqui v. 436. ἀμφὸτεροι M ἰάχοντε E ἐπ᾽ ex ἀπ᾽ (m. I) corr M ἀλλήλοιcι F v. 437. ὡc δ᾽ ὅc τ᾽ ἀπὸ M ἀπὸ MCHEam ἀπαὶ cum FSv reliqui ^{μ}μεγάλου M ὀρούcῃ vel ὀρούcη cum *Diacono* MVvCEp ὀροῦccα FμMosq. 1. ὀρου (sic) H ὀροῦcα paucis exceptis reliqui (cum Sa) v. 438. μακρά δ᾽ MFva μακράν δ᾽ H ἠδέ τε p ἠχῆ S ἠχή cum a reliqui v. 439. ἔρχετ᾽ C apud *Rank.* ἔρχετε^{αι} μ ἂν μεμαυῖα C apud *Rank.* ἐκμεμαυῖα E ἀντεβόηcεν F v. 440. ψηλὸc S cυνένεικεται F cυνείκεται H cυνενήνεκται Vit. ἐνθά μιν F ἔνθά μιν Sa v. 441. τόccη Cap ἰαχῆ F, sed α ex c corr (ut videtur) ἰαχῆ H οὔλιοc supra lin. postea add in M Ἄρηc M, sed η ex corr.

C. C. v. 429. ἐμ μένεοc e conj *Meyeri* et *Heyni* ad Hom. Υ 172 ed *Heinrich Dindorf Goettling Ranke* v. 432. ἐcάντα ed *Dindorf Goettling* v. 437. ὀροῦcα — errore scribebat ὀρούcη (sic!) — | μακρὰ ἐπιθρώcκουcα conj *Guiet*, ὀροῦcα | μακρὸν ἐπιθρώcκουcα *Paley* v. 438. ἠχῇ, quod etiam *Hermann* emendabat, ed *Goettling Lennep* v. 440. cυνενήνεκτ᾽ conj *Hermann* v. 441. ὁ, „si adstipularetur bonus codex, exulare juberet" *Goettling*

κεκληγὼς ἐπόρουσεν· ὃ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
αὐτὰρ Ἀθηναίη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
ἀντίη ἦλθεν Ἄρηος, ἐρεμνὴν αἰγίδ' ἔχουσα,
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
«Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους·
οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
Ἡρακλέα κτείναντα, Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
ἀλλ' ἄγε, παῦε μάχης, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο.»
ὣς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ πεῖθ' Ἄρεος μεγαλήτορα θυμόν·
ἀλλὰ μέγα ἰάχων φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων
καρπαλίμως ἐπόρουσε βίῃ Ἡρακλείῃ,
κακτάμεναι μεμαώς· καί ῥ' ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος,
σπερχνὸν παιδὸς ἑοῦ κοτέων περὶ τεθνηῶτος,
ἐν σάκεϊ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἔγχεος ὁρμὴν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
δριμὺ δ' Ἄρην ἄχος εἷλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὀξὺ
ἔσσυτ' ἐφ' †Ἡρακλῆι κρατερόφρονι· τὸν δ' ἐπιόντα

L. V. v. 442. ἐπὸρουσεν M ἐπόρουσε C ὅ δ' Mv ὁ δ' reliqui ὅδ' a ἐμματέως E apud *Gaisf.* ὑπέκδετο VC v. 443. Διὸς ἐκγεγαυῖα Par. B marg. v. 444. ἀντί' ἦλθεν H (sine apostr.) p ἀντίη ἦλθ' Ἄρεος S Par. G Rehd. ἦλθ' Ἄρηος vp ἐρυμνὴν *Diaconus* legisse videtur v. 445. δεινά δ' Mv ἰδοῦσα MSEp ἔπεα F προσῆυδα ap v. 446. Ἄρες S ἐπίσχε ex ἔπισχε corr (ut videtur) M ἐπίσχες SEp v. 447. γάρ τοι M ἐστὶ S ἀποκλυτοὺς (α supra lin. add m. II) F ἀποκλυτὰ SvHp δύσαι p v. 448. θρασύκαρδιον F v. 449. ἀλλά γε Sp παῦσαι Fμp παύσαι H μάχη a μὴ δ' MSv μήδ' Fa ἵστασ' H ἐμοῖο FμvHp (cf. ad v. 361) v. 450. πεῖθεν MSp πείθετ' θ' H Ἄρεος μSCap (fortasse m) Ἄρηος Mp Ἄρης H Ἄρεως reliqui Ἄ. μεγαλήτορι θυμῷ H v. 451. μέγ' ἰάχων MEap μέγαλ' ἰάχων p (cf. ad v. 382) ἴκελα MHap ἵκελα FSvp εἴκελα reliqui v. 452. καρπάλιμος a Ἡρακλείη FHp Ἡρακληέιη a v. 453. κακκτάμεναι MVC κατακτάμεναι Fμp κάκτάμεναι S κατάμεναι E κακτάμεναι cum a reliqui ἔβαλε p ἔβαλλε E apud *Gaisf.* Vit. v. 454. σπερχνῶς VC (in marg. m. II. γρ. σπερχνὸν) ἑοῦ παιδὸς solus v cum satellitibus suis παιδὸς ἑοῦ inverso ordine cum a reliqui πέρι va τεθνηῶτος C τεθνεῶτος Fp τεθνειῶτος uno excepto reliqui (cum a) [τέθνειῶτος H] v. 455. σάκει FSC v. 456. ἔτραπ' ex ἔτραπεν (ut videtur) corr M ἐτράπετ' E ἀπορεξαμένη Svp v. 457. δριμύ δ' Mva Ἄρη' Sap Ἄρη Hp ἄρ' Fp Ἄρης E apud *aisf.* ἔγχος E apud *Gaisf.* εἷλε C ἔσχεν v ἐρυσάμενος MFCHp ὀρεξάμενος v ἄος a v. 458. Ἡρακλέα

C. C. v. 445. In δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ' duas recensiones, quarum una τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδοῦσ', altera δεινὰ δ' ἰδοῦσα θεὰ habuerit, coaluisse suspicabatur *Hermann*, primitus τὸν δ' ἄρ' (vel καί μιν) ὑπόδρα Ϝιδοῦσα Ϝέπεα scriptum fuisse conj *Paley* v. 446. ἔπισχε corr *Goettling* v. 449. μάχην conj *Paley* v. 458. Ἡρακλῆ κρατερόφρονα conj *Guiet*, Ἡρακλέα κρατερόφρονα ed *Heinrich Goettling Ranke*

Ἀμφιτρυωνιάδης δεινῆς ἀκόρητος ἀυτῆς
μηρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλέοιο
οὔτας᾽ ἐπικρατέως, διὰ δὲ μέγα σαρκὸς ἄραξε
δούρατι νωμήσας, ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ.
τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐύτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
ἤλασαν αἶψ᾽ ἐγγύς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐς δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ᾽ ἔπειτα
ἵππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὄλυμπον.
υἱὸς δ᾽ Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ᾽ ὤμων τεύχεα καλὰ
νίσσοντ᾽· αἶψα δ᾽ ἔπειτα πόλιν Τρηχῖνος ἵκοντο
ἵπποις ὠκυπόδεσσιν. ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἐξίκετ᾽ Οὔλυμπόν τε μέγαν καὶ δώματα πατρός.
Κύκνον δ᾽ αὖ Κήυξ θάπτεν καὶ λαὸς ἀπείρων,
οἵ ῥ᾽ ἐγγὺς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος
Ἄνθην Μυρμιδόνων τε πόλιν κλειτήν τ᾽ Ἰαωλκόν
Ἄρνην τ᾽ ἠδ᾽ Ἑλίκην· πολλὸς δ᾽ ἠγείρετο λαός,

κρατερόφρονα cum *Diacono* Par. B Ἡρακλῆι κρατερόφρονι uno excepto reliqui τόν δ᾽ Mv δ᾽ εποιόντα H

L. V. v. 459. ἀμφί τρυωνιάδης H v. 460. σάκευς MFSμVvCam σάκους cum HE reliqui (ut videtur) v. 461. οὔτας᾽ ex οὔτ corr S οὔτ᾽ ἄρ᾽ pro οὔτας᾽ p δὲ μέγα (μ supra) M σαρκὸς FμVHp σά|||κος C (una litt. post α erasa) σάκος cum a *Diacono* reliqui; cf. ad v. 364. ἄραξεν v ἔραξε μS (in S ξ ex σ corr) ἔραζε a v. 462. νωμήσαν a Par. A κάμβαλε F (ex κάββαλε corr) p κάμβαλε ex κάββαλε corr H v. 463. τῷδε δὲ Δεῖμος καὶ Φόβος v ἐϋτρόχον F εὔτροχον Cp v. 464. ἤλασεν FμHp αἶψ᾽ om V; in C supra lin. add εὐρυοδυι (ης supra) H v. 465. θῆκεν H v. 466. μαστιγέτην CE v. 467. υἱός δ᾽ Mva v. 468. κύκνον ex σκύκνον corr M Κύκνου E apud *Gaisf.* συλήσαντες C marg. (m. II) Mosq. 2 marg. Par. AB Monac. Neap. 2. a σκυλεύσαντες cum *Diacono* reliqui v. 469 νίσοντ᾽ MS νείσοντ᾽ VC (C marg. m. II. γρ. νίσσοντ᾽) Τραχῖνος p Τριχῖνος H Τραχῖνον a Par. A v. 470. ὠκυπόδεσιν E ὠκυπόδεσσι a αὐτὰρ FSCHEp κλαυκῶπις (γ supra) F Ἀθηνη S v. 471. Ὀλυμπόνδε F Οὐλυμπόν τε καὶ S (μέγαν supra lin. postea add) v. 472. Κῆυξ C Κῆϋξ p Κηΰξ p Κύηξ Vit. θάπτε (ν supra) M θάπτε FSHEp θάπτεν v, sed τεν in ras. v 473. ῥ S ναίων a πόλιας ap πόληας FSVCH Ep (fortasse m) v. 474. Μυρμηδόνων S Ἰαολκὸν p Ἰαολμὸν C apud *Rank.* Ἰαβηλὸν Fμp Ἰαβηλὸν ωλκ (sic) H v. 475. Ἄρνην ex Ἄρην corr S τέ ex τε corr (voluit τ᾽) F ἰδ᾽ F Ἑλίκην M Ἑλίην E Ἐλίκην a πουλύς δ᾽ M πολλός δ᾽ v ἐγείρετο F ἠγείρατο H

C. C. v. 460 ἀθ *Guiet* v. 461 sq. [διὰ δὲ — νωμήσας] *Guieto* auctore *Heinrich Dindorf* v. 468. συλεύσαντες probabat *Wolf*, συλήσαντες *Hermann* [v. 474 sq.] *Paley*, „a recentiori poeta additi esse videntur ex v. 380" *Goettlingio*

τιμῶντες Κήυκα φίλον μακάρεςςι θεοῖςι.
τοῦ δὲ τάφον καὶ cῆμ' ἀιδὲς ποίηςεν Ἄναυρος
ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων· τὼς γάρ μιν Ἀπόλλων
Λητοΐδης ἤνωξ', ὅτι ῥα, κλειτὰς ἑκατόμβας
ὅς τις ἄγοι † Πυθοῖδε, βίῃ cύλαςκε δοκεύων.

L. V. v. 476. Κύηκα Sp θεοῖςιν v v. 477. τοῦδε Sv τάφρον V τάφον om p ἄϊδες F πόιηςεν a v. 478. τῶς Fp γάρ μιν M v. 479. ἤνῳξ' E ἤνωξ a ἠνώξει lemma *Schol.* Monac. [cod. 91] apud *Hardt.* Catal. codd. Grr. Monacc. I p. 427. ἤνωγ' FμHp ῥά F v. 480. ἄγοι ex ἄγει
ῶ
postea (ut videtur) corr F Πυθοῖ δὲ H Πυθοιδε Par. D Πυθῶδε Par. G Πυθοῖδε cum a reliqui cύλλαςκε v (ex cύλαςκε) p. — In S post v. 480 vv. 476—480 repetiti carmini subiecti sunt (v. 476 Κύηκα, v. 479 ἑκατόμβας, sed μβ ex corr, ut videtur). — Subscriptio in M: τέλος ἀςπίδος ἡςιόδου. In F: τέλος ἡςιόδου ἀςπίδος. In vHa: τέλος τῆς ἡςιόδου ἀςπίδος. In S: cτίχοι υπ':

C. C. v. 480. Πυθώδε corr *Goettling*

INDEX NOMINUM.

A.

P.

C.

T.

Korn, Dr. phil. **O.**, **die Handschriften der historia evangelica des Juvencus** in Danzig, Rom und Wolfenbüttel. Ein Beitrag zur Kritik des Juvencus. [Separat-Abdruck aus dem Programm des Gymnasiums zu Danzig.] gr. 4. geh. 10 Ngr.

Kurz, Heinrich, Leitfaden zur Geschichte der deutschen Literatur. Dritte verbesserte Auflage. gr. 8. geh. 1 Thlr.

Lefmann, Dr. **S.**, Privatdocent der Sprachwissenschaft in Heidelberg, **August Schleicher**, Skizze. gr. 8. geh. 20 Ngr.

Ein Lebensbild des berühmten Sprachforschers, das den vielen Freunden und Genossen des Verblichenen gewiss sehr willkommen sein wird.

Ludwig, Ernestus, de Petronii sermone plebejo. Dissertatio inauguralis. gr. 8. geh. 10 Ngr.

[Macaulay]. Duke Monmouth's Rebellion. A chapter from Macaulay's history of England. Für die Oberklassen höherer Schulen bearbeitet von H. A. Werner, Lehrer an der Realschule zu Schwerin. gr. 8. geh. 9 Ngr.

Zur Sammlung der Schulausgaben englischer Schriftsteller mit deutschen Anmerkungen.

Mayhoff, Carolus, de Rhiani Cretensis studiis Homericis. gr. 8. geh. 20 Ngr.

Separat-Abdruck aus dem Programm des Vitzthum'schen Gymnasiums.

Nägelsbach, C. W. E. Dr. (Pfarrer in Bayreuth), **hebräische Grammatik** als Leitfaden für den Gymnasial- und akademischen Unterricht. Dritte verbesserte und vermehrte Auflage. gr. 8. geh. 22½ Ngr.

Naumann, Dr. **J.**, Oberlehrer an der Realschule I. O. und dem Gymnasium zu Barmen, **theoretisch-praktische Anleitung zur Abfassung deutscher Aufsätze** für die oberen Klassen höherer Schulen. 8. geh. 22½ Ngr.

Ostermann, Dr. **Christian, lateinisches Vocabularium** grammatikalisch geordnet in Verbindung mit einem Uebungsbuche. Erste Abtheilung. Für Sexta. Siebente Doppel-Auflage. gr. 8. cart. 3 Ngr.

——— ——— **Lateinisches Uebungsbuch** im Anschluß an ein grammatisch geordnetes Vocabularium. Erste Abtheilung. Für Sexta. Achte verbesserte Doppel-Auflage. gr. 8. geh. 7½ Ngr.

Plini, Caecili Secundi C., epistularum libri novem, epistularum ad Trajanum liber, Panegyricus ex recensione Henrici Keilii. — Accedit Index nominum cum rerum enarratione auctore Theodoro Mommsen. gr. 8. geh. 3 Thlr. 20 Ngr.

Schoene, Dr. ph. **Alfr., Analecta philologica historica I.** De rerum Alexandri magni scriptorum inprimis Arriani et Plutarchi fontibus. gr. 8. geh. 16 Ngr.

Stanger, Dr. **Josef, über Umarbeitung** einiger Aristophanischen Komödien. gr. 8. geh. 12 Ngr.

Stati, P. Papini, Thebais et Achilleis cum scholiis veteribus recensuit Otto Mueller. Vol. I. Thebaidos libri I—VI. gr. 8. geh. 2 Thlr. 20 Ngr.

Werner, H. A., Lehrer an der Großherzogl. Realschule zu Schwerin, **Materialien zum Uebersetzen in's Englische.** Vorbereitender Theil, zur Repetition der Formenlehre und Einübung der Wortstellung in den wichtigsten Regeln der Syntax. gr. 8. geh. 21 Ngr.

Die früher bei mir erschienenen Materialien zum Uebersetzen in's Englische von demselben Verfasser haben seitens der Kritik die beifälligste Aufnahme gefunden. Der vorliegende „vorbereitende" Theil ist für Anfänger bestimmt und wird gewiß bald Eingang beim Schul- und Privatunterricht finden.

Wesener, Dr. **P.**, Gymnasiallehrer zu Inowraclaw, **griechisches Elementarbuch** nach den Grammatiken von Curtius und Koch. — I. Theil. Das Nomen und das regelmäßige Verbum auf ω. gr. 8. geh. 7½ Ngr.

Druck von B. G. Teubner in Leipzig.